Мини Библија

Преглед

Ова е внимателно избрана селекција на древни грчки текстови наменети да го пренесат најдобро учењето на Исус и списите што Тој ги учеше, цитираше и исполни. Нашата цел е да ви обезбедиме што е можно поблиску до точна репрезентација на оригиналниот грчки јазик во современ, читлив формат.

Одрекување од одговорност

Овој превод е создаден од оригиналниот грчки Септуагинта и византиски текстови со големи јазични модели. Поради оваа причина содржи многу артефакти од културата и граматиката на оригиналниот јазик, но може да содржи и грешки. Ако нешто изгледа чудно, ве молиме проверете го оригиналниот грчки текст. Ако најдете грешка, ве молиме испратете ја на jesusislord@joshuabible.com.

Лиценцирање

Имате дозвола да ја репродуцирате и дистрибуирате овој превод делумно или целосно. Не ви е дозволено да го менувате или продавате. Ако најдете грешка, ве молиме испратете е-пошта на jesusislord@joshuabible.com за да можеме да ја поправиме и да ви обезбедиме ажурирано издание.

Евангелие по Матеј

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Евангелие по Марко

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Евангелие по Јован

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Посланието на Јован

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

Постанок

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Излез

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Броеви

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Второзаконие

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Исус Навин

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Евангелие по Матеј

1

Книга на родот на Исус Христос, син Давидов, син Аврамов. Аврам роди Исак, Исак а роди Јаков, Јаков а роди Јуда и браќата негови, Јуда а роди Фарес и Зара од Тамар, Фарес а роди Есром, Есром а роди Арам, Арам а роди Аминадав, Аминадав а роди Наасон, Наасон а роди Салмон, Салмон а роди Воз од Рахав, Воз а роди Овид од Рут, Овид а роди Јесеј, Јесеј а роди Давид царот. Давид, царот, роди го Соломон од жената на Урија, Соломон а роди го Ровоам, Ровоам а роди го Авија, Авија а роди го Аса, Аса а роди го Јосафат, Јосафат а роди го Јорам, Јорам а роди го Озија, Озија а роди го Јотам, Јотам а роди го Ахаз, Ахаз а роди го Езекија, Езекија а роди го Манасија, Манасија а роди го Амон, Амон а роди го Јосија, Јосија а роди го Јехонија и браќата негови при депортацијата во Вавилон. После преселувањето во Вавилон, Јехонија роди Салатиил, а Салатиил роди Зоровавел, а Зоровавел роди Авиуд, а Авиуд роди Елијаким, а Елијаким роди Азор, а Азор роди Садок, а Садок роди

Ахим, а Ахим роди Елиуд, а Елиуд роди Елеазар, а Елеазар роди Матан, а Матан роди Јаков, а Јаков роди Јосиф, мажот на Марија, од која се роди Исус наречен Христос. Сите генерации од Абрахам до Давид се четиринаесет генерации, и од Давид до депортацијата во Вавилон четиринаесет генерации, и од депортацијата во Вавилон до Христос четиринаесет генерации. Раѓањето на Исус Христос вака беше. Бидејќи неговата мајка Марија била верена за Јосиф, пред тие да дојдат заедно, таа беше најдена дека има во утробата од Светиот Дух. Јосиф, нејзиниот маж, бидувајќи праведен и не сакајќи да ја срами јавно, посака тајно да ја отпушти. А откако тој размисли за овие работи, еве гласник на Господ му се појави во сон велејќи: Јосифе, сину на Давид, не се плаши да ја земеш Марија, твојата жена, зашто она што е родено во неа е од Свет Дух. Ќе роди син и ќе го наречеш неговото име Исус, бидејќи тој ќе го спаси својот народ од нивните гревови. Ова но цело се случило за да се исполни она кажаното од Господ преку пророкот кој вели: еве девицата во утроба ќе има и ќе роди син, и ќе го нарекат неговото име Емануил, што е преведено со нас Бог. Разбуден и Јосиф од спиењето направи како што му нареди гласникот Господов и ја прими жената своја, и не ја познаваше неа додека не роди син нејзин првороден, и го нарече името негово Исус.

2

А кога Исус се роди во Витлеем на Јудеја во дните на царот Ирод, ете мудреци од исток пристигнаа во Ерусалим велејќи: каде е роденото цар на Евреите? Бидејќи ја видовме неговата ѕвезда на исток и дојдовме да му се поклониме. Слушајќи и Ирод царот се вознемири и цел Ерусалим со него, и собирајќи ги сите главните свештеници и книжниците на народот, распрашуваше од нив каде се раѓа Христос. А тие му рекоа: во Витлеем Јудејски; зашто така е напишано преку пророкот; и ти Витлееме, земјо Јудина, никако не си најмала меѓу водачите на Јуда; од тебе бидејќи ќе излезе водач, кој ќе го пасе мојот народ Израел. Тогаш Ирод, тајно повикавши ги мудреците, точно утврди од нив времето на појавувањето на ѕвездата, и испративши ги во Витлеем рече: одете точно испитајте за детето, а кога најдете, јавете ми, за да и јас дојдејќи му се поклонам. Тие, слушајќи го царот, тргнаа, и еве ѕвездата која ја видоа на исток ги водеше, додека дојде и застана над каде беше детето. Видувајќи ја ѕвездата, се зарадуваа со голема радост многу, и дошле во куќата, видоа детето со Марија, мајката негова, и паднале му се поклонија, и отворајќи ги богатствата свои, му принесоа дарови: злато и ливан и смирна. И предупредени во сон да не се вратат кај Ирод, преку друг пат се повлекоа во земјата своја. Откако тие се повлекоа, еве гласник на Господ се појавува во сон на Јосиф велејќи: стани, земи го детето и неговата мајка и бегај во Египет, и биди таму додека не ти кажам; зашто Ирод е на тоа да го бара детето за да го уништи. И тој, станувајќи, го зеде детето и неговата мајка ноќе и се повлече во Египет, и

беше таму до смртта на Ирод, за да се исполни она кажано од Господа преку пророкот кој велеше: од Египет го повикав мојот син. Тогаш Ирод, видувајќи дека беше исмеан од мудреците, се разгневи многу, и испраќајќи уби ги сите деца во Витлеем и во сите нејзини граници од двегодишни и помлади, според времето што го утврди точно од мудреците. Тогаш се исполни она кажано од пророкот Еремија велејќи: глас во Рама се слушна, плач и плачење и голема жалост; Рахила плачејќи за своите деца, и не сакаше да биде утешена, зашто не постојат. Откако умре Ирод, ете гласник на Господ во сон се појавува на Јосиф во Египет велејќи: стани, земи го детето и мајката негова и оди во земјата Израел, зашто умреа оние што ја бараа душата на детето. А тој, откако стана, го зеде детето и неговата мајка и дојде во земјата Израел. Слушајќи дека Архелај владее над Јудеја наместо Ирод неговиот татко, се уплаши таму да оди; но бидејќи беше божествено предупреден во сон, се повлече во деловите на Галилеја, и дошол се насели во град наречен Назарет, за да се исполни она кажаното преку пророците дека Назарејанец ќе биде наречен.

3

Во оние денови доаѓа Јован Крстителот проповедајќи во пустината на Јудеја и велејќи: покајте се, зашто се приближило царството на небесата. Овој бидејќи е оној за кого беше кажано од пророкот Исаија, велејќи: Глас на оној

што вика во пустината: Подгответе го патот на Господа, исправете ги неговите патеки. А самиот Јован имаше облека од камилска влакна и кожен појас околу половината, а неговата храна беше скакулци и див мед. Тогаш излегуваше кон него Ерусалим и цела Јудеја и целиот околен регион на Јордан, и се крстеа во Јордан од него исповедајќи ги гревовите свои. Видувајќи но многу од фарисеите и садукеите како доаѓаат на неговото крштение, им рече на нив: Потомци на отровници, кој ви покажа да бегате од идниот гнев? Направете затоа плод достоен на покајанието, и не мислете да кажете во себе: татко имаме го Авраам. Ви велам бидејќи Бог може од овие камења да подигне деца на Авраам. Веќе и секирата лежи кон коренот на дрвјата, затоа секое дрво што не прави добар плод се сече и се фрла во оган. Јас навистина ве крштавам во вода за покајание, но оној што доаѓа после мене е посилен од мене, на кого не сум достоен да му ги носам сандалите, тој ќе ве крсти во Свет Дух и оган. Чија вејалка е во неговата рака и ќе го исчисти темелно неговото гумно, и ќе го собере неговото жито во складиштето, а плевата ќе ја изгори со неугаслив оган. Тогаш Исус доаѓа од Галилеја на Јордан кон Јован за да биде крстен од него. Но Јован го спречуваше велејќи: Јас имам потреба да бидам крстен од тебе, а ти доаѓаш кај мене? Одговарајќи, а Исус му рече на него: остави сега; така бидејќи соодветно е за нас да ја исполниме секоја праведност. Тогаш го пушта него; и откако беше крстен, Исус излезе веднаш од водата; и еве, се отворија за него небесата, и виде Духот на Бога како слегува како гулаб

и доаѓа врз него; и еве, глас од небесата велеше: Овој е мојот возљубен Син, во кого се здоволив.

4

Тогаш Исус беше одведен во пустината од Духот да биде искушан од ѓаволот, и постејќи четириесет дена и четириесет ноќи, подоцна огладне. И приближувајќи се кон него, искусителот рече: Ако си Син на Богот, кажи за да овие камења станат лебови. Но тој одговарајќи рече: Напишано е: не на леб само ќе живее човекот, туку на секој збор што излегува од устата на Бог. Тогаш ѓаволот го зема него во светиот град, и го поставува на крилото на храмот и му вели: ако си син на Бога, фрли се долу; зашто е напишано дека на своите гласници ќе заповеда за тебе, и на раце ќе те кренат, да не ја удриш ногата твоја кон камен. Исус му рече: Повторно е напишано: Нема да го искушуваш Господ, твојот Бог. Повторно ѓаволот го зема него на многу висока планина, и му покажува сите царства на светот и нивната слава и му вели: сето ова ќе ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш. Тогаш Исус му вели нему: Оди зад мене, сатано, зашто напишано е: На Господ твојот Бог ќе му се поклониш и само нему ќе му служиш. Тогаш ѓаволот го пушта него, и еве гласници дојдоа и му служеа. Слушајќи а Исус дека Јован беше предаден, се повлече во Галилеја, и оставајќи го Назарет дојде и се насели во Капернаум крајморскиот во границите на Завулон и Нефталим, за да се исполни она

кажаното преку пророкот Исаија кој вели: земјата Завулон и земјата Нефталим, патот на морето, отаде Јордан, Галилеја на народите, народот што седеше во темнина виде голема светлина, и на оние што седеа во земја и сенка на смрт светлина изгреа на нив. Од тогаш Исус започна да проповеда и да зборува: Покајте се, бидејќи се приближи царството небесно. Шетајќи покрај морето на Галилеја, виде двајца браќа, Симон наречен Петар и Андреја, брат негов, фрлајќи мрежа во морето; беа бидејќи рибари. И им вели: дојдете зад мене и ќе ве направам рибари на луѓе. Тие веднаш ги оставија мрежите и го следеа. И одејќи понатаму од таму, виде други два браќа, Јаков, синот на Зеведеј, и Јован, неговиот брат, во чамецот со нивниот татко Зеведеј, како ги поправаат нивните мрежи, и ги повика. Тие веднаш го напуштија бродот и нивниот татко и тргнаа по него. И Исус одеше наоколу низ цела Галилеја, учејќи во нивните собранија и проповедајќи ја добрата вест на царството и лекувајќи секоја болест и секоја немоќ кај народот. И отиде гласот за него во цела Сирија, и му донесоа сите што лошо имале со различни болести и маки што ги држеле, и оние што биле опседнати од демони и лунатици и парализирани, и тој ги исцели, и го следеа многу народи од Галилеја и Декапол и Ерусалим и Јудеја и отаде Јордан.

5

Видувајќи го народот, тој се искачи на планината, и кога тој

седна, дојдоа кај него неговите ученици, и отворајќи ја устата, ги учеше нив велејќи: блажени се сиромашните со духот, зашто нивно е царството на небесата. Благословени се оние што жалат, зашто тие ќе бидат утешени. Благословени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата. Благословени се гладните и жедните за праведност, затоа што тие ќе бидат наситени. Благословени се милостивите, зашто тие ќе бидат помилувани. Благословени се чистите по срце, затоа што тие ќе го видат Бога. Благословени се мироносците, зашто тие ќе бидат наречени синови Божји. Благословени се оние што се прогонети поради правдата, зашто нивно е царството небесно. Благословени сте кога ќе ве укорат и ќе ве прогонат, и кога ќе кажат секој зол збор против вас лажејќи поради мене. Радувајте се и веселете се, затоа што вашата награда е голема на небесата, зашто така ги прогонувале пророците што биле пред вас. Вие сте солта на земјата; но ако солта стане безвкусна, со што ќе се осоли? Не е силно повеќе за ништо освен да биде фрлено надвор и да биде газено од луѓето. Вие сте светлината на светот. Не може град да се скрие поставен над планина; ниту палат светилка и ја стават неа под кошница, туку на светилникот, и свети на сите оние во куќата. Така нека свети вашата светлина пред луѓето, за да ги видат вашите добри дела и да го прослават вашиот Отец Кој е на небесата. Не мислете дека дојдов да го уништам законот или пророците; не дојдов да уништам, туку да исполнам. Вистински ви велам, додека не поминат небото и земјата, ниту една јота или црта нема да помине од законот, додека

сè не се исполни. Кој ако следно уништи една од овие најмали заповеди и учи така луѓето, најмал ќе биде наречен во царството на небесата, но кој направи и учи, овој голем ќе биде наречен во царството на небесата. Зборувам ви дека ако вашата праведност не изобилува повеќе од таа на книжниците и фарисеите, нема да влезете во царството небесно. Вие слушнавте дека беше кажано на древните: Не ќе убиваш, а оној што убие, ќе биде виновен пред судот. Но јас ви велам дека секој што е лут на својот брат случајно, ќе биде виновен пред судот, а кој би му рекол на својот брат рака, ќе биде виновен пред советот, а кој би рекол будало, ќе биде виновен за геената огнена. Ако затоа ти го принесуваш твојот дар на олтарот и таму се сетиш дека твојот брат има нешто против тебе, остави го таму твојот дар пред олтарот, и оди прво помири се со твојот брат, и тогаш дојди и принеси го твојот дар. Биди добронамерен кон твојот противник брзо додека си на патот со него, да не те предаде противникот на судијата и судијата те предаде на службеникот, и во затвор ќе бидеш фрлен; вистина ти кажувам, нема да излезеш оттаму додека не ја платиш последната пара. Слушнавте дека им беше кажано на старите: Не прељубувај. Но јас ви велам дека секој кој гледа жена за да ја пожели, веќе прелјубодејствувал со неа во своето срце. Ако твоето десно око те предизвикува да згрешиш, извади го и фрли го од себе, бидејќи ти е корисно да пропадне еден од твоите удови, а не целото твое тело да биде фрлено во геена. И ако твојата десна рака те предизвикува да згрешиш, отсечи ја и

фрли ја од себе, бидејќи ти е корисно да пропадне еден од твоите удови, а не целото твое тело да биде фрлено во геена. Беше речено: оној кој ја отпушта својата жена, нека ѝ даде разводно писмо. Јас но ви велам дека оној кој би ја развел својата жена, освен поради прељуба, ја прави неа да прељубува, и оној кој се ожени со разведена, прељубува. Повторно слушнавте дека беше кажано на старите: не ќе се заколнеш лажно, туку ќе ги исполниш на Господ заколбите свои. Јас но велам вам да не се колнете воопшто: ниту во небото, зашто трон е на Бога; ниту во земјата, зашто подножје е на неговите нозе; ниту во Ерусалим, зашто град е на големиот крал; ниту во твојата глава да се колнеш, зашто не можеш една влакно бела или црна да направиш. Нека биде вашиот збор да да, не не, а она што е прекумерно од ова е од злото. Вие чувте дека беше кажано, око наместо око и заб наместо заб. Но јас ви кажувам да не се спротивставувате на злото, туку кој ќе те удри на десната буза, сврти му ја и другата, и на оној што сака да те суди и да ти ја земе туниката, остави му ја и наметката, и кој ќе те присили да одиш една милја, оди со него две. На оној што те моли дај, и од оној што сака да позајми од тебе не се одвраќај. Слушнавте дека беше кажано: Ќе го љубиш својот ближен и ќе го мразиш својот непријател. Јас но велам вам, љубете ги непријателите ваши, благословувајте ги оние што ве колнат, добро правете на оние што ве мразат и молете се за оние што ве малтретираат и ве гонат, за да станете синови на вашиот Татко оној во небесата, затоа што неговото сонце изгрева врз лоши и добри и дожд испраќа

врз праведни и неправедни. Зашто ако ги сакате оние што ве сакаат, каква награда имате? Не и даночните собирачи истото го прават? И ако ги поздравувате само вашите пријатели, што повеќе правите? Не и даночните собирачи така прават? Ќе бидете значи вие совршени, како што вашиот Татко во небесата е совршен.

6

Внимавајте на вашата милостиња да не ја правите пред луѓето за да ве видат, ако не, награда немате кај вашиот Татко што е во небесата. Кога затоа правиш милостина, не труби пред себе, како што лицемерите прават во собранијата и во улиците, за да бидат прославени од луѓето. Вистина ви велам, тие ја примиле својата награда. А кога ти правиш милостина, не нека знае левата твоја што прави десната твоја, за да биде твојата милостина во тајното, и таткото твој што гледа во тајното ќе ти врати во јавното. И кога се молиш, нема да бидеш како лицемерите, затоа што тие сакаат да се молат стоејќи во собранијата и на аглите на улиците, за да се појават пред луѓето. Вистина ви велам дека тие ја примиле својата награда. Ти но кога се молиш, влези во твојата внатрешна соба, и затворајќи ја твојата врата, молиш се на твојот татко што е во тајното, и твојот татко што гледа во тајното ќе ти врати во јавното. Молејќи се, но не брборете како незнабошците, бидејќи се чини дека во нивната зборливост ќе бидат слушнати. Не бидете затоа

како нив, бидејќи вашиот татко знае од што имате потреба пред да го побарате него. Така затоа молете се вие: Татко наш кој во небесата, нека биде посветено името твое, нека дојде царството твое, нека биде волјата твоја, како во небото, и на земјата, лебот наш секојдневниот дај ни го денес, и прости ни ги долговите наши, како и ние простуваме на должниците наши, и не воведувај нè во искушение, туку избави нè од злото. Бидејќи твое е царството и силата и славата во вековите, амин. Ако вие простите на луѓето нивните престапи, ќе прости и вам вашиот небесен Отец; ако пак не простите на луѓето нивните престапи, ниту вашиот Отец ќе ги прости вашите престапи. Кога постите, не станувајте како лицемерите тажни, зашто тие ги нарушуваат своите лица за да им се покажат на луѓето дека постат, вистина ви велам дека тие ја примиле својата награда. Ти а кога постиш, намачкај ја главата и измиј го лицето, за да не им се појавиш на луѓето дека постиш, туку на твојот татко што е во скриеното, и твојот татко што гледа во скриеното ќе ти врати во јавното. Не собирајте за вас богатства на земјата, каде што молец и рѓа уништува, и каде што крадци прокопуваат и крадат; но собирајте за вас богатства во небото, каде што ниту молец ниту рѓа уништува, и каде што крадци не прокопуваат ниту крадат; зашто каде што е богатството ваше, таму ќе биде и срцето ваше. Светилката на телото е окото; ако значи твоето око е едноставно, целото твое тело ќе биде полно со светлина; ако но твоето око е лошо, целото твое тело ќе биде темно. Ако значи светлината што е во тебе е темнина,

колкава е темнината? Никој не може да служи на двајца господари; зашто или ќе го мрази едниот и ќе го сака другиот, или ќе се држи за едниот и ќе го презира другиот. Не можете да им служите на Бога и на мамонот. Поради ова ви велам: не грижете се за вашата душа што ќе јадете и што ќе пиете, ниту за вашето тело што ќе облечете. Зар душата не е повеќе од храната и телото од облеката? Погледнете во птиците на небото, зашто тие не сеат, ниту жнеат, ниту собираат во житници, а вашиот небесен Татко ги храни, не вредите ли вие повеќе од нив? Кој но од вас со грижење може да додаде еден лакт на неговата возраст? И за облека зошто се грижите? Набљудувајте ги темелно лилјите на полето како растат; не се трудат ниту предат; но ви кажувам дека ниту Соломон во сета негова слава се облече како едно од овие. Ако Бог така ја облекува тревата на полето, која денес постои а утре се фрла во печка, не ќе ве облече ли многу повеќе вас, маловерни? Не грижете се, затоа, велејќи: Што ќе јадеме, или што ќе пиеме, или што ќе облечеме? Сите овие работи ги бараат народите, бидејќи вашиот небесен Татко знае дека имате потреба од сето ова. Барајте прво го царството на Богот и неговата праведност, и сето ова ќе ви биде додадено. Не грижете се затоа за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе се грижи за своите работи, доволно е на денот неговото зло.

7

Не судете, за да не бидете судени; зашто со кој суд судите ќе бидете судени, и со која мерка мерите ќе ви биде измерено. Што но гледаш трската во окото на твојот брат, а гредата во твоето око не ја забележуваш? Или како ќе му кажеш на братот твој: Дозволи да ја истерам трската од окото твое, а еве, гредата е во окото твое? Лицемере, извади ја прво гредата од твоето око, и тогаш ќе видиш јасно да го извадиш трнчето од окото на твојот брат. Не давајте го светото на кучињата, ниту фрлајте ги вашите бисери пред свињите, за да не ги изгазат со своите нозе и, свртувајќи се, да не ве раскинат вас. Барајте, и ќе ви биде дадено, барајте, и ќе најдете, чукајте, и ќе ви биде отворено· зашто секој што бара прима и оној што бара наоѓа и на оној што чука ќе биде отворено. Или кој човек е меѓу вас, кој ако синот негов побара леб, ќе му даде камен? И ако побара риба, нема да му даде змија? Ако значи вие, иако сте зли, знаете да давате добри дарови на вашите деца, колку повеќе вашиот Татко што е на небесата ќе даде добри работи на оние што го бараат? Сè, затоа, што би сакале луѓето да ви прават, така и вие правете им на нив, бидејќи ова е законот и пророците. Влезете преку тесната порта, затоа што широка е портата и широк е патот што води во уништувањето, и многу се оние што влегуваат преку неа. Колку тесна е портата и притиснат патот што одведува во животот, и малкумина се оние што го наоѓаат. Внимавајте но од лажните пророци, кои доаѓаат кај вас во облека од овци, но однатре се волци грабливци. Од нивните плодови ќе ги познаете. Зар не собираат од трње грозје или од боздрен смокви? Така секое

добро дрво добри плодови прави, но гнилото дрво лоши плодови прави. Доброто дрво не може да прави лоши плодови, ниту гнилото дрво да прави добри плодови. Секое дрво што не прави добар плод се сече и се фрла во оган. Затоа, од нивните плодови ќе ги познаете. Не секој кој ми вели Господи Господи, ќе влезе во царството небесно, туку оној кој ја прави волјата на мојот Татко кој е на небесата. Мнозина ќе ми кажат во тој ден: Господи, Господи, зар не пророкувавме во Твоето име, и во Твоето име не изгонувавме демони, и во Твоето име не вршевме многу чуда? И тогаш ќе им признам дека никогаш не ве знаев, оддалечете се од мене вие што работите беззаконие. Секој затоа кој ги слуша овие мои зборови и ги прави, ќе го споредам него со мудар човек, кој ја изгради својата куќа на карпа; и падна дождот и дојдоа реките и дувнаа ветровите и налетаа на онаа куќа, и не падна; бидејќи беше темелена на карпа. И секој кој ги слуша овие мои зборови и не ги прави ќе биде споредлив со будалест човек, кој ја изградил својата куќа на песок; и паднал дождот и дошле реките и дувнале ветровите и удриле во онаа куќа, и таа паднала, и нејзиното паѓање било големо. И се случи кога Исус ги заврши овие зборови, народот беше зачуден на неговото учење; бидејќи ги учеше како што има авторитет, и не како книжниците.

8

Кога слезе од планината, многу толпи го следеа. И ете, еден лепрозен дојде и му се поклони, велејќи: Господе, ако сакаш, можеш да ме очистиш. И протегнувајќи ја раката, Исус го допре велејќи: Сакам, биди очистен. И веднаш неговата лепра беше исчистена. И му вели Исус: Гледај никому да не кажеш, но оди, себеси покажи се на свештеникот и принеси го дарот што го заповеда Мојсеј, за сведоштво на нив. Кога влезе во Капернаум, му пристапи еден стотник молејќи го и велејќи: Господе, мојот син лежи во куќата парализиран, страшно се мачи. И му кажува Исус, јас ќе дојдам и ќе го излечам. И одговарајќи, сотникот рече: Господе, не сум достоен да влезеш под мојот покрив; но само кажи со збор, и мојот син ќе биде излекуван. Зашто и јас сум човек под авторитет, имајќи војници под себе, и му велам на овој, оди, и оди, и на друг, дојди, и доаѓа, и на мојот роб, направи ова, и прави. Слушајќи, Исус се зачуди и им рече на оние што го следеа: Вистина ви велам, ниту во Израел не најдов толкава вера. Велам а вам дека многу од исток и запад ќе дојдат и ќе се насолнат со Аврам и Исак и Јаков во царството на небесата, а синовите на царството ќе бидат фрлени во надворешната темнина; таму ќе биде плачот и школкањето на забите. И рече Исус на стотникот: оди, и како што верувал, нека ти биде. И неговото дете беше исцелено во тој час. И кога дојде Исус во куќата на Петар, виде дека неговата свекрва лежи и гори со треска, и се допре до нејзината рака, и треската ја напушти, и таа се крена и му служеше. Навечер, кога се стемни, му донесоа многу опседнати од демони, и ги истера духовите со збор и

ги излечи сите што лошо се чувствувале, за да се исполни она што беше кажано преку пророкот Исаија кој велеше: тој ги зеде нашите слабости и ги понесе болестите. Видувајќи ги многуте толпи околу себе, Исус нареди да заминат на другата страна. И приближувајќи се еден книжник, му рече: Учителу, ќе те следам каде и да одиш. И му вели Исус: лисиците имаат дупки и птиците небесни имаат гнезда, но Синот Човечки нема каде главата да ја наслони. Друг од неговите ученици му рече: Господе, дозволи ми прво да отидам и да го погребам мојот татко. Но Исус му рече: Следи ме, и остави ги мртвите да ги закопаат своите мртви. И откако тој се качи во бродот, неговите ученици го следеа. И гледај, голем земјотрес стана во морето, така што бродот беше покриван од брановите, но тој спиеше. И неговите ученици се приближија и го разбудија велејќи: Господе, спаси нè, погинуваме. И им вели: Зошто сте плашливи, маловерни? Тогаш, станувајќи, ги укори ветровите и морето, и настана голема тишина. Но луѓето се зачудија велејќи: Каков е овој, зашто и ветровите и морето му се покоруваат? И кога дошол во таа земја на Гергесените од другата страна, му сретнаа двајца демонизирани кои излегуваа од гробовите, многу тешки, така што никој не можеше да помине низ тој пат. И ете, тие извикаа велејќи: што имаме ние со тебе, Исусе, Сине Божји? Дојде ли овде пред време да нè мачиш? Беше далеку од нив стадо од многу свињи што пасеа. А демоните го молеа велејќи: Ако нè истеруваш, дозволи ни да отидеме во стадото свињи. И им рече: одете. А тие излегувајќи отидоа во стадото свињи;

и еве се затрча целото стадо свињи низ карпата во морето и умреа во водите. Оние што пасувале побегнаа, и откако отишле во градот, пријавија сè, и тоа за демонски опседнатите луѓе. И ете, целиот град излезе да го пречека Исус, и кога го видоа, го молеа да замине од нивните граници.

9

И влезе во брод, премина и дојде во својот град. И ете, донесуваа кај него парализиран, фрлен на кревет, и видувајќи ја Исус нивната вера, му рече на парализираниот: Охрабри се, дете, простени ти се твоите гревови. И ете, некои од писмените рекоа во себе: Овој богохули. И видувајќи ги Исус нивните мисли, рече: Зошто вие мислите зло во вашите срца? Што е полесно, да се каже: Простени ти се гревовите, или да се каже: Стани и оди? Но за да знаете дека Синот Човечки има авторитет на земјата да прости гревови, тогаш му вели на парализираниот: Стани, земи ја твојата постела и оди во твојата куќа. И станувајќи, отиде во неговата куќа. Видевши, толпите се зачудија и го прославија Бога кој дал таков авторитет на луѓето. И минувајќи оттаму, Исус виде човек седнат на царинарницата, наречен Матеј, и му вели: следи ме. И станувајќи, го следеше. И се случи додека тој лежеше во куќата, и еве многу даночни собирачи и грешници дојдоа и лежеа заедно со Исуса и неговите ученици. И кога

Фарисеите виделе, им кажаа на неговите ученици: Зошто вашиот учител јаде со даночните собирачи и грешниците? Но Исус, слушајќи, им рече: Силните немаат потреба од лекар, туку оние што се чувствуваат лошо. Отидете и научете што значи: милост сакам, а не жртва. Не дојдов да ги повикам праведните, туку грешниците на покајание. Тогаш учениците на Јован пристапуваат кон него велејќи: Зошто ние и Фарисеите постиме многу, а твоите ученици не постат? И Исус им рече: Не можат синовите на сватбената комора да тагуваат додека младоженецот е со нив? Ќе дојдат и денови кога ќе биде земен од нив младоженецот, и тогаш ќе постат. Никој не ставува крпа од ненабрано платно врз стара облека, бидејќи полноста негова ја зема од облеката, и полоша поделба станува. Ниту фрлаат младо вино во стари мевови, ако не, инаку ќе пукнат меовите, и виното ќе се излее и меовите ќе пропаднат, но младо вино фрлаат во нови мевови, и двата се зачувуваат. Додека тој им зборуваше ова на нив, еве еден владетел се приближи и му се поклони, велејќи: Мојата ќерка штотуку умре, но дојди, стави ја твојата рака врз неа и ќе живее. И станувајќи, Исус го следеше и неговите ученици. И ете жена, која крвареше дванаесет години, приближувајќи се одзади, ја допре ресата од неговата облека. Таа велеше во себе: Ако само ја допрам неговата облека, ќе бидам спасена. А Исус се сврте и кога ја виде, рече: Храброст, ќерко, верата твоја те спаси. И жената беше спасена од тој час. И дојдовте Исус во куќата на владетелот и видовте свирачите на флејта и толпата вознемирена, им

вели: повлечете се; зашто не умре девојчето, туку спие. И се смееја на него. Кога толпата беше истерана, тој влезе и ја зграби нејзината рака, и девојката се подигна. И овој глас се прошири низ целата онаа земја. И додека Исус минуваше оттаму, двајца слепци го следеа викајќи и велејќи: Смилувај се над нас, сине Давидов. Кога дошол во куќата, слепите му пристапија, и Исус им вели: Верувате дека можам ова да го направам? Тие му велат: да, Господе. Тогаш ги допрел нивните очи велејќи: Според вашата вера, нека ви биде направено. И нивните очи беа отворени, и Исус строго ги предупреди велејќи: Гледајте никој да не дознае. Тие, излегувајќи, го прошириле гласот за него во целата таа земја. Додека тие излегуваа, еве, му донесоа нем човек што беше опседнат од демон, и откако демонот беше истеран, немиот проговори, и народот се зачуди велејќи дека никогаш вака не се појавило во Израел. Но Фарисеите велеа: Со владетелот на демоните ги истерува демоните. И Исус одеше наоколу низ сите градови и села, учејќи во нивните собранија и проповедајќи ја добрата вест за царството и служејќи секоја болест и секоја немоќ кај народот. Видувајќи ги толпите, имаше сожалување за нив, зашто беа изморени и фрлени како овци што немаат пастир. Тогаш им вели на своите ученици: Жетвата навистина е голема, но работниците се малку. Молете се затоа на Господарот на жетвата, за тоа Тој да испрати работници во Неговата жетва.

10

И повикавши ги дванаесетте свои ученици, им даде власт над нечисти духови, така што да ги истеруваат и да лекуваат секоја болест и секоја немоќ. А на дванаесетте апостоли имињата се овие: прв Симон наречен Петар и Андреја брат негов, Јаков син на Зеведеј и Јован брат негов, Филип и Вартоломеј, Тома и Матеј царинарот, Јаков син на Алфеј и Левај наречен Тадеј, Симон Кананејецот и Јуда Искариотски кој го предаде него. Овие дванаесетмина ги испрати Исус, заповедајќи им и велејќи: на пат кон народите не одете и во град на Самарјаните не влегувајте; одете туку повеќе кон изгубените овци од домот на Израел. Одејќи, прогласувајте велејќи дека царството на небесата се приближило. Болните лекувајте ги, лепрозните чистете ги, мртвите крените ги, демоните исфрлајте ги, бесплатно примивте, бесплатно давајте. Не стекнувајте злато, ниту сребро, ниту бронза во вашите појаси, ниту торба за пат, ниту две туники, ниту сандали, ниту стап; зашто работникот е достоен за својата храна. Во кој и да е град или село што ќе влезете, испитајте кој во него е достоен, и таму останете додека не излезете. Но влегувајќи во таа куќа, поздравете ја велејќи: Мир на оваа куќа. И ако навистина куќата е достојна, нека дојде вашиот мир врз неа, но ако не е достојна, нека се врати вашиот мир кон вас. И кој ако не ве прими, ниту ги слуша зборовите ваши, излегувајќи надвор од куќата или од градот тој, отресете ја прашината

од нозете ваши. Вистински ви кажувам, поднесливо ќе биде на земјата на Содом и Гомор во денот на судот, отколку на тој град. Гледајте, јас ве испраќам како овци меѓу волци, затоа бидете мудри како змиите и невини како гулабите. Внимавајте но од луѓето, бидејќи ќе ве предадат во совети и во нивните собранија ќе ве бичуваат, и пред водачи но и кралеви ќе бидете доведени поради мене во сведоштво на нив и на народите. Кога но ќе ве предадат, не грижете се како или што ќе зборувате, бидејќи ќе ви биде дадено во тој час што ќе зборувате. Не зашто вие сте оние што зборуваат, туку Духот на вашиот Татко што зборува во вас. Ќе предаде а брат брат во смрт и татко дете, и ќе востанат деца против родители и ќе ги умртват; и ќе бидете мразени од сите поради моето име; а оној што истрајал до крај, тој ќе биде спасен. Кога ве прогонуваат во овој град, бегајте во другиот, вистина бидејќи ви велам, нема да ги завршите градовите на Израел додека не дојде Синот Човечки. Ученикот не е поголем од учителот, ниту робот од својот господар. Доволно е за ученикот да стане како неговиот учител, и за робот да стане како неговиот господар. Ако домаќинот Велзевул го нарекоа, колку повеќе членовите на неговото семејство? Не се плашете од нив затоа, зашто ништо не е покриено што нема да биде открието, и ништо не е скриено што нема да биде познато. Она што ви го кажувам во темнината, кажете го на светлина, и она што го слушате на уво, прогласете го од кроповите. И не се плашете од оние што го убиваат телото, но душата не можат да ја убијат, туку плашете се повеќе од оној што може и душата и телото

да ги уништи во пеколот. Не се продаваат два врапчиња за асарион? И едно од нив нема да падне на земјата без вашиот татко. Но дури и влакната на вашата глава сите се изброени. Не се плашете затоа, вие вредите повеќе од многу врапци. Секој затоа кој ќе ме признае пред луѓето, ќе го признаам и јас пред мојот Отец кој е во небесата; но кој ќе ме се одрече пред луѓето, ќе го одречам и јас пред мојот Отец кој е во небесата. Не мислете дека дојдов да фрлам мир на земјата; не дојдов да фрлам мир, туку меч. Дојдов да поделам човек против неговиот татко и ќерка против нејзината мајка и невеста против нејзината свекрва; и непријатели на човекот се неговите членови на домаќинството. Оној што сака татко или мајка повеќе од мене не е достоен за мене; и оној што сака син или ќерка повеќе од мене не е достоен за мене; и оној што не го зема крстот свој и не оди по мене, не е достоен за мене. Оној што ја најде својата душа ќе ја изгуби, и оној што ја изгуби својата душа поради мене ќе ја најде. Тој што ве прима вас, мене ме прима, и тој што мене ме прима, го прима оној што ме испратил. Оној што прима пророк во име на пророкот, ќе прими награда на пророкот, и оној што прима праведен во име на праведниот, ќе прими награда на праведниот. И оној што ако напои еден од овие мали со чаша студена вода само во име на ученик, вистина ви велам, нема да ја изгуби својата награда.

11

И се случи кога Исус заврши со упатувањето на неговите дванаесет ученици, тој замина оттаму за да учи и проповеда во нивните градови. А Јован, слушајќи во затворот за делата на Христос, испративши двајца од своите ученици, му рече: Ти ли си оној што доаѓа или друг да очекуваме? И одговарајќи, Исус им рече: одете, кажете му на Јован што слушате и гледате: слепите повторно гледаат и куците одат, лепрозните се чистат и глувите слушаат, мртвите се подигаат и на сиромашните им се објавува добра вест; и благословен е оној кој нема да се сопне во мене. Додека овие одеа, Исус започна да им зборува на народот за Јован: Што излеговте во пустината да видите? Трска која се тресе од ветер? Но што излеговте да видите? Човек облечен во меки дрехи? Ете, оние што носат меки работи се во куќите на кралевите. Но што излеговте да видите? Пророк? Да, ви кажувам, и повеќе од пророк. Овој е оној за кого е напишано: еве, јас го испраќам мојот гласник пред твоето лице, кој ќе го подготви твојот пат пред тебе. Вистински ви велам, не е воскреснат меѓу родените од жени поголем од Јован Крстителот, но најмалиот во царството на небесата е поголем од него. Од деновите на Јован Крстител до сега, царството небесно се присилува, и насилници го грабаат. Сите пророци и законот пророкуваа до Јован. И ако сакате да примите, тој е Илија оној што треба да дојде. Оној што има уши да слуша, нека слуша. На кого ќе ја споредам оваа генерација? Слично е на деца седечки во пазари, кои викајќи кон своите другари велат: ние свиревме флејта за вас, и вие не игравте, ние жалевме за вас, и вие не жалевте.

Зашто дојде Јован ниту јадејќи ниту пиејќи, и велат: Демон има. Дојде Синот на човекот јадејќи и пиејќи, и велат: еве човек гулман и пијач на вино, пријател на даночни собирачи и на грешници. И се оправда мудроста од нејзините деца. Тогаш почна да ги укорува градовите во кои станаа најмногу од неговите сили, зашто не се покајаа. Тешко тебе, Хоразине, тешко тебе, Витсаидо, зашто ако во Тир и Сидон станаа силите што станаа во вас, одамна би се покајале седејќи во вреќа и пепел. Освен, велам ви, за Тир и Сидон поднослив ќе биде во денот на судот отколку за вас. И ти Капернауме, која до небото била воздигната, до пеколот ќе бидеш симната; зашто ако во Содом станале силите кои станале во тебе, останале би до денес. Освен ви велам дека за земјата на Содом поподнослива ќе биде во денот на судот отколку за тебе. Во тоа време, одговарајќи, Исус рече: Јас ти признавам, Татко, Господ на небото и на земјата, дека ти ги сокри овие работи од мудрите и разумните, и ти ги открива на бебињата; да, Татко, дека така стана добра волја пред тебе. Сè ми беше предадено од мојот Татко, и никој не го познава Синот освен Таткото, ниту Таткото го познава некој освен Синот и оној на кого Синот сака да открие. Дојдете кон мене сите оние што трудат и се оптоварени, и јас ќе ви дадам одмор. Земете го јаремот мој на себе и научете се од мене, зашто кроток сум и понизен со срцето, и ќе најдете одмор за душите ваши; зашто јаремот мој е добар и товарот мој е лесен.

12

Во тоа време Исус поминуваше низ житните полиња во сабота, а неговите ученици беа гладни и почнаа да чешлаат класје и да јадат. Но Фарисеите, видејќи го тоа, му рекоа: Гледај, твоите ученици прават она што не е дозволено да се прави во сабота. А тој им рече: Не сте прочитале што направи Давид кога беше гладен тој и оние со него? Како влезе во куќата на Богот и ги јаде лебовите на презентацијата, кои не му беше дозволено да ги јаде ниту на оние со него, ако не само на свештениците? Или не сте прочитале во законот дека на саботите свештениците во храмот го оскрнавуваат саботот и се без вина? Но ви велам дека овде има нешто поголемо од храмот. Ако знаевте што значи Милост сакам, а не жртва, не би ги осудиле невините. Зашто Синот Човечки е Господар и на саботот. И поминувајќи оттаму, дојде во нивното собрание. И ете, човек беше таму, раката имајќи сува; и го прашаа него велејќи: дали е дозволено на саботите да се лекува? За да го обвинат. Тој но им рече: Кој ќе биде од вас човек кој ќе има една овца, и ако таа падне во јама на саботите, нема ли да ја фати и да ја подигне? Со колку тогаш се разликува човек од овца? Така што е дозволено на саботите добро да се прави. Тогаш му вели на човекот: Истегни ја твојата рака, и тој ја истегна, и таа беше вратена здрава како другата. Излегувајќи, фарисеите зедоа совет против него, за да го уништат. А Исус знаејќи се повлече од таму, и го следеа

многу народи, и ги исцели сите, и ги укори за да не го направат јавен, за да се исполни она што е кажано преку пророкот Исаија кој велеше: Еве мојот син кого избрав, мојот возљубен во кого се задоволи мојата душа; ќе го ставам мојот дух врз него, и правда на народите ќе објави. Нема да се кара ниту ќе извика, ниту некој ќе го слушне неговиот глас во улиците. Скршена трска нема да скрши и тлеечки лен нема да угасне, додека не ја фрли пресудата во победа; и во неговото име народите ќе се надеваат. Тогаш беше донесен кај него еден демонски опседнат, слеп и нем, и го исцели, така што слепиот и немиот можеше и да зборува и да гледа; и се зачудија сите народи и велеа: Дали овој е Христос, синот на Давид? Но фарисеите, слушајќи, рекоа: Овој не ги истерува демоните освен со Веелзевул, владетелот на демоните. Знаејќи ги нивните мисли, Исус им рече: секое царство поделено против себе се опустошува, и секој град или куќа поделена против себе нема да opstoи. И ако сатаната го исфрла сатаната, тој беше поделен против себеси, како тогаш ќе opstoи неговото царство? И ако јас со Веелзевул ги истерувам демоните, вашите синови со што ќе ги истеруваат? Поради ова тие самите ќе бидат судии на вас. Ако но јас со Духот Божји ги изгонувам демоните, тогаш пристигна врз вас царството Божјо. Или како може некој да влезе во куќата на силниот и неговите садови да ги зграпчи, ако не го врзе прво силниот? И тогаш ќе ја ограби неговата куќа. Оној кој не е со мене, против мене е, и оној кој не собира со мене, расфрла. Поради ова ви велам, секој грев и богохулство ќе им биде простено на луѓето, но

богохулството на Духот нема да им биде простено на луѓето; и оној што каже збор против Синот Човечки, ќе му биде простено; но оној што каже против Светиот Дух, нема да му биде простено ниту во сегашниот век ниту во идниот. Или направете го дрвото добро и неговиот плод добар, или направете го дрвото гнило и неговиот плод гнил, зашто од плодот се познава дрвото. Потомци на змии, како можете да зборувате добри работи кога сте зли? Зашто од изобилството на срцето устата зборува. Добриот човек од добрата ризница исфрла добри работи, и лошиот човек од лошата ризница исфрла лоши работи. Ви кажувам дека за секој празен збор што луѓето ќе го зборуваат, ќе дадат сметка за него во денот на судот; зашто од твоите зборови ќе бидеш оправдан и од твоите зборови ќе бидеш осуден. Тогаш одговорија некои од писмените и фарисеите велејќи: Учителу, сакаме да видиме знак од тебе. Но тој одговарајќи им рече: Зла и прељубничка генерација бара знак, и знак нема да ѝ биде даден освен знакот на пророкот Јона. Како што Јона пророкот беше три дена и три ноќи во стомакот на голема риба, така ќе биде и Синот Човечки три дена и три ноќи во срцето на земјата. Мажите Ниневјани ќе воскреснат на судот со оваа генерација и ќе ја осудат, затоа што се покајаа на проповедта на Јона, и еве, повеќе од Јона е тука. Кралицата на југот ќе се подигне на судот со ова поколение и ќе го осуди, затоа што дојде од крајците на земјата да ја слуша мудроста на Соломон, и еве, повеќе од Соломон е овде. Кога нечистиот дух излезе од човекот, минува низ безводни места барајќи одмор, и не наоѓа. Тогаш вели: Ќе се

вратам во мојата куќа од каде што излегов, и кога дошол, ја наоѓа празна, измиена и украсена. Тогаш оди и зема со себе седум други духови полоши од себе, и влегувајќи живее таму, и станува последното на тој човек полошо од првото. Така ќе биде и со ова зло поколение. Сè уште додека тој им зборуваше на толпите, еве неговата мајка и неговите браќа стоеја надвор, барајќи да му зборуваат. Рече му некој: Ете, мајка ти и браќата ти стојат надвор и сакаат да те видат. Но тој одговарајќи му рече на оној што му кажуваше: Кој е мојата мајка и кои се моите браќа? И истегнувајќи ја раката кон своите ученици рече: еве ја мојата мајка и моите браќа; зашто секој што ќе ја исполни волјата на мојот Татко што е во небесата, тој е мој брат и сестра и мајка.

13

Во тој ден, Исус излезе од куќата и седеше крај морето, и се собраа кон него многу народи, така што тој влезе во чамец да седне, и сиот народ стоеше на брегот. И им зборуваше многу во параболи велејќи: Еве, излезе сеачот да сее. И додека тој сееше, едни паднаа покрај патот, и дојдоа птиците и ги изедоа; други пак паднаа на карпести места, каде што немаше многу земја, и веднаш никнаа затоа што немаше длабочина на земјата, а кога сонцето изгреа се изгореа, и затоа што немаше корен се исушија; други пак паднаа на трње, и трњето израсна и ги задуши; други пак паднаа на добрата земја и даваа плод, едни сто, едни

шеесет, едни триесет. Оној што има уши да слуша, нека слуша. И учениците се приближија и му кажаа: Зошто им зборуваш во параболи? Тој одговарајќи им рече: На вас ви е дадено да ги знаете тајните на царството небесно, а на оние не им е дадено. Оној кој има, ќе му биде дадено и ќе има изобилство, а оној кој нема, и тоа што има ќе му биде земено. Поради ова во параболи на нив зборувам, за да гледајќи да не гледаат и слушајќи да не слушаат ниту да разберат, да не би да се вратат; и тогаш ќе се исполни на нив пророштвото на Исаија кое вели: со слушање ќе слушате и нема да разберете, и гледајќи ќе гледате и нема да видите; зашто срцето на овој народ стана дебело, и со ушите тешко слушнаа, и очите свои ги затворија, да не би да видат со очите и со ушите да слушнат и со срцето да разберат и да се вратат, и јас ќе ги излечам. Но благословени се вашите очи, затоа што гледаат, и вашите уши, затоа што слушаат. Вистина, зашто ви велам дека многу пророци и праведници посакаа да видат она што вие гледате, и не видоа, и да слушнат она што вие слушате, и не слушнаа. Вие, затоа, слушајте ја параболата на сеачот. Кога некој слуша го зборот на царството и не го разбира, доаѓа злиот и го зема она што е посеано во неговото срце, овој е оној што е посеан покрај патот. А оној што е посеан на карпестото, тоа е оној што го слуша зборот и веднаш со радост го прима и го зема; но нема корен во себе, туку е привремен, а кога настанува неволја или прогонство поради зборот, веднаш се сопнува. Оној што е посеан во трните, тој е оној што го слуша зборот, но грижата на овој

век и измамата на богатството го задушуваат зборот, и тој станува неплоден. А оној посеан врз добрата земја, тоа е оној што го слуша зборот и го разбира, кој навистина носи плод и дава, еден сто, друг шеесет, а друг триесет. Друга парабола тој постави пред нив велејќи: се направи слично царството на небесата на човек што посеал добро семе во неговата нива; но додека луѓето спиеја, дојде неговиот непријател и посеа плевели помеѓу житото и си отиде. Кога никна тревата и направи плод, тогаш се појави и коровот. Приближувајќи се, а робовите на господарот на куќата му рекоа: Господару, не посеа ли добро семе во твојата нива? Од каде тогаш има плевели? А тој им рече: непријателски човек ова го направи. А робовите му рекоа: сакаш значи да одиме да ги собереме? А тој рече: не, да не би собирајќи ги плевелите да го искорените заедно со нив житото; оставете да растат заедно двете до жетвата, и во време на жетвата ќе им кажам на жетварите: соберете прво ги плевелите и врзете ги во снопови за да ги изгорите, а житото соберете го во мојот амбар. Друга парабола тој постави пред нив велејќи: слично е царството на небесата со зрно од синап, кое земајќи го човек посеа во неговото поле; кое помало навистина е од сите семиња, кога но порасне, поголемо од сите зеленчуци е и станува дрво, така што доаѓаат птиците на небото и се гнездат во неговите гранки. Друга парабола им раскажа: Царството небесно е слично на квасец што една жена го зеде и го сокри во три мерки брашно, додека не се вкваси целото. Овие сите работи ги зборуваше Исус во параболи на народот, и без парабола ништо не им

зборуваше на нив, за да се исполни она кажано преку пророкот кој вели: ќе ги отворам во параболи моите уста, ќе изговорам скриени работи од основањето на светот. Тогаш, оставајќи ги толпите, дојде во неговата куќа. И дојдоа кај него неговите ученици велејќи: Кажи ни ја параболата за плевелите од нивата. А тој одговарајќи им рече: оној што го сее доброто семе е Синот Човечки, а полето е светот, а доброто семе, тие се синовите на царството, а плевелите се синовите на лукавиот, а непријателот што ги посеа е ѓаволот, а жетвата е свршетокот на векот, а жетварите се гласници. Како што се собираат плевелите и се горат со оган, така ќе биде при завршувањето на овој век. Синот на човекот ќе ги испрати неговите ангели, и тие ќе соберат од неговото царство сите сопнувања и оние што прават беззаконие, и ќе ги фрлат во печката на огнот; таму ќе биде плачот и школкањето со забите. Тогаш праведните ќе засјаат како сонцето во царството на нивниот Татко. Оној што има уши да слуша, нека слуша. Повторно, царството небесно е слично на богатство скриено во поле, кое откако го нашол, човекот го сокри, и од неговата радост оди и сè што има го продава и го купува тоа поле. Повторно слично е царството на небесата на човек трговец што бара убави бисери; кој наоѓајќи еден многу скапоцен бисер, отишол, продал сè што имал и го купил. Повторно слично е царството небесно на мрежа фрлена во морето и која собрала од секој вид; која, кога беше наполнета, извлекувајќи ја на брегот и седнувајќи собраа доброто во садови, а лошото надвор фрлија. Така ќе биде при

завршувањето на векот. Ќе излезат гласниците и ќе ги одделат лошите од средината на праведните, и ќе ги фрлат нив во печката на огнот; таму ќе биде плачот и школкањето на забите. Им вели Исус: ги разбравте ли сите овие работи? Тие му велат, да, Господе. Тој но им рече: Поради ова, секој книжник обучен во царството на небесата е сличен на човек господар на куќа, кој вади од својата ризница нови и стари работи. И се случи кога Исус ги заврши овие параболи, тој замина од таму, и дојдувајќи во неговата татковина ги поучуваше нив во нивното собрание, така што тие се зачудија и кажаа: од каде на овој оваа мудрост и овие сили? Не е ли овој синот на дрводелецот? Не неговата мајка се вика Маријам и неговите браќа Јаков и Јосиф и Симон и Јуда? И неговите сестри не се сите кај нас? Од каде тогаш на овој сите овие работи? И тие се сопнуваа поради него. А Исус им рече: не е пророк без чест освен во татковината негова и во куќата негова. И не направи таму многу чуда поради нивното неверување.

14

Во тоа време Ирод тетрархот слушна за Исус и им рече на своите слуги: Овој е Јован Крстителот; тој воскресна од мртвите, и затоа силите дејствуваат во него. Бидејќи Ирод, откако го зафатил Јован, го врзал и го ставил во затвор поради Иродијада, жената на неговиот брат Филип. Бидејќи Јован му кажуваше: Не ти е дозволено да ја имаш. И сакајќи

да го убие, се уплаши од толпата, зашто го сметаа за пророк. Кога се одржуваше роденденската прослава на Ирод, ќерката на Иродијада танцуваше во средината и му се допадна на Ирод; затоа со заклетва ѝ ветуваше да ѝ даде што и да побара. Таа, поттикната од мајката нејзина, вели: Дај ми тука на плато ја главата на Јован Крстителот. И се ожалости царот, но поради заклетвите и оние што лежеа заедно заповеда да се даде, и испративши го обезглави Јован во затворот. И беше донесена главата негова врз плато и беше дадена на девојчето, и таа ја донесе на мајката нејзина. И приближувајќи се, неговите ученици го зедоа телото и го закопаа, и дојдувајќи му известија на Исуса. Слушнувајќи, Исус се повлече од таму со чамец на пусто место, сам, и слушнувајќи, народот го следеше пешки од градовите. И излегувајќи, Исус виде голема толпа и се сожали врз нив, и ги излекува нивните болни. Кога се стемни, неговите ученици дојдоа кај него велејќи: Местото е пусто и часот веќе помина, отпушти ги толпите, за да отидат во селата и купат храна за себе. Но Исус им рече: Немаат потреба да заминат, дајте им вие да јадат. Тие но му велат: Немаме тука освен пет леба и две риби. Тој рече: Донесете ми ги овде. И наредивши на множествата да легнат на тревите, земајќи ги петте лебови и двете риби, погледнувши кон небото, благослови, и скршивши ги даде на учениците лебовите, а учениците на множествата. И јадоа сите и се наситија, и подигнаа што преостана од трошките дванаесет полни кошници. А оние што јадеа беа мажи како пет илјади, без жени и деца. И веднаш Исус ги

принуди своите ученици да влезат во бродот и да одат напред него на другата страна, додека не ги отпушти народните маси. И откако ги отпушти народите, тој отиде нагоре на планината сам да се помоли. А кога се стемни, тој беше сам таму. Тоа но бродот веќе беше на средината на морето, мачен од брановите, бидејќи ветерот беше спротивен. Во четвртата стража на ноќта, Исус отиде кон нив одејќи врз морето. И видевши го него како оди по морето, учениците се вознемирија велејќи дека е привидение, и од страв извикаа. Веднаш Исус им зборуваше велејќи: Охрабрете се, јас сум, не се плашете. Одговарајќи му на него, Петар рече: Господе, ако си ти, наредувај ми кон тебе да дојдам врз водите. А тој рече, дојди. И слегувајќи од бродот, Петар одеше по водите да дојде кон Исус. Гледајќи го силниот ветер, се уплаши, и почнувајќи да тоне, извика велејќи: Господе, спаси ме. Веднаш но Исус, истегнувајќи ја раката, го зеде и му вели: Маловерен, зошто се засомнева? И кога тие влегоа во бродот, престана ветерот; а оние во бродот дојдоа и се поклонија на него велејќи: навистина си Божји син. И откако преминаа, дојдоа во земјата Генисарет. И откако го препознаа него, мажите од тоа место испратија во целата таа околина, и му донесоа сите што лошо имаа, и го молеа за дури само да се допрат до ресата на неговата облека· и колку што се допреа беа спасени.

15

Тогаш доаѓаат кај Исус книжниците и фарисеите од Ерусалим велејќи: зошто твоите ученици ја прекршуваат традицијата на старешините? Затоа што не си ги мијат рацете кога јадат леб. Но тој одговарајќи им рече: Зошто и вие ја преступувате заповедта на Бога поради вашата традиција? Зашто Бог заповеда велејќи: почитувај го таткото и мајката, и оној што злословува татко или мајка нека умре со смрт. Но вие велите: оној кој би рекол на таткото или на мајката, дар е она со кое би бил помогнат од мене, и нема да го почитува таткото негов или мајката негова; и ја поништивте заповедта на Бога поради вашата традиција. Лицемери, добро пророкуваше за вас Исаија велејќи: се приближува кон мене овој народ со нивната уста и со нивните усни мене почитува, но нивното срце далеку е оддалечено од мене; а залудно ме почитуваат, учејќи учења што се заповеди на луѓето. И повикувајќи го народот, им рече: слушајте и разбирајте; не она што влегува во устата го оскрнавува човекот, туку она што излегува од устата, тоа го оскрнавува човекот. Тогаш неговите ученици се приближија и му рекоа: Знаеш дека фарисеите се навредија кога го слушнаа зборот? Тој одговарајќи рече: Секоја садница која не ја посадил мојот небесен Отец ќе биде искоренета. Оставете ги нив, тие се слепи водичи на слепи, а ако слеп води слеп, двајцата ќе паднат во јама. Одговарајќи, Петар му рече: Објасни ни ја оваа парабола. Но Исус рече: Уште и вие сте без разбирање? Уште не разбирате дека сè она што влегува во устата оди во стомакот и се исфрла во нужник? Тоа што излегува од

устата доаѓа од срцето, и тоа го оскрнавува човекот. Бидејќи од срцето излегуваат зли мисли, убиства, прељуби, блудства, кражби, лажни сведоштва, богохулства. Овие се она што го нечисти човекот, но јадењето со немиени раце не го нечисти човекот. И излегувајќи оттаму, Исус се повлече во пределите на Тир и Сидон. И гледај, жена Хананејка од оние граници, излегувајќи, извика кон него велејќи: Смилувај се на мене, Господе, сине Давидов, мојата ќерка лошо е обземена од демон. Но тој не ѝ одговори ниту збор. И приближувајќи се, неговите ученици го прашуваа велејќи: Отпушти ја неа, зашто вика зад нас. Тој одговарајќи рече: Не сум испратен освен кон изгубените овци од куќата Израелова. Таа дојде и се поклони нему велејќи: Господе, помогни ми. Но тој одговарајќи рече: Не е убаво да се земе лебот на децата и да се фрли на малите кучиња. Таа но рече: Да, Господе, и зашто кучињата јадат од трошките што паѓаат од масата на нивните господари. Тогаш Исус одговарајќи ѝ рече: О, жено, голема е твојата вера, нека ти биде како што сакаш. И ќерката нејзина беше излекувана од тој час. И заминувајќи оттаму, Исус дојде покрај морето на Галилеја, и искачувајќи се на планината, седеше таму. И дојдоа кај него многу народи имајќи со себе куци, слепи, глуви, осакатени и многу други, и ги фрлија нив крај нозете на Исус, и тој ги исцели нив, така што народите да се зачудат гледајќи глуви слушајќи, неми зборувајќи, осакатени здрави, куци одејќи и слепи гледајќи; и го прославија Бога на Израел. А Исус, повикавши ги своите ученици, рече: Сожалувам за толпата, зашто веќе три дена

останале со мене и немаат што да јадат, и не сакам да ги отпуштам гладни, да не ослабнат на патот. И му велат неговите ученици: Од каде ќе ни се толку многу лебови во пустина за да наситиме толкава толпа? И им вели Исус: колку лебови имате? Тие рекоа: седум, и малку рибици. И им нареди на толпите да легнат на земјата. И земајќи ги седумте лебови и рибите, благодарејќи, скрши и им даде на своите ученици, а учениците на народот. И јадоа сите и се наситија, и го земаа преостанатото од парчињата седум полни кошници; а оние што јадеа беа четири илјади мажи без жени и деца. И откако ги отпушти народите, тој влезе во бродот и дојде во границите на Магдала.

16

И приближувајќи се, фарисеите и садукеите, тестирајќи го, го прашаа да им покаже знак од небото. А тој одговарајќи им рече на нив: кога станува вечер велите: убаво време, зашто небото е црвено, и наутро: денес невреме, зашто небото е црвено и мрачно. Лицемери, лицето на небото знаете да го разликувате, но знаците на времињата не можете да ги знаете? Генерација зла и прељубничка бара знак, и знак нема да ѝ биде даден освен знакот на пророкот Јона. И откако ги остави, тој си отиде. И кога дојдоа учениците негови на онаа страна, заборавија да земат леб. Но Исус им рече: Гледајте и внимавајте од квасецот на фарисеите и садукеите. Тие расудувале меѓу себе велејќи

дека не земавме леб. Знаејќи, но Исус им рече на нив: Што размислувате во себе, маловерни, дека леб не земавте? Не уште разбирате, ниту помните за петте лебови за петте илјади и колку кошници земавте? Ниту се сеќавате на седумте лепови за четирите илјади и колку корпи собравте? Како не разбирате дека не за леб ви кажав да внимавате на квасецот на фарисеите и садукеите? Тогаш разбраа дека не рече да внимаваат од квасецот на лебот, туку од учењето на фарисеите и садукеите. Дојдовши, Исус во деловите на Кесарија Филипова ги прашуваше своите ученици велејќи: За кого луѓето велат дека е Синот Човечки? Тие рекоа: Едни Јован Крстител, други Илија, а трети Еремија или еден од пророците. Вели на нив: А вие, кој велите дека сум јас? Одговарајќи, Симон Петар рече: Ти си Христос, Синот на живиот Бог. И одговарајќи, Исус му рече: благословен си, Симоне Бар Јона, зашто месо и крв не ти го откри тоа, туку Татко мој што е во небесата. И јас но на тебе ти кажувам дека ти си Петар, и врз оваа карпа ќе ја изградам мојата црква, и портите на Хад нема да ја надвладеат. И ќе ти дадам клучеви на царството небесно, и она што ќе го врзеш на земјата, ќе биде врзано на небесата, и она што ќе го одврзеш на земјата, ќе биде одврзано на небесата. Тогаш им заповеда на своите ученици никому да не кажуваат дека тој е Исус Христос. Од тогаш Исус започна да им покажува на своите ученици дека е потребно тој да оди во Ерусалим и многу да страда од старешините и главните свештеници и книжниците и да биде убиен, и на третиот ден да биде воскреснат. И земајќи го настрана, Петар започна да го

укорува велејќи: Милостив кон тебе, Господе! Не, ова нема да ти се случи. Тој се заврте и му рече на Петар: Оди зад мене, сатано, сопнување мое си, зашто не мислиш на она што е Божјо, туку на она што е човечко. Тогаш Исус им рече на своите ученици: Ако некој сака да дојде по мене, нека се одрече од себе, нека го земе својот крст и нека ме следи. Бидејќи кој би сакал да ја спаси својата душа, ќе ја изгуби, но кој би ја изгубил својата душа поради мене, ќе ја најде. Што бо се користи човек ако целиот свет го добие, а душата негова ја изгуби? Или што ќе даде човек во замена за својата душа? Зашто синот на човекот е да дојде во славата на неговиот татко со неговите гласници, и тогаш ќе врати на секој според неговото дело. Вистински ви кажувам, има некои од оние што стојат овде, кои нема да вкусат смрт додека не го видат Синот Човечки да доаѓа во неговото царство.

17

И по шест дена Исус ги зема со себе Петар и Јаков и Јован, неговиот брат, и ги носи на висока планина насамо; и се преобрази пред нив, и лицето негово засветка како сонцето, а алиштата негови станаа бели како светлината. И гледај, им се појавија Мојсеј и Илија кои разговараа со него. Одговарајќи, Петар му рече на Исус: Господе, убаво е ние овде да бидеме. Ако сакаш, да направиме овде три шатори: еден за тебе, еден за Мојсеј и еден за Илија. Додека тој уште

зборуваше, еве светол облак ги засени, и еве глас од облакот кажуваше: Овој е мојот возљубен Син, во кого се задоволив; него слушајте. И слушнувајќи, учениците паднаа на нивните лица и се уплашија многу. И приближувајќи се, Исус ги допре и рече: Станете и не се плашете. Кога ги кренале нивните очи, никого не виделе освен само Исус. И додека слегуваа од планината, Исус им заповеда велејќи: на никој не кажувајте за видението додека Синот Човечки не воскресне од мртвите. И неговите ученици го прашаа велејќи: Што тогаш велат книжниците дека Илија мора да дојде прво? А Исус одговарајќи им рече: Илија навистина доаѓа прв и ќе воспостави сè; но ви велам дека Илија веќе дојде, и не го препознаа него, туку направија со него колку сакаа; така и Синот на човекот ќе страда од нив. Тогаш учениците разбраа дека им зборуваше за Јован Крстител. И кога тие дојдоа кон толпата, кон него пристапи еден човек клекнувајќи пред него и велејќи: Господе, смилувај се на мојот син, зашто тој е месечар и лошо страда; зашто често паѓа во оганот и често во водата. И го донесов кај твоите ученици, и тие не можеа да го излечат. Одговарајќи, а Исус рече: О, генерацијо неверна и извртена, до кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Донесете ми го овде. И Исус го укори, и демонот излезе од него, и детето беше излекувано од тој час. Тогаш учениците, приближувајќи се на Исус насамо, рекоа: Зошто ние не можевме да го истераме тоа? А Исус им рече: поради неверството ваше. Вистина ви велам, ако имате вера како зрно синап, ќе ѝ кажете на оваа планина, премести се оттука таму, и ќе се премести, и

ништо нема да ви биде невозможно. Овој род не излегува освен со молитва и пост. Додека тие се враќаа во Галилеја, Исус им рече: Синот на човекот ќе биде предаден во раце на луѓе и ќе го убијат, и на третиот ден ќе биде воскреснат. И тие беа многу натажени. Кога дојдоа во Капернаум, пристапија кај Петар оние што ги собираат двете драхми и рекоа: Вашиот учител не плаќа ли двете драхми? Вели, да. И кога влезе во куќата, Исус му проговори прв велејќи: што мислиш, Симоне? Кралевите на земјата од кои земаат данок или порез? Од нивните синови или од туѓите? Петар му вели: од туѓите. Исус му рече: тогаш синовите се слободни. Но за да не ги навредиме, отиди на морето, фрли кука и земји ја првата риба што ќе излезе, и отворајќи ја нејзината уста ќе најдеш статер, земи го тој и дај им го наместо мене и тебе.

18

Во тој час учениците дојдоа кај Исуса велејќи: Кој тогаш е поголем во царството небесно? И повикавајќи дете, Исус го постави тоа во средина на нив и рече: вистина ви велам, ако не се вратите и не станете како децата, нема да влезете во царството на небесата. Кој и да е значи ќе се понизи себеси како ова дете, тој е најголем во царството небесно. И оној што прими едно вакво дете во мое име, мене прима; а оној што предизвика да падне еден од овие мали што веруваат во мене, подобро е за него да се обеси воденичен камен од

магаре на неговиот врат и да се удави во длабочината на морето. Тешко на светот од сопнувачките блокови, бидејќи неопходност е да дојдат сопнувачките блокови, но тешко на оној човек преку кого доаѓа сопнувачкиот блок. Ако раката твоја или ногата твоја те предизвикува да згрешиш, отсечи ги и фрли ги од себе, зашто подобро ти е да влезеш во животот куц или осакатен, отколку да имаш две раце или две нозе и да бидеш фрлен во вечниот оган. И ако твоето око те предизвикува да згрешиш, извади го и фрли го од себе, добро ти е едноок да влезеш во животот, отколку да имаш две очи и да бидеш фрлен во геената огнена. Гледајте да не презирате еден од овие мали; зашто ви велам дека нивните гласници во небесата постојано го гледаат лицето на мојот татко кој е во небесата. Дојде бидејќи Синот Човечки да го спаси она што е изгубено. Што вам се чини? Ако некој човек има сто овци и една од нив се изгуби, зар нема да ги остави деведесет и деветте на планините, да оди и да ја бара таа што се изгубила? И ако успее да го најде, вистина ви велам дека се радува повеќе за него отколку за деведесетте и деветте што не се заблудиле. Така не е волја пред вашиот Татко што е во небесата да загине еден од овие мали. Ако и згреши против тебе братот твој, оди и укори го него меѓу тебе и него само; ако те слуша, го добил си братот твој; ако и не слуша, земи со тебе уште еден или двајца, за да на устата на двајца сведоци или тројца стои секој збор. Ако но ги игнорира нив, кажи му на собранието. Ако но и собранието го игнорира, нека ти биде како незнабожецот и даночниот собирач. Вистина ви велам, колку и да врзете на

земјата, ќе биде врзано на небото, и колку и да разврзете на земјата, ќе биде разврзано на небото. Повторно, вистина ви велам дека ако двајца од вас се согласат на земјата за која било работа што ќе побараат, ќе им се исполни од мојот Татко што е во небесата. Зашто каде што се двајца или тројца собрани во мое име, таму сум јас меѓу нив. Тогаш Петар, приближувајќи се кон него, рече: Господе, колку пати ќе згреши против мене братот мој и ќе му простам? До седум пати? Исус му вели: Не ти велам до седум пати, туку до седумдесет пати по седум. Поради ова, царството небесно беше направено слично на еден цар, кој сакаше да пресмета сметка со своите слуги. Кога тој започна да порамнува сметки, кон него беше доведен еден должник на безбројни таланти. Но бидејќи тој немаше со што да врати, неговиот господар нареди да биде продаден тој и неговата жена и децата и сè што имаше, и да биде вратено. Паднувајќи, затоа, робот се поклонуваше нему велејќи: Господару, биди трпелив кон мене и сè ќе ти вратам. Имајќи сожалување, господарот на тој роб го ослободил и заемот му го простил. Излегувајќи, тој роб го нашол еден од неговите соработи, кој му должел сто денари, и зафаќајќи го, го душел велејќи: Врати ми ако нешто должиш! Паднувајќи затоа, неговиот колега роб на неговите нозе го молеше велејќи: Биди трпелив кон мене и ќе ти платам. Но тој не сакаше, туку отишол го фрли во затвор додека не го врати долженото. Видејќи го она што се случило, неговите сослужители се ожалостија многу, и дојдоа и му објасниј јасно на нивниот господар сè што се

случило. Тогаш господарот негов, повикавши го него, му вели: Робе лош, целиот оној долг ти го простив, бидејќи ме замоли. Не беше потребно и ти да сожалиш на твојот сослужител, како што и јас те сожалив? И разгневувајќи се, неговиот господар го предаде на мачителите додека не го врати сето она што му се должи. Така и мојот небесен Татко ќе постапи со вас, ако не простите секој на својот брат од вашите срца нивните престапи.

19

И се случи кога Исус ги заврши овие зборови, тој замина од Галилеја и дојде во границите на Јудеја отаде Јордан. И многу луѓе го следеа, и ги излекува таму. И дојдоа кај него фарисеите, тестирајќи го и велејќи му: Дали е дозволено на човек да ја отпушти својата жена според секоја причина? А тој одговарајќи им рече: не сте прочитале дека оној кој направил од почетокот машко и женско ги направил нив и рече, поради ова ќе остави човекот татко свој и мајка и ќе се залепи за жена своја, и ќе бидат двајцата едно тело? Така што повеќе не се двајца, туку едно тело. Она што Бог го спои заедно, човек да не го раздвојува. Тие му велат: Зошто тогаш Мојсеј заповеда да се даде книга на развод и да се отпушти таа? Им кажува дека Мојсеј поради вашето тврдосрдие ви дозволи да ги отпуштите вашите жени, но од почетокот не било така. Јас ви велам дека оној кој ја отпушти својата жена, не поради блудство, и ожени друга,

прелљубодејствува, и оној што се ожени со разведена прелљубодејствува. Неговите ученици му велат: Ако вака е причината на човекот со жената, не е корисно да се жени. А тој им рече: не сите го прифаќаат овој збор, туку оние на кои им е дадено; зашто има евнуси кои од утроба на мајка се родија така. И има евнуси кои беа направени евнуси од луѓето, и има евнуси кои себеси се направија евнуси поради царството на небесата. Оној што е способен да прими, нека прими. Тогаш му беа донесени деца, за да им ги стави рацете и да се помоли; а учениците ги укоруваа нив. А Исус рече: оставете ги децата и не им пречете да дојдат кај мене, зашто на таквите е царството на небесата. И откако им ги стави рацете на нив, тој си отиде оттаму. И еве, еден приближувајќи му рече: Добар учителу, што добро да направам за да имам вечен живот? А тој му рече: Зошто ме викаш добар? Никој не е добар освен еден, Бог. Ако сакаш да влезеш во животот, чувај ги заповедите. Му вели: Какви? А Исус рече: не ќе убиеш, не ќе прелубиш, не ќе украдеш, не ќе лажно сведочиш, почитувај го таткото и мајката, и ќе го сакаш ближниот твој како себе си. Му вели младиот човек: Сите овие ги чував од моето младост, што уште ми недостасува? Исус му рече: Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај ги твоите имоти и дај им на сиромашните, и ќе имаш богатство на небото, а потоа дојди и следи ме. Слушајќи го зборот, младиот човек отиде тажен, зашто имаше многу имоти. Но Исус им рече на своите ученици: Вистина ви велам дека богатиот со тешкотија ќе влезе во царството небесно. Повторно ви велам, полесно е камила

низ иглени уши да помине отколку богат да влезе во царството Божјо. Слушајќи го ова, неговите ученици беа многу зачудени и велеа: Кој тогаш може да биде спасен? Погледнувајќи, Исус им рече на нив: Кај луѓето ова е невозможно, но кај Бог сè е возможно. Тогаш Петар одговарајќи му рече: Еве, ние оставивме сè и те следевме, што тогаш ќе биде за нас? А Исус им рече на нив: Вистина ви велам дека вие кои ме следевте, во обновувањето, кога Синот Човечки ќе седне на престолот на својата слава, ќе седнете и вие на дванаесет престоли, судејќи ги дванаесетте племиња на Израел. И секој кој остави куќи или браќа или сестри или татко или мајка или жена или деца или полиња поради моето име, стократно ќе земе и вечен живот ќе наследи. Многу, но, ќе бидат првите последни и последните први.

20

Слично е царството небесно на човек домаќин, кој излезе рано наутро да најми работници во своето лозје. И откако се договори со работниците за денар на ден, ги испрати во своето лозје. И излегувајќи околу третиот час виде други стоејќи на пазарот без работа, и на оние рече: одете и вие во лозјето, и што е праведно ќе ви дадам. Тие пак си заминаа. Повторно излегувајќи околу шестиот и деветиот час, направи исто така. Околу единаесеттиот час, излегувајќи, најде други што стоеја неактивни, и им вели на нив: Што

стоите тука целиот ден неактивни? Му велат: Затоа што никој не нè најми. Им вели: одете и вие во лозјето, и она што е праведно ќе го земете. Кога се стемни, господарот на лозјето му вели на неговиот управител: повикај ги работниците и исплати им ја платата, почнувајќи од последните до првите. И тие што дојдоа околу единаесеттиот час, зедоа по еден денар. Но кога дојдоа првите, мислеа дека ќе земат повеќе, и тие исто така зедоа по денар. Земајќи и тие мрморија против домаќинот велејќи дека овие последните еден час работија, и ги направи еднакви на нас, на оние што го поднесоа товарот на денот и горештината. Но одговарајќи, рече на еден од нив: Другарче, не ти правам неправда, не ли се договори со мене за денар? Земи го твоето и оди; но сакам на овој последниот да дадам како и на тебе; или не ми е дозволено да направам што сакам со моето? Дали твоето око е лошо затоа што јас сум добар? Така ќе бидат последните први и првите последни, бидејќи многумина се повикани, но малкумина се избрани. И одејќи горе Исус во Ерусалим, ги зеде дванаесетте ученици насамо на патот и им рече: еве, одиме горе во Ерусалим, и Синот на човекот ќе биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе го осудат на смрт, и ќе го предадат на народите за да го исмејуваат и бичуваат и разнапнат, и на третиот ден ќе воскресне. Тогаш кон него пристапи мајката на синовите на Зебедеј со нејзините синови, поклонувајќи се и барајќи нешто од него. А тој рече на неа: Што сакаш? Таа му вели: кажи за да седнат овие двајца мои синови, еден од твојата

десна страна и еден од твојата лева страна во твоето царство. Одговарајќи, Исус рече: не знаете што барате. Можете да ја пиете чашата што јас сум на пат да ја пијам, или со крштението со кое јас сум крстен да бидете крстени? Му велат: можеме. И им кажува: Чашата моја навистина ќе ја пиете, и со крштението со кое јас се крштавам ќе се крштите, но да седнете од моја десна страна и од моја лева страна не е мое да дадам, туку на оние за кои е подготвено од мојот Татко. И кога слушнаа десетмина, се разгневија на двајцата браќа. Но Исус, повикавајќи ги нив, рече: Знаете дека владетелите на народите господаруваат над нив и големите вршат власт над нив. Не така ќе биде меѓу вас, но кој ако сака меѓу вас голем да стане, ќе биде ваш слуга, и кој ако сака меѓу вас да биде прв, ќе биде ваш роб; како што Синот на човекот не дојде да му се служи, но да служи и да ја даде душата своја откуп наместо многумина. И кога тие излегуваа од Ерихон, голема толпа го следеше. И ето, два слепи седеа покрај патот, и кога слушнаа дека Исус минува, извикаа велејќи: Смилувај се над нас, Господе, Сине Давидов! Но толпата ги укори за да молчат, а тие уште погласно викаа велејќи: Смилувај се над нас, Господе, Сине Давидов. И стоејќи, Исус ги повика и рече: Што сакате да ви направам? Велат нему: Господе, за да бидат отворени нашите очи. Имајќи сожалување, Исус ги допре нивните очи, и веднаш нивните очи прогледаа, и тие го следеа.

21

И кога се приближија кон Ерусалим и дојдоа во Витфагија кон Маслиновата Планина, тогаш Исус испрати двајца ученици велејќи им: одете во селото што е спроти вас, и веднаш ќе најдете магаре врзано и ждребе со неа; одврзете ги и донесете ми ги. И ако некој ви каже нешто, ќе кажете дека Господ има потреба од нив, но веднаш ќе ги испрати. Ова но цело се случи за да се исполни она кажано преку пророкот кој вели: кажете на ќерката на Сион, еве твојот крал доаѓа кај тебе кроток и јавајќи на магаре и магарињa, син на товарно животно. Отишле и учениците и направиле како што им заповеда Исус, ги донеле магарето и ждребето, и ги ставиле нивните алишта врз нив, и тој седна врз нив. Но најголемата толпа ги простреше своите облеки на патот, а други сечеа гранки од дрвјата и ги простираа на патот. А толпите што одеа напред и оние што следеа викаа велејќи: Осана на Синот Давидов! Благословен оној што доаѓа во име Господово! Осана во највисоките! И кога тој влезе во Ерусалим, целиот град беше потресен, велејќи: Кој е овој? А народот велеше: Ова е Исус, пророкот од Назарет Галилејски. И влезе Исус во храмот на Бога, и ги истера сите оние што продаваа и оние што купуваа во храмот, и ги преврте масите на менувачите на пари и столиците на оние што продаваа гулаби, и им вели на нив: напишано е, мојата куќа куќа на молитва ќе се нарече, а вие ја направивте пештера на разбојници. И дојдоа кај него храмоногите и слепите во храмот, и тој ги излечи. Но главните свештеници и книжниците видевајќи ги чудата кои направи и децата викајќи во храмот и велејќи, осана на синот Давид, се

разгневија и му рекоа: слушаш што овие велат? А Исус им вели: да; никогаш не сте прочитале дека од устата на деца и доенчиња подготвил пофалба? И оставајќи ги нив, излезе надвор од градот во Витанија и преноќи таму. Наутро, а враќајќи се во градот, огладне; и видевши една смоква на патот, дојде до неа, и ништо не најде во неа освен лисја само, и ѝ вели: повеќе да не стане од тебе плод во векот. И смоковницата веднаш се исуши. И видевши го тоа, учениците се зачудија велејќи: Како веднаш се исуши смоковницата? Одговарајќи, Исус им рече на нив: вистина ви кажувам, ако имате вера и не се сомневате, не само она со смоковото дрво ќе направите, туку и ако на оваа планина ѝ кажете, дигни се и фрли се во морето, ќе се случи; и сè што и да побарате во молитвата верувајќи, ќе примите. И кога дојде во светилиштето, пристапија кон него додека учеше главните свештеници и старешините на народот велејќи: Со каква власт ги правиш овие работи, и кој ти ја даде оваа власт? Одговарајќи, Исус им рече: Ќе ви поставам и јас едно прашање, кое ако ми го кажете, и јас ќе ви кажам со каква власт ги правам овие работи. Крштевањето на Јован од каде беше, од небото или од луѓето? Но тие расудуваа меѓу себе велејќи: ако кажеме, од небото, ќе ни каже, зошто тогаш не му веруваvте; ако пак кажеме, од луѓето, се плашиме од народот; зашто сите го сметаат Јован за пророк. И одговарајќи на Исус рекоа: не знаеме. Им рече и самиот: ниту јас ви велам со каква власт овие работи ги правам. Што но на вас ви се чини? Еден човек имаше две деца, и приближувајќи се кон првото рече: дете, оди денес работи

во мојот лозје. Тој одговори и рече: Не сакам, но подоцна се покаја и отиде. И приближувајќи се кон вториот, рече исто така. А тој одговори: Јас, господине; и не отиде. Кој од двајцата ја направи волјата на таткото? Му велат: Првиот. Исус им вели: вистина ви велам дека царинарите и курвите одат пред вас во царството на Бога. Дојде бидејќи кон вас Јован во пат на праведност, и не му веруваше вие, но даночните собирачи и проститутките му веруваа, а вие видевши не се покајавте подоцна за да му веруваат. Слушајте друга парабола. Човек некој беше домаќин, кој насади лозје и ограда околу него постави и ископа во него лин и изгради кула, и го изнајми на земјоделци и замина. Кога се приближи времето на плодовите, тој испрати свои робови кон земјоделците да ги земат неговите плодови. И земјоделците, земајќи ги неговите робови, еден го истепаа, друг го убија, а друг го камењуваа. Повторно испрати други робови, повеќе од првите, и им направија исто така. Подоцна испрати кон нив го својот син велејќи: Ќе го почитуваат мојот син. Но земјоделците, кога го видоа синот, си кажаа меѓу себе: Овој е наследникот. Дојдете да го убиеме и да гоземеме неговото наследство. И го зедоа, го истераа надвор од лозјето и го убија. Кога дојде господарот на лозјето, што ќе им направи на оние земјоделци? Тие му велат: Лошите лошо ќе ги уништи, а лозјето ќе го изнајми на други земјоделци, кои ќе му ги вратат плодовите во нивните времиња. Исус им вели: Никогаш не сте прочитале во Писмата: Камен што го одбиле градителите, тој стана глава на аголот; од Господ стана ова, и е чудесно во нашите

очи? Поради ова ви велам дека ќе биде одземено од вас царството Божјо и ќе биде дадено на народ кој ги прави неговите плодови; и оној што падне на овој камен ќе биде скршен; а на кого тој падне, ќе го смели. И слушајќи ги главните свештеници и фарисеите неговите приказни, знаеја дека за нив зборува; и барајќи да го фатат, се плашеа од народот, бидејќи го имаа како пророк.

22

И одговарајќи, Исус повторно им рече на нив во параболи велејќи: Царството небесно се направи слично на човек цар, кој направи свадба за својот син. И ги испрати своите слуги да ги повикаат оние што биле поканети на свадбата, но тие не сакаа да дојдат. Повторно испрати други слуги велејќи: Кажете им на поканетите: Еве, најдоброто мое го подготвив, биковите мои и угоените се заколени, и сè е готово, дојдете на свадбата. Но тие занемарувајќи си отидоа, еден на својата нива, а друг на својата трговија, а останатите фаќајќи ги неговите слуги ги малтретираа и ги убија. Слушајќи, тој цар се разгневи, и испративши ги своите армии, ги уништи оние убијци и го запали нивниот град. Тогаш им вели на слугите негови: свадбата навистина е готова, но поканетите не беа достојни; одете значи на раскрсниците на патиштата, и колкумина ако најдете, повикајте ги на свадбата. И излегувајќи тие робови на патиштата, собраа сите колку најдоа, лоши и добри, и се

наполни свадбата со лежечки. Влегувајќи и царот да ги види оние што лежеа, видел таму човек не облечен со свадбена облека, и му вели: пријателе, како влезе овде немајќи свадбена облека? Но тој беше замолчен. Тогаш кралот им рече на слугите: Врзете муги нозете и рацете, подигнете го и фрлете го во надворешната темнина, таму ќе биде плачот и скрцањето со забите. Многу се повикани, но малку се избрани. Тогаш фарисеите отишле и совет зедоа за да го заробат со збор. И испраќаат кај него нивните ученици со Иродијанците велејќи: учителу, знаеме дека вистински си и патот на Бога во вистина учиш, и не ти е грижа за никого, зашто не гледаш во лице на луѓето; кажи нам затоа, што ти се чини? Дозволено е да се даде данок на Кесар или не? Знаејќи ја нивната злоба, Исус рече: Што ме испитувате, лицемери? Покажете ми ја монетата на данокот. Тие му донесоа денар. И им вели: На кого е оваа слика и натписот? Му велат: На Цезар. Тогаш им вели: вратете му на Кесар она што е Кесарово и на Бог она што е Божјо. И кога слушнаа, се зачудија, и оставајќи го него, отидоа. Во тој ден дојдоа кај него садукеите, кои велат дека нема воскресение, и го прашаа него велејќи: учителу, Мојсеј рече, ако некој умре немајќи деца, ќе се ожени братот негов со жената негова и ќе воздигне семе на братот негов. Имаше кај нас седум браќа, и првиот се ожени, умре, и немајќи потомство, ја остави жената своја на братот свој; слично и вториот и третиот, до седумте. Подоцна, по сите, умре и жената. Во воскресението, значи, на кој од седумте ќе биде жената? Зашто сите ја имаа неа. Одговарајќи, Исус

им рече: Заблудувате се, бидејќи не ги знаете списите, ниту ја знаете силата на Бога. Зашто во воскресението ниту се женат ниту се мажат, туку како гласници Божји во небото се. А за воскресението на мртвите, не сте прочитале она што ви е кажано од Бога кој вели: Јас сум Богот на Аврам и Богот на Исак и Богот на Јаков? Бог не е Бог на мртвите, туку на живите. И откако слушнаа, народот беше зачуден на неговото учење. Фарисеите, слушајќи дека ги замолча Садукеите, се собраа на исто место, и еден од нив, законик, го искушуваше и велеше: учителу, која заповед е голема во законот? А Исус му рече: Ќе го љубиш Господ твојот Бог со цело твое срце и со цела твоја душа и со целиот твој ум. Оваа е првата и најголемата заповед. Втората пак е слична на неа: ќе го љубиш ближниот свој како себе си. Во овие две заповеди виси целиот закон и пророците. Кога беа собрани фарисеите, Исус ги праша нив велејќи: што вам се чини за Христос? Чиј син е? Му велат: на Давид. Им вели: како тогаш Давид во Духот го нарекува Господ велејќи, рече Господ на мојот Господ, седни од моја десна страна додека не ги ставам твоите непријатели подножје на твоите нозе? Ако значи Давид го вика Господ, како тој е негов син? И никој не можеше да му одговори ниту збор, ниту некој се осмели од оној ден повеќе да го праша.

23

Тогаш Исус им зборуваше на множините и на неговите

ученици велејќи: на Мојсеевото седиште седнаа книжниците и фарисеите. Сè, затоа, што ви кажат да чувате, чувајте и правете, но според нивните дела не постапувајте, бидејќи тие велат, а не прават. Тие врзуваат товари тешки и тешки за носење и ги ставаат врз раменици на луѓето, но со нивниот прст не сакаат да ги движат. Сите свои дела ги прават за да бидат видени од луѓето. Зашто тие ги прошируваат нивните филактерии и ги зголемуваат ресите на нивните алишта, и тие сакаат почесно место на гозбите и првите седишта во собранијата и поздравите на пазаришта и да бидат викани од луѓето рабин рабин. Но вие не бидете викани рабин, зашто еден е вашиот учител, Христос, а сите вие сте браќа. И татко не викајте ваш на земјата; еден бидејќи е Таткото ваш, Оној што е во небесата. Ниту да бидете викани учители, зашто еден е вашиот учител, Христос. Но поголемиот меѓу вас ќе биде ваш слуга. Кој и да се издигне себеси ќе биде понижен, и кој и да се понижи себеси ќе биде издигнат. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто ги голтате куќите на вдовиците и под изговор долго се молите; поради ова ќе примите поголема осуда. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто ја затворате царството на небесата пред луѓето; вие самите не влегувате, ниту им дозволувате на оние што влегуваат да влезат. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто патувате по морето и по сувата земја да направите еден прозелит, и кога тој стане, го правите син на геена двојно повеќе од вас. Тешко вам, слепи водичи, кои велите: оној што се закуне во храмот, тоа

не е ништо, но оној што се закуне во златото на храмот, должи. Будали и слепи, кој е поголем, златото или храмот што го освештува златото? И: оној што би се заколнел на олтарот, тоа не е ништо, но оној што би се заколнел на дарот што е над него, должи. Будали и слепи, што е поголемо, дарот или олтарот што го посветува дарот? Оној што се заколнал на олтарот се заколнува на него и на сè што е над него; и оној што се заколнал во храмот се заколнува на него и на Оној што живее во него; и оној што се заколнал на небото се заколнува на тронот на Бога и на Оној што седи над него. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто давате десеток од нане и мирудија и ким, и ги запоставивте потешките работи од законот, правдата и милоста и верата; овие требаше да се направат а оние да не се запоставаат. Слепи водичи, кои цедите комарец, а камила голтате. Тешко вам, книжници и фарисеи лицемери, зашто чистите однадвор од чашата и од чинијата, а однатре се полни од грабеж и неправда. Фарисеј слеп, очисти прво внатрешноста на чашата и на чинијата, за да стане и надворешноста нивна чиста. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто вие личите на избелени гробници, кои однадвор навистина изгледаат убави, но одвнатре се полни со коски на мртви и со сета нечистотија. Така и вие однадвор навистина им се појавувате на луѓето праведни, но однатре сте полни од лицемерие и беззаконие. Тешко вам, книжевници и фарисеи лицемери, зашто ги градите гробовите на пророците и ги украсувате спомениците на праведните, и велите: ако бевме во

деновите на нашите татковци, не би бевме соучесници со нив во крвта на пророците. Така што сведочите против себе си дека сте синови на оние кои ги убиле пророците. И вие исполнете ја мерката на вашите татковци. Змии, потомци на отровници, како ќе избегате од пресудата на геената? Поради ова, еве јас испраќам кон вас пророци и мудри и книжници, и од нив ќе убиете и ќе разнете на крст, и од нив ќе бичувате во вашите собранија и ќе прогонувате од град во град, за да дојде врз вас сета праведна крв што се пролева врз земјата од крвта на Авел праведниот до крвта на Захарија син на Варахија, кого го убивте меѓу храмот и олтарот. Вистински ви кажувам дека ќе дојдат сите овие работи врз ова поколение. Ерусалим, Ерусалим, која ги убива пророците и ги каменува испратените кон неа, колку пати сакав да ги соберам твоите деца на начин на кој кокошка ги собира своите пилиња под крилјата, и не сакавте. Ете, вашата куќа ви се оставува пустошна. Ви зборувам бидејќи на вас, нема да ме видите од сега до кога ќе речете, благословен оној што доаѓа во име Господово.

24

И излегувајќи, Исус одеше од храмот, и пристапија неговите ученици да му покажат зградите на храмот. А Исус им рече: не ги гледате ли сите овие работи? Вистина ви кажувам, нема да биде оставен тука камен на камен, кој нема да биде урнат. Додека тој седеше на Маслиновата

Планина, учениците дојдоа кај него насамо и рекоа: кажи ни кога ќе се случи ова, и што е знакот на твоето доаѓање и на завршувањето на векот? И одговарајќи, Исус им рече: гледајте да не ве заведе некој. Бидејќи многу ќе дојдат во мое име велејќи: Јас сум Христос, и многу ќе измамат. Ќе бидете на тоа да слушате војни и гласови за војни; гледајте да не се вознемирувате; зашто е потребно сè да се случи, но сè уште не е крајот. Ќе се подигне бидејќи народ врз народ и кралство врз кралство, и ќе бидат глади и чуми и земјотреси според места; но сите овие се почеток на породилни болки. Тогаш ќе ве предадат во маки и ќе ве убијат, и ќе бидете мразени од сите народи поради моето име. И тогаш ќе се сопнат мнозина и еден друг ќе го предаваат и ќе се мразат еден со друг. И многу лажни пророци ќе се подигнат и ќе измамат многумина, и поради тоа што беззаконието ќе се умножи, ќе се излади љубовта на многумина. Но оној што издржал до крај, тој ќе биде спасен. И ќе биде прогласена оваа добра вест на царството во целиот населен свет за сведоштво на сите народи, и тогаш ќе дојде крајот. Кога значи ќе видите гнасотијата на опустошувањето која беше кажана преку пророкот Даниел стоејќи на свето место, оној што чита нека разбере, тогаш оние во Јудеја нека бегаат на планините, оној на покривот да не слегува да земе работи од неговата куќа, и оној на полето да не се враќа назад да земе негови алишта. Тешко но на оние што се бремени и на оние што доат во оние денови. Молете се за да не стане вашето бегство зиме, ниту во сабат. Зашто тогаш ќе биде голема неволја, каква не се

случила од почетокот на светот до сега, ниту нема да се случи. И ако не беа скратени тие денови, не би било спасено ниту едно тело; но поради избраните ќе бидат скратени тие денови. Тогаш ако некој ви каже, еве тука Христос или тука, не верувајте; зашто ќе се подигнат лажни христи и лажни пророци и ќе дадат големи знаци и чудеса, за да заведат, ако е можно, дури и избраните. Ете, ви кажав однапред. Ако значи ви кажат вам, еве во пустината е, не излегувајте, еве во внатрешните соби, не верувајте; како што молњата излегува од исток и се појавува до запад, така ќе биде и доаѓањето на Синот на Човекот; каде што е лешот, таму ќе се соберат орлите. Веднаш а после мачењето на тие денови, сонцето ќе се затемни и месечината нема да даде светлина своја, и ѕвездите ќе паднат од небото, и силите на небесата ќе се потресат. И тогаш ќе се појави знакот на Синот на Човекот во небото, и тогаш ќе жалат сите племиња на земјата и ќе го видат Синот на Човекот доаѓајќи на облаците на небото со сила и голема слава. И ќе ги испрати неговите ангели со глас на голема тромпета, и ќе ги соберат неговите избрани од четирите ветрови од крајностите на небесата до нивните крајности. А од смоковото дрво научете ја параболата. Кога веќе нејзината гранка стане нежна и пупи листови, знајте дека летото е блиску; така и вие, кога ги видите сите овие работи, знајте дека е блиску, на вратите. Вистина ви кажувам, нема да помине ова генерација додека не станат сите овие работи. Небото и земјата ќе поминат, но зборовите мои нема да поминат. За тој ден и час никој не знае, ниту гласниците на небесата,

освен мојот татко самиот. Како што беа деновите на Ноја, така ќе биде и доаѓањето на Синот на Човекот. Бидејќи како што беа во деновите пред поплавата јадејќи и пиејќи, женејќи се и давајќи во брак, до денот кога Ное влезе во ковчегот, и не знаеја додека дојде поплавата и ги зеде сите, така ќе биде и доаѓањето на Синот на Човекот. Тогаш двајца ќе бидат во полето, едниот се зема и едниот се оставува; две жени мелат во мелницата, едната се зема и едната се оставува. Бдијте затоа, зашто не знаете во кој час вашиот Господ доаѓа. Тоа но знајте дека ако знаеше домаќинот во која стража доаѓа крадецот, ќе бдееше и не би дозволил да биде пробиена неговата куќа. Поради ова и вие станувајте подготвени, затоа што во часот кога не мислите, Синот на човекот доаѓа. Кој тогаш е верниот и мудриот слуга, кого неговиот господар го постави над неговата служба да им дава храна на нив во време? Благословен е оној слуга кого неговиот господар, кога дојде, ќе го најде да прави така. Вистина ви кажувам дека ќе го постави над сите негови работи. Ако но ако каже тој лош слуга оној во срцето негово, задоцнува господарот мој да дојде, и почне да ги удира слугите негови, јаде но и пие со пијаните, ќе дојде господарот на слугата оној во ден кој не очекува и во час кој не знае, и ќе го пресече него, и делот негов со лицемерите ќе стави, таму ќе биде плачот и школкањето на забите.

25

Тогаш ќе биде споредено царството на небесата со десет девици, кои земајќи ги нивните светилки излегоа во средба на младоженецот. Пет од нив беа мудри, а петте беа будали. Кои глупави, земајќи ги светилниците свои, не земаа со себе масло; а мудрите земаа масло во садовите свои со светилниците свои. Но додека младоженецот задоцнуваше, задремаа сите и спиеја. А среде на ноќта се случил вик: еве, младоженецот доаѓа, излегувајте на средба со него. Тогаш се дигнаа сите оние девици и ги украсија нивните светилки. Но глупавите на мудрите рекоа: дајте ни од маслото ваше, зашто светилниците наши се гаснат. Но мудрите одговорија велејќи: да не биде недоволно за нас и за вас; одете туку подобро кај оние што продаваат и купете за себе. Додека тие заминуваа да купат, дојде младоженецот и подготвените влегоа со него на свадбата, и вратата беше затворена. Подоцна доаѓаат и останатите девици велејќи: Господару, Господару, отвори ни. Но тој одговори и рече: вистина ви кажувам, не ве знам. Бдијте затоа, зашто не знаете ниту денот ниту часот во кој Синот на човекот доаѓа. Бидејќи како човек заминувајќи од дома ги повика своите робови и им ги предаде своите имоти, и на еден му даде пет таланти, а на друг два, а на друг еден, на секој според неговата сопствена моќ, и замина веднаш. Отишол оној што ги земал петте таланти, работеше со нив и направи други пет таланти. Исто така и оној што ги имаше двата заработи и тој самиот други два. А оној што го зеде едниот отиде, ископа во земјата и ги скри парите на својот господар. А после многу време доаѓа господарот на оние слуги и

пресметува со нив сметка. И приближувајќи се, оној што ги зеде петте таланти донесе други пет таланти велејќи: Господару, пет таланти ми ги предаде; види, други пет таланти добив врз нив. Му рече неговиот господар: добро, добар и верен слуго, врз малку беше верен, врз многу ќе те поставам, влези во радоста на твојот господар.
Пристапувајќи и оној што ги зеде двата таланти рече: Господару, два таланти ми ги предаде; види, други два таланти добив на нив. Му рече неговиот господар: добро, добар и верен слуго, врз малку беше верен, врз многу ќе те поставам, влези во радоста на твојот господар.
Приближувајќи се и оној што го примил едниот талант рече: господару, те познавав тебе дека си суров човек, жнеејќи каде што не си сеел и собирајќи од каде што не си расфрлил, и плашејќи се отидов и го скрив твојот талант во земјата, еве го имаш твоето. Одговарајќи, а неговиот господар му рече: зол роб и ленив, знаеше дека жнеам каде не посеав и собирам од каде не расфрлив, беше потребно значи ти да го фрлиш среброто мое кај менувачите, и дојдовши јас би го примил тоа мое со камата. Земете значи од него талентот и дајте му на оној што има десет таланти. Зашто на секој што има ќе му биде дадено и ќе изобилува, а од оној што нема и она што има ќе биде одземено од него. И тој бескорисен роб фрлете го во надворешниот мрак; таму ќе биде плач и шкргут со заби. Кога дојде Синот на човекот во неговата слава и сите свети гласници со него, тогаш ќе седне на престолот на неговата слава, и ќе се соберат пред него сите народи, и ќе ги одвои тие еден од друг како што

пастирот ги одвојува овците од јариња̀та, и ќе ги постави овците од неговата десна страна, а јариња̀та од левата. Тогаш ќе каже царот на оние од десната страна од него: дојдете, вие благословени на мојот татко, наследете го царството подготвено за вас од основањето на светот. Бев гладен, и ми дадовте да јадам, бев жеден, и ме напоивте, бев странец, и ме примивте, гол, и ме облековте, бев болен, и ме посетивте, бев во затвор, и дојдовте кај мене. Тогаш ќе му одговорат праведните велејќи: Господе, кога те видовме гладен и те нахранивме, или жеден и те напојвме? Кога некогаш те видовме како странец и те примивме, или гол и те облековме? Кога пак те видовме слаб или во затвор, и дојдовме кај тебе? И одговарајќи, царот ќе им каже: вистина ви кажувам, колку што направивте на еден од овие мои најмали браќа, на мене направивте. Тогаш ќе каже и на оние од лево: одете од мене, вие проколнати, во вечниот оган подготвен за ѓаволот и неговите пратеници. Зашто бев гладен, и не ми дадовте да јадам, бев жеден, и не ми дадовте да пијам, странец бев, и не ме примивте, гол, и не ме облековте, слаб и во затвор, и не ме посетивте. Тогаш ќе му одговорат и тие самите велејќи: Господару, кога те видовме гладен или жеден или странец или гол или слаб или во затвор, и не ти послуживме? Тогаш ќе им одговори велејќи: вистина ви кажувам, колку што не направивте на еден од овие најмалите, ниту на мене не направивте. И ќе отидат овие во вечна казна, а праведните во вечен живот.

26

И се случи кога Исус ги заврши сите овие зборови, рече на своите ученици: знаете дека после два дена е Пасхата, и Синот Човечки се предава за да биде распнат. Тогаш се собраа главните свештеници и книжниците и старешините на народот во дворот на главниот свештеник наречен Кајафа, и се советуваа за да го фатат Исуса со измама и да го убијат. Тие велеа: Не на празникот, за да не стане врева меѓу народот. А кога Исус беше во Витанија во куќата на Симон лепрозниот, му пристапи жена имајќи алабастер со миро многу скапоцено, и излеа на главата негова додека лежеше. Кога виделе, неговите ученици беа возмутени велејќи: Зошто ова расипување? Бидејќи ова миро можеше да биде продадено за многу и да биде дадено на сиромашните. Знаејќи но Исус им рече: Зошто ѝ давате неволји на жената? Зашто таа направи убаво дело кон мене. Зашто сиромашните секогаш ги имате со себе, а мене не ме имате секогаш. Бидејќи оваа, излеавајќи го ова миро врз моето тело, го направи тоа за да ме подготви за погреб. Вистина ви кажувам, каде и да се проповеда оваа добра вест во целиот свет, ќе се зборува и она што таа го направи, во спомен на неа. Тогаш отишол еден од дванаесетте, наречен Јуда Искариот, кај главните свештеници и рече: што сакате да ми дадете, и јас ќе ви го предадам него? Тие му поставија триесет сребреници. И од тогаш тој бараше прилика да го предаде. Во првиот ден на бесквасните

лебови учениците дојдоа кај Исус велејќи му: каде сакаш да ти подготвиме да ја јадеш Пасхата? А тој рече: одете во градот кај тој некој и кажете му: учителот вели, моето време е блиску; кај тебе ја правам пасхата со моите ученици. И учениците направија како што им нареди Исус, и ја подготвија пасхата. А кога настапи вечерта, тој лежеше со дванаесетте. И додека тие јадеа, тој рече: вистина ви кажувам дека еден од вас ќе ме предаде. И тажејќи многу, почнаа да му велат, секој од нив: Дали не сум јас, Господе? А тој одговори и рече: оној кој ја намочил раката со мене во садот, тој ќе ме предаде. Синот на човекот навистина оди како што е напишано за него; но тешко на тој човек преку кого Синот на човекот е предаден; добро беше за него ако тој човек не беше роден. Одговарајќи, а Јуда, оној што го предаваше, рече: Не јас сум, рабине? Му вели, ти рече. Додека тие јадеа, Исус земајќи го лебот и благодарејќи го скрши и даваше на учениците и рече: земете, јадете, ова е телото мое, и земајќи ја чашата и благодарејќи даде на нив велејќи: пијте од неа сите, ова бидејќи е крвта моја на новиот завет која се излева за многумина во ослободување на гревовите. Ви велам дека нема да пијам од сега од овој плод на лозата до тој ден кога ќе го пијам со вас нов во царството на мојот Татко. И откако испеаја химна, тие излегоа кон Маслиновата Планина. Тогаш Исус им вели на нив: сите вие ќе се сопнете во мене во оваа ноќ; зашто напишано е, ќе го удрам пастирот, и ќе се разбегаат овците од стадото; но после да воскреснам јас, ќе ве одведам во Галилеја. Одговарајќи, а Петар му рече: ако сите ќе бидат

предизвикани да се сопнат во тебе, јас никогаш нема да бидам предизвикан да се сопнам. Исус му рече: вистина ти кажувам дека во оваа ноќ пред петелот да пропее трипати ќе ме се откажеш. Му вели Петар: и ако треба јас со тебе да умрам, нема да те се одречам. Слично и сите ученици рекоа. Тогаш доаѓа со нив Исус во место наречено Гетсимани, и им вели на учениците: седнете тука додека јас отидам да се молам таму. И земајќи го Петар и двајцата синови на Зеведеј, започна да се жалости и да се вознемирува. Тогаш Исус им вели: длабоко жалосна е душата моја до смрт; останете тука и бдејте со мене. И одејќи напред малку, падна на лицето негово молејќи се и велејќи: Татко мој, ако е можно, нека помине од мене оваа чаша; но не како јас сакам, туку како ти. И доаѓа кај учениците и ги наоѓа како спијат, и му вели на Петар: така не можевте еден час да бдеете со мене? Бдеете и молете се, за да не влезете во искушение; духот навистина е волен, но телото е слабо. Повторно од втор пат отишол се помоли велејќи: Татко мој, ако не може оваа чаша да помине од мене ако не ја пијам, нека биде волјата твоја. И дојдовте ги наоѓа нив повторно како спијат· зашто нивните очи беа отежнати. И оставајќи ги нив, отишол повторно се помоли трет пат кажувајќи ги истите зборови. Тогаш доаѓа кај неговите ученици и им вели: Спиете ли сега и се одморате? Еве се приближи часот и Синот на Човекот се предава во рацете на грешниците. Станувајте, да одиме; еве, се приближил оној што ме предава. И додека тој уште зборуваше, еве Јуда, еден од дванаесетте, дојде, и со него

голема толпа со мечови и тојаги од главните свештеници и старешините на народот. А оној што го предаваше им даде знак велејќи: кого ќе бакнам, тој е, фатете го. И веднаш приближувајќи се кон Исус рече: здраво, рабине, и го бакна. Исус му рече: пријателе, стори го она за што дојде. Тогаш, приближувајќи, тие ставија раце врз Исус и го фатија. И еве, еден од оние со Исус, истегнувајќи ја раката, го извлече својот меч, и удирајќи го слугата на првосвештеникот, му го отсече увото. Тогаш Исус му вели: врати го твојот меч на неговото место; зашто сите оние што земале меч, со меч ќе умрат. Или мислиш дека не можам сега да го повикам мојот татко, и тој ќе ми постави повеќе од дванаесет легии гласници? Како тогаш да се исполнат писмата дека така треба да стане? Во тој час Исус рече на множините: како кон разбојник излеговте со мечови и тојаги да ме фатите; секој ден кај вас седев учејќи во храмот, и не ме фативте. Ова но цело се случило за да се исполнат писмата на пророците. Тогаш сите ученици го оставија и избегаа. Оние што го фатија Исус го одведоа кај Кајафа, првосвештеникот, каде што книжниците и старешините беа собрани. А Петар го следеше него од далечина до дворот на поглаварот свештеник, и влегувајќи внатре седеше со слугите да го види крајот. Првосвештениците и старешините и целиот совет бараа лажно сведоштво против Исус за да го осудат на смрт него, и не најдоа; и иако многу лажни сведоци дојдоа, не најдоа. Подоцна и приоѓајќи двајца лажни сведоци рекоа: овој рече, можам да го уништам храмот на Бога и за три дена да го изградам. И станувајќи, првосвештеникот му

рече: ништо не одговараш? Што овие сведочат против тебе? Но Исус молчеше. И одговарајќи, првосвештеникот му рече: те заколнувам според живиот Бог за да ни кажеш дали ти си Христос, синот на Бог. Исус му вели нему: ти кажа; но велам вам, од сега ќе го видите Синот на Човекот седнат од десната страна на силата и доаѓајќи на облаците на небото. Тогаш првосвештеникот ги раздра своите алишта велејќи: Тој богохулеше! Каква уште потреба имаме од сведоци? Гледајте, сега слушнавте негово богохулство; што ви се чини? А тие одговарајќи рекоа: виновен на смрт е. Тогаш тие плукнаа во неговото лице и го удираа со тупаници, а други го удираа велејќи: пророкувај нам, Христе, кој е оној што те удри? А Петар седеше надвор во дворот, и му пристапи една слугинка велејќи: И ти беше со Исус Галилејанецот. Но тој се одрече пред сите нив велејќи: Не знам што велиш. А откако тој излезе кон портата, друга го виде него и им вели на нив: таму и овој беше со Исус Назарејанецот. И повторно тој се одрече со заклетва дека не го знае тој човек. По малку време оние што стоеја пристапија и му рекоа на Петар: навистина и ти си од нив, зашто твојот говор те открива. Тогаш тој почна да се колне и да се заколнува дека не го знам човекот. И веднаш петелот прокука. И се сети Петар на зборот на Исус кој му рекол дека пред да пропее петелот трипати ќе се одречеш од мене, и излегувајќи надвор горко заплака.

27

Кога се разданило, сите главни свештеници и старешините на народот одржаа совет против Исус за да го усмртат; и откако го врзаа, го одведоа и го предадоа на Понтиј Пилат, управникот. Тогаш Јуда кој го предаваше него, видувајќи дека беше осуден, покајувајќи се ги врати триесетте сребреници на главните свештеници и на старешините велејќи: згрешив предавајќи невина крв. А тие рекоа: Што до нас? Ти ќе видиш. И фрливши ги сребрениците во храмот, се повлече, и отишавши се обеси. А главните свештеници, земајќи ги сребрениците, рекоа: Не е дозволено да се фрлат во ризницата, бидејќи тоа е цена на крв. И земајќи совет, тие купија од нив полето на грнчарот за гробиште на странците; затоа тоа поле се нарече Поле на Крв до денес. Тогаш се исполни она кажаното преку пророкот Еремија кој велеше: и тие земаа триесетте сребреници, цената на оцениот кого го оцениле од синовите на Израел, и тие ги дадоа за полето на грнчарот, како што ми заповеда Господ. А Исус застана пред управителот; и управителот го праша велејќи: ти си кралот на Евреите? А Исус му рече: ти кажуваш. И додека беше обвинуван од главните свештеници и старешините, тој ништо не одговори. Тогаш му вели Пилат: не слушаш колку против тебе сведочат? И не му одговори ниту на еден збор, така што управникот се зачуди многу. Според празникот, лидерот беше навикнат да ослободува еден затвореник за толпата, кого тие сакаа. А тогаш имаа еден познат затвореник наречен Варава. Кога тие беа собрани, Пилат им рече: кого сакате да ви пуштам? Варава или Исус

нареченият Христос? Знаеше бидејќи дека поради завист го предадоа. Додека тој седеше на платформата, неговата жена испрати кај него велејќи: Ништо да немаш со тој праведник, зашто многу пострадав денес во сон поради него. Но главните свештеници и старешините ги убедија народот да побараат Барабас, а Исуса да го уништат. Одговарајќи, а лидерот им рече: кој сакате од двајцата да ви пуштам? А тие рекоа: Варава. Им вели Пилат: што тогаш да направам со Исус нареченият Христос? Сите му велат: нека биде распнат. А водачот рече: што лошо направи? Но тие уште повеќе викаа кажувајќи: нека биде распнат. Видувајќи но Пилат дека ништо не користи, туку повеќе врева станува, земајќи вода ги измија рацете пред толпата велејќи: невин сум од крвта на овој праведник; вие ќе видите. И одговарајќи, сите луѓето рекоа: крвта негова врз нас и врз децата наши. Тогаш им го ослободи Варава, а Исуса, откако го избичува, го предаде за да биде распнат. Тогаш војниците на управникот, земајќи го Исус во преториумот, собраа кај него целата кохорта, и свлекувајќи го него, ставија околу него алено наметало, и исплетувајќи круна од трње, ставија на главата негова и трска на десната негова, и клекнувајќи пред него, се потсмеваа на него велејќи: Здраво, царот на Евреите! И плукајќи на него, ја зедоа тршката и удираа по главата негова. И кога се исмеаја на него, му го соблекоа мантилот и го облекоа во неговите алишта, и го одведоа да го распнат на крст. Излегувајќи, тие најдоа човек Киринеец по име Симон; него го присилија за да го понесе неговиот крст. И кога дојдоа на место наречено

Голгота, кое е наречено место на лобањата, му дадоа да пие оцет мешан со жолч; и откако вкуси, не сакаше да пие. Откако го разапнаа, ги поделија неговите алишта фрлајќи ждребје, и седејќи го чуваа таму. И ставија над главата негова напишана негова причина: Овој е Исус, царот на Евреите. Тогаш се распнуваат со него два разбојници, еден од десно и еден од лево. Оние што минуваа покрај него го хулеа клатејќи ги главите свои и велејќи: Оној што го уништува храмот и за три дена го гради, спаси се себеси; ако си син Божји, слези од крстот. Слично и главните свештеници, исмејувајќи со книжниците и старешините и фарисеите, велеа: Други спаси, себеси не може да спаси. Ако е крал на Израел, нека слезе сега од крстот и ќе веруваме во него. Се потпрел на Бога, нека го избави сега него, ако го сака. Рече бидејќи Божји син сум. И исто така разбојниците распнати со него го укоруваа. Од шестиот час темнина стана врз целата земја до деветиот час. А околу деветтиот час извика Исус со голем глас велејќи: ели, ели, лема сабахтани? Ова е, Боже мој, Боже мој, зошто ме напушти? Некои од оние што стоеја таму, слушајќи, велеа дека овој вика Илија. И веднаш истрча еден од нив, зеде сунѓер, го наполни со оцет, го стави на трска и му даваше да пие. Но останатите велеа: остави да видиме дали доаѓа Илија да го спаси. А Исус повторно извика со голем глас и го испушти духот. И ете, завесата на храмот се раздвои на два од одгоре до долу, и земјата се тресеше и карпите се распукаа, и гробовите се отворија и многу тела на заспаните свети се воскреснаа, и излегувајќи од гробовите, после неговото

воскресение влегоа во светиот град и им се појавија на многумина. А стотникот и оние со него што го чуваа Исус, видејќи го земјотресот и она што се случи, се уплашија многу велејќи: навистина Божји син беше овој. Беа и таму многу жени гледајќи од далеку, кои го следеа Исуса од Галилеја служејќи му; меѓу кои беше Марија Магдалена, и Марија мајката на Јаков и Јосе, и мајката на синовите на Зеведеј. Кога вечерта настана, дојде богат човек од Ариматеја, по име Јосиф, кој и самиот беше ученик на Исус; овој, откако пристапи кај Пилат, побара телото на Исус. Тогаш Пилат нареди телото да биде вратено. И земајќи го телото, Јосиф го завитка во чисто платно, и го стави во својата нова гробница која ја ископа во карпата, и откотркајќи голем камен на вратата на гробницата, си замина. Беше и таму Марија Магдалена и другата Марија, седејќи наспроти гробот. А следниот ден, кој е после подготовката, се собраа главните свештеници и фарисеите кај Пилат велејќи: господару, се сетивме дека оној измамник рече додека уште беше жив: после три дена ќе воскреснам. Нареди затоа да биде обезбеден гробот до третиот ден, да не дојдат неговите ученици ноќе и да го украдат него и да кажат на народот, тој беше воскреснат од мртвите, и ќе биде последната измама полоша од првата. Пилат им рече: имате стража; одете, осигурете како што знаете. Тие, откако отишле, го обезбедиле гробот, запечативме го каменот со стражата.

28

Доцна од саботите, на свитањето кон првиот ден од саботите, дојде Марија Магдалена и другата Марија да го видат гробот. И ете, стана голем земјотрес, зашто гласник на Господ, слегувајќи од небото и приближувајќи се, го открала каменот од вратата и седеше на него. А неговиот изглед беше како молња и неговата облека бела како снег. Од стравот негов се тресеа чуварите и станаа како мртви. Одговарајќи пак, гласникот им рече на жените: не страшете се вие, знам дека Исус распнатиот го барате, не е тука, станал е бидејќи како што рече. Дојдете, видете го местото каде што лежеше Господ. И брзо отидете, кажете им на неговите ученици дека тој беше воскреснат од мртвите, и еве тој оди пред вас во Галилеја; таму ќе го видите; еве, ви кажав. И излегувајќи брзо од гробот со страв и голема радост, тие истрчаа да им пријават на неговите ученици. Како тие одеа да пријават на неговите ученици, и еве Исус ги сретна велејќи: Радувајте се. А тие приближувајќи ги фатија неговите стапала и му се поклонија. Тогаш Исус им вели на нив: не се плашете; одете кажете на моите браќа за да отидат во Галилеја, и таму ќе ме видат. Додека тие одеа, еве некои од стражата дојдоа во градот и пријавија на главните свештеници сè што се случило. И собравши се со старешините и земајќи совет, доволно сребро им дадоа на војниците велејќи: кажете дека неговите ученици дошле ноќе и го украле него додека ние спиевме. И ако ова се

слушне кај управителот, ние ќе го убедиме него и ќе ве направиме без грижи. Тие, земајќи ги сребрените парчиња, направија како што беа научени. И се прошири овој збор меѓу Евреите до денес. Единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на планината каде што Исус им определи. И кога го видоа, му се поклонија, а некои се сомневаа. И приближувајќи се, Исус зборуваше на нив велејќи: Ми беше дадена сета власт во небото и на земјата. Отидете и направете ученици од сите народи, крштавајќи ги во името на Таткото и Синот и Светиот Дух, учејќи ги да чуваат сè што ви заповедав; и еве јас сум со вас сите дни до завршувањето на векот. Амин.

Евангелие по Марко

1

Почеток на добрата вест за Исус Христос, Синот на Бог. Како што е напишано во пророците, ете јас го испраќам мојот гласник пред твоето лице, кој ќе го подготви твојот пат пред тебе; глас на оној што вика во пустината, подгответе го патот на Господ, правете ги прави неговите патеки, Јован дојде крштевајќи во пустината и проповедајќи крштевање на покајание за ослободување од гревови. И излегуваше кон него цела Јудејска земја и Ерусалимците, и сите се крштеваа во реката Јордан од него, исповедајќи ги своите гревови. Но Јован беше облечен со камилска влакна и кожен појас околу половината, и јадеше скакулци и див мед. И тој проповедаше велејќи: Доаѓа оној што е посилен од мене по мене, на кого не сум способен, наведнат, да му го одврзам ремењот на сандалите. Јас навистина ве крстив во вода, но тој ќе ве крсти во Свет Дух. И се случи во тие денови дојде Исус од Назарет Галилејски и беше крстен од Јован во Јордан. И веднаш качувајќи се од водата, виде како

небесата се раздираат и Духот како гулаб слегува на него; и глас дојде од небесата: ти си Синот мој возљубениот, во тебе сум задоволен. И веднаш Духот го истера во пустината, и беше таму во пустината четириесет дена искушуван од сатаната, и беше со дивите sверови, и гласниците му служеа. После тоа да биде предаден Јован, дојде Исус во Галилеја прогласувајќи ја добрата вест на царството на Бога и велејќи дека се исполнило времето и се приближило царството на Бога: покајте се и верувајте во добрата вест. Одејќи покрај морето на Галилеја, виде Симон и Андреја, братот на Симон, фрлајќи мрежа во морето; беа бидејќи рибари. И Исус им рече: дојдете зад мене, и ќе ве направам да станете рибари на луѓе. И веднаш ги оставија своите мрежи и го следеа. И одејќи оттаму малку, виде Јаков, син на Зеведеј, и Јован, брат негов, и тие во чамецот ги поправаа мрежите, и веднаш ги повика. И оставајќи го нивниот татко Зеведеј во бродот со наемните работници, тие отидоа по него. И тие влегоа во Капернаум, и веднаш на саботата, откако влезе во собранието, тој учеше. И беа зачудени врз неговото учење, зашто ги учеше како оној што има авторитет, а не како книжниците. И беше во нивното собрание човек во нечист дух, и извика велејќи: еа, што нам и тебе, Исусе Назарејанине? Дојде да нè уништиш? Знам те кој си, светиот на Бога. И Исус го укори велејќи: Молчи и излези од него. И нечистиот дух го конвулзираше и извика со голем глас и излезе од него. И се зачудија сите, така што разговараа помеѓу себе велејќи: што е ова? Какво е ова ново учење, дека според авторитет заповеда и на нечистите

духови, и тие му се покоруваат? И слухот за него веднаш се прошири низ целиот регион на Галилеја. И веднаш од собранието излегувајќи, дојдоа во куќата на Симон и Андреја со Јаков и Јован. А тешата на Симон лежеше страдајќи од треска. И веднаш му велат за неа. И приближувајќи се, ја подигна зафаќајќи ја за раката, и огнот ја остави веднаш, и таа им служеше. Навечер, кога зајде сонцето, носеа кон него сите болни и опседнатите од демони. И беше целиот град собран кон вратата, и исцели многу кои лошо се чувствуваа со разни болести, и многу демони истера, и не дозволуваше демоните да зборуваат, зашто знаеја дека тој е Христос. И рано наутро, уште во ноќта, тој стана, излезе и отиде на пусто место, и таму се молеше. И го прогонија Симон и оние со него, и кога го најдоа му велат дека сите те бараат. И им вели, да одиме во соседните градови, за да и таму проповедам, бидејќи за ова излегов. И беше проповедајќи во нивните собранија низ цела Галилеја и ги истеруваше демоните. И кон него доаѓа еден лепрозен, молејќи го и клекнувајќи пред него, и велејќи му дека ако сакаш, можеш да ме очистиш. Но Исус, движен од сожалување, ја истегна раката, го допре и му рече: Сакам, биди очистен. И откако тој кажа, веднаш лепрата го напушти и тој беше очистен. И строго го предупредувајќи го, веднаш го истера и му вели: Гледај никому ништо да не кажеш, туку оди, покажи се на свештеникот и принеси за твоето очистување она што заповеда Мојсеј, за сведоштво на нив. Но тој, откако излезе, започна многу да прогласува и да го шири зборот, така што

тој повеќе не можеше отворено да влезе во град, туку беше надвор во пустински места, и доаѓаа кон него од секаде.

2

И повторно влезе во Капернаум по неколку дена, и се слушна дека е во куќата. И веднаш се собраа многу, така што повеќе не можеше да се оди ниту кон вратата, и им го зборуваше зборот. И доаѓаат кај него носејќи парализиран човек, кој беше кревнат од четворица, и не можејќи да му се приближат поради толпата, ја отстранија покривката каде што беше, и откако ископаа, ја спуштија постелата на која парализираниот лежеше. Видувајќи ја нивната вера, Исус му вели на парализираниот: Дете, простени ти се гревовите твои. Беа некои од книжниците таму седејќи и размислувајќи во срцата нивни: Што овој вака зборува богохулства? Кој може да ги прости гревовите ако не еден, Бог? И веднаш препознавајќи Исус со својот дух дека така тие размислуваат во себе, им рече на нив: Што размислувате за овие работи во вашите срца? Што е полесно, да се каже на парализираниот: Простени ти се гревовите, или да се каже: Стани, земи ја постелката и оди? Но за да знаете дека Синот на Човекот има авторитет да прости гревови на земјата, му кажува на парализираниот: Тебе ти кажувам, стани и земи ја постелката твоја и оди во куќата твоја. И веднаш се подигна, ја крена постелката и излезе пред сите, така што сите се зачудија и го величаа

Бога велејќи дека никогаш вака не видовме. И повторно излезе покрај морето, и целата толпа доаѓаше кон него, и ги учеше. И минувајќи виде Леви син на Алфеј, седнат на царинарницата, и му вели: следи ме. И станувајќи, го следеше. И се случи додека тој лежеше во неговата куќа, многу даночни собирачи и грешници лежеа заедно со Исус и со неговите ученици, бидејќи беа многу и го следеа. И книжниците и фарисеите, видевши го него како јаде со даночните собирачи и грешниците, им велеа на неговите ученици: Зошто со даночните собирачи и грешниците јаде и пие? И слушајќи, Исус им вели на нив: силните немаат потреба од лекар, туку оние што се чувствуваат лошо; не дојдов да повикам праведни, туку грешници на покајание. И учениците на Јован и оние на фарисеите постеа. И доаѓаат и му велат: зошто учениците на Јован и оние на фарисеите постат, а твоите ученици не постат? И им рече Исус: не можат синовите на сватбената одаја, во која младоженецот е со нив, да постат? Колку време го имаат младоженецот со себе, не можат да постат. Ќе дојдат, но, денови кога ќе биде одземен од нив младоженецот, и тогаш ќе постат во оние денови. Никој не зашива закрпа од нестегнато платно врз стара облека, инаку новото ја зема својата полнота од старото и станува полоша поцепаност. И никој не фрла ново вино во стари мевови, ако не, новото вино ги пука мевовите, и виното се излева и мевовите ќе пропаднат, но ново вино во нови мевови мора да се стави. И се случи тој да минува во саботите низ житните полиња, и неговите ученици почнаа да прават пат откинувајќи ги

класјата. И Фарисеите му велеа: Види што прават во саботите она што не е дозволено. И тој им велеше на нив: Никогаш не сте читале што направи Давид кога имаше потреба и гладуваше тој и оние со него? Како влезе во домот на Богот за време на Авијатар првосвештеникот и ги јаде лебовите на презентацијата, кои не е дозволено да се јадат освен на свештениците, и даде и на оние што беа со него? И им кажуваше: саботата настана заради човекот, а не човекот заради саботата; така што Синот Човечки е господар и на саботата.

3

И повторно влезе во собранието, и таму беше еден човек што имаше исушена рака. И го набљудуваа дали ќе го излечи во саботата, за да го обвинат. И му вели на човекот што ја има исушената рака: Стани во средината. И им вели: дозволено е во саботите да се прави добро или да се прави зло? Душата да ја спаси или да ја убие? Но тие молчеа. И погледнувајќи ги нив со гнев, длабоко жалејќи за тврдината на нивното срце, му вели на човекот: истегни ја твојата рака. И тој ја истегна, и беше вратена раката негова здрава како другата. И излегувајќи, Фарисеите веднаш со Иродијаните совет правеа против него, за да го уништат. И Исус се повлече со неговите ученици кон морето; и голема множина од Галилеја го следеа него, и од Јудеја и од Ерусалим и од Идумеја и отаде Јордан и оние околу Тир и

Сидон, голема множина, слушнувајќи колку работи правеше, дојдоа кај него. И им рече на неговите ученици да биде подготвен чамец за него поради толпата, за да не го притискаат; многу бидејќи излекува, така што паѓаа врз него за да го допрат оние што имаа болести; и нечистите духови, кога го гледаа, паѓаа пред него и викаа велејќи дека ти си Синот на Бога. И многу ги укоруваше за тоа да не го направат јасен. И се искачува на планината, и повикува оние што тој сакаше, и тие отидоа кај него. И направи дванаесет, за да бидат со него и за да ги испраќа да проповедаат и да имаат власт да ги лекуваат болестите и да ги истераат демоните; и му стави име на Симон - Петар, и Јаков синот на Зеведеј и Јован братот на Јаков; и им стави имиња Воанергес, што значи синови на гром; и Андреја и Филип и Вартоломеј и Матеј и Тома и Јаков синот на Алфеј и Тадеј и Симон Кананејецот и Јуда Искариот, кој го предаде него. И доаѓаат во куќа, и повторно се собира толпа, така што тие не можат ниту леб да јадат. И слушајќи, неговите излегоа да го фатат, зборуваа бидејќи беше зачуден. И книжниците од Ерусалим кои дошле долу велеа дека има Веелзевул, и дека со владетелот на демоните ги исфрла демоните. И откако ги повика, им зборуваше во параболи: Како може сатана да го истера сатаната? И ако кралство врз себе се подели, не може да стои тоа кралство; и ако куќа врз себе се подели, не може да стои таа куќа. И ако сатаната востана против себе и е поделен, не може да opstoи, туку има крај. Никој не може да ги ограби садовите на силниот влегувајќи во неговата куќа, ако не го врзе прво

силниот, и тогаш ќе ја ограби неговата куќа. Вистина ви кажувам дека сè ќе биде простено на синовите на луѓето, гревовите и богохулствата, колку и да богохулат; но оној што богохули против Светиот Дух, нема простување во векот, туку виновен е за вечна осуда; зашто велеа, нечист дух има. Доаѓаат, затоа, неговата мајка и неговите браќа и, стоејќи надвор, испратија кон него викајќи го. И околу него седеше толпа, и му рекоа: Еве, мајка ти и браќата твои надвор те бараат. И им одговори велејќи: Кој е мајката моја или браќата мои? И погледнувајќи наоколу во круг на оние што седеа околу него, вели: Видете ја мајка ми и браќата мои; зашто кој ќе ја исполни волјата Божја, тој е мој брат и моја сестра и мајка.

4

И повторно започна да учи покрај морето, и се собра кон него голема толпа, така што тој влезе во бродот и седеше на морето, а сета толпа беше кон морето на земјата. И ги учеше нив во многу параболи, и им велеше во своето учење: слушајте. Ете излезе сеачот да сее. И се случи при сеењето едно навистина падна на патот, и дојдоа птиците и го изедоа; и друго падна на карпеста земја, каде немаше многу земја, и веднаш никна поради тоа што немаше длабочина на земјата, а кога сонцето изгреа се изгори, и поради тоа што немаше корен се исуши; и друго падна во трњата, и пораснаа трњата и го задушија, и плод не даде; и

друго падна во добрата земја и даваше плод што растеше и се зголемуваше, и донесе тридесет и шеесет и сто. И им велеше на нив: Оној што има уши да слуша, нека слуша. Кога беше сам, оние што беа околу него заедно со дванаесетмина го прашаа за параболата. И им кажуваше: вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството на Бога, но на оние надвор во параболи сѐ станува, за да гледајќи гледаат и да не видат, и слушајќи слушаат и да не разберат, да не би да се вратат и да им се простат гревовите. И им вели, не ја знаете оваа приказна, и како ќе ги знаете сите приказни? Оној што сее го сее зборот. Овие се оние покрај патот каде се сее зборот, и кога слушаат, веднаш доаѓа сатаната и го зема зборот посеан во нивните срца. И овие слично се оние што се сеат на каменливото, кои кога ќе го слушнат зборот, веднаш со радост го примаат, и немаат корен во себе, туку се привремени; потоа кога настанува маката или прогонството поради зборот, веднаш се сопнуваат. И овие се оние што се сеат во трните, оние што го слушаат зборот, и грижите на овој век и измамата на богатството и желбите за останатите работи влегувајќи го задушуваат зборот, и станува неплоден. И овие се оние посеани на добрата земја, кои го слушаат зборот и го примаат, и родат плод во триесет, и во шеесет, и во сто. И им кажуваше на нив: зар не доаѓа светилникот за да биде ставен под садот или под креветот? Не за да биде ставена на свеќникот? Не, зашто е скриено тоа, ако не биде разоткриено, ниту стана тајно, но за да дојде во јасно. Ако некој има уши да слуша, нека слуша. И им велеше: гледајте

што слушате. Со која мерка мерите, ќе ви биде измерено, и ќе ви биде додадено вам што слушате. Бидејќи на оној што има, ќе му биде дадено, а на оној што нема, дури и тоа што има ќе му биде одземено. И велеше: така е царството на Бога, како кога човек фрли семе на земјата, и спие и се буди ноќ и ден, и семето никне и расте како што тој не знае. Автоматски земјата носи плод: прво трева, потоа клас, потоа полно зрно во класот. Кога плодот созрее, веднаш испраќа српот, зашто жетвата настапила. И тој рече: како да го споредиме царството на Бога? Или со која парабола да ја споредиме? Како зрно од синап, кое кога е посеано на земјата, е помало од сите семиња што се на земјата; и кога е посеано, расте и станува поголемо од сите зеленчуци, и прави големи гранки, така што птиците на небото можат да се населат под неговата сенка. И со такви многу параболи им го зборуваше зборот, како што можеа да слушаат, а без парабола не им го зборуваше зборот; но насамо на своите ученици ги објаснуваше сè. И им вели во тој ден кога настана вечерта: Да одиме на онаа страна. И откако го оставија народот, го земаат него како што беше во бродот, и други бродови беа со него. И станува голема ветровита бура, а брановите удираа во бродот, така што веќе почна да тоне. И тој беше на кормата, спиејќи на перничето, и го будат и му велат: Учителу, не те грижи дека гинеме? И откако се разбуди, му се закани на ветерот и му рече на морето: Молчи, биди намузлан. И ветерот престана, и настана голема тишина. И им рече: Зошто сте толку страшливи? Како немате вера? И тие се уплашија со голем

страв и велеја еден кон друг: Кој е тогаш овој, дека и ветерот и морето му слушаат?

5

И дојдоа на другиот брег на морето во земјата на Гергесенците. И кога тој излезе од бродот, веднаш го сретна еден човек од гробовите со нечист дух, кој живееше во гробовите, и никој не можеше да го врзе со синџири, затоа што тој често бил врзуван со окови и синџири, и синџирите ги кинеше и оковите ги кршеше, и никој немаше сила да го укроти; и постојано ноќ и ден во гробовите и во планините беше викајќи и сечејќи се себеси со камења. Видувајќи го Исус од далеку, тој истрча и му се поклони, и извикувајќи со голем глас вели: што има со мене и со тебе, Исусе, Сине на Бога Највисокиот? Те заколнувам на Бога, не ме мачи. Тој му кажуваше: Излези, нечист душе, од човекот. И го прашуваше: Како се викаш? И одговори велејќи: Легион ми е име, зашто многу сме. И го молеше многу да не ги испрати надвор од земјата. Беше таму голема стада свињи што се пасеше кај планината; и сите демоните го молеа велејќи: испрати нè во свињите, за да влеземе во нив. И Исус им дозволи веднаш. И излегувајќи, нечистите духови влегоа во свињите; и стадото се затрча надолу од карпата во морето; а беа како две илјади; и се давеа во морето. И оние што ги пасеа свињите избегаа и известија во градот и во полињата, и излегоа да видат што е она што се случило. И

доаѓаат кон Исус и го гледаат демонски опседнатиот како седи, облечен и при здрав разум, оној што го имал легионот, и се уплашија. И им раскажаа оние што виделе како му се случи на демонски опседнатиот човек и за свињите. И почнаа да го молат да си оди од нивните граници. И додека се качуваше во бродот, демонски опседнатиот човек го молеше да биде со него. И не му дозволи, туку му вели: Оди во твојата куќа кон твоите и кажи им колку Господ ти направил и се смилувал над тебе. И отиде и започна да објавува во Декаполис колку му направи Исус, и сите се чудеа. И откако Исус повторно премина со бродот на другата страна, голема толпа се собра кај него, и тој беше покрај морето. И доаѓа еден од старешините на синагогата, по име Јаир, и кога го виде паѓа кон неговите нозе и го молеше многу, велејќи дека мојата ќерка крајно лошо е, за да дојдеш да ставиш раце на неа, за да биде спасена и да живее. И отиде со него, и голема толпа го следеше, и го притискаа. И една жена која беше во течење на крв дванаесет години, и многу настрадала од многу лекари и потрошила сè што имаше од свое, и ништо не се подобрила, туку повеќе дојде во полошо, слушнала за Исус, дојде во толпата одзади и се допре до неговата алишта; зашто си велеше во себе дека ако се допрам дури и до неговите алишта, ќе бидам спасена. И веднаш се исуши изворот на нејзината крв, и со телото знаеше дека се исцели од болеста. И веднаш Исус, препознавајќи во себе дека силата од него излегува, свртувајќи се кон толпата, велеше: Кој ги допре моите облеки? И неговите ученици му велеа:

Гледаш како толпата те притиска, а велиш Кој ме допре? И гледаше наоколу да ја види онаа што ова го направи. Жената, плашејќи се и треперејќи, знаејќи што ѝ се случило, дојде и падна пред него и му ја рече целата вистина. Тој но ѝ рече на неа: Ќерко, верата твоја те спаси, оди во мир и биди здрава од твојата мака. Додека тој уште зборуваше, доаѓаат од собранискиот владетел велејќи: Твојата ќерка умре, зошто уште го мачиш учителот? А Исус веднаш слушнувајќи го зборот што се зборуваше му вели на старешината на собранието: не се плаши, само верувај. И не му дозволи на никој да го следи освен Петар и Јаков и Јован, братот на Јаков. И доаѓа во куќата на старешината на собранието, и гледа галама, и плачејќи и ридајќи многу, и влегувајќи им вели на нив: што правите галама и плачете? Детето не умре, туку спие. И се смееја на него. А тој, откако ги истера сите, ги зема со себе таткото на детето и мајката и оние со него, и влегува таму каде што беше детето што лежеше, и фаќајќи ја раката на детето ѝ вели: талита, куми; што значи преведено: девојче, тебе ти велам, стани. И веднаш стана девојчето и одеше наоколу; беше бидејќи од дванаесет години. И тие беа зачудени со голема зачуденост. И строго им заповеда никој да не дознае за ова, и рече да ѝ се даде нешто да јаде.

6

И излезе оттаму и дојде во својата татковина, и неговите

ученици го следеа. И кога дојде саботот, тој започна да учи во собранието, и многумина кои слушаа беа зачудени велејќи: Од каде на овој ова? И која е мудроста што му е дадена, и такви сили се случуваат преку неговите раце? Не е ли овој занаетчијата, синот на Марија, а брат на Јаков и Јосе и Јуда и Симон? И не се неговите сестри овде кај нас? И тие се сопнуваа поради него. Велеше им Исус дека не е пророк без чест освен во неговата татковина и меѓу неговите роднини и во неговата куќа. И не беше способен таму да направи никаква сила, освен што на малкумина болни, ставајќи раце, ги излечи. И се чудеше поради нивното неверство. И тој одеше наоколу низ селата во круг учејќи. И ги повика дванаесетте, и започна да ги испраќа двајца двајца, и им даваше на нив власт над нечистите духови, и им заповеда на нив да не земат ништо на пат освен стап само, ниту торба, ниту леб, ниту бронза во појасот, туку да бидат обуени со сандали, и да не облечат две туники. И им кажуваше: каде и да влезете во куќа, таму останете додека не излезете од таму; и колку и да не ве примат ниту да ве слушнат, излегувајќи од таму отресете ја прашината под нозете ваши за сведоштво на нив; вистина ви кажувам, поподнослива ќе биде за Содом или за Гомора во денот на судот отколку за тој град. И излегувајќи проповедаа за да се покајат, и многу демони истераа, и со масло многу болни мачеа и ги исцелуваа. И слушна кралот Ирод, зашто јасно стана неговото име, и велеше дека Јован Крстителот беше воскреснат од мртвите, и поради ова силите работат во него. Други велеа дека тој е Илија, а

други велеа дека е пророк како еден од пророците. Слушајќи, Ирод рече: Оној кого јас го обезглавив, Јован, тој е - тој се воскресна од мртви. Самиот Ирод, испративши, го фати Јован и го врза во затвор поради Иродијада, жената на Филип, неговиот брат, затоа што ја ожени. Зборуваше Јован на Ирод дека не ти е дозволено да ја имаш жената на твојот брат. Но Иродијада имаше омраза против него и сакаше да го убие, и не можеше; зашто Ирод се плашеше од Јован, знаејќи дека тој е праведен и свет човек, и го чуваше, и слушајќи го многу работи правеше и со задоволство го слушаше. И кога настана погоден ден, кога Ирод на неговиот роденден правеше вечера за неговите големци и за командантите и за првите од Галилеја, и кога влезе нејзината ќерка, на Иродијада, и танцуваше и му се допадна на Ирод и на оние што седеа заедно со него, царот ѝ рече на девојката: побарај од мене што и да сакаш, и ќе ти дадам. И ѝ се заколна дека што и да побараш од мене, ќе ти дадам, до половина од моето царство. А таа излегувајќи рече на мајката нејзина: Што ќе побарам? А таа рече: главата на Јован Крстителот. И влегувајќи веднаш со жар кон царот, побара велејќи: Сакам веднаш да ми ја дадеш главата на Јован Крстител на плато. И царот, станувајќи многу тажен, поради заклетвите и гостите не сакаше да ја отфрли. И веднаш царот испрати џелат и заповеда да се донесе неговата глава. Тој отиде и го обезглави во затворот, ја донесе неговата глава на послужавник и му ја даде на девојчето, а девојчето ѝ ја даде на нејзината мајка. И слушнавши, неговите ученици дојдоа и го зедоа неговото

тело, и го ставија него во гроб. И апостолите се собираат кај Исус и му известија сè, и колку направија и колку поучија. И им рече: Дојдете вие сами на осамено место во пустината и одморете се малку, бидејќи оние што доаѓаа и оние што одеа беа многу, и ниту да јадат немаа време. И тие отидоа на пусто место со чамец сами. И видоа како си одат, и многумина ги препознаа, и пешки од сите градови истрчаа таму и стигнаа пред нив и се собраа кај него. И излегувајќи, Исус виде голема толпа и се сожали за нив, зашто беа како овци што немаат пастир, и започна да ги учи многу работи. И веќе кога мина многу време, неговите ученици му пристапија и му велат дека местото е пусто и веќе е многу доцна, отпушти ги, за да отидат во околните полиња и села и да купат за себе леб, бидејќи немаат што да јадат. А тој одговори и им рече: дајте им вие да јадат. И му велат: Да одиме да купиме леб за двесте денари и да им дадеме да јадат? А тој им вели: колку лебови имате? Одете и видете. И дознавајќи велат: пет и две риби. И им нареди да ги наместат сите по групи на зелената трева. И тие легнаа на групи, по сто и по педесет. И земајќи ги петте лебови и двете риби, погледнувајќи кон небото, благослови и ги скрши лебовите и им ги даваше на учениците за да им ги постават пред нив, а двете риби ги подели на сите. И јадоа сите и се наситија, и подигнаа дванаесет полни кошници од парчињата, и од рибите. И беа оние што јадеа леб пет илјади мажи. И веднаш ги присили своите ученици да влезат во чамецот и да одат напред на другата страна кон Витсаида, додека тој го отпушти народот, и откако се

збогува со нив отиде на планината да се моли. И кога се стемни, бродот беше насред морето, а тој сам на земјата. И видејќи ги како се мачат во веслањето, бидејќи ветерот беше противен на нив, и околу четвртата стража на ноќта доаѓа кон нив одејќи врз морето, и сакаше да ги помине. Но тие кога го видоа како оди по морето, помислија дека е дух и извикаа, зашто сите го видоа и се вознемирија. И веднаш зборуваше со нив и им вели: храбрете се, јас сум, не се плашете. И се качи во чамецот кон нив, и ветерот престана, и тие беа извонредно зачудени во себе и се чудеа. Не зашто разбраа за лебовите, туку нивното срце беше зацврстено. И откако преминаа, тие отидоа на земјата Генисарет и сидрија. И откако тие излегоа од бродот, веднаш препознавајќи го него, тие истрчаа низ целата таа околна област и почнаа да ги носат наоколу на постелки оние што лошо имаа, каде што слушаа дека таму е. И каде што би влегувал во села или градови или полиња, во пазарите ги ставаа болните и го молеа него за да се допрат дури и до ресата на облеката негова. И колку што би се допираа до него, се спасуваа.

7

И се собираат кај него фарисеите и некои од книжниците што дошле од Ерусалим; и видевши некои од неговите ученици со обични раце, тоа е немиени, како јадат леб, го обвинија; зашто фарисеите и сите Евреите, ако не ги

измијат рацете темелно, не јадат, држејќи ја традицијата на старешините; и од пазарот, ако не се измијат, не јадат; и многу други работи има што ги примиле да ги држат, миења на чаши и стомни и бакарни садови и кревети; потоа го прашуваат него фарисеите и книжниците: зошто не постапуваат твоите ученици според традицијата на старешините, туку со немиени раце го јадат лебот? А тој одговарајќи им рече дека добро пророкуваше Исаија за вас лицемерите, како што е напишано: овој народ со усните ме почитува, а срцето нивно далеку е оддалечено од мене; напразно а ме почитуваат, учејќи учења заповеди на луѓето. Оставајќи ја заповедта на Бога, вие ја држите традицијата на луѓето, миења на стомни и чаши, и многу други слични работи правите. И им велеше: Добро ја отфрлате заповедта на Бога за да ја чувате вашата традиција. Мојсеј зашто рече: почитувај го таткото твој и мајката твоја; и оној што зло зборува за татко или мајка со смрт нека умре; вие но велите: ако каже човек на таткото или на мајката, корбан, што е дар, со што би можел да се помогнеш од мене, и повеќе не му дозволувате ништо да направи за таткото негов или за мајката негова, поништувајќи го зборот на Бога со вашата традиција која ја предадовте; и многу слични такви работи правите. И повикавши ја целата толпа, им велеше: Слушајте ме сите и разберете. Ништо од надвор од човекот што влегува во него не може да го оскверни, но она што излегува е она што го оскверни човекот. И кога влезе во куќата од толпата, неговите ученици го прашуваа за параболата. И им вели:

Така и вие сте без разбирање? Уште не разбирате дека сѐ она надворешно што влегува во човекот не може да го оскверни него? дека не влегува во неговото срце, туку во стомакот, и излегува во нужникот, чистејќи ја сета храна. Тој кажуваше дека она што излегува од човекот, тоа го оскрнавува човекот. Одвнатре, бидејќи од срцето на луѓето лошите мисли излегуваат: прељуби, блудства, убиства, кражби, алчности, злоби, измама, разврат, лошо око, богохулство, гордост, глупост; сите овие лоши работи одвнатре излегуваат и го оскрнавуваат човекот. И оттаму станувајќи, тој отиде во границите на Тир и Сидон. И влегувајќи во куќа, не сакаше никој да знае, но не можеше да остане незабележан. Зашто жена, слушајќи за него, чија ќерка имаше нечист дух, дошла падна кон неговите нозе; а жената беше Гркинка, Сирофеникијанка по род; и го молеше него да го истера демонот од нејзината ќерка. Но Исус ѝ рече: Пушти прво да се наситат децата, зашто не е убаво да се земе лебот на децата и да се фрли на кучињата. Таа одговори и му вели: да, Господе; и малите кучиња под масата јадат од трошките на децата. И ѝ рече: Поради овој збор оди, демонот излегол од твојата ќерка. И отишла во нејзината куќа, таа го најде детето фрлено на креветот и демонот беше излезен. И повторно, излегувајќи од границите на Тир и Сидон, дојде кон Галилејското Море низ средината на границите на Декаполис. И доведуваат кај него глув со нарушен говор и го молат да му ја стави раката. И откако го одвоил него од толпата на приватно, ги стави своите прсти во неговите уши, и откако плукна, го

допре неговиот јазик, и откако погледна нагоре кон небото, воздивна и му вели: ефата, што значи отвори се. И веднаш му се отворија ушите и се разреши врската на јазикот негов, и зборуваше правилно. И им заповеда да не кажат никому, но колку повеќе тој им заповедаше, толку повеќе тие проповедаа. И беа зачудени над мера велејќи: Добро сè направил има, и глувите ги прави да слушаат и немите да зборуваат.

8

Во оние дни повторно многу народ беше и немајќи што да јадат, повикавши ги Исус учениците свои им вели: жал ми е за народот, зашто веќе три дена останале со мене и немаат што да јадат; и ако ги пуштам гладни во домовите нивни, ќе ослабнат на патот; некои бидејќи од нив од далеку дошле. И Неговите ученици Му одговорија: Од каде ќе може некој овде да ги насити со леб на пустина? И ги прашуваше: колку леб имате? А тие рекоа: седум. И им заповеда на толпата да легнат на земјата, и земајќи ги седумте лебови, благодарејќи, ги скрши и им ги даваше на своите ученици за да ги постават пред нив, и ги постави пред толпата. И тие имаа неколку рибици, и откако ги благослови, рече да ги сервираат и нив. Јадоа и се наситија, и собраа седум кошници остатоци од парчињата. Беа околу четири илјади, и ги отпушти. И веднаш влегувајќи во бродот со своите ученици, дојде во пределите на Далманута. И излегоа

фарисеите и почнаа да расправаат со него, барајќи од него знак од небото, испитувајќи го. И длабоко воздивнувајќи во неговиот дух вели: зошто ова генерација бара знак? Вистина ви кажувам, дали ќе биде даден знак на ова поколение. И оставајќи ги нив во бродот, тој повторно отиде. И заборавија да земат лебови, и освен еден леб немаа ништо со себе во чамецот. И им заповедуваше велејќи: гледајте, внимавајте од квасецот на фарисеите и од квасецот на Ирод. И размислуваа помеѓу себе велејќи дека леб немаме. И знаејќи, Исус им вели: Зошто расудувате дека немате леб? Сè уште не разбирате ниту сфаќате? Уште ли имате закоравено срце? Имајќи очи не гледате, и имајќи уши не слушате? И не се сеќавате? Кога ги скршив петте лебови за петте илјади, колку кошници полни со парчиња подигнавте? Му велат: дванаесет. Кога и седумте во четири илјади, колку кошници полни со остатоци подигнавте? А тие рекоа: седум. И велеше на нив: Уште не разбирате? И доаѓа во Витсаида. И му донесуваат слеп човек и го молат да го допре. И фаќајќи го за раката, слепиот го изведе надвор од селото, и плукајќи во неговите очи, ставајќи ги рацете на него, го прашуваше дали нешто гледа. И погледнувајќи нагоре, велеше: Гледам луѓе како дрвја што одат. Потоа повторно ги постави рацете на неговите очи и го натера да погледне нагоре, и беше вратен, и гледаше јасно сè. И го испрати во неговата куќа велејќи: Ниту да влезеш во селото, ниту да кажеш некому во селото. И излезе Исус и неговите ученици во селата на Кесарија Филипова, и на патот ги прашуваше своите ученици велејќи им: Кој

велат луѓето дека сум? Тие одговорија: Јован Крстител, а други Илија, а други еден од пророците. И тој им вели: а вие кој велите дека сум јас? Одговарајќи, а Петар му вели: ти си Христос. И тој им укори за да на никој не кажат за него. И тој започна да ги учи дека е потребно Синот Човечки многу да страда, и да биде отфрлен од старешините и од поглаварите свештеници и од книжниците, и да биде убиен, и после три дена да воскресне; и со смелост го зборуваше зборот. И земајќи го него, Петар почна да го укорува него. Тој но, свртувајќи се и видувајќи ги учениците негови, го укори Петар велејќи: Оди зад мене, сатано, зашто не мислиш на работите на Бога, туку на работите на луѓето. И повикавши ја толпата со своите ученици, им рече: Кој сака да ме следи, нека се одрече од себе, нека го земе својот крст и нека ме следи. Кој бидејќи би сакал да ја спаси својата душа, ќе ја изгуби, но кој би ја изгубил својата душа заради мене и доброто известие, тој ќе ја спаси. Што бо ќе придобие човекот ако го добие целиот свет, и ја изгуби својата душа? Или што ќе даде човекот во размена за душата своја? Зашто кој ако се постиди од мене и од моите зборови во ова прељубничко и грешно поколение, и Синот на Човекот ќе се постиди од него кога дојде во славата на својот Отец со светите ангели.

9

И им велеше: Вистина ви велам дека има некои од оние

што стојат овде, кои нема да ја вкусат смртта додека не го видат Божјото царство дојдено во сила. И по шест дена Исус ги зема Петар и Јаков и Јован и ги носи нив на висока планина сами, и се преобрази пред нив, и алиштата негови станаа сјајни, многу бели како снег, какви белач на земјата не може така да избели. И им се појави Илија со Мојсеј, и тие разговараа со Исус. И одговарајќи, Петар му вели на Исус: Рабин, добро е ние овде да бидеме, и да направиме три шатори, еден за тебе и еден за Мојсеј и еден за Илија. Не знаеше што да зборува, зашто беа преплашени. И се случи облак што ги засенуваше, и дојде глас од облакот кој велеше: Овој е Синот мој возљубениот, него слушајте. И одеднаш, погледнувајќи наоколу, повеќе никого не видоа, туку само Исуса со себе. Додека тие слегуваа од планината, тој им заповеда да не раскажат на никого што видоа, освен кога Синот на Човекот ќе воскресне од мртвите. И го задржаа зборот кон себе, расправајќи што значи тоа да воскресне од мртвите. И го прашуваа велејќи: Зошто книжниците велат дека Илија мора прво да дојде? Но тој одговарајќи им рече: Илија навистина дојдовши прв ги враќа сите работи, и како е напишано за Синот Човечки дека треба многу да страда и да биде презрен? Но ви велам дека и Илија дошол е, и му направија колку што сакаа, како што е напишано за него. И кога дојде кон учениците, виде голема толпа околу нив и книжници што расправаа со нив. И веднаш целата толпа, кога го виде, се зачуди, и трчајќи кон него го поздрави. И ги прашал книжниците: Што расправате помеѓу себе? И одговарајќи, еден од толпата

рече: Учителу, го донесов синот мој кај тебе, кој има нем дух. И каде ќе го фати, го фрла, и пени и скрцка со забите, и се суши, и им реков на твоите ученици да го истерат, и не можеа. А тој одговарајќи му вели: о неверна генерацијо, до кога ќе бидам кај вас? До кога ќе ве трпам? Донесете го кај мене. И го донесоа кај него. И кога го виде, духот веднаш го конвулзираше, и паднувајќи на земјата, се тркалаше пенејќи. И го прашал неговиот татко: колку време е откако ова му се случи? Тој рече: од детство. И често го фрлаше и во оган и во води, за да го уништи, но ако нешто можеш, помогни ни, сочувствувајќи се на нас. Но Исус му рече: Ако можеш да веруваш, сè е можно за оној кој верува. И веднаш извикувајќи, таткото на детето со солзи велеше: верувам, Господи; помогни на моето неверство. Видувајќи но Исус дека се стекува толпа, го укори нечистиот дух велејќи му: Ти, неми и глув духе, јас ти заповедам, излези од него и повеќе не влегувај во него. И извикувајќи и силно го конвулзирајќи, излезе, и тој стана како мртов, така што мнозина велеа дека умре. Но Исус, фаќајќи го за раката, го подигна и тој воскресна. И кога влезе во куќата, неговите ученици го прашуваа насамо: Зошто ние не можевме да го истераме? И им рече: Овој род не може да излезе ако не со молитва и пост. И оттаму излегувајќи тие минуваа низ Галилеја, и тој не сакаше некој да знае, зашто ги учеше своите ученици и им велеше дека Синот на Човекот се предава во раце на луѓе, и ќе го убијат, и убиен на третиот ден ќе воскресне. Тие не го разбираа зборот и се плашеја да го прашаат. И дојде во Капернаум, и кога беше во куќата, ги

прашуваше нив: Што расправавте помеѓу себе на патот? Тие молчеа, бидејќи на патот разговараа меѓу себе кој е поголем. И откако седна, ги повика дванаесетте и им вели: Ако некој сака да биде прв, ќе биде последен од сите и слуга на сите. И земајќи дете, го постави него во нивната средина, и прегрнувајќи го, им рече: кој ако едно од таквите деца прими на моето име, мене прима; и кој ако мене прими, не мене прима, туку оној што ме испратил. Јован му одговори велејќи: Учителу, видовме некој што истерува демони во твое име, но тој не не следи, и ние му забранивме, зашто не не следи. Но Исус рече: Не го спречувајте, бидејќи никој што прави чудо во моето име нема да може брзо да зборува лошо за мене. Кој не е против вас, тој е за вас. Кој бидејќи би ви дал да пиете чаша вода во мое име, затоа што сте Христови, вистина ви велам, нема да ја изгуби својата награда. И оној што би предизвикал да се сопне еден од овие мали што веруваат во мене, подобро е за него ако лежи камен мелнички околу вратот негов и е фрлен во морето. И ако те предизвикува да паднеш раката твоја, отсечи ја; добро ти е осакатен во животот да влезеш, отколку да имаш две раце и да отидеш во геената, во неугасливиот оган, каде нивниот црв не умира и огнот не се гасне. И ако твојата нога те предизвикува да паднеш, отсечи ја неа; добро за тебе е да влезеш во животот куц, отколку да имаш две нозе и да бидеш фрлен во геена, во огнот неугаслив, каде нивниот црв не умира и огнот не се гасне. И ако твоето око те предизвикува да паднеш, извади го; добро за тебе е да влезеш со едно око во царството на Бога, отколку да имаш

два ока и да отидеш во геената на огнот, каде нивниот црв не умира и огнот не се гасне. Секој зашто ќе биде осолет со оган, и секоја жртва ќе биде осолета со сол. Добра е солта; ако но солта стане безсолна, со што ќе ја зачините? Имајте сол во себе и бидете во мир еден со друг.

10

И станувајќи оттаму, доаѓа во границите на Јудеја преку областа отаде Јордан, и повторно се собираат множества кон него, и како што беше навикнат, повторно ги поучуваше. И приближувајќи се, фарисеите го прашуваа дали е дозволено на маж да ја отпушти жената, тестирајќи го. А тој одговарајќи им рече: Што ви заповеда Мојсеј? Тие но рекоа: Мојсеј дозволи да се напише книга за развод и да се разведе. И одговарајќи, Исус им рече: поради тврдоста на вашето срце ви ја напиша оваа заповед; но од почетокот на создавањето, машко и женско ги направи Бог; поради ова ќе го остави човекот својот татко и мајка, и ќе се приклучи кон својата жена, и ќе бидат двајцата едно тело. Така што тие повеќе не се двајца, туку едно тело; она што Бог го спои заедно, човек да не го раздвојува. И во куќата повторно учениците за ова го прашуваа него, и им вели: оној што ќе ја отпушти жената своја и ќе се ожени со друга, прелага врз неа; и ако жена отпуштајќи го мажот се омажи со друг, прелага. И му донесуваа деца, за да ги допре; а учениците ги укоруваа оние што ги донесуваа. Видувајќи, но Исус се

разгневи и им рече: оставете ги децата да доаѓаат кај мене и не ги спречувајте, зашто царството на Бога е на таквите. Вистина ви кажувам, оној кој не го прими царството на Бог како дете, нема да влезе во него. И откако ги прегрна, ги благослови ставајќи ги рацете врз нив. И додека тој излегуваше на пат, еден притрча и клекнувајќи пред него, го прашуваше: Добар учителу, што да направам за да наследам вечен живот? А Исус му рече: зошто ме викаш добар? Никој не е добар освен еден, Бог. Заповедите ги знаеш: не прелјубодејствувај, не убивај, не кради, не лажно сведочи, не измамувај, почитувај го таткото твој и мајката. Но тој одговарајќи му рече: Учителу, сето ова го чував од моја младост. Но Исус, гледајќи кон него, го сакаше и му рече: Едно ти недостасува. Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го сè што имаш и дај им на сиромашните, и ќе имаш богатство во небото, и дојди, следи ме, подигнувајќи го својот крст. Тој, пак, станувајќи намуртен на зборот, отиде тагувајќи, зашто имаше многу имоти. И погледнувајќи околу, Исус им вели на своите ученици: Како тешко оние што имаат пари ќе влезат во царството на Бога! А учениците се зачудуваа на неговите зборови. А Исус повторно одговарајќи им вели на нив: деца, како тешко е оние кои се надеваат на пари да влезат во царството на Бог; полесно е камила да помине низ дупка на игла отколку богат да влезе во царството на Бог. Тие но извонредно беа зачудени велејќи помеѓу себе: И кој може да биде спасен? Погледнувајќи кон нив, Исус вели: Кај луѓето тоа е невозможно, но не и кај Бог, зашто кај Бог сè е можно. Петар

започна да му зборува: Гледај, ние оставивме сè и те следевме. Одговарајќи, а Исус рече: вистина ви велам, нема никој кој остави куќа или браќа или сестри или татко или мајка или жена или деца или полиња поради мене и поради добрата вест, што нема да земе стократно сега во ова време куќи и браќа и сестри и татко и мајка и деца и полиња со прогонства, и во доаѓачкиот век живот вечен. Многу, но, ќе бидат првите последни и последните први. Беа на патот одејќи нагоре во Ерусалим, и Исус одеше пред нив, и се чудеа, а оние што следеа се плашеа. И земајќи ги повторно дванаесетте, тој започна да им кажува за работите што ќе му се случат, дека еве одиме горе во Ерусалим и Синот на Човекот ќе биде предаден на главните свештеници и книжниците, и ќе го осудат на смрт и ќе го предадат на народите, и ќе се потсмеваат на него и ќе го бичуваат и ќе плукаат на него и ќе го убијат, и на третиот ден ќе воскресне. И кон него пристапуваат Јаков и Јован, синовите на Зеведеј, велејќи: Учителу, ние сакаме што и да побараме, ти да ни го направиш. Но тој им рече: Што сакате да направам за вас? Тие му рекоа: Дај ни да седнеме еден од твојата десна страна и еден од твојата лева страна во твојата слава. А Исус им рече: не знаете што барате. Можете да ја пиете чашата што јас ја пијам, и да се крстите со крштението со кое јас се крстувам? Тие му рекоа: можеме. А Исус им рече на нив: чашата која јас ја пијам ќе ја пиете, и крштението со кое јас се крштавам ќе се крстите; но да седнете од десно од мене и од лево не е мое да дадам, туку на оние за кои е подготвено. И кога десетминатa слушнаа,

почнаа да се возмутуваат поради Јаков и Јован. А Исус, повикувајќи ги нив, вели на нив: знаете дека оние кои изгледаат дека владеат над народите господаруваат над нив и големите нивни вршат власт над нив; не така но ќе биде меѓу вас, туку кој ако сака да стане голем меѓу вас, ќе биде ваш слуга, и кој ако сака меѓу вас да стане прв, ќе биде роб на сите; и бидејќи Синот на Човекот не дојде да биде служен, туку да служи, и да ја даде душата негова откуп наместо многумина. И доаѓаат во Ерихон. И кога тој излегуваше од Ерихон и неговите ученици и голема толпа, синот на Тимеј Вартимеј слепиот седеше покрај патот просејќи. И слушајќи дека тоа е Исус Назарејанецот, започна да вика и да вели: Сине Давидов, Исусе, смилувај се врз мене. И многумина го укоруваа за тоа да замолчи, но тој уште повеќе викаше: Сине Давидов, смилувај се врз мене! И стоејќи, Исус рече: Повикајте го. И тие го повикуваат слепиот велејќи му: Охрабри се, стани, те повикува. Тој, откако ја фрли неговата наметка, стана и дојде кон Исус. И одговарајќи му вели Исус: што сакаш да направам за тебе? А слепиот му рече: Рабуни, за да можам да видам повторно. И Исус му рече: оди, верата твоја те спаси. И веднаш погледна нагоре, и го следеше Исуса на патот.

11

И кога тие се приближуваат во Ерусалим, во Витфагија и

Витанија кон Маслиновата Планина, тој испраќа двајца од неговите ученици и им вели: одете во селото што е спроти вас, и веднаш влегувајќи во него ќе најдете магаре врзано, на кое никој човек не седел; развржете го и доведете го. И ако некој ви каже: што правите ова? Кажете дека Господ има потреба од него, и веднаш ќе го испрати назад овде. Тие отидоа и го најдоа младото магаре врзано кон вратата надвор на улицата, и го одврзаа. И некои од оние што стоеја таму им велеа на нив: Што правите одврзувајќи го жребето? Тие им рекоа како што заповеда Исус, и ги пуштија. И го донесоа младото магаре кон Исус, ги ставија своите облеки на него, и тој седна на него. Многу ги простреа нивните облеки на патот, а други сечеа лисјасти гранки од дрвјата и ги простираа на патот. И оние што одеа напред и оние што следеа викаа велејќи: Осана, благословен оној што доаѓа во име Господово. Благословено е доаѓачкото царство во името Господово, на нашиот татко Давид, осана на највисоките. И Исус влезе во Ерусалим и во светилиштето, и откако погледна наоколу сè, бидејќи веќе беше вечер, излезе во Витанија со дванаесетте. И на следниот ден откако тие излегоа од Витанија, тој огладне, и видувајќи смоква од далеку што имаше лисја, дојде за да види дали ќе најде нешто на неа, и кога дојде кај неа ништо не најде освен лисја, зашто не беше време за смокви. И одговарајќи рече на неа: никогаш повеќе од тебе никој плод да не јаде. И слушаа неговите ученици. И доаѓаат повторно во Ерусалим, и влегувајќи Исус во храмот започна да ги истера оние што продаваат и оние што купуваат во храмот, и масите на

менувачите на пари и столиците на оние што продаваат гулаби ги преврте, и не дозволуваше некој да пренесе садови низ храмот, и ги поучуваше велејќи им: не е ли напишано дека мојата куќа куќа на молитва ќе се нарече за сите народи? Но вие него направивте пештера на разбојници. И слушнаа книжниците и фарисеите и главните свештеници, и бараа како да го уништат, бидејќи се плашеа од него, затоа што целиот народ беше зачуден на неговото учење. И кога стана доцна, тој излегуваше надвор од градот. И минувајќи наутро, видоа дека смоковното дрво беше исушено од корените. И сеќавајќи се, Петар му вели: Рабин, види, смоковницата што ја проколна е исушена. И одговарајќи, Исус им вели: Имајте вера во Бога. Вистински ви велам дека оној кој би рекол на оваа планина, биди крената и биди фрлена во морето, и не се сомнева во своето срце, туку верува дека она што го вели станува, ќе му биде она што го рекол. Поради ова ви велам, сè што ќе барате молејќи се, верувајте дека го примате, и ќе ви биде. И кога стоите молејќи се, простете ако нешто имате против некој, за да ви ги прости и вашиот Татко што е на небесата вашите престапи. Ако но вие не простувате, ниту вашиот Татко ќе ги прости вашите престапи. И доаѓаат повторно во Ерусалим, и додека тој шета во храмот, доаѓаат кај него главните свештеници и книжниците и старешините и му велат: Со каква власт ги правиш овие работи? Или кој ти даде овој авторитет за да ги правиш овие работи? Но Исус одговарајќи им рече на нив: Ќе ве прашам и јас еден збор, и одговорете ми, и ќе ви кажам со каков авторитет ги правам

овие работи. Крштението на Јован од небото беше или од луѓето? Одговорете ми. И тие размислуваа меѓу себе велејќи: Ако кажеме од небото, ќе каже: Зошто тогаш не му веруваа? Но да речеме, од луѓе? Се плашеа од народот; бидејќи сите го сметаа Јован дека беше пророк. И одговарајќи велат на Исус: не знаеме. И Исус одговарајќи им вели: ниту јас ви велам со каков авторитет ги правам овие работи.

12

И започна да им зборува во параболи: Еден човек посади лозје и постави ограда околу него, ископа лин и изгради кула, и го изнајми на земјоделци и замина. И испрати роб кон земјоделците навреме, за да земе од нив од плодот на лозјето. И го зедоа, го истепаа и го испратија празен. И повторно испрати кон нив друг роб, и тој еден, откако го каменуваа, го ранија во главата и го испратија обесчестен. И повторно испрати друг, и тој го убија, и многу други, едни тепајќи, а други убивајќи. Уште имајќи еден син, својот сакан, го испрати и него последен кон нив велејќи дека ќе го почитуваат мојот син. Оние земјоделци, кога го видоа како доаѓа, меѓу себе кажаа: Овој е наследникот, дојдете да го убиеме, и наследството ќе биде наше. И го земаа, го убија и го фрлија надвор од лозјето. Што тогаш ќе направи господарот на лозјето? Ќе дојде и ќе ги уништи овие земјоделци, и ќе го даде лозјето на други. Ниту ова

писмо сте го прочитале, каменот кој го отфрлија градителите, овој стана глава на аголот; од Господ стана ова, и е чудесна во нашите очи? И тие барале да го фатат него, и се плашеле од народот; знаеле бидејќи кон нив параболата ја кажал. И откако го оставија, си заминаа. И испраќаат кон него некои од фарисеите и од иродијаните за да го уловат со збор. А тие дојдовте му кажуваат: учителу, знаеме дека вистински си и не те грижи за никого: зашто не гледаш во лице на луѓето, туку врз вистина патот на Бога учиш. Тие рекоа затоа на нас: дозволено е да се даде данок на Цезар или не? Да дадеме или да не дадеме? Но тој, знаејќи го нивното лицемерие, им рече: Зошто ме искушувате? Донесете ми денар за да видам. Тие пак донесоа. И им вели: чија е оваа слика и натписот? А тие рекоа: На Цезар. И одговарајќи, Исус им рече: Дајте му на Цезар што е Цезарово, и на Бог што е Божјо. И се зачудија на него. И доаѓаат садукеи кај него, кои велат дека нема воскресение, и го прашуваа него велејќи: учителу, Мојсеј ни напиша дека ако нечиј брат умре и остави жена, и не остави деца, да ја земе братот негов жената негова и да воскресне семе на братот негов. Седум браќа, значи, беа. И првиот зеде жена, и умирајќи не остави семе. И вториот ја зеде неа, и умре, и ниту тој не остави семе. И третиот исто така. И ја зедоа неа седумте, и не оставија семе. Последна од сите умре и жената. Во воскресението, значи, кога ќе воскреснат, на кого од нив ќе биде жена? Бидејќи седумте ја имаа за жена. И одговарајќи, Исус им рече: Не се заблудувате ли поради тоа што не ги знаете писмата, ниту

силата на Бога? Кога од мртвите воскреснат, ниту се женат ниту се мажат, туку се како гласниците во небесата. А за мртвите дека се подигнуваат, не сте прочитале во книгата на Мојсеј, за грмот како Бог му рече велејќи: Јас сум Богот на Аврам и Богот на Исак и Богот на Јаков? Бог не е Бог на мртвите, туку на живите, затоа вие многу се заблудувате. И приближувајќи се еден од книжниците, слушајќи како се препираат, видувајќи дека добро им одговори, го праша него: Која е првата од сите заповеди? А Исус му одговори дека прва од сите заповед: слушај, Израелу, Господ наш Бог, Господ еден е, и ќе го возљубиш Господ твој Бог од цело твое срце и од цела твоја душа и од целиот твој ум и од цела твоја сила. Ова е првата заповед. И втората е слична, оваа: ќе го љубиш твојот ближен како себеси. Поголема од овие друга заповед не постои. И му рече книжникот: добро, учителу, на вистина рече дека еден е и нема друг освен него; и да го љубиш него од цело срце и од целото разбирање и од цела душа и од цела сила, и да го љубиш ближниот како себеси повеќе е од сите целосни жртви и жртви. И Исус, видувајќи дека интелигентно одговори, му рече, не си далеку од царството на Бог, и никој повеќе не се осмелуваше да го прашува. И одговарајќи, Исус велеше поучувајќи во храмот: Како велат книжниците дека Христос е син Давидов? Самиот Давид рече во Светиот Дух: Вели Господ на мојот Господ, седни од десната страна моја додека не ги ставам непријателите твои за подножје на нозете твои. Самиот Давид тогаш го вели Господ, и од каде е тој негов син? И големата толпа го слушаше радо. И тој им

велеше во своето учење: чувајте се од книжниците кои сакаат да одат во долги алишта и поздрави на пазаришта и први седишта во собранијата и први места на вечерите. Оние што ги проголтуваат куќите на вдовиците и под изговор долго се молат, овие ќе земат поголема осуда. И седнувајќи, Исус гледаше спроти ризницата како толпата фрла бронзени пари во ризницата. И многу богати фрлаа многу, и дојде една сиромашна вдовица и фрли два ситни пари, што е квадранс. И повикувајќи ги учениците негови, рече на нив: вистина ви велам дека вдовицата, сиромашната оваа, повеќе од сите фрли од оние што фрлаат во ризницата; сите бидејќи од изобилството нивно фрлија; оваа но од сиромаштијата нејзина сè што имаше фрли, целиот животот нејзин.

13

И додека излегуваше од храмот, еден од неговите ученици му вели: Учителу, види какви камења и какви згради. И Исус одговарајќи му рече: Ги гледаш овие големи згради? Нема да биде оставен тука камен врз камен кој нема да биде урнат. И додека тој седеше на Маслиновата Планина наспроти храмот, го прашуваа него насамо Петар и Јаков и Јован и Андреја: кажи ни кога ќе биде ова, и што е знакот кога сето ова ќе почне да се заврши? А Исус одговарајќи започна да им зборува: гледајте да не ве заведе некој. Бидејќи многу ќе дојдат во мое име велејќи дека јас сум, и

многу ќе заведат. Кога слушнете за војни и гласини за војни, не се вознемирувајте, бидејќи тоа мора да се случи, но крајот сè уште не е дојден. Ќе се подигне зашто народ врз народ и кралство врз кралство, и ќе бидат земјотреси според места, и ќе бидат глади и немири. Ова се почетоци на породилните болки. Но вие гледајте на себе си. Зашто ќе ве предадат во совети и во нивните собранија ќе бидете тепани, и пред водачи и кралеви ќе застанете поради мене за сведоштво на нив. И прво е потребно добрата вест да биде прогласена во сите народи. Кога но тие ве водат предавајќи ве, не бидете загрижени однапред што ќе зборувате, ниту вежбајте, туку она што ви биде дадено во тој час, тоа зборувајте го, зашто не вие сте оние што зборуваат, туку Светиот Дух. Ќе предаде но брат брат во смрт и татко дете, и ќе востанат деца врз родители и ќе ги умртват. И ќе бидете мразени од сите поради моето име, но оној што истрајал до крај, тој ќе биде спасен. Кога ќе ја видите гнасотијата на опустошувањето кажана од пророкот Данаил, стоејќи каде што не треба (оној што чита нека разбере), тогаш оние во Јудеја нека бегаат во планините, а оној на покривот да не слегува во куќата, ниту да влегува да земе нешто од куќата негова, и оној што е во полето да не се враќа назад да го земе алиштето негово. Тешко на оние што имаат во утроба и на оние што доат во оние денови. Молете се за да не стане вашето бегство зимно. Ќе бидат тие денови маки, какви не станале од почетокот на создавањето што го создал Бог до сега и нема да станат. И ако Господ не ги скрати тие денови, не би било спасено никакво тело, но

поради избраните што ги избра, ги скрати тие денови. И тогаш, ако некој ви каже: Ете, тука е Христос, или Ете, таму е, не верувајте. Ќе се подигнат лажни христи и лажни пророци, и ќе дадат знаци и чуда за да заведат, ако е можно, дури и избраните. Но вие гледајте; еве однапред ви кажав сè. Но во тие дни, после таа маката, сонцето ќе се стемни, и месечината нема да ја даде својата светлина, и ѕвездите ќе паѓаат од небото, и силите во небесата ќе се потресат. И тогаш тие ќе го видат Синот Човечки како доаѓа во облаци со голема сила и слава. И тогаш ќе ги испрати неговите пратеници и ќе ги собере заедно неговите избрани од четирите ветрови, од крајот на земјата до крајот на небото. А од смоковото дрво научете ја параболата. Кога нејзината гранка веќе стане нежна и пушти листови, знаете дека летото е близу; така и вие, кога видите дека овие работи се случуваат, знајте дека е близу на вратите. Вистина ви кажувам дека нема да помине ова поколение додека сè ова не се случи. Небото и земјата ќе поминат, но моите зборови нема да поминат. За тој ден или тој час никој не знае, ниту гласниците во небото, ниту синот, освен таткото. Гледајте, бдејте и молете се; зашто не знаете кога е времето. Како човек што е далеку на патување, оставајќи ја својата куќа и давајќи им авторитет на своите робови, и на секој од нив своја работа, и на вратарот му заповеда да бдее. Бдејте затоа; зашто не знаете кога господарот на куќата доаѓа, доцна или на полноќ или на петлово пеење или наутро; да не дојде ненадејно и ве најде како спиете. Она што на вас ви велам, на сите велам: бдете!

14

А Пасхата и празникот на безквасниот леб беа после два дена. И барале главните свештеници и книжниците како него со измама да го фатат и да го убијат. Тие велеа: Но не за време на празникот, за да не настане вознемиреност меѓу народот. И додека тој беше во Витанија во куќата на Симон лебарот, додека тој лежеше, дојде жена која имаше алабастер со масло од чист скапоцен нард, и откако го скрши алабастерот, го излеа врз неговата глава. Беа но некои кои негодуваа меѓу себе велејќи: Зошто ова расипување на миро се случи? Бидејќи ова миро можеше да биде продадено над триста денари и да биде дадено на сиромашните, и беа возмутени на неа. Но Исус рече: оставете ја; зошто ѝ правите неволји? Убаво дело направи во мене. Секогаш ги имате сиромашните со себе, и кога сакате можете да им направите добро, но мене не ме имате секогаш. Она што имаше, оваа го направи, претходно го помаза моето тело за погребот. Вистински ви кажувам, каде и да се прогласува оваа добра вест во целиот свет, и она што таа го направи ќе се зборува во нејзин спомен. И Јуда Искариот, еден од дванаесетте, отиде кај главните свештеници за да го предаде на нив. Тие но слушајќи се зарадуваа, и му ветија сребро да му дадат, и барал како погодно да го предаде. И на првиот ден на бесквасните леб, кога ја жртвувале пасхата, неговите ученици му велат: Каде сакаш да одиме да подготвиме за да ја јадеш пасхата? И

испраќа двајца од неговите ученици и им вели: одете во градот, и ќе ве сретне човек што носи стомна вода; следете го, и каде и да влезе, кажете му на домаќинот дека учителот вели: каде е мојата соба каде што ќе ја јадам Пасхата со моите ученици? И тој ќе ви покаже голема горна соба, наместена и готова; таму подгответе за нас. И излегоа неговите ученици и дојдоа во градот, и најдоа како што им рече, и ја подготвија пасхата. И навечер, кога станало, доаѓа со дванаесетте, и додека тие лежеле и јаделе, рекол Исус: вистина ви кажувам дека еден од вас ќе ме предаде, оној што јаде со мене. Тие почнаа да се жалосуваат и да му велат еден по еден: Не сум јас? И друг: зар не јас? Но тој одговарајќи им рече: Еден од дванаесетте, тој што се потопува со мене во садот. Синот на човекот навистина оди како што е напишано за него, но тешко на оној човек преку кого синот на човекот е предаден, добро беше за него да не се родел тој човек. И додека тие јадеа, Исус зеде леб, го благослови, скрши и им даде, и рече: земете, јадете, ова е моето тело. И земајќи ја чашата, благодарејќи, им даде, и сите пиеја од неа. И им рече: Ова е Мојата крв на новиот завет, која се излева за мнозина. Вистински ви кажувам дека повеќе нема да пијам од плодот на лозата до оној ден кога ќе го пијам нов во царството на Богот. И откако отпеаја химна, излегоа на Маслинската Планина. И Исус им кажува дека сите ќе се сопнете поради мене во оваа ноќ, затоа што е напишано: ќе го удрам пастирот и овците ќе се расфрлат, но откако ќе воскреснам, ќе одам пред вас во Галилеја. Но Петар му рече: Дури и ако сите паднат, јас нема. И Исус му

вели: Вистина ти велам дека ти денес, во оваа ноќ, пред петелот двапати да пропее, трипати ќе се одречеш од мене. Но Петар уште повеќе зборуваше: ако треба да умрам заедно со тебе, нема да те одречам. Исто така и сите велеа. И доаѓаат во место чие име е Гетсемани, и им вели на неговите ученици: Седнете тука додека се молам. И ги зема со себе Петар и Јаков и Јован, и почна да биде длабоко вознемирен и да биде вознемирен и да им вели: длабоко жалосна е душата моја до смрт; останете тука и бдејте. И одејќи малку напред, падна на лице на земјата, и се молеше за да, ако е можно, помине од него часот, и велеше: Аво Татко, сè е можно за тебе; оддалечи ја чашава од мене; но не што јас сакам, туку она што ти сакаш. И доаѓа и ги наоѓа како спијат, и му вели на Петар: Симоне, спиеш? Не можевте да останете будни еден час? Бдијте и молете се, за да не влезете во искушение; духот навистина е волен, но телото е слабо. И повторно, откако отишол, се помоли кажувајќи ги истите зборови. И вративши се, повторно ги најде како спијат, зашто очите им беа оптоварени, и не знаеја што да му одговорат. И доаѓа трет пат и им вели: Спиете уште и одморајте се. Доста е. Дојде часот. Ете се предава Синот на Човекот во рацете на грешниците. Станувајте, да одиме. Ете оној што ме предава се приближи. И веднаш, додека тој уште зборуваше, пристигнува Јуда Искариот, еден од дванаесетте, и со него голема толпа со мечови и дрва, испратени од главните свештеници и книжниците и старешините. А оној што го предаваше него имаше дадено знак на нив велејќи: кого ќе бакнам, тој е;

фатете го него и одведете го безбедно. И дојдено, веднаш пристапил кон него, вели: Радувај се, рабин, и го бакнал. Но тие ставија врз него свои раце и го фатија. Еден од присутните го извлече мечот, го удри робот на првосвештеникот и му го отсече увото. И одговарајќи, Исус им рече на нив: како на разбојник излеговте со мечови и со тојаги да ме фатите; секој ден кај вас бев во храмот учејќи, и не ме фативте. Но за да се исполнат писмата. И откако го оставија, сите избегаа. И еден млад човек го следеше, облечен со ленено платно врз голо тело, и младите луѓе го фаќаат. Тој, оставајќи го платното, гол избега од нив. И тие го одведоа Исус кон првосвештеникот, и кај него се собраа сите главни свештеници и старешините и книжниците. И Петар од далеку го следеше до внатре во дворот на високиот свештеник, и беше седнат заедно со помошниците и се топлеше кај светлината. Главните свештеници и целиот совет бараа сведоштво против Исус за да го умртват, и не наоѓаа; бидејќи многу лажно сведочеа против него, и сведоштвата не беа еднакви. И некои станувајќи лажно сведочеа против него велејќи дека ние го слушнавме него како велеше дека јас ќе го уништам овој храм направен со раце и за три дена друг ненаправен со раце ќе изградам. И ниту така беа еднакви нивните сведоштва. И станувајќи, првосвештеникот во средината го прашуваше Исуса велејќи: зар не одговараш ништо? Што овие сведочат против тебе? Но тој молчеше и ништо не одговори. Повторно првосвештеникот го прашуваше него и му вели: ти си Христос, синот на Благословениот? Но Исус рече: Јас

сум, и ќе го видите Синот Човечки како седи од десната страна на Силата и доаѓа на облаците небесни. Но високиот свештеник, откинувајќи ги своите туники, вели: Каква уште потреба имаме од сведоци? Вие чувте сигурно на богохулството; што ви се чини? И сите го осудија дека е виновен и заслужува смртна казна. И почнаа некои да плукаат на него и да му го покриваат лицето и да го удираат со тупаници и да му велат: пророкувај нам кој е оној што те удри. И слугите го удрија. И додека Петар беше долу во дворот, доаѓа една од слугинките на првосвештеникот, и видувајќи го Петар како се топли, погледнувајќи кон него вели: и ти со Исус Назарејанецот беше. Но тој негираше велејќи: не знам ниту разбирам што ти зборуваш. И тој излезе надвор во дворот, и петелот пропеа. И слугинката, откако го виде повторно, започна да им зборува на присутните дека овој е од нив. Но тој повторно негираше. И после малку повторно оние што стоеја покрај му кажуваа на Петар: навистина од нив си; зашто и Галилејанец си и зборувањето твое личи. А тој почна да се колне и да се заколнува дека не го знам овој човек за кого вие зборувате. И по втор пат петелот запеа. И се сети Петар на зборот што му го рече Исус, дека пред петелот да пропее двапати, ќе се откажеш од мене трипати, и фрливши се, плачеше.

15

И веднаш наутро, главните свештеници со старешините и книжниците и целиот синедрион, откако направија совет, го врзаа Исуса, го однесоа и го предадоа на Пилат. И Пилат го прашал него: ти си крал на Евреите? А тој одговарајќи му рече: ти велиш. И главните свештеници го обвинуваа за многу работи, но тој ништо не одговори. А Пилат повторно го прашуваше него велејќи: не одговараш ништо? Гледај колку работи сведочат против тебе. Но Исус не одговори повеќе ништо, така што Пилат се зачуди. Според празникот, тој им ослободуваше еден затвореник, кој што го бараа. Беше но тој наречен Барабас врзан со тие соучесници кои во тоа востание убиство имале сторено. И извикавши, толпата започна да бара како што секогаш им правеше. Но Пилат им одговори велејќи, дали сакате да ви го ослободам царот на Евреите? Тој знаеше дека поради завист главните свештеници го предале. Но главните свештеници ја разбунија толпата за да им го ослободи Вараван наместо него. А Пилат, одговарајќи повторно, им рече: Што сакате тогаш да направам со оној кого го нарекувате цар на Евреите? Но тие повторно извикаа: Распни го! А Пилат им велеше: што лошо направи тогаш? Но тие уште погласно извикаа: Разропни го! Но Пилат, сакајќи да ја задоволи толпата, им го ослободи Вараван и го предаде Исус, откако го избичува, за да биде распнат. А војниците го одведоа него внатре во дворот, кој е преториум, и ја повикуваат целата кохорта; и го облекуваат него во пурпур и му ставаат на него исплетен трнлив венец, и почнаа да го поздравуваат. Здраво, царот на Евреите! И го удирале по

главата со трска и плукале на него, и паѓајќи на колена се поклонувале на него. И кога се потсмеаа на него, го соблекоа од него пурпурот и го облекоа во неговите алишта, и го изведуваат за да го разапнат. И присилуваат некој Симон Киринеец што минуваше, доаѓајќи од полето, таткото на Александар и Руф, за да го земе неговиот крст. И го носат на местото Голгота, што преведено значи место на лобањата. И му даваа да пие вино измешано со смирна, но тој не зеде. И откако го распнаа, ги поделија неговите облеки, фрлајќи жреб врз нив, кој што да земе. Беше трет час кога го разапнаа. И беше напишан натписот на неговата обвинителна причина: Царот на Евреите. И со него распнуваат двајца разбојници, еден од десната и еден од левата страна негова. И се исполни писмото кое вели: и со беззакониците беше сметан. И оние што минуваа покрај него го хулеа тресејќи ги главите свои и велејќи: Јаох, оној што го уриваш храмот и во три дена го градиш, спаси се себе си и слези од крстот. Слично и главните свештеници, исмејувајќи се меѓу себе со писмоводителите, велеа: Други спаси, себеси не може да се спаси. Христос, царот на Израел, нека слезе сега од крстот, за да видиме и да веруваме во него. И оние распнати заедно со него го укоруваа. Кога настана шестиот час, темнина стана врз целата земја до деветиот час, и во деветиот час Исус извика со голем глас велејќи: Елои Елои, лема сабахтани? Она што е преведувано: Боже мој, Боже мој, зошто ме напушти? И некои од оние што стоеја покрај, слушајќи, велеа: Гледај, Илија вика. Истрчавши, еден наполни сунѓер со оцет, го

стави на трска и му даваше да пие, велејќи: Дозволете да видиме дали ќе дојде Илија да го симне. А Исус, откако испушти силен глас, издахна. И завесата на храмот се раздели на два од одгоре до долу. Видејќи но центурионот кој стоеше од спротивната страна на него дека така извикавши издишал, рече: Вистински, овој човек беше Син Божји. Беа и жени од далеку гледајќи, меѓу кои беше и Марија Магдалена и Марија мајката на Јаков малиот и Јосе, и Саломе, кои и кога беше во Галилеја го следеа него и му служеа него, и многу други кои дојдоа со него во Ерусалим. И веќе вечерта станала, бидејќи беше подготовка, што е пред саботата, дошол Јосиф од Ариматеја, благороден советник, кој и самиот беше очекувајќи го царството на Бога, осмелувајќи се влезе кај Пилат и го побара телото на Исус. А Пилат се зачуди дали веќе умрел, и повикавајќи го центурионот го праша него дали одамна умрел; и дознавајќи од центурионот му го подари телото на Јосиф. И откако купил платно и откако го симнал, го завиткал со платното и го положил во гроб кој беше исечен од карпа, и тркалал камен врз вратата на гробот. А Марија Магдалена и Марија Јосе гледаа каде се поставува.

16

И откако мина саботот, Марија Магдалена и Марија, мајката на Јаков, и Саломе купија мириси за да дојдат и да го помажат. И многу рано наутро, на првиот ден од

неделата, тие доаѓаат на гробот, откако изгреало сонцето. И си велеа меѓу себе: Кој ќе ни го отркала каменот од вратата на гробницата? И погледнувајќи нагоре, набљудуваат дека каменот е отколкотрен, зашто беше многу голем. И влегувајќи во гробот, виделе млад човек седнат на десната страна, облечен во бела облека, и биле многу изненадени. Тој но им вели: Не се плашете, Исус го барате, Назарејанецот, распнатиот. Беше воскреснат, не е тука. Видете го тоа место каде го ставија. Но одете, кажете им на неговите ученици и на Петар дека тој оди пред вас во Галилеја, таму ќе го видите, како што ви рече. И излегувајќи, избегаа од гробот, бидејќи ги имаше зафатено треперење и паника, и на никој ништо не кажаа, зашто се плашеа. Станувајќи рано утро во првиот ден од саботот, се појави прво на Марија Магдалена, од која тој имаше истерано седум демони. Таа отиде и јави на оние што биле со него, кои тагуваа и плачеа. И оние, откако слушнале дека живее и дека беше виден од неа, не поверувале. После овие работи, беше откриен на двајца од нив кои одеа, во друг облик, додека одеа во поле. И оние отишле и пријавија на останатите, но ниту на нив им веруваа. Подоцна им се појави на единаесетте додека беа наслонети, и ги укори за нивното неверување и тврдосрдечност, зашто не им веруваа на оние што го виделе воскреснат. И им рече: Отидете во целиот свет и прогласете ја добрата вест на сето создание. Оној што верува и е крстен ќе биде спасен, но оној што не верува ќе биде осуден. А овие знаци ќе ги следат оние кои веруваат: во моето име ќе истераат демони, ќе

зборуваат со нови јазици, ќе подигаат змии, и ако пијат нешто смртоносно, нема да ги наштети, ќе стават раце на болни и добро ќе бидат. Господ, навистина, после да им зборуваше на нив, беше вознесен на небото и седна од десната страна на Бога. Тие, излегувајќи, проповедаа насекаде, а Господ соработуваше и го потврдуваше зборот преку знаците што следеа. Амин.

Евангелие по Јован

1

Во почетокот беше Зборот, и Зборот беше кај Бога, и Бог беше Зборот. Овој беше во почетокот кај Бога. Сè преку него стана, и без него не стана ниту едно што станало. Во него беше животот, и животот беше светлината на луѓето. И светлината свети во темнината, и темнината не ја совлада. Се појави човек испратен од Бога, име негово Јован; овој дојде за сведоштво, за да сведочи за светлината, за да сите веруваат преку него. Тој не беше светлината, туку дојде за да посведочи за светлината. Беше вистинската светлина, која го осветлува секој човек што доаѓа на светот. Тој беше во светот, и светот настана преку него, и светот не го препозна. Дојде во своето, и своите не го примија. Но на колку што го примија него, им даде авторитет да станат деца на Бога, на оние што веруваат во неговото име, кои беа родени не од крви, ниту од волја на телото, ниту од волја на маж, туку од Бога. И Зборот стана тело и живееше меѓу нас, и ние ја видовме неговата слава, слава како на единороден

од Отец, полн со благодат и вистина. Јован сведочи за него и извикал велејќи: Овој беше оној за кого реков: Оној што доаѓа по мене, стана пред мене, зашто беше прв од мене. И од полнотата негова ние сите примивме, и благодат наместо благодат; зашто законот преку Мојсеј беше даден, благодатта и вистината преку Исус Христос настанаа. Бога никој никогаш не го видел, единородниот Син кој е во пазувата на Таткото, Тој го објаснил. И ова е сведоштвото на Јован, кога Евреите испратија од Ерусалим свештеници и Левити за да го прашаат: Ти кој си? И признал, и не порекна, и признал дека не сум јас Христос. И го прашаа него: што тогаш? Ти си Илија? И вели: не сум. Дали пророкот си ти? И одговори: Не. Рековме значи нему: кој си? За да дадеме одговор на оние кои нѐ испратија; што велиш за себе? Рече: Јас сум глас на оној што вика во пустината: Исправете го патот на Господа, како што рече пророкот Исаија. И испратените беа од фарисеите, и го прашаа него и му рекоа: Зошто тогаш крстиш, ако ти не си Христос ниту Илија ниту пророкот? Јован им одговори велејќи: Јас крштавам во вода, но меѓу вас стои оној кого вие не го знаете. Тој е оној што доаѓа по мене, кој станал е пред мене, чиј јас не сум достоен да му го развржам ременот на сандалата. Овие работи се случија во Витанија, отаде Јордан, каде што Јован крштеваше. На следниот ден Јован гледа како Исус доаѓа кон него и вели: Гледај, јагнето Божјо што го носи гревот на светот. Ова е за кого јас кажав: по мене доаѓа маж кој станал пред мене, зашто беше пред мене. И јас не го знаев него, но за да биде открит на Израел,

поради тоа дојдов јас со вода крштавајќи. И Јован сведочеше велејќи дека видов како Духот слегуваше како гулаб од небото, и остана врз него. И јас не го знаев него, но оној кој ме испрати да крстам во вода, тој ми рече: Врз кого би го видел Духот како слегува и останува врз него, тој е оној кој крсти во Свет Дух. И јас видов и посведочив дека Овој е Синот Божји. На следниот ден повторно стоеше Јован и двајца од неговите ученици, и погледнувајќи на Исус кој одеше вели: види, јагнето на Бога. И двајцата ученици го слушнаа како зборува и го следеа Исус. Свртувајќи се, Исус, видувајќи ги нив како следат, им вели на нив: Што барате? А тие му рекоа: рабин, што се вели преведено учителу, каде останувaш? Им вели: дојдете и видете. Дојдоа значи и видоа каде останува, и кај него останаа тој ден; часот беше како десеттиот. Беше Андреја, братот на Симон Петар, еден од двајцата што слушнале од Јован и го следеле. Овој прво го наоѓа својот брат Симон и му вели: Го нашле Месија, што значи преведено Христос, и го доведе кај Исус. Погледнувајќи го него, Исус рече: ти си Симон, синот на Јона, ти ќе бидеш наречен Кифа, што се толкува Петар. Следниот ден Исус сакаше да излезе во Галилеја, и наоѓа Филип и му вели: Следи ме. Филип беше од Витсаида, од градот на Андреј и Петар. Филип го наоѓа Натанаил и му вели: Оној за кого напиша Мојсеј во законот и пророците, го нашле – Исус, синот на Јосиф, оној од Назарет. И Натанаил му рече: Од Назарет може нешто добро да биде? Филип му вели: дојди и види. Исус виде како Натанаил доаѓа кон него и рече за него: Видете, вистински Израелец во кого нема

измама. Натанаил му вели: Од каде ме знаеш? Исус одговори и му рече: пред Филип да те повика, кога беше под смоквата, те видов. Натанаил одговори и му вели: Рабин, ти си Синот на Бога, ти си Кралот на Израел. Исус одговори и му рече: зашто ти реков дека те видов под смоковото дрво, веруваш? Поголеми од овие ќе видиш. И му кажува: Вистина, вистина ви велам, од сега ќе го видите небото отворено и ангелите на Бога како се качуваат и слегуваат врз Синот Човечки.

2

И на третиот ден свадба се случи во Кана Галилејска, и мајката на Исус беше таму; а беа повикани и Исус и неговите ученици на свадбата. И кога виното недостасуваше, мајката на Исуса му вели: Немаат вино. Исус ѝ вели: што мене и тебе, жено? Уште не дошло моето време. Неговата мајка им вели на слугите: Што и да ви каже, направете го. Беа но таму шест камени водени садови кои стоеја според очистувањето на Евреите, држејќи помеѓу две или три мерки. Исус им вели на нив: наполнете ги стомните со вода. И ги наполнија до горе. И им вели: извадете сега и однесете на главниот управител на гозбата. И тие донесоа. Кога старешината на гозбата ја вкуси водата што станала вино и не знаеше од каде е, но слугите знаеја, оние што ја извлекле водата, старешината на гозбата го повика младоженецот и му рече: секој човек прво го става

доброто вино, и кога се напијат, тогаш полошото; ти го зачува доброто вино до сега. Ова го направи Исус како почеток на знаците во Кана Галилејска и ја откри својата слава, и неговите ученици веруваа во него. После ова слезе во Капернаум тој и неговата мајка и неговите браќа и неговите ученици, и таму останаа неколку дена. И блиску беше пасхата на Евреите, и Исус отиде во Ерусалим. И нашол во храмот оние што продаваа волови и овци и гулаби, и менувачите на пари што седеа. И направивши камшик од јажиња, сите ги истера од храмот, и овците и воловите, и на менувачите на пари ги расфрли парите и масите ги преврте, и на оние што продаваа гулаби им рече: дигнете ги овие работи оттука; не правете ја куќата на мојот татко куќа на трговија. Се сетија учениците негови дека напишано е: Ревноста за твојата куќа ќе ме прождере. Значи, Евреите одговорија и му рекоа: Каков знак ни покажуваш затоа што ги правиш овие работи? Исус одговори и им рече: Уништете го овој храм, и за три дена ќе го подигнам. Рековте затоа Евреите: Четириесет и шест години беше изграден овој храм, а ти за три дена ќе го подигнеш? Но тој велеше за храмот на неговото тело. Кога значи беше воскреснат од мртвите, неговите ученици се сетија дека ова го зборуваше, и поверуваа во писмото и во зборот што го рече Исус. Како но беше во Ерусалим за време на пасхата, за време на празникот, многумина веруваа во неговото име, гледајќи ги знаците што ги правеше. Но самиот Исус не им се доверуваше на нив поради тоа што ги знаеше сите, и дека немаше потреба некој да посведочи за

човекот; самиот бидејќи знаеше што има во човекот.

3

Беше еден човек од фарисеите, Никодим му беше името, владетел на Евреите. Овој дојде кон него ноќе и му рече: Рабин, знаеме дека од Бога си дошол како учител, бидејќи никој не е способен да ги прави овие знаци што ти ги правиш, ако Бог не е со него. Исус одговори и му рече: Вистина, вистина ти велам, ако некој не се роди одгоре, не може да го види царството на Бога. Никодим му кажува: како може човек да се роди кога е стар? Не може да влезе во стомакот на неговата мајка втор пат и да се роди? Исус одговори: Вистина, вистина ти кажувам, ако некој не се роди од вода и Дух, не може да влезе во царството Божјо. Тоа што е родено од месото е месо, и тоа што е родено од Духот е дух. Не чуди се зошто ти реков, потребно е вие да се родите одгоре. Духот дува каде што сака, и го слушаш неговиот глас, но не знаеш од каде доаѓа и каде оди, така е со секој што е роден од Духот. Никодим одговори и му рече: Како може ова да се случи? Одговори Исус и му рече: Ти си учителот на Израел и овие работи не ги знаеш? Вистински, вистински ти велам дека она што ние знаеме, зборуваме, и она што ние виделе, сведочиме, и сведоштвото наше не го примате. Ако ви кажав за земните работи и не верувате, како ќе верувате ако ви кажам за небесните? И никој не се искачил на небото освен оној што слегол од небото, Синот

Човечки, кој е на небото. И како Мојсеј ја издигна змијата во пустината, така треба да биде издигнат Синот на човекот, за да секој што верува во него не загине, туку да има живот вечен. Зашто толку многу го возљуби Бог светот, што го даде својот единороден Син, за да не загине ниту еден што верува во него, туку да има вечен живот. Не, зашто Бог го испрати Неговиот Син во светот не за да го суди светот, туку за да биде спасен светот преку Него. Оној што верува во него не е осуден, но оној што не верува веќе е осуден, затоа што не поверувал во името на единородениот Син Божји. Ова е пресудата, дека светлината дојде во светот, и луѓето ја сакаа повеќе темнината отколку светлината, зашто нивните дела беа зли. Секој што прави лоши работи ја мрази светлината и не доаѓа кон светлината, за да не бидат изложени неговите дела; но оној што ја прави вистината доаѓа кон светлината, за да бидат откриени неговите дела, затоа што се направени во Бог. По ова дојде Исус и неговите ученици во Јудејската земја, и таму поминуваше со нив и крстеше. А Јован беше крштаваше во Енон близу Салим, зашто многу води беше таму, и доаѓаа и се крштаваа; уште не беше фрлен во затвор Јован. Значи, се случи барање од учениците на Јован со Евреин за очистување. И дојдоа кај Јован и му рекоа: Рабине, оној што беше со тебе преку Јордан, за кого ти посведочи, гледај тој крсти и сите доаѓаат кај него. Јован одговори и рече: Човекот не може да земе ништо, ако тоа не му е дадено од небото. Самите вие ми сведочите дека реков: Не сум јас Христос, туку сум испратен пред него. Оној што ја има

невестата е младоженец; а пријателот на младоженецот, оној што стои и го слуша него, се радува со радост поради гласот на младоженецот. Оваа, значи, мојата радост е исполнета. Тој треба да се зголемува, а јас да се намалувам. Оној што доаѓа одозгора е над сите. Оној што е од земјата од земјата е и од земјата зборува; оној што доаѓа од небото над сите е, и она што видел и слушнал, тоа сведочи, и сведоштвото негово никој не го прима. Оној што го примил неговото сведоштво потврдил дека Бог е вистински. Оној кого Бог го испрати ги зборува зборовите на Бог, бидејќи Бог не со мерка го дава Духот. Таткото го сака синот и сè му дал во неговата рака. Оној што верува во Синот има вечен живот, но оној што не се покорува на Синот нема да види живот, туку гневот на Бога останува врз него.

4

Како затоа знаеше Господ дека слушнаа Фарисеите дека Исус прави повеќе ученици и крштава отколку Јован, иако Исус самиот не крштаваше, туку учениците негови, тој ја напушти Јудеја и отиде во Галилеја. Беше неопходно тој да помине низ Самарија. Доаѓа значи во град на Самарија наречен Сихар, близу на местото што Јаков му го даде на Јосиф, синот негов; а таму беше изворот на Јаков. Исус, затоа, бидејќи беше уморен од патувањето, седеше така на изворот; времето беше околу шестиот час. Доаѓа жена од Самарија да црпи вода. Исус ѝ вели: дај ми да пијам.

Неговите ученици беа отишле во градот за да купат храна. Му вели значи нему жената Самарјанката: Како ти, бидувајќи Евреин, од мене бараш да пиеш, кога сум жена Самарјанка? Зашто Евреите не користат заедно со Самарјаните. Исус одговори и ѝ рече: Ако знаеше за дарот на Бога и кој е Тој што ти вели дај ми да пијам, ти би го побарала Него, и Тој би ти дал жива вода. Жената му вели: Господе, ниту кофа имаш, а бунарот е длабок, од каде тогаш ја имаш живата вода? Не си ти поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде бунарот, и самиот пиеше од него и неговите синови и неговиот добиток? Исус одговори и ѝ рече: секој кој пие од оваа вода ќе ожедни повторно; но кој и да пие од водата што јас ќе му ја дадам, нема да ожедни во векот, туку водата што ќе му ја дадам, ќе стане во него извор на вода што скока кон вечен живот. Жената му вели: Господе, дај ми ја оваа вода, за да не жедам ниту да доаѓам овде да црпам. Исус ѝ вели: Оди, повикај го твојот маж и дојди овде. Жената одговори и рече: немам маж. Исус ѝ вели: добро кажа дека маж немам; зашто пет мажи имаше, и сега оној што го имаш не е твој маж; ова вистинско кажа. Жената му кажува: Господе, гледам дека ти си пророк. Нашите татковци се поклонија на оваа планина, а вие велите дека во Ерусалим е местото каде што треба да се поклонуваме. Исус ѝ вели: Жено, веруај ми дека доаѓа час кога ниту на оваа планина, ниту во Ерусалим ќе му се поклонувате на Таткото. Вие се поклонувате на тоа што не го знаете, ние се поклонуваме на тоа што го знаеме, зашто спасението е од Евреите. Но доаѓа час, и сега е, кога

вистинските обожаватели ќе се поклонат на Таткото во дух и вистина, бидејќи Таткото бара такви обожаватели што го обожаваат Него. Бог е дух, и оние што му се поклонуваат потребно е да му се поклонуваат во дух и вистина. Жената му вели, знам дека Месија доаѓа, нареченият Христос, кога тој дојде, ќе ни објави сè. Исус ѝ кажува: Јас сум, оној што ти зборува. И на ова дојдоа неговите ученици, и се зачудија што со жена зборуваше; но никој сепак не рече: Што бараш? или Што зборуваш со неа? Жената ја остави својата стомна и отиде во градот, и им вели на луѓето: дојдете видете човек кој ми кажа сè што направив; дали овој е Христос? Затоа тие излегоа од градот и доаѓаа кон него. Во меѓувреме, учениците го прашуваа велејќи: Рабине, јади. Но тој им рече: Јас имам храна да јадам која вие не ја знаете. Велеа значи учениците еден кон друг: Не донесе ли некој нему да јаде? Исус им кажува: Моја храна е да ја вршам волјата на Оној кој ме испратил и да го завршам Неговото дело. Не велите ли вие дека уште четири месеци има и жетвата доаѓа? Ете ви кажувам, подигнете ги вашите очи и погледнете ги земјите, зашто се бели за жетва веќе. И оној што жнее прима награда и собира плод во вечен живот, за да се радуваат заедно и оној што сее и оној што жнее. Во ова зборот е вистински, дека еден е оној што сее и друг е оној што жнее. Јас ве испратив да жнеете она што не вие сте трудиле, други трудиле, и вие во нивниот труд влеговте. Од тој град многу Самарјани веруваа во него поради зборот на жената, која сведочеше: Тој ми кажа сè што направив. Кога затоа дојдоа кај него Самарјаните, тие го молеа него да

остане кај нив; и тој остана таму два дена. И многу повеќе поверувале поради неговиот збор, и на жената ѝ велеле дека повеќе не веруваме поради твојот говор, зашто ние самите слушнавме, и знаеме дека овој е навистина спасителот на светот, Христос. По двата дена излезе оттаму и отиде во Галилеја. Самиот Исус посведочи дека пророк во својата татковина нема чест. Кога затоа дојде во Галилеја, Галилејците го примија, бидејќи виделе сè што направил во Ерусалим на празникот; зашто и тие самите дошле на празникот. Дојде значи повторно Исус во Кана Галилејска, каде што ја направи водата вино. И имаше некој кралски службеник, чиј син беше болен во Капернаум; овој слушнувајќи дека Исус дошол од Јудеја во Галилеја, отиде кај него и го молеше да слезе и да му го излечи синот; зашто беше на умирање. Затоа Исус му рече: Ако не видите знаци и чуда, нема да верувате. Царскиот му кажува: Господе, слези долу пред да умре детето мое. Исус му вели нему: оди; твојот син живее. И човекот поверува во зборот што Исус му го рече, и тргна. Веќе додека тој слегуваше, неговите слуги го сретнаа и известија велејќи дека твојот син живее. Тој научи, значи, од нив во кој час му беше подобро. И му рекоа дека вчера во седмиот час треската го напушти. Таткото знаеше дека тоа беше токму во оној час кога Исус му рече: Твојот син живее, и поверуваа тој и целата негова куќа. Ова повторно беше вториот знак што го направи Исус, откако дојде од Јудеја во Галилеја.

5

После ова беше празникот на Евреите, и Исус отиде во Ерусалим. Има пак во Ерусалим кај овчарската порта базен, наречен на хебрејски Витезда, кој има пет трема. Во овие беше лежејќи голема множина болни, слепи, хроми и изсушени, чекајќи го движењето на водата. Гласник бидејќи според време слегуваше во базенот, и се вознемируваше водата; значи првиот влегувајќи после вознемирувањето на водата здрав станувал од која и да било болест со која беше држен. Беше таму еден човек што триесет и осум години живееше во својата слабост. Кога Исус го виде како лежи и знаејќи дека многу време веќе има, му рече: Сакаш ли здрав да станеш? Болниот му одговори: Господе, немам човек што кога ќе се вознемири водата, да ме фрли во базенот, но додека јас доаѓам, друг пред мене слегува. Исус му вели: Стани, земи ја твојата постелка и оди. И веднаш човекот стана здрав, и го крена својот душек и одеше наоколу. Беше сабат во тој ден. Велеа значи Евреите на исцелениот: Сабат е, не ти е дозволено да ја подигнеш постелката. Тој им одговори: Оној што ме направи здрав, тој ми рече: Земи ја твојата постелка и оди. Тие го прашаа: Кој е човекот што ти рече: Подигни ја постелката твоја и оди? Но исцелениот не знаеше кој е, бидејќи Исус се отстрани додека толпата беше на тоа место. После ова, Исус го најде во храмот и му рече: Гледај, здрав си станал, повеќе не греши, за да не ти се случи нешто полошо. Човекот отиде и

им јави на Евреите дека Исус е оној кој го исцели. И поради ова Евреите го прогонуваа Исуса и сакаа да го убијат, затоа што овие работи ги правеше во сабота. Но Исус им одговори: Мојот Татко работи до сега, и јас работам. Поради ова, затоа, уште повеќе Евреите бараа да го убијат, затоа што не само што ја кршеше саботата, туку и Бога го нарекуваше свој сопствен Татко, правејќи се еднаков на Бога. Затоа Исус одговори и им рече: Вистина, вистина ви велам, Синот не може да прави ништо од себе, освен она што го гледа како Таткото го прави, зашто она што Тој го прави, тоа и Синот слично го прави. Затоа што таткото го сака синот и сè му покажува што тој прави, и поголеми од овие дела ќе му покаже, за да се чудите вие. Како што Таткото ги крева мртвите и им дава живот, така и Синот им дава живот на оние што сака. Ниту Таткото суди никого, туку целиот суд го дал на Синот, за да сите го почитуваат Синот како што го почитуваат Таткото. Оној што не го почитува синот, не го почитува таткото што го испратил. Вистински, вистински ви велам дека оној што го слуша мојот збор и верува во Оној што ме испратил, има вечен живот и не доаѓа на суд, туку поминал од смртта во животот. Вистина вистина ви кажувам дека доаѓа час, и сега е, кога мртвите ќе го слушнат гласот на Синот на Бога, и оние што слушнале ќе живеат; како што Таткото има живот во себе, така даде и на Синот да има живот во себе; и власт му даде и да прави суд, затоа што е Син Човечки. Не се чудете на ова, зашто доаѓа час во кој сите оние во гробовите ќе го слушнат гласот негов, и ќе излезат оние кои добри

работи направиле во воскресение на живот, а оние кои лоши работи направиле во воскресение на осуда. Јас не сум способен да правам ништо од себе си. Како што слушам судам, и мојот суд е праведен, зашто не ја барам мојата волја, туку волјата на Таткото што ме испратил. Ако јас сведочам за себе, моето сведоштво не е вистинито. Друг е Тој што сведочи за мене, и знам дека вистинито е тоа сведоштво кое сведочи за мене. Вие испративте кон Јован, и тој посведочил за вистината; јас но не од човек сведоштвото примам, туку овие работи велам за да се спасите вие. Тој беше светилката што гореше и сјаеше, а вие сакавте да се радувате еден час во неговата светлина. Јас, пак, имам сведоштво поголемо од она на Јован, бидејќи делата што ми ги даде Таткото за да ги завршам, тие дела што ги правам, сведочат за мене дека Таткото ме испратил. И Таткото кој ме испратил, самиот посведочил за мене. Ниту негов глас сте слушнале некогаш, ниту негова форма сте виделе, и немате негов збор што останува во вас, затоа што на оној кого тој го испратил, вие не му верувате. Вие ги истражувате писмата, затоа што мислите дека во нив имате вечен живот; и тие се оние што сведочат за мене; и не сакате да дојдете кај мене за да имате живот. Слава од луѓе не примам; но ве познав дека љубовта на Бога немате во себе. Јас дојдов во името на мојот Татко, и не ме примате; ако друг дојде во свое име, него ќе го примете. Како можете вие да верувате, кога примате слава еден од друг, а славата од единствениот Бог не ја барате? Не мислете дека јас ќе ве обвинам пред Таткото, има кој ве обвинува – Мојсеј, во кого

вие се надевавте. Ако му веруваа на Мојсеј, би ми веруваа на мене, бидејќи тој напиша за мене. Ако но на неговите писма не верувате, како ќе верувате на моите зборови?

6

По ова отиде Исус преку морето на Галилеја, на Тибериада, и го следеше голема толпа, зашто гледаа знаци што ги правеше на болните. Отиде нагоре на планината Исус и таму седеше со своите ученици. Беше блиску Пасхата, празникот на Евреите. Подигнувајќи ги очите, Исус видувајќи дека голема толпа доаѓа кон него, му вели на Филип: Од каде да купиме лебови за да јадат овие? Ова но велеше искушувајќи го него, бидејќи тој самиот знаеше што беше на пат да направи. Филип му одговори: Лебови за двесте денари не се доволни за нив, за да земе секој од нив по малку нешто. Му вели нему еден од учениците негови, Андреја братот на Симон Петар: има дете едно тука, кое има пет леба јачмени и две рибици; но овие што се за толку многу? А Исус рече: направете луѓето да легнат; имаше многу трева на тоа место. Значи, мажите седнаа, на број околу пет илјади. Исус ги зеде лебовите и благодарејќи им раздаде на учениците, а учениците на оние што седеа, слично и од рибите колку сакаа. Како беа наполнети, им вели на своите ученици: Соберете ги преостанатите парчиња, за да не пропадне ништо. Затоа тие собраа и наполнија дванаесет кошници со парчиња од петте

јачмени лебови кои останаа од оние што јаделе. Луѓето, значи, откако го видоа знакот што Исус го направи, велеа дека овој навистина е пророкот што доаѓа во светот. Исус, знаејќи дека намераваат да дојдат и да го грабнат за да го направат крал, се повлече повторно на планината сам. Како вечерта дојде, неговите ученици слегоа кон морето, и влегувајќи во бродот тргнуваа преку морето кон Капернаум. И темнина веќе настанала и Исус не дошол кај нив, а морето се будело од голем ветер што дувал. Откако веслале околу дваесет и пет или триесет стадиуми, гледаат го Исус одејќи врз морето и приближувајќи се кон чамецот, и се уплашија. Тој но им вели, јас сум, не се плашете. Тие беа подготвени затоа да го земат него во бродот, и веднаш бродот се најде на земјата кон која одеа. Следниотден толпата што стоеше отаде морето видевши дека друг мал чамец не беше таму освен еден оној во кој влегоа неговите ученици, и дека не влезе заедно со неговите ученици Исус во малиот чамец, туку само неговите ученици заминаа; но други мали чамци дојдоа од Тивериада близу до местото каде што јадоа лебот откако Господ благодари; кога значи виде толпата дека Исус не е таму ниту неговите ученици, влегоа тие во чамците и дојдоа во Капернаум барајќи го Исус. И откако го најдоа отаде морето, му кажале: Рабин, кога дојде овде? Исус им одговори и рече: Вистина, вистина ви велам, вие ме барате не затоа што видовте знаци, туку затоа што јадовте од лебовите и се наситивте. Работете не за храната која се уништува, туку за храната која останува за вечен живот, која Синот Човечки ќе ви ја даде, зашто Него

Го запечати Отецот, Бог. Тие рекоа значи кон него: Што да правиме за да ги вршиме делата на Бога? Исус одговори и им рече: Ова е делото на Бога, да верувате во оној кого Тој го испрати. Му рекоа затоа нему: што затоа правиш ти знак за да видиме и да веруваме во тебе? Што работиш? Нашите татковци ја јадеа маната во пустината, како што е напишано: леб од небото им даде да јадат. Рече затоа Исус на нив: Вистина, вистина ви велам, не Мојсеј ви го дал лебот од небото, туку мојот Татко ви го дава вистинскиот леб од небото. Лебот на Бог е оној што слегува од небото и му дава живот на светот. Рекоа значи кон него: Господе, секогаш ни го давај овој леб. Рече им Исус: Јас сум лебот на животот. Оној што доаѓа кон мене нема да огладнее, и оној што верува во мене нема да ожеднее никогаш. Но ви реков дека и вие ме видовте, и не верувате. Сè што ми го дава таткото, кон мене ќе дојде, и оној што доаѓа кон мене нема да го фрлам надвор; зашто сум слегол од небото не за да ја правам волјата мојата, туку волјата на оној што ме испратил. Ова е волјата на Таткото што ме испрати, за да не изгубам ништо од сè што ми го дал, туку да го воскреснам во последниот ден. Ова е волјата на оној што ме испрати, за да секој што го гледа Синот и верува во него има вечен живот, и јас ќе го воскреснам во последниот ден. Мрмореа значи Евреите за него затоа што рече, јас сум лебот што слезе од небото, и велеа: не овој е Исус синот на Јосиф, чиј ние знаеме таткото и мајката? Како тогаш вели овој дека од небото сум слегол? Затоа Исус одговори и им рече: Не мрморете меѓу себе. Никој не може да дојде кон мене, ако

Таткото кој ме испратил не го повлече, и јас ќе го воскреснам на последниот ден. Е напишано во пророците: и ќе бидат сите научени од Бога. Секој кој слуша од Таткото и научил, доаѓа кај мене; не дека некој го видел Таткото, освен оној што е од Бога, овој го видел Таткото. Вистина, вистина ви велам, оној што верува во мене има вечен живот. јас сум лебот на животот. Вашите татковци ја јадеа маната во пустината и умреа; ова е лебот што слегува од небото, за некој да јаде од него и да не умре. Јас сум живиот леб што слезе од небото; ако некој јаде од овој леб, ќе живее вечно. И лебот што јас ќе го дадам е моето тело, што јас ќе го дадам за животот на светот. Евреите се караа меѓу себе велејќи, како може овој да ни даде месо да јадеме? Затоа Исус им рече: Вистина, вистина ви велам, ако не ја јадете месото на Синот Човечки и не ја пиете Неговата крв, немате живот во себе. Оној што ја јаде мојата месо и ја пие мојата крв има вечен живот, и јас ќе го воскреснам него во последниот ден. Зашто телото мое навистина е храна, и крвта моја навистина е пиење. Тој што ја јаде мојата месо и ја пие мојата крв останува во мене, и јас во него. Како што ме испрати живиот Татко и јас живеам преку Татко, и оној што ме јаде и тој ќе живее преку мене. Ова е лебот што слезе од небото, не како што вашите татковци ја јадоа маната и умреа; оној што го јаде овој леб ќе живее вечно. Овие работи ги рече додека учеше во собранието во Капернаум. Многу затоа, откако слушнаа од неговите ученици, рекоа: Тежок е овој збор, кој може да го слуша? Но Исус, знаејќи во себе дека учениците негови гунгаат околу

ова, им рече: Ова вас предизвикува да се сопнете? Ако значи видите како Синот Човечки се качува таму каде што беше порано? Духот е оној што оживотворува, месото не користи ништо, зборовите што ви ги зборувам, дух се и живот се. Но има од вас некои кои не веруваат. Бидејќи Исус знаеше од почетокот кои се оние што не веруваат и кој е оној што ќе го предаде него. И велеше: Поради ова ви кажав дека никој не може да дојде кон мене, ако не му е дадено од мојот Татко. Од ова многу отидоа од учениците негови назад и повеќе не одеа со него. Исус рече на дванаесетте: Не сакате ли и вие да одите? Одговори затоа нему Симон Петар: Господе, кон кого ќе одиме? Зборови на вечен живот имаш; и ние поверувавме и дознавме дека ти си Христос, Синот на живиот Бог. Исус им одговори: не јас ве избрав вас дванаесетте? И еден од вас е ѓавол. Тој зборуваше за Јуда син на Симон Искариот; овој бидејќи беше за да го предаде него, бидејќи беше еден од дванаесетте.

7

И одеше Исус после ова во Галилеја, не зашто сакаше да оди во Јудеја, затоа што Евреите барале да го убијат. Беше блиску празникот на Евреите, празникот на Скинии. Рекоа значи кон него браќата негови: премести се оттука и оди во Јудеја, за да и учениците твои видат делата твои што ги правиш; никој бидејќи не прави нешто во тајно и бара тој да биде во смелост. Ако ги правиш овие работи, покажи се

на светот. Ниту зашто браќата негови веруваа во него. Затоа Исус им вели: Моето време уште не дошло, а вашето време секогаш е подготвено. Светот не е способен да ве мрази вас, но мене ме мрази, затоа што јас сведочам за него дека неговите дела се зли. Вие одете на овој празник, јас уште не одам на овој празник, затоа што моето време уште не е исполнето. Но откако им кажа ова, тој остана во Галилеја. Кога одеа горе браќата негови, тогаш и самиот тој оде горе на празникот, не отворено, туку како во тајност. Евреите затоа го барале на празникот и велеле: Каде е тој? И имаше многу мрморење за него меѓу луѓето. Едните велеа дека добар е; други велеа: Не, туку ја заведува толпата. Никој, сепак, со смелост не зборуваше за него поради стравот од Евреите. Веќе кога празникот беше на половина, Исус се искачи во храмот и учеше. И се чудеа Евреите велејќи: Како овој знае писма, а не е учел? Одговори затоа на нив Исус и рече: моето учење не е мое, туку на оној кој ме испратил; ако некој сака неговата волја да ја прави, ќе знае за учењето, дали е од Бога или јас од себе самиот зборувам. Оној што говори од себе ја бара својата слава, но оној што ја бара славата на Оној што го испратил, овој е вистински, и неправда во него нема. Зар не Мојсеј ви го дал законот? И никој од вас не го исполнува законот. Зошто сакате да ме убиете? Толпата одговори и рече: Демон имаш! Кој сака да те убие? Исус одговори и им рече: Едно дело направив, и сите се чудите поради тоа. Мојсеј ви го дал обрезувањето, не зашто е од Мојсеј, туку од таткови, и во сабат обрезувате човек. Ако човек прима обрезување во сабота за да не биде

распуштен законот на Мојсеј, на мене се лутите зашто цел човек здрав направив во сабота? Не судете според изглед, туку судете праведна пресуда. Значи, некои од Ерусалимците велеа: Не е ли ова оној кого го бараат да го убијат? И гледај, со смелост зборува, и ништо не му велат. Да не навистина знаеја владетелите дека овој е навистина Христос? Но ние знаеме од каде е овој, а кога Христос доаѓа, никој не знае од каде е. Извика значи во храмот учејќи Исус и велејќи: и мене знаете, и знаете од каде сум; и од себе не сум дошол, но е вистински оној што ме испратил, кого вие не знаете; јас го знам него, зашто од него сум и тој мене ме испратил. Тие го барале затоа да го фатат, и никој не стави рака врз него, зашто неговиот час уште не беше дошол. Многумина од толпата веруваа во него и велеа: Кога Христос ќе дојде, зар нема да направи повеќе знаци од овие што овој ги направи? Фарисеите слушнаа како толпата мрмори за него овие работи, и фарисеите и главните свештеници испратија помошници за да го фатат. Рече значи Исус: Уште малку време сум со вас, и потоа одам кон Оној што ме испратил. Ќе ме барате и нема да ме најдете, и таму каде што сум јас, вие не можете да дојдете. Рекоа значи Евреите помеѓу себе: Каде овој сака да оди, зашто ние нема да го најдеме него? Не е ли за да оди во расејувањето на Грците и да ги учи Грците? Кој е овој збор што го рече: Ќе ме барате и нема да ме најдете, и таму каде сум јас, вие не можете да дојдете? Во последниот голем ден на празникот стоеше Исус и извика велејќи: ако некој жедни, нека дојде кон мене и нека пие. Оној што верува во мене, како што

рече Писмото, реки од неговиот стомак ќе течат со жива вода. Ова но рече за Духот кој требаше да го примат оние што веруваат во него, зашто уште не беше даден Светиот Дух, затоа што Исус уште не беше прославен. Многумина затоа од толпата, слушајќи го зборот, велеа: Овој е навистина пророкот. Други велеа: Овој е Христос. Други велеа: Не зар од Галилеја Христос доаѓа? Не писмото рече дека од семето на Давид и од Витлеем, селото каде што беше Давид, доаѓа Христос? Поделба, значи, настана во толпата поради него. Некои од нив сакаа да го фатат, но никој не стави раце врз него. Дојдоа значи слугите кај главните свештеници и фарисеите, и оние им рекоа на нив: зошто не го донесовте? Одговорија помошниците: Никогаш вака не зборуваше човек, како овој човек. Одговорија следно на нив Фарисеите: Не и вие сте заведени? Не поверувал некој од владетелите во него или од фарисеите? Но овој народ што не го знае законот проколнати се. Вели Никодим кон нив, оној што дошол ноќе кон него, еден бидувајќи од нив: Не нашиот закон го суди човекот, ако не слушне од него претходно и дознае што прави? Тие одговорија и му рекоа: Не си и ти од Галилеја? Испитај и види дека пророк од Галилеја не е воскреснат. И секој отиде во својата куќа.

8

Исус отиде во планината на маслинките; на зората

повторно дојде во храмот, и сите луѓето доаѓаа кај него; и седнувајќи ги учеше. Водат и книжниците и фарисеите жена фатена во прељуба, и поставувајќи ја во средина му велат: учителу, оваа жената е фатена на самото дело прељубувајќи, и во законот наш Мојсеј заповеда таквите да се каменуваат. Ти значи што велиш? Ова пак тие рекоа тестирајќи го него, за да имаат обвинение против него. А Исус, наведнувајќи се надолу, со прстот пишуваше по земјата. Како но тие продолжија да го прашуваат, тој се исправи и им рече: оној безгрешен меѓу вас прв нека фрли камен на неа. И повторно, наведнувајќи се надолу, пишуваше на земјата. Тие, слушајќи, излегоа еден по еден, почнувајќи од старешините, и беше оставен Исус и жената што беше во средина. Откако се исправи, Исус ѝ рече: жено, каде се тие? Никој те осуди? А таа рече: никој, Господе. Рече и Исус: ниту јас тебе осудувам; оди и од сега повеќе не греши. Повторно, затоа, Исус им зборуваше велејќи: Јас сум светлината на светот. Оној што ме следи нема да оди во темнина, туку ќе ја има светлината на животот. Рекоа значи нему фарисеите: Ти за себе сведочиш, сведоштвото твое не е вистинито. Исус одговори и им рече: дури и ако јас сведочам за себе си, вистинито е сведоштвото мое, затоа што знам од каде дојдов и каде одам; вие пак не знаете од каде доаѓам или каде одам. Вие судите според телото, јас не судам никого. И ако судам јас, судот мој е вистински, зашто не сум сам, туку јас и Таткото кој ме испратил. И во вашиот закон напишано е дека сведоштвото на двајца луѓе е вистинско. Јас сум оној што сведочи за себе, и за мене

сведочи Таткото што ме испрати. Велеа значи нему: каде е твојот татко? Одговори Исус: ниту мене знаете ниту мојот татко; ако мене знаевте, и мојот татко ќе знаевте. Овие зборови ги зборуваше Исус во ризницата, учејќи во храмот, и никој не го фати, зашто уште не дошла неговата час. Рече затоа повторно на нив Исус: Јас одам и ќе ме барате, и во вашиот грех ќе умрете; каде јас одам, вие не можете да дојдете. Велеа значи Евреите: Зар не ќе се убие себеси, затоа што вели: Каде јас одам, вие не можете да дојдете? И им рече: Вие сте од оние долу, јас сум од оние горе; вие сте од овој свет, јас не сум од овој свет. Затоа ви реков дека ќе умрете во вашите гревови, зашто ако не верувате дека јас сум, ќе умрете во вашите гревови. Затоа тие му велеа нему: ти кој си? И Исус им рече: од почеток она што и ви зборувам. Многу имам да зборувам и да судам за вас, но оној што ме испрати вистински е, и јас она што слушнав од него, тоа го зборувам во светот. Не знаеја дека им зборуваше за Таткото. Рече затоа Исус на нив: Кога ќе го издигнете Синот Човечки, тогаш ќе знаете дека Јас сум, и дека од себе не правам ништо, туку зборувам онака како што ме научи мојот Татко. И оној што ме испрати е со мене, не ме остави сам Таткото, зашто јас она што му е угодно правам секогаш. Додека тој зборуваше овие работи, многумина поверуваа во него. Исус им велеше затоа на Евреите што веруваа во него: ако вие останете во мојот збор, навистина сте мои ученици, и ќе ја знаете вистината, и вистината ќе ве ослободи. Тие му одговорија: Ние сме семе Абраамово и никогаш не сме биле поробени на никого.

Како ти велиш дека ќе станете слободни? Исус им одговори: вистина, вистина ви велам дека секој кој прави грев е роб на грев. Но робот не останува во куќата засекогаш, синот останува засекогаш. Ако синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни. Јас знам дека сте семе Абраамово, но барате да ме убиете, зашто мојот збор не продира во вас. Јас зборувам она што сум видел кај мојот татко, и вие значи правите она што сте виделе кај вашиот татко. Тие одговорија и му рекоа: нашиот татко е Аврам. Исус им вели: ако бевте деца на Аврам, ги правевте делата на Аврам. Сега но барате да ме убиете, човек кој ви ја кажал вистината што ја слушнав од Богот; ова Аврам не го направил. Вие ги правите делата на вашиот татко. Тие му рекоа затоа: ние не сме родени од блудство; еден Отец имаме, Бога. Рече затоа Исус на нив: ако Бог беше ваш татко, вие би ме сакале мене, јас бидејќи излегов од Бог и дојдов, ниту бидејќи дојдов од себе си, туку тој мене ме испрати. Зошто мојот говор не го знаете? Затоа што не можете да го слушнете мојот збор. Вие сте од таткото ѓаволот, и сакате да ги правите желбите на вашиот татко. Тој беше убиец од почетокот и не стои во вистината, затоа што нема вистина во него; кога зборува лага, од своето зборува, затоа што е лажговец и неговиот татко. Но јас затоа што ја велам вистината, не ми верувате. Кој од вас ме обвинува за грев? Ако вистина кажувам, зошто вие не ми верувате? Оној што е од Бога ги слуша зборовите на Бога; поради ова вие не слушате, затоа што не сте од Бога. Затоа Евреите одговорија и му кажаа: Не велиме ли ние добро дека ти си Самарјанец и дека имаш демон? Исус

одговори: Јас немам демон, туку го почитувам мојот Татко, а вие ме непочитувате. Јас не ја барам славата моја, има оној што бара и суди. Вистински, вистински ви велам, ако некој го чува мојот збор, нема да види смрт во векот. Затоа Евреите му рекоа: Сега знаеме дека имаш демон. Аврам умре и пророците, и ти велиш, ако некој го чува мојот збор, нема да вкуси смрт во векот? Не си ти поголем од нашиот татко Аврам, кој умре? И пророците умреа; за кој се правиш ти? Одговори Исус: ако јас прославувам себеси, славата моја ништо е; е мојот татко кој прославува мене, кого вие велите дека Бог ваш е, и не сте го познале него; јас но го знам него. И ако кажам дека не го знам него, ќе бидам сличен на вас лажец; но го знам него и неговиот збор го чувам. Абрахам, вашиот татко, се радуваше за да го види мојот ден, и го виде и се зарадува. Рекоа значи Евреите кон него: Педесет години уште немаш, и Аврам си го видел? Исус им рече: Вистина, вистина ви велам, пред Аврам да се роди, јас сум. Тие подигнаа, затоа, камења за да фрлат врз него. Исус се скри, и излезе од храмот поминувајќи низ нивната средина, и поминуваше така.

9

И минувајќи, виде слеп човек од раѓање. И неговите ученици го прашаа велејќи: Рабин, кој згреши, овој или неговите родители, за да се роди слеп? Исус одговори: Ниту овој згреши, ниту неговите родители, туку за да се откријат

делата на Бога во него. Мене ми е потребно да ги вршам делата на оној што ме испратил додека е ден, доаѓа ноќта кога никој не може да работи. Кога сум во светот, јас сум светлина на светот. Откако ги кажа овие работи, плукна на земјата и направи кал од плукањето, и ја намачка калта на очите на слепиот и му рече: оди измиј се во базенот на Силоам, што се толкува испратен. Тој отиде, значи, и се измие, и дојде гледајќи. Соседите и оние што го гледаа порано, дека беше слеп, велеа: Не е ли ова оној што седеше и просеше? Други велеа дека овој е тој; други пак дека личи на него. Тој велеше дека јас сум. Беа зборувале значи нему: Како ти беа отворени очите? Одговори тој и рече: Човек наречен Исус направи кал и ми ги намачка очите и ми рече: Оди во базенот на Силоам и измиј се. Отидов, измив се и прогледав. Тогаш му рекоа нему: каде е тој? Вели: не знам. Го водат него кон Фарисеите, оној што некогаш бил слеп. Беше сабат кога Исус направи глината и ги отвори неговите очи. Повторно, значи, го прашуваа него и фарисеите како прогледа. А тој им рече: стави кал на моите очи, се измив и гледам. Велеа значи некои од фарисеите: овој човек не е од Бога, зашто саботата не ја чува. Други велеа: како може човек грешник такви знаци да прави? И поделба беше меѓу нив. Му велат на слепиот повторно: ти што велиш за него, бидејќи ти ги отвори очите? А таа рече дека е пророк. Не веруваа значи Евреите за него дека слеп беше и прогледа, се додека не ги повикаа родителите на оној што прогледа и ги прашаа нив велејќи: овој е синот ваш, кого вие велите дека слеп се роди? Како тогаш сега

гледа? Одговорија и нему родителите негови и рекоа: знаеме дека ова е синот наш и дека слеп се роди; како но сега гледа не знаеме, или кој ги отвори неговите очи ние не знаеме; тој возраст има, него прашајте, тој за себе ќе зборува. Ова го кажаа неговите родители, зашто се плашеа од Евреите, бидејќи Евреите веќе се договориле дека ако некој го признае него за Христос, ќе биде исфрлен од собранието. Поради ова неговите родители кажаа дека има возраст, прашајте го него. Тие повторно го повикаа човекот кој беше слеп и му рекоа: Дај слава на Бога, ние знаеме дека овој човек е грешник. Одговори затоа тој и рече: Ако грешник е, не знам; едно знам, дека слеп бидувајќи, сега гледам. Повторно му рековме: што ти направи? Како ти ги отвори очите? Одговори на нив: реков ви веќе, и не слушнавте; што повторно сакате да слушнете? Не и вие сакате негови ученици да станете? Тие го навредија и рекоа: Ти си ученик на оној, но ние сме ученици на Мојсеј. Ние знаеме дека Бог му зборувал на Мојсеј, но за овој не знаеме од каде е. Човекот одговори и им рече: Во ова е чудесно, дека вие не знаете од каде е, а ми ги отвори очите. Ние знаеме дека Бог не ги слуша грешниците, но ако некој е богобоен и ја прави Неговата волја, него го слуша. Од векот не беше слушано дека некој ги отворил очите на слепороден човек. Ако овој не беше од Бог, не можеше да прави ништо. Тие одговорија и му рекоа: во гревови ти се родил цел, и ти нè учиш нас? И тие го истераа надвор. Исус слушнал дека го истерале надвор, и кога го нашол, му рекол: Ти веруваш во Синот на Бога? Тој одговори и рече: И

кој е, Господе, за да верувам во него? Исус му рече: И го видел си, и оној што зборува со тебе, тој е. Тој рече: Верувам, Господе и му се поклони. И рече Исус: за суд јас во овој свет дојдов, за да оние што не гледаат да гледаат и оние што гледаат слепи да станат. И чуа од фарисеите овие оние што беа со него, и му рекоа: Не и ние слепи сме? Исус им рече: Ако бевте слепи, немаше да имате грев, но сега велите дека гледаме, затоа вашиот грев останува.

10

Вистина, вистина ви кажувам, оној што не влегува низ вратата во дворот на овците, туку се качува од друго место, тој е крадец и разбојник; а оној што влегува низ вратата е пастир на овците. На овој вратарот му отвора, и овците го слушаат неговиот глас, и ги вика сопствените овци по име и ги изведува. И кога ги истера своите овци, оди пред нив, и овците го следат, зашто го знаат неговиот глас; но туѓ нема да следат, туку ќе бегаат од него, зашто не го знаат гласот на туѓите. Оваа поговорка им ја кажа Исус, но тие не знаеја што беше тоа што им зборуваше. Рече значи повторно на нив Исус: вистина, вистина ви велам дека јас сум вратата на овците. Сите колку што дојдоа пред мене, крадци се и разбојници; но овците не ги слушнаа. Јас сум вратата; низ мене ако некој влезе, ќе биде спасен, и ќе влегува и ќе излегува, и пасиште ќе најде. Крадецот не доаѓа освен за да украде и да жртвува и да уништи; јас дојдов за да имаат

живот и изобилно да имаат. Јас сум добриот овчар. Добриот овчар ја става душата своја за овците; наемникот но и не бидувајќи овчар, кому не му се овците свои, го гледа волкот како доаѓа и ги пушта овците и бега; и волкот ги грабнува и ги расфрла овците. Но наемниот работник бега, зашто е наемник и не му е грижа за овците. Јас сум добриот пастир, и ги знам моите и сум познат од моите, како што ме знае Таткото и јас го знам Таткото, и ја ставам мојата душа за овците. И други овци имам, кои не се од овој двор, и тие мора да ги доведам, и мојот глас ќе го слушнат, и ќе стане едно стадо, еден пастир. Поради ова таткото ме сака, затоа што јас ја полагам мојата душа, за повторно да ја земам. Никој не ја зема од мене, туку јас ја ставам од себе; авторитет имам да ја ставам, и авторитет имам повторно да ја земам; оваа заповед ја примив од мојот Татко. Поделба затоа повторно настана меѓу Евреите поради овие зборови. Зборувале но многу од нив: Демон има и луд е, зошто го слушате? Други велеа: Овие зборови не се од демонски опседнат човек. Зар демон може да отвори очи на слепи? Се случи посветувањето во Ерусалим, и зима беше; и Исус шеташе во храмот во тремот на Соломон. Значи, Евреите го опколија и му велеа: до кога ја кревиш нашата душа? Ако ти си Христос, кажи ни со смелост. Исус им одговори: реков вам, и не верувате; делата кои јас ги правам во името на мојот татко, овие сведочат за мене; но вие не верувате, зашто не сте од моите овци, како што ви реков. Овците мои го слушаат мојот глас, и јас ги знам нив, и тие ме следат, и јас им давам вечен живот, и нема да загинат во векот, и

никој нема да ги грабне од мојата рака. Мојот татко, кој ми дал, е поголем од сите, и никој не може да грабне од раката на мојот татко. Јас и Татко-то едно сме. Евреите затоа повторно носеа камења за да го камнуваат. Исус им одговори: Многу добри дела ви покажав од мојот Татко, поради кое од нив дело ме каменувате? Одговорија му Евреите велејќи: За добро дело не те каменуваме, туку за богохулство, и затоа што ти, бидувајќи човек, себеси се правиш Бог. Исус им одговори: Не е ли напишано во вашиот закон: Јас реков, богови сте? Ако тие ги нарече богови, кон кои зборот на Бога дојде, и не може да се распушти писмото, оној кого Таткото го посвети и го испрати во светот, вие велите дека богохулиш, затоа што реков, син на Бога сум? Ако не ги правам делата на мојот татко, не верувајте ми; ако но ги правам, и ако не ми верувате, верувајте им на делата, за да знаете и да верувате дека Таткото е во мене и јас во него. Тие повторно барале да го фатат, но тој им излезе од раката. И отиде одново отаде Јордан, на местото каде Јован прво крштеваше, и остана таму. И многумина дојдоа кај него и велеа дека Јован навистина не направи ниеден знак, но сè што рече Јован за него беше вистинито. И многу таму веруваа во него.

11

Беше некој болен, Лазар од Витанија, од селото на Марија и Марта, нејзината сестра. Беше но Марија таа што го

помазала Господ со миро и му ги избришала стапалата со нејзините власи, чиј брат Лазар беше болен. Затоа, сестрите испратија кон него велејќи: Господе, гледај, оној кого го љубиш е болен. Слушајќи, Исус рече: Оваа слабост не е кон смрт, туку за славата на Бог, за да биде прославен Синот на Бог преку неа. Но Исус ја сакаше Марта и нејзината сестра, и Лазар. Кога затоа чу дека е болен, тогаш остана на местото каде што беше два дена; потоа после ова им вели на учениците; да одиме во Јудеја повторно. Учениците му велат: Рабин, сега Евреите бараа да те каменуваат, а ти повторно одиш таму? Исус одговори: Не се ли дванаесет часови на денот? Ако некој оди во денот, не се сопнува, затоа што ја гледа светлината на овој свет; ако пак некој оди во ноќта, се сопнува, затоа што светлината не е во него. Овие работи кажа, и после ова им вели: Лазар, нашиот пријател, заспал е, но одам да го разбудам. Рековме, значи, учениците негови: Господе, ако заспал, ќе биде спасен. Исус имаше кажано за неговата смрт, но тие мислеа дека зборува за спиење во сон. Тогаш значи им рече Исус со смелост: Лазар умре, и се радувам поради вас, за да верувате, затоа што не бев таму; но да одиме кај него. Рече затоа Тома, наречен Близнак, на соучениците: Да одиме и ние, за да умреме со него. Кога дојде, Исус го најде него веќе четири дена во гробот. А Витанија беше близу Ерусалим, како на петнаесет стадиуми, и многу од Евреите дојдоа кај Марта и Марија за да ги утешат за нивниот брат. Марта, кога слушна дека Исус доаѓа, го сретна, а Марија седеше во куќата. Рече значи Марта кон Исус: Господе, ако беше овде,

мојот брат не би умрел. Но и сега знам дека колку и да побараш од Бога, Бог ќе ти даде. Исус ѝ вели: Ќе воскресне твојот брат. Марта му вели: Знам дека ќе воскресне при воскресението во последниот ден. Исус ѝ рече: Јас сум воскресението и животот. Оној што верува во мене, дури и ако умре, ќе живее; и секој што живее и верува во мене нема да умре во вечноста. Веруваш ова? Таа му вели: Да, Господе, јас верував дека ти си Христос, Синот Божји, оној што доаѓа во светот. И кажавши ова, таа отиде и ја повика нејзината сестра Марија тајно, кажувајќи: Учителот е тука и те вика. Таа, кога слушна, брзо станува и доаѓа кон него. Исус сè уште не беше дошол во селото, туку беше на местото каде Марта го сретна. Евреите што беа со неа во куќата и ја утешуваа, кога ја видоа Марија дека брзо стана и излезе, ја следеа, велејќи дека оди во гробницата за да плаче таму. Марија, кога дојде таму каде што беше Исус, кога го виде, падна на неговите нозе велејќи му: Господи, ако беше тука, мојот брат не би умрел. Исус затоа, кога ја виде неа како плаче и Евреите што дојдоа со неа како плачат, се длабоко растревожи во духот и се вознемири, и рече: каде го ставивте него? Му велат нему: Господе, дојди и види. Исус заплака. Велеа значи Евреите: видете како го сакаше него; некои но од нив рекоа: не можеше овој, кој ги отвори очите на слепиот, да направи да и овој не умре? Исус, therefore, повторно длабоко поттикнат во себе, доаѓа кон гробот. Тоа беше пештера и камен лежеше врз неа. Исус вели: дигнете го каменот. Марта, сестрата на умрениот, му вели: Господе, веќе смрди; бидејќи е четврти ден. Исус ѝ вели: Не ти реков

дека ако веруваш, ќе ја видиш славата на Бога? Тие го подигнаа, значи, каменот каде што лежеше мртвиот. А Исус ги крена очите нагоре и рече: Оче, ти благодарам што ме слушна. Но јас знаев дека секогаш ме слушаш, но поради толпата што стоеше наоколу реков, за да веруваат дека ти ме испрати. И кога рече ова, со голем глас извика: Лазаре, дојди надвор! И излезе мртвиот врзан за нозете и рацете со ленти, и лицето негово беше обвиткано со марама. Исус им вели: ослободете го и оставете да оди. Многу затоа од Евреите, оние што дошле кон Марија и виделе што направи Исус, поверувале во него. Некои од нив отидоа кај фарисеите и им кажаа што направи Исус. Затоа главните свештеници и фарисеите собраа совет и велеа: Што правиме, бидејќи овој човек прави многу знаци? Ако го пуштиме него така, сите ќе веруваат во него, и ќе дојдат Римјаните и ќе ни гоземат и местото и народот. Но еден од нив, Кајафа, бидејќи беше првосвештеник на таа година, им рече: вие не знаете ништо, ниту размислувате дека е корисно за нас да умре еден човек за народот и да не пропадне целиот народ. Ова но од себе не рече, туку бидејќи беше првосвештеник на онаа година, прорече дека Исус требаше да умре за народот, и не само за народот, туку за да ги собере во едно и расфрланите деца на Бога. Од тој ден, значи, се договараа да го убијат. Исус затоа повеќе не одеше отворено меѓу Евреите, туку замина оттаму во земјата близу пустината, во град наречен Ефраим, и таму престојуваше со своите ученици. Беше близу Пасхата на Евреите, и многумина отидоа во Ерусалим од земјата пред

Пасхата за да се очистат. Тие го барале Исус и велеле еден со друг стоејќи во храмот: Што ви се чини, дали нема да дојде на празникот? Главните свештеници и Фарисеите имале дадено заповед дека ако некој знае каде е, треба да пријави, за да можат да го фатат.

12

Затоа Исус, шест дена пред пасхата, дојде во Витанија, каде беше Лазар, мртвиот, кого тој го воскресна од мртвите. Тие му направија вечера таму, и Марта служеше, а Лазар беше еден од оние што лежеа со него. Марија, затоа, земајќи фунта миро од чист скапоцен нард, ги помаза стапалата на Исус и ги избриша со своите власи, а куќата се исполни со мирисот на мирото. Вели значи еден од неговите ученици, Јуда Симонов Искариот, оној што ќе го предаде него: зошто ова миро не беше продадено за триста денари и дадено на сиромашните? Рече но ова не затоа што му пречеше за сиромашните, туку затоа што беше крадец, и ја имаше касата и го носеше она што се ставаше. Затоа Исус рече: Пушти ја, таа го чувала ова за денот на моето погребение. Сиромашните бидејќи секогаш ги имате со себе, но мене не секогаш ме имате. Дознаа затоа голема толпа од Евреите дека таму е, и дојдоа не поради Исус само, туку за да го видат и Лазар кого го подигна од мртвите. Планираа и главните свештеници да го убијат и Лазар, затоа што многу од Евреите поради него одеа и веруваа во Исус. Следниот

ден голема толпа што дошла на празникот, откако слушнале дека Исус доаѓа во Ерусалим, ги зеле гранките на палмите и излегоа да го пречекаат, и викаа: Осана, благословен оној што доаѓа во името на Господ, царот на Израел. Најдувајќи и Исус магаре, седна на него, како што е напишано: не се плаши, ќерко Сионска; еве твојот крал доаѓа седејќи на магаре. Овие работи не ги знаеја неговите ученици прво, но кога Исус беше прославен, тогаш се сетија дека овие работи беа напишани за него, и овие работи му ги направија. Затоа сведочеше толпата која беше со него кога го повика Лазар од гробот и го воскресна од мртвите. Поради ова толпата го сретна, зашто слушнаа дека тој го направил овој знак. Фарисеите затоа рекоа помеѓу себе: Гледате дека не користите ништо? Гледај, светот отиде по него. Беа некои Грци од оние што одеа нагоре за да се поклонат на празникот. Овие затоа дојдоа до Филип од Витсаида Галилејска и го барале велејќи: Господе, сакаме да го видиме Исус. Доаѓа Филип и му кажува на Андреја, и повторно Андреја и Филип му кажуваат на Исус; а Исус им одговори велејќи; дошол е часот за да биде прославен Синот на Човекот. Вистински, вистински ви велам, ако зрното од житото не падне во земјата и не умре, тоа останува само, но ако умре, носи многу плод. Оној што ја сака својата душа ќе ја изгуби, и оној што ја мрази својата душа во овој свет, ќе ја зачува за вечен живот. Ако некој ми служи мене, нека ме следува, и каде што сум јас, таму ќе биде и мојот слуга, и ако некој ми служи мене, Таткото ќе го почитува него. Сега душата моја е вознемирена, и што да кажам? Татко, спаси

ме од овој час. Но поради ова дојдов во овој час. Татко, прослави го твоето име. Дојде значи глас од небото: и го прославив и повторно ќе го прославам. Толпата значи, која стоеше и слушна, велеше дека гром се случил; други велеа: гласник нему му зборувал. Исус одговори и рече: Не поради мене овој глас се јави, туку поради вас. Сега е судење на овој свет, сега владетелот на овој свет ќе биде фрлен надвор; и јас ако бидам издигнат од земјата, сите ќе ги повлечам кон себе. Ова но велеше означувајќи со каква смрт требаше да умре. Му одговори толпата: ние слушнавме од законот дека Христос останува во векот, и како ти велиш потребно е да биде издигнат Синот на Човекот? Кој е овој Син Човечки? Затоа Исус им рече: Уште малку време светлината е со вас, одете додека ја имате светлината, за да не ве обземе темнината, и оној што оди во темнината не знае каде оди. Додека го имате светлото, верувајте во светлото, за да станете синови на светлината. Овие работи ги зборуваше Исус, и отишол се скри од нив. Иако тој направи толку многу знаци пред нив, не веруваа во него, за да се исполни зборот на пророкот Исаија што рече: Господи, кој поверува во она што слушнавме? И на кого му беше откриена раката на Господ? Поради ова не можеа да веруваат, затоа што повторно рече Исаија: ослепил ги нивните очи и закоравил го нивното срце, за да не видат со очите и да не разберат со срцето и да не се вратат, и ќе ги излечам. Ова го рече Исаија кога ја виде неговата слава и зборуваше за него. Сепак меѓутоа и од владетелите многу веруваа во него, но поради фарисеите не признаваа, за да не станат исфрлени од

синагогата; зашто ја сакаа славата на луѓето повеќе отколку славата на Бога. Исус извика и рече: оној што верува во мене не верува во мене, туку во Оној што ме испратил, и оној што мене ме гледа, го гледа Оној што ме испратил. Јас дојдов како светлина во светот, за да не остане во темнината секој што верува во мене. И ако некој ги слушне моите зборови и не верува, јас не го судам него; зашто не дојдов за да го судам светот, туку за да го спасам светот. Оној што ме одбива и не ги прима моите зборови, има оној што го суди него; зборот што го зборував, тој ќе го суди него во последниот ден; зашто јас од себе самиот не зборував, туку Таткото што ме испрати самиот ми даде заповед што да кажам и што да зборувам; и знам дека неговата заповед е вечен живот. Она што зборувам јас, токму како што ми кажал Таткото, така зборувам.

13

Пред празникот на Пасхата, знаејќи Исус дека дошла неговата часот да замине од овој свет кон Таткото, сакајќи ги своите во светот, до крај ги сакаше. И кога вечерата се случи, ѓаволот веќе фрлил во срцето на Јуда Симонов Искариотски за тој него да го предаде, знаејќи Исус дека Таткото му дал сè во рацете, и дека од Бога излегол и кон Бога оди, се крена од вечерата и ги стави алиштата, и земајќи крпа се опаса себеси. Потоа фрла вода во лаворот, и започна да ги мие стапалата на учениците и да ги брише со

пешкирот со кој беше опашан. Доаѓа значи кон Симон Петар, и тој му вели: Господе, ти ми ги миеш стапалата? Одговори Исус и му рече: Она што јас го правам, ти не го знаеш сега, но ќе го знаеш подоцна. Петар му вели на него: нема никогаш да ми ги измиеш нозете. Исус му одговори: Ако не те измијам, немаш дел со мене. Симон Петар му вели: Господе, не само стапалата мои, туку и рацете и главата. Исус му вели: Оној што е искапан нема потреба да ги измие стапалата, туку е цел чист, и вие сте чисти, но не сите. Тој знаеше кој го предава, поради тоа рече: Не сте сите чисти. Кога затоа ги измија нивните нозе и ги зеде своите облеки, повторно легнувајќи рече на нив: Знаете ли што ви направив? Вие ме викате Учителот и Господот, и добро велите, зашто тоа сум. Ако значи јас ги измив вашите нозе, Господот и Учителот, и вие должите еден на друг да ги миете нозете. Пример бидејќи ви дадов, за да како што јас ви направив, и вие да правите; вистина вистина ви велам, не е слуга поголем од господарот негов, ниту апостол поголем од оној што го испратил. Ако ги знаете овие работи, блажени сте ако ги правите. Не зборувам за сите од вас; јас знам кои избрав; но за да се исполни писмото, оној што јаде леб со мене ја крена петата своја против мене. Од сега ви кажувам пред да се случи, за да верувате дека Јас сум кога ќе се случи. Вистински, вистински ви велам, оној што го прима некого кого го испратив, мене ме прима, а оној што мене ме прима, го прима Оној што мене ме испратил. Овие работи кажувајќи, Исус беше вознемирен во духот, и посведочи и рече: Амин, амин, ви велам дека еден

од вас ќе ме предаде. Учениците значи гледаа еден кон друг, збунети за кого зборува. Беше наслонет еден од неговите ученици во пазувата на Исус, кого го сакаше Исус; тогаш Симон Петар му наведува на него да праша кој би бил тој за кого зборува. Паднувајќи но тој врз градите на Исуса, му вели: Господе, кој е? Одговара Исус: тој е на кого јас, откако ќе го натопам парчето, ќе му го дадам. И откако го натопи залакот, му го дава на Јуда, синот на Симон Искариот. И после залакот, тогаш влезе во него сатаната. Исус му вели на него затоа: она што правиш, направи побрзо. Но ова никој од оние што лежеа не знаеше за што му рече; некои бидејќи мислеа, бидејќи Јуда ја имаше касата, дека Исус му вели, купи што ни треба за празникот, или на сиромашните да им даде нешто. Земајќи го тоа залак, тој веднаш излезе, а беше ноќ. Кога затоа излезе, Исус вели: Сега беше прославен Синот Човечки, и Бог беше прославен во него. Ако Бог беше прославен во него, тогаш и Бог ќе го прослави него во себе, и веднаш ќе го прослави. Дечица, уште малку со вас сум. Ќе ме барате, и како што им реков на Евреите дека таму каде одам јас, вие не можете да дојдете, и на вас ви кажувам сега. Нова заповед ви давам, да се љубите еден друг, како што јас ве љубев вас, за да и вие се љубите еден друг. Во ова ќе знаат сите дека сте мои ученици, ако имате љубов еден кон друг. Кажува нему Симон Петар: Господе, каде одиш? Исус му одговори: Таму каде јас одам, ти не можеш сега да ме следиш, но подоцна ќе ме следиш. Петар му вели нему: Господе, зошто не можам да те следам сега? Душата моја ќе ја ставам за тебе.

Исус му одговори: Душата твоја ќе ја ставиш за мене? Вистина, вистина ти велам, нема да пропее петел додека не ќе се одречеш од мене трипати.

14

Нека не се вознемирува вашето срце, верувате во Бога и во мене верувате. Во куќата на мојот татко има многу живеалишта; ако не, би ви рекол; одам да подготвам место за вас; и ако одам и подготвам место за вас, повторно доаѓам и ќе ве земам кај себе, за таму каде сум јас, и вие да бидете. И каде јас одам, знаете, и патот знаете. Тома му вели: Господе, не знаеме каде одиш, и како можеме да го знаеме патот? Исус му вели: Јас сум патот и вистината и животот. Никој не доаѓа кон Таткото освен преку мене. Ако ме имавте познаено, и мојот татко би го имавте познаено. И од сега го знаете него и сте го виделе него. Филип му вели: Господе, покажи ни го Таткото и тоа ни е доволно. Му вели Исус: толку многу време со вас сум, и не ме познаваш, Филипе? Оној што мене го видел, го видел Таткото; и како ти велиш, покажи ни го Таткото? Не веруваш дека јас сум во Таткото и Таткото е во мене? Зборовите што јас ги зборувам на вас, од себе си не ги зборувам; но Таткото што останува во мене, тој ги прави делата. Верувајте ми дека јас сум во Таткото и Таткото е во мене, ако не, тогаш поради самите дела верувајте ми. Вистина, вистина ви кажувам, оној што верува во мене, делата што јас ги правам и тој ќе ги

направи, и поголеми од овие ќе направи, затоа што јас одам кај мојот Татко, и што и да побарате во мое име, тоа ќе го направам, за да биде прославен Таткото во Синот. Ако нешто побарате во моето име, јас ќе го направам. Ако ме љубите, чувајте ги моите заповеди, и јас ќе го прашам Таткото и тој ќе ви даде друг Застапник, за да остане со вас довека, Духот на вистината, кого светот не може да го прими, зашто не го гледа ниту го познава; но вие го познавате, зашто останува кај вас и ќе биде во вас. Нема да ве оставам сираци, доаѓам кај вас. Уште малку и светот повеќе нема да ме гледа, но вие ќе ме гледате, затоа што јас живеам и вие ќе живеете. Во оној ден ќе знаете вие дека јас сум во мојот Татко, и вие во мене, и јас во вас. Оној што ги има моите заповеди и ги чува, тој е оној што ме сака, а оној што ме сака ќе биде сакан од мојот Татко, и јас ќе го сакам и ќе му се покажам. Му вели нему Јуда, не оној Искариот: Господе, и што се случило дека на нас ќе се покажеш себеси и не на светот? Исус одговори и му рече: Ако некој ме љуби, ќе го чува мојот збор, и мојот Татко ќе го љуби него, и ќе дојдеме кај него и ќе направиме живеалиште кај него. Оној што не ме љуби, моите зборови не ги чува, и зборот што го слушате не е мој, туку на Таткото кој ме испрати. Овие работи ви ги зборував додека останував кај вас; а Утешителот, Светиот Дух кого ќе го испрати Таткото во мое име, тој ќе ве научи на сè и ќе ве потсети на сè што ви реков. Мир ви оставам, мирот мој ви го давам; не како што светот дава, јас ви го давам. Нека не биде вознемирено вашето срце, ниту нека се уплаши. Вие чувте дека јас ви реков,

одам и доаѓам кај вас; ако ме сакавте, ќе се радувавте дека реков, одам кај Таткото; зашто Таткото мој е поголем од мене; и сега ви реков пред да се случи, за да кога се случи да верувате. Повеќе нема многу да зборувам со вас; зашто доаѓа владетелот на светот, и во мене нема ништо; но за да знае светот дека го сакам Таткото, и како што ми заповеда Таткото, така правам. Станувајте, да одиме оттука.

15

Јас сум вистинската лозата, и мојот татко е земјоделецот. Секоја гранка во мене што не носи плод, ја зема, и секоја што носи плод, ја чисти, за да носи повеќе плод. Веќе вие сте чисти поради зборот што ви го зборував. Останете во мене, и јас во вас. Како што гранката не може плод да носи од самата себе, ако не остане во лозата, така ниту вие, ако не останете во мене. Јас сум лозата, вие сте гранките. Оној што останува во мене и јас во него, тој носи многу плод, зашто без мене не можете да направите ништо. Ако некој не остане во мене, беше фрлен надвор како гранката и се исуши, и ги собираат и ги фрлаат во огнот, и гори. Ако останете во мене и зборовите мои останат во вас, што и да посакате побарајте, и ќе ви биде дадено. Во ова беше прославен мојот Татко, за да носите многу плод, и ќе станете мои ученици. Како што таткото ме сакаше, така и јас ве сакав вас, останете во мојата љубов. Ако ги чувате моите заповеди, ќе останете во мојата љубов, како што јас

ги чувал заповедите на мојот Татко и останувам во неговата љубов. Овие работи ви ги зборував за да остане мојата радост во вас и вашата радост да биде исполнета. Оваа е мојата заповед, да се љубите еден со друг како што јас ве возљубив. Поголема од оваа љубов никој нема, отколку некој да ја положи својата душа за своите пријатели. Вие сте мои пријатели, ако правите се што јас ви заповедам. Повеќе не ве нарекувам робови, затоа што роботот не знае што прави неговиот господар, туку ве нарекував пријатели, затоа што сè што слушнав од мојот Татко ви го открив. Не вие мене избравте, туку јас избрав вас и ве поставив за да одите и плод да носите, и вашиот плод да остане, за да што и да побарате од Таткото во мое име, тој да ви даде. Ова ви го заповедам за да се љубите еден со друг. Ако светот ве мрази, знајте дека мене прв пред вас ме има мразено. Ако беше вие од светот, светот би го сакал своето, но затоа што не сте од светот, туку јас ве избрав вас од светот, поради ова светот ве мрази. Сеќавајте се на зборот што јас ви реков: не е роб поголем од господарот негов. Ако мене ме прогонија, и вас ќе ве прогонат; ако мојот збор го чуваа, и вашиот ќе го чуваат. Но сите овие работи ќе ги направат на вас поради моето име, зашто не го знаат Оној кој ме испратил. Ако не дојдов и зборував на нив, грев немаа; но сега изговор немаат за нивниот грев. Тој што мене мрази, мрази и мој татко. Ако делата не ги направев меѓу нив кои никој друг не направил, грев немаа, но сега и виделе и омразиле и мене и мојот татко. Но за да се исполни зборот напишан во нивниот закон, дека тие ме омразија без причина. Кога

дојде Застапникот кого јас ќе го испратам до вас од Таткото, Духот на вистината кој од Таткото излегува, тој ќе сведочи за мене; и вие исто сведочите, зашто од почетокот со мене сте.

16

Овие работи ви ги кажав за да не се сомневате. Отфрлени ќе ве направат, но доаѓа час кога секој кој ве убие ќе мисли дека му принесува служба на Бога. И овие работи ќе ги направат, затоа што не го познаваа Таткото, ниту мене. Но овие работи ви ги кажав за да, кога дојде часот, да се сеќавате на нив дека јас ви реков. Овие работи на вас од почеток не ги реков, затоа што бев со вас. Сега но одам кон оној што ме испратил, и никој од вас не ме прашува каде одиш, но зашто ви ги зборував овие работи, тагата го исполнила вашето срце. Но јас ви велам вистината: корисно е за вас да си одам. Бидејќи ако јас не отидам, застапникот нема да дојде кај вас; ако пак одам, ќе го испратам него кај вас; и кога дојде тој ќе го обвини светот за грев и за праведност и за суд. За гревот, затоа што не веруваат во мене; за праведноста, затоа што кај Таткото мој одам и повеќе не ме гледате; а за судот, затоа што владетелот на овој свет е осуден. Сè уште многу имам да ви кажам, но не можете да поднесете сега. Кога дојде тој, Духот на вистината, ќе ве води во сета вистина, зашто нема да зборува од себе, туку колку што ќе слушне ќе зборува, и

идните работи ќе ви ги објави. Тој ќе ме прослави, зашто од моето ќе земе и ќе ви објави. Сè што го има Таткото мое е, затоа кажав дека од моето ќе земе и ќе ви објави. Малку и не ме видите, и повторно малку и ќе ме видите, затоа што јас одам кон Таткото. Рекоа следно од учениците негови меѓу себе: Што е ова што ни вели: малку и нема да ме гледате, и повторно малку и ќе ме видите, и дека јас одам кон Таткото? Велеа значи: Што е ова што тој го велит малото? Не знаеме што зборува. Исус значи знаеше дека сакаа да го прашаат, и им рече: За ова расправате меѓу себе, дека реков малку и нема да ме гледате, и повторно малку и ќе ме видите? Вистина вистина ви кажувам дека ќе плачете и ќе жалите вие, а светот ќе се радува; вие пак ќе се жалостите, но тагата ваша во радост ќе стане; жената кога раѓа, тага има, зашто дојде часот нејзин; кога пак роди детето, повеќе не се сеќава на маката поради радоста дека се роди човек во светот. И вие затоа сега навистина имате болка, но повторно ќе ве видам и ќе се зарадува вашето срце, и вашата радост никој нема да ви ја земе. И во тој ден мене нема да ме прашате ништо, амин амин ви велам дека колку и да барате од Таткото во моето име, ќе ви даде. До сега не побаравте ништо во моето име, барајте и ќе примите, за да биде вашата радост исполнета. Овие работи во пословици ви зборував; но доаѓа час кога повеќе нема да ви зборувам во пословици, туку со слободност ќе ви објавувам за Таткото. Во оној ден во Моето име ќе барате; и не ви велам дека јас ќе го замолам Таткото за вас; самиот Татко ве сака вас, затоа што вие Мене сте возљубиле, и сте

поверувале дека јас од Бога излегов. Излегов од Таткото и дојдов во светот; повторно го оставам светот и одам кон Таткото. Му велат неговите ученици: Гледај, сега со смелост зборуваш, и никаква поговорка не велиш. Сега знаеме дека ти знаеш сè и немаш потреба некој да те прашува. Во ова веруваме дека од Бога излезе. Исус им одговори: сега веруате? Еве доаѓа час, и сега дошол, за да се расфрлате секој во своите и мене сам да оставите; и не сум сам, зашто Отецот со мене е. Овие работи ви ги кажав за да имате мир во мене. Во светот маки ќе имате; но охрабрете се, јас го победив светот.

17

Овие работи ги зборуваше Исус, и ги крена своите очи кон небото и рече: Татко, дојде часот; прослави го твојот син, за да те прослави и твојот син тебе, како што му даде власт над сета телесност, за да на сите што си му ги дал нему им даде вечен живот. Ова е вечниот живот, за да те знаат тебе, единствениот вистински Бог, и оној кого го испрати, Исус Христос. Јас те прославив на земјата, ја завршив работата која ми ја даде за да ја направам; и сега прослави ме ти, Оче, кај себе со славата која ја имав пред светот да постои кај тебе. Го открив твоето име на луѓето кои ти ми ги дал од светот. Тие беа твои и ти ми ги дал на мене, и тие го чувале твојот збор. Сега тие знаат дека сè што си ми дал од тебе е; дека зборовите што си ми дал јас им ги дадов на нив, и тие

ги примија, и навистина знаеја дека од тебе излегов, и поверуваaа дека ти ме испрати. Јас за нив прашувам; не за светот прашувам, туку за оние што си ми ги дал, затоа што твои се, и моите сите твои се и твоите мои, и прославен сум во нив. И повеќе не сум во светот, и овие се во светот, и јас доаѓам кај тебе. Татко свет, чувај ги во твоето име што ми го дал, за да бидат едно како што ние сме. Кога бев со нив во светот, јас ги чував во твоето име; оние што ми ги дал ги зачував, и никој од нив не загина освен синот на уништувањето, за да се исполни писмото. Сега но кон тебе доаѓам, и овие работи ги зборувам во светот за да ја имаат мојата радост исполнета во нив. Јас им го дадов твојот збор, и светот ги намрази, затоа што не се од светот, како што ни јас не сум од светот. Не молам да ги земеш од светот, туку да ги чуваш од злото. Од светот не се, како што јас од светот не сум. Освети ги во твојата вистина; твојот збор е вистина. Како што ме ти испрати во светот, и јас ги испратив нив во светот. И за нив јас се посветувам себеси, за да бидат и тие посветени во вистината. Не прашувам само за овие, туку и за оние кои веруваат преку нивниот збор во мене, за да бидат сите едно, како што ти, Татко, си во мене и јас во тебе, за да бидат и тие во нас едно, за да поверува светот дека ти ме испрати. И јас славата што ти ми ја дал, јас им ја дадов на нив, за да бидат едно како што ние сме едно, јас во нив и ти во мене, за да бидат усовршени во едно, и за да знае светот дека ти ме испрати и ги возљуби нив како што мене ме возљуби. Татко, оние кои си ми ги дал, сакам таму каде што сум јас и тие да бидат со мене, за да ја видат мојата

слава која си ми ја дал, зашто ти ме љубеше пред основањето на светот. Татко праведен, и светот те не те знаеше, јас но те знаев, и овие знаеја дека ти ме испрати; и јас им го направив познато името твое и ќе го направам познато, за да љубовта со која ти ме љубеше во нив биде, и јас во нив.

18

Откако ги кажа овие работи, Исус излезе со своите ученици отаде поток Кедрон, каде што имаше градина, во која влегоа тој и неговите ученици. Знаеше и Јуда, оној што го предаваше него, местото, зашто Исус често се собираше таму со неговите ученици. Значи Јуда, земајќи ја кохортата и слуги од главните свештеници и фарисеите, доаѓа таму со факели и ламби и оружје. Исус, знаејќи го сè што доаѓа врз него, излезе и им рече: Кого барате? Тие му одговорија: Исус Назарејанецот. Исус им вели: Јас сум. И Јуда, оној што го предаваше него, стоеше со нив. Како затоа им кажа дека јас сум, тие отидоа назад и паднаа на земја. Повторно значи ги прашаше: кого барате? А тие рекоа: Исус Назарејанецот. Исус одговори: ви реков дека јас сум. Ако значи мене барате, оставете овие да си одат; за да се исполни зборот што го рече, дека оние што ми ги дал, не изгубив ниеден од нив. Симон, значи Петар, имајќи меч, го извлече него, и го удри робот на високиот свештеник и му го отсече десното уво; а името на робот беше Малх. Рече затоа Исус на Петар:

Фрли го мечот во неговото место! Чашата што ми ја дал Таткото, зар да не ја пијам? Значи кохортата и трибунот и слугите на Евреите го фатија Исуса и го врзаа, и го одведоа кај Ана прво; тој беше тест на Кајафа, кој беше прв свештеник на таа година. Беше но Кајафа оној што им советуваше на Евреите дека е корисно еден човек да загине за народот. А следеше на Исус Симон Петар и другиот ученик. А тој ученик беше познат на поглаварот свештеник, и влезе заедно со Исус во дворот на поглаварот свештеник; а Петар стоеше кај вратата надвор. Излезе значи другиот ученик, кој беше познат на првосвештеникот, и ѝ рече на вратарката, и го воведе Петар. Вели затоа слугинката вратарката на Петар: не си и ти од учениците на овој човек? Вели тој: не сум. Стоеја робовите и помошниците кои направиле оган од јаглен, зашто беше студено, и се грееја, а со нив беше и Петар, стоејќи и греејќи се. Затоа, првосвештеникот го праша Исус за неговите ученици и за неговото учење. Исус му одговори: јас со смелост зборував на светот; јас секогаш учев во собрание и во храмот, каде секогаш Евреите се собираат, и во тајност не зборував ништо. Што ме прашуваш? Прашај ги оние кои слушале што им зборував; гледај, овие знаат што реков јас. Овие работи но тој кажувајќи, еден од помошниците што стоеше даде удар на Исус кажувајќи: Така одговараш на првосвештеникот? Исус му одговори: Ако лошо зборував, посведочи за лошото, но ако добро, зошто ме удираш? Анан го испрати врзан кон Кајафа, првосвештеникот. А Симон Петар беше стоејќи и се топлеше. Му рекоа затоа: Не си ли и

ти од неговите ученици? Тој затоа порекна и рече: не сум. Вели еден од робите на првосвештеникот, роднина на оној на кого Петар му го отсече увото: Не те видов јас во градината со него? Повторно затоа Петар се одрече, и веднаш петел извика. Водат затоа го Исус од Кајафа во преториумот. Беше утро, и тие не влегоа во преториумот, за да не се оскверни, но за да јадат пасха. Излезе затоа Пилат кон нив и рече: Какво обвинение носите против овој човек? Одговорија и му кажаа: Ако не беше овој злосторник, не би ти го предале. Рече затоа на нив Пилат: земете го него вие и според вашиот закон судете го него. Тогаш Евреите му рекоа на него: на нас не ни е дозволено да убиеме никого; за да се исполни зборот на Исус што го рече означувајќи со каква смрт требаше да умре. Влезе затоа повторно во преториумот Пилат и го повика Исус и му рече: Ти си кралот на Евреите? Исус му одговори: Дали ти ова од себе го велиш, или други ти кажаа за мене? Одговори Пилат: зарем јас Евреин сум? Твојот народ и главните свештеници те предадоа на мене; што направи? Одговори Исус: Царството мое не е од овој свет. Ако царството мое беше од овој свет, моите помошници би се бореле за да не бидам предаден на Евреите, но сега царството мое не е одовде. Рече значи нему Пилат: Значи крал си ти? Одговори Исус: ти велиш дека крал сум јас. Јас за ова сум роден и за ова сум дошол во светот, за да посведочам за вистината. Секој кој е од вистината го слуша мојот глас. Пилат му вели: што е вистина? И ова кажавши, повторно излезе кон Евреите и им вели: јас никаква вина не наоѓам во него. Има но обичај кај

вас да ослободам еден за вас на Пасхата. Сакате значи да ви го ослободам царот на Евреите? Тие извикаа, значи, повторно сите велејќи: Не овој, туку Варава! А Варава беше разбојник.

19

Тогаш, значи, Пилат го зеде Исус и го камшикаше. И војниците, исплетувајќи круна од трње, ја ставија на неговата глава, и со пурпурна облека го облекоа и велеа: здраво, царе на Евреите; и му даваа удари. Излезе значи повторно надвор Пилат и им вели: Видете, го изведувам надвор пред вас, за да знаете дека во него не наоѓам никаква вина. Излезе значи Исус надвор носејќи ја трновата круна и пурпурната наметка, и им вели: видете го човекот. Кога значи главните свештеници и слугите го видоа него, извикаа велејќи: распни, распни го! Пилат им вели: земете го вие и распнете го, јас бидејќи не наоѓам во него причина. Евреите му одговорија: Ние имаме закон, и според нашиот закон тој треба да умре, зашто себеси се направи Божји Син. Кога значи чу Пилат овој збор, повеќе се уплаши, и влезе во преториумот повторно и му вели на Исус: од каде си ти? Но Исус не му даде одговор. Му вели значи Пилат: На мене не зборуваш? Не знаеш дека имам авторитет да те распнам и имам авторитет да те ослободам? Одговори Исус: Не би имал никаков авторитет над мене, ако не ти беше дадено од горе. Поради ова, оној што ме предава на тебе има поголем

грев. Од ова Пилат се обидуваше да го ослободи него, но Евреите викаа велејќи: ако го ослободиш овој, не си пријател на Цезарот. Секој кој себе си го прави крал зборува против Цезар. Значи Пилат, слушајќи го овој збор, го изведе надвор Исуса, и седна на судската платформа на место наречено Камен Поплочан, а на еврејски Габата; беше подготовка на Пасхата, а часот беше како шести; и им вели на Евреите: еве го вашиот крал. А тие извикаа: Крени го, крени го, распни го! Им вели Пилат: вашиот крал да го распнам? Одговорија главните свештеници: Немаме крал освен Цезар. Тогаш, значи, го предаде на нив за да биде распнат. Го примија а Исуса и го одведоа; и носејќи го крстот свој, излезе на наречено место Лобања, кое се вели на еврејски Голгота, каде го разнапнаа, и со него други двајца оттука и оттука, а Исуса во средина. Напиша и натпис Пилат и го постави врз крстот, беше напишано: Исус Назарејанецот, царот на Евреите. Овој наслов, затоа, многумина од Евреите го прочитаа, затоа што местото каде беше распнат Исус беше близу до градот, и беше напишано на еврејски, на грчки и на латински. Велеа значи на Пилат главните свештеници на Евреите: Не пиши Царот на Евреите, туку дека тој рече: Цар сум на Евреите. Одговори Пилат: Што напишав, напишав. Војниците, затоа, кога го разапнаа Исус, ги зедоа неговите алишта и направија четири дела, на секој војник по дел, и туниката. Но туниката беше безшевна, ткаена одозгора низ целата. Рекоа значи еден кон друг: да не го раздереме него, туку да фрлиме ждребе за него чиј ќе биде; за да се исполни

писмото кое вели: ги поделија алиштата мои меѓу себе, и на облеката моја фрлија ждребе. Vojnicite zatoa gi napravija ovie raboti. Стоеја а покрај крстот на Исус мајката негова и сестрата на мајката негова, Марија онаа на Клопа и Марија Магдалена. Исус, затоа, видувајќи ја мајката и ученикот што стоеше покрај, кого го сакаше, ѝ вели на мајката негова: Жено, види го синот твој. Потоа вели на ученикот: еве мајката твоја. И од тој час ученикот ја зеде неа кај себе. По ова, знаејќи Исус дека сѐ веќе е завршено, за да се заврши Писмото, вели: Жеден сум. Садот значи лежеше полн со оцет; а тие наполнувајќи сунѓер со оцет и ставајќи го околу со исоп го донесоа на неговата уста. Кога затоа Исус го зеде оцетот, рече: Се заврши, и наведнувајќи ја главата, го предаде духот. Евреите затоа, за да не останат телата на крстот во саботата, бидејќи беше ден на подготовка, а денот на таа сабота беше голем, го побараа Пилата да им се скршат нозете и да се симнат. Дојдоа значи војниците, и на првиот му скршија нозете и на другиот што беше разапнат со него; а кај Исус кога дојдоа, како го видоа него веќе мртов, не му ги скршија нозете, но еден од војниците со копје го прободе неговото ребро, и веднаш излезе крв и вода. И оној што видел имал сведочел, и вистинско е неговото сведоштво, и тој знае дека вистински зборува, за да верувате и вие. Се случија овие работи, за да биде исполнето писмото: негова коска нема да биде скршена. И повторно друго писмо вели: ќе видат во кого прободоа. После овие работи Јосиф од Ариматеја го прашал Пилат, бидејќи ученик на Исус, но скриен поради страв од

Евреите, за да го земе телото на Исус; и Пилат дозволил. Дојде значи и го зеде телото на Исус. Дојде но и Никодим, кој прв пат дојде кон Исус ноќе, носејќи мешавина од смирна и алоја, околу сто фунти. Тие го зедоа телото на Исуса и го врзаа во ленени платна со мирисите, како што е обичај кај Евреите да погребуваат. Беше и на местото каде што беше распнат градина, и во градината гробница нова, во која уште никој не беше ставен; таму значи поради подготовката на Евреите, затоа што близу беше гробницата, го ставија Исуса.

20

Во една од саботите Марија Магдалена доаѓа рано, додека уште беше темно, до гробот, и гледа дека каменот бил одземен од гробот. Таа трча и доаѓа кон Симон Петар и кон другиот ученик кого го сакаше Исус, и им вели: Го зедоа Господа од гробот, и не знаеме каде го ставија. Затоа Петрос и другиот ученик излегоа и тргнаа кон гробот. Трчаа и двајцата заедно, и другиот ученик претрча побрзо од Петар и дојде прв во гробот, и наведнувајќи се гледа дека лежат ленените платна, но сепак не влезе. Доаѓа значи Симон Петар следејќи го него, и влезе во гробот и ги гледа платната како лежат, и марамата, која беше на неговата глава, не лежи со платната, туку одделно свиткана на едно место. Тогаш значи влезе и другиот ученик, оној што дојде прв во гробницата, и виде и поверува; сè уште не знаеја

бидејќи писмото дека е потребно него од мртви да воскресне. Значи, учениците повторно си отидоа. Марија стоеше надвор кај гробот и плачеше. Како затоа плачеше, таа се наведе во гробот и гледа два гласници во бело како седат, еден кон главата и еден кон нозете, каде што лежеше телото на Исус. И ѝ велат тие: жено, што плачеш? Им вели: затоа што го зедоа мојот Господ, и не знам каде го ставија него. И откако ги рече овие работи, таа се сврте наназад и го виде Исуса како стои, но не знаеше дека тоа е Исус. Исус ѝ вели: жено, зошто плачеш? Кого бараш? Таа мислејќи дека тој е градинарот, му вели: господине, ако ти го однесе, кажи ми каде го стави, и јас ќе го земам. Исус ѝ вели: Марија. Свртувајќи се, таа му вели: Рабуни, што значи учител. Исус ѝ вели: Не ме допирај, зашто уште не се искачив кон мојот Татко, но оди кај моите браќа и кажи им: се искачувам кон мојот Татко и вашиот Татко, и кон мојот Бог и вашиот Бог. Доаѓа Марија Магдалена известувајќи ги учениците дека го видела Господот, и дека овие работи ѝ ги рекол. Бидејќи следствено беше вечер на оној ден, првиот од саботите, и вратите беа затворени каде што учениците беа собрани поради страв од Евреите, дојде Исус и застана во средината, и им вели на нив: Мир на вас. И кога рече ова, им ги покажа рацете и својата страна. Се зарадуваа, значи, учениците кога го видоа Господа. Тогаш им рече на нив Исус повторно: мир на вас. Како што Таткото ме испратил, и јас ве испраќам. И ова кажувајќи, дишна и им вели на нив: земете Свет Дух; ако на некои ги простите гревовите, се простени на нив; ако на некои ги задржите, се задржани. Тома, еден

од дванаесетте, наречен Близнак, не беше со нив кога дојде Исус. Затоа другите ученици му велеа нему: Го видовме Господа. А тој им рече: ако не видам во неговите раце формата на клинците, и ставам мој прст во формата на клинците, и ставам моја рака во неговата страна, нема да верувам. И по осум дена повторно беа внатре неговите ученици и Тома со нив. Доаѓа Исус, вратите биле затворени, и застана во средината и рече: мир на вас. Потоа му вели на Тома: Донеси го прстот твој овде и види ги рацете мои, и донеси ја раката твоја и стави ја во страната моја, и не биди неверен, туку верен. И одговори Тома и му рече: Господ мој и Бог мој. Исус му вели: Затоа што ме виде, поверува. Блажени се оние што не виделе, а поверувале. Многу навистина затоа и други знаци направи Исус пред неговите ученици, кои не се напишани во оваа книга; но овие се напишани за да верувате дека Исус е Христос, Синот на Бога, и за да имате живот верувајќи во неговото име.

21

После овие работи, Исус повторно се откри на учениците на Тивериадското Море, а се откри вака. Беа заедно Симон Петар, и Тома наречен Близнак, и Натанаил од Кана Галилејска, и синовите на Зеведеј, и други двајца од неговите ученици. Симон Петар им вели: Одам да ловам риба. Му велат: доаѓаме и ние со тебе. Тие излегоа и влегоа во бродот веднаш, и во таа ноќ фатија ништо. Но кога

утрото веќе настана, Исус стоеше на брегот, но учениците сепак не знаеја дека тоа е Исус. Вели значи на нив Исус: деца, дали имате нешто храна? Тие му одговорија: не. А тој им рече: фрлете ја мрежата на десната страна на бродот, и ќе најдете. Ја фрлија значи, и повеќе не можеа да ја влечат од множеството на рибите. Вели значи оној ученик, кого го сакаше Исус, на Петар: Господ е. Симон, значи Петар, кога слушна дека тоа е Господ, ја опаса надворешната облека; беше гол; и се фрли во морето; а другите ученици дојдоа со чамец; не беа далеку од земјата, туку како двесте лакти, влечејќи ја мрежата со риби. Кога слегоа на земјата, тие видоа јаглен оган што лежеше и риба поставена врз него и леб. Исус им вели: Донесете од рибите што ги фативте сега. Симон Петар отиде горе и ја повлече мрежата на земјата, полна со големи риби, сто педесет и три, и иако ги имаше толку многу, мрежата не се раздра. Исус им вели: дојдете појадувајте. Никој од учениците не смееше да го праша него Ти кој си?, знаејќи дека тој е Господ. Доаѓа, затоа, Исус и го зема лебот и им го дава, и рибата исто така. Ова веќе трет пат се јави Исус на своите ученици, откако воскресна од мртвите. Кога значи појадоа, Исус вели на Симон Петар: Симоне Јонин, дали ме љубиш повеќе од овие? Му вели нему: да, Господе, ти знаеш дека те сакам. Му вели: паси ги моите јагиња. Му вели нему повторно, втор пат: Симоне, сине Јонин, ме сакаш ли? Му вели нему: да, Господе, ти знаеш дека те сакам. Му вели: паси ги моите овци. Му вели на него за трет пат: Симоне Јонин, ме сакаш? Петар се нажалостил зашто му рекол третиот пат, сакаш ме, и му

рекол: Господе, ти сè знаеш, ти знаеш дека те сакам. Исус му вели: храни ги моите овци. Вистина, вистина ти велам, кога беше помлад, се опасуваше сам и одеше каде што сакаше, но кога остареш, ќе ги истегнеш рацете свои, и друг ќе те опаше и ќе те однесе таму каде што не сакаш. Ова го рече означувајќи со каква смрт ќе го прослави Бога. И откако рече ова, му вели: следи ме. Свртувајќи се, Петрос гледа како го следи ученикот кого Исус го сакаше, кој и легна на вечерата на неговите гради и рече: Господе, кој е тој што те предава? Видувајќи го овој, Петар му вели на Исус: Господи, а овој што? Исус му вели нему: ако сакам тој да остане додека дојдам, што те е грижа? Следи ме ти. Затоа излезе овој збор меѓу браќата дека оној ученик не умира, но Исус не му рече дека не умира, туку: Ако сакам него да остане додека дојдам, што е тоа до тебе? Овој е ученикот кој сведочи за овие работи и кој ги напишал, и знаеме дека неговото сведоштво е вистинско. Има и многу други работи колку што направи Исус, кои ако се напишат една по една, мислам дека ниту самиот светот не би ги соберал напишаните книги. Амин.

Посланието на Јован

1

Она што беше од почетокот, она што слушнавме, она што видовме со нашите очи, она што гледавме и нашите раце допреа, за Зборот на животот; и животот беше откриен, и видовме и сведочиме и ви објавуваме на вас вечниот живот, кој беше кај Таткото и беше откриен нам; она што видовме и слушнавме, ви објавуваме на вас, за да имате и вие заедница со нас; а нашата заедница е со Таткото и со неговиот Син Исус Христос. И овие работи ви ги пишуваме за да биде нашата радост исполнета. И ова е пораката која ние сме ја слушнале од него и ја објавуваме на вас, дека Бог е светлина и темнина во него нема никаква. Ако кажеме дека заедница имаме со него и во темнината одиме, лажеме и не ја правиме вистината; ако но во светлината одиме, како што тој е во светлината, заедница имаме еден со друг, и крвта на Исус Христос, синот негов, нè чисти од сите гревови. Ако кажеме дека немаме грев, себеси се мамиме и вистината не е во нас. Ако ги признаеме нашите

гревови, Тој е верен и праведен, за да ни ги прости гревовите и да нѐ очисти од сета неправда. Ако кажеме дека не сме згрешиле, го правиме лажец, и неговиот збор не е во нас.

2

Деца мои мали, ова ви пишувам за да не згрешите; и ако некој згреши, застапник имаме кај Таткото, Исус Христос праведниот; и тој е помирување за гревовите наши, не само за нашите, туку и за целиот свет. И по ова знаеме дека сме го познале него, ако ги чуваме неговите заповеди. Оној кој вели, го познавам него, и не ги чува неговите заповеди, лажговорник е, и во него вистината не е; но кој го чува неговиот збор, навистина во него љубовта на Бога е усовршена. Со ова знаеме дека сме во него. Оној што вели дека остава во него, должи како што оној одеше, и самиот така да оди. Браќа, не ви пишувам нова заповед, туку стара заповед која ја имавте од почетокот. Старата заповед е зборот што го слушавте од почетокот. Повторно ви пишувам нова заповед, која е вистинита во него и во вас, затоа што темнината минува и вистинската светлина веќе свети. Оној што вели дека е во светлината, а го мрази својот брат, е во темнината до сега. Оној што го сака својот брат во светлината останува, и камен на сопнување во него нема; а оној што го мрази својот брат во темнината е и во темнината оди, и не знае каде оди, зашто темнината ги

заслепи неговите очи. Ви пишувам на вас, деца, дека вашите гревови ви се простени поради неговото име. Ви пишувам вам, татковци, затоа што го познавате Оној од почетокот. Ви пишувам, млади луѓе, дека сте го победиле злото. Ви напишав, деца, дека го познавате таткото. Ви напишав, татковци, затоа што го познавате Оној од почетокот. Ви напишав, млади луѓе, дека сте силни и зборот на Бога останува во вас и го победивте злото. Не го љубете светот, ниту она што е во светот. Ако некој го љуби светот, љубовта на Таткото не е во него; затоа што сè што е во светот, желбата на телото и желбата на очите и гордоста на животот, не е од Таткото, туку е од светот. И светот минува и желбата негова, но оној што ја прави волјата на Богот останува во векот. Деца, последен час е, и како што слушавте дека антихристот доаѓа, и сега многу антихристи станале; оттаму знаеме дека последен час е. Од наши излегоа, но не беа од наши. Ако бидејќи беа од наши, останале би беа со нас, но за да се открие дека не се сите од наши. И вие имате помазание од Светиот, и знаете сè. Не ви напишав зашто не ја знаете вистината, туку зашто ја знаете, и зашто секоја лага не е од вистината. Кој е лажовот ако не оној што негира дека Исус е Христос? Овој е антихристот, оној што го негира Таткото и Синот. Секој оној кој го одрекува Синот, ниту го има Таткото. Вие, затоа, она што го слушнавте од почетокот, нека остане во вас. Ако во вас остане она што од почетокот слушавте, и вие во Синот и во Таткото ќе останете. И ова е ветувањето што тој ни го ветуваше – вечниот живот. Овие работи ви ги напишав за

оние што ве измамуваат. И вие, помазанието кое го примивте од него, останува во вас, и немате потреба некој да ве учи, туку како што истото помазание ве учи за сè, и тоа е вистинито и не е лажно, и како што ве научи, ќе останете во него. И сега, деца, останете во него, за да кога тој биде откриен, ние да имаме смелост и да не бидеме засрамени од него во неговото присуство. Ако знаете дека тој е праведен, знајте дека секој кој ја прави праведноста е роден од него.

3

Видете каква љубов ни дал Таткото за да бидеме наречени деца Божји. Поради ова светот не ве познава, затоа што не го познаваше него. Возљубени, сега ние сме деца Божји, и уште не е откриено што ќе бидеме, но знаеме дека ако тој се открие, ќе бидеме слични нему, затоа што ќе го видиме него каков што е. И секој кој ја има таа надеж во него, се очистува себеси, како што оној е чист. Секој оној што прави грех, прави и беззаконие, и грехот е беззаконие. И вие знаете дека тој беше откриен за да ги земе нашите гревови, и грев во него нема. Секој што останува во него не греши, секој што греши не го видел ниту го познал него. Деца, никој да не ве измами; оној што ја прави правдата праведен е, како што тој е праведен; оној што го прави гревот од ѓаволот е, зашто од почетокот ѓаволот греши. За ова се појави Синот на Бога, за да ги уништи делата на

ѓаволот. Секој роден од Бога не прави грев, затоа што неговото семе останува во него, и не може да греши, затоа што е роден од Бога. Во ова се видливи децата на Бога и децата на ѓаволот. Секој кој не прави правда не е од Бога, и кој не го љуби својот брат. Дека ова е пораката која ја слушнавте од почетокот, за да се сакаме еден со друг, не како Каин што беше од лукавиот и го заколи својот брат; и заради што го заколи него? Затоа што неговите дела беа зли, а делата на неговиот брат праведни. Не чудете се, браќа мои, ако светот ве мрази. Ние знаеме дека поминале сме од смртта во животот, затоа што ги љубиме браќата. Оној што не го љуби братот, останува во смртта. Секој кој го мрази својот брат е убиец, и знаете дека ниеден убиец нема вечен живот што останува во него. Во ова ја познавме љубовта, зашто тој ја положи својата душа за нас, и ние треба да ги положиме душите за браќата. Кој но би имал животот на овој свет и го гледа својот брат како има потреба, и го затвори своето срце од него, како љубовта на Бога останува во него? Децата мои, да не љубиме со збор ниту со јазик, туку со дело и вистина. И со ова знаеме дека сме од вистината, и пред него ќе ги убедиме нашите срца, дека ако нашето срце нè осудува, дека Бог е поголем од нашето срце и знае сè. Возљубени, ако нашето срце не нè осудува, имаме слобода кон Бога, и што и да бараме примаме од него, затоа што ги чуваме неговите заповеди и правиме угодни работи пред него. И ова е неговата заповед, да веруваме во името на неговиот Син Исус Христос и да се љубиме еден со друг, како што даде заповед. И оној што ги

чува неговите заповеди останува во него, и тој во него. И со ова знаеме дека тој останува во нас, од Духот што ни го даде.

4

Возљубени, не верувајте на секој дух, туку испитувајте ги духовите дали се од Бога, затоа што многу лажни пророци излегоа во светот. Во ова вие го знаете духот на Бога: секој дух што признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога е; и секој дух што не признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога не е; и ова е она на антихристот што сте слушнале дека доаѓа, и сега веќе е во светот. Вие сте од Бога, деца, и ги имате победено, затоа што поголем е оној во вас отколку оној во светот. Тие се од светот, поради ова зборуваат од светот и светот ги слуша. Ние сме од Бога; оној што го знае Бога нè слуша. Кој не е од Бога не нè слуша. Од ова ние го знаеме духот на вистината и духот на лутањето. Возљубени, да љубиме еден друг, затоа што љубовта е од Бога, и секој оној што љуби е роден од Бога и го знае Бога. Оној што не љуби не го познава Бога, зашто Бог е љубов. Во ова се појави љубовта на Бога кон нас, затоа што Бог го испратил својот единороден Син во светот за да живееме преку него. Во ова е љубовта, не дека ние го сакавме Бога, туку дека тој нè сакаше и го испрати неговиот Син како искупување за нашите гревови. Возљубени, ако Бог вака нè возљуби, и ние треба да се љубиме еден со друг. Бога никој

никогаш не го видел, ако се љубиме еден со друг, Бог останува во нас и неговата љубов е усовршена во нас. Со ова знаеме дека останувааме во него и тој во нас, затоа што ни дал од својот Дух. И ние видевме и сведочиме дека Таткото го испратил Синот како спасител на светот. Кој би се согласил дека Исус е Синот на Богот, Бог останува во него и тој во Бог. И ние знаевме и веруваме во љубовта која ја има Бог во нас. Бог е љубов, и оној што останува во љубовта останува во Бог и Бог во него. Во ова е усовршена љубовта со нас, за да имаме смелост во денот на судот, затоа што како што тој е, и ние сме во овој свет. Страв нема во љубовта, но совршената љубов го истерува стравот надвор, затоа што стравот носи казна, а оној што се плаши не е усовршен во љубовта. Ние го љубиме него, зашто тој прв нѐ возљуби. Ако некој каже дека го љубам Бога, а го мрази својот брат, лажец е, бидејќи оној што не го љуби својот брат кого го видел, како може да го љуби Бога кого не го видел? И ја имаме оваа заповед од него, за да оној што го љуби Бога, го љуби и неговиот брат.

5

Секој оној што верува дека Исус е Христос, е роден од Бога, и секој оној што го љуби Оној кој роди, го љуби и оној што е роден од Него. Во ова знаеме дека ги сакаме децата на Бога, кога го сакаме Бога и ги чуваме неговите заповеди. Оваа бидејќи е љубовта на Бога, за да ги чуваме неговите

заповеди; и неговите заповеди не се тешки, затоа што секое она родено од Бога го победува светот; и оваа е победата која го победила светот, нашата вера. Кој е тој што го освојува светот, ако не оној што верува дека Исус е Синот Божји? Овој е оној што дојде преку вода и крв, Исус Христос, не само во водата, туку во водата и во крвта, и Духот е оној што сведочи, зашто Духот е вистината. Дека три се оние кои сведочат во небото, Таткото, Зборот и Светиот Дух, и овие три едно се; и три се оние кои сведочат на земјата, Духот и водата и крвта, и тие три во едно се. Ако го примаме сведоштвото на луѓето, сведоштвото на Бога е поголемо, зашто ова е сведоштвото на Бога што Тој го посведочил за Неговиот Син. Оној што верува во Синот Божји го има сведоштвото во себе, оној што не верува во Бога го направил лажец, зашто не поверувал во сведоштвото што Бог го посведочил за својот Син. И ова е сведоштвото, дека Бог ни даде вечен живот, и овој живот е во Неговиот Син. Оној што го има Синот, го има животот; оној што не го има Синот на Богот, не го има животот. Овие работи ви ги напишав на вас што верувате во името на Синот Божји, за да знаете дека имате вечен живот, и за да верувате во името на Синот Божји. И ова е слободата која ја имаме кон него, дека ако нешто бараме според неговата волја, тој нè слуша. И ако знаеме дека нè слуша во она што го бараме, знаеме дека ги имаме барањата што ги баравме од него. Ако некој го види својот брат како греши грев што не е кон смрт, ќе побара, и ќе му даде живот, на оние што грешат не кон смрт. Постои грев кон смрт; не за тој зборувам за да прашаш. Сета

неправда е грев, и има грев што не е кон смрт. Ние знаеме дека секој што е роден од Бога не греши, туку оној што е роден од Бога се чува себеси, и лукавиот не го допира. Ние знаеме дека сме од Богот, и целиот свет лежи во злото. Знаеме дека Синот на Бога дошол и ни дал ум за да го знаеме Вистинскиот; и сме во Вистинскиот, во неговиот Син Исус Христос. Овој е вистинскиот Бог и вечниот живот. Деца, чувајте се од идолите, амин.

Постанок

1

Во почетокот Бог ги создаде небото и земјата. А земјата беше невидлива и необликувана, и темнина беше над бездната; и духот Божји се движеше над водата. И Бог рече: Нека биде светлина, и стана светлина. И Бог виде дека светлината е добра, и Бог ја раздели светлината од темнината. И Бог ја нарече светлината ден, а темнината ја нарече ноќ. И стана вечер, и стана утро, еден ден. И рече Бог: Нека биде свод во средината на водата, и нека биде разделувајќи помеѓу водата и водата, и стана така. И Бог го направи небесниот свод; и Бог раздели помеѓу водата што беше под небесниот свод и помеѓу водата што беше над небесниот свод. И Бог ја нарече твердината небо, и Бог виде дека е добро, и настана вечер, и настана утро, вториот ден. И рече Бог: Нека се собере водата што е под небото во едно собрание, и нека се појави сувата. И стана така, и се собра водата што е под небото во нивните собранија, и се појави сувата. И Бог ја нарече сувата земја, а собраните води ги

нарече морињa, и Бог виде дека е добро. И рече Бог: Нека никне земјата билка и трева што сее семе според својот род и според сличност, и дрво плодно што прави плод, чие семе е во него според својот род врз земјата. И стана така. И земјата изнесе билка и трева, која сее семе според својот род и според сличност, и родно дрво кое прави плод, чие семе е во него според својот род врз земјата, и Бог виде дека е добро. И стана вечер и стана утро, ден трет. И рече Бог: Нека станат светила во небесната тврдина за да светат врз земјата, за да разделуваат помеѓу денот и ноќта, и нека бидат за знаци, за времиња, за денови и за години. И нека бидат за светлина во тврдината на небото, за да светат врз земјата, и стана така. И Бог ги направи двете големи светила: поголемото светило за владеење над денот, и помалото светило за владеење над ноќта, и ѕвездите. И ги постави Бог во небесниот свод, за да светат над земјата, и да владеат над денот и над ноќта, и да разделуваат помеѓу светлината и помеѓу темнината; и виде Бог дека е добро. И настана вечер и настана утро, ден четврти. И рече Бог: Нека водите изведат живи суштества што се движат, и птици што летаат над земјата низ небесната тврдина. И стана така. И Бог направи големите морски суштества, и секоја душа на животни што лазат, кои ги изведоа водите според нивните видови, и секоја крилата птица според видот, и Бог виде дека е добро. И Бог ги благослови, велејќи: Зголемувајте се и множете се, и наполнете ги водите во морињата, а птиците нека се множат на земјата. И стана вечер и стана утро, ден петти. И рече Бог, нека изведе земјата жива душа според

вид, четвороноги, и влечуги, и sверови на земјата според вид; и стана така. И Бог создаде диви животни на земјата според нивниот вид, и добиток според нивниот вид, и сите влечуги на земјата според нивниот вид, и Бог виде дека тоа беше добро. И рече Бог: Да направиме човек според нашата слика и според нашата сличност, и нека владеат над рибите на морето, и над птиците на небото, и над добитокот, и над сета земја, и над сите влечуги што полzат по земјата. И Бог го создаде човекот, според Божјата слика го создаде него, машко и женско ги создаде нив. И Бог ги благослови, велејќи: Растете и множете се, наполнете ја земјата и покорете ја, владеете над рибите на морето, над птиците на небото, над сите добитоци, над сета земја и над сите влечуги што влечат по земјата. И рече Бог: Ете, дадов вам сета трева семеносна што сее семе, што е над сета земја; и секое дрво што има во себе плод на семе семеносно, ќе ви биде за храна, и на сите sверови на земјата, и на сите птици на небото, и на секое влекачко што влече по земјата, што има во себе душа на живот, и сета зелена трева за храна; и стана така. И Бог ги виде сите работи што ги направил, и еве, беа многу добри, и настана вечер, и настана утро, ден шести.

2

И беа завршени небото и земјата, и целиот нивен свет. И Бог ги завршил своите дела во шестиотден, кои ги направил, и

престанал во седмиотден од сите свои дела, кои ги направил. И Бог го благослови седмиотден и го посвети, зашто во него престана од сите свои дела што Бог започна да ги прави. Ова е книгата на постанокот на небото и земјата, кога стана, во кој ден Господ Бог го направи небото и земјата, и секоја зеленина на полето пред да стане на земјата, и сета трева на полето пред да никне; зашто Бог не врне на земјата, и човек не беше да ја обработува. Извор излегуваше од земјата и наводнуваше сета површина на земјата. И Бог го формирал човекот од прав од земјата, и му вдахнал во лицето здив на живот, и човекот станал жива душа. И Бог насади рај во Едем на исток и таму го постави човекот што го создаде. И Бог израсна уште од земјата секое дрво убаво за гледање и добро за храна, и дрвото на животот во средината на рајот, и дрвото на познавањето на доброто и злото. Река излегува од Едем да го напојува рајот, и оттаму се дели на четири рачни тока. Името на едниот е Фисон, овој што ја опколува целата земја Евилат, таму каде што има злато. Златото на онаа земја е убаво, и таму се наоѓа јагленот и зелениот камен. И името на втората река, Гион, оваа што ја опкружува сета земја Етиопија. И третата река, Тигрис, оваа што тече наспроти Асирија, а четвртата река, Еуфрат. И Господ Бог го зеде човекот кого го создаде и го постави во рајот на раскошта, да го работи и да го чува. И Господ Бог му заповеда на Адам, велејќи: од секое дрво што е во рајот слободно ќе јадеш. Од дрвото на знаењето за доброто и злото, не јадете од него, зашто во денот кога ќе јадете од него, со смрт ќе умрете. И рече Господ Бог: Не е

добро човекот да биде сам, да му направиме помошник според него. И Бог формирал уште од земјата сите sверови на полето и сите птици на небото, и ги довел кон Адам да види што ќе ги нарече, и секое што Адам го нарекол жива душа, тоа му е име. И Адам повика имиња на сиот добиток, и на сите птици на небото, и на сите sверови на полето, но за Адам не се најде помошник сличен на него. И Бог стави транс врз Адам, и тој заспа, и зеде едно од неговите ребра, и го исполни со месо наместо него. И Бог ја изгради страната што ја зеде од Адам во жена и ја доведе кај Адам. И рече Адам: Ова сега е коска од моите коски и месо од моето месо. Оваа ќе се нарече жена, зашто од нејзиниот маж беше земена. Поради ова човекот ќе го остави својот татко и мајка си, и ќе се прилепи кон својата жена, и двајцата ќе бидат едно тело. И двајцата беа голи, и Адам и жената негова, и не се срамеа.

3

Змијата беше најмудра од сите sверови на земјата, кои ги направи Господ Бог, и змијата ѝ рече на жената: Зошто рече Бог да не јадете од секое дрво во рајот? И рече жената на змијата, од плодот на дрвото на рајот ќе јадеме. Но од плодот на дрвото, кое е во средината на рајот, рече Бог, нема да јадете од него, ниту ќе се допрете до него, за да не умрете. И рече змијата на жената: нема со смрт да умрете. Бидејќи Бог знаеше дека во кој и да е ден што ќе јадете од

него, ќе се отворат вашите очи, и ќе бидете како богови, знаејќи добро и зло. И жената виде дека дрвото е добро за храна, и дека е пријатно на очите да се гледа, и дека е убаво за разбирање, и земајќи од неговиот плод, таа јаде, и даде и на нејзиниот маж што беше со неа, и тие јадоа. И им се отворија очите на двајцата, и знаеја дека се голи, и зашија листови од смоква и си направија препаски. И тие слушнаа глас на Господ Бог како оди во рајот навечер, и се скрија Адам и жената негова од лицето на Господ Бог во средината на дрвото на рајот. И Господ Бог го повика Адам и му рече: Адам, каде си? И му рече: Го слушнав твојот глас додека одеше во рајот, и се уплашив зашто сум гол, и се скрив. И му рече Бог: Кој ти кажа дека си гол? Дали од дрвото од кое ти заповедав да не јадеш, од него јаде? И рече Адам: Жената која ти ја даде со мене, таа ми даде од дрвото, и јас јадов. И рече Господ Бог на жената: што ова направи? И рече жената: Змијата ме измами, и јадов. И рече Господ Бог на змијата: Затоа што го направи ова, проколнат си ти од сиот добиток и од сите sверови на земјата. На градите твои и на стомакот ќе одиш, и земја ќе јадеш во сите денови од животот твој. И непријателство ќе ставам помеѓу тебе и жената, и помеѓу твоето семе и нејзиното семе; тој ќе ти ја чува главата, и ти ќе му ја чуваш петата. И на жената рече: Множејќи ќе ги умножам болките твои и јадењето твое, во болки ќе раѓаш деца, и кон мажот твој ќе биде свртувањето твое, и тој ќе владее над тебе. На Адам но му рече: Затоа што ти слушна на гласот на жената твоја и ти јаде од дрвото за кое ти заповедав само да не јадеш од него, ти јаде,

проколната е земјата во делата твои, во болки ќе ја јадеш неа сите дни на животот твој. Трње и бодли ќе израснат за тебе, и ќе ја јадеш тревата од полето. Во потот на лицето твое ќе го јадеш лебот твој, додека не се вратиш во земјата од која беше земен, зашто земја си и во земја ќе се вратиш. И Адам ја нарече својата жена Живот, зашто таа е мајка на сите живи. И Господ Бог направи на Адам и на жената негова кожни туники и ги облече. И рече Бог: Ете, Адам станал како еден од нас, да знае добро и зло, и сега да не простре некогаш рака негова и земе од дрвото на животот и јаде, и ќе живее вовек. И Господ Бог го испрати него од рајот на раскошот да ја обработува земјата од која беше земен. И го истера Адам и го насели наспроти рајот на раскошта, и постави херувимите и пламениот меч што се вртеше, да го чува патот кон дрвото на животот.

4

Адам ја позна Ева, неговата жена, и таа зачену̀вајќи роди Каин, и рече: Стекнав човек преку Бога. И таа повторно роди, го роди неговиот брат Авел, и Авел стана овчар, а Каин беше земјоделец. И се случи по денови донесе Каин од плодовите на земјата жртва на Господ. И Авел донесе и тој од првородените на овците негови, и од масните делови нивни. И погледна Бог на Авел, и на даровите негови. Врз Каин и врз неговите жртви не обрна внимание, и Каин се нажалости многу и лицето негово падна. И рече Господ Бог

на Каин: Зошто станав многу тажен, и зошто ти паднало лицето? Ако правилно принесеш, но правилно не поделиш, не згрешил си? Биди тивок; кон тебе е неговото свртување, и ти ќе владееш над него. И рече Каин кон Авел, неговиот брат: Да одиме во полето. И се случи, додека тие беа во полето, Каин се крена врз Авел, неговиот брат, и го уби. И рече Господ Бог кон Каин: каде е Авел, братот твој? И рече, не знам; не сум јас чувар на мојот брат? И рече Господ, што направи? Гласот на крвта на братот твој вика кон мене од земјата. И сега проколнат си ти од земјата, која ја отвори својата уста да ја прими крвта на твојот брат од твоја рака. Кога ја работиш земјата, таа нема повеќе да ти ја дава својата сила, ќе бидеш стенејќи и треперејќи врз земјата. И рече Каин кон Господ Бог: Поголема е вината моја отколку да ми биде простено. Ако ме изгониш денес од лицето на земјата и од твоето лице ќе се скријам, и ќе бидам стенејќи и треперејќи врз земјата, и секој што ме најде ќе ме убие. И Господ Бог му рече: Не така; секој кој го убие Каин, седумкратно ќе се одмазди. И Господ Бог стави знак на Каин, за да не го убие секој што ќе го најде. Излезе но Каин од лицето на Бога и живееше во земјата Наид наспроти Едем. И Каин ја позна неговата жена, и таа, откако зачна, роди го Енох. И тој градеше град; и го нарече градот по името на неговиот син, Енох. На Енох му се роди Гаидад, и Гаидад роди Малелеил, и Малелеил роди Метусала, и Метусала роди Ламех. И Ламех зеде за себе две жени, името на едната беше Ада, а името на втората беше Села. И Ада роди Јовел; овој беше татко на оние што живееја во шатори

и одгледуваа добиток. И името на неговиот брат беше Јубал, овој беше оној што ги измисли псалтирот и китарата. Зила и таа самата роди го Тобел; и тој беше ковач, кујач на бронза и на железо. А сестрата на Тобел беше Ноема. Рече Ламех на своите жени, Ада и Села: слушајте го мојот глас, жени на Ламех, слушајте ги моите зборови, зашто убив човек за моја рана, и младич за моја модринка. Дека седум пати е одмаздено од Каин, но од Ламех седумдесет пати седум. Адам ја позна својата жена Ева, и таа заченувајќи роди син, и го именува со името Сит, велејќи: Бог ми воскресна друго семе наместо Авел, кого го уби Каин. И на Сит му се роди син, и го нарече Енос. Овој се надеваше да го призива името на Господ Бог.

5

Ова е книгата на потеклото на луѓето; во денот кога Бог го создаде Адам, според сликата на Бог го создаде него; машко и женско ги создаде нив; и ги благослови нив; и го нарече неговото име Адам, во денот кога ги создаде нив. Живееше Адам двесте и триесет години, и роди според неговата идеја и според неговата слика, и го нарече неговото име Сет. Станаа деновите на Адам, кои живееше после родењето на Сит, седумстотини години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Адам, кои тој ги живееше, изнесуваа деветстотини и триесет години, и тој умре. А Сет живееше двесте и пет години и роди го Енос. И Сит живееше по

раѓањето на Енос седум стотини и седум години, и роди синови и ќерки. И вкупно, сите денови на Сит изнесуваа деветстотини и дванаесет години, и тој умре. И Енос живееше сто деведесет години и роди го Каинан. И Енос живеал по раѓањето на Кајнан осумстотини и петнаесет години, и родил синови и ќерки. И сите денови на Енос станаа деветстотини и пет години, и умре. И Каинан живееше сто и седумдесет години, и го роди Малелеил. И Каинан живееше по раѓањето на Малелеил седумстотини и четириесет години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Каинан станаа деветстотини и десет години, и умре. И Малелеил живееше сто шеесет и пет години, и го роди Јаред. И Малелеил живееше по раѓањето на Јаред триесет и седумстотини години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Малелеил изнесуваа осумстотини деведесет и пет години, и тој умре. И Јаред живееше сто шеесет и две години, и роди го Енох. И Јаред живееше осумстотини години откако го роди Енох, и роди синови и ќерки. И сите денови на Јаред станаа деветстотини шеесет и две години, и тој умре. И Енох живееше сто шеесет и пет години и роди го Метусала. Енох му угоди на Бога после што роди Матусала, двесте години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Енох станаа триста шеесет и пет години. И Енох му угоди на Бога, и не се наоѓаше, зашто Бог го премести. И Матусала живееше сто шеесет и седум години, и роди го Ламех. И Матусала живееше после раѓањето на Ламех двесте и осумстотини години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Матусала што ги живеа станаа деветстотини шеесет и

девет години, и умре. И Ламех живееше сто осумдесет и осум години и роди син. И го именуваше името негово Ное, велејќи: Овој ќе нè одмори од нашите дела и од болките на нашите раце, и од земјата што ја прокле Господ Бог. И Ламех живееше по раѓањето на Ное петстотини шеесет и пет години, и роди синови и ќерки. И сите денови на Ламех станаа седумстотини педесет и три години, и тој умре. И Ное беше на петстотини години и роди три сина: Сим, Хам и Јафет.

6

И се случи кога луѓето почнаа да станат многубројни врз земјата, и им се родија ќерки. Видевши но синовите на Богот дека ќерките на луѓето се убави, зедоа за себе жени од сите што ги избраа. И рече Господ Бог: Нема да остане Духот мој во овие луѓе засекогаш, бидејќи тие се месо, а нивните денови ќе бидат сто и дваесет години. Но џиновите беа на земјата во оние денови, и по тоа, како што синовите на Богот влегуваа кон ќерките на луѓето и раѓаа на нив, оние беа џиновите од векот, прочуените луѓе. Видувајќи Господ Бог дека се умножија злата на луѓето на земјата, и секој мисли во своето срце внимателно на злото сите денови. И размисли Бог дека направи човекот на земјата, и размисли. И рече Бог: Ќе го избришам човекот што го создадов од лицето на земјата, од човек до добиток, и од влечуги до птици небесни, зашто сум жален што ги

создадов. Ное пак најде милост пред Господ Бог. Ова се родовите на Ное. Ное беше праведен човек, совршен во своето поколение, и Ное му се допадна на Бога. Ное роди три сина: Сим, Хам и Јафет. Земјата беше уништена пред Богот и беше исполнета со неправда. И виде Господ Бог дека земјата беше уништена, зашто секое суштество го уништи својот пат врз земјата. И рече Господ Бог на Ное: Времето на секој човек дојде пред мене, зашто земјата се наполни со неправда од нив, и еве, јас ќе ги уништам нив и земјата. Направи затоа за себе ковчег од квадратно дрво, со гнезда ќе го направиш ковчегот, и ќе го покриеш со катран однатре и однадвор. И така ќе го направиш ковчегот: триста лакти должината на ковчегот, и педесет лакти широчината, и триесет лакти висината на него. Собирајќи ќе го направиш ковчегот, и во лакет ќе го завршиш одгоре, а вратата на ковчегот ќе ја направиш од страната, долни, второкатни и трокатни ќе го направиш. Јас, еве, донесувам потоп, вода врз земјата, за да уништам сета месо во која има дух на живот под небото, и сè што е врз земјата ќе умре. И ќе го воспоставам мојот завет со тебе, а ти ќе влезеш во ковчегот, ти и твоите синови, и твојата жена, и жените на твоите синови со тебе. И од сите добиток, и од сите влечуги, и од сите диви животни, и од секое месо, по два од сите ќе внесеш во ковчегот, за да ги одржиш во живот со себе, машко и женско ќе бидат. Од сите птици според нивниот род, и од сиот добиток според неговиот род, и од сите влечуги што лазат по земјата според нивниот род, по два од секој вид ќе влезат кај тебе за да се хранат со тебе,

машко и женско. Ти но ќе земеш за себе од сите храни кои ќе ги јадете, и ќе ги собереш кај себе, и тоа ќе биде за тебе и за нив за јадење. И Ное направи сè што му заповеда Господ Бог, така направи.

7

И рече Господ Бог кон Ноје, влези ти и сиот твојот дом во ковчегот, зашто тебе те видов праведен пред мене во ова поколение. Од чистиот добиток внеси кон себе по седум машки и женски, а од нечистиот добиток по два машки и женски. И од чистите птици небесни, по седум машки и женски, и од сите нечисти птици, по два машки и женски, за да се одржи семето врз целата земја. Уште седум дена јас ќе донесам дожд врз земјата, четириесет дена и четириесет ноќи, и ќе ги избришам сите живи суштества што ги создадов од лицето на целата земја. И Ное направи сè што му заповеда Господ Бог. Ное беше на шестстотини години, и потопот од вода дојде врз земјата. Влезе Ное и синовите негови, и жената негова, и жените на синовите негови со него во ковчегот, поради водата на поплавата. И од чистите птици, и од нечистите птици, и од чистиот добиток, и од нечистиот добиток, и од сите влечуги на земјата, по два влегоа кај Ное во ковчегот, машко и женско, како што Бог му заповеда на Ное. И се случи после седумте денови, и водата на поплавата дојде врз земјата. Во шестстотната година од животот на Ное, на вториот месец, на дваесет и

седми ден од месецот, на тој ден се распукнаа сите извори на бездната и небесните преградници се отворија. И дождот врз земјата траеше четириесет дена и четириесет ноќи. Во овој ден влегоа Ное, Сим, Хам, Јафет, синовите на Ное, и жената на Ное, и трите жени на неговите синови со него, во ковчегот. И сите диви животни според видот, и сите добиток според видот, и секое влечуго што се движи по земјата според видот, и секоја птица крилата според видот нејзин, влегоа кај Ное во ковчегот, два два машко и женско од секое тело, во кое има дух на живот. И тие што влегуваа, машки и женски од сета плот, влегоа како што заповеда Бог на Ноја, и Господ Бог го затвори ковчегот однадвор зад него. И се случи поплавата четириесет дена и четириесет ноќи врз земјата, и се зголеми водата, и ја подигна ковчегот, и тој се издигна од земјата. И водата преовладуваше, и се множеше многу на земјата; и ковчегот се носеше над водата. Водата преовладуваше многу силно врз земјата и ги покри сите високи планини што беа под небото. Петнаесет лакти одгоре се издигна водата и ги покри сите високи планини. И умре сета плот што се движеше на земјата: на птиците, на добитокот, на sверовите, и сета влечка што се движеше на земјата, и секој човек. И сите што имаа здив на живот, и сè што беше на сувата земја, умре. И избриша секое живо суштество што беше врз лицето на земјата, од човек до добиток, и влечуги, и птиците на небото, и беа избришани од земјата, и остана само Ное и тие што беа со него во ковчегот. И водата беше издигната врз земјата сто педесет дена.

8

И Бог се потсети на Ное и на сите диви животни, и на сиот добиток, и на сите птици, и на сите влечуги што влечеа, колку што беа со него во ковчегот, и Бог донесе дух врз земјата, и водата престана. И беа покриени изворите на бездната и воздушните преливници на небото, и беше задржан дождот од небото. И водата се повлекуваше одејќи од земјата, и водата се намалуваше по сто и педесет дена. И ковчегот седна во седмиот месец, на дваесет и седми ден од месецот, врз планините Арарат. Водата се намалуваше сè до десеттиот месец. И во десеттиот месец, на првиот ден од месецот, беа видени врвовите на планините. И стана дека после четириесет денови, Ноје го отвори прозорецот на ковчегот што го направи. И го испрати гаворот, и тој излезе и не се врати додека не се исуши водата од земјата. И ја испрати голубицата по него, да види дали водата опаднала од земјата. И гулабицата, не наоѓајќи одмор за нозете, се врати кон него во ковчегот, затоа што вода беше врз целото лице на земјата, и тој ја истегна раката, ја зеде и ја внесе кај себе во ковчегот. И почекавши уште седум други денови, повторно го испрати гулабот од ковчегот. И гулабот се врати кон него навечер, и имаше лист од маслинка во својата уста, и Ное знаеше дека водата престанала од земјата. И почекавши уште седум други денови, повторно го испрати гулабот, и тој не се врати кај него повеќе. И се случи во шестстотината и првата година во животот на

Ноја, од првиот месец, на првиот ден од месецот, водата престана од земјата. И Ное ја отвори покривката на ковчегот што ја направи, и виде дека водата престана од лицето на земјата. Во вториот месец земјата беше исушена, на дваесет и седмиот ден од месецот. И рече Господ Бог кон Ное, велејќи: Излези од ковчегот ти, и жената твоја, и синовите твои, и жените на синовите твои со тебе. И сите sверови колку што се со тебе, и секое месо од птици до добиток, и секое влекачко што се движи по земјата, изведи со себе. И зголемувајте се и множете се на земјата. И излезе Ноје, и жената негова, и синовите негови, и жените на синовите негови со него. И сите дивите животни, и сиот добиток, и секоја птица, и секое влечуго што се движи по земјата според видот нивен, излегоа од ковчегот. И Ноје изгради олтар на Господ, и зеде од сиот чист добиток и од сите чисти птици, и принесе целосно жртвување на олтарот. И Господ Бог помириса мирис на благоухание. И рече Господ Бог размислувајќи, нема повеќе да додадам да ја проколнам земјата поради делата на луѓето, затоа што умот на човекот внимателно лежи на злото од неговата младост, нема значи повеќе да додадам да ја удрам секоја жива плот, како што направив. Сите денови на земјата, семе и жетва, студ и топлина, лето и пролет, ден и ноќ, нема да престанат.

9

И Бог го благослови Ное и неговите синови, и им рече: зголемувајте се и множете се, и наполнете ја земјата, и владејте над неа. И треперењето и стравот ваш ќе биде врз сите диви животни на земјата, врз сите птици на небото, и врз сите што се движат врз земјата, и врз сите риби на морето - под раце на вас ги дадов. И секое живо лазечко нешто ќе ви биде за храна, како што ви дадов зеленчук од трева, така ви давам сè. Освен месо со крв, која е душата, нема да јадете. И зашто вашата крв на вашите души ќе ја побарам од раката на сите sверови, и од раката на човекот брат ќе ја побарам душата на човекот. Тој што пролива крв човечка, наместо неговата крв ќе биде пролеана, затоа што во Божја слика го создадов човекот. Но вие зголемувајте се и множете се, и наполнете ја земјата и покорете ја. И рече Бог на Ноја и на синовите негови, со него велејќи, и ете јас воспоставувам завет мој со вас, и со семето ваше по вас, и со секоја душа жива со вас, од птици, и од добиток, и со сите sверови на земјата, колку што е со вас од сите што излегоа од ковчегот. И ќе го воспоставам мојот завет кон вас, и нема повеќе да умре сета плот од водата на потопот, и нема повеќе да биде потоп на вода да ја уништи целата земја. И рече Господ Бог кон Ное: Ова е знакот на заветот што јас го давам меѓу мене и вас, и меѓу секоја жива душа која е со вас, во вечни родови. Мојот лак го ставам во облакот, и ќе биде за знак на заветот помеѓу мене и земјата. И ќе биде кога ќе собирам облаци врз земјата, ќе се види лакот во облакот. И ќе се сетам на мојот завет, кој е помеѓу мене и вас, и помеѓу секоја жива душа во секое тело, и водата нема

повеќе да биде поплава за да уништи секое тело. И мојот лак ќе биде во облакот, и ќе го гледам за да се сетам на вечниот завет помеѓу мене и земјата, и помеѓу секоја жива душа во секое тело, која е врз земјата. И Бог рече на Ноја: Ова е знакот на заветот што го воспоставив меѓу мене и меѓу сета плот која е на земјата. Беа синовите на Ное, оние што излегоа од ковчегот, Сим, Хам, Јафет. Хам беше татко на Ханаан. Овие се трите синови на Ное, од нив се расеаја по цела земја. И Ное, земјоделец, започна да ја обработува земјата и насади лозје. И пиел од виното, и се напил, и се соблекол во неговата куќа. И Хам, таткото на Ханаан, ја виде наготата на својот татко, и излегувајќи им јави на своите двајца браќа надвор. И Сим и Јафет ја земаа алиштата, ја ставија на двата нивни грбови, и одеа наназад, и ја покрија голотијата на нивниот татко; и нивното лице беше наназад, и голотијата на нивниот татко не ја видоа. Се истрезни и Ное од виното, и дознаде што му направи неговиот помлад син. И рече, проколнато дете Ханаан; слуга ќе биде на неговите браќа. И рече, благословен Господ Бог на Сим; и ќе биде Ханаан дете слуга негов. Нека прошири Бог на Јафет, и нека живее во куќите на Сим; и нека биде Ханаан слуга негов. А Ное живееше по поплавата триста педесет години. И станаа сите дните на Ное деветстотини педесет години, и умре.

10

Овие се родовите на синовите на Ное: Сим, Хам и Јафет, и на нив им се родија синови после потопот. Синовите на Јафет: Гомер, Магог, Мадаи, Јован, Елиса, Тубал, Мешех и Тирас. И синовите на Гомер: Ашкеназ, Рифат и Тогарма. И синовите на Јован: Елиша, Тарсеис, Китиои и Родиои. Од овие беа одделени острови на народите во нивната земја, секој според јазик во нивните племиња и во нивните народи. Синовите на Хам: Кус и Мисраим, Фут и Ханаан. Синовите на Хус: Сава, и Евила, и Савата, и Регма, и Саватака; а синовите на Регма: Сава и Дадан. Прав роди Нимрод; овој започна да биде џин на земјата. Овој беше џин ловец пред Господ Бог; поради ова ќе речат, како Нимрод џин ловец пред Господ. И почетокот на неговото царство стана Вавилон, и Орех, и Архад, и Халане, во земјата Сенаар. Од таа земја излезе Асур и изгради Ниневија и Реовот град и Калах и Шумите помеѓу Ниневија и помеѓу Калах; овој град е голем. И Мисраим роди ги Лудимците, и Нафталимците, и Енамимците, и Лехабимците, и Патрусимците, и Каслухимците, од каде излегоа Филистимците, и Кафторимците. Ханаан роди Сидон, неговиот првороден, и Хетејецот, и Јевусејецот, и Аморејецот, и Гергесејецот, и Евејецот, и Арукејецот, и Асенејецот, и Арадејецот, и Самаређецот, и Аматејецот. И после ова беа расеани племињата на Хананејците. И границите на Хананејците беа од Сидон до Герара и Газа, до Содом и Гомора, Адама и Севоим до Даса. Овие се синовите на Хам, во нивните племиња, според нивните јазици, во нивните земји и во нивните народи. И на Сем му се роди, и тој беше татко на

сите синови на Евер, брат на Јафет, поголемиот. Синови на Сем: Елам, Асирија, Арфаксад, Луд, Арам и Каинан. И синовите на Арам: Уз, Ул, Гатер и Мосох. И Арфаксад роди го Каинан, и Каинан роди го Сала, а Сала роди го Евер. И на Евер му се родија два сина; името на едниот, Пелег, затоа што во неговите денови земјата беше поделена; и името на неговиот брат Јоктан. Јоктан роди Елмодад, и Салет, и Сармот, и Јарах, и Одора, и Аибел, и Декла, и Еуал, и Абимаел, и Саба, и Уфеир, и Еуеила, и Јобаб; сите овие беа синови на Јоктан. И нивното живеалиште беше од Маса до Сафера, планината на истокот. Овие се синовите на Сим, во нивните племиња, според нивните јазици, во нивните земји и во нивните народи. Овие се племињата на синовите на Ное според нивните генерации, според нивните народи; од овие беа расеани острови на народите врз земјата по поплавата.

11

И целата земја имаше еден јазик и еден говор за сите. И се случи кога тие тргнаа од исток, најдоа рамнина во земјата Сенаар и се населија таму. И рече човек на својот сосед: Дојдете да направиме тули и да ги испечеме со оган. И тулата им стана камен, а асфалтот им беше глина. И рекоа: Дојдете да изградиме за себе град и кула, чија глава ќе биде до небото, и да си направиме име, пред да бидеме расеани врз лицето на целата земја. И Господ слезе да го види

градот и кулата што ја изградија синовите на луѓето. И рече Господ: Ете, еден род и еден јазик имаат сите, и ова почнаа да го прават, и сега ништо нема да им биде невозможно од сè што ќе се обидат да направат. Дојдете и откако ќе слеземе, да го збуниме нивниот јазик таму, за да не слуша секој го гласот на својот сосед. И Господ ги расеа оттаму по лицето на целата земја, и престанаа да градат градот и кулата. Поради ова беше наречано нејзиното име Збунетост, затоа што таму Господ ги збуни усните на целата земја, и оттаму Господ ги расеа врз лицето на целата земја. И ова се родовите на Сим, и Сим беше на сто години кога го роди Арфаксад, во втората година после потопот. И Сим живеел, откако го родил Арфаксад, петстотини години, и родил синови и ќерки, и умрел. И живееше Арфаксад сто триесет и пет години и роди го Каинан. И Арфаксад живеел, после што родил Кајнан, четиристотини години, и родил синови и ќерки, и умрел. И живееше Кајнан сто и триесет години, и роди го Сала; и живееше Кајнан, после родувањето на Сала, години триста триесет, и роди синови и ќерки, и умре. И Сала живееше сто триесет години и роди го Евер. И Сала живееше триста триесет години после што го роди Евер, и роди синови и ќерки, и умре. И Евер живееше сто триесет и четири години и роди го Фалег. И Евер живееше, после што го роди Фалег, двесте седумдесет години, и роди синови и ќерки, и умре. И Фалег живееше сто и триесет години и роди го Рагау. И Фалег живееше, откако го роди Рагау, двесте и девет години, и роди синови и ќерки, и умре. И Рагау живееше сто триесет и две години

и роди го Серух. И Рагау живееше, откако го роди Серух, двесте и седум години, и роди синови и ќерки, и умре. И Серух живееше сто триесет години и роди го Нахор. И Серух живееше двесте години откако го роди Нахор, и роди синови и ќерки, и умре. И Нахор живееше сто седумдесет и девет години, и го роди Тара. И живееше Нахор, откако го роди Тара, сто дваесет и пет години, и роди синови и ќерки, и умре. И Тара живееше седумдесет години, и роди го Аврам, и го Нахор, и го Аран. А ова се пораклата на Тара; Тара роди Аврам, и Нахор, и Аран; и Аран роди Лот. И умре Аран пред Тара, неговиот татко, во земјата каде што се роди, во земјата на Халдејците. И Аврам и Нахор земаа за себе жени. Името на жената на Аврам беше Сара, а името на жената на Нахор беше Мелха, ќерка на Аран, кој беше татко на Мелха и татко на Јесха. И Сара беше неплодна и не раѓаше деца. И Тара го зеде Аврам, својот син, и го Лот, синот на Аран, синот на неговиот син, и ја Сара, неговата снаа, жената на Аврам, неговиот син, и ги изведе од земјата на Халдејците, да одат во земјата Ханаан; и дојдоа до Аран, и се насели таму. И сите денови на Тара во земјата Харан беа двесте и пет години, и Тара умре во Харан.

12

И рече Господ на Аврам: Излези од земјата твоја, и од роднината твоја, и од куќата на таткото твој, и дојди во земјата што ќе ти ја покажам. И ќе те направам голем

народ, и ќе те благословам, и ќе го возвеличам твоето име, и ќе бидеш благословен. И ќе ги благословам оние што те благословуваат, и ќе ги проколнам оние што те проколнуваат, и во тебе ќе бидат благословени сите племиња на земјата. И отиде Аврам, како што му зборуваше Господ, и Лот отиде со него, а Аврам беше на седумдесет и пет години кога излезе од Харан. И Аврам ја зеде Сара, жената своја, и Лот, синот на братот свој, и сите нивни имоти што ги стекнаа, и сета душа што ја стекнаа од Харан, и излегоа да одат во земјата Ханаан. И Аврам поминал низ земјата по должината нејзина до местото Сихем, кај високиот даб, а Хананејците тогаш живееле во земјата. И му се појави Господ на Аврам и му рече: На твоето семе ќе ја дадам оваа земја. И Аврам изгради таму олтар на Господ што му се појави. И се оддалечи оттаму кон планината источно од Ветил, и постави таму свој шатор во Ветил кон морето, а Ангаи кон исток, и изгради таму олтар на Господ, и го призва името Господово. И Аврам замина, и одејќи се настани во пустината. И настана глад врз земјата, и слезе Аврам во Египет да престојува таму, зашто гладот се засили врз земјата. Се случи кога Аврам се приближи да влезе во Египет, Аврам ѝ рече на Сара, неговата жена: Знам јас дека ти си убаволична жена. Ќе биде затоа, кога ќе те видат Египќаните, ќе кажат дека таа е неговата жена, и ќе ме убијат, а тебе ќе те поштедат. Реков затоа дека сум негова сестра, за да ми биде добро заради тебе, и душата моја ќе живее поради тебе. Се случи дека, кога Аврам влезе во Египет, Египќаните ја видоа неговата жена и забележаа

дека таа беше многу убава. И ја видоа владетелите на Фараон и ја пофалија пред Фараон, и ја внесоа во куќата на Фараон. И на Аврам добро го третираа поради неа, и му станаа овци и телиња и магарињa и слуги и слугинки и мулиња и камили. И Бог го измачи Фараонот со велики и зли измачувања, и неговата куќа, поради Сара, жената на Аврам. Повикавши го Аврам, Фараон му рече: Што ова ми направи, зашто не ми кажа дека таа е твоја жена? Зошто рече дека таа е мојата сестра? И ја земав неа за себе како жена, и сега еве жената твоја пред тебе, земи ја и бегај. И Фараон им нареди на мажите за Аврам да го испратат него, и жената негова, и сè што му припаѓаше.

13

Аврам отиде горе од Египет, тој и жената негова, и сè што беше негово, и Лот со него, во пустината. Абрам беше многу богат со добиток, и со сребро, и со злато. И тој отиде од каде што дојде во пустината до Ветил, до местото каде што беше неговиот шатор порано, помеѓу Ветил и помеѓу Гај, на местото на олтарот каде што направи на почетокот, и таму Аврам го повика името на Господ. И Лот, кој патуваше со Аврам, имаше овци, волови и шатори. И земјата не можеше да ги прими за да живеат заедно, зашто нивните имоти беа многу, и земјата не можеше да ги прими за да живеат заедно. И се случи битка помеѓу овчарите на добитокот на Аврам и помеѓу овчарите на добитокот на Лот, а

Хананејците и Ферезејците тогаш живееја во земјата. Рече Аврам на Лот: Нека не биде битка меѓу мене и тебе, и меѓу моите овчари и твоите овчари, затоа што ние сме браќа. Не е ли, еве, цела земјата пред тебе? Одвои се од мене; ако ти кон лево, јас кон десно; ако пак ти кон десно, јас кон лево. И подигнувајќи ги очите свои, Лот виде дека целата околна област на Јордан беше наводнувана, пред уништувањето на Содом и Гомора од Бог, како рајот на Бог и како земјата на Египет, се до Зогора. И Лот избра за себе сета околна област на Јордан, и Лот замина од исток, и се одделија секој од својот брат. Аврам живееше во земјата Ханаан, а Лот живееше во град од околните региони и постави шатор во Содом. А луѓето во Содом беа многу зли и грешници пред Богот. А Бог рече на Аврам после тоа да се одвои Лот од него: погледни нагоре со очите твои и види од местото каде сега ти си кон север и југ и исток и запад; зашто сета земјата која ти ја гледаш, на тебе ќе ја дадам ја и на семето твое до вечност. И ќе го направам твоето семе како песокот на земјата; ако некој може да го преброи песокот на земјата, тогаш и твоето семе ќе биде пребројено. Стани и помини низ земјата, низ нејзината должина и ширина, затоа што на тебе ќе ја дадам и на твоето семе засекогаш. И откако го премести својот шатор, Аврам дојде и се насели покрај дабот Мамре, кој беше во Хеврон, и таму изгради олтар на Господ.

14

Се случи во царството на Амарфал царот на Сенаар, и Ариох царот на Еласар, Кедорлаомер царот на Елам, и Тидал царот на народите, тие направија војна со Бала царот на Содом, и со Варса царот на Гомора, и со Сенаар царот на Адама, и со Симовор царот на Севоим, и царот на Валак; ова е Сигор. Сите овие се согласија на солената долина, ова е морето на солите. Дванаесет години тие му служеа на Ходолологомор, а во тринаесеттата година се отцепија. Во четиринаесеттата година дојде Ходологомор и царите со него, и ги сечеа гигантите во Астарот и Карнаим, и силните народи заедно со нив, и Омејците во градот Сауе. И Хоритите во планините Сеир, до теревинтот на Фаран, кој е во пустината. И откако се вратија, дојдоа на изворот на судот; ова е Кадеш; и ги исечкаа сите владетели на Амалик, и Аморејците што живееја во Асасонтамар. Излезе а царот на Содом, и царот на Гомора, и царот на Адама, и царот на Севоим, и царот на Балак; ова е Сигор; и се подредија против нив за војна во солената долина, против Ходолгомор царот на Елам, и Тапгал царот на народите, и Амарфал царот на Сенаар, и Ариох царот на Еласар, четирите цареви против петте. Долината солена имаше бунари со асфалт, а кралот на Содом и кралот на Гомора избегаа и паднаа таму, а оние што останаа избегаа во планината. Зедоа го сиот коњ на Содом и Гомора, и сета нивна храна, и си отидоа. Зедоа но и го Лот, синот на братот на Аврам, и неговиот багаж, и тргнаа, зашто тој живееше во Содом. Пристигнувајќи, еден од спасените пријави на Аврам Евреинот, а тој живееше кај дабот на Мамре Аморејецот, брат на Есхол и брат на Аунан,

кои беа сојузници на Аврам. Слушајќи и Аврам дека бил заробен Лот, братот негов, ги изброил своите сопствени домашни членови триста десет и осум, и прогонувал зад нив до Дан. И тој нападна врз нив ноќта самиот, и децата негови, и ги удри нив, и ги гонеше нив до Хоба, која е на лево од Дамаск. И тој ги врати сите коњи на Содом, и го врати Лот, неговиот братучед, и сите негови имоти, и жените, и народот. Излезе и кралот на Содом во средба кон него, откако тој се врати од ударот на Ходоллогомор и на кралевите што беа со него, во долината на Савуј, ова беше рамнината на кралевите. И Мелхиседек, крал на Салим, изнесе леб и вино, а беше свештеник на Бога Севишен. И го благослови Аврам, и рече: Благословен е Аврам на Бога Севишниот, кој го создаде небото и земјата. И благословен е Бог Највисокиот, кој ги предаде непријателите твои под твоја власт, и Аврам му даде десетина од сè. Рече и кралот на Содом кон Аврам: Дај ми ги луѓето, а коњот земи го за себе. Рече и Аврам кон царот на Содом, ќе ја издигнам раката моја кон Господ Бог Највисок, кој создаде небото и земјата, ако од конец до ремен на сандала ќе земам од сите твои, за да не речеш дека јас го збогатив Аврам. Освен она што го јадоа младите мажи, и делот на мажите што отидоа заедно со мене - Есхол, Аунан, Мамре - овие ќе земат дел.

15

По овие зборови, зборот Господов дојде кон Аврам во

видение, велејќи: Не се плаши Аврам, јас сум твој штит, твојата награда ќе биде многу голема. И вели Аврам, Господару Господи, што ќе ми дадеш? Јас заминувам бездетен; а синот на Масек од мојот дом, овој Дамаск Елиезер. И рече Аврам: Бидејќи на мене не ти даде семе, а роденото во мојата куќа ќе ме наследи. И веднаш глас на Господ му се јави, велејќи: Не ќе те наследи овој, туку оној што ќе излезе од тебе, тој ќе те наследи. Го изведе надвор и му рече: Погледни нависти на во небото и изброј ги ѕвездите, ако можеш да ги изброиш. И рече: Така ќе биде твоето семе. И Аврам му поверуваше на Бог, и тоа му се сметаше за праведност. Рече му: Јас сум Бог кој те изведов од земјата на Халдејците, за да ти ја дадам оваа земја да ја наследиш. Рече но, Господару Господи, според што ќе знам дека ќе ја наследам? Рече му: Земи ми јуница на три години, коза на три години, овен на три години, грлица и гулаб. Тој зеде сите овие работи, ги подели на половина и ги постави едни наспроти други, но птиците не ги подели. Слегоа птици врз телата, врз нивните половини, и Аврам седна со нив. Околу заодот на сонцето, транс падна врз Аврам, и еве, голем темен страв го обзеде. И беше кажано на Аврам: Знаејќи ќе знаеш дека семето твое ќе биде странец во земја што не е своја, и ќе ги поробат, и ќе ги измачат, и ќе ги понизат четиристотини години. Но народот на кој ќе служат, ќе го судам јас, а после тоа, тие ќе излезат оттука со многу багаж. Ти пак ќе одиш кон твоите татковци во мир, одгледан во добра старост. Во четвртата генерација ќе се вратат тука, бидејќи уште не се исполнети

гревовите на Аморејците до сега. Бидејќи сонцето зајде кон запад, се појави пламен, и еве печка што пушеше и огнени факели, кои поминаа меѓу овие поделени парчиња. Во тој ден Господ направи завет со Аврам, велејќи, на твоето семе ќе ја дадам оваа земја, од реката Египетска до големата река Еуфрат: Кенејците, и Кенезејците, и Кадмонејците, и Хетејците, и Ферезејците, и Рафаимците, и Аморејците, и Хананејците, и Евејците, и Гергесејците, и Јевусејците.

16

Сарај, жената на Аврам, не му раѓаше, но таа имаше египетска слугинка на која името беше Агар. Сара рече кон Аврам, еве Господ ме затвори да не раѓам; влези затоа кај мојата слугинка, за да добијам деца од неа; а Аврам го послуша гласот на Сара. И Сара, жената на Аврам, ја зеде Агар Египетката, нејзината слугинка, по десет години од живеењето на Аврам во земјата Ханаан, и ја даде нему, на Аврам, нејзиниот маж, за жена. И влезе кон Агар, и таа зачна, и кога виде дека е бремена, господарката беше обесчестена пред неа. Сара рече кон Аврам, јас сум повредена од тебе; јас ја дадов мојата слугинка во твојот скут, но видувајќи дека таа има во утроба, јас бев обесчестена пред неа. Да суди Бог помеѓу мене и тебе. Рече и Аврам кон Сара, ете слугинката твоја во рацете твои, користи ја како што би тебе угодно било. И Сара ја малтретираше неа, и таа избега од лицето нејзино.

Гласникот на Господ ја најде неа на изворот на водата во пустината, на изворот на патот Сур. И ѝ рече гласникот на Господ, Агар, слугинко на Сара, од каде доаѓаш? И каде одиш? И рече: од лицето на Сара, господарката моја, јас бегам. И рече ѝ гласникот на Господ, врати се кај твојата господарка, и понизи се под нејзините раце. И ѝ рече гласникот на Господ, множејќи ќе го умножам семето твое, и нема да се изброи поради множеството. И ѝ рече гласникот на Господ, ете ти имаш во утроба, и ќе родиш син, и ќе го наречеш неговото име Исмаил, зашто Господ слушна за твоето понижување. Овој ќе биде рустичен човек, рацете негови врз сите, и рацете на сите врз него, и пред лицето на сите негови браќа ќе живее. И таа го нарече името на Господ што зборуваше кон неа, ти Бог што ме виде, зашто таа рече, и навистина пред лице видов оној што ми се појави. Поради ова го нарече бунарот, бунар каде пред него видов; еве помеѓу Кадеш и помеѓу Барад. И Агар му роди син на Аврам, и Аврам го нарече името на неговиот син, кого Агар му го роди, Исмаил. Аврам беше на осумдесет и шест години, кога Агар му роди Исмаил на Аврам.

17

Аврам стана на деведесет и девет години. И се појави Господ на Аврам, и му рече: Јас сум твојот Бог; биди угоден пред мене, и стани беспрекорен. И ќе го поставам мојот

завет помеѓу мене и тебе, и ќе те умножам многу. И Аврам падна ничкум. И Бог му зборуваше, велејќи: И јас, еве, заветот мој е со тебе, и ќе бидеш татко на множество народи. И нема повеќе да се вика твоето име Аврам, туку твоето име ќе биде Абрахам, зашто те поставив за татко на многу народи. И ќе те зголемам многу многу, и ќе те направам во народи, и кралеви од тебе ќе излезат. И ќе го воспоставам заветот мој помеѓу тебе и помеѓу семето твое по тебе во нивните генерации, во вечен завет, да бидам твој Бог и на семето твое по тебе. И ќе ти дадам на тебе и на твоето семе по тебе земјата во која престојуваш, сета земја Ханаан, во вечен посед, и ќе им бидам Бог. И Бог рече кон Аврам, а ти пак Завет мој ќе чуваш, ти и семето твое после тебе во нивните генерации. И ова е заветот што ќе го чуваш помеѓу мене и вас, и помеѓу твоето семе со тебе низ нивните генерации: ќе биде обрезан секој ваш машки. И ќе бидете обрезани на месото на вашиот препуциум, и тоа ќе биде знак на заветот помеѓу мене и вас. И дете од осум дена ќе биде обрежано кај вас, секое машко во вашите генерации; и домороденио т и купениот со сребро од секој туѓ син, кој не е од твоето семе. Со обрежување ќе биде обрежан домороденио т на твојата куќа, и купениот со сребро; и мојот завет ќе биде на вашето тело во вечен завет. И необрезан машки, кој нема да биде обрезан на месото на неговиот препуциум на осмиотден, ќе биде уништена таа душа од нејзината раса, затоа што го скршил мојот завет. И Бог рече на Аврам: Сара, жената твоја, нема повеќе да се вика Сара, туку Сара ќе биде нејзиното име. Ќе ја

благословам неа, и ќе ти дадам од неа дете, и ќе го благословам него, и ќе биде во народи, и кралеви на народи од него ќе произлезат. И падна Аврам на лицето негово, и се насмеа, и рече во умот негов, велејќи: дали на стогодишниот ќе му се роди син? И дали Сара на деведесет години ќе роди? Рече и Аврам кон Бога: Исмаил, овој нека живее пред тебе. Рече но Бог кон Абраам: Да, еве Сара, жената твоја, ќе ти роди син, и ќе го наречеш неговото име Исак, и ќе го воспоставам мојот завет со него, во вечен завет, да бидам Бог нему и на неговото семе со него. За Исмаил, еве, те слушнав, и еве, го благословив него, и ќе го зголемам него, и ќе го умножам него многу. Дванаесет народи ќе роди, и ќе го дадам него во голем народ. Но мојот завет ќе го воспоставам со Исак, кого Сара ќе ти го роди во ова време, во следната година. Завршил да зборува кон него, и Бог се искачил од Аврам. И Абрахам го зеде Исмаел, својот сопствен син, и сите свои домородени, и сите купени со сребро, и секое машко од мажите во куќата на Абрахам, и ги обреза нивните препуциуми, во времето на оној ден, како што му зборуваше Бог. Абрахам беше деведесет и девет години, кога се обреза месото на неговиот препуциум. Исмаел, неговиот син, беше на тринаесет години кога беше обрезано месото на неговиот препуциум. Во тоа време на тој ден беше обрезан Авраам, и Исмаил неговиот син, и сите мажи на неговата куќа, и неговите домородени, и купените со сребро од туѓи народи.

18

Му се појави Богот кон дабот Мамре, додека тој седеше на вратата од неговиот шатор на пладне. Погледнувајќи нагоре со очите свои виде, и еве три мажи стоеја над него; и видувајќи, истрча во пресрет на нив од вратата на шаторот свој, и се поклони до земја. И рече, Господе, ако сум нашол милост пред тебе, не минувај покрај твојот слуга. Нека биде земена вода, и нека ги измијат вашите стапала, и ладете се под дрвото. И ќе земам леб, и ќе јадете. И после ова ќе продолжите на вашиот пат, поради кој свртевте кај вашиот слуга. И рече: Така направи, како што ти рече. И Абраам забрза кон шаторот кон Сара, и ѝ рече: Забрзај и замеси три мерки фино брашно, и направи леб печен во пепел. И кон воловите истрча Аврам, и зеде мека телешко и добро, и му го даде на детето, и забрза да го направи. Зеде путер, млеко и телето кое го направи, и им ги постави пред нив, и тие јадоа, а тој стоеше покрај нив под дрвото. И рече кон него: Каде е Сара, жената твоја? А тој одговори: Еве, во шаторот. Рече и, враќајќи се ќе дојдам кај тебе според ова време во часови, и ќе има син Сара, жената твоја. Сара слушаше кај вратата на шаторот, бидејќи беше зад него. Абрахам и Сара беа постари, напреднати во години, и на Сара ѝ престана да ѝ се случуваат женските работи. Се насмеа Сара во себе велејќи: Не ми се случило уште до сега, а господарот мој е постар. И рече Господ кон Авраам, зошто се насмеа Сара во себе, велејќи, дали навистина ќе родам? Но јас остарев.

Нема да биде невозможен кај Бога зборот? Во ова време ќе се вратам кај тебе следната година, и Сара ќе има син. Но Сара порекна, велејќи: Не се смеев, зашто се уплаши. И ѝ рече: Не, туку ти се насмеа. Станувајќи од таму, луѓето погледнаа надолу кон Содом и Гомора. Аврам и патуваше заедно со нив, придружувајќи ги. А Господ рече, нема да кријам јас од Аврам, слугата мој, она што јас го правам. Абрахам ќе стане голем и многубројен народ, и во него ќе бидат благословени сите народи на земјата. Знаев зашто тој ќе им нареди на своите синови и на својата куќа по него, и тие ќе ги чуваат патиштата Господови, да прават праведност и суд, за да донесе Господ врз Авраам сè што му зборуваше. Рече Господ: Викот на Содом и Гомора се умножи кон мене, и гревовите нивни се многу големи. Откако слезам, ќе видам дали според нивниот вик што доаѓа кон мене се завршуваат, а ако не, за да знам. И откако се вратија оттаму, мажите дојдоа во Содом; а Аврам сè уште беше стоејќи пред Господ. И приближувајќи се, Абраам рече: Не уништувај го праведниот заедно со безбожниот, и ќе биде праведниот како безбожниот. Ако има педесет праведници во градот, ќе ги уништиш? Нема да го поштедиш целото место поради педесетте праведници, ако се во него? Никако да не направиш како овој збор, да убиеш праведен со безбожен, и ќе биде праведниот како безбожниот, никако! Оној што суди над сета земјата, нема ли да изврши правда? Рече Господ: ако има во Содом педесет праведни во градот, ќе го поштедам целиот град и целото место заради нив. И одговарајќи, Абрахам рече: Сега

почнав да зборувам кон мојот Господ, а јас сум земја и пепел. Ако педесетте праведни бидат намалени на четириесет и пет, ќе го уништиш целиот град поради петте? И рече, нема да ја уништам ако најдам таму четириесет и пет. И додаде уште да зборува кон него, и рече: Ако но се најдат таму четириесет, и рече: Нема да уништам поради четириесетте. И рече: Не нешто, Господе, ако зборувам? Ако пак се најдат таму триесет? И рече, нема да уништам поради тие триесет. И рече, бидејќи имам да зборувам кон Господ, ако но се најдат таму дваесет? И рече: Нема да уништам, ако најдам таму дваесет. И рече: Да не биде ништо, Господе, ако зборувам уште еднаш? Ако пак се најдат таму десет? И рече: Нема да уништам поради десетте. Отиде Господ, откако престана да зборува со Аврам, и Аврам се врати на своето место.

19

Дојдоа и двајцата гласници во Содом навечер. Лот седеше крај портата на Содом; а кога виде, Лот стана да ги пречека и се поклони со лицето до земјата. И рече, еве, Господари, свртете во куќата на вашиот слуга, и преноќете, и измијте си ги нозете, и станувајќи рано ќе си заминете на вашиот пат. И рекоа: Не, туку на улица ќе преноќиме. И ги наложи, и тие свртија кон него, и влегоа во неговата куќа, и им направи пиење, и им испече бесквасни лебови, и јадоа. Пред легнувањето, мажите од градот, Содомјаните,

опколија куќата, од младиот човек до постариот, сиот народ заедно. И го повикуваа Лот, и му велеа, каде се мажите што влегоа кај тебе ноќва? Изведи ги кон нас, за да станеме роднини со нив. Излезе Лот кон нив на прагот, а вратата ја затвори зад себе. Рече и кон нив: Никако, браќа, не правете зло. Се но ми две ќерки, кои не познаваа маж, ќе ги изведам нив кон вас, и користете ги нив како би било угодно на вас, само кон мажите овие не правете неправедно, не поради што влегоа под заштитата на гредите мои. Тие му рекоа, оддалечи се оттаму; ти влезе да живееш привремено, а не да судиш? Сега значи тебе ќе те третираме полошо отколку нив. И силеа го човекот Лот многу, и се приближија да ја скршат вратата. Протегајќи ги рацете, мажите го повлекоа Лот кон себе во куќата и ја затворија вратата на куќата. Но мажите што беа врз вратата на куќата ги удрија со слепило, од мал до голем, и беа парализирани барајќи ја вратата. Рекоа а мажите кон Лот, имаш ли ти овде зетови, или синови, или ќерки? Ако некој друг ти е во градот, изведи го од ова место, зашто ние го уништуваме ова место; зашто нивниот вик беше издигнат пред Господ, и Господ нè испрати да го уништиме. Излезе Лот и зборуваше со неговите зетови, оние што ги земале неговите ќерки, и рече: Станете и излезете од ова место, зашто Господ го уништува градот, но им изгледаше дека се шегува пред неговите зетови. Кога зората настана, гласниците беа нетрпеливи кон Лот, велејќи, стани земји ја жената твоја, и двете ќерки твои, кои ги имаш, и излези, за да не и ти загинеш заедно со беззаконијата на градот. И тие

беа вознемирени, и пратениците ја фатија неговата рака, и раката на неговата жена, и рацете на неговите две ќерки, во тоа што Господ го штедеше него. И се случи кога ги изведоа надвор, и рекоа: спасувајќи, спаси ја твојата душа, не гледај назад, ниту стој во целата околна област, спаси се во планината, да не бидеш зграбен. Рече а Лот кон нив, молам Господе, бидејќи слугата твој најде милост пред тебе, и ти ја зголеми правдата твоја што ја правиш врз мене, за да живее душата моја; јас а нема да можам да бидам спасен на планината, да не некогаш ме фатат злата и умрам. Ете, овој град е блиску за да побегнам таму, кој е мал; и таму ќе бидам спасен; не е ли мал? И ќе живее душата моја поради тебе. И му рече, ете се зачудив на твоето лице и на овој збор, да не го уништам градот за кој зборуваше. Забрзај затоа да се спасиш таму, зашто нема да можам да направам ништо, додека не дојдеш ти таму. Поради ова тој го нарече името на тој град Сигор. Сонцето изгреа над земјата, и Лот влезе во Сигор. И Господ врна врз Содом и Гомора сулфур и оган од Господ од небото. И ги уништи овие градови и целиот околен регион, и сите жители во градовите, и сè што никнуваше од земјата. И неговата жена погледна назад и се претвори во столб од сол. Рано стана Абрахам наутро на местото каде што стоеше пред Господ. И тој погледна кон Содом и Гомора, и кон целата околна област, и виде, и еве се издигаше пламен од земјата, како пареа од печка. И се случи кога Бог ги уништуваше сите градови на околната област, Бог се сети на Аврам и го испрати Лот од средината на уништувањето, кога Господ ги уништуваше градовите во

кои живееше Лот. Лот се искачи од Сигор и се насели на планината, тој и двете негови ќерки со него, бидејќи се плашеше да живее во Сигор, и живееше во пештерата тој и двете негови ќерки со него. Рече постарата кон помладата: Нашиот татко е стар, и нема никој на земјата кој ќе влезе кон нас, како што припаѓа на целата земја. Дојди и да му дадеме вино на нашиот татко да пие, и да легнеме со него, и да добиеме потомство од нашиот татко. Напоија го нивниот татко со вино во таа ноќ, и влегувајќи постарата спиеше со нејзиниот татко во таа ноќ, и тој не знаеше ниту кога таа легна, ниту кога стана. Се случи дека следниот ден постарата ѝ рече на помладата: Еве, спиев вчера со нашиот татко. Да му дадеме да пие вино и оваа ноќ, и влези и легни со него, и да воскреснеме семе од нашиот татко. Тие му дадоа да пие и во таа ноќ на нивниот татко вино, и влегувајќи помладата спиеше со нејзиниот татко, и тој не знаеше кога таа легна и кога стана. И двете ќерки на Лот зачнаа од нивниот татко. И постарата роди син, и го нарече неговото име Моав, велејќи: од мојот татко, овој е татко на Моавјаните до денешниот ден. Роди и помладата син, и го нарече неговото име Амон, велејќи: син на мојот род, овој е татко на Амонитите до денешниот ден.

20

И се помести оттаму Абраам во земјата кон Југ, и живееше помеѓу Кадеш и помеѓу Сур, и престојуваше во Герара. Рече

и Абраам за Сара, жената негова, дека сестра моја е, се уплаши бидејќи да каже дека жена моја е, да не некогаш мажите на градот да го убијат него поради неа, испрати и Авимелех, крал на Герара, и ја зеде Сара. И Бог влезе кај Авимелех во сон ноќта и рече: Ете, ти ќе умреш поради жената што ја зеде, а таа е омажена. Абимелех но не ја допрел, и рече: Господе, дали ќе уништиш народ незнаен и праведен? Не тој самиот ми рече: Таа е моја сестра? И таа ми рече, брат мој е? Со чисто срце и со праведност на рацете го направив ова. Рече му Богот во сон, и јас знаев дека со чисто срце го направи ова, и те поштедев да не згрешиш против мене, затоа не ти дозволив да ја допреш неа. Сега врати ја жената на човекот, затоа што тој е пророк, и ќе се помоли за тебе, и ќе живееш. Ако не ја вратиш, знај дека ќе умреш ти и сè што е твое. И Авимелех стана рано наутро, и ги повика сите свои слуги, и им ги зборуваше сите овие зборови во нивните уши; а сите луѓе се исплашија многу. И Авимелех го повика Аврам и му рече: Што ова ни направи? Зар не згрешивме против тебе, зошто ти донесе врз мене и врз моето кралство голем грев? Работа која никој нема да направи, ти ми направи. Рече но Авимелех на Аврам: Што видувајќи го направи ова? Рече но Абрахам: Реков бидејќи, тогаш нема побожност на ова место, и мене ќе ме убијат поради жената моја. И навистина, таа е моја сестра од татко, но не од мајка, и таа ми стана жена. Се случи кога Богот ме изведе од куќата на мојот татко, и ѝ реков на неа: Оваа правда ќе ми ја направиш - на секое место каде ќе влеземе таму, кажи за мене дека е мој брат.

Зеде и Авимелех илјада дидрахми, и овци, и телиња, и деца, и слугинки, и даде на Аврам; и му ја врати Сара, жената негова. И рече Абимелех на Аврам: Ете, земјата моја е пред тебе, каде што ти се допаѓа, живеј. На Сара но рече: Ете, дадов илјада дидрахми на твојот брат, овие ќе ти бидат за чест на твоето лице, и на сите со тебе, и сè зборувај вистински. Се помоли Аврам кон Бога, и Бог го излечи Авимелеха, и жената негова, и слугинките негови, и тие родија. Дека Господ затворил секоја матка во куќата на Авимелех однадвор, поради Сара, жената на Аврам.

21

И Господ ја посети Сара, како што рече, и Господ ѝ направи на Сара, како што зборуваше. И откако зачна, му роди на Абраам син во старост, во времето како што му зборуваше Господ. И Аврам го нарече името на синот негов кој му се роди, кого му роди Сара, Исак. А Аврам го обреза Исака на осмиот ден, како што му заповеда Бог. И Абраам беше на сто години, кога му се роди неговиот син Исак. Рече и Сара: Смеа ми направи Господ, бидејќи секој што ќе слушне ќе се зарадува со мене. И рече кој ќе му објави на Аврам дека Сара дои дете? Дека родив син во мојата старост. И детето порасна и беше одбиено; и Аврам направи голема гозба во денот кога Исак, неговиот син, беше одбиен. Видувајќи Сара го синот на Агар Египќанката, кој му се роди на Аврам, како игра со Исак нејзиниот син, таа рече на Аврам, истерај ја

оваа слугинка и нејзиниот син; зашто синот на оваа слугинка нема да наследи со мојот син Исак. Но зборот се појави многу тежок пред Абраам за неговиот син. Рече и Бог на Аврам: нека не биде тешко пред тебе за детето и за слугинката; сè што би ти кажала Сара, слушај го гласот нејзин; зашто во Исак ќе ти се нарече потомство. И синот на оваа слугинка ќе го направам голем народ, зашто е твое семе. Се крена Аврам наутро, и зеде лебови и мев со вода, и даде на Агар; и стави на рамото нејзино детето, и ја испрати неа; Отишла таа луташе низ пустината, кај студенецот на заклетвата. Престана водата од мевот и таа го фрли детето под еден бор. Отишла, таа седеше наспроти него оддалеку, како фрлање со лак, зашто рече: да не ја видам смртта на моето дете. И таа седна наспроти него; а детето извика и заплака. Слушна и Бог на гласот на детето од местото каде што беше; и гласник на Бог повика на Агар од небото, и ѝ рече на неа, што е Агар? Не се плаши; зашто Бог го слушнал гласот на детето од местото каде што е. Стани и земи го детето, и држи го со твојата рака· зашто ќе го направам голем народ. И Бог ѝ ги отвори очите и таа виде бунар со жива вода и отиде и ја наполни кожата со вода и го напои детето. И Бог беше со детето; и тој порасна, и живееше во пустината; а стана стрелец. И живееше во пустината, и мајката му зеде жена од Фаран Египетски. Се случи во тоа време, и рече Авимелех, и Охозат придружникот негов, и Фихол главниот командант на силата негова, кон Аврам, велејќи: Бог е со тебе во сè што правиш. Сега, затоа, заколни ми се на Бога дека нема да ми

направиш неправда мене, ниту на моето семе, ниту на моето име, туку според праведноста што ја покажав кон тебе, ќе постапиш и ти кон мене и кон земјата во која ти живееше. И рече Аврам: Јас ќе се заколнам. И Аврам го укори Авимелех за бунарите на водата, кои ги зедоа слугите на Авимелех. И рече нему Авимелех: Не знаев кој ти го направи ова, ниту ти мене кажа, ниту јас слушнав, освен денес. И Абраам зеде овци и телиња, и му ги даде на Авимелех, и двајцата склучија завет. И Абрахам постави седум јагнињa овци одделно. И рече Авимелех на Аврам: Што се овие седум јагнињa од овците, кои ги одвои сам? И рече Аврам дека ќе земеш седумте јагнињa од мене, за да ми бидат за сведоштво дека јас го ископав овој студенец. Поради ова тој го нарече тоа место Бунар на заклетвата, затоа што таму двајцата се заколнаа. И тие направија завет во студенецот на заклетвата; а се крена Авимелех, Охозат неговиот пријател, и Фихол главниот командант на неговата војска, и тие се вратија во земјата на Филистејците. И Абраам насади поле кај кладенецот на заклетвата, и таму го повика името на Господ, вечниот Бог. Абрахам живееше во земјата на Филистимците многу денови.

22

И стана дека после овие зборови Бог го тестираше Абраам, и му рече: Абраам, Абраам, а тој рече: Еве јас. И рече: Земи го

синот твој возљубениот, кого возљуби, Исак, и оди во високата земја, и принеси го таму како целосна жртва на една од планините за која ќе ти кажам. Станувајќи, а Аврам наутро го наседла магарето негово; зеде а со себе двајца слуги, и Исак синот негов; и расцепувајќи дрва за целосно жртвување, станувајќи отиде, и дојде на местото, кое му го рече Бог, на третиот ден. И погледнувајќи со очите, Абраам го виде местото оддалеку. И рече Аврам на децата негови, седнете тука со магарето; јас и детето ќе поминеме до таму; и откако се поклониме ќе се вратиме кај вас. Аврам зеде дрва за целосното жртвување и ги стави на Исак, неговиот син, а во рацете зеде оган и меч, и двајцата одеа заедно. И Исак рече кон Авраам, таткото негов: Татко. А тој рече: Што е, дете? Рече, и, еве огнот и дрвата, каде е овцата за целосно изгорување? Рече и Аврам, Бог ќе види за себе овца за целосно жртвување, дете. Отишле и двајцата заедно, дојдоа на местото што Бог му кажа нему; и изгради таму Аврам жртвеник, и ги стави дрвата; и врзал го Исак, синот негов, го стави него на жртвеникот одозгора на дрвата. И Абрахам ја испружи раката за да го земе мечот и да го заколе синот свој. И Гласникот Господов го повика него од небото, и рече: Авраме, Авраме. А тој рече: Ете јас. И рече, не ја ставај раката твоја врз детето, ниту му прави ништо· сега бидејќи знаев дека ти се плашиш од Бога· и не го поштеди твојот возљубен син поради мене. И погледнувајќи нагоре Аврам со очите свои виде, и еве еден овен држен во растение Савек за роговите. И отиде Аврам, и го зеде овенот, и го принесе како целосна жртва наместо Исак, синот негов. И Аврам го

нарече името на тоа место, Господ виде; за да кажат денес: на планината Господ се појави. И повика Гласникот на Господ Авраам втор пат од небото, велејќи, Според себе си се заколнав, вели Господ, затоа што го направи ова дело, и не го пожали твојот возљубен син заради мене, навистина благословувајќи ќе те благословам, и множејќи ќе го умножам твоето семе, како ѕвездите на небото, и како песокот што е крај брегот на морето, и ќе го наследи твоето семе градовите на противниците. И ќе бидат благословени во твоето семе сите народи на земјата, затоа што ти се покори на мојот глас. Се врати Аврам кон неговите деца и тие станаа и заедно отидоа на Студенецот на Заклетвата. И се насели Авраам кај бунарот на заклетвата. Се случи и после овие зборови, и беше јавено на Авраам, велејќи, ете родила Мелха и таа синови на Нахор твојот брат, Уз првороденото, и Буз неговиот брат, и Камуил татко на Сирците, и Хазад, и Азау, и Фалдес, и Иелдаф, и Ватуил. Ветуил ја роди Ревека. Осум овие синови, кои ги роди Мелха на Нахор, брат на Аврам. И неговата наложница, која се викаше Реума, и таа роди го Табек, и го Таам, и го Тохос, и го Моха.

23

Животот на Сара беше сто дваесет и седум години. И умре Сара во градот Арбок, која е во долината, оваа е Хеврон во земјата Ханаан. А дојде Абраам да жали за Сара и да тагува.

И стана Аврам од мртвиот негов, и рече Аврам на синовите на Хет, велејќи: Дојденец и привремен жител јас сум меѓу вас, дајте ми значи поседување на гроб меѓу вас, и ќе го закопам мртвиот мој од мене. Одговорија синовите на Хет кон Абраам, велејќи: Не, господару. Слушај нè, крал од Бога ти си меѓу нас, во нашите избрани гробници закопај го твојот мртов, никој од нас нема да ја спречи својата гробница од тебе, да го закопаш твојот мртов таму. Станувајќи, Абрахам се поклони на народот на земјата, на синовите на Хет. И Абраам им зборуваше, велејќи: Ако имате со душата ваша да го погребете мојот мртов од лицето мое, слушајте ме и зборувајте за мене на Ефрон, синот на Саар. И нека ми даде ја двојната пештера, која му припаѓа, која се наоѓа во дел од неговото поле, за сребро од соодветна вредност дајте ми ја меѓу вас за сопственост на гробница. Ефрон седеше во средина на синовите на Хет; и одговарајќи, Ефрон Хетејецот кон Абраам рече, додека слушаа синовите на Хет и сите што влегуваа во градот, велејќи: Биди кај мене, господару, и слушај ме; полето и пештерата што е во него, на тебе ги давам; пред сите мои граѓани ти дадов; закопај го твојот мртов. И Аврам се поклони пред народот на земјата. И му рече на Ефрон во ушите пред народот на земјата: Бидејќи кон мене си, слушни ме, среброто за полето земи го од мене, и ќе го закопам мртовецот мој таму. Одговори Ефрон на Абрахам, велејќи: Не, господару; слушнав, земјата е четиристотини сребреници сребро; но што би било ова помеѓу мене и тебе? Ти пак твојот мртов закопај го. И Абраам слушна од Ефрон,

и Абраам му врати на Ефрон сребро, кое зборуваше во ушите на синовите на Хет, четиристотини дидрахми одобрено сребро кај трговците. И се потврди полето на Ефрон, кое беше кај двојната пештера, која е спроти Мамре, полето и пештерата, што беше во него, и секое дрво, што беше во полето, и сè што е во неговите граници наоколу, на Аврам, во сопственост пред синовите на Хет, и сите што влегуваа во градот. По овие работи, Абраам ја закопа Сара, неговата жена, во пештерата на двојното поле, кое е наспроти Мамре, а тоа е Хеброн во земјата Ханаан. И полето и пештерата што беше во него беа потврдени на Абраам како сопственост за гроб, од синовите на Хет.

24

И Абрахам беше постар, напреднат во денови, и Господ го благослови Абрахам во сè. И рече Аврам на неговиот постар слуга на неговата куќа, на управникот на сè негово: стави ја твојата рака под мојот бут. И те заколнувам на Господ, Бог на небото и Бог на земјата, да не земеш жена за мојот син Исак од ќерките на Хананејците, меѓу кои јас живеам. Но во земјата моја, каде што се родив, ќе одиш, и во моето племе, и ќе земеш жена за мојот син Исак оттаму. Рече и кон него слугата: Ако некогаш жената не сака да оди со мене назад во оваа земја, да го вратам твојот син во земјата од каде што излезе оттаму? Но Абрахам му рече: Внимавај за себе да не го одвратиш синот мој таму. Господ Бог на небото и

Бог на земјата, кој ме зеде од куќата на мојот татко, и од земјата во која се родив, кој ми зборуваше, и кој ми се закле, велејќи, на тебе ќе ја дадам оваа земја и на твоето семе, тој ќе го испрати својот Гласник пред тебе, и ќе земеш жена за мојот син оттаму. Ако жената не сака да оди со тебе во оваа земја, ќе бидеш ослободен од мојата заклетва, само не го враќај мојот син таму. И слугата ја стави својата рака под бутот на Аврам, неговиот господар, и му се закле за овој збор. И слугата зеде десет камили од камилите на неговиот господар, и од сите добра на неговиот господар со себе; и станувајќи, тргна во Месопотамија, во градот Нахор. И тој ги положи камилите надвор од градот крај бунарот на водата кон доцна, кога излегуваат жените што црпат вода. И рече: Господе, Боже на господарот мој Аврам, дај ми успех денес и покажи милост кон господарот мој Аврам. Еве, јас стојам врз изворот на водата, а ќерките на жителите на градот излегуваат да црпат вода. И ќе биде девицата на која јас кажам, наклони го твојот стомен за вода, за да пијам, и таа ми каже, пиј ти, и твоите камили ќе ги напојам, додека престанат да пијат, неа си ја подготвил за твојот син Исак; и во ова ќе знам дека си направил милост со мојот господар Аврам. И се случи пред тој да заврши да зборува во умот свој, и еве Ревека излегуваше, таа што беше родена на Ветуил, синот на Мелха, жената на Нахор, братот на Аврам, носејќи ја стомната на рамениците свои. А девицата беше многу убава на изглед, девица беше, маж не ја познаваше неа, слегувајќи кон изворот, ја наполни нејзината стомна и се искачи. Детето се затрча кон средба

со неа, и рече: Дај ми да пијам малку вода од твојата стомна. Таа но рече: Пиј, господару, и забрза и ја спушти стомната на својата рака, и го напои него додека не престана да пие. И рече: И на камилите твои ќе дадам вода, додека сите не пијат. И забрза и ја испразни стомната за вода во корито, и истрча кон бунарот да извлече повторно, и извлече вода за сите камили. А човекот ја набљудуваше и молчеше за да дознае дали Господ го беше успеал неговиот пат или не. Се случи, кога престанаа сите камили да пијат, човекот зеде златни обетки од по една драхма тежина и две нарачници на нејзините раце, тежината на нив беше десет златни. И ја прашал неа, и рекол: Ќерка на кого си ти? Објави ми, дали има кај твојот татко место за нас да преноќиме. Таа му рече: Јас сум ќерка на Ватуил, син на Мелха, кого таа му роди на Нахор. И му рече: И слама и храна имаме многу кај нас, и место за преноќување. И задоволен, човекот се поклони на Господ и рече: Благословен Господ Бог на мојот господар Авраам, кој не ја остави својата правда и вистината кон мојот господар; а мене ме упати Господ во куќата на братот на мојот господар. И истрчавши, девојката извести во куќата на нејзината мајка, според овие зборови. А Ревека имаше брат на кого име беше Лаван, и истрча Лаван кон човекот надвор на изворот. И се случи кога ги виде обетките и гривните во рацете на неговата сестра, и кога ги слушна зборовите на Ревека, неговата сестра, која велеше: Така ми зборуваше човекот, и дојде кон човекот што стоеше кај камилите на изворот. И му рече, дојди овде, влези, благословен од

Господ; зошто стоиш надвор? Јас подготвив куќа и место за камилите. Влезе човекот во куќата и ги истовари камилите, и им даде слама и храна на камилите, и вода да ги измие своите нозе и нозете на луѓето што беа со него. И постави пред нив леб да јадат, и рече: Нема да јадам додека не ги кажам моите зборови. И рече: Кажи. И рече: Дете на Аврам сум јас. Господ а го благослови мојот господар многу, и беше воздигнат; и му даде овци и телиња и сребро и злато, слуги и слугинки, камили и магарињa. И Сара, жената на мојот господар, му роди син на мојот господар после неговото остарување, и му даде нему сè што беше негово. И господарот мој ме заколна, велејќи: Нема да земеш жена за мојот син од ќерките на Хананејците, кај кои јас живеам како странец во нивната земја. Но ќе одиш во куќата на мојот татко и во моето племе, и оттаму ќе земеш жена за мојот син. Реков но на мојот господар: Да не жената не сака да оди со мене. И ми рече, Господ Бог пред кого бев угоден, тој ќе го испрати неговиот Гласник со тебе, и ќе го направи успешен твојот пат, и ќе земеш жена за мојот син од моето племе и од куќата на мојот татко. Тогаш ќе бидеш невин од моите проклетства, бидејќи кога ако дојдеш во моето племе и не ти дадат, тогаш ќе бидеш невин од мојата заклетва. И дојдовте денес на изворот реков, Господе Боже на господарот мој Аврам, ако ти го прави успешен патот мој, на кој сега јас одам, еве јас стојам на изворот на водата, и ќерките на луѓето на градот излегуваат да црпат вода; и ќе биде девицата, на која јас кажам, напој ме од стомната твоја малку вода, и таа ми каже, и ти пиј, и на камилите

твои ќе наточам вода, оваа жената која ја подготви Господ за својот слуга Исак; и со ова ќе знам, дека направи милост на господарот мој Аврам. И се случи пред да завршам да зборувам во умот мој, веднаш Ревека излегуваше, имајќи ја кантата на раменицата, и слезе на изворот и извлече вода, а јас ѝ реков на неа, напој ме. И забрзавши, го симна стомнот на својата рака од себе и рече: Пиј ти, и ќе ги напојам твоите камили, и тие пиеја, и ги напои камилите. И ја прашав неа, и реков: Ќерка на кого си, кажи ми. Таа рече: Ќерка сум на Ватуил, син на Нахор, кого му роди Мелха. И ѝ ставив обетки, и гривни околу рацете нејзини. И бидејќи бев задоволен, се поклонив на Господ и го благословив Господ Бог на мојот господар Аврам, кој ме направи просперитетен на патот на вистината за да ја земе ќерката на братот на мојот господар за неговиот син. Ако значи ќе покажете вие милост и правда кон мојот господар, ако не, јавете ми, за да се вратам надесно или налево. Одговарајќи, Лабан и Ветуил рекоа: Од Господ излезе оваа работа, не можеме да ти кажеме против, ниту зло ниту добро. Ете, Ребека е пред тебе, земи ја и оди, и нека биде жена на синот на твојот господар, како што зборуваше Господ. И се случи кога слугата на Аврам ги слушна нивните зборови, се поклони на земјата пред Господ. И откако слугата изнесе сребрени и златни садови и облека, ги даде на Ревека; и подароци даде на нејзиниот брат и на нејзината мајка. И јадоа и пиеа, и самиот тој и мажите кои беа со него, и спиеа. И станувајќи наутро, рече: Испратете ме, за да одам кај мојот господар. Рекоа нејзините браќа и мајката: Нека

девицата остане со нас десетина дена, и потоа ќе замине. Тој но им рече кон нив: Не ме задржувајте, бидејќи Господ го направи мојот пат успешен. Испратете ме, за да одам кон мојот господар. Тие рекоа, Да ја повикаме девојката и да ја прашаме нејзината уста. И ја повикаа Ревека и ѝ рекоа: Ќе одиш со овој човек? Таа рече, ќе одам. И ја испратија Ревека, нивната сестра, и нејзините имоти, и слугата на Аврам, и оние со него. И ја благословија Ревека и ѝ рекоа: Сестро наша, стани илјади десетици илјади, и нека твоето семе ги наследи градовите на противниците. Станувајќи Ревека и слугинките нејзини, се качија на камилите и одеа со човекот; и слугата, земајќи ја Ревека, си замина. Исак беше патувајќи низ пустината кон бунарот на виденијето, а тој живееше во земјата кон Југ. И Исак излезе да разговара во рамнината кон вечерта, и подигнувајќи ги очите, виде камили како доаѓаат. И Ребека погледна нагоре со очите, виде го Исак и слезе од камилата. И рече на детето: Кој е тој човек што оди во полето да нè сретне? Рече детето: Овој е мојот господар; а таа, земајќи го велот, се покри со него. И слугата му раскажа на Исак за сè што го направи. Влезе но Исак во куќата на неговата мајка и ја зеде Ревека, и таа стана негова жена, и ја возљуби, и Исак се утеши за Сара, неговата мајка.

25

Придружувајќи се, Абрахам зеде жена на која името беше

Кетура. Таа му роди Зомбран, Језан, Мадал, Мадијам, Јесбок и Соје. Иезан роди го Саба и го Дедан, а синовите на Дедан беа Асуриеим, Латусиеим и Лаомеим. Синовите на Мадијам: Гефар, Афеир, Енох, Абеида и Елдага, сите овие беа синови на Хеттура. Абрахам му ги даде сите свои имоти на својот син Исак. И на синовите на своите наложници Абраам им даде дарови, и ги испрати од својот син Исак, додека уште беше жив, кон исток, во земјата на исток. Овие се годините на денови од животот на Абрахам колку што живееше: сто седумдесет и пет години. И слабеејќи, умре Абрахам во добра старост, стар човек и полн со денови, и беше придоден кон својот народ. И го закопаа него Исак и Исмаил, неговите синови, во двојната пештера, во полето на Ефрон, синот на Саар Хетејецот, кое е наспроти Мамре, полето и пештерата што ги стекна Абрахам од синовите на Хет; таму го закопаа Абрахам и Сара, неговата жена. Се случи дека после смртта на Абраам, Бог го благослови неговиот син Исак, и Исак живееше кај Бунарот на виделото. Овие се родословите на Исмаил, синот на Аврам, кого роди Агар Египетката, слугинката на Сара, на Аврам. И ова се имињата на синовите на Исмаил, според имињата на нивните родови: првороденият на Исмаил, и Набајот, и Кедар, и Набдеел, и Масам, и Масма, и Дума, и Маса, и Хадад, и Теман, и Јетур, и Нафес, и Кедма. Овие се синовите на Исмаил, и ова се нивните имиња во нивните шатори и во нивните населби, дванаесет владетели според нивните народи. И ова се годините на животот на Исмаил: сто триесет и седум години, и слабеејќи умре и беше приложен

кон својот род. Населил се од Евилат до Сур, која е пред Египет кога се оди кон Асирците, пред сите свои браќа се населил. И ова се родословите на Исак, синот на Абраам: Абраам го роди Исак. Беше но Исак на четириесет години кога ја зеде Ревека, ќерката на Ветуил Сириецот од Месопотамија Сирија, сестрата на Лаван Сириецот, за жена. Исак се молеше на Господ за Ревека, неговата жена, зашто таа беше неплодна, и Бог го слушна, и Ревека, неговата жена, зачна во утроба. Скокаа децата во неа; и таа рече, ако вака ми е да биде, зошто ми е ова? Таа отиде да праша од Господ. И Господ ѝ рече: Два народа се во твојата утроба, и два народи од твојата утроба ќе се разделат, и еден народ ќе го надмине другиот, и поголемиот ќе му служи на помалиот. И се исполнија деновите да роди таа, и гледај, беа близнаци во нејзиниот стомак. Излезе првороденият црвеникав, цел како влакнеста кожа, и го нарече неговото име Исав. И по ова излезе неговиот брат, и неговата рака беше фатена за петицата на Исав, и го нарече неговото име Јаков. Исак беше на шеесет години кога Ревека ги роди. Пораснаа младите мажи, и беше Исав маж што знаеше да лови, селски, а Јаков беше едноставен маж што живееше во куќа. Исак го сакаше Исав, зашто неговиот лов беше храна за него, но Ревека го сакаше Јаков. Јаков испече варево, а Исав дојде од полето слабеејќи. И рече Исав на Јаков: Нахрани ме од ова црвено варivo, зашто изнемоштен сум. Поради ова беше наречено неговото име Едом. Рече но Јаков на Исав: Продај ми го денес твоето право на првороденство. И рече Исав: Ете, јас одам да умрам, и за

што ми требаат овие првородства? И Јаков му рече: Заколни ми се денес, и тој му се закле. А Исав му го продаде првородството на Јаков. Јаков му даде на Исав леб и варена леќа, и тој јаде и пиеше, и станувајќи си отиде, и Исав го презре правото на првороденство.

26

Се случи глад врз земјата, освен гладот од порано, кој се случи во времето на Аврам, а Исак отиде кон Авимелех, крал на Филистејците, во Герара. Се појави пред него Господ и рече: Не слегувај во Египет, туку живеј во земјата што ќе ти ја кажам. И живеј како странец во оваа земја, и ќе бидам со тебе, и ќе те благословам, зашто на тебе и на твоето семе ќе ја дадам сета оваа земја, и ќе ја воспоставам мојата заклетва што се заколнав на Аврам, твојот татко. И ќе го умножам семето твое како ѕвездите на небото, и ќе му дадам на семето твое сета оваа земја, и ќе бидат благословени во семето твое сите народи на земјата. Наместо тоа што послуша Абраам, твојот татко, на мојот глас и ги чуваше моите заповеди, и моите наредби, и моите одредби, и моите закони. Исак се насели во Герара. Прашаа но мажите на местото за Ревека, жената негова, и рече: Сестра моја е. Се плаши бидејќи да каже дека жена моја е, да не некогаш го убијат него мажите на местото поради Ревека, бидејќи убава на изглед беше. Се случи дека тој остана таму долго време, и кога се наведна Авимелех,

кралот на Герар, низ прозорецот, го виде Исак како се игра со Ревека, неговата жена. Авимелех го повика Исак и му рече: Зар таа навистина е твоја жена? Зошто рече: Таа е моја сестра? И Исак му рече, зашто реков, да не умрам поради неа. А Авимелех му рече: Што ова ни направи? Малку заспа некој од мојот род со твојата жена, и ти би донел врз нас незнаење. Заповеда но Авимелех на целиот свој народ, велејќи: Секој кој се допрел до овој човек и до неговата жена, ќе биде виновен и ќе умре. Посеа Исак во таа земја и во таа година доби стократен род на јачмен, а Господ го благослови. И човекот беше издигнат, и напредувајќи станува поголем, додека не стана многу голем. Тој доби добиток од овци, и добиток од волови, и многу земјоделство. Филистејците му завидуваа на него. И сите бунари, кои ги ископале децата на неговиот татко во времето на неговиот татко, ги затнале Филистејците и ги наполниле со земја. Рече Авимелех кон Исак: Оди си од нас, зашто стана многу посилен од нас. И Исак отиде оттаму, преноќи во долината Герарска и се насели таму. И повторно Исак ги ископа бунарите за вода, кои ги ископаа слугите на Аврам неговиот татко, и ги запушија Филистејците после смртта на Аврам неговиот татко, и им даде имиња според имињата што им даде неговиот татко. И копаа децата на Исак во долината на Герар и најдоа таму бунар со жива вода. И се борија овчарите од Герар со овчарите на Исак, тврдејќи дека водата е нивна, и го нарекоа бунарот Неправда, бидејќи го оштетија него. Откако замина од таму, тој ископа друг бунар, но тие се караа и за тој, и го нарече

неговото име Непријателство. Откако заминал од таму, ископал друг бунар, и не се бореле за него, и го нарекол Широко место, велејќи, затоа што сега Господ ни направи широко место и нѐ зголеми на земјата. Отиде горе оттаму на Бунарот на заклетвата. И му се јави Господ во таа ноќ и рече: Јас сум Богот на Авраам, твојот татко, не се плаши, зашто сум со тебе, и ќе те благословам, и ќе го умножам твоето семе преку Авраам, твојот татко. И таму изгради олтар, и го повика името на Господ, и таму ја постави неговата шатра; а таму слугите на Исак ископаа бунар во долината на Герар. И Авимелех отиде кај него од Герар, и Охозат неговиот пријател, и Фихол главниот командант на неговата сила. И им рече Исак: Зошто дојдовте кај мене? Но вие ме мразевте и ме испративте од вас. Тие рекоа, видевме дека Господ беше со тебе, и рековме, нека биде заклетва меѓу нас и меѓу тебе, и ќе склучиме со тебе завет, да не направиш со нас зло, бидејќи не те третиравме со непријателство ние, и на начинот што те третиравме добро, и те испративме со мир, и сега благословен си ти од Господ. И направи на нив гозба, и јадоа и пиеа. И станувајќи наутро, секој му се закле на својот сосед, и Исак ги испрати, и тие заминаа од него во мир. Се случи и во тој ден, и дојдоа децата на Исак и му известија за бунарот што го ископаа, и рекоа, не најдовме вода. И го нарече тоа Заклетва, поради тоа го нарече името на оној град Бунар на Заклетвата, до денес. Исав беше на четириесет години, и зеде за жена Јудит, ќерка на Веох Хетејецот, и Васемат, ќерка на Елон Хетејецот. И беа извор на горчина за Исак и за Ревека.

27

Се случи дека откако Исак остарее, и неговите очи беа затемнети да гледа, тој повика Исав, неговиот постар син, и му рече, сине мој, а тој рече, еве јас. И рече: Ете, остарев сум и не го знам денот на мојата смрт. Сега затоа земи ги оружјата твои, тулникот и лакот, и излези на полето, и излови за мене лов. И направи ми јадења, како што сакам јас, и донеси ми, за да јадам, за да те благослови душата моја пред да умрам. Ревека слушна како Исак зборуваше со неговиот син Исав, а Исав отиде во рамнината да лови лов за неговиот татко. Ревека и рече кон Јаков, нејзиниот помлад син: Гледај, го слушнав твојот татко како му зборуваше на Исав, твојот брат, велејќи: Донеси ми лов и направи ми јадења, за да јадам и да те благословам пред Господ пред да умрам. Сега, затоа, сине мој, слушај ме, како што ти заповедам. И отиди кај овците, земи ми оттаму два нежни и добри јарци, и ќе ги направам јадења за твојот татко, како што сака. И ќе внесеш на твојот татко, и ќе јаде, за да те благослови твојот татко пред да умре. Рече но Јаков кон Ревека, мајката негова: Исав, мојот брат, е влакнест човек, а јас сум мазен човек. Не некогаш да ме допре таткото, и ќе бидам пред него како презирач, и ќе донесам врз себе проклетство, а не благослов. Рече му мајката, на мене проклетството твое, дете, само слушни го мојот глас, и одејќи донеси ми. Отишол и зеде, и ѝ донесе на мајката, и мајка му направи јадења, како што сакаше неговиот татко.

И земајќи Ревека ја добрата роба на Исав, нејзиниот постар син, која беше кај неа во куќата, го облече со неа Јаков, нејзиниот помлад син. И кожите на јариња̀та ги стави околу неговите раце и наголите делови на неговиот врат. И ги даде деликатесите и лебовите што ги направи во рацете на Јаков, нејзиниот син. И го донесе на неговиот татко, и рече: Татко, а тој рече: Еве јас, кој си ти, дете мое? И рече Јаков на таткото: Јас сум Исав, твојот првороден. Направив како што ми зборуваше. Стани, седни и јади од мојот лов, за да ме благослови твојата душа. Исак рече на синот негов: Што е ова што толку брзо најде, о дете? А тој рече: Она што го предаде Господ, Бог твој, пред мене. Рече но Исак на Јаков: Приближи се кон мене и ќе те допрам, дете, за да видам дали ти си мојот син Исав или не. Се приближи Јаков кон Исак, неговиот татко, и го допре, и рече: Гласот е навистина глас на Јаков, но рацете се раце на Исав. И не го препозна него, бидејќи неговите раце беа како рацете на Исав, неговиот брат, длакави; и го благослови него, и рече: Ти си ли мојот син Исав? А тој рече: Јас. И рече: Донеси ми, и ќе јадам од ловот твој, дете, за да те благослови душата моја. И му донесе, и јаде, и му внесе вино, и пиеше. И Исак, неговиот татко, му рече: Приближи ми се и бакни ме, дете мое. И приближувајќи се го бакна, и ја помириса миризмата на неговите облеки, и го благослови, и рече: Еве, миризмата на мојот син е како миризма на полно поле, кое го благослови Господ. И нека ти даде Бог од росата на небото и од богатството на земјата, и множество жито и вино. И нека ти служат народите, и нека ти се поклонат

владетелите, и стани господар на твојот брат, и ќе ти се поклонат синовите на твојот татко, оној што те проколнува, проколнат, а оној што те благословува, благословен. И се случи откако Исак престана да го благословува Јаков, синот свој, и се случи, штом Јаков излезе од присуството на Исак, таткото свој, и Исав, братот негов, дојде од ловот. И тој исто така направи јадења и ги донесе на својот татко, и му рече на таткото: Нека стане мојот татко и нека јаде од ловот на неговиот син, за да ме благослови твојата душа. И му рече Исак, неговиот татко, кој си ти? А тој рече, јас сум твојот првороден син Исав. Исак беше многу силно зачуден, и рече: Кој тогаш ми излови лов и ми донесе, и јадов од сè пред да дојдеш ти? И го благословив, и благословен ќе биде. Се случи кога Исав ги слушна зборовите на неговиот татко Исак, извика со голем и многу горчлив глас, и рече: Благослови навистина и мене, татко. Рече но на него: Твојот брат дојде со измама и го зеде твојот благослов. И рече: Праведно беше наречено името негово Јаков, тој ме подмачкал, зашто гледај, ова е вториот пат: правото на првороденство мое го зел има, и сега го зеде благословот мој. И рече Исав на таткото свој: Не оставил си мене благослов, татко? Одговарајќи, Исак рече на Исав: Ако него го направив господар твој, и сите негови браќа ги направив негови слуги, и со жито и вино го поткрепив него, на тебе што ќе ти направам, дете? Рече и Исав кон таткото негов: Не еден благослов имаш, татко? Благослови навистина и мене, татко; длабоко потресен беше Исак, извика со глас Исав и заплака. Одговарајќи, Исак, неговиот татко, му рече: Еве, од

богатството на земјата ќе биде твоето живеалиште и од росата на небото одозгора. И врз твојот меч ќе живееш и на твојот брат ќе служиш, но ќе биде кога уништиш и отстраниш го јаремот негов од твојот врат. И Исав чувствуваше омраза кон Јаков за благословот со кој го благослови него неговиот татко, и рече Исав во својот ум: нека се приближат деновите на жалењето за мојот татко, за да го убијам мојот брат Јаков. Беше пријавено на Ревека за зборовите на Исав, нејзиниот постар син, и таа испрати да го повика Јаков, нејзиниот помлад син, и му рече: Еве, твојот брат Исав ти се заканува да те убие. Сега, затоа, дете, слушни го мојот глас и стани и побегни во Месопотамија кон мојот брат Лабан во Харан. И живеј со него некои денови, додека не се врати гневот и лутината на твојот брат од тебе, и заборави што си му направил; и откако испратам ќе те повикам оттаму, да не останам без вас двајцата во еден ден. Ревека му рече на Исак: Сум изморена од животот мој поради ќерките на синовите на Хет. Ако Јаков земе жена од ќерките на оваа земја, зошто да живеам?

28

Повикавши го Јаков, Исак го благослови и му заповеда, велејќи: Нема да земеш жена од ќерките на Ханаанците. Стани и побегни во Месопотамија, во куќата на Ветуил, таткото на твојата мајка, и земи за себе оттаму жена од

ќерките на Лаван, братот на твојата мајка. А мојот Бог да те благослови, да те зголеми и да те умножи, и ќе бидеш во собранија на народи. И нека ти даде благослов на Авраам, мојот татко, на тебе и на твоето семе со тебе, да ја наследиш земјата на твоето престојување, која Бог му ја даде на Авраам. И Исак го испрати Јаков, и тој отиде во Месопотамија кон Лаван, синот на Ветуил Сириецот, брат на Ревека, мајката на Јаков и Исав. Виде но Исав дека Исак го благослови Јаков и го испрати во Месопотамија на Сирија да земе за себе жена од таму, додека го благословуваше, и му заповеда велејќи: не ќе земеш жена од ќерките на Хананејците. И Јаков го послуша својот татко и својата majka, и отиде во Месопотамија Сириска. Видувајќи и Исав дека лоши се ханаанските ќерки пред Исак, неговиот татко, отиде Исав кај Исмаил и ја зеде Маелет, ќерка на Исмаил, синот на Аврам, сестра на Навеот, за жена покрај неговите жени. И Јаков излезе од Бунарот на заклетвата и отиде во Харан. И тој се сретна со едно место, и заспа таму, бидејќи сонцето зајде, и зеде од камењата од тоа место, и ги стави под главата, и заспа на тоа место. И тој сонуваше; и еве скала поставена на земјата, чија глава достигнуваше до небото; и гласниците на Бога се качуваа и слегуваа по неа. Но Господ стоеше врз неа, и рече: Јас сум Богот на Аврам, твојот татко, и Богот на Исак, не се плаши. Земјата врз која ти спиеш, на тебе ќе ја дадам неа, и на твоето семе. И твоето семе ќе биде како песокот на земјата, и ќе се рашири врз морето, и кон Југ, и кон Север, и кон исток, и во тебе ќе бидат благословени сите племињата на

земјата, и во твоето семе. И ете јас сум со тебе, чувајќи те на секој пат каде би отишол, и ќе те вратам во оваа земја, зашто нема да те напуштам, додека не направам сè што ти зборував. И се разбуди Јаков од спиењето негово и рече: Господ е на ова место, а јас не знаев. И тој се уплаши и рече: Како страшно е ова место! Ова не е ништо друго туку куќа Божја, и ова е портата на небото. И се крена Јаков наутро, и го зеде каменот што го постави таму под главата, и го постави како столб, и изля масло на врвот. И го нарече тоа место Куќа Божја, а Оуламлуз беше името на градот порано. И се заветува Јаков заветување, велејќи, ако биде Господ Бог со мене, и ме зачува на овој пат на кој јас одам, и ми даде леб да јадам, и облека да се облечам, и ме врати со спасение во куќата на мојот татко, и ќе биде Господ мене за Бог. И овој камен, кој го поставив како столб, ќе биде за мене куќа Божја, и од сè што ми дадеш, десетина ќе ти дадам од тоа.

29

И Јаков ги подигна нозете и отиде во источната земја, кон Лаван, синот на Ветуил Сириецот, братот на Ревека, мајката на Јаков и Исав. И гледа, и еве бунар во рамнината, и таму беа три стада овци што се одмараа на него, бидејќи од тој бунар ги напојуваа стадата, а голем камен беше на устата на бунарот. И таму се собираа сите стада, и тие го отркотуваа каменот од устата на бунарот, ги напојуваа овците и го враќаа каменот на устата на бунарот на

неговото место. И им рече Јаков, браќа, од каде сте вие? А тие рекоа: Од Харан сме. Рече им: Го знаете ли Лабан, синот на Нахор? А тие рекоа, знаеме. И рече им, здрав ли е? А тие рекоа, здрав е; и еве Рахила, ќерката негова, доаѓаше со овците. И рече Јаков: Уште е многу ден, не е уште време да се собере добитокот. Напојте ги овците, па одете и напасете ги. Тие но рекоа: Не ќе можеме, додека не се соберат сите овчари и не го откралат каменот од устата на бунарот, и тогаш ќе ги напоиме овците. Уште додека тој им зборуваше на нив, и еве Рахил, ќерката на Лаван, доаѓаше со овците на нејзиниот татко, бидејќи таа ги чуваше овците на нејзиниот татко. Се случи дека кога Јаков ја виде Рахил, ќерката на Лаван, братот на неговата мајка, и овците на Лаван, братот на неговата мајка, Јаков се приближи и го открала каменот од устата на бунарот и ги напои овците на Лаван, братот на неговата мајка. И Јаков ја бакнал Рахил, и викајќи со глас заплакал. И ѝ јави на Рахил дека тој е брат на нејзиниот татко и дека е син на Ревека, и таа истрча и му јави на својот татко според овие зборови. Се случи дека кога Лабан го слушна името Јаков, синот на неговата сестра, истрча да го пресретне, го прегрна, го бакна и го воведе во својата куќа, и му раскажа на Лабан сите овие зборови. И Лаван му рече: Од моите коски и од моето месо си ти, и беше со него еден месец. Рече но Лабан на Јаков: Зашто си мој брат, нема да ми служиш бесплатно. Кажи ми, која е твојата награда? На Лабан му беа две ќерки, име на поголемата Лија, и име на помладата Рахила. Очите на Леја беа слаби, но Рахела беше убава на изглед и многу прекрасна. Јаков ја сакаше

Рахил и рече: Ќе ти служам седум години за Рахил, твојата помлада ќерка. Рече му Лабан: Подобро е да ја дадам неа на тебе, отколку да ја дадам неа на друг маж, живеј со мене. И Јаков служеше за Рахил седум години, и тие беа пред него како неколку дена, поради тоа што тој ја љубеше неа. Рече Јаков на Лаван: Дај ми ја мојата жена, зашто се исполниле дните, за да влезам кон неа. Собра но Лабан сите мажи на местото и направи свадба. И се случи навечер, и земајќи ја Лија, ќерката своја, ја внесе кај Јаков, и Јаков влезе кај неа. Лабан му даде на својата ќерка Лија слугинка, Зелфа, на неа слугинка. Стана утро, и еве беше Лија; а Јаков му рече на Лаван, што ова ми направи? Не за Рахила ли служев кај тебе? И зошто ме измами? Одговори Лабан: Не е така во нашето место, да се даде помладата пред постарата. Заврши ја затоа седмицата на оваа, и ќе ти ја дадам и оваа наместо работата која ја работиш кај мене уште седум други години. Јаков направи така и ја исполни седмицата на оваа, и Лаван му ја даде на него Рахил, својата ќерка, за жена. А Лабан даде на својата ќерка Билха, својата слугинка, на неа како слугинка. И влезе кон Рахил, но ја љубеше Рахил повеќе отколку Лија, и му служеше седум други години. Видувајќи дека Лија беше мразена, Господ Бог ја отвори нејзината утроба, но Рахил беше неплодна. И Лија зачна и му роди син на Јаков, и го нарече неговото име Рувим, велејќи: Затоа што Господ го виде моето понижување и ми даде син, сега значи мојот маж ќе ме љуби. И таа повторно зачна и му роди втор син на Јаков, и рече: Господ слушна дека сум мразена и ми го даде и овој.

И го нарече неговото име Симеон. И повторно зачна, и роди син, и рече: Сега во ова време кон мене ќе биде мојот маж, бидејќи му родив три сина. Поради тоа го нарече неговото име Леви. И откако затрудне уште роди син, и рече, сега уште за ова ќе му се заблагодарам на Господ; поради ова го нарече неговото име Јуда; и престана да раѓа.

30

Видевши дека не му родила на Јаков, Рахил ѝ завидувала на сестра ѝ и му рекла на Јаков: Дај ми деца, ако не, ќе умрам. Бидејќи лут, Јаков ѝ рече на Рахил: Не сум јас наместо Бог, кој те лиши од плод на утробата? Рече и Рахил на Јаков, еве слугинката моја Валла; влези кај неа; и ќе роди на колената мои, и ќе добијам деца и јас од неа. И таа му ја даде Билха, нејзината слугинка, нему за жена; и Јаков влезе кај неа. И зачна Вала, слугинката на Рахила, и роди син на Јаков. И рече Рахил, Бог ми суди, и го слушна мојот глас, и ми даде син; поради тоа го викна неговото име, Дан. И повторно заче Вила, слугинката на Рахила, и роди втор син на Јаков. И рече Рахил: Се заложи за мене мојот Бог, и се борев со мојата сестра, и победив. И го нарече неговото име Нефталим. Виде но Леја дека престана да раѓа, и ја зеде Зелфа, нејзината слугинка, и му ја даде на Јаков за жена, и тој влезе кај неа. И Зелфа, слугинката на Леја, зачна и му роди син на Јаков. И Леја рече: Во среќа! и го нарече неговото име Гад. И Зелфа, слугинката на Леја, повторно

зачна и му роди на Јаков втор син. И рече Леја: Блажена сум јас, зашто жените ќе ме нарекуваат блажена, и го нарече неговото име Асир. Отиде Рувим во ден на жетва на пченица, и најде мандрагори во полето, и ги донесе кај Лија, мајката негова; а Рахила ѝ рече на Лија, сестрата нејзина, дај ми од мандрагорите на синот твој. А Лија рече, не ти е доволно дека го зеде мажот мој? Нема и мандрагорите на мојот син да ги земеш? Рече Рахил: Не така; нека спие со тебе оваа ноќ наместо мандрагорите на твојот син. Влезе но Јаков од полето навечер, и излезе Лија да го пресретне, и рече: Кон мене ќе влезеш денес, бидејќи те наемив наместо мандрагорите на мојот син, и спиеше со неа таа ноќ. И Бог ја слушна Лија, и таа заченувајќи му роди на Јаков петти син. И рече Лија: Бог ми ја даде наградата моја, затоа што ја дадов слугинката моја на мажот мој, и го нарече името негово Исахар, што значи награда. И Леја повторно зачна и му роди шести син на Јаков. И рече Лија: Бог ми дал добар дар во ова време, сега ќе ме избере мојот маж, зашто му родив шест синови. И го нарече неговото име Завулон. И после ова роди ќерка, и го нарече нејзиното име Страшни. Бог се сети на Рахил, и Бог ја слушна, и ја отвори нејзината утроба. И заченувајќи, роди син на Јаков, а Рахил рече: Бог ми го отстрани срамот. И таа го нарече неговото име Јосиф, велејќи: Нека ми додаде Бог друг син. Се случи но кога Рахил роди го Јосиф, рече Јаков на Лаван, испрати ме, за да одам во моето место и во моја земја. Врати ми ги жените мои и децата мои, за кои сум ти служел, за да си одам; ти знаеш ја службата која сум ти

служел. Рече му Лаван: Ако најдов милост пред тебе, прорекував би, зашто Бог ме благослови при твоето доаѓање. Наведи ја твојата плата кон мене, и ќе ти ја дадам. Рече но Јаков: Ти знаеш колку ти служев и колку добиток твој беше со мене. Мало беше она што ти имаше пред мене, и се зголеми во множество; и те благослови Господ Бог на мојата нога; сега значи кога ќе направам и јас за себе куќа? И му рече Лаван, што ќе ти дадам? Му рече Јаков, нема да ми дадеш ништо, ако ми го направиш ова, повторно ќе ги пасам твоите овци и ќе ги чувам. Нека поминат сите твои овци денес, и одвои оттаму секоја темна овца меѓу јагињата, и секоја шарена и испрскана меѓу козите, тоа ќе биде моја награда. И праведноста моја ќе слуша кон мене во следниот ден, затоа што наградата моја е пред тебе: сè што не е шарено и белешкаво во козите, и темно во јагнињата, ќе биде украдено кај мене. Рече му Лабан: Нека биде според зборот твој. И тој одвои во тој ден ги јарците шарените и белошарените, и сите кози шарените и белошарените, и сè што беше темно кај јагињата, и сè што беше бело кај нив, и даде преку раката на неговите синови. И тој отстрани пат од три дена помеѓу нив и помеѓу Јаков, а Јаков ги пасеше овците на Лаван што останаа. Јаков зеде за себе свежи прачки од стиракс, од орев и од платан, и ги излупи правејќи бели лупења, и стружејќи го зеленото, на прачките се појавуваше белото што го излупи, шарено. И ги постави прачките кои ги оголи во корита на појалишта на водата, за да, кога ќе дојдат овците да пијат, пред прачките, кога тие ќе дојдат да пијат, овците да заченат кон прачките.

И овците беа во топлина кон прачките, и овците раѓаа чисто бели и шарени и сиви испегани. Јагнињата пак ги одвои Јаков, и постави пред овците овен шарен, и секое шарено во јагнињата, и одвои за себе стада одделно, и не ги измеша со овците на Лабан. Се случи дека во времето кога овците беа во топлина и земаа во утроба, Јаков ги стави прачките пред овците во коритата, за да ги зачнат според прачките. Кога би родиле овците, тој не ги поставуваше, но необележаните станаа на Лаван, а обележаните на Јаков. И човекот стана многу, многу богат, и тој доби многу добиток, и волови, и слуги, и слугинки, и камили, и магарињa.

31

Чул но Јаков ги зборовите на синовите на Лаван, кои кажувале: Јаков зел сѐ од нашиот татко, и од она што е на нашиот татко ја направил сета оваа слава. И Јаков виде то лице на Лабан, и ете, тоа не беше кон него како вчера и третиот ден. Рече и Господ кон Јаков, враќај се во земјата на таткото твој, и во родот твој, и јас ќе бидам со тебе. Испративши порака, Јаков повика Лија и Рахила во рамнината каде беа стадата. И им рече: Гледам дека лицето на вашиот татко не е кон мене како вчера и завчера, но Богот на мојот татко беше со мене. И вие самите знаете дека со сета моја сила му служев на вашиот татко. Но вашиот татко ме измами и ја промени мојата награда десет пати, и Бог не му дозволи да ми наштети. Ако така каже, шарените

ќе бидат твоја награда, и сите овци ќе родат шарени, ако пак каже, белите ќе бидат твоја награда, и сите овци ќе родат бели. И Бог го одзеде целиот добиток на вашиот татко и ми го даде. И се случи кога ги хранев овците што зачнуваа, и видов со очите мои во сонот; и еве, јарците и овновите се качуваа на овците и козите, беа бели шарани и разнобојни и пепелести испрскани. И ми рече Гласникот на Бога во сон, Јаков; а јас реков, што е? И рече, подигни ги твоите очи и види ги јарците и овновите што се качуваат на овците и козите беличести и шарени и пепелести испрскани; зашто видов сè што Лаван ти прави. Јас сум Бог оној што ти се појави на местото на Бог, каде што ми помаза таму столб и ми заветува таму завет. Сега, значи, стани и излези од оваа земја, и оди во земјата на твоето раѓање, и ќе бидам со тебе. И одговарајќи, Рахил и Лија му рекоа: Зар не е нам уште дел или наследство во куќата на нашиот татко? Не како туѓинки сме сметани од него? Продал нè, зашто, и со прождирање ги прождрал нашите пари. Сите богатството и славата што ги зеде Богот од нашиот татко, ќе бидат наши и на нашите деца, сега значи, што и да ти рекол Богот, направи го. Станувајќи, Јаков ги зеде жените свои и децата свои на камилите. И ги одведе сите работи што му припаѓаа, и сиот багаж свој што го стекна во Месопотамија, и сè свое, за да оди кон Исак, таткото свој, во земјата Ханаан. Лабан отиде да ги стриже неговите овци, но Рахил ги украде идолите на нејзиниот татко. Но Јаков го скри од Лаван Сириецот, за да не му објави дека бега. И тој избега со сè што беше негово, ја

премина реката и тргна кон планината Галад. Беше пријавено на Лабан Сириецот на третиотден дека Јаков побегна. И земајќи ги своите браќа со себе, го гонеше седум дена пат, и го стигна на планината Галаад. Но Бог дојде кон Лабан Сириецот во сон ноќта, и му рече: Чувај се да не зборуваш со Јаков зло. И Лабан го стигна Јаков, а Јаков го постави својот шатор на планината, а Лабан ги постави своите браќа на планината Галад. Рече а Лаван на Јаков, што направи? Зошто тајно побегна, и ме украде, и ги одведе моите ќерки, како заробеници со меч? И ако ми известивше, би те испратил со радост, и со музичари, и со тапани, и со лира. И не бев сметан за достоен да ги бакнам моите деца и моите ќерки, а сега глупаво постапи. И сега е силна раката моја да ти направам зло, но Богот на твојот татко вчера ми рече, велејќи: Чувај се да не зборуваш со Јаков зло. Сега затоа си отишол, бидејќи со желба си посакал да заминеш во куќата на твојот татко, но зошто ги украде моите богови? Одговарајќи, Јаков му рече на Лабан: Се исплашив, бидејќи реков дека можеби ќе ми ги одземеш ќерките свои од мене, и сè што е мое. И рече Јаков: Кај кого ќе ги најдеш боговите твои, нема да живее пред нашите браќа. Препознај што е кај мене од твоите работи и земи. И не препозна кај него ништо. Но Јаков не знаеше дека Рахил, неговата жена, ги украде. Влегувајќи, Лабан пребарува во куќата на Леја и не најде, и излезе од куќата на Леја, и пребара во куќата на Јаков и во куќата на двете слугинки, и не најде, влезе и во куќата на Рахил. Рахил но ги зеде идолите, ги фрли во торбите на камилата и седна на нив. И

му рече на нејзиниот татко: Не земај го тешко, господине, не можам да станам пред тебе, зашто ми е според обичајот на жените. Лабан пребара во цела куќа, и не ги најде идолите. Се разгневи Јаков и се бореше со Лаван; одговарајќи, Јаков рече на Лаван: Што е неправдата моја? И што е гревот мој, што ме гониш зад мене, и што ги претражи сите садови од мојата куќа? Што најде од сите садови од куќата твоја? Стави го тука пред твоите браќа и моите браќа, и нека судат меѓу нас двајцата. Овие дваесет години јас сум со тебе; овците твои и козите твои не беа неплодни; овнови од овците твои не изедов. Убиено од диви животни не ти донесов, јас плаќав од себе за кражбите дење и за кражбите ноќе. Денот станував горејќи од топлината, а ноќта од мразот, и сонот ми заминуваше од очите. Овие дваесет години јас сум во твојата куќа, ти служев четиринаесет години наместо твоите две ќерки, и шест години со твоите овци, а ти ја измами мојата плата десет пати. Ако не беше Богот на мојот татко Абраам и стравот на Исак, сега би ме испратил празен, но Бог го виде моето понижување и трудот на моите раце, и те укори вчера. Одговарајќи, Лабан рече на Јаков: Ќерките се мои ќерки, и синовите се мои синови, и добитокот е мој добиток, и сè што гледаш е мое, и на моите ќерки, што ќе им направам на овие денес или на нивните деца, кои ги родија? Сега, затоа, ајде да склучам завет јас и ти, и тој ќе биде за сведоштво помеѓу мене и тебе. Но тој му рече: Еве, никој не е со нас, види, Бог е сведок помеѓу мене и тебе. Јаков земајќи камен, го постави како столб. Рече и Јаков на

браќата свои: Соберете камења, и собраа камења, и направија ридче, и јадоа таму на тоа ридче, и рече нему Лаван: Ова ридче сведочи меѓу мене и тебе денес. И Лабан го нарече гомила на сведоштвото, а Јаков го нарече гомила сведок. Рече Лабан на Јаков: Ете овој куп и столбот што го поставив помеѓу мене и тебе, сведочи овој куп и сведочи овој столб, поради ова беше наречено името Куп Сведочи. И видението, за кое рече, нека Бог погледне меѓу мене и тебе, зашто ќе се одвоиме еден од друг. Ако ги понизиш ќерките мои, ако земеш жени покрај ќерките мои, гледај, никој со нас не е да гледа, Бог е сведок меѓу мене и тебе. Ако јас не поминам кон тебе, ниту ти да поминеш кон мене преку овој рид и овој столб за зло. Богот на Абрахам и Богот на Нахор нека суди помеѓу нас, и Јаков се закле на стравот од неговиот татко Исак. И принесе жртва на планината и ги повика своите браќа, и јадоа и пиеа, и спиеја на планината.

32

Станувајќи наутро, Лабан ги целуна синовите и ќерките свои, ги благослови нив, и свртувајќи се Лабан отиде на своето место. И Јаков замина на својот пат; и кога погледна нагоре виде логор на Бога што бил поставен; и го сретнаа него Гласниците на Бога. Рече Јаков, кога ги виде нив: Ова е Божји логор, и го нарече тоа место Логори. Испрати но Јаков гласници пред себе кон Исав, неговиот брат, во земјата Сеир, во земјата Едом. И им заповеда, велејќи: вака

ќе кажете на господарот мој Исав: вака вели слугата твој Јаков: со Лаван престојував и се задржав до сега. И станаа мои волови, и магарињa, и овци, и деца, и слугинки; и испратив да јавам на мојот господар Исав, за да најде твојот слуга милост пред тебе. И гласниците се вратија кај Јаков, велејќи: Дојдовме кај твојот брат Исав, и ете тој доаѓа да те сретне, и четиристотини мажи со него. Се плаши но Јаков многу и беше вознемирен, и ги подели луѓето што беа со него, и воловите, и камилите, и овците, на два логора. И рече Јаков: Ако дојде Исав во едниот камп и го удри, вториот камп ќе биде спасен. Рече и Јаков, Богот на мојот татко Аврам, и Богот на мојот татко Исак, Господе ти кој ми рече, врати се во земјата на твоето раѓање, и добро ќе те направам; Нека ми биде доволно од сета праведност, и од сета вистина, која ти ја направи на твојот слуга; зашто со мојот стап овој го преминав овој Јордан; а сега станав два логора. Избави ме од раката на мојот брат, од раката на Исав, зашто се плашам од него, да не дојде и ме удри мене, и мајката со децата. Ти но ти кажа: Добро ќе те направам и ќе го направам твоето семе како песокот на морето, кој нема да се изброи поради множеството. И тој спиеше таму таа ноќ; и тој зеде од она што носеше подароци; и испрати на Исав, неговиот брат, кози двесте, јарци дваесет, овци двесте, овнови дваесет, камили што доат и нивните деца триесет, волови четириесет, бикови десет, магарињa дваесет, и ждребињa десет. И ги даде нив на неговите деца, секое стадо одделно; а им рече на неговите деца: Одете пред мене, и правете растојание помеѓу стадо и стадо. И му

заповеда на првиот, велејќи, ако те сретне Исав мојот брат, и те праша, велејќи, чиј си? И каде одиш? И чии се овие што одат пред тебе? Ќе кажеш, од твоето дете Јаков; подароци испратил на мојот господар Исав; и еве тој зад нас. И тој заповеда на првиот, и на вториот, и на третиот, и на сите оние што одеа пред стадата, велејќи, според овој збор зборувајте на Исав кога ќе ве најде. И ќе речете, еве твојот слуга Јаков доаѓа зад нас; зашто рече, ќе го умилостивам лицето негово со даровите што одат пред него, и после тоа ќе го видам лицето негово; можеби ќе го прими лицето мое. И даровите одеа пред него, а тој заспа таа ноќ во логорот. Станувајќи таа ноќ, тој зеде двете жени, и двете слугинки, и единаесетте деца негови, и премина преминот на Јавок. И ги зеде нив, ја премина бујицата и ги премина сите негови работи. Беше оставен но Јаков сам, и се борел човек со него до утро. Виде дека не може против него, и го допре вдлабнатото место на неговото бедро, и се занемеа вдлабнатото место на бедрото на Јаков додека се бореше со него. И му рече, испрати ме, зашто изгреа зората. А тој рече, нема да те испратам, ако не ме благословиш. Рече му, што е твоето име? А тој рече: Јаков. И му рече: Нема повеќе да се вика твоето име Јаков, туку Израел ќе биде твоето име, зашто си превладал со Бог, и со луѓе моќен ќе бидеш. Попрашал и Јаков, и рече: Кажи ми го името твое. И рече: Зошто ова прашуваш ти го името мое? И го благослови таму. И Јаков го нарече името на тоа место, облик Божји; зашто видов Бог лице кон лице, и мојата душа беше спасена. Изгреа на него сонцето, кога помина формата на

Богот, а тој шепаше на бутот негов. Поради ова синовите Израелови не јадат жила која онемела, која е на вдлабнатината на бутот, до денешен ден, затоа што допрел до вдлабнатината на бутот на Јаков, до жилата која онемела.

33

Погледнувајќи нагоре, Јаков со очите свои виде: и еве, Исав, братот негов, доаѓа, и четиристотини мажи со него; и Јаков ги подели децата на Лија и на Рахила и двете слугинки. И ги постави двете слугинки и нивните синови први, и Лија и нејзините деца назад, и Рахила и Јосиф последни. Самиот напредна пред нив и се поклони на земјата седум пати, додека не се приближи до својот брат. И Исав притрча да го пречека, и го фати и падна врз неговиот врат, и го бакна, и двајцата плачеа. И кога погледна, Исав ги виде жените и децата, и рече: Што ти се тие? А тој рече: Децата на кои Бог ми покажа милост, на мене, твојот слуга. И се приближија младите жени и нивните деца, и се поклонија. И пристапи Леја и децата нејзини, и се поклонија, и по ова пристапија Рахила и Јосиф, и се поклонија. И рече, што ти значат ова, сите овие кампови што ги сретнав? А тој рече, за да најде твојот син милост пред тебе, господару. Рече но Исав: Имам многу, брате, нека ти биде твоето. Рече Јаков, ако најдов милост пред тебе, прими ги даровите преку моите раце; поради ова видов твоето лице, како некој што би видел лице

Божјо, и ќе бидеш задоволен со мене. Земи ги моите благослови, кои ги донесов за тебе, затоа што Бог ми покажа милост, и имам сè, и го принуди него, и зеде. И рече: Откако ќе тргнеме, да одиме право. Рече му, господарот мој знае дека децата се понежни, и овците и говедата раѓаат кај мене; ако значи ги потерам нив еден ден, ќе умре сиот добиток. Нека оди пред мојот господар пред неговото дете; а јас ќе се засилам на патот според одморот на патувањето што е пред мене, и според нога на децата, додека не дојдам јас кај мојот господар во Сеир. Рече и Исав, ќе оставам со тебе од народот што е со мене; а тој рече, зошто ова? Доволно е што најдов милост пред тебе, господару. Но Исав се врати назад во тој ден на неговиот пут во Сеир. И Јаков замина во Шатори и таму си направи куќи, а на својот добиток му направи шатори, поради ова го нарече името на тоа место Шатори. И дојде Јаков во Салем, град Сихем, кој е во земјата Ханаан, кога се врати од Месопотамија Сирија, и се затабори пред градот. И го стекна делот од полето, каде што постави таму свој шатор, од Емор, таткото на Сихем, за сто амнон. И постави таму жртвеник и повика го Богот Израел.

34

Излезе и Дина, ќерката на Лија, која ја роди на Јаков, да ги види ќерките на домородците. И ја виде Сихем, синот на Емор Евајот, владетелот на земјата, и ја зеде, спиеше со неа

и ја понизи. И тој се вложи во душата на Дина, ќерката на Јаков, и ја сакаше девицата, и ѝ зборуваше според умот на девицата. Рече Сихем кон Емор, неговиот татко, велејќи, земи ми го ова дете за жена. Јаков слушна дека синот на Емор ја оскверни Дина, неговата ќерка, но неговите синови беа со неговиот добиток во рамнината, па Јаков молчеше додека не дојдат тие. Излезе но Емор, таткото на Сихем, кон Јаков да зборува со него. Синовите на Јаков дојдоа од полето; а кога слушнаа, луѓето беа длабоко погодени, и беше многу болно за нив; затоа што направи срамна постапка во Израел, преспавајќи со ќерката на Јаков; и не така ќе биде. И зборуваше Емор на нив, велејќи: Сихем, синот мој, избра со душата ќерката ваша; дајте ја значи неа нему за жена, и оженете се со нас; ќерките ваши дајте ги нам, и ќерките наши земете ги за синовите ваши. И живеете кај нас, и ете земјата е широка пред вас, живеете, тргувајте на неа и стекнувајте имот во неа. Рече но Сихем кон нејзиниот татко и кон нејзините браќа: Да најдам милост пред вас, и што и да кажете, ќе дадеме. Зголемете ја миразот многу, и ќе дадам како што ќе ми кажете, и дајте ми ја оваа девојка за жена. Одговорија синовите на Јаков на Сихем и на Емор, неговиот татко, со измама, и им зборуваа, затоа што ја оскверниј нивната сестра Дина. И им рекоа Симеон и Леви, браќата на Дина: Не можеме да го направиме ова нешто, да ја дадеме нашата сестра на човек кој има необрезаност; зашто тоа е срам за нас. Само во ова ќе бидеме слични на вас и ќе живееме меѓу вас, ако станете како ние и вие, да биде обрезан секој ваш машки. И ќе ги

дадеме нашите ќерки на вас, и од вашите ќерки ќе земеме жени за нас, и ќе живееме меѓу вас, и ќе бидеме како еден род. Ако не нè слушате да се обрежете, ќе ја земеме нашата ќерка и ќе си одиме. И зборовите допаднаа пред Емор и пред Сихем, синот на Емор. И младиот човек не одолговлечи да го направи ова, бидејќи беше навален на ќерката на Јаков, а тој беше најславен од сите во куќата на неговиот татко. Дојдоа Емор и Сихем, неговиот син, кон портата на нивниот град, и им зборуваа на мажите на нивниот град, велејќи: Овие луѓе се мирољубиви, нека живеат со нас на земјата и нека тргуваат со неа; а земјата, ете, е широка пред нив; нивните ќерки ќе ги земеме за наши жени, и нашите ќерки ќе им ги дадеме на нив. Само во ова луѓето ќе бидат како нас за да живеат со нас, за да бидеме еден народ, ако се обреже секој наш машки, како што и тие се обрежани. И нивниот добиток, и четвороножните животни, и нивниот имот, зар нема да бидат наши? Само во ова да бидеме направени како нив, и ќе живеат со нас. И слушнаа Емор и Сихем, синот негов, сите што тргуваа на портата на нивниот град, и се обрезаа месото на нивниот препуциум, секој машки. Се случи но во третиот ден, кога беа во болка, двајцата синови на Јаков, Симеон и Леви, браќата на Дина, зедоа секој свој меч, и влегоа во градот безбедно, и убија секое машко. И Емор и Сихем, неговиот син, ги убија со меч, и ја зедоа Дина од куќата на Сихем, и излегоа. Синовите на Јаков влегоа врз ранетите и го ограбија градот во кој ја оскрнавија нивната сестра Дина. И ги зедоа нивните овци, нивните волови и

нивните магарињa, колку што беше во градот и колку што беше во полето. И ги заробија сите нивни тела, целиот нивен багаж и нивните жени, и го пограбија сè што беше во градот и сè што беше во куќите. Рече и Јаков кон Симеон и Леви: Омразен ме направивте, така што зол да бидам на сите што живеат во земјата, и кај Хананејците, и кај Ферезејците. Јас сум малубројен во број, и ако се соберат против мене, ќе ме истребат, и ќе бидам уништен јас и домот мој. Тие рекоа: Но зар како со проститутка ќе постапуваат со нашата сестра?

35

Рече Бог кон Јаков: Стани, оди горе во местото Ветил и живеј таму, и направи таму олтар на Бог што ти се појави кога бегаше од лицето на Исав, твојот брат. Рече но Јаков на својата куќа и на сите со него, земете ги туѓите богови што се со вас од меѓу вас, и очистете се, и сменете ги вашите одежди. И станувајќи, да одиме горе во Бетел и да направиме таму олтар на Бога кој ме слушна во денот на маката, кој беше со мене и ме спаси на патот по кој одев. И му ги дадоа на Јаков туѓите богови кои беа во нивните раце и обетките во нивните уши, и Јаков ги сокри под теревинтот во Сихем и ги уништи до денешниот ден. И Израел тргна од Сихем, и Божји страв падна врз градовите околу нив, и тие не ги гонеа синовите Израелови. Дојде Јаков во Луза, која е во земјата Ханаан, која е Бетел, тој и сите луѓе кои беа со

него. И тој изгради таму олтар и го нарече името на тоа место Ветил, зашто таму му се појави Бог, додека бегаше од лицето на неговиот брат Исав. Умре Деборра, дојката на Ревека, и беше погребана под Ветил под дабот, и Јаков го нарече нејзиното име Даб на жалоста. Бог му се појави на Јаков уште во Луз, кога дојде од Месопотамија Сириска, и Бог го благослови. И Бог му рече: Твоето име нема повеќе да се вика Јаков, туку Израел ќе биде твоето име, и го нарече неговото име Израел. Рече му Бог: Јас сум твојот Бог, зголемувај се и множи се, народи и собранија на народи ќе произлезат од тебе, и кралеви ќе излезат од твоите бедра. И земјата што ја дадов на Аврам и Исак, на тебе ти ја дадов, на тебе ќе биде, и на твоето семе по тебе ќе ја дадам оваа земја. Бог отиде нагоре од него од местото каде што зборуваше со него. И постави Јаков столб на местото каде што зборуваше со него Бог, столб камен, и изли врз него пијалба, и изли врз него масло. И Јаков го нарече местото, каде што Бог зборуваше со него, Ветил. Откако замина Јаков од Бетел, тој постави шатор негов отаде кулата Гадер, а кога се приближи кон Хабрата за да дојде во Ефрата, Рахил роди и имаше тешко породување. Се случи но додека таа тешко раѓаше, бабицата ѝ рече: Охрабри се, бидејќи и ова ти е син. Се случи дека додека ја испушташе душата, бидејќи умираше, таа го нарече неговото име син на мојата болка, но таткото го нарече неговото име Бенјамин. Умре Рахил и беше погребана на патот кон хиподромот Ефрата, што е Витлеем. И Јаков постави столб врз нејзиниот гроб, ова е столбот врз гробот на Рахил до денес. Се случи кога Израел

живееше во таа земја, отиде Рувим и спиеше со Балас, наложницата на неговиот татко Јаков, и Израел слушна, и тоа се појави како зло пред него. Беа дванаесет синови на Јаков. Синовите на Лија, првороденото на Јаков: Рувим, Симеон, Леви, Јуда, Исахар, Завулон. Синови на Рахил, Јосиф и Венијамин. А синовите на Билха, слугинката на Рахила, Дан и Нефталим. Синовите на Зелфа, слугинката на Леја, Гад и Асир, овие се синовите на Јаков, кои му се родија во Месопотамија Сириска. Дојде Јаков кон Исак, неговиот татко, во Мамре, во градот на рамнината, тоа е Хеврон во земјата Ханаан, каде престојувале Абрахам и Исак. Деновите на Исак, кои живееше, станаа сто осумдесет години. И слабеејќи, Исак умре и беше додаден кон својот род, постар и полн со денови, и го погребаа Исав и Јаков, неговите синови.

36

Овие се родовите на Исав, тој е Едом. Есау зеде жени за себе од ќерките на Хананејците: Ада, ќерка на Аилом Хетејецот, и Оливема, ќерка на Ана, син на Севегон Евајецот. И ја Басемат, ќерката на Исмаил, сестрата на Набаиот. Ада му роди Елифаз, а Басемат роди Рагуил. И Олибема роди го Иеус, и го Иеглом, и го Коре. Овие се синовите на Исав, кои му се родија во земјата Ханаан. Исав ги зеде своите жени, и своите синови, и своите ќерки, и сите луѓе од својата куќа, и сите свои имоти, и сите добиток, и сè што стекна, и сè што

прибра во земјата Ханаан, и отиде Исав од земјата Ханаан од лицето на Јаков, својот брат. Беше зашто нивните имоти беа многу за да живеат заедно, и земјата каде што престојуваа не можеше да ги издржи нив, поради множеството на нивните имоти. Се насели Исав на планината Сеир; Исав, тој е Едом. Овие се родовите на Исав, таткото на Едом, во планината Сеир. И ова се имињата на синовите на Исав: Елифас, син на Ада, жената на Исав, и Рагуил, син на Васемат, жената на Исав. Станаа синови на Елифас: Таиман, Омар, Софар, Готом и Кенез. Тамна беше палака на Елифас, синот на Исав, и му роди на Елифас Амалик. Овие се синови на Ада, жената на Исав. Овие беа синовите на Рагуил: Нахот, Заре, Соме и Мозе. Тие беа синови на Басемат, жената на Исав. Овие се синовите на Олибемас, ќерката на Ана, синот на Себегон, жената на Исав. Таа му роди на Исав синовите Иеус, Иеглом и Коре. Овие водачи синови на Исав; синови на Елифаз првороденият на Исав; водач Теман, водач Омар, водач Софар, водач Кенез, водач Коре, водач Готом, водач Амалик; овие водачи на Елифаз во земјата Идумеја; овие синови на Ада. И овие се синовите на Рагуил, синот на Исав: поглавар Нахот, поглавар Заре, поглавар Соме, поглавар Мозе. Овие се поглаварите на Рагуил во земјата Едом, овие се синовите на Васемат, жената на Исав. Овие се синовите на Олибемас, жената на Исав: водачот Иеус, водачот Иеглом, водачот Коре. Овие се водачите на Олибемас, ќерката на Ана, жената на Исав. Овие се синовите на Исав, и овие се нивните водачи, овие се синовите на Едом. Овие се

синовите на Сеир Хорејецот, кој живееше во земјата: Лотан, Шобал, Севегон, Ана, и Дишон, и Асар, и Рисон; овие се поглаварите на Хорејците, синовите на Сеир во земјата Едом. Синовите на Лотан станаа Хори и Хеман, а сестра на Лотан беше Тамна. Овие се синовите на Шобал: Голам, Манахат, Гаибел, Софар и Омар. И овие се синови на Севегон, Аие и Ана; овој е Ана, кој го најде Јамеин во пустината, кога ги пасеше товарните животни на Севегон неговиот татко; А овие се синови на Ана: Дисон и Оливема, ќерка на Ана. Овие се синовите на Дисон: Амада, Асбан, Итран и Харан. Овие се синовите на Асар: Балаам, Зукам и Јукам. Овие се синовите на Рисон: Ас и Аран. Овие се водачи на Хори: водач Лотан, водач Шобал, водач Севегон, водач Ана, водач Дишон, водач Асар, водач Рисон; овие се водачи на Хори во нивните водства во земјата Едом. И овие се кралевите кои кралувале во Едом, пред да царува крал во Израел. И царуваше во Едом Балак, син Веоров, и името на неговиот град беше Деннаба. Умре Балак, и наместо него зацаруваше Јобаб, син на Зара од Босора. Умре Јобаб, и наместо него царуваше Асом од земјата Таиманон. Умре Асом, и наместо него царуваше Адад, син на Барад, кој ги истреби Мадијамците во полето на Моав, а името на неговиот град беше Гетаим. Умре Адад, и наместо него царуваше Самада од Масрека. Умре Самада, и наместо него царуваше Саул од Роовот што е покрај реката. Умре Саул, и наместо него царуваше Баленон, син Ахоборов. Умре и Баленон син на Ахобор, и царуваше наместо него Арад син на Барад, и името на неговиот град Фогор, а името на

неговата жена Метебеел, ќерка на Матраит, син на Маизоб. Ова се имињата на водачите на Исав, во нивните племиња, според нивното место, во нивните земји, и во нивните народи: водач Тамна, водач Гола, водач Јетер, водач Оливема, водач Ела, водач Финон, водач Кенез, водач Теман, водач Мазар, водач Магедиел, водач Зафоин; овие се водачите на Едом, во населените места во земјата на нивното владение; ова е Исав, таткото на Едом.

37

Живееше Јаков во земјата каде што престојуваше неговиот татко, во земјата Ханаан, а ова се родовите на Јаков. Јосиф беше на седумнаесет години, чувајќи ги овците на својот татко со своите браќа, бидејќи беше млад, со синовите на Вала и со синовите на Зелфа, жените на својот татко. Јосиф донесе лошо обвинување кон Израел, нивниот татко. Јаков го сакаше Јосиф повеќе од сите свои синови, зашто тој му беше син на старост, и му направи шарена туника. Видевајќи но браќата негови дека таткото го љуби него од сите негови синови, го омразија него и не можеја да му зборуваат ништо мирно. Јосиф сонува сон и им го раскажа на своите браќа. И им рече: Слушајте го овој сон што го сонував. Мислев дека вие врзувате снопови во средината на полето, и стана мојот сноп и се исправи, а вашите снопови се свртија и се поклонија на мојот сноп. И му рекоа неговите браќа: Зар владеејќи ќе владееш над нас, или

господарејќи ќе господариш над нас? И продолжија уште повеќе да го мразат него поради неговите соништа и поради неговите зборови. Тој виде друг сон и му го раскажа на својот татко и на своите браќа, и рече: Еве, сонував друг сон, како што сонцето, месечината и единаесет ѕвезди ми се поклонуваа. И неговиот татко го укори и му рече, што е овој сон што го сонуваше? Тогаш навистина, откако ќе дојдеме, јас и мајка ти и браќата твои ќе се поклониме на тебе на земјата? Браќата му завидуваа, но неговиот татко го чуваше зборот. Отидоа браќата негови да ги пасат овците на нивниот татко во Сихем. И рече Израел кон Јосиф, не твоите браќа чуваат овци во Сихем? Овде ќе те испратам кон нив; а му рече, еве јас. Израел му рече: Оди и види дали се добро твоите браќа и овците, и јави ми. И го испрати од долината Хеврон, и тој дојде во Сихем. И еден човек го нашол како лута во рамнината, и човекот го прашал, велејќи: Што бараш? Тој рече: Ги барам моите браќа, кажи ми каде пасат. Рече му човекот: Тие заминаа од овде, слушнав како велеа: Да одиме во Дотаим. И Јосиф отиде по своите браќа и ги најде во Дотаим. Тие го виделе однапред од далеку пред да се приближи кон нив, и замислувале зло да го убијат. Рече но секој кон својот брат: Еве, оној сонувач доаѓа. Сега, затоа, дојдете да го убиеме и да го фрлиме во една од јамите, и ќе кажеме дека зло ѕвер го изеде, и ќе видиме што ќе биде со неговите соништа. Слушајќи но Рувим, го избави него од нивните раце и рече, да не го удриме него во душата. Рече им Рувим: Не пролевајте крв, фрлете го во една од овие јами во пустината, рака не ставајте на него, за да го спаси од

нивните раце и да го врати на неговиот татко. Се случи дека кога Јосиф дојде кај своите браќа, тие му ја соблекоа на Јосиф шарената туника што ја носеше. И откако го зедоа, го фрлија во јамата, а јамата беше празна, немаше вода. Тие седнаа да јадат леб и кога погледнаа со очите, виделе, и еве, патници Исмаилци доаѓаа од Галад и нивните камили беа полни со темјан и смола и смирна. Тие одеа да го доведат надолу во Египет. Рече и Јуда кон своите браќа: Каква корист, ако го убиеме нашиот брат и ја скриеме неговата крв? Дојдете да го продадеме на овие Исмаилци; а рацете наши да не бидат врз него, затоа што тој е наш брат и наша крв. Но неговите браќа слушнаа. И минуваа луѓето Мадијанците трговци, и го извлекоа и го изведоа Јосифа од јамата, и го продадоа Јосифа на Исмаилците за дваесет златници. И тие го спуштија Јосиф во Египет. Се врати но Рувим на јамата и не го гледа Јосиф во јамата, и ги искина своите облеки. И се врати кај неговите браќа и рече: Детето го нема, а јас каде да одам сега? Земајќи ја туниката на Јосиф, заколија јариња кози и ја извалкаа туниката со крвта. И ја испратија шарената туника и ја донесоја на нивниот татко, и рекоја: Ова го најдовме, познај дали е туниката на твојот син или не. И го препозна и рече: Туниката на мојот син е, зол ѕвер го изеде, ѕвер го грабна Јосиф. Скина но Јаков ги облеките свои и стави вреќа врз слабините свои, и жалеше за синот свој многу денови. Се собраа сите негови синови и ќерки и дојдоа да го утешат, но тој не сакаше да биде утешен, велејќи: Ќе слезам кон мојот син тагувајќи во Хад. И неговиот татко плачеше за него. А Мадијанците го

продадоа Јосиф во Египет на Петефриј, евнухот на Фараон, главниот готвач.

38

Се случи и во тоа време, слезе Јуда од неговите браќа, и пристигна до некој си човек Адуламит, кому име беше Ирас. И Јуда таму виде ќерка на еден Хананејски човек, чие име беше Сава, и ја зеде неа, и влезе кај неа. И откако заченала, роди син и го нарече Ер. И заченувајќи, роди уште еден син и го нарече неговото име Онан. И додавајќи, роди син и го нарече неговото име Шилом, а таа беше во Хасби кога ги роди нив. И Јуда земаше жена за Ир, првороденот негов, чие име беше Тамар. Стана но Ер, првороденот на Јуда, беше зол пред Господ, и Бог го уби. Рече и Јуда на Онан: влези кај жената на твојот брат, и ожени се со неа, и подигни семе на твојот брат. Знаејќи но Онан дека семето нема да биде негово, се случуваше кога влегуваше кај жената на својот брат да излева на земјата, за да не даде семе на својот брат. Зло но се појави пред Бог, зашто направи ова, и го уби и него. Рече и Јуда на Тамар, невестата негова: Седи како вдовица во куќата на таткото твој, додека Шелах, синот мој, порасне; рече бидејќи: Да не умре и овој, како и браќата негови. Отишла, а Тамар седеше во куќата на нејзиниот татко. Се умножија деновите, и умре Сава, жената на Јуда; и утешен, Јуда отиде кај оние што ги стрижат овците негови, тој и Ирас, пастирот негов

Одоламецот, во Тамна. И беше кажано на Тамар, невестата негова, велејќи: Еве, тестот твој оди горе во Тамна да ги стриже овците негови. И откако ги симна облеките на вдовството од себе, таа облече летна облека, се украси и седна кај портите на Аинан, која се наоѓа на патот кон Тамна, бидејќи видела дека Шилом станал голем, а тој не ја даде нему за жена. И кога ја виде, Јуда помисли дека таа е проститутка, зашто таа го имаше покриено лицето и не ја препозна. Свртил настрана кон неа на патот, и ѝ рече: Дозволи ми да влезам кон тебе, не бидејќи знаеше дека таа е негова невеста. А таа рече: Што ќе ми дадеш ако влезеш кон мене? Тој но рече, јас ќе ти испратам јарец од овците мои, таа но рече, ако ми дадеш залог, додека не ми го испратиш. А тој рече, каков залог да ти дадам? А таа рече, твојот прстен, и твојата огрлица, и твојот стап што е во твојата рака. И тој ѝ даде на неа, и тој влезе кај неа; и таа затрудне од него. И станувајќи отиде, и таа ја симна нејзината летна облека од себе, и ги облече облеките на нејзиното вдовство. Испрати а Јуда младо јаре од кози преку рака на неговиот пастир Одоламецот, да ја врати заложбата од жената; и не ја најде неа. Тој ги праша мажите од тоа место, каде е проститутката што беше во Енан на патот? И рекоа: Не беше тука проститутка. И се врати кај Јуда, и рече: не најдов; и луѓето од местото велат дека нема тука проститутка. Рече и Јуда, нека ги има; но да не бидеме исмеани; јас навистина го испратив ова младо козле, а ти не го најде. Се случи и после три месеци беше пријавено на Јуда, велејќи, твојата невеста Тамар се курвала, и еве во

утроба има од курварија. Рече и Јуда, изведете ја, и нека биде изгорена. Оваа, но додека беше водена, испрати кон нејзиниот татко во закон, велејќи: Од човекот чии се овие работи, јас сум бремена. И рече: Препознај чиј е прстенот, ланецот и овој стап. Препозна и Јуда, и рече: оправдана е Тамар повеќе од мене, затоа што не ја дадов неа на Шела, синот мој. И не продолжи повеќе да ја познава неа. Се случи дека кога таа раѓаше, во нејзината утроба имаше близнаци. Се случи но додека таа раѓаше, едното дете ја испрати раката напред, а бабицата ја зеде и врза црвена нишка на неговата рака, велејќи: Овој ќе излезе прв. Како таа ја повлече назад раката, и веднаш излезе неговиот брат; а таа рече: Што се пробиви поради тебе преградата? И го нарече неговото име Перез. И по ова излезе неговиот брат, на чијашто рака беше црвеното, и го нарече неговото име Зара.

39

Јосиф беше спуштен во Египет, и го стекна него Петефрис, евнухот на Фараон, главниот готвач, маж Египќанец, од рацете на Исмаилците кои го спуштија него таму. И Господ беше со Јосиф, и тој беше човек кој успеваше, и живееше во куќата кај неговиот господар Египќанецот. Неговиот господар знаеше дека Господ беше со него и дека Господ го прави успешно сè што прави во неговите раце. И Јосиф најде милост пред неговиот господар, и му се допадна. И го

постави него над неговата куќа и сè што беше негово, го даде преку раката на Јосиф. Се случи дека откако тој беше поставен над неговата куќа и над сè што му припаѓаше, Господ ја благослови куќата на Египќанинот поради Јосиф, и благословот Господов беше во сите негови имоти во куќата и на неговото поле. И му довери сè што беше негово, во рацете на Јосиф; и не знаеше ништо од она што беше негово, освен лебот што го јадеше тој. И Јосиф беше убав на изглед и многу прекрасен на лице. И се случи после овие зборови, и жената на неговиот господар ги фрли нејзините очи врз Јосиф, и рече: легни со мене. Но тој не сакаше; и ѝ рече на жената на неговиот господар: Ако мојот господар не знае ништо во неговата куќа поради мене, и сè што е негово го даде во моите раце, и ништо не го надминува мене во оваа куќа, ниту нешто е задржано од мене, освен тебе, затоа што ти си негова жена, и како ќе го направам ова зло дело, и ќе згрешам пред Бога? Кога таа му зборуваше на Јосиф ден по ден, а тој не ја слушаше да спие со неа, да лежи со неа. Се случи таков еден ден, и Јосиф влезе во куќата да ги прави своите работи, и никој од оние во куќата не беше внатре. И таа го повлече за облеката, велејќи, легни со мене, и оставајќи ги своите облеки во нејзините раце, избега и излезе надвор. И се случи кога таа виде дека тој ги остави алиштата свои во рацете нејзини и избега, и излезе надвор, и ги повика оние што беа во куќата, и им рече на нив, велејќи, видете, тој ни доведе кај нас Евреин дете, да не исмејува; тој влезе кај мене, велејќи, легни со мене; и јас извикав со голем глас. Но кога тој слушна дека го издигнав

гласот мој и извикав, ги остави своите алишта кај мене, избега и излезе надвор. И ги остави облеките кај себе, додека господарот не дојде во неговата куќа. И таа му зборуваше според овие зборови, велејќи, влезе кај мене тој син Евреинот, кого ти го доведе кај нас, да ме исмејува, и ми рече, ќе спијам со тебе. Како но слушна дека го издигнав гласот мој и извикав, оставајќи ги алиштата негови кај мене, избега и излезе надвор. И се случи, кога господарот ги слушна зборовите на неговата жена, што таа му зборуваше, велејќи, вака ми направи твојот слуга, и се разгневи со гнев. И господарот го зеде Јосиф и го стави во тврдината, на местото каде што затворениците на царот се држат таму во тврдината. И Господ беше со Јосиф, и излеа милост врз него, и му даде наклоност пред главниот тамничар. И главниот затворски чувар му го даде затворот во рака на Јосиф, и сите затвореници што беа во затворот, и сè што правеа таму, тој го вршеше. Главниот затворски чувар на затворот не знаеше ништо преку него, бидејќи сè беше преку раката на Јосиф, затоа што Господ беше со него, и сè што тој правеше, Господ го правеше успешно во неговите раце.

40

Се случи дека после тие зборови згрешија главниот виночерпец на царот на Египет и главниот пекар кон нивниот господар, царот на Egipet. И се разгневи Фараон на двајцата негови евнуси, на главниот виночерпец и на

главниот пекар. И ги стави во затвор во тамницата, на местото каде Јосиф беше затворен таму. И главниот затворник му ги довери нив на Јосиф, и тој им служеше, и беа неколку дена во затворот. И двајцата виделе сон во една ноќ; а видението на сонот на главниот виночерпец и главниот пекар, кои беа кај кралот на Египет, оние што беа во затворот, беше ова. Јосиф влезе кон нив наутро и ги виде, и тие беа вознемирени. И тој ги прашуваше евнусите на Фараон, кои беа со него во затворот кај неговиот господар, велејќи: Зошто вашите лица се мрачни денес? Тие му рекоа, сон сонувавме, а толкувач нема; а Јосиф им рече, зар толкувањето нивно не е преку Бог? Раскажете значи мене. И главниот виночерпец му го раскажа својот сон на Јосиф и рече: Во мојот сон беше лоза пред мене. Во лозјето имаше три гранки, и тоа цветаше, пуштајќи изданоци, со зрели гроздови грозје. И чашата на Фараон беше во мојата рака, и ги земав грозјата, и ги исцедив во чашата, и ја дадов чашата во раката на Фараон. И му рече Јосиф: Ова е неговото толкување: трите гранки се три дена. Уште три дена, и Фараон ќе се сети на твојата служба, и ќе те врати на твоето главно виночерпство, и ќе ја дадеш чашата на Фараон во неговата рака според твојата претходна служба, како што беше виночерпец. Но запомни ме преку себеси, кога добро ти стане, и направи ми милост, и спомни ме кај Фараон, и изведи ме од овој затвор. Дека со крадење бев украден од земјата на Евреите, и тука не направив ништо, туку ме фрлија во оваа јама. И виде главниот пекар дека правилно толкуваше, и рече на Јосиф: и јас видов сон, и

мислев дека носам три кошници леб на главата моја. А во горната кошница од сите видови што Фараон јаде, работа на пекар, и птиците небесни ги јадеа од горната кошница на главата моја. Одговарајќи, а Јосиф му рече: ова е неговото толкување: трите кошници се три дена; уште три дена, и Фараон ќе ја отстрани главата твоја од тебе; и ќе те обеси на дрво, и птиците небесни ќе го јадат месото твое од тебе. Се случи на третиот ден, ден на раѓање беше на Фараон, и тој правеше пиење за сите негови слуги, и се сети на положбата на виночерпецот и на положбата на пекарот меѓу неговите слуги. И го врати главниот виночерпец на неговата почетна положба, и му ја даде чашата во раката на Фараонот. Но главниот пекар го обеси, како што им толкуваше Јосиф. И главниот виночерпец не го запомни Јосиф, туку го заборави.

41

Се случи дека после две години, Фараонот виде сон, мислеше дека стои крај реката. И гледај како од реката излегуваа седум крави, убави на изглед, и избрани на месо, и пасеа во тагата. Други седум крави излегуваа после овие од реката, грди на изглед и тенки на месо, и пасеа покрај кравите на брегот на реката. И седумте грди и слаби крави ги изедоа седумте убави на изглед и одбрани крави, а Фараонот се разбуди. И тој сонуваше втор сон, и еве седум класја израснуваа на една стебло, избрани и убави. И ете,

седум тенки и од ветер уништени класја никнеа по нив. И ги голтнаа седумте тенки и од ветер уништени класја, седумте избрани и полни класја, а се подигна Фараон, и тоа беше сон. Се случи утрото, и се вознемири душата негова, и испративши повика сите толкувачи на Египет и сите нејзини мудреци, и Фараон им раскажа за својот сон, но немаше никој што можеше да му го објасни на Фараон. И главниот виночерпец му зборуваше на Фараон, велејќи: Денес го се сеќавам мојот грев. Фараонот се налути на неговите слуги и нè стави во затвор, во куќата на главниот готвач, мене и главниот пекар. И двајцата видовме сон во една ноќ, јас и тој, секој видовме според својот сон. Беше и таму со нас млад човек, син Евреин на главниот готвач, и раскажавме му, и тој ни толкуваше. Се случи, како што тој ни толкуваше, така и се случи: јас бев вратен на мојата положба, а тој беше обесен. Испративши, Фараон повика го Јосиф, и го изведоа од затворот, и го избричеа, и ја промениј неговата мантија, и дојде кон Фараон. Рече Фараон кон Јосиф: Сон видов, и нема никој што може да го истолкува. Но јас слушнав за тебе дека кога слушнеш соништа, можеш да ги толкуваш. Одговарајќи, а Јосиф на Фараонот рече: без Бога нема да се одговори за спасението на Фараонот. Фараон му зборуваше на Јосиф, велејќи: Во мојот сон мислев дека стојам покрај брегот на реката. И како од реката излегуваа седум крави, убави по изглед и избрани по месо, и пасеа во Ахеј. И ете седум други крави излегуваа по нив од реката, лоши и грди на изглед, и слаби со месо, какви не видов такви во цела земја Египет погрди.

И седумте грди и тенки волови ги изедоа првите седум убави и избрани волови. И влегоа во нивните стомаци, и не станаа разликувачки, затоа што влегоа во нивните стомаци, и нивните изгледи беа грди, како и на почетокот, но откако се разбудив, заспав. И видов повторно во мојот сон, и како седум класја одеа нагоре на едно стебло полни и убави. Други пак седум класја тенки и уништени од ветер никнуваа држејќи се до нив. И седумте тенки и од ветер уништени класја ги голтнаа седумте добри и полни класја, па им реков на толкувачите, но немаше никој што можеше да ми го објасни тоа. И Јосиф му рече на Фараонот: Сонот на Фараонот е еден; сè што Бог прави, му покажа на Фараонот. Седумте добри крави се седум години, и седумте добри класови се седум години, соништето на Фараон е едно. И седумте тенки крави што се качуваат по нив се седум години, и седумте тенки и од ветар уништени класови се седум години, ќе бидат седум години на глад. Зборот што го кажав на Фараонот: колку што Бог прави, му покажа на Фараонот. Ете, седум години доаѓа голема изобилност во целата земја Египет. Ќе дојдат седум години на глад по ова, и ќе ја забораваат ситоста што ќе биде во цел Египет, и гладот ќе ја уништи земјата. И изобилството нема да биде познато врз земјата поради гладот што ќе дојде после ова, зашто тој ќе биде многу силен. За тоа што сонот на Фараон се повтори двапати, тоа е затоа што зборот од Бога е вистински и Бог ќе забрза да го изврши тоа. Сега, затоа, разгледај мудар и интелигентен човек и постави го над земјата Египет. И нека направи Фараон и нека постави

управители над земјата; и нека соберат сета родба на земјата Египет од седумте години на изобилство, и нека соберат сета храна од седумте години што доаѓаат, добрите овие; и нека се собере житото под раката на Фараон; храната во градовите нека се чува. И храната што ќе биде чувана во земјата ќе послужи за седумте години на глад, кои ќе дојдат во земјата Египет, и земјата нема да биде уништена од гладот. И зборот му се допадна на Фараон и на сите негови слуги. И рече Фараон на сите свои слуги: Нема ли да најдеме таков човек, кој има дух Божји во себе? Рече Фараон на Јосиф: Бидејќи Бог ти покажа сè ова, нема човек помудар и поразумен од тебе. Ти ќе бидеш над мојата куќа, и на твоите уста ќе слуша целиот мој народ, освен по престолот јас ќе бидам поголем од тебе. Рече и Фараон на Јосиф: Еве, те поставувам денес над целата земја египетска. И откако Фараон го симна прстенот од својата рака, го стави на раката на Јосиф, и го облече во ленена роба, и му стави златна огрлица околу вратот. И го изведе на својата втора колесница, и гласник прогласуваше пред него, и го постави над целата египетска земја. Рече Фараон на Јосиф: Јас сум Фараон, но без тебе никој нема да ја подигне раката своја врз целата земја египетска. И Фараон го нарече името на Јосиф, Псонтомфанех, и му даде Асенета, ќерката на Петефре, свештеникот од Хелиополис, за жена. Јосиф беше на триесет години кога застана пред Фараон, царот на Египет, и Јосиф излезе од присуството на Фараон и помина низ цела египетска земја. И земјата роди снопови во седумте години на благосостојбата. И собра сите храни од

седумте години, во кои беше изобилството во земјата Египет, и ги стави храните во градовите; храните од полињата околу секој град ги стави во него. И Јосиф собра жито како песокот на морето, многу многу, додека не можеше да биде преброено, зашто не беше број. На Јосиф му станаа два сина пред да дојдат седумте години на глад, кои му ги роди Асенета, дќерката на Петефре, свештеникот од Хелиополис. Јосиф го нарече името на првороденио Манасија, зашто Бог ме направи да заборавам на сите мои трудови и на сè од таткото мој. А името на вториот го нарече Ефрем, зашто Бог ме зголеми во земјата на моето понижување. Поминаа седумте години на благосостојба, кои беа во земјата Египет. И започнаа седумте години на гладот да доаѓаат, како што рече Јосиф, и настана глад во сета земјата, но во сета земјата на Египет имаше леб. И цела египетска земја беше гладна, па народот извика кон Фараон за леб, а Фараон им рече на сите Egiрќани: Одете кон Јосиф, и што и да ви каже, направете го. И гладот беше на лицето на целата земја, а Јосиф ги отвори сите житници и им продаваше на сите Египќани. И сите земји дојдоа во Египет да купуваат кај Јосиф, зашто гладот владееше во сета земја.

42

Видувајќи дека има жито за продажба во Египет, Јаков им рече на своите синови: Зошто стоите? Ете, слушнав дека

има жито во Египет; слезете таму и купете нам малку храна, за да живееме и да не умреме. Слегоа и браќата на Јосиф, десетмина, да купат жито од Египет. А Венијамин, братот на Јосиф, не го испрати со неговите браќа, зашто рече: да не му се случи несреќа. Дојдоа синовите на Израел да купуваат со оние што доаѓаа, зашто беше глад во земјата Ханаан. Јосиф беше владетел на земјата, тој продаваше на сиот народ на земјата, а браќата на Јосиф дојдоа и му се поклонија со лице до земја. Видувајќи ги, Јосиф ги препозна браќата свои; и се оттуѓи од нив, и им зборуваше тврдо; и им рече, од каде дојдовте? А тие рекоа: од земјата Ханаан, да купиме храна. Препозна Јосиф ги браќата негови, тие но не го препознаа него. И се сети Јосиф на соништа негови, кои ги виде тој, и им рече на нив, шпиони сте, да ги видите траговите на земјата дојдовте. Тие но рекоа: Не, господине; ние твоите слуги дојдовме да купиме храна. Сите ние сме синови на еден човек; мирољубиви сме, твоите слуги не се шпиони. Рече им: Не; туку дојдовте да ги видите слабите места на земјата. А тие рекоа, ние сме дванаесет, твоите синови браќа, во земјата Ханаан; и еве помладиот е со нашиот татко денес; а другиот не постои. Рече им Јосиф: Ова е она што ви го кажав, велејќи дека сте шпиони. Со ова ќе бидете покажани, при здравјето на Фараон, нема да излезете од тука, ако вашиот помлад брат не дојде тука. Испратете еден од вас и земете го вашиот брат, а вие бидете задржани додека не станат јасни вашите зборови, дали зборувате вистина или не, ако не, заклетва на здравјето на Фараон, навистина сте шпиони. И ги постави во затвор три

дена. Рече им на третиот ден: Ова направете го и ќе живеете, зашто јас се плашам од Бога. Ако сте мирољубиви, нека еден ваш брат биде задржан во затворот, а вие одете и однесете ја купената храна за вашето снабдување со жито. И вашиот помлад брат доведете го кај мене, и ќе бидат верувани вашите зборови; ако пак не, ќе умрете. И тие направија така. И рече секој кон својот брат: Да, во гревови сме поради нашиот брат, зашто ја презревме маката на неговата душа кога не молеше, и не го слушнавме, и поради ова дојде врз нас оваа мака. Одговарајќи а Рувим им рече, не ви зборував, велејќи, не треба да му наштетите на детето, и не ме слушнавте? И ете, крвта негова се бара. Тие самите не знаеја дека Јосиф слуша; зашто толкувачот беше меѓу нив. Свртувајќи се од нив, Јосиф заплака; и повторно пристапи кон нив и им рече; и го зеде Симеон од нив и го врза пред нив. Јосиф заповеда да ги наполнат нивните садови со жито, и да го вратат нивното сребро на секој во неговата вреќа, и да им дадат храна за патот, и така им се случи. И откако го ставија зрното врз нивните магариња, тие заминаа оттаму. Откако ослободил еден ја неговата вреќа, да даде храна на неговите магариња, каде што преноќиле, тој виде го неговиот сноп од сребро, и беше на врвот на устата на вреќата. И им рече на своите браќа: Ми беше вратено среброто, и еве, тоа е во мојата торба. И нивното срце се зачуди, и се вознемирија еден кон друг, велејќи: Што ни направи ова Бог? Дојдоа кај Јаков, нивниот татко, во земјата Ханаан, и му пријавија сè што им се случило, велејќи: Зборувал човекот, господарот на земјата,

остро кон нас, и нè стави во затвор, како да ја шпионираме земјата. Кажавме му, ние сме мирољубиви, не сме шпиони. Дванаесет браќа сме ние, синови на нашиот татко; едниот не постои; а малиот е со нашиот татко денес во земјата Ханаан. Рече ни човекот, господарот на земјата: Со ова ќе знам дека сте мирољубиви: еден брат оставете го тука кај мене, а набавката на житото за вашата куќа земете ја и одете. И донесете кај мене го вашиот помлад брат, и ќе знам дека не сте шпиони, туку дека сте мирољубиви, и ќе ви го вратам вашиот брат, и ќе тргувате во земјата. И се случи кога тие ги празнеа нивните вреќи, и беше врската од сребро на секој во неговата вреќа; и ги видоа нивните врски од сребро тие самите и нивниот татко, и се уплашија. Им рече Јаков, нивниот татко: Мене ме лишивте од деца; Јосиф го нема, Симеон го нема, и Бенјамин ќе го земете? Врз мене се случија сите овие работи. Рече Рувим на нивниот татко, велејќи: Убиј ги моите двајца синови ако не го донесам кај тебе. Дај го во моја рака, и јас ќе го донесам кај тебе. Тој но рече: Нема да слезе синот мој со вас, зашто неговиот брат умре и тој сам е останат, и ќе се случи тој да биде ослабен на патот по кој одите, и ќе ја спуштите мојата старост со тага во Хад.

43

Гладот зајакна на земјата. Се случи кога тие завршија да го изедат житото што го донесоа од Египет, и нивниот татко

им рече: Одете повторно и купете ни малку храна. И Јуда му рече нему, велејќи, со свечено сведоштво ни сведочел човекот господарот на земјата, велејќи, нема да го видите лицето мое, ако не е братот ваш помладиот со вас. Ако навистина го испраќаш нашиот брат со нас, ќе слеземе долу и ќе ти купиме храна. Ако не го испраќаш нашиот брат со нас, нема да одиме, бидејќи човекот ни рече, велејќи, нема да го видите моето лице, ако вашиот помлад брат не биде со вас. Рече Израел: Зошто ми направивте зло, кажувајќи му на човекот дека имате брат? Тие но рекоа: Прашувајќи, човекот нѐ праше нас и за нашиот род, велејќи: Дали уште вашиот татко живее, и дали имате брат? И ние му известивме според ова прашување. Не знаевме дека ќе ни рече: Донесете го вашиот брат. Рече и Јуда кон Израел, таткото негов: Испрати го детето со мене, и откако ќе станеме ќе одиме, за да живееме и да не умреме ни ние, ни ти, ни багажот наш. Јас но го чекам него, од мојата рака барај го него. Ако не го доведам кон тебе и не го поставам пред тебе, ќе бидам согрешил кон тебе сите денови. Ако не се забавувавме, веќе би се вратиле двапати. Рече им Израел, нивниот татко: Ако е така, направете го ова: земете од плодовите на земјата во вашите садови и донесете му на човекот дарови од смолата и од медот, темјан и смирна, и теребинт, и ореви. И земете двојно сребро во вашите раце, среброто што беше вратено во вашите вреќи вратете го со вас, да не биде некоја грешка. И земете го вашиот брат, и станете и слезете кај човекот. Но мојот Бог нека ви даде милост пред тој човек и да го испрати вашиот брат, тој

еден, и Венијамин, а јас навистина, како што сум лишен од деца, сум лишен од деца. Земајќи ги овие дарови и двојното сребро, мажите ги зедоа во своите раце и го зедоа Венијамин, и станувајќи, слегоа во Египет и застанаа пред Јосиф. Виде но Јосиф нив и Венијамин, неговиот брат од иста мајка, и рече на оној што беше над неговата куќа: Внеси ги луѓето во куќата и заколи жртви и подготви, зашто луѓето ќе јадат леб со мене на пладне. Човекот направи како што рече Јосиф и ги воведе луѓето во куќата на Јосиф. Видевајќи дека тие беа внесени во куќата на Јосиф, луѓето рекоа: Поради среброто што беше вратено во нашите вреќи на почетокот, ние сме внесувани, за лажно да нè обвинат и да нè нападнат, за да нè земат како робови, и нашите магариња. Приближувајќи се кон човекот на куќата на Јосиф, зборуваа со него на портата на куќата, велејќи, ве молиме, господине, слеговме на почетокот да купиме храна. Се случи дека кога дојдовме да пренокуваме и ги отворивме нашите торби, ова сребро на секој од нас беше во неговата торба, нашето сребро според тежината го вративме назад сега во нашите раце. И друго сребро донесовме со себе, за да купиме храна; не знаеме кој го стави среброто во нашите торби. Рече им: Милост на вас, не се плашете. Богот ваш и Богот на вашите татковци ви даде богатства во вашите вреќи, а вашето сребро, ценето, го примив. И го изведе кон нив Симеон. И донесе вода да им измие нозе, и даде храна на нивните магариња. Подготвија ги подароците до да дојде Јосиф на пладне, бидејќи слушнаа дека таму намерава да ручка. Влезе но Јосиф во

куќата, и му донесоа дарови што ги имаа во нивните раце во куќата, и му се поклонија со лице до земја. Ги праша нив: Како сте? И им рече: Дали е здрав вашиот татко, старецот за кого кажавте? Уште живее? И тие рекоа: Здрав е твојот слуга, нашиот татко, уште живее. И рече, благословен е тој човек од Бога; и наведнувајќи се, му се поклонија. Погледнувајќи нагоре со своите очи, Јосиф го виде Венијамин, неговиот брат од иста мајка, и рече: Овој е вашиот помлад брат, кого ми кажавте да го доведете? И рече, Бог да те помилува, дете. Се вознемири Јосиф, бидејќи внатрешностите негови се превртуваа врз братот негов, и бараше да заплаче, но влегувајќи во одајата, заплака таму. И откако го измиваше лицето, излезе, се контролираше и рече: Поставете леб. И му поставија на него сам, и на нив одделно, и на Египќаните што вечераа со него одделно, зашто не можеа Египќаните да јадат заедно со Евреите леб, бидејќи тоа е гнасотија за Египќаните. Седнаа пред него, првороденият според неговите привилегии, и помладиот според неговата младост, а луѓето се зачудија, секој кон својот брат. Тие подигнаа дел од неговиот кон себе, а делот Венијаминов беше зголемен од деловите на сите петкратно кон нивните, и пиеја и се развеселија со него.

44

И Јосиф му заповеда на оној што беше над неговата куќа, велејќи: Наполнете ги вреќите на луѓето со храна, колку

можат да понесат, и ставете му на секој неговото сребро на устата на вреќата. И ставете ја мојата сребрена чаша во вреќата на помладиот, и цената на неговото жито. А се случи според зборот на Јосиф, како што рече. Утрото зазори и луѓето беа испратени, тие и нивните магарињa. Излегувајќи од градот, не отидоа далеку, и Јосиф му рече на оној што беше над неговата куќа: Стани, прогони ги луѓето, и кога ќе ги стигнеш, кажи им: Зошто вративте зло наместо добро? Зошто ја украдовте мојата сребрена чаша? Не е ли ова она во која пие мојот господар? А тој со гатање гата во него самиот. Зло сте целосно извршиле што сте направиле. Наоѓајќи ги нив, им рече според овие зборови. Но тие му рекоа нему, зошто господарот зборува според овие зборови? Не може да стане твоите деца да постапат според овој збор. Ако тоа сребро што го најдовме во нашите торби го вративме кај тебе од земјата Ханаан, како би украле сребро или злато од куќата на твојот господар? Кај кого ја најдеш чашата на децата твои, нека умре; и ние пак ќе бидеме деца на господарот наш. Тој рече, и сега, како што велите, така ќе биде; кај кого ќе се најде чашата, ќе биде мој слуга, а вие ќе бидете чисти. И забрзаа, и секој ја симна својата вреќа врз земјата, и секој ја отвори својата вреќа. Тој пребаруваше почнувајќи од постариот, додека дојде кај помладиот. И ја најде чашата во торбата на Венијамин. И тие ги искинаа своите облеки, и секој ја стави својата торба врз своето магаре, и се вратија во градот. Влезе и Јуда и браќата негови кај Јосиф додека тој уште беше таму, и паднаа пред него на земјата. Рече и на нив Јосиф, што е ова работа што ја

направивте? Не знаете дека со гатање гата човек каков што сум јас? Рече и Јуда, што ќе одговориме на господарот, или што ќе зборуваме, или како ќе се оправдаме? Бог ја најде неправдата на твоите деца; ете, ние сме слуги на нашиот господар, и ние, и оној кај кого беше најдена чашата. Рече и Јосиф, не на мене да стане да направам овој збор; човекот кај кого беше најдена чашата, тој ќе биде мој слуга; а вие одете со спасение кај вашиот татко. Приближувајќи се кон него, Јуда рече: Молам те, господару, нека зборува твојот слуга збор пред тебе, и не се лути на твојот слуга, зашто ти си како Фараон. Господине, ти ги прашавше твоите деца, велејќи, дали имате татко или брат. И рековме на господарот, имаме татко постар, и дете на старост помладо од него, и братот негов умре, тој но сам остана на мајката негова, а таткото него го сакаше. Ти рече но на слугите твои, доведете го кај мене, и ќе се грижам за него. И му рековме на господарот, детето нема да може да го остави неговиот татко; ако го остави таткото, ќе умре. Ти но им рече на твоите деца, ако вашиот помлад брат не дојде со вас, нема повеќе да го видите моето лице. Се случи и кога одовме горе кај твојот слуга, нашиот татко, му пријавивме зборовите на нашиот господар. Нашиот татко рече: Одете повторно и купете ни малку храна. Ние кажавме: Нема да можеме да слеземе, но ако нашиот помлад брат слезе со нас, тогаш ќе слеземе, бидејќи нема да можеме да го видиме лицето на човекот ако нашиот помлад брат не биде со нас. Рече а твојот син, нашиот татко, кон нас: вие знаете дека двајца ми роди жената, и излезе едниот од мене, и рековте дека од

sвер изеден станал, и не го видов него до сега. Ако затоа го земете и него од мое лице, и му се случи слабост на патот, ќе ја спуштите мојата старост со болка во Хад. Сега затоа ако влезам кај твоето дете, а наш татко, и детето да не биде со нас, а неговата душа виси од душата на ова дете, и ќе биде кога ќе види дека не е детето со нас, ќе умре, и ќе спуштат твоите деца во старост твое дете, а наш татко, со тага во Хад. Зашто твојот син од таткото го примил детето, велејќи, ако не го доведам него кај тебе и го поставам него пред тебе, згрешен ќе бидам кон таткото сите дни. Сега затоа ќе останам кај тебе син наместо детето, слуга на господарот; а детето нека оди горе со браќата негови. Како бидејќи ќе се вратам кај таткото, ако детето не е со нас? За да не видам злата, кои ќе го најдат мојот татко.

45

И Јосиф не можеше да издржи пред сите што стоеја до него, туку рече: Испратете ги сите од мене. И никој не стоеше до Јосиф кога тој се откри на своите браќа. И пушти глас со плачење, слушнаа но сите Египќаните, и слушно стана во куќата на Фараонот. Рече и Јосиф кон браќата негови, јас сум Јосиф; уште таткото мој живее? И браќата не можеа да му одговорат; бидејќи беа вознемирени. Рече но Јосиф кон своите браќа: Приближете се кон мене, и тие се приближија, и рече: Јас сум Јосиф, вашиот брат, кого го продадовте во Египет. Сега затоа не жалете се, ниту нека ви

се чини тешко дека ме продадовте овде, зашто Бог ме испрати пред вас за живот. Ова е бидејќи втората година на глад на земјата, и уште преостануваат пет години, во кои нема да има орање, ниту жетва; Бидејќи Бог ме испрати пред вас, да остане остаток од вас на земјата, и да одгледа голем остаток од вас. Сега, затоа, не вие ме испративте овде, туку Бог, и тој ме направи како татко на Фараонот, и господар на целата негова куќа, и владетел на целата земја Египетска. Забрзајте затоа, одете горе кон мојот татко, и кажете му, ова вели твојот син Јосиф: Бог ме направи господар на целата земја Египет; слези затоа кај мене, и не останувај; И ќе живееш во земјата Гесем Арабија; и ќе бидеш блиску до мене ти, и твоите синови, и синовите на твоите синови, твоите овци, и твоите волови, и сè што ти е. И ќе те нахранам таму, зашто уште пет години ќе има глад, за да не бидеш уништен ти и синовите твои и сите твои имоти. Ете, вашите очи гледаат, и очите на Венијамин, мојот брат, дека моите уста говорат кон вас. Известете му, значи, на мојот татко за сета моја слава во Египет и за сè што видовте, и побрзајте да го доведете мојот татко овде. И паднувајќи врз вратот на неговиот брат Венијамин, плакаше врз него, и Венијамин плакаше врз неговиот врат. И откако ги изљуби сите свои браќа, плаче врз нив, и по тоа неговите браќа зборуваа со него. И гласот беше широко зборуван во куќата на Фараон, велејќи: Дојдоа браќата на Јосиф. И се зарадува Фараон и неговата служба. Рече но Фараон кон Јосиф: Кажи им на твоите браќа, ова направете го, наполнете ги вашите вреќи и одете во земјата Ханаан. И

земајќи го вашиот татко и вашиот имот, дојдете кај мене, и ќе ви дадам од сите добра на Египет, и ќе ја јадете срцевината на земјата. Ти и нареди ова: да земат тие коли од земјата Египет за вашите деца и за вашите жени; и земајќи го вашиот татко, дојдете. И не жалете со очите за вашите садови, зашто сите добра на Египет ќе бидат ваши. Направија и така синовите на Израел; и Јосиф им даде коли според она што беше кажано од Фараон царот; и им даде храна за патот; И на сите им даде по две облеки; а на Венијамин му даде триста златници и пет промени на облеки. И на неговиот татко испрати според истото, и десет магарињa што носеа од сите добра на Египет, и десет мазги што носеа леб за неговиот татко за патот. Тој ги испрати своите браќа, и тие тргнаа, и им рече: Не се лутете на патот. И тие отидоа нагоре од Египет, и дојдоа во земјата Ханаан кај Јаков, нивниот татко. И му пријавија велејќи: Синот твој Јосиф живее, и тој владее над сета земја Египет. И се зачуди во умот Јаков, зашто не им веруваше. Му зборуваа и нему сите работи кажани од Јосиф, колку што им рече. Видувајќи ги колите што ги испрати Јосиф за да гоземе него, се оживеа духот на Јаков, нивниот татко. Рече и Израел: Голема работа е за мене ако уште Јосиф, синот мој, живее. Ќе одам да го видам пред да умрам.

46

Заминувајќи, Израел, тој самиот и сè што беше негово, дојде

на Бунарот на заклетвата и принесе жртва на Богот на неговиот татко Исак. Рече но Бог на Израел во видение на ноќта, рекувајќи: Јаков, Јаков. А тој рече: Што е? Тој но му вели: Јас сум Богот на твоите татковци, не се плаши да слезеш во Египет, зашто таму ќе те направам голем народ. И јас ќе слезам со тебе во Египет, и јас ќе те изведам на крај, и Јосиф ќе ги стави рацете врз твоите очи. Се издигна Јаков од бунарот на заклетвата, и синовите на Израел ги зедоа нивниот татко, и багажот, и нивните жени, врз кочиите што ги испрати Јосиф да го понесат него. И земајќи ги нивните имоти и сета имотот што го стекнале од земјата Ханаан, влегоа во Египет, Јаков и сето негово семе со него. Синови, и синови на синовите негови со него; ќерки, и ќерки на ќерките негови; и сето семе негово тој доведе во Египет. Овие се имињата на синовите Израелови кои влегоа во Египет заедно со Јаков, таткото нивен. Јаков и неговите синови; првороден на Јаков, Рувим. Синовите пак на Рувим: Енох, и Фалос, Асрон, и Харми. Синовите на Симеон: Јемуел, Јамин, Ехуд, Јахин, Зохар и Саул, син на Хананејката. Синовите на Леви, Герсон, Кат и Мерари. Синовите на Јуда: Ир, Онан, Шилом, Фарес и Зара, но Ир и Онан умреа во земјата Ханаан, а синовите на Фарес беа Есрон и Јемуил. Синови на Исахар: Тола, Фуа, Асум и Самбран. Синови на Завулон: Серед, Алон и Ахоел. Овие се синовите на Леја, кои таа ги роди на Јаков во Месопотамија Сириска, и Дејна, неговата ќерка. Сите души, синови и ќерки, беа триесет и три. Синовите на Гад: Сафон, и Ангис, и Санис, и Тасобан, и Аедеис, и Ароедеис, и Ареелеис. Синовите на Асир: Јемна,

Јесуа, и Јеул, и Берија, и Сара, нивната сестра. Синовите на Барија, Хобор и Мелхиил. Овие се синовите на Зелфа, која ја даде Лабан на Лија, неговата ќерка, која му ги роди овие на Јаков, шеснаесет души. Синовите на Рахил, жената на Јаков, беа Јосиф и Венијамин. Станаа синови на Јосиф во земјата Египет, кои му роди Асенет, ќерката на Петефре, свештеникот од Хелиополис, Манасе и Ефрем. Станаа синови на Манасе, кои му роди сирската наложница, Махир. Махир роди Галад. Синови на Ефрем, братот на Манасе, Сутелам и Таам. Синови на Сутелам, Едом. А синовите на Венијамин, Бала и Бохор, и Асвил. Станаа синови на Бала, Гера, и Ноеман, и Анхис, и Рош, и Мамфим; Гера роди го Арад. Овие се синовите на Рахил, кои таа му ги роди на Јаков, вкупно осумнаесет души. Синовите на Дан: Асом. И синовите на Нефтали: Асиел, и Гони, и Исаар, и Солем. Овие се синовите на Балас, која Лабан ја даде на Рахил, неговата ќерка, која ги роди овие на Јаков, сите души седум. Сите души оние што влегоа со Јаков во Египет, оние што излегоа од неговите бедра, без жените на синовите на Јаков, сите души, шеесет и шест. А синовите на Јосиф оние што му се родија во земјата Египет, души девет. Сите души од куќата на Јаков, оние што влегле со Јаков во Египет, беа седумдесет и пет души. А го испрати Јуда пред него кај Јосиф, да го сретне во градот Хероон, во земјата Рамесес. Јосиф ги запрегна своите коли и отиде во средба со Израел, својот татко, кај градот Хероон, и кога му се појави, падна на неговиот врат и плаче со голем плач. И рече Израел кон Јосиф: Ќе умрам од сега, бидејќи го видов твоето лице,

зашто ти уште живееш. Рече Јосиф на браќата свои: Ќе отидам горе и ќе му јавам на Фараонот, и ќе му кажам: Браќата мои и куќата на мојот татко, кои беа во земјата Ханаан, дојдоа кај мене. Тие мажи се овчари, бидејќи беа сточари, и го донеле добитокот, воловите и сè што е нивно. Ако затоа Фараон ве повика и ви каже: Што е вашата работа? Ќе кажете, луѓе сточари сме ние твоите деца од детство до сега, и ние, и нашите татковци; за да живеете во земјата Гесем Арабија; одвратност бидејќи е за Египќаните секој овчар на овци.

47

Дошол и Јосиф пријави на Фараонот, велејќи, мојот татко, и моите браќа, и добитокот, и воловите нивни, и сè нивно, дојдоа од земјата Ханаан; и еве се во земјата Гесем. Од неговите браќа зеде петмина мажи и ги постави пред Фараонот. И рече Фараон на браќата на Јосиф: Што е вашата работа? И тие му рекоа на Фараонот: Твоите слуги се овчари на овци, и ние и нашите татковци. Тие му рекоа на Фараонот: да престојуваме во земјата дојдовме, зашто нема пасиште за добитокот на твоите слуги, зашто се засили гладот во земјата Ханаан; сега затоа ќе живееме во земјата Гошен. Рече и Фараон на Јосиф: Нека живеат во земјата Гесем; ако и знаеш дека има меѓу нив моќни луѓе, постави ги нив владетели на моето добиток. Дојдоа и во Египет кај Јосиф Јаков и синовите негови; и слушна Фараон,

царот на Египет. И Фараон рече кон Јосиф, велејќи: Твојот татко и твоите браќа дојдоа кај тебе. Ете, земјата Египет е пред тебе, во најдобрата земја насели го твојот татко и твоите браќа. Јосиф го воведе својот татко Јаков и го постави пред Фараон, и Јаков го благослови Фараон. Рече и Фараон на Јаков: Колку години на денови на животот твој? И рече Јаков на Фараонот: Деновите на годините на мојот живот, во кои престојувам, се сто триесет години; малку и лоши станаа деновите на годините на мојот живот; не стигнаа до деновите на годините на животот на моите татковци, во кои денови тие престојуваа. И благословувајќи Јаков го Фараонот, излезе од него. И Јосиф го насели неговиот татко и неговите браќа, и им даде поседување во земјата Египет, во најдобрата земја, во земјата Рамесе, како што заповеда Фараон. И Јосиф им мереше жито на неговиот татко и на браќата, и на секој од куќата на неговиот татко, според тело. Жито не беше во сета земјата, бидејќи гладот многу зајакна, а земјата Египет и земјата Ханаан пропаднаа од гладот. Јосиф собра секое сребро најдено во земјата Египет и во земјата Ханаан, од житото што го купуваа, и им мереше жито на нив, и Јосиф внесе секое сребро во куќата на Фараон. И се исцрпи сето сребро од земјата Египет и од земјата Ханаан; дојдоа сите Египќаните кај Јосиф, велејќи: Дај ни леб, и зошто умираме пред тебе? Зашто ни престанало среброто. Рече но на нив Јосиф: Донесете ја вашата стока и ќе ви дадам леб наместо вашата стока, ако вашето сребро е истрошено. Тие ги донесоа нивниот добиток кон Јосиф, и Јосиф им даде лебови наместо коњите,

и наместо овците, и наместо воловите, и наместо магаринјата, и ги изхрани со лебови наместо целиот нивен добиток во таа година. Помина таа година, и дојдоа кај него во втората година, и му рекоа: Да не бидеме уништени од нашиот господар? Ако бидејќи престанало сребротото наше, и имотот и добитокот кај тебе господарот, и не ни останало пред господарот наш, туку само сопственото тело и земјата наша, за тоа да не умреме пред тебе, и земјата да биде опустошена, купи нас и земјата наша наместо леб, и ќе бидеме ние и земјата наша слуги на Фараонот; дај семе, за да сееме, и да живееме и да не умреме, и земјата нема да биде опустошена. И Јосиф ја стекна целата земја на Египќаните за Фараонот, бидејќи Египќаните ја продадоа нивната земја на Фараонот, зашто гладот ги преовладеа, и земјата стана на Фараонот. И го поробил народот нему во деца, од крајните граници на Египет до крајните, освен земјата на свештениците само; Јосиф не ја стекнал оваа; бидејќи Фараон дал дар на свештениците, и тие јаделе од давањето што им го дал Фараон; поради ова не ја продале нивната земја. Рече Јосиф на сите Египќани: Еве, денес ве стекнав вас и вашата земја за Фараонот. Земете семе за себе и сејте ја земјата. И производот од неа ќе биде ваш, и ќе дадете петтиот дел на Фараонот, а четирите делови ќе бидат за вас како семе за земјата, и за храна за вас и за сите во вашите куќи. И рекоа: Ти нè спаси; најдовме милост пред нашиот господар, и ќе бидеме слуги на Фараонот. И Јосиф им постави заповед до денес, на земјата Египет, да се испраќа на Фараонот, освен земјата на свештениците само,

која не беше на Фараонот. Се насели Израел во земјата Египет, на земјата Гесем, и наследија на неа, и се зголемија и се умножија многу. Јаков живееше во земјата Египет седумнаесет години, и деновите на животот негов изнесуваа сто четириесет и седум години. Се приближија деновите на Израел да умре, и повика го синот негов Јосиф, и му рече, ако сум нашол милост пред тебе, стави ја раката твоја под бутот мој, и ќе направиш кон мене милостина и вистина, да не ме погребеш во Египет. Но ќе заспијам со таткоите мои, и ќе ме земеш од Египет, и ќе ме погребеш во гробот нивен. А тој рече, јас ќе направам според зборот твој. Рече но: Заколни ми се, и тој му се заколна, и Израел се поклони на врвот на неговиот стап.

48

Се случи дека после овие зборови, беше пријавено на Јосиф дека неговиот татко е болен, и земајќи ги двајцата свои синови, Манасија и Ефрем, дојде кај Јаков. Беше пријавено на Јаков, велејќи: Еве, синот твој Јосиф доаѓа кон тебе, и Израел се засили и седна на креветот. И рече Јаков на Јосиф, мојот Бог ми се појави во Луз во земјата Ханан, и ме благослови, и ми рече, еве јас ќе те зголемам, и ќе те умножам, и ќе те направам во собранија на народи, и ќе ти ја дадам оваа земја, и на твоето семе по тебе, во вечно владение. Сега, затоа, двајцата твои синови, кои ти се родиле во земјата Египет пред да дојдам јас кај тебе во

Египет, мои се: Ефраим и Манасија, како Рувим и Симеон, ќе бидат мои. Но потомците што ќе ги родиш после овие, ќе бидат под името на нивните браќа и ќе бидат наречени според нивните наследства. Јас но кога одев од Месопотамија на Сирија, умре Рахил, мајката твоја, во земјата Ханаан, додека јас се приближував кон хиподромот Хабрата на земјата, за да дојдам во Ефрата, и ја закопав на патот кон хиподромот, оваа е Витлеем. Видувајќи ги синовите на Јосиф, Израел рече: Кои се овие што ти припаѓаат? Рече Јосиф на татко му: Синови мои се, кои ми ги даде Бог овде. И рече Јаков, донеси ми ги, за да ги благословам. Очите на Израел беа затемнети од старост и не можеше да гледа, и тој ги приближи кон себе, ги бакна и ги прегрна. И рече Израел кон Јосиф: Ете, од лицето твое не бев лишен, и ете, Бог ми покажа и семето твое. И Јосиф ги изведе од неговите колена, и тие му се поклонија со лице до земјата. Земајќи ги Јосиф двајцата свои синови, Ефрем во десната рака, од левата страна на Израел, а Манасија од левата, од десната страна на Израел, ги приближи кон него. Истегнувајќи ја десната рака, Израел ја стави врз главата на Ефрем, овој беше помладиот, а левата врз главата на Манасија, вкрстувајќи ги рацете. И ги благослови нив, и рече, Богот, кому беа угодни татковците мои пред него, Авраам и Исак, Богот кој ме храни од младоста до денот овој, Гласникот кој ме избавува од сите злата, да ги благослови децата овие; и ќе се повика во нив името мое, и името на татковците мои Авраам и Исак; и нека се умножат во множество голема на земјата. Видејќи но Јосиф дека

неговиот татко ја положи својата десна рака врз главата на Ефраим, тоа му се стори тешко, и Јосиф ја зеде раката на својот татко за да ја отстрани од главата на Ефраим врз главата на Манасија. Рече и Јосиф на својот татко: Не така, татко, зашто овој е првороденото, стави ја твојата десна рака на неговата глава. И тој не сакаше, но рече: Знам, дете, знам, и овој ќе биде народ, и овој ќе биде воздигнат, но неговиот помлад брат ќе биде поголем од него, и неговото семе ќе биде множество народи. И ги благослови нив во тој ден, велејќи: Со вас ќе биде благословен Израел, велејќи: Да те направи Бог како Ефрем и како Манасија. И го постави Ефрем пред Манасија. Рече но Израел на Јосиф: Ете, јас умирам, и Бог ќе биде со вас, и ќе ве врати во земјата на вашите татковци. Јас но ти давам Сихем, исклучителен над твоите браќа, која го зедов од раката на Аморејците со мојот меч и лак.

49

Повика но Јаков ги повика синовите свои и им рече: Соберете се, за да ви кажам што ќе ви се случи во последните денови. Соберете се и слушајте ме, синови Јаковови, слушајте Израелу, слушајте го вашиот татко. Reuben првороденец мој, ти сила моја и почеток на децата мои, тежок да се поднесе и тежок самоволен. Постапил си арогантно како вода, не преврие, зајде си бидејќи на постелата на твојот татко, тогаш ја оскверни постелката

каде што зајде. Симеон и Леви браќа завршија неправда на нивното отстранување. Во нивниот совет да не дојде душата моја, и на нивниот состав да не се кара мојот црн дроб, зашто во нивниот гнев тие убија луѓе, и во нивната желба тие пресекоа тетиви на бик. Проколнат е гневот нивен, зашто е самоволен, и лутината нивна, зашто се зацврсти. Ќе ги поделам во Јаков и ќе ги расеам во Израел. Јуда, тебе те пофалија твоите браќа, твоите раце на грбот на твоите непријатели, ќе ти се поклонат синовите на твојот татко. Младенче на лав Јуда, од изданок, сине мој, ти се искачи, легнувајќи заспа како лав и како младенче. Кој ќе го подигне него? Не ќе изостане владетел од Јуда, и водач од неговите бедра, додека не дојдат работите зачувани за него, и тој ќе биде очекување на народите. Врзувајќи кон лозата своето младенче, и кон пупката младенчето од своето магаре, ќе ја измие својата одежда во вино, и својата покривка во крв од грозје. Неговите очи се искрливи од вино, и неговите заби се побели од млеко. Zebulun крајбрежен ќе живее и тој кај пристаниште на бродови, и ќе се протега до Сидон. Исахар го посакуваше доброто, одморајќи се меѓу деловите. И видејќи дека одморот е добар и дека земјата е плодна, тој го стави своето рамо во работа и стана земјоделец. Дан ќе го суди својот народ, како и едно племе во Израел. И нека биде Дан змија на патот, седејќи на патеката, каснувајќи ја петицата на коњот, и ќе падне коњаникот назад, чекајќи го спасението на Господ. Гад, разбојничка дружина ќе го напаѓа него, но тој ќе ги напаѓа нивните стапала. Асир, неговиот леб е изобилен, и

тој ќе даде раскош на владетелите. Нафтали е раширено стебло, давајќи убавина во потомството. Син зголемен Јосифе, сине мој зголемен и завиден, сине мој најмлад, врати се кај мене. Против кого советувајќи се го навредуваа, и господарите на стрелите му го држеа против него. И беше скршено со сила нивните лакови, и беа исцрпени сините на нивните раце, преку раката на владетелот Јаков, оттаму моќниот на Израел од Бог, твојот Татко. И ти помогна мојот Бог, и те благослови со благослов на небото одгоре, и благослов на земјата што има сè, поради благословот на градите и матката, благословот на твојот татко и твојата мајка; надмина над благословот на постојаните планини, и над благословите на вечните ридови; ќе бидат на главата на Јосиф, и на темето на оној што ги предводеше браќата. Бенјамин е грабливи волк, наутро ќе јаде уште, и навечер дава храна. Сите овие се дванаесетте синови на Јаков, и ова им зборуваше нивниот татко, и ги благослови, секој според неговиот благослов ги благослови. И рече им, јас се придодавам кон мојот народ; закопајте ме со моите татковци во пештерата, која е во полето на Ефрон Хетејецот, во двојната пештера, која е наспроти Мамре, во земјата Ханаан, која пештера ја стекна Авраам од Ефрон Хетејецот во сопственост за гробница. Таму го закопаа Аврам и Сара, неговата жена; таму го закопаа Исак и Ревека, неговата жена; таму ја закопаа Лија; Во сопственоста на полето и на пештерата што е во него, од синовите на Хет. И престана Јаков да им заповеда на своите синови, и кога ги крена нозете на постелата, издивна и се придружи кон својот

народ.

50

И Јосиф падна врз лицето на својот татко, плаче врз него и го целна. И Јосиф им нареди на своите деца, балсамирачите, да го балсамираат неговиот татко, и балсамирачите го балсамираа Израел. И исполнија негови четириесет денови, зашто така се броат деновите на погребот, и Египет го жалеше седумдесет денови. Откако поминаа деновите на жалењето, Јосиф зборуваше кон владетелите на Фараонот, велејќи, ако најдов милост пред вас, зборувајте за мене во ушите на Фараонот, велејќи, мојот татко ме закле, велејќи, во гробот што го ископав за себе во земјата Ханаан, таму ќе ме погребеш; сега значи одејќи ќе го погребам мојот татко, и ќе се вратам. И рече Фараонот на Јосиф, оди, погреби го твојот татко, како што те закле. И отиде Јосиф да го закопа неговиот татко; и заедно отидоа со него сите слуги на Фараонот, и старешините на неговата куќа, и сите старешини на земјата Египет, и целото домаќинство на Јосиф, и неговите браќа, и целата негова татковина куќа, и неговото роднинство; и овците и воловите ги оставија во земјата Гесем. И заедно отидоа со него и кочии и коњаниците, и логорот стана многу голем. И дојдоа на вршалиштето Атад, кое е отаде Јордан, и го жалеа со голема и многу силна жалост, и жалеше за својот татко седум дена. И жителите на земјата Ханаан го видоа

жалењето на гумното Атад, и рекоа, ова е голема жалост за Египќаните; поради ова го нарече неговото име, Жалење на Египет, кое е отаде Јордан. И неговите синови му направија така. И синовите негови го зедоа во земјата Ханаан, и го закопаа во двојната пештера, која Аврам ја стекна како гробница од Ефрон Хетејот, спроти Мамре. И Јосиф се врати во Египет, тој и неговите браќа, и оние што заедно отишле да го погребат неговиот татко. Видевши но браќата на Јосиф дека умрел нивниот татко, рекле: Да не би некогаш Јосиф да ни држи злопамет и да ни ја врати сета злоба што му ја покажавме. И дојдовте кај Јосиф рекоа, твојот татко заколна пред да умре него, велејќи, така кажете на Јосиф: прости им ја неправдата и гревот нивен, зашто зло тебе ти покажаа; и сега прими ја неправдата на слугите на Богот на твојот татко; и плаче Јосиф додека тие зборуваа со него. И дојдовме кон него и рекоа: Ние сме твои слуги. И им рече Јосиф: Не се плашете, зашто јас сум Божји. Вие планиравте зло против мене, но Бог планираше добро за мене, за да се случи како денес и да се храни голем народ. И им рече: Не плашете се, јас ќе ве издржувам вас и вашите куќи. И ги утеши, и им зборуваше во срцето. И живееше Јосиф во Египет, тој и браќата негови, и целото домаќинство на неговиот татко, и живееше Јосиф сто и десет години. И Јосиф виде деца на Ефрем, до третата генерација; и синовите на Махир, синот на Манасија, беа родени на бедрата на Јосиф. И рече Јосиф на браќата свои, велејќи, јас умирам; но со посета ќе ве посети Бог, и ќе ве изведе од оваа земја во земјата што Бог им се закле на нашите татковци,

Аврам, Исак и Јаков. И Јосиф ги заколна синовите на Израел, велејќи: во посетата со која Бог ќе ве посети, ќе ги однесете коските мои оттука со вас. И умре Јосиф на сто и десет години, и го закопаа, и го ставија во ковчег во Египет.

Излез

1

Ова се имињата на синовите на Израел кои влегле во Египет заедно со нивниот татко Јаков, секој со цела своја куќа. Рувим, Симеон, Леви, Јуда, Исахар, Завулон, Венијамин, Дан и Нефтали, Гад и Асир. Јосиф беше во Египет, а сите души од Јаков беа седумдесет и пет. Умре Јосиф, и сите негови браќа, и целото тоа поколение. Но синовите на Израел се зголемија и се умножија, и станаа бројни, и превладуваа многу многу, а земјата ги умножи. Воскресна друг крал над Египет, кој не го знаеше Јосиф. Рече на својот народ: Еве, родот на синовите Израелови е голема множина и е посилен од нас. Дојдете, затоа, да постапиме лукаво со нив, за да не се умножат, и кога би ни се случила војна, ќе се придружат и овие кон противниците, и откако војуваат против нас, ќе излезат од земјата. И постави над нив надзорници на работите, за да ги измачуваат со работа. И тие изградија укрепени градови за Фараонот, Питом и Рамесес и Он, која е Хелиополис. Но колку повеќе ги

понижуваа, толку повеќе станаа и можеа многу многу, и Египќаните ги гнасеа синовите на Израел. И Египќаните ги угнетуваа синовите на Израел со сила. И мачејќи го нивниот живот во тешките работи, со калта и правењето тули, и сите работи во полињата, според сите работи со кои ги поробувале со сила. И рече царот на Египќаните на бабиците на Евреите, на едната од нив име Сепфора, и името на втората Фуа. И рече, кога бабувате на Еврејките, и тие се кон раѓањето, ако е машко, убијте го, ако пак е женско, зачувајте го. Но бабиците се плашеа од Бога и не направија како што им заповеда царот на Египет, и ги одржуваа во живот машките деца. Но царот на Египет ги повика бабиците и им рече: Зошто го направивте ова нешто и ги чувате живи машките деца? Рекоа баба-рачвите на Фараонот: Не се како жените на Египет Евреите, бидејќи раѓаат пред да влезат кон нив баба-рачвите, и родија. Добро им правеше Бог на бабиците, и народот се множеше и станува извонредно силен. Бидејќи бабиците се плашеа од Бога, тие си направија куќи. Нареди но Фараон на целиот свој народ, велејќи: Секое машко дете што ќе се роди кај Евреите, фрлете го во реката, а секое женско дете, чувајте го живо.

2

Беше некој од племето Леви, кој зеде една од ќерките на Леви. И во утробата зачна, и роди машко дете, а кога го

видоа дека е убаво, го скрија три месеци. Бидејќи не беа способни повеќе да го кријат, мајка му зеде кошница, ја намачка со катран и смола, го стави детето во неа, и ја стави во мочуриштето крај реката. И неговата сестра набљудуваше од далеку, за да дознае што ќе му се случи. Слезе ќерката на Фараон да се бања на реката, а нејзините слугинки минуваа покрај реката, и кога го виде кошот во мочуриштето, испрати слугинка и го зеде. Отворајќи, таа гледа дете што плаче во кошницата; и ќерката на Фараон го пожали, и рече: ова е од децата на Евреите. И неговата сестра рече на ќерката на Фараон: Сакаш ли да ти повикам жена дојачка од Евреите, и таа ќе ти го подои детето? А ќерката на фараонот рече, оди; а младата жена дојде и ја повика мајката на детето. Рече и кон неа ќерката на Фараон, чувај ми го ова дете, и дои ми го, а јас ќе ти дадам плата; зеде и жената го детето, и го доеше. Кога детето беше одгледано, таа го донесе кај ќерката на Фараонот, и тоа ѝ стана син; и таа го нарече неговото име Мојсеј, велејќи, од водата јас го извадив. Се случи во тие многу денови, кога Мојсеј стана голем, излезе кон своите браќа, синовите на Израел, и забележувајќи ја нивната мака, гледа еден Египќанин како удира некој Евреин, од неговите свои браќа, синовите на Израел. Погледнувајќи наоколу тука и таму, не гледа никого, и откако го удри Египќанинот, го скри во песокот. Излегувајќи на вториот ден, гледа двајца мажи Евреи како се тепаат, и му вели на оној што прави неправда: Зошто го удираш својот сосед? А тој рече, кој те постави владетел и судија над нас? Не сакаш ли да ме

убиеш, на начинот на кој вчера го уби Египќанинот? Се уплаши но Мојсеј и рече, ако така видливо станал овој збор. Слушна и Фараон овој збор, и барал да го убие Мојсеј. Се повлече а Мојсеј од лицето на Фараон, и живееше во земјата Мадијам; а дојдувајќи во земјата Мадијам, седна на бунарот. На свештеникот Мадијам му беа седум ќерки, кои ги пасеа овците на нивниот татко Јотор, а кога дојдоа црпеа вода додека не ги наполнија резервоарите, за да ги напојат овците на нивниот татко Јотор. Дојдоа овчарите и ги истераа, но Мојсеј стана и ги спаси, извлече вода за нив и ги напои нивните овци. Дојдоа кон Рагуил, нивниот татко, а тој им рече: Зошто забрзавте да дојдете денес? Тие рекоа: Еден Египќанин нè избави од пастирите, извлече вода за нас и ги напои нашите овци. А тој рече на своите ќерки: И каде е тој? И зошто го оставивте човекот? Повикајте го затоа, за да јаде леб. Мојсеј се насели кај тој човек, и тој му ја даде Сепфора, ќерката своја, на Мојсеј за жена. Жената зачна и роди син, и Мојсеј го именува Герсам, велејќи: Затоа што странец сум во туѓа земја. По тие многу денови, умре кралот на Египет, и синовите на Израел застенаа од делата, и извикаа, и нивниот вик отиде кон Бога од делата. И Бог го слушна нивното јадење, и Бог се сети на неговиот завет со Аврам, Исак и Јаков. И Бог ги виде синовите на Израел, и им се откри на нив.

3

И Мојсеј беше чувајќи ги овците на Јотор, неговиот тест, свештеникот на Мадијам, и ги одведе овците кон пустината, и дојде на планината Хорив. Се појави и на него Гласник Господов во оган пламен од грмот; и гледа дека грмот гори со оган, а грмот не се согоруваше. Рече и Мојсеј: Ќе мина да го видам ова велико видение, зашто грмот не се изгорува. Како но виде Господ дека тој се приближува да види, Господ го повика од грмот велејќи: Мојсеј, Мојсеј, а тој рече: Што е? А тој рече, не се приближувај овде; одврзи ја сандалата од нозете твои, зашто местото. Земјата на која стоиш е света. И рече: Јас сум Богот на твојот татко, Богот на Аврам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков. А Мојсеј го отврати своето лице, бидејќи се плашеше да погледне директно пред Богот. И рече Господ кон Мојсеј, видувајќи видов страдањето на мојот народ што е во Египет, и нивниот вик слушнав од угнетувачите; знам бидејќи нивната болка, и слегов да ги избавам нив од раката на Египќаните, и да ги изведам нив од онаа земја, и да ги воведам нив во земја добра и голема, во земја што тече со млеко и мед, во местото на Хананејците, и Хетејците, и Аморејците, и Ферезејците, и Гергесејците, и Евејците, и Јевусејците. И сега, гледај, викот на синовите Израелови дошол кон мене, и јас го видов угнетувањето со кое Египќаните ги угнетуваат. И сега дојди, ќе те испратам кон Фараон, царот на Египет, и ќе го изведеш мојот народ, синовите Израелови, од земјата Египетска. И рече Мојсеј кон Бога: Кој сум јас, што да одам кон фараонот, царот на Египет, и да ги изведам синовите на Израел од земјата египетска? Рече Бог

на Мојсеј, велејќи: Ќе бидам со тебе, и ова ќе ти биде знак дека јас те испраќам: кога ќе го изведеш мојот народ од Египет, ќе му служите на Бог на оваа планина. И рече Мојсеј кон Бога: Ете, јас ќе излезам кон синовите на Израел и ќе им кажам: Богот на нашите татковци ме испратил кон вас. Тие ќе ме прашаат: Какво е неговото име? Што ќе им кажам? И Бог рече кон Мојсеј, велејќи: Јас сум Оној Кој Е. И рече: Така ќе им речеш на синовите Израелови: Оној Кој Е ме испратил кон вас. И Бог повторно рече кон Мојсеј: Вака ќе им кажеш на синовите Израелови: Господ, Богот на нашите татковци, Богот на Аврам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков, ме испрати кон вас. Ова е Моето вечно име и спомен од генерација на генерација. Дојдовајќи затоа собери го советот на старешините на синовите на Израел, и ќе речеш кон нив, Господ Бог на нашите татковци ми се појавил, Бог на Аврам, и Бог на Исак, и Бог на Јаков, велејќи, со посета ве посетив, и сè што ви се случило во Египет. И рече: Ќе ве изведам од мачењето на Египќаните во земјата на Хананејците, Хетејците, Аморејците, Ферезејците, Гергесејците, Евејците и Јевусејците, во земја што тече со млеко и мед. И ќе те слушнат, и ќе влезеш ти и советот на старешините на Израел кај фараонот, царот на Египет, и ќе му кажеш: Богот на Евреите нè повика, затоа ќе одиме на пат од три дена во пустината за да му принесеме жртва на нашиот Бог. Јас знам дека Фараон, кралот на Египет, нема да ве пушти да одите, ако не со моќна рака. И откако ќе ја истегнам раката, ќе ги ударам Egipќаните со сите мои чуда што ќе ги направам меѓу нив, и потоа тој ќе ве испрати. И

ќе дадам наклоност на овој народ пред Египќаните; кога заминувате, нема да заминете празни; Но ќе побара жена од соседка и од нејзината сожителка садови сребрени, и златни, и облека; и ќе ставите на вашите синови, и на вашите ќерки, и ќе ги опленете Египќаните.

4

Одговори но Мојсеј и рече: Ако не ми веруваат, ниту го слушаат гласот мој, ќе речат дека Богот не ти се појавил. Што ќе им кажам на нив? И Господ му рече: Што е ова во твојата рака? А тој рече: Стап. И рече: Фрли ја врз земјата, и ја фрли врз земјата, и таа стана змија, и Мојсеј побегна од неа. И Господ рече кон Мојсеј: Истегни ја раката и зафати ја опашката. Истегнувајќи ја раката, тој ја зафати опашката, и таа стана стап во неговата рака. Со цел да ти веруваат, дека ти се појавил Богот на нивните татковци, Богот на Авраам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков. Рече но нему Господ повторно: Внеси ја раката твоја во недрата твои, и тој ја внесе раката своја во недрата свои, и ја изнесе раката своја од недрата свои, и раката негова стана како снег. И рече повторно: Стави ја раката твоја во недрата твои, и тој ја стави раката во недрата свои, и ја извади од недрата свои, и повторно се врати во бојата на месото нејзино. Ако не ти веруваат, ниту го слушаат гласот на првиот знак, ќе ти веруваат на гласот на вториот знак. И ќе биде ако не ти веруваат на овие два знаци, ниту го слушаат твојот глас, ќе

земеш од водата на реката и ќе ја излееш на сувото, и водата која ќе ја земеш од реката ќе биде крв на сувото. Рече Мојсеј кон Господ: Молам те, Господе, не сум способен ниту од вчера, ниту од завчера, ниту откако почна да зборуваш со слугата твој, зашто јас сум со слаб глас и бавен јазик. Рече и Господ кон Мојсеј: Кој даде уста на човекот? И кој направи наглув и нем, гледачки и слеп? Не сум јас Богот? И сега оди, и јас ќе ти ги отворам устата, и ќе те поучувам што треба да кажеш. И рече Мојсеј: Молам те, Господе, назначи некој друг што можеш да го испратиш. И разгневен со гнев, Господ на Мојсеј рече: Не, еве Арон, твојот брат, Левитот? Знам дека зборувајќи ќе зборува тој на тебе; и еве тој ќе излезе во средба со тебе, и видејќи те ќе се зарадува во себе. И ќе му кажеш нему, и ќе ги ставиш моите зборови во неговата уста, и јас ќе ја отворам твојата уста и неговата уста, и ќе ве поучам што треба да направите. И тој ќе зборува наместо тебе кон народот, и тој ќе биде твои уста, а ти ќе му бидеш тие кон Богот. И оваа прачка, што се превртела во змија, ќе ја земеш во твојата рака, со која ќе ги правиш знаците. Отиде и Мојсеј, и се врати кај Јотор неговиот тест, и вели, ќе одам и ќе се вратам кај моите браќа оние во Египет, и ќе видам дали уште живеат; и рече Јотор на Мојсеј, оди здрав; а после тие многу денови оние умре царот на Египет. Рече Господ кон Мојсеј во Мадијам: Оди, замини во Египет, бидејќи умреле се сите оние што ја бараат твојата душа. Земајќи ја жената и децата, Мојсеј ги качи на товарните животни и се врати во Египет; а Мојсеј ја зеде стапката од Бога во својата рака.

Рече Господ кон Мојсеј: Кога ќе одиш и ќе се враќаш во Египет, види ги сите чудата што ги дадов во твоите раце, ќе ги направиш пред Фараон, но јас ќе го зацврстам неговото срце, и нема да го испрати народот. Ти но ќе му кажеш на Фараонот: Ова вели Господ, мој првороден син е Израел. Реков ти, испрати го мојот народ, за да ми служи. Ако навистина не сакаш да ги испратиш, гледај, јас ќе го убијам твојот првороден син. Се случи но на патот, на преноќиштето, го сретна него Гласникот Господов, и го бараше него да убие. И Сепфора, земајќи камен, го обреза препуциумот на нејзиниот син; и падна кон неговите нозе, и рече: застана крвта на обрезувањето на моето дете. И таа си замина од него, зашто таа рече, застана крвта на обрезувањето на моето дете. Рече но Господ кон Аарон: Оди во средба на Мојсеј во пустината, и оде, и го сретна на планината Божја, и се бакнаа еден со друг. И Мојсеј му јави на Арон сите зборови на Господ, кој го испрати, и сите зборови што му ги заповеда. Отиде но Мојсеј и Арон, и собраа совет на старци на синовите на Израел. И Арон им ги зборуваше сите овие зборови, што Бог му ги зборуваше на Мојсеј, и ги направи знаците пред народот. И народот верувал и се радувал, зашто Богот ги посетил синовите на Израел, и зашто ја видел нивната мака, а народот се наведнал и се поклонил.

5

И после овие работи влегоа Мојсеј и Аарон кон Фараонот, и му рекоа: Ова вели Господ, Богот на Израел: Испрати го мојот народ, за да ми празнуваат во пустината. И рече Фараон: Кој е тој чиј глас ќе го слушам, за да ги испратам синовите на Израел? Не го знам Господ, и Израел не го испраќам. И му велат: Богот на Евреите нè повикал. Ќе одиме, значи, пат од три дена во пустината, за да му жртвуваме на Господ, нашиот Бог, да не некогаш нè сретне смрт или убиство. И царот на Египет им рече, зошто Мојсеј и Арон го одвраќате народот од работите? Одете секој од вас кон своите работи. И рече Фараон: Ете, сега народот е бројан, па затоа да не ги ослободиме од работите. Нареди и Фараон на надзорниците на народот и на писарите, велејќи: повеќе нема да продолжите да давате слама на народот за правење тули, како вчера и третиот ден; но тие самите нека одат и нека соберат за себе слама. И распоредот на правењето тули, кој тие го прават секој ден, ќе им го наметнеш, нема да одземеш ништо, бидејќи бездејствуваат, поради ова извикале, велејќи: Да станеме и да принесеме жртва на нашиот Бог. Нека бидат оптоварени работите на овие луѓе, и нека се грижат за овие работи, а не да се грижат за празни зборови. Бргаа но нив надзорниците и писарите, и им велеа на народот, велејќи: Ова вели Фараон, повеќе не ви давам слама. Вие самите одејќи собирајте за себе слама, од каде и да најдете, зашто ништо не се одзема од вашето уредување. И народот беше расфрлен низ цела земја Египет за да собира стебла наместо слама. Но надзорниците ги забрзуваа, велејќи:

завршете ги должните работи според денот, како и кога сламата ви беше давана. И беа избичувани писарите од родот на синовите на Израел, оние што беа поставени над нив од надзорниците на Фараонот, велејќи: Зошто не ги завршивте вашите задачи за правење тули како вчера и завчера, така и денес? Влегувајќи, писарите на синовите на Израел извикаа кон Фараон, велејќи: Зошто ти вака постапуваш со твоите слуги? Слама не се дава на слугите твои, и тулата нам велат да правиме. И еве, децата твои се избиени, ќе го згрешиш значи кон народот твој. И им рече: Вие сте мрзливи, мрзливи сте, поради ова велите: Да одиме, да принесеме жртва на нашиот Бог. Сега, затоа, откако ќе отидете, работете, зашто сламата нема да ви биде дадена, а договорениот број тули ќе го испорачате. Писарите на синовите Израелови се гледаа себеси во неволја, велејќи: Нема да го оставите пропишаното количество тули за денот. Тие се сретнаа со Мојсеј и Аарон кои доаѓаа во средба со нив, кога тие излегуваа од Фараон, и им рекоа на нив, нека Бог ве види вас и да суди, затоа што вие го направивте одвратен нашиот мирис пред Фараон и пред неговите слуги, да даде меч во неговите раце, да не убие нас. Се врати но Мојсеј кон Господ, и рече, молам, Господе· зошто го измачи овој народ? И зошто ме испрати? И откако отидов кон Фараон да зборувам во твое име, тој го измачи овој народ, а ти не го спаси својот народ.

6

И рече Господ кон Мојсеј: Веќе ќе видиш што ќе му направам на Фараонот, зашто со моќна рака ќе ги испрати, и со висока мишка ќе ги истера од неговата земја. Бог му зборуваше на Мојсеј и му рече: Јас сум Господ. И се појавив кон Авраам, Исак и Јаков, бидувајќи нивен Бог, и моето име Господ не им го открив. И го поставив заветот мој кон нив, за да им ја дадам земјата на Хананејците, земјата во која престојувале, во која и живееле. И јас го слушнав јадикувањето на синовите Израелови, кои Египќаните ги поробуваат, и се сетив на вашиот завет. Оди, реков на синовите на Израел, велејќи, јас сум Господ; и ќе ве изведам од моќта на Египќаните, и ќе ве избавам од ропството, и ќе ве откупам со висока рака и со голем суд; И ќе ве земам за себе вас како народ за мене, и ќе бидам ваш Бог; и ќе знаете дека јас сум Господ вашиот Бог, оној што ве изведе од угнетувањето на Египќаните. И ќе ве внесам во земјата за која ја истегнав раката моја, за да ја дадам на Аврам, и на Исак, и на Јаков, и ќе ви ја дадам во наследство, јас Господ. Мојсеј им зборуваше така на синовите на Израел, но тие не го слушнаа од малодушност и од суровите дела. И Господ рече на Мојсеј велејќи, влези, зборувај со Фараон царот на Египет, за да ги испрати синовите на Израел од неговата земја. Зборуваше а Мојсеј пред Господ, велејќи, еве синовите на Израел не ме слушнаа, и како ќе ме слушне Фараон? Но јас сум неразумен. Рече но Господ кон Мојсеј и Аарон, и им заповеда да одат кај Фараон, царот на Египет, за да ги испрати синовите на Израел од земјата на Египет. И овие се водачи на куќите на нивните семејства, синовите

на Рувим, првороденият на Израел: Енох и Фалу, Асрон и Харми; ова е роднината на Рувим. И синовите на Симеон: Јемуил, и Јамин, и Ехуд, и Јахин, и Зохар, и Саул, синот на Хананејката; ова се семејствата на синовите на Симеон. И ова се имињата на синовите на Леви според нивното семејство: Герсон, Кахат и Мерари; и годините на животот на Леви беа сто триесет и седум. И овие се синовите на Гершон: Ливни и Шимеи; куќи на нивните семејства. И синовите на Каат: Амбрам, и Исаар, Хеброн, и Озеил, и годините на животот на Каат беа сто триесет и три години. И синовите на Мерари: Моли и Муси. Ова се татковските домови на Леви според нивните семејства. И Амбран ја зеде Јохабед, ќерката на братот на неговиот татко, за жена, и таа му роди Аарон и Мојсеј, и Маријам, нивната сестра. А годините на животот на Амбрам беа сто триесет и две години. И синовите на Исаар: Коре, Нафек и Зехри. И синовите на Озеиел: Мисаел, Елисафан и Сегреи. Арон ја зеде Елисабета, ќерката на Аминадаб, сестрата на Насон, за своја жена, и таа му роди Надаб, Авиуд, Елеазар и Итамар. Синови на Кореј: Асеир, и Елкана, и Абиасар; ова се родовите на Кореј. И Елеазар, синот на Аарон, зеде за жена една од ќерките на Футиел, и таа му роди Финеес, ова се поглаварите на семејствата на Левитите, според нивните генерации. Ова се Арон и Мојсеј, на кои Бог им рече да ги изведат синовите на Израел од земјата Египетска со нивната сила. Овие се оние што разговараа со Фараон, царот на Египет, и тие ги изведоа синовите на Израел од земјата на Египет, самиот Арон и Мојсеј, во денот кога

Господ му зборуваше на Мојсеј во земјата на Египет. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: Јас сум Господ, зборувај на фараонот, царот на Египет, сè што јас ти велам на тебе. И рече Мојсеј пред Господ: Ете, јас сум слаб на глас, и како ќе ме слушне Фараон?

7

И рече Господ кон Мојсеј, велејќи: Ете, те дадов за бог на Фараон, и Арон, твојот брат, ќе биде твој пророк. Ти ќе му зборуваш сè што ти заповедам, а Арон, твојот брат, ќе му зборува на Фараон, за да ги испрати синовите на Израел од неговата земја. Но јас ќе го зацврстам срцето на Фараон и ќе ги умножам моите знаци и чудата во земјата Египет. И Фараон нема да ве слуша, и ќе ја ставам мојата рака врз Египет, и ќе го изведам мојот народ, синовите на Израел, од земјата Египетска со моја сила, со голема одмазда. И ќе знаат сите Египќани дека јас сум Господ, протегајќи ја раката моја врз Egipet, и ќе ги изведам синовите на Израел од нивната средина. Мојсеј и Аарон направија како што Господ им заповеда. Мојсеј беше на осумдесет години, а Арон, неговиот брат, беше на осумдесет и три години, кога зборуваа со Фараонот. И рече Господ кон Мојсеј и Аарон, велејќи, и ако ви зборува Фараон, велејќи, дајте ни знак или чудо, тогаш ќе му речеш на Аарон, твојот брат, земи ја тојагата и фрли ја на земјата пред Фараон и пред неговите слуги, и таа ќе стане змеј. Влезе но Мојсеј и Аарон пред

Фараон и неговите слуги, и направија така, како што им заповеда Господ, и Аарон го фрли стапот пред Фараон и пред неговите слуги, и тој стана змеј. Но Фараон повика заедно ги софистите на Egipет и магесниците, и направија и волшебниците на Египќаните со нивните магии исто така. И фрлија секој од нив свој стап, и тие станаа змејови, и стапот на Аарон ги голтна нивните стапови. И срцето на Фараон преовлада, и тој не ги слушна, како што Господ им заповеда. Рече и Господ кон Мојсеј: Отежнато е срцето на Фараон, за да не го испрати народот. Оди кон Фараон наутро, ете тој излегува кон водата, и ќе го сретнеш на брегот на реката, а стапот што се преврте во змија ќе го земеш во твојата рака. И ќе кажеш кон него: Господ, Богот на Евреите, ме испратил кон тебе велејќи: испрати го мојот народ за да ми служи во пустината, и еве, не слушнал до сега. Ова вели Господ: со ова ќе знаеш дека јас сум Господ. Еве, јас удирам со стапот што е во мојата рака врз водата што е во реката, и таа ќе се претвори во крв. И рибите во реката ќе умрат, и реката ќе смрди, и Египќаните нема да можат да пијат вода од реката. Рече Господ кон Мојсеј: Кажи му на Аарон, твојот брат, земи го твојот штап во твојата рака и истегни ја твојата рака врз водите на Египет, и врз нивните реки, и врз нивните канали, и врз нивните мочуришта, и врз секоја нивна собрана вода, и ќе стане крв. И стана крв во целата земја на Египет, во дрвата и во камењата. И направија така Мојсеј и Аарон, како што им заповеда Господ, и кренувајќи го својот стап, удри ја водата во реката пред Фараон и пред неговите слуги, и ја измени

сета вода во реката во крв. И рибите во реката умреа, и реката смрдеше, и Египќаните не можеа да пијат вода од реката, и крвта беше во целата земја Египет. Направија но исто така и волшебниците на Египќаните со нивните магии, и се зацврсти срцето на Фараон, и не ги слушна, како што рече Господ. Свртувајќи се, Фараон влезе во својата куќа и не го насочи својот ум ниту кон ова. Ископаа сите Египќаните околу реката за да пијат вода, и не можеа да пијат вода од реката. И се исполнија седум денови, откако Господ ја удри реката. Рече Господ кон Мојсеј: Влези кај Фараон и кажи му: Ова вели Господ: Испрати го мојот народ за да ми служи. Ако не сакаш да ги испратиш, еве јас ќе ги удрам сите твои граници со жаби. И реката ќе избљуе жаби, и тие одејќи нагоре ќе влезат во твоите куќи, и во складиштата на твоите спални, и врз твоите кревети, и врз куќите на твоите слуги, и на твојот народ, и во твоите корита за месење, и во твоите печки. И врз тебе, и врз слугите твои, и врз народот твој ќе се искачат жабите.

8

Рече и Господ кон Мојсеј: Кажи му на Арон, брат твој, истегни ја раката со штапот твој врз реките, и врз каналите, и врз мочуриштата, и изведи ги жабите. И Аарон ја истегна раката врз водите на Египет и ги изведе жабите, и жабата се издигна и ја покри земјата на Egipet. Направија исто така и волшебниците на Египќаните со нивните волшебства, и

изведоа жаби врз земјата на Египет. И повика Фараон Мојсеј и Аарон, и рече: молете се за мене кон Господ, и нека ги отстрани жабите од мене и од мојот народ, и ќе ги испратам нив, и нека принесат жртва на Господ. Рече но Мојсеј кон Фараон: Наредете кон мене кога ќе се молам за вас и за вашите слуги и за вашиот народ, да ги уништам жабите од вас и од вашиот народ и од вашите куќи, освен во реката ќе останат. А тој рече, за утре; рече значи, како што си кажал; за да знаеш дека нема друг освен Господ; И ќе бидат отстранети жабите од тебе, и од куќите ваши, и од населбите, и од слугите твои, и од народот твој, освен во реката ќе останат. Излезе но Мојсеј и Аарон од Фараон, и извика Мојсеј кон Господ за договорот на жабите, како што определи Фараон. Господ направи како што рече Мојсеј, и жабите умреа од куќите, од дворовите и од полињата. И ги собраа на купови, и земјата се смрдеше. Видувајќи дека настанало олеснување, Фараон го отежна своето срце и не ги слушна нив, како што зборуваше Господ. Рече Господ кон Мојсеј: Кажи му на Арон да ја истегне раката со својата прачка и да го удри прашината на земјата, и ќе се појават комарци на луѓето, на четвороножните животни и низ целата египетска земја. Затоа Аарон ја испружи раката со стапот и ја удри земјата, и комарците се појавија на луѓето и на четвороножните животни, и во целата прашина на земјата се појавија комарците. Направија исто така и волшебниците со нивните магии да ги изведат комарците, но не можеја, и комарците се појавија и кај луѓето и кај четвороножците. Рекоа, следствено, волшебниците на

Фараонот: Прст Божји е ова, и се стврдна срцето на Фараонот, и не ги слушна нив, како што зборуваше Господ. Рече Господ кон Мојсеј: Стани рано наутро и застани пред фараонот, и еве тој ќе излезе кон водата, и ќе му речеш: Ова вели Господ: Испрати го мојот народ за да ми служат во пустината. Ако не сакаш да го испратиш мојот народ, еве јас испраќам врз тебе, и врз твоите слуги, и врз твојот народ, и врз вашите куќи, роеви мува, и куќите на Египќаните ќе се наполнат со роеви мува, и во земјата врз која се наоѓаат. И ќе работам чуда во тој ден на земјата Гесем, врз која е присутен мојот народ, каде што нема да има кучешка мува, за да знаеш дека јас сум Господ, Богот на целата земја. И ќе дадам разлика помеѓу мојот народ и твојот народ, а утре ќе биде ова врз земјата. Направи но Господ така, и дојде множество кучешки муви во куќите на Фараон, и во куќите на неговите слуги, и во целата земја Египет, и земјата беше уништена од кучешките муви. Повика но Фараон Мојсеј и Аарон, велејќи: Дојдете и жртвувајте на Господ, вашиот Бог, во земјата. И рече Мојсеј: Не е можно да стане така, зашто гнасотиите на Египќаните ќе ги жртвуваме на Господ, Бог наш. Ако ги жртвуваме гнасотиите на Египќаните пред нив, ќе бидеме каменувани. Пат од три дена ќе одиме во пустината, и ќе жртвуваме на нашиот Бог, како што ни рече Господ. И рече Фараон: Јас ве испраќам, и принесете жртва на вашиот Бог во пустината, но не одете далеку да патувате, помолете се значи за мене кон Господ. Рече Мојсеј: Јас ќе излезам од тебе и ќе се помолам кон Бога, и кучешката мува ќе замине од твоите

слуги и од твојот народ утре. Не додавај уште, Фараоне, да измамиш, за да не испратиш народот да принесе жртва на Господ. Излезе но Мојсеј од Фараон и се помоли кон Бог. Господ направи како што рече Мојсеј и ги отстрани роевите муви од Фараон, од неговите слуги и од неговиот народ, и не остана ниедна. И Фараон го отежна своето срце и во ова време, и не сакаше да го испрати народот.

9

Господ му рече на Мојсеј: Влези кај Фараон и кажи му: Ова вели Господ, Богот на Евреите: Испрати го мојот народ за да ми служи. Ако значи не сакаш да го испратиш народот мој, туку сè уште го држиш него, Ете, раката на Господ ќе биде врз добитокот твој што е во полињата, и во коњите, и во товарните животни, и во камилите, и во говедата, и во овците, смрт голема многу. И јас ќе работам чуда во тоа време помеѓу добитокот на Египќаните и помеѓу добитокот на синовите на Израел, нема да умре ништо изречено од сите синови на Израел. И Бог даде граница, велејќи: Утре Господ ќе го направи ова на земјата. И Господ го исполни тоа ветување на следниот ден, и целиот добиток на Египќаните измре, но од добитокот на синовите Израелови не измре ништо. Но кога Фараон виде дека не умре ништо од целиот добиток на синовите на Израел, срцето на Фараон беше отежнато, и тој не го испрати народот. Рече Господ кон Мојсеј и Аарон, велејќи: земете вие полни раце

сажѓа од печка, и нека фрли Мојсеј кон небото пред Фараон и пред неговите слуги. И нека стане прав врз целата земја на Египет; и ќе биде врз луѓето, и врз четвороножните животни, рани, мехури што избуваат и кај луѓето, и кај четвороножните животни, во целата земја на Египет. И ја зеде чаѓта од печката пред Фараон, и Мојсеј ја расфрли кон небото, и станаа рани, мехури што избувнуваа, и кај луѓето, и кај четвороножците. И волшебниците не беа способни да стојат пред Мојсеј поради раните, бидејќи раните беа на волшебниците и во целата земја Египетска. Господ го зацврсти срцето на Фараонот, и тој не ги слушна нив, како што Господ заповеда. Рече Господ кон Мојсеј: Стани рано наутро и застани пред Фараон, и ќе му речеш: Ова вели Господ, Бог на Евреите: Испрати го мојот народ, за да ми служат. Во ова време јас испраќам сите мои напасти во твоето срце, и на твоите слуги, и на твојот народ, за да знаеш дека нема друг како мене во целата земја. Сега зашто, испративши ја раката, ќе те удрам тебе и ќе го убијам твојот народ, и ќе бидеш уништен од земјата. И поради ова ти беше зачуван, за да ја покажам во тебе силата моја и за да биде објавено моето име во сета земја. Уште затоа ти го спречуваш мојот народ и не сакаш да ги испратиш? Ете, јас ќе наврнам утре во овој час град многу голем, каков што не се случил во Египет од денот кога бил создаден, до денешниот ден. Сега затоа побрзај да го собереш добитокот твој и сè колку што ти е на полето; зашто сите луѓе и добитокот, колку што ако се најдат на полињата и не влезат во куќа, но падне врз нив градот, ќе

умрат. Тој што се плашеше од зборот Господов меѓу слугите на Фараон, го собра својот добиток во куќите. Кој но не му посвети внимание на зборот Господов, го остави добитокот на полињата. Рече но Господ кон Мојсеј: Истегни ја раката твоја кон небото, и ќе биде град врз сета земја египетска, врз луѓето и врз добитокот, и врз сета трева што е на земјата. Мојсеј ја испружи раката кон небото, и Господ испрати гласови и град, и огнот се протегна низ земјата, и Господ излеа град врз целата земја Египетска. Беше град и оган што пламтеше во градот, а градот беше извонредно голем, каков што не се случил во Египет од денот кога на неа се појави народ. Градот удри во целата земја Египет, од човек до добиток, и сета трева што беше на рамнината ја удри градот, и сите дрва што беа на рамнините ги скрши градот. Освен во земјата Гесем, каде беа синовите Израелови, не падна град. Испративши, Фараон повика Мојсеј и Арон, и им рече: Согрешив сега, Господ е праведен, а јас и мојот народ сме безбожни. Молете се затоа за мене кон Господ, и нека престанат да станат гласовите Божји, и градот, и огнот, и ќе ве испратам, и повеќе нема да останете. Рече му Мојсеј: Штом ќе излезам од градот, ќе ги раширам рацете мои кон Господ, и гласовите ќе престанат, и градот и дождот нема да биде повеќе, за да знаеш дека земјата е на Господ. И ти и слугите твои, знам дека уште не сте се уплашиле од Господ. Но ленот и јачменот беа ударени, бидејќи јачменот стоеше, а ленот беше во клас. Но пченицата и пирот не беа ударени, зашто беа доцни. Излезе но Мојсеј од Фараон надвор од градот и ги истегна рацете

кон Господ, и гласовите престанаа, и градот и дождот повеќе не капеа врз земјата. Видејќи дека престанале дождот и градот и гласовите, Фараон продолжи да греши и го закорави своето срце и срцата на своите слуги. И беше зацврстено срцето на Фараон, и тој не ги испрати синовите на Израел, како што Господ му зборуваше на Мојсеј.

10

Рече и Господ кон Мојсеј, велејќи, влези кон Фараон, јас бидејќи го зацврстив неговото срце и на неговите слуги, за да дојдат следно овие знаци врз нив; за да раскажете во ушите на вашите деца, и на децата на вашите деца, колку се потсмевав на Египќаните, и моите знаци, што ги направив меѓу нив; и ќе знаете дека јас сум Господ. Влезе и Мојсеј и Арон пред Фараон, и му рекоа, ова вели Господ Бог на Евреите, до кога нема да сакаш да се посрамиш пред мене? Испрати го мојот народ, за да ми служат. Ако но не сакаш ти да го испратиш мојот народ, еве јас утре во овој час доведувам многу скакулци на сите твои граници. И ќе го покрие видот на земјата, и нема да можеш да ја видиш земјата, и ќе го изеде целиот вишок на земјата што останал, кој го остави градот кај вас, и ќе го изеде секое дрво што ви расте на земјата. И ќе бидат наполнети твоите куќи, и куќите на твоите слуги, и сите куќи во целата земја на Египќаните, кои никогаш не виделе твоите татковци, ниту нивните прадедовци, од денот кога станале на земјата, до

денешниот ден, и свртувајќи се Мојсеј излезе од Фараон. И слугите на Фараонот му кажуваат, до кога ова ќе биде замка за нас? Испрати ги луѓето, за да му служат на нивниот Бог; или сакаш да знаеш дека Египет пропадна? И тие ги вратија Мојсеј и Арон кон Фараон, и рече им: Одете и служете му на Господ, вашиот Бог, но кои и кои се оние што одат? И вели Мојсеј: Со младите мажи и старците ќе одиме, со синовите и ќерките, и со овците и говедата наши, бидејќи е празник Господов. И рече кон нив: Нека Господ биде така со вас, како што ве испраќам, зар не и вашиот багаж? Видете дека лошотијата ви е наметната. Не така, туку нека одат мажите и нека му служат на Богот, бидејќи тоа самите го барате. И ги истераа од присуството на Фараонот. Рече Господ кон Мојсеј: Истегни ја раката врз земјата египетска, и нека се искачат скакулци врз земјата, и ќе ја изедат сета трева на земјата и сиот плод на дрвјата што го остави градот. И Мојсеј го крена стапот кон небото, и Господ донесе јужен ветер на земјата, цел тој ден и цела таа ноќ; наутро стана, и јужниот ветер го крена скакулецот и го донесе на цела египетска земја; и се спушти на сите египетски граници многу силно; пред него не се случи таков скакулец, и после ова нема да биде така. И го покри видот на земјата, и земјата беше уништена, и ја изеде сета трева на земјата и целиот плод на дрвјата што остана од градот. Не остана ништо зелено на дрвјата и на сета трева на полето, на целата земја на Египет. Забрза Фараонот да ги повика Мојсеј и Арон, велејќи: Согрешив пред Господ, вашиот Бог, и против вас. Прифатете значи го мојот грех

уште сега, и помолете се кон Господ, вашиот Бог, и нека ја отстрани од мене оваа смрт. Излезе но Мојсеј од Фараон и се помоли кон Бог. И Господ промени ветар од морето силен, и го зеде скакулецот, и го фрли во Црвеното Море, и не остана ниту еден скакулец во целата земја Египетска. И Господ го зацврсти срцето на Фараонот и тој не ги испрати синовите на Израел. Рече Господ кон Мојсеј: Истегни ја раката твоја кон небото, и нека се спушти темнина врз египетската земја, темнина што може да се допре. А Мојсеј ја истегна раката кон небото, и настана темнина, мрак, бура врз сета земја на Египет три дена. И никој не го виде својот брат три дена, и никој не стана од својата постела три дена. Но на сите синови на Израел имаше светлина во сите места каде што живееја. И Фараонот повика Мојсеј и Аарон, велејќи: Одете, служете му на Господ, вашиот Бог, освен овците и говедата оставете ги, а багажот ваш нека оди со вас. И рече Мојсеј: Но и ти ќе ни дадеш целопаленија и жртви, кои ќе ги принесеме на Господа, нашиот Бог. И нашиот добиток ќе оди со нас, и нема да оставиме ниту копито, бидејќи од нив ќе земеме за да му служиме на Господ, нашиот Бог, а ние не знаеме со што ќе му служиме на Господ, нашиот Бог, додека не стигнеме таму. Господ го зацврсти срцето на Фараон, и тој не посака да ги испрати. И вели Фараон: Оди си од мене, внимавај на себе си да не додадеш повторно да го видиш моето лице, зашто во кој и да е ден што ќе се појавиш пред мене, ќе умреш. Вели но Мојсеј: Рекол си, нема повеќе да ми се појавиш лице в лице.

11

Рече Господ кон Мојсеј: Уште еден удар ќе донесам врз Фараон и врз Египет, и потоа ќе ве испрати оттука. Кога ќе ве испраќа со сè, ќе ве истера со истерување. Зборувај затоа тајно во ушите на народот, и нека бара секој од својот сосед садови сребрени и златни и облека. Господ им даде наклоност на својот народ пред Египќаните, и тие им позајмија, и човекот Мојсеј стана многу голем пред Египќаните, и пред Фараон, и пред неговите слуги. И рече Мојсеј, ова вели Господ, околу средината на ноќта јас влегувам во средината на Египет. И ќе умре секој првороден во земјата Египет, од првородениот на Фараон, кој седи на престолот, и до првородениот на слугинката која е кај мелницата, и до првородениот на секое добиток. И ќе биде голем вик низ целата земја египетска, каков што не станал, и каков што повеќе нема да се случи. И меѓу сите синови на Израел не ќе грцне куче со својот јазик, од човек до добиток, за да знаеш колку ќе направи разлика Господ помеѓу Египќаните и Израел. И ќе слезат сите овие твои слуги кај мене, и ќе ми се поклонат, велејќи, излези ти, и сите твои луѓе, кои ги водиш; и после тоа ќе излезам; а Мојсеј излезе од Фараон со гнев. Рече и Господ кон Мојсеј: Нема да ве слуша Фараон, за да ги умножам моите знаци и чудата во земјата Египет. Мојсеј и Арон ги направија сите овие знаци и чуда во земјата Египет пред Фараонот, но Господ го зацврсти срцето на Фараонот, и тој не сакаше да

ги испрати синовите на Израел од земјата Египет.

12

Рече и Господ кон Мојсеј и Аарон во земјата Египет, велејќи: Овој месец е за вас почеток на месеците, прв е за вас меѓу месеците на годината. Зборувај кон целото собрание на синовите на Израел, велејќи: На десеттиот ден од овој месец нека земе секој овца според куќите на татковците, секој по една овца според куќата. Ако но малкубројни се бидат во куќата, така што да не се доволни за овца, ќе земе со себе си соседот, соседот негов, според бројот на души, секој доволното за него ќе се изброи за овца. Совршена овца, машко, годишно ќе ви биде, од јагињата и јариња ќе земете. И ќе ви биде чувано до четиринаесеттиот ден од овој месец, и ќе го заколе целото множество на собранието на синовите на Израел навечер. И ќе земат од крвта и ќе ја постават врз двата стожери и врз прагот, во куќите во кои ќе ги јадат. И ќе јадат месото оваа ноќ печено на оган, и безквасен леб со горчливи билки ќе јадат. Не ќе јадете од нив сурово, ниту варено во вода, туку печено на оган, глава со нозете и внатрешностите. Не ќе остави ништо од него до утрото, и коска нема да скршите од него, а она што ќе остане од него до утрото ќе го изгорите во оган. Така ќе го јадете, со опасани препаси, со сандали на нозете ваши и со стапови во рацете ваши, и ќе го јадете со брзина, Пасха е на Господ. И ќе поминам низ земјата Египет во оваа ноќ, и ќе

удрам секој првороден во земјата Египет од човек до добиток, и над сите богови на Египќаните ќе извршам одмазда, јас Господ. И крвта ќе ви биде знак врз куќите во кои вие сте таму, и ќе ја видам крвта, и ќе ве заштитам, и нема да биде меѓу вас рана од уништувањето кога удирам во земјата Египет. И ќе биде овој ден за вас спомен, и ќе го празнувате како празник на Господ во сите ваши родови, вечен закон ќе го празнувате. Седум дена неквасен леб ќе јадете, а од првиот ден ќе отстраните квасец од вашите куќи, секој кој би јадел квасец, таа душа ќе биде уништена од Израел, од првиот ден до седмиот ден. И првиот ден ќе се нарече свет, и седмиот ден ќе биде наречен свет за вас, никаква служебна работа нема да вршите во нив, освен она што ќе се направи за секоја душа, само тоа ќе се направи за вас. И ќе ја чувате оваа заповед; зашто во овој ден ќе ја изведам вашата сила од земјата Египет, и ќе го направите овој ден во вашите генерации закон вечен, почнувајќи со четиринаесеттиот ден од првиот месец, од вечерта ќе јадете бесквасен леб, до дваесет и првиот ден од месецот, до вечерта. Седум дена квасец нема да се најде во вашите куќи, секој што би јадел квасено, таа душа ќе биде истребена од собранието на Израел, и кај странците, и кај домородците на земјата. Секој квасен леб нема да јадете, но во секое ваше место на живеење ќе јадете неквасен леб. Мојсеј повика го целиот совет на старци на синовите на Израел и им рече: отидете, земете за вас овца според вашето родство и жртвувајте ја пасхата. Ќе земете сноп исоп и, потопивши го во крвта која е кај вратата, ќе ја

нанесете на прагот и на двете довратници од крвта која е кај вратата, а вие нема да излезете, секој од вратата на својата куќа, до утро. И Господ ќе помине да ги удри Египќаните, и ќе ја види крвта врз прагот и врз двата прагови, и Господ ќе ја помине вратата, и нема да дозволи уништувачот да влезе во вашите куќи да удри. И чувајте го овој збор како закон за себе и за вашите синови, до век. Ако влезете во земјата што Господ ќе ви ја даде, како што зборуваше, чувајте ја оваа служба. И ќе биде ако вашите синови ви кажат: Што е оваа служба? И ќе им кажете на нив: Ова е пасхална жртва на Господ, кој ги покри куќите на синовите Израелови во Египет, кога ги удри Египќаните, а нашите куќи ги избави. И народот се наведна и се поклони. И синовите Израелови отидоа и направија како што Господ им заповеда на Мојсеј и Аарон, така направија. Се случи среде ноќта, и Господ удри секој првороден во земјата Египет, од првородениот на Фараонот што седеше на престолот, до првородениот на заробената жена што беше во јамата, и до првородениот на секој добиток. И Фараон стана ноќе, и неговите слуги, и сите Египќани, и се случи голем плач во целата земја Египет, зашто не беше куќа во која немаше мртов. И Фараон повика Мојсеј и Арон ноќе, и им рече: Станете и излезете од мојот народ, и вие и синовите Израелови, одете и служете на Господ, вашиот Бог, како што велите. И земете ги вашите овци и волови и одете, но благословете и мене. И Египќаните го притискаа народот со ревност даги истерат од земјата, бидејќи рекоа: Сите ние умираме. Народот го зеде своето тесто пред да се

квасне, со месените теста обвиткани во нивните облеки врз рамениците. Синовите на Израел направија како што им заповеда Мојсеј и побараа од Египќаните сребрени и златни садови и облека. И Господ му даде милост на својот народ пред Египќаните, и тие им позајмија, и ги ограбија Egiрќаните. Имајќи тргнато, синовите на Израел од Рамесе во Сокхот, шестстотини илјади пешаци, мажите, освен багажот. И голема мешана множина се искачи со нив, и овци, и волови, и добиток многу голем. И тие го испекоа тестото што го изнесоа од Египет, бесквасен леб испечен во пепел, зашто не беше вквасено, бидејќи Egiрќаните ги изгонија, и не можеа да останат, ниту направија провизии за себе за патот. А живеењето на синовите Израелови, што живееја во земјата Египетска и во земјата Ханаанска, беше четиристотини и триесет години. И се случи дека после четиристотини и триесет години, целата сила Господова излезе од земјата Египетска ноќе. Чување е на Господ, за да ги изведе нив од земјата Египет, онаа ноќ оваа, чување на Господ, за да биде на сите синови Израелови во нивните генерации. Рече и Господ кон Мојсеј и Арон, ова е законот на пасхата: ниеден странец нема да јаде од него. И секој слуга или купен со сребро ќе го обрежеш него, и тогаш ќе јаде од него. Привремен жител или наемен работник нема да јаде од него. Во една куќа ќе биде јадено, и нема да изнесете од куќата месо надвор, и коска нема да скршите од него. Целото собрание на синовите на Израел ќе го направи тоа. Ако некој дошлец дојде кон вас да го прослави пасхата на Господ, ќе го обрежеш секој негов машки, и тогаш ќе

пристапи да го направи тоа, и ќе биде како и домородецот на земјата, секој необрежан нема да јаде од него. Еден закон ќе биде за домородецот и за странецот што доаѓа меѓу вас. И синовите Израелови направија како што им заповеда Господ на Мојсеј и Аарон, така направија. И се случи во тој ден, Господ ги изведе синовите на Израел од земјата Египет со нивната сила.

13

И Господ рече кон Мојсеј, велејќи, посвети ми секое првородено прворождено што отвора секоја матка кај синовите на Израел од човек до добиток, мое е. Рече и Мојсеј кон народот: Помнете го денот овој, во кој излеговте од земјата Египет, од куќата на ропството, зашто со моќна рака Господ ве изведе оттука, и нема да се јаде квасец. Денес вие излегувате во месецот на младите. И ќе биде кога Господ, Бог твој, те внесе во земјата на Хананејците, и Хетејците, и Аморејците, и Евејците, и Јевусејците, и Гергесејците, и Ферезејците, која ја заколна на татковците твои да ти ја даде, земја што тече со млеко и мед, тогаш ќе ја извршиш оваа служба во овој месец. Шест дена ќе јадете неквасен леб, а на седмиот ден е празник на Господа. Бесквасен леб ќе јадете седум дена, нема да се види кај тебе квасен леб, ниту ќе има кај тебе квас во сите твои граници. И ќе му објавиш на синот твој во тојден, велејќи: Поради ова Господ Бог ми направи, кога излегував од Египет. И ќе

биде на тебе знак на твојата рака, и спомен пред твоите очи, за да биде законот Господов во твоите уста, бидејќи со силна рака те изведе Господ Бог од Египет. И чувајте го овој закон според определените времиња, од ден на ден. И ќе биде кога те внесе Господ, твојот Бог, во земјата на Хананејците, како што им се закле на твоите татковци, и ќе ти ја даде неа. И ќе одвоиш секое што отвора утроба, машките на Господ, секое што отвора утроба од стадата или во добитокот твој, колку и да ти се роди, машките ќе ги посветиш на Господ. Секое што отвора матка на магаре ќе го замениш со овца, ако не го замениш, ќе го откупиш, секое првородено од твоите синови ќе го откупиш. Ако но те прашува синот твој после ова, велејќи, што е ова? И ќе му кажеш дека со силна рака Господ нè изведе од земјата Египет, од куќата на ропството. Кога Фараон се закорави да не испрати, тој уби секој првороден во земјата Египет, од првороден на луѓето до првороден на добитокот. Поради ова, јас жртвувам секое машко што отвора матка на Господ, и секој првороден од моите синови ќе го откупам. И ќе биде за знак на раката твоја и непоколеблив пред очите твои, зашто со моќна рака те изведе Господ од Египет. Како но испрати Фараон го народот, Бог не ги поведе по патот на земјата Филистеим, зашто близу беше. Рече бо Бог: да не се покае народот кога ќе види војна, и да се врати во Египет. И Бог го опколи народот по пат кон пустината, кон Црвеното Море, а во петтата генерација синовите на Израел излегоа од земјата Египет. И Мојсеј ги зеде коските на Јосиф со себе; зашто со заклетва ги заколна синовите на Израел, велејќи:

Со посета ќе ве посети Господ, и ќе ги однесете моите коски оттука со вас. Дигнувајќи од Сокхот, синовите на Израел се затабориле во Отом покрај пустината. А Бог ги водеше нив, денот во столб од облак, за да им го покаже патот, а ноќта во столб од оган. Не престана столбот на облакот преку денот, и столбот на огнот преку ноќта, пред целиот народ.

14

И Господ зборуваше кон Мојсеј, велејќи: Зборувај на синовите на Израел, и откако се вратат назад нека се затабориат спроти населбата, помеѓу Мигдол и помеѓу морето, спроти Ваал Сефон; пред нив ќе се затабориш на морето. И ќе каже Фараон на својот народ: Синовите на Израел лутаат, пустината ги затворила. Јас ќе го зацврстам срцето на Фараонот, и тој ќе ги прогонува, и ќе бидам прославен преку Фараонот и преку целата негова војска, и сите Египќани ќе знаат дека јас сум Господ, и тие така направија. И беше јавено на царот на Египќаните дека народот избегал, и се промени срцето на Фараонот и на неговите слуги кон народот, и рекоа: Што ова направивме, да ги испратиме синовите на Израел, да не ни служат? Запрегна затоа Фараон ги колите свои, и ги собра сите свои луѓе со себе, и земајќи шестстотини избрани колита, и сите коњи на Египќаните, и офицери на сите. И Господ го зацврсти срцето на фараонот, царот на Египет, и на неговите слуги, и тој ги гонеше синовите на Израел, а

синовите на Израел излегуваа со издигната рака. И Египќаните ги гонеа по нив, и ги најдоа располагани покрај морето, и сите коњи и колите на Фараон, и коњаниците, и неговата војска спроти населбата, наспроти Веелсепфон. И Фараон се приближуваше, и кога погледнаа синовите Израелови со очите, гледаат дека Египќаните се затаборила зад нив, и се уплашиле многу, а синовите Израелови извикаа кон Господ. И му рекоа на Мојсеј: Зар затоа што немаше гробници во египетската земја, ти нè изведе да умреме во пустината? Што ни го стори ова, кога нè изведе од Египет? Не ова беше зборот што ти го кажавме во Egipet, велејќи: Остави нè, за да им служиме на Египќаните? Подобро е за нас да им служиме на Египќаните, отколку да умреме во оваа пустина. Рече и Мојсеј кон народот: Охрабрете се, стојте и гледајте го спасението од Господ, кое ќе го направи за нас денес; бидејќи како што ги видовте Египќаните денес, нема повеќе да ги видите во вечни времиња; Господ ќе се бори за вас, и вие ќе молчите. Рече и Господ кон Мојсеј, што вичаш кон мене? Зборувај на синовите на Израел, и нека тргнат. И ти подигни го штапот твој и истегни ја раката твоја врз морето и раздели го, и нека влезат синовите Израелови во средината на морето по сувото. И ете, јас ќе го зацврстам срцето на Фараон и на сите Египќани, и тие ќе влезат по нив, и ќе бидам прославен во Фараон и во цела негова војска, и во колите и во неговите коњи. И ќе знаат сите Египќани дека јас сум Господ, кога ќе бидам прославен во Фараонот и во неговите коли и коњи. Се отстрани Гласникот на Бога, оној што

одеше пред логорот на синовите на Израел, и отиде од напред позади; се отстрани и столбот на облакот од нивното лице, и застана позади нив. И влезе меѓу логорот на Египќаните и меѓу логорот на Израел, и застана, и настана темнина и мрак, и помина ноќта, и не се измешаа еден со друг цела ноќ. Мојсеј ја испружи раката врз морето, и Господ го одведе морето со насилен јужен ветар цела ноќ, и го направи морето сува земја, и водата се раздвои. И синовите на Израел влегоа во средината на морето по сувото, а водата беше како ѕид од десната страна и како ѕид од левата страна. И Египќаните ги гонеа и влегоа по нив, и секој коњ на Фараон, и колата, и јавачите влегоа во средината на морето. Се случи во утринската стража, и Господ погледна на логорот на Египќаните во столб од оган и облак, и го фрли во конфузија логорот на Египќаните, и ги врза оските на нивните коли, и ги поведе со сила; и Египќаните рекоа, да бегаме од лицето на Израел; зашто Господ војува за нив против Египќаните. Рече Господ кон Мојсеј: Истегни ја раката твоја врз морето, и нека се врати водата и нека ги покрие Египќаните, и колите и јавачите. Мојсеј ја испружи раката врз морето и водата се врати кон ден врз земјата, а Египќаните побегнаа под водата, и Господ ги истресе Египќаните во средината на морето. И откако се врати назад, водата ги покри колесниците и јавачите, и целата сила на Фараон, оние што влегоа по нив во морето, и не беше оставен од нив ниту еден. Но синовите на Израел отидоа преку сувото во средината на морето, а водата им беше ѕид од десно и ѕид од лево. И Господ го избави Израел

во тој ден од раката на Египќаните, и Израел ги виде Египќаните мртви покрај брегот на морето. Виде но Израел ја големата рака која ја направи Господ на Египќаните, се уплаши но народот од Господ и веруваа во Бог и во Мојсеј, неговиот слуга.

15

Тогаш Мојсеј и синовите на Израел ја пееја оваа песна на Бога, и рекоа велејќи: Да му пееме на Господ, зашто славно е прославен, коњ и јавач фрли во море. Помошник и заштитник ми стана за спасение, овој е мојот Бог и ќе го прославам Него, Богот на мојот татко, и ќе го возвишам Него. Господ што крши војни, Господ е име негово. Колите на Фараонот и силата негова ја фрли во морето, избрани возачи офицери; беа проголтани во Црвеното Море; морето ги покри; потонаа во длабочината како камен. Десната твоја рака, Господе, е прославена во сила; десната твоја рака, Господе, ги скрши непријателите. И со множеството на твојата слава ти ги скрши противниците, ти го испрати твојот гнев што ги изеде како слама. И преку духот на гневот твој се раздели водата, се стврдна како sид водите, се стврднаа брановите во средината на морето. Рече непријателот: Гонејќи ќе ги стигнам, ќе го поделам пленот, ќе ја наполнам мојата душа, ќе убивам со мојот меч, ќе владее мојата рака. Ти го испрати твојот дух, морето ги покри, потонаа како олово во силна вода. Кој е сличен на

тебе меѓу боговите, Господе? Кој е сличен на тебе? Прославен меѓу светите, чуден во слава, правејќи чудеса. Ти ја испружи десната рака, земјата ги голтна. Ти го водеше со твојата праведност овој твој народ, кого го откупи, ти го утеши со твојата сила во твоето свето престојувалиште. Народите слушнаа и се разгневија, болки ги зафатија жителите на Филистеим. Тогаш забрзаа водачите на Едом, и владетелите на Моавитите, треперење ги зеде, се стопија сите што живееја во Ханаан. Нека падне врз нив треперење и страв, со величината на твојата рака нека се вкаменат, додека помине твојот народ, Господи, додека помине овој твој народ, кој го стекна. Воведувајќи ги, насади ги нив во планината на твоето наследство, во готовото живеалиште твое, кое подготви, Господе, светилиштето, Господе, кое го подготвија твоите раце. Господ владее во векот, и во векот на вековите, и уште. Дека влезе коњот на Фараон со бојните коли и јавачите во морето, и Господ донесе врз нив водата на морето, а синовите на Израел одеа низ сувата земја во средината на морето. Земајќи го тапанот во својата рака, Маријам пророчицата, сестрата на Аарон, и сите жени излегоа по неа со тапани и хорови. Таа започна пред нив Маријам, велејќи: Да пееме на Господ, зашто славно е прославен – коњ и јавач фрли во море. Мојсеј ги изведе синовите Израелови од Црвеното Море и ги доведе во пустината Сур, и одеа три дена низ пустината, и не наоѓаа вода за да пијат. Дојдоа и во Мара, и не можеа да пијат од Мара, зашто беше горко; поради ова го нарече името на тоа место Горчина. И народот гунгаше против Мојсеј, велејќи:

Што ќе пиеме? Извика и Мојсеј кон Господ, и покажа нему Господ дрво, и фрли тоа во водата, и стана слатка водата. Таму постави нему наредби и судови, и таму него го искуша, и рече: ако со слушање слушнеш на гласот на Господ Бог твој, и угодните пред него направиш, и слушнеш на заповедите негови, и чуваш сите наредбите негови, секоја болест која ја донесов на Египќаните, нема да донесам на тебе, јас бидејќи сум Господ Бог твој кој те лекува. И тие дојдоа во Елим, и таму беа дванаесет извори на води и седумдесет стебла на палми, и тие се затабориа таму покрај водите.

16

Тргнаа и од Елим, и дојде целото собрание на синовите на Израел во пустината Син, која е помеѓу Елим и Синај. На петнаесеттиот ден, во вториот месец, откако тие излегоа од земјата Египет, целото собрание на синовите на Израел гунѓаше против Мојсеј и Арон. И синовите Израелови им рекоа: Да умревме ударени од Господ во земјата Египетска, кога седевме врз лонците со месо и јадевме леб до ситост, зашто нè изведовте во оваа пустина за да го убиете целото ова собрание со глад. И рече Господ кон Мојсеј, ете јас ќе дождам врз вас лебови од небото; и ќе излезе народот, и ќе соберат она за денот секој ден, за да ги испитам дали ќе одат по мојот закон, или не; И ќе биде во шестиот ден, и ќе подготват она што ќе внесат; и ќе биде двојно она што ќе

соберат секој ден. И рече Мојсеј и Арон кон целото собрание на синовите на Израел: Навечер ќе знаете дека Господ ве изведе од земјата на Египет, и наутро ќе ја видите славата на Господ во тоа што го слушна гунгањето ваше кон Бога; а ние што сме, дека гунгате против нас? И рече Мојсеј, во тоа Господ да ви даде навечер месо да јадете, и леб наутро доситост, затоа што Господ го слушна вашето гуњање, кое вие гуњате против нас; а ние што сме? Не, зашто вашето мрморење не е против нас, туку против Бога. Рече и Мојсеј кон Аарон: Реков на целото собрание на синовите на Израел, приближете се пред Бога, бидејќи слушнал го гунгањето ваше. Кога Арон зборуваше на целото собрание на синовите Израелови, тие се свртија кон пустината, и славата Господова се појави во облак. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, јас слушнав гунгањето на синовите на Израел; зборувај кон нив, велејќи, кон вечерта ќе јадете месо, и наутро ќе бидете наполнети со леб; и ќе знаете дека јас сум Господ, Богот ваш. Се случи навечер, и се појави препелица и го покри логорот, а наутро, кога престана росата околу логорот. И ете, врз лицето на пустината нешто тенко како коријандер, бело како мраз врз земјата. Видевајќи го тоа, синовите на Израел рекоа еден на друг: Што е ова? Зашто тие не знаеја што беше; но Мојсеј им рече: ова е лебот што Господ ви го даде да јадете. Ова е зборот што го заповеда Господ: соберете од него секој еден по еден гомор, според глава според бројот на вашите души, секој еден со вашите шаторски жители соберете. Направија така синовите на Израел и собраа, еден многу, а друг помалку. И

откако измерија гомор, оној што имаше многу не имаше повеќе, и оној што имаше малку не имаше помалку - секој собра за оние што му припаѓаат кај себе. Рече и Мојсеј кон нив: Никој да не остави од него до утрото. И не слушнаа Мојсеј, но некои оставија од него до утрото, и изврело црви, и се смрдеше, и Мојсеј се огорчи врз нив. И го собираа тоа утро по утро, секој според пропишаното количество за него, а кога сонцето загреваше, се топеше. Се случи на шестиот ден, тие собраа потребните работи двојно, два гомор по еден; влегоа сите владетели на собранието и известија на Мојсеј. И Мојсеј им рече, не е ли ова зборот што го зборуваше Господ? Саботата е свет одмор за Господ утре; што и да печете, печете го; и што и да варите, варете го; и сè што е вишок оставете го во складиште за утрото. И тие оставија од него до утро, како што им заповеда Мојсеј, и не се смрдеше, ниту имаше црв во него. Рече Мојсеј: Јадете денес, бидејќи денес е сабота на Господ, нема да биде најдено во рамнината. Шест дена ќе соберете, но седмиот ден е сабота, зашто нема да има во него. Се случи дека во седмиотден излегоа некои од народот да соберат, и не најдоа. Рече но Господ кон Мојсеј: До кога не сакате да ги слушате заповедите мои и законот мој? Видете, бидејќи Господ ви даде сабота, овој ден, поради ова тој ви даде на шестиот ден леб за два дена, ќе останете секој во вашите куќи, никој да не излегува од своето место на седмиот ден. И народот одмори на седмиот ден. И синовите Израелови го нарекоа Мана, а тоа беше како бело семе од кориандер, а вкусот му беше како колач со мед. Рече и Мојсеј, ова е

зборот што го заповеда Господ, наполнете го гоморот со мана, во складиште за вашите генерации, за да го видат лебот што го јадевте вие во пустината, како што Господ ве изведе од земјата Египет. И рече Мојсеј кон Арон, земи еден златен стаклен сад, и стави во него полн гомор од мана, и ќе го сместиш пред Бога, за чување за вашите генерации, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј; и Арон го смести пред сведоштвото за чување. Синовите на Израел јадеа мана четириесет години, додека дојдоа во населениот свет јадеа мана, додека пристигнаа во дел од Феникија. А гоморот беше десеттина од трите мерки.

17

И замина целото собрание на синовите Израелови од пустината Син според нивните кампови, преку зборот Господов, и тие се населија во Рафидеин, но немаше вода за народот да пие. И народот се караше со Мојсеј, велејќи: Дај ни вода да пиеме. И Мојсеј им рече: Зошто се карате со мене и зошто го искушувате Господа? Жедуваше таму народот за вода и гунгаше таму народот кон Мојсеј, велејќи, зошто ова? Ти нè извади од Египет да нè убиеш нас и нашите деца и добитокот со жедта? Извика и Мојсеј кон Господ, велејќи, што ќе направам со овој народ? Уште малку, и ќе ме каменуваат до смрт. И рече Господ кон Мојсеј: Оди пред овој народ, но земи со себе од старешините на народот, и штапот со кој ја удри реката,

земи го во твојата рака, и ќе одиш. Ова, јас стојам таму пред тебе на карпата во Хорив; и ќе ја удриш карпата, и ќе излезе од неа вода, и ќе пие народот. Мојсеј направи така пред синовите на Израел. И го нарече името на тоа место Искушение и Укор, поради укорот на синовите на Израел и поради искушувањето на Господ, велејќи: Дали е Господ меѓу нас или не? Дојде Амалик и војуваше против Израел во Рафидин. Рече и Мојсеј на Исус: Избери за себе моќни мажи, и излези да се бориш против Амалик утре, и еве јас ќе стојам на врвот од ридот, и стапот Божји ќе биде во мојата рака. И Исус направи како што му рече Мојсеј, и излегувајќи се строи за битка против Амалик, а Мојсеј и Аарон и Ор се искачија на врвот на ридот. И се случи кога Мојсеј ги подигна рацете, превладуваше Израел, а кога ги спушти рацете, превладуваше Амалик. Рацете на Мојсеј беа тешки, и земајќи камен го ставија под него, и тој седеше врз него, и Аарон и Ор ги подржуваа неговите раце од едната страна еден, и од другата страна еден, и рацете на Мојсеј останаа цврсто поставени до заодот на сонцето. И Исус го разби Амалик и целиот негов народ со меч. Рече Господ кон Мојсеј: Запиши го ова во спомен во книга и кажи му на Исус дека целосно ќе го избришам споменот на Амалик од под небото. И Мојсеј изгради олтар на Господа и го нарече неговото име Господ, мое уточиште. Затоа што со тајна рака Господ војува против Амалик од генерација во генерација.

18

Слушна и Јотор, свештеникот на Мадијам, тој татко во закон на Мојсеј, сè што направи Господ за Израел, својот сопствен народ, бидејќи Господ го изведе Израел од Египет. Зеде и Јотор, тестот на Мојсеј, Сепфора, жената на Мојсеј, после нејзиното пуштање, и двајцата нејзини синови; името на едниот од нив Герсам, велејќи, странец бев во туѓа земја; и името на вториот Елиезер, велејќи, зашто Богот на мојот татко беше мој помошник, и ме избави од раката на Фараон. И излезе Јотор, тастот на Мојсеј, и синовите и жената кон Мојсеј во пустината, каде што се табореше на планината на Богот. Беше пријавено на Мојсеј, велејќи: Еве, тастот твој Јотор доаѓа кон тебе, и жената и двајцата твои синови со него. Излезе и Мојсеј во средба со тастот, и му се поклони, и го бакна, и се поздравија еден со друг, и ги внесе во шаторот. И Мојсеј му раскажа на тастот сè што Господ им направи на Фараонот и на сите Египќаните поради Израел, и за сите маки што ги снајдоа на патот, и како Господ ги избави од раката на Фараонот и од раката на Египќаните. Јотор беше зачуден врз сите добрини што Господ им ги направи, зашто ги избави од раката на Египќаните и од раката на Фараон. И рече Јотор: Благословен е Господ, зашто ги избави од раката на Египќаните и од раката на Фараон. Сега знаев дека Господ е голем над сите богови затоа што тие ги нападнаа. И зеде Јотор, зетот на Мојсеј, целосни жртви и жртви на Бога; а дојде Арон и сите старешини на Израел да јадат леб со зетот на Мојсеј пред Бога. И се случи дека следниот ден Мојсеј седна да го суди народот, а целиот народ стоеше кај Мојсеј од утро до вечер.

И кога виде Јотор сè што прави за народот, вели, што е ова што ти правиш со народот? Зошто ти седиш сам, а сите луѓе стојат покрај тебе од рано утро до вечер? И Мојсеј му вели на свекорот: Народот доаѓа кај мене да побара пресуда од Бога. Кога бидејќи меѓу нив настане спор и доаѓаат кај мене, јас судам за секој и ги запознавам со заповедите на Бога и со неговиот закон. Рече и тестот на Мојсеј кон него: Не правилно постапуваш во ова. Со уништување ќе бидеш уништен нетрпелив и ти, и сите овие луѓе кои се со тебе, тешко ти е овој збор, нема да можеш да го правиш ти сам. Сега, затоа, слушај ме, и ќе те советувам, и Бог ќе биде со тебе: ти стани за народот пред Бога, и ќе ги принесуваш нивните зборови пред Бога. И ќе им посведочиш за заповедите на Бога и за неговиот закон, и ќе им ги покажеш патиштата по кои ќе одат, и делата што ќе ги вршат. И ти за себе размисли од сиот народот луѓе способни, богобојазни, луѓе праведни, што мразат арогантност, и ќе ги поставиш над нив хилијадници и стотници и педесетници и десетници. И ќе го судат народот секој час, а прекумерниот збор ќе го принесат на тебе, а малите од пресудите ќе ги судат тие, и ќе те олеснат, и ќе ти помогнат. Ако го направиш ова, Бог ќе те зајакне, и ќе можеш да издржиш, и сите овие луѓе ќе се вратат на своето место со мир. Мојсеј го слушна гласот на неговиот тест и направи сè што му рече. И одбра Мојсеј способни луѓе од цел Израел, и ги направи над нив командири на илјади и командири на стотини и командири на педесетици и командири на десетици. И го судеа народот секој час, но секој тежок збор го донесоа на

Мојсеј, а секој лесен збор го судеа тие самите. И Мојсеј го испрати својот зет, и тој си замина во својата земја.

19

Но во третиот месец од излегувањето на синовите Израелови од земјата Египетска, во овој ден, тие дојдоа во пустината Синајска. И тие заминаа од Рафидеин и дојдоа во пустината Синајска, и таму Израел се настани спроти планината. И Мојсеј се искачи на планината Божја, и Бог го повика од планината, велејќи: Ова ќе им кажеш на домот Јаковов и ќе им објавиш на синовите Израелови. Самите видовте колку многу направив на Египќаните, и ве зедов како на крилја на орли, и ве донесов кон себе. И сега, ако навистина ќе слушате на мојот глас и ќе го чувате мојот завет, ќе бидете мој посебен народ од сите народи, зашто моја е целата земја. Вие ќе бидете за мене кралско свештенство и свет народ, овие зборови ќе ги кажете на синовите на Израел. Дојде Мојсеј и ги повика старешините на народот, и им ги изложи сите овие зборови што Бог му ги заповеда. Одговорија сите луѓе со едно срце и рекоа: Сè што рече Бог, ќе направиме и ќе слушнеме. А Мојсеј ги однесе овие зборови кон Бог. Рече Господ кон Мојсеј: Ете, јас доаѓам кон тебе во столб од облак, за да слушне народот како зборувам со тебе, и да веруваат во тебе довека. А Мојсеј ги јави зборовите на народот на Господ. Рече и Господ кон Мојсеј: Слези и свечено предупреди го народот, и освети ги

нив денес и утре, и нека ги исперат облеките, и нека бидат подготвени за третиот ден; зашто на третиот ден ќе слезе Господ на планината Синај, пред целиот народ. И ќе го одвоиш народот наоколу, велејќи: Внимавајте на себе си да не се качите на планината и да не допрете нешто од неа. Секој кој се допре до планината, со смрт ќе умре. Не ќе допре негова рака, бидејќи со камења ќе биде каменуван или со стрела ќе биде застрелан, ако добиток или човек, нема да живее. Кога гласовите и трубите и облакот ќе тргнат од планината, оние ќе се искачат на планината. Слезе но Мојсеј од планината кон народот, и ги посвети, и ги измија облеките. И рече на народот: Станете готови три дена, не пристапувајте кон жена. Се случи на третиот ден кон зората, и настанаа гласови и светкавици и мрачен облак на планината Синај, гласот на тапанот силно одекнуваше, и се уплаши целиот народ што беше во логорот. И Мојсеј го изведе народот од камп во средба со Бога, и тие застанаа крај планината. Планината Синај се димеше цела, поради тоа што Богот слегол на неа во оган, и се качуваше димот како дим од печка, и сиот народ се зачуди многу. Станувале а гласовите на трубата одејќи напред посилни многу. Мојсеј зборуваше, а Бог му одговори со глас. Господ слезе на планината Синај, на врвот на планината, и Господ го повика Мојсеј на врвот на планината, и Мојсеј се искачи. И рече Бог кон Мојсеј, велејќи, слези и солемно предупреди го народот, да не некогаш се приближат кон Бог да гледаат, и да падне мноштво од нив. И свештениците кои се приближуваат кон

Господ Бог нека бидат посветени, да не некогаш Господ ги отстрани. И рече Мојсеј кон Богот: Народот нема да може да се искачи кон планината Синај, зашто ти си ни посведочил, велејќи: Одвој ја планината и посвети ја. Рече му Господ: Оди, слези долу, и качи се ти и Аарон со тебе, но свештениците и народот нека не се присилуваат да се качат кон Бога, за да не уништи Господ некој од нив. Слезе но Мојсеј кон народот и им рече.

20

И Господ ги изговори сите овие зборови, велејќи: Јас сум Господ, твојот Бог, кој те изведе од земјата Египет, од куќата на ропството. Нема да имаш други богови освен мене. Не ќе направиш за себе слика, ниту каква било сличност на она што е на небото горе, и на она што е на земјата долу, и на она што е во водите под земјата. Не ќе се поклониш на нив, ниту ќе им служиш на нив; јас бидејќи сум Господ Бог твој, Бог ревнив, враќајќи гревови на татковците на децата, до третото и четвртото поколение на оние што ме мразат, и правејќи милост во илјади на оние што ме љубат, и на оние што ги чуваат заповедите мои. Нема да го земеш името на Господ твојот Бог напразно, зашто Господ твојот Бог нема да го очисти оној што го зема Неговото име напразно. Запомни го денот на саботата за да го посветиш. Шест денови работи и ќе ги извршиш сите свои работи. А седмиотден, сабати на Господ твојот Бог; нема да правиш во

него никаква работа ти, и синот твој, и ќерката твоја, слугата твој, и слугинката твоја, волот твој, и товарното животно твое, и секое животно твое, и дојденецот што живее кај тебе. Бидејќи за шест дена Господ го создаде небото и земјата и морето и сè што е во нив, и се одмори на седмиотден, затоа Господ го благослови седмиот ден и го посвети. Почитувај го таткото твој и мајката твоја, за да ти биде добро и за да станеш долговечен на добрата земја која Господ, твојот Бог, ти ја дава. Не ќе прелубиш. Не ќе крадеш. Не ќе убиеш. Нема да лажно сведочиш против твојот сосед. Не ќе посакуваш жената на ближниот твој; не ќе посакуваш куќата на ближниот твој, ниту полето негово, ниту слугата негов, ниту слугинката негова, ниту волот негов, ниту магарето негово, ниту секое животно негово, ниту сè што на ближниот твој е. И сите луѓето го видоа гласот и светилките и гласот на тапанот и планината што димеше, а имајќи страв, сите луѓето стоеја оддалеку. И рекоа кон Мојсеј: Зборувај ти нам, и нека не ни зборува Бог, за да не умреме. И Мојсеј им вели: Охрабрете се, бидејќи Бог дојде кон вас за да ве испита, за да биде стравот од Него во вас, за да не грешите. Народот стоеше од далеку, но Мојсеј влезе во мракот каде што беше Бог. Рече Господ кон Мојсеј: Овие работи ќе ги кажеш на куќата Јаковова и ќе им ги објавиш на синовите Израелови: Вие видовте дека од небото ви зборував. Не ќе си направите сребрени богови, и златни богови не ќе си направите. Олтар од земја ќе ми направите, и ќе жртвувате врз него ваши горени жртви и ваше спасение, и овците и телињата ваши, на секое место каде

што ќе го именувам моето име таму, и ќе дојдам кон тебе и ќе те благословам. Ако ми правиш олтар од камења, не треба да ги изградиш од обработени камења, зашто ако си го замавнал ножот врз нив, тие се оскрнетени. Не ќе се качуваш по скали на олтарот мој, за да не ја откриеш голотијата твоја врз него.

21

И овие се прописите што ќе ги поставиш пред нив. Ако стекнеш дете Евреин, шест години ќе ти служи; а во седмата година ќе си замине слободен без надомест. Ако тој сам влезе, и сам ќе излезе, ако но жена влезе со него, ќе излезе и жената негова. И ако господарот му даде жена, и таа му роди синови или ќерки, жената и децата ќе бидат на неговиот господар, а тој сам ќе излезе. Ако но одговарајќи рече синот, го сакав мојот господар, и жената, и децата, нема да избегам слободен; неговиот господар ќе го доведе него кон судот на Бога, и тогаш ќе го доведе него на вратата на прагот, и неговиот господар ќе го пробие увото со шилото, и ќе му служи нему засекогаш. Ако некој ја продаде својата ќерка како слугинка, таа нема да замине како што заминуваат робинките. Ако не му угоди на нејзиниот господар, кој се согласи со неа, ќе ја откупи, но на туѓ народ не е господар да ја продава, затоа што ја отфрли. Ако но на синот ја заветува, според правото на ќерките ќе постапи со неа. Ако земе друга за себе, нема да ја лиши од

потребните работи, облеката и општењето со неа. Ако но овие три работи не ги направи за неа, таа ќе излезе бесплатно без сребро. Ако некој удри некого и тој умре, нека биде усмртен со смрт. Тој но не волно, туку Богот го предаде во неговите раце, ќе ти дадам место каде таму ќе побегне убиецот. Ако некој нападне на својот сосед за да го убие со измама и прибегне, од мојот олтар ќе го земеш за да го умртвиш. Кој го удира својот татко или својата мајка, нека биде умртвен со смрт. Оној кој зборува лошо за својот татко или своја мајка, ќе умре со смрт. Кој и да е што украде некој од синовите на Израел, и откако го угнетил го продаде, и тоа биде откриено, нека умре со смрт. Ако се караат двајца мажи, и удрат еденближен со камен или со тупаница, и не умре, туку легне на кревет, ако станувајќи човекот оди надвор со стап, невин ќе биде оној што удрил; освен неговото неработење ќе плати, и лекувањето. Ако некој удри негов слуга или негова слугинка со стап, и умре под неговите раце, со правда ќе биде казнет. Ако но преживее еден или два дена, нека не биде казнет, зашто среброто е негово. Ако и се борат двајца мажи, и удрат жена која има во утроба, и излезе детето нејзино не формирано, ќе биде казнет со казна; како што би наложил мажот на жената, ќе даде со достоинство. Ако но е формиран, ќе даде душа наместо душа, око наместо око, заб наместо заб, рака наместо рака, нога наместо нога, изгореница наместо изгореница, рана наместо рана, модринка наместо модринка. Ако некој го удри окото на неговиот слуга, или окото на неговата слугинка, и го заслепи, ќе ги испрати

слободни наместо нивното око. Ако но забот на слугата, или забот на слугинката негова избие, слободни ќе ги испрати наместо на нивниот заб. Ако и набоде бик маж или жена и умре, со камења ќе биде камењуван бикот, и нема да биде јадено месото негово, а господарот на бикот ќе биде невин. Ако бикот бодач бил познат пред вчера и пред третиот ден, и сведочеле на неговиот господар, и тој не го отстранил, но убил маж или жена, бикот ќе биде каменуван, и неговиот господар ќе биде умртвен. Ако но откуп му биде наложен, ќе даде откуп за душата своја колку што му наложат. Ако и син или ќерка набоде, според ова правило да му направат. Ако бикот набоде дете или слугинка, ќе даде триесет сребреници на нивниот господар, и бикот ќе биде каменуван. Ако некој отвори јама или ископа јама, и не ја покрие, и падне таму теле или магаре, господарот на јамата ќе плати, сребро ќе даде на нивниот господар; а мртвото ќе биде негово. Ако бикот на некој набоде бик на соседот, и умре, ќе го продадат живиот бик, и ќе ги поделат парите од него, и мртвиот бик ќе го поделат. Ако но се направи познато дека бикот е бодач пред вчера и пред третиот ден, и тоа им е посведочено на неговиот господар, а тој не го уништи, ќе плати бик наместо бик, но умрениот ќе биде негов. Ако некој украде теле или овца, и го заколе или го продаде, ќе плати пет телиња наместо телето и четири овци наместо овцата.

22

Ако но во пробивањето беше најден крадецот и удрен умре, тоа не е убиство за него. Ако изгрее солнцето врз него, виновен е, ќе умре во замена. Ако не постои кај него, нека биде продаден наместо кражбата. Ако но украдената работа ќе биде оставена и најдена во неговата рака, од магаре до овца живи, двојно ќе ги плати. Ако некој испаси поле или лозје, и пушти го добитокот свој да испаси туѓо поле, ќе плати од своето поле според родот негов, но ако го испаси целото поле, ќе плати со најдоброто од своето поле и најдоброто од своето лозје. Ако излезен оган најде трње и запали гумна или класје или поле, ќе плати оној што го запалил огнот. Ако некој даде на блискиот сребро или садови да чува, и биде украдено од куќата на човекот, ако биде најден крадецот, ќе плати двојно. Ако но не се најде крадецот, ќе пристапи господарот на куќата пред Бога, и ќе се закуне навистина дека тој не постапил лошо врз целиот депозит на ближниот, според секоја изречена неправда, за теле и товарно животно и овца и облека и секоја загуба што се обвинува; што и да е, пред Бога ќе дојде судот на двајцата, и фатениот преку Бога ќе плати двојно на ближниот. Ако некој даде на ближниот товарно животно или теле или овца или секое животно да чува, и се скрши или умре или заробено стане, и никој не знае, заклетва ќе биде на Бога помеѓу двајцата, навистина дека тој не постапил лошо воопшто со депозитот на ближниот; и така ќе прифати господарот негов, и нема да плати. Ако но биде украдено од него, ќе плати на господарот. Ако но стане раскинато од sверови, ќе го доведе него кај ловот, и нема да

плати. Ако некој побара нешто од соседот, и се скрши или умре или стане заробен, но господарот не е со него, ќе плати. Ако господарот е со него, нема да плати, но ако е наемник, ќе биде нему наместо неговата плата. Ако некој измами необврзана девица и легне со неа, мора да ја земе за жена со мираз. Ако таткото одбие и не сака да ја даде неа нему за жена, ќе плати сребро на таткото според колку изнесува миразот на девиците. Волшебниците не ќе ги оставите живи. Секој што спие со животно, со смрт ќе го убиете. Оној што жртвува на богови ќе биде уништен со смрт, освен на Господ единствено. И дојденец нема да малтретирате, ниту ќе го угнетувате, бидејќи бевте дојденци во земјата Египет. Нема да малтретирате ниту една вдовица и сирак. Ако и со злоба ги измачите нив, и извикале ќе извикаат кон мене, со слушање ќе го слушнам нивниот глас, и ќе се разгневам со гнев, и ќе ве убијам со меч, и ќе бидат вашите жени вдовици, и вашите деца сираци. Ако но сребро позајмиш на сиромавиот брат кај тебе, нема да го притискаш и нема да му ставиш камата. Ако земеш како залог алиштата на ближниот, пред заоѓањето на сонцето ќе му ја вратиш; зашто ова е неговата покривка, само ова е алиштата на неговата голотија; во што ќе спие? Ако затоа извика кон мене, ќе го слушнам; милостив сум бидејќи. Богови нема да зборуваш зло, и владетел на твојот народ нема лошо да кажеш. Првите плодови од гумното и лозјето твое нема да ги задржиш, првородените од синовите твои ќе ми ги дадеш. Така ќе постапиш со телето твое и со овцата твоја и со товарното

животно твое: седум дена ќе биде кај мајката, а на осмиот ден ќе ми го вратиш. И свети мажи ќе бидете за мене, и месо убиено од диви sверови не ќе јадете, туку фрлете го на кучето.

23

Нема да примиш празно слушање, нема да се согласиш со неправедниот да станеш неправеден сведок. Нема да бидеш со мнозинството во злото, ниту ќе се придружиш со толпата да се отстраниш со повеќето, за да ја извртиш пресудата. И нема да имаш милост кон сиромавот на судот. Ако наидеш на волот на твојот непријател или на неговото товарно животно како лута, ќе го вратиш назад кај него. Ако видиш товарното животно на твојот непријател паднато под неговиот товар, нема да минеш покрај него, туку ќе му помогнеш да го подигнете заедно со него. Нема да ја извртиш пресудата на сиромавиот во неговиот суд. Од секој неправеден збор ќе се оддалечиш, невиниот и праведниот нема да ги убиеш, и нема да го оправдаш безбожникот поради дарови. И дарови нема да земеш, зашто даровите ги заслепуваат очите на оние што гледаат и ги уништуваат праведните зборови. И дојденец нема да угнетувате, бидејќи вие ја знаете душата на дојденецот, зашто самите бевте дојденци во земјата Египет. Шест години ќе ја сееш земјата твоја и ќе ги собираш нејзините производи. На седмата година ќе направиш ослободување и ќе ја

ослободиш, и ќе јадат сиромашните од твојот народ, а она што остане ќе го јадат дивите sверови, така ќе постапиш со твоето лозје и со твојот маслинник. Шест дена ќе ги вршиш работите твои, но на седмиот ден е одмор, за да одмори волот твој и товарното животно твое, и за да се освежи синот на слугинката твоја и странецот. Сè што ви имам кажано, чувајте го, и име на други богови нема да споменувате, ниту да се слушне од вашата уста. Три пати во годината празнувајте за мене. Празникот на бесквасниот леб чувајте да го правите, седум дена јадете бесквасен леб, како што ви заповедав според времето на месецот на новите, зашто во него излеговте од Египет, нема да се појавите пред мене празни. И празник на жетва на првородни плодови ќе направиш од твоите дела, кои ако ги посееш во твоето поле, и празник на завршување на излегувањето на годината во собрание на твоите дела од твоето поле. Три пати во годината секој твој машки ќе се појави пред Господ, твојот Бог. Кога ќе ги истерам народите од пред тебе и ќе ги зголемам твоите граници, нема да жртвуваш врз квасец крв од мојот тамјан, ниту ќе преноќува маста од мојот празник до утрото. Првите плодови од првите производи од твојата земја ќе ги внесеш во куќата на Господ, твојот Бог, нема да свариш јагне во млекото на неговата мајка. И ете, јас испраќам мојот гласник пред твоето лице, за да те чува на патот, за да те воведе во земјата која подготвив за тебе. Внимавај на себе си и слушај го него, и не му се противи, зашто нема да те поштеди, бидејќи моето име е врз него. Ако со слушање

слушате на мојот глас и направиш сè што би ти заповедал, и чувате го мојот завет, ќе бидете мој посебен народ од сите народи, бидејќи мој е целата земја, а вие ќе бидете за мене кралско свештенство и свет народ, овие зборови ќе ги кажеш на синовите на Израел, ако со слушање слушате на мојот глас и направите сè што би ти кажал, ќе непријателствувам против твоите непријатели и ќе се спротивставам на твоите противници. Ќе оди бидејќи мојот гласник те води, и ќе те доведе кон Аморејците, и Хетејците, и Ферезејците, и Хананејците, и Гергесејците, и Евејците, и Јевусејците, и ќе ги уништам. Не ќе се поклониш на нивните богови, ниту ќе им служиш на нив, не ќе постапуваш според нивните дела, туку со уништување ќе ги урнеш, и кршејќи ќе ги скршиш нивните столбови. И ќе му служиш на Господ, твојот Бог, и ќе го благословам твојот леб и твоето вино и твојата вода, и ќе ја отстранам болеста од вас. Нема да биде неплодна, ниту јалова на земјата твоја; бројот на деновите твои исполнувајќи ќе исполнам. И страв ќе испратам пред тебе, и ќе поразам со паника сите народи кај кои ти влегуваш, и ќе ги направам сите твои непријатели да бегаат. И ќе испратам стршлени пред тебе, и ќе ги истераш Аморејците, Евејците, Хананејците и Хетејците од себе. Нема да ги истерам во една година, за да не стане земјата пуста и да не се размножат врз тебе sверовите на земјата. Според малку ќе ги изгонувам од тебе, додека не се зголемиш и ја наследиш земјата. И ќе ги поставам твоите граници од Црвеното Море до Морето на Филистимците, и од пустината до Голема Река Еуфрат, и ќе

ги предадам во вашите раце жителите во земјата, и ќе ги истерам од тебе. Нема да склучиш договор со нив и со нивните богови. И нема да се населат во твојата земја, за да не те натераат да згрешиш кон мене, зашто ако им служиш на нивните богови, тие ќе ти бидат сопнување камен.

24

И на Мојсеј рече: Качи се кон Господ ти и Аарон, и Надаб, и Абиуд, и седумдесет од старешините на Израел, и ќе се поклонат од далеку на Господ. И ќе се приближи Мојсеј сам кон Бога, но тие не ќе се приближат, а народот не ќе се искачи заедно со нив. Влезе Мојсеј и му раскажа на народот сите зборови на Богот и наредбите. Целиот народ одговори со еден глас, велејќи: Сите зборови што ги зборуваше Господ, ќе ги исполниме и ќе слушнеме. И Мојсеј ги напиша сите зборови на Господ, а станувајќи рано наутро, Мојсеј изгради олтар под планината и дванаесет камења за дванаесетте племиња на Израел. И ги испрати младите мажи од синовите на Израел, и тие принесоа целосно изгорени жртви, и принесоа жртва на спасение на Богот телиња. Земајќи но Мојсеј половина од крвта, ја излеа во садови, а половината од крвта ја излеа кон олтарот. И земајќи ја книгата на заветот, прочита во ушите на народот, и тие рекоа: Сè што зборуваше Господ, ќе го направиме и ќе слушнеме. Земајќи ја крвта, Мојсеј ја попрска врз народот и рече: Еве ја крвта на заветот што

Господ го склучи со вас за сите овие зборови. И одеа горе Мојсеј и Ааронн, и Надаб, и Авиуд, и седумдесет од советот на старешините на Израел. И видоа место каде стоеше Богот на Израел и она под нозете негови како дело од сафирна тула и како вид на небесниот свод во чистота. И од избраните на Израел не загина ниту еден, и се појавија на местото на Бога, и јадоа и пиеа. И рече Господ кон Мојсеј: Качи се кон мене на планината и биди таму, и ќе ти ги дадам каменитите плочи, законот и заповедите што ги напишав за да им ги дадам на нив. И откако стана Мојсеј и Исус што стоеше до него, тие се искачија на планината Божја. И на старешините рекоа: Молчете тука, додека не се вратиме кај вас, и еве Арон и Ор се со вас; ако на некого му се случи судење, нека пристапат кај нив. И Мојсеј и Исус се искачија на планината, и облакот ја покри планината. И слезе славата на Богот на планината Синај, и облакот ја покри шест дена, и Господ го повика Мојсеј на седмиотден од средината на облакот. Но формата на славата на Господ беше како оган што гори на врвот на планината, пред синовите на Израел. И Мојсеј влезе во средината на облакот, се искачи на планината и беше таму на планината четириесет дена и четириесет ноќи.

25

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: Кажи им на синовите на Израел, и земете првини од сите, на кои што

им се чини во срцето, и ќе ги земете моите првини. И ова е првиот плод што ќе примите од нив: злато, и сребро, и бронза, и хијацинт, и пурпур, и црвено двојно, и фин ленен предено, и влакна козји, и кожи од овнови обоени црвено, и кожи сини, и дрва нераспадливи, и камења од Сардис, и камења за гравирање за наплеќникот и долгата алка. И ќе ми направиш светилиште, и ќе се појавам меѓу вас. И ќе ми направиш според сè што ти покажувам на планината, примерот на шаторот и примерот на сите негови садови; така ќе направиш. И ќе направиш ковчег на сведоштвото од нетрулежно дрво, два лакти и половина должината, и лакот и половинаширината, и лакот и половина висината. И ќе ја облечеш со чисто злато, однатре и однадвор ќе ја облечеш со злато, и ќе направиш на неа златни извиткани лајсни наоколу. И ќе направиш на неа четири златни прстени и ќе ги ставиш на четирите страни: два прстени на едната страна и два прстени на втората страна. Ќе направиш и мотки од нераспадливо дрво, и ќе ги обложиш со злато. И ќе ги внесеш мотките во прстените на страните на ковчегот, за да се крева ковчегот со нив. Во прстените на ковчегот ќе бидат прачките неподвижни. И ќе ставиш во ковчегот сведоштвата што ќе ти ги дадам. И ќе направиш милосен престол, покривка од чисто злато, два лакти и половина должината, и лакот и половина ширината. И ќе направиш два херувими од изковано злато и ќе ги поставиш на двете страни на престолот на милоста. Ќе бидат направени еден херувим од оваа страна, и еден херувим од втората страна на престолот на милоста, и ќе ги направиш двата херувими

врз двете страни. Херувимите ќе бидат протегајќи ги крилјата одгоре, засенчувајќи со нивните крилја над престолот на милоста, и нивните лица едно кон друго, кон престолот на милоста ќе бидат лицата на херувимите. И ќе го ставиш седиштето на милоста врз ковчегот одозгора, и во ковчегот ќе ги ставиш сведоштвата што ќе ти ги дадам. И ќе се направам познат на тебе оттаму, и ќе ти зборувам одгоре на престолот на милоста, помеѓу двата херувими што се врз ковчегот на сведоштвото, и за сè што ти заповедам кон синовите на Израел. И ќе направиш златна маса од чисто злато, два лакти должината, и лакет широчината, и лакет и половина висината. И ќе направиш на неа извиткани златни бранови наоколу; и ќе направиш на неа венец од длан наоколу; И ќе направиш извиткан бранов на венецот наоколу. И ќе направиш четири златни прстени и ќе ги ставиш четирите прстени на четирите делови од нејзините нозе под венецот. И прстените ќе бидат за држачи на носечките прачки, за да се носи со нив масата. И ќе ги направиш моциците од нетрулежно дрво, и ќе ги обложиш со чисто злато, и масата ќе се носи со нив. И ќе ги направиш нејзините садови, и кадилниците, и садовите за лиење, и чашите, во кои ќе лееш во нив, од чисто злато ќе ги направиш. И ќе ставиш врз масата леб на присуство пред мене постојано. И ќе направиш светилник од чисто злато, искован ќе го направиш светилникот, неговиот столб, и тростиките, и чашите, и топчињата, и лилјаните ќе бидат од него. Шест гранки излегуваат од страните, три гранки на светилникот од едната нејзина страна, и три гранки на

светилникот од втората страна. И три чаши изгравирани со бадеми, во едната гранка топка и лилјан, така на шесте гранки што излегуваат од светилникот. И во светилникот четири чаши изгравирани како бадеми, во едната гранка топчиња и нејзините лилјани. Топчето под двата тркалца од неа, и топчето под четирите тркалца од неа, така на шесте тркалца што излегуваат од светилникот, и во светилникот четири чаши изгравирани со бадеми. Топките и гранките нека бидат од неа, цела изработена од едно чисто злато. И ќе направиш седум ламби, и ќе ги поставиш ламбите, и тие ќе светат од едната страна. И нејзината кадилница и нејзините основи од чисто злато ќе ги направиш. Сите овие садови од талант од чисто злато. Гледај, ќе направиш според формата што ти беше покажана на планината.

26

И шаторот ќе го направиш од десет завеси од усукано фино платно, и сино, и пурпурно, и црвено усукано, со херувими, со ткаена работа ќе ги направиш. Должината на една завеса ќе биде дваесет и осум лакти, и ширината четири лакти. Истата мерка ќе биде за сите завеси. Пет завеси ќе бидат споени една со друга, и пет завеси ќе бидат споени една со друга. И ќе направиш на нив сини јамки врз работот на едната завеса, од едниот дел кон спојувањето, и така ќе направиш врз работот на надворешната завеса кон второто

спојување. Педесет јамки ќе направиш на едната завеса, и педесет јамки ќе направиш од делот на завесата според спојувањето на втората, спротивни паѓајќи една на друга во секоја. И ќе направиш педесет златни прстени, и ќе ги спојиш завесите една со друга со прстените, и шаторот ќе биде еден. И ќе направиш влакнести кожи за покривка врз шаторот, единаесет кожи ќе ги направиш. Должината на една завеса триесет лакти, и широчината на една завеса четири лакти, истата мерка ќе биде за единаесетте завеси. И ќе ги спојш петте кожи заедно, и шесте кожи заедно, и ќе ја пресвиткаш шестата кожа на предната страна од шаторот. И ќе направиш педесет јамки на работ на едната завеса, на онаа помеѓу според спојувањето, и педесет јамки ќе направиш на работ на завесата, на спојувачката на втората. И ќе направиш педесет бронзени прстени, и ќе ги споиш прстените од јамките, и ќе ги споиш кожите, и ќе биде едно. И ќе го ставиш под вишокот во завесите на шаторот, половината од завесата што преостанува ќе ја покриеш во вишокот на завесите на шаторот, ќе покриеш зад шаторот. Лакт од ова и лакт од ова, од она што надвишува од завесите, од должината на завесите на шаторот, ќе биде покривка врз страните на шаторот од едната и од другата страна, за да покрива. И ќе направиш покривка за шаторот од кожи на овнови обоени црвено, и покривки од сини кожи одозгора. И ќе направиш столбови на шаторот од нетрулежно дрво. Десет лакти ќе го направиш едниот столб, и еден и пол лакот ширината на едниот столб. Два чепа на столбот на еден, соодветствувајќи

еден на другиот, така ќе направиш на сите столбови на шаторот. И ќе направиш столбови за шаторот, дваесет столбови од страната која е кон Север. И четириесет сребрени бази ќе направиш за дваесетте столбови, две бази за еден столб за двете негови делови, и две бази за еден столб за двете негови делови. И втората страна кон Југ, дваесет столбови, и четириесет нивни сребрени бази; две бази на еден столб за двата негови дела, и две бази на еден столб за двата негови дела. И од задната страна на шаторот, според делот кон морето, ќе направиш шест столбови. И два столбови ќе направиш на аглите на шаторот од задната страна. И ќе биде еднакво одоздола, според тоа исто ќе бидат еднакви од главите во еден состанок, така ќе направиш на двете агли, нека бидат еднакви. И ќе бидат осум столбови, и нивните основи сребрени шеснаесет, две основи на еден столб во двете негови делови, и две основи на еден столб. И ќе направиш лостови од нераспадливо дрво, пет за еден столб од едната страна на шаторот, и пет лостови за столбот на едната страна на шаторот на втората страна, и пет лостови за задниот столб на страната на шаторот кон морето. И средната шипка помеѓу столбовите нека се протега од едната страна до другата страна. И столбовите ќе ги облечеш со злато, и прстените ќе ги направиш златни, во кои ќе ги внесеш лостовите, и ќе ги облечеш лостовите со злато. И ќе го подигнеш шаторот според формата што ти беше покажана на планината. И ќе направиш завеса од сина, пурпур и црвена предена, и фин ткаен платно, ткаено дело ќе го направиш со херувими. И

ќе го поставиш на четири нераспадливи столбови обложени со злато, и нивните главици ќе бидат златни, и нивните четири основи ќе бидат сребрени. И ќе ја поставиш завесата врз столбовите, и ќе го внесеш таму, внатре од завесата, ковчегот на сведоштвото, и завесата ќе ви раздели помеѓу светото и помеѓу светото на светите. И ќе ја покриеш со завесата ковчегот на сведоштвото во Светото на светите. И ќе ја поставиш масата однадвор од завесата, и светилникот наспроти масата на делот од шаторот кон југ, и масата ќе ја поставиш на делот од шаторот кон север. И ќе направиш покривка на вратата на шаторот од сина, пурпур и скерлет испреден, и висон испреден, работа на везач. И ќе направиш за завесата пет столбови, и ќе ги позлатиш со злато, и главиците нивни ќе бидат златни, и ќе излееш за нив пет бронзени основи.

27

И ќе направиш олтар од нераспадливо дрво, пет лакти должината и пет лакти ширината, квадратен ќе биде олтарот, и три лакти висината негова. И ќе направиш рогови на четирите агли, роговите ќе бидат од него, и ќе ги покриеш со бронза. И ќе направиш венец на олтарот, и покривката негова, и садовите негови, и вилиците за месо негови, и кадилницата негова, и сите садови негови ќе направиш бронзени. И ќе направиш на него бронзена решетка во мрежесто дело, и ќе направиш на решетката

четири бронзени прстени под четирите страни. И ќе ги ставиш под решетката на олтарот од долу, а решетката ќе биде до половината на олтарот. И ќе направиш прачки за олтарот од нераспадливо дрво, и ќе ги обложиш со бронза. И ќе ги внесеш прачките во прстените, и нека бидат прачките по страните на жртвеникот при носењето на него. Шупло, бесшавно ќе го направиш, според она што ти е покажано на планината, така ќе го направиш. И ќе направиш двор на шаторот, кон страната што е кон Југ, завеси на дворот од усукан висон, должина сто лакти на едната страна. И нивните столбови дваесет, и нивните основи дваесет бронзени, и нивните прстени и држачите сребрени. Така на страната кон исток завеси од сто лакти должина, и нивните столбови дваесет, и нивните основи дваесет бронзени, и алките и држачите на столбовите, и нивните основи обложени со сребро. Но ширината на дворот кон морето, завеси од педесет лакти, нивните столбови десет, и нивните основи десет. И ширината на дворот кон југ, завеси од педесет лакти, нивните столбови десет и нивните основи десет. И петнаесет лакти висината на завесите на едната страна, нивните столбови три, и нивните основи три. И втората страна петнаесет лакти висина на завесите, нивните столбови три и нивните основи три. И на портата на дворот покривка, дваесет лакти висината, од сина и пурпур и црвена исплетена и висон исплетен со шареноста на везачот, нивните столбови четири и нивните основи четири. Сите столбови на дворот наоколу обложени со сребро, и нивните главици сребрени,

и нивните основи бронзени. Должината на дворот е сто врз сто, а ширината педесет врз педесет, и висината пет лакти од усукано фино платно, а нивните основи се бронзени. И целата конструкција и сите алати и клинците на дворот се бронзени. И ти наредувај на синовите Израелови, и нека земат за тебе масло од маслинки чисто истолчено за светлина да гори, за да гори светилникот постојано во шаторот на сведоштвото; надвор од завесата што е на заветот ќе го гори него Арон и синовите негови од вечер до утро, пред Господ, закон вечен за генерациите ваши од синовите Израелови.

28

И ти доведи кон себе си го Ааронот, твојот брат, и неговите синови, од синовите на Израел, за да ми свештенствуваат Аарон, и Надаб, и Абиуд, и Елеазар, и Итамар, синовите на Аарон. И ќе направиш света роба за Аарон, твојот брат, за чест и слава. И ти зборувај на сите мудри со умот, кои ги исполнив со дух на мудрост и восприемање, и тие ќе ја направат светата облека на Арон за светото, во која тој ќе ми свештенствува. И ова се облеките што тие ќе ги направат: нагрдникот, раменикот, долгата облека, ткаената туника, турбанот и појасот, и тие ќе направат свети облеки за Арон и за неговите синови за да ми служат како свештеници. И тие ќе земат злато, виолетово, пурпурно, скерлетно и фино платно. И ќе направат рамениот дел од

извиткано фино платно, работа ткаена на везач. Две рамениците спојувачки ќе му бидат една кон другата, прицврстени врз двата дела. И ткаенината на рамените парчиња што е врз него, според правењето, од него ќе биде од чисто злато, и сино, и пурпур, и црвено испредено, и фино платно испредено. И ќе ги земеш двата камења, камења од смарагд, и ќе ги изгравираш на нив имињата на синовите на Израел. Шест имиња врз едниот камен, и шесте имиња останатите врз вториот камен според нивните генерации. Со уметност на каменарска работа, како резба на печат, ќе ги изгравираш двата камена со имињата на синовите на Израел. И ќе ги поставиш двата камења врз рамениците на ефодот, камења на сеќавање се за синовите на Израел, и Аарон ќе ги понесе имињата на синовите на Израел пред Господ врз двете свои рамениците, како сеќавање за нив. И ќе направиш рамени парчиња од чисто злато. И ќе направиш два ресести синџири од чисто злато, испреплетени со цветови, работа на плетење, и ќе ги ставиш ресестите сплетени синџири врз рамениците, според нивните рамки од предната страна. И ќе направиш нагрдник на пресудите, работа на везен, според ритамот на ефодот. Ќе го направиш од злато, и сино, и пурпур, и црвено испредено, и висон испреден. Ќе го направиш квадратно, ќе биде двојно, должината негова ќе биде една педа, и ширината една педа. И ќе ткаеш во него ткаенина поставена со камења во четири реда, ред од камења ќе биде: сардион, топазион и смарагд, првиот ред. И вториот ред, јаглен, и сафир, и јаспис. И третиот ред, лигуриум,

ахат, аметист. И четвртиот ред, хризолит, и берил, и оникс, обвиткани со злато, сврзани во злато, нека бидат според нивниот ред. И камењата нека бидат од имињата на синовите на Израел, дванаесет според нивните имиња, длабоки како печати, секое според своето име нека бидат за дванаесетте племиња. И ќе направиш врз оракулот исплетени ресни, дело верижесто од чисто злато. И Аарон ќе ги земе имињата на синовите на Израел врз нагрдникот на судот на градите, кога влегува во светото место, како спомен пред Бога. И ќе ставиш врз напрсникот на судот манифестацијата и вистината, и ќе биде врз градите на Арон кога влегува во светото пред Господ, и ќе носи Арон судовите на синовите на Израел врз градите пред Господ постојано. И ќе направиш долга долна облека, цела сина. И ќе биде отворот од него среден, со раб наоколу од отворот, дело ткаено, со спојувањето соткаено од него, за да не се скине. И ќе направиш под работот на туниката одоздола, како да цвета нар, нарчиња од сина, и пурпурна, и црвена испредена, и фин платно испредено, под работот на туниката наоколу; истиот вид нарчиња златни, и ѕвонца помеѓу нив наоколу. Од нар златно ѕвонче, и цветно на работ на туниката наоколу. И ќе биде Арон во служењето слушлив гласот негов, влегувајќи во светото пред Господ, и излегувајќи, за да не умре. И ќе направиш чиста златна плоча, и ќе изгравираш на неа гравура како на печат: Светилиште на Господ. И ќе го поставиш врз усукана сина, и ќе биде врз турбанот, на предната страна на турбанот ќе биде. И ќе биде на челото на Аарон, и ќе ги подигне Аарон

гревовите на светите работи, колку што би посветиле синовите на Израел од секој дар на нивните свети работи, и ќе биде на челото на Аарон постојано прифатливо за нив пред Господ. И украсените делови на туниките од фин лен, и ќе направиш турбан од фин лен, и појас ќе направиш, работа на везач. И на синовите на Аарон ќе направиш туники и појаси, и турбани ќе направиш на нив во чест и слава. И ќе ги облечеш со нив Арон, твојот брат, и неговите синови со него, и ќе ги помажеш, и ќе ги наполниш нивните раце, и ќе ги посветиш, за да ми свештенствуваат. И ќе им направиш ленени панталони да ја покријат голотијата на нивното тело, од појасот до бедрата ќе бидат. И Арон ќе ги има нив, и синовите негови, кога влегуваат во шаторот на сведоштвото, или кога пристапуваат да служат кон светиот олтар, и нема да донесат врз себе грев, за да не умрат. Вечен закон за него и за неговото семе по него.

29

И ова е она што ќе им го направиш: ќе ги посветиш за да ми свештенуваат; ќе земеш теле од говеда едно, и овнови без мана два, и лебови бесквасни измешани со масло, и колачи бесквасни намачкани со масло; од бело брашно од пченица ќе ги направиш. И ќе ги ставиш врз една кошница, и ќе ги принесеш со кошницата, и телето, и двата овнови. И Аарон и неговите синови ќе ги донесеш на вратата на шаторот на сведоштвото, и ќе ги измиеш со вода. И земајќи ги

одеждите, ќе го облечеш Арон, братот твој, и со долгата роба-туника, и со раменицата, и со нагрдникот, и ќе му го приклучиш нагрдникот кон раменицата. И ќе ставиш турбанот врз главата негова, и ќе ставиш плочата на светилиштето врз турбанот. И ќе земеш од маслото за помазување и ќе го излееш на главата негова, и ќе го помажеш. И неговите синови ќе ги донесеш, и ќе ги облечеш со туники. И ќе ги опашеш со ремените, и ќе им ставиш турбаните, и ќе им биде свештенство кај мене засекогаш, и ќе ги посветиш рацете на Аарон и рацете на неговите синови. И ќе го донесеш телето на вратите на шаторот на сведоштвото, и Аарон и неговите синови ќе ги положат своите раце на главата на телето пред Господ, кај вратите на шаторот на сведоштвото. И ќе го заколеш телето пред Господ, покрај вратите на шаторот на сведоштвото. И ќе земеш од крвта на телето и ќе ставиш врз рогата на олтарот со твојот прст, а преостаната сета крв ќе ја излееш кај основата на олтарот. И ќе земеш сета маста што е на стомакот, и режњот на црниот дроб, и двата бубрези, и маста што е на нив, и ќе ги ставиш на олтарот. Месото од телето, и кожата, и ѓубрето ќе ги изгориш со оган надвор од камп, зашто тоа е грев. И ќе го земеш едниот овен, и Арон и неговите синови ќе ги положат своите раце врз главата на овенот. И ќе го заколеш, и земајќи ја крвта, ќе ја излееш кон олтарот наоколу. И овенот ќе го исечеш на два според удовите, и ќе ги измиеш внатрешностите и нозете со вода, и ќе ги ставиш врз парчињата заедно со главата. И ќе принесеш цел тој овен на олтарот, жртва паљеница на

Господ, во мирис на благоухание; темјан на Господ е. И ќе го земеш вториот овен, и Арон и неговите синови ќе ги стават своите раце врз главата на овенот. И ќе го заколиш него, и ќе земеш од неговата крв, и ќе ставиш врз лобот на десното уво на Аарон, и врз врвот на десната рака, и врз врвот на десното стапало, и врз лобовите на десните уши на неговите синови, и врз врвовите на нивните десни раце, и врз врвовите на нивните десни стапала. И ќе земеш од крвта од олтарот и од маслото на помазувањето, и ќе попрскаш врз Аарон и врз неговата мантија, и врз неговите синови и врз мантиите на неговите синови со него, и ќе биде посветен тој и неговата мантија, и неговите синови и мантиите на неговите синови со него, а крвта на овенот ќе ја излееш кон олтарот наоколу. И ќе земеш од овенот неговата маста, и маста што го покрива стомакот, и лобот на црниот дроб, и двата бубрези, и маста на нив, и десната рака, бидејќи ова е завршување. И еден леб од масло, и еден колач од кошот на безквасните лебови што се поставени пред Господа. И ќе ги ставиш сите врз рацете на Арон и врз рацете на неговите синови, и ќе ги одвоиш нив како принос пред Господ. И ќе ги земеш од нивните раце, и ќе ги принесеш на олтарот на целосното изгореност во мирис на благоухание пред Господ, принос е на Господ. И ќе ја земеш градната кост од овенот на посветувањето, кој е Ааронов, и ќе ја одвоиш како принос пред Господа, и таа ќе биде твој дел. И ќе го посветиш градите што е принос и раката на приносот, кој е одвоен и кој е земен од овенот на посветувањето од Арон и од неговите синови. И ќе биде на

Арон и на синовите негови закон вечен од синовите на Израел; зашто е одвоен дел ова; и прилог ќе биде од синовите на Израел од жртвите на мирните приноси на синовите на Израел, прилог на Господа. И светата роба, која е на Аарон, ќе биде на неговите синови по него, за да бидат помазани во неа и да се посветат нивните раце. Седум дена ќе ги облече тие свештеникот наместо него од неговите синови, кој ќе влезе во шаторот на сведоштвото да служи во светите места. И ќе го земеш овенот на посветувањето и ќе го свариш месото на свето место. И ќе јадат Арон и синовите негови месото на овенот и лебовите што се во кошницата, покрај вратите на Шаторот на сведоштвото. Ќе ги јадат во она со кое беа осветени, за да се посветат рацете нивни и да се осветат тие, а туѓинец нема да јаде од нив, бидејќи се свети. Ако но остане нешто од месото на жртвата на посветувањето и од лебовите до утро, ќе ги изгориш остатоците со оган, нема да се јаде, бидејќи е светиња. И ќе го направиш на Арон и на синовите негови така, според сè што ти заповедав, седум дена ќе ги посветуваш рацете нивни. И телето на гревот ќе го принесеш во денот на очистувањето, и ќе го очистиш олтарот кога ќе го осветуваш, и ќе го помажеш за да го осветиш. Седум денови ќе го чистиш олтарот и ќе го посветиш, и олтарот ќе биде свет на светото; секој оној што допира до олтарот ќе биде посветен. И ова е она што ќе го правиш на олтарот: јагниња едногодишни без мана, по два на ден на олтарот постојано, постојан принос. Едното јагне ќе го направиш наутро, а второто јагне ќе го направиш навечер. И десетина од фино

брашно измешано во истолчено масло, четвртина од ин, и пијна жртва четвртина од ин вино за едно јагне. И второто јагне ќе го принесеш навечер, според утринската жртва, и според неговата пијална жртва ќе го направиш во мирис на благоухание, принос на Господ, постојана жртва за вашите родови, на вратата на шаторот на сведоштвото пред Господ, каде што ќе се откријa тебе оттаму, за да ти зборувам. И ќе се јавам таму на синовите Израелови, и ќе бидам посветен во славата моја. И ќе го посветам шаторот на сведоштвото и олтарот, и Арон и неговите синови ќе ги посветам да ми свештенствуваат. И ќе бидам повикан меѓу синовите на Израел и ќе бидам нивен Бог. И ќе знаат дека јас сум Господ, нивниот Бог, кој ги изведе од земјата Египетска, за да бидам повикан меѓу нив и да бидам нивен Бог.

30

И ќе направиш олтар за тамјан од нетрулежно дрво. И ќе го направиш со должина од еден лакт и со ширина од еден лакт, квадратно ќе биде, и со висина од два лакти, од него ќе бидат роговите негови. И ќе ја облечеш со чисто злато решетката негова, и sидовите негови наоколу, и роговите негови, и ќе му направиш усукана златна круна наоколу. И два чисти златни прстени ќе направиш под неговата усукана круна, на двете страни ќе ги направиш, и тие ќе бидат држачи за прачките, за да може да се носи со нив. И ќе направиш мотки од нетрулежно дрво и ќе ги обложиш со

злато. И ќе го поставиш наспроти завесата што е врз ковчегот на сведоштвата, од каде ќе ти се јавувам. И Арон ќе запали врз него фин составен темјан секое утро, кога ги чисти светилниците, ќе запали темјан врз него. И кога Арон ги запалува светилниците навечер, ќе кади врз него. Тамјан постојан постојано пред Господ за нивните генерации. И нема да принесе врз него друг темјан, принос, жртва, и возлијание нема да излееш врз него. И ќе изврши помирување врз него Арон врз роговите негови еднаш годишно, од крвта на очистувањето ќе го очисти во нивните генерации, свето од светите е на Господ. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, ако го земеш пребројувањето на синовите на Израел во пописот нивен, и ќе даде секој откуп за душата своја на Господ, и нема да биде меѓу нив паѓање во пописот нивен. И ова е она што ќе го дадат сите оние што би минале преку прегледот: половината од дидрахмата, што е според светата дидрахма, дваесет оболи дидрахмата, а половината од дидрахмата е придонес на Господа. Секој оној што минува во прегледот од дваесетгодишна возраст и нагоре, ќе даде придонес на Господа. Богатиот нема да додаде, и сиромашниот нема да намали од половината од дидрахмата при давањето на придонесот на Господ, за да се искупи за вашите души. И ќе го земеш среброто на придонесот од синовите Израелови, и ќе го дадеш за службата на шаторот на сведоштвото, и ќе биде на синовите Израелови за спомен пред Господа, за да се направи помирување за вашите души. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: направи бронзен умивалник и бронзена

основа за него, за да се мијат; и ќе го поставиш помеѓу шаторот на сведоштвото и олтарот; и ќе излееш вода во него. И ќе ги измијат Аарон и синовите негови рацете и нозете со вода од него. Кога влегуваат во шаторот на сведоштвото, ќе се измијат со вода и нема да умрат, кога пристапуваат кон олтарот да служат и да принесуваат целосни жртви на Господ. Ќе ги измијат рацете и стапалата со вода, кога влегуваат во шаторот на сведоштвото, ќе ги измијат со вода, за да не умрат, и ќе им биде вечен закон, на него и на неговите поколенија по него. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, и ти земи мириси, цветот на избрана смирна петстотини сикли, и мирисен цимет половината од ова двесте педесет, и мирисна трска двесте педесет, и ирис петстотини сикли на светото, и масло од маслинки хин. И ќе го направиш свето масло за помазување, мирисно масло направено со уметноста на мирисарот, свето масло за помазување ќе биде. И ќе помажеш од него шаторот на сведоштвото, и ковчегот на шаторот на сведоштвото, и сите садови на него, и свеќникот и сите садови на него, и олтарот на тамјанот, и олтарот на целосните жртви и сите негови садови, и масата и сите садови на неа, и умивалникот. И ќе ги посветиш, и ќе бидат свети од светите, секој кој ги допира ќе биде посветен. И Арон и синовите негови ќе ги помажеш, и ќе ги посветиш да ми свештенствуваат. И на синовите на Израел ќе зборуваш, велејќи: свето масло за помазување ќе биде ова за вас низ вашите генерации. Врз месото на човек не ќе биде помазано, и според овој состав не ќе направите за себе исто

така, свето е, и светилиште ќе биде за вас. Кој би направил исто така, и кој би дал од своето на странец, ќе биде уништен од својот народ. И рече Господ кон Мојсеј: Земи за себе мириси: смирна, оних, галбан од сладок мирис и проѕирен ливан, еднаков со еднаков ќе биде. И ќе направат во него тамјан, мирепсичка работа на мирепсец, мешан, чист, света работа. И ќе истолчеш од овие тенко, и ќе ставиш пред сведоштвата во шаторот на сведоштвото, од каде ќе ти се јавам од таму, свето од светите ќе ви биде темјанот. Според овој состав не ќе направите за себе; светилиште ќе биде за вас за Господ; Кој би направил исто така за да мириса на него, ќе загине од неговиот народ.

31

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, еве повикав по име на Веселеил син на Урија син на Ор, од племето Јуда. И го исполнив него со божествен дух на мудрост и разбирање и знаење, да размислува во секое дело, и да проектира, да работи со златото, и со среброто, и со бронзата, и со виолетовото, и со пурпурот, и со црвеното испредено, и со камените работи, и во столарските дела на дрвата, да работи според сите дела. И јас го дадов него и Елијав, син на Ахисамах, од племето Дан; и на секое разумно срце дадов разбирање; и ќе работат сè што ти заповедав: шаторот на сведоштвото, и ковчегот на заветот, и престолот на милоста што е на него, и опремата на шаторот, и олтарите, и масата

и сите нејзини садови, и чистиот свеќник и сите негови садови, и умивалникот и неговата основа, и службените одежди на Арон, и одеждите на неговите синови за да ми свештенствуваат, и маслото на помазувањето, и темјанот на составот на светото; според сè што јас ти заповедав, ќе направат. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, И ти заповедај на синовите на Израел, велејќи, Видете, и моите саботи ќе ги чувате; знак е меѓу мене и меѓу вас во вашите генерации, за да знаете дека јас Господ сум оној што ве посветува. И ќе ги чувате саботите, зашто ова е свето за Господ за вас, оној што го оскверни, со смрт ќе биде умртвен, секој кој ќе работи во него, таа душа ќе биде истребена од средината на неговиот народ. Шест дена ќе правиш дела, но на седмиот ден е сабот, свет одмор на Господот. Секој што ќе направи дело на седмиот ден ќе биде умртвен. И ќе ги чуваат синовите на Израел саботите, да ги прават низ нивните генерации. Завет вечен помеѓу мене и синовите на Израел, знак е помеѓу мене вечен, зашто шест денови направи Господ небото и земјата, и на седмиот ден престана и се одмори. И му даде на Мојсеј, кога престана да му зборува на него на планината Синај, двете плочи на сведоштвото, камени плочи напишани со прстот Божји.

32

И видувајќи народот дека Мојсеј задоцнил да слезе од планината, се собрал народот кај Арон, и му велат: Стани и

направи ни богови кои ќе одат пред нас, зашто Мојсеј, овој човек кој нè изведе од земјата Египет, не знаеме што му се случило. И им вели Аарон: Извадете ги златните обетки од ушите на вашите жени и ќерки, и донесете ги кај мене. И сите луѓе ги извадија златните обетки од нивните уши и ги донесоа кон Аарон. И прими од нивните раце, и ги обликува со резачот, и направи од нив излеано теле и рече: Овие се твоите богови, Израелу, кои те изведоа од земјата Египетска. И видејќи, Аарон изгради олтар спроти него, и прогласи Аарон велејќи: Празник на Господ утре. И станувајќи рано наутро следниот ден тој принесе целосни жртвени приноси, и принесе жртва на спасение; и народот седна да јаде и да пие, и тие станаа да играат. И Господ зборуваше кон Мојсеј, велејќи: Оди со брзина, слези одовде, зашто згреши народот твој кој го изведе од земјата Египет. Тие престапија брзо од патот што им го заповедав, направија за себе теле, му се поклонија, му принесоа жртва и рекоа: Ова се твоите богови, Израелу, кои те изведоа од земјата Египетска. И сега дозволи ме, и бидејќи разгневен со гнев кон нив, ќе ги уништам, и ќе те направам голем народ. И се помоли Мојсеј пред Господ Бог и рече: Зошто, Господе, се лутиш со гнев на Твојот народ, кого Ти го изведе од земјата египетска со голема сила и со Твојата висока рака? Да не некогаш кажат Египќаните велејќи: Со лукавство ги изведе за да ги убие во планините и да ги уништи од земјата. Престани од гневот на лутината твоја, и милостив стани кон злото на народот твој, сеќавајќи се на Аврам и Исак и Јаков, слугите твои, на кои се заколе според

себеси, и им зборуваше, велејќи, ќе го умножам семето ваше како ѕвездите на небото со множеството; и сета оваа земја која рече да им ја дадеш, и ќе ја поседуваат засекогаш. И Господ беше умилостивен да го зачува својот народ. И откако се сврте Мојсеј, слезе од планината, и двете плочи на сведоштвото во рацете негови, плочи камени испишани од двете страни нивни, оттука и оттука беа испишани, и плочите дело Божјо беа, и писмото писмо Божјо врежано во плочите. И слушајќи Исус го гласот на народот што вика, му вели на Мојсеј: Глас на војна во логорот. И вели: Не е глас на оние што водат според сила, ниту глас на оние што водат поразување, но глас на оние што водат вино јас слушам. И кога се приближуваше на логорот, гледа телето и ораните, и разгневен со гнев Мојсеј ги фрли од рацете двете плочи, и ги скрши под планината, и земајќи го телето кое го направија, го изгори во оган, и го смели фино, и го посеја под водата, и ги напои со тоа синовите на Израел. И рече Мојсеј на Аарон: Што ти направи овој народ, зашто донесе врз нив голем грев? И рече Аарон кон Мојсеј: Не се лути, господару, ти бидејќи го знаеш налетот на овој народ. Тие ми велат: Направи ни богови кои ќе одат пред нас, бидејќи Мојсеј, овој човек што нè изведе од Египет, не знаеме што му се случило. И им реков: Ако некој има златни украси, отстранете ги, и ми дадоа, и фрлив во огнот, и излезе ова теле. И видувајќи Мојсеј дека народот е расфрлен, зашто Арон ги расфрли нив како предмет на радост на нивните противници, стана Мојсеј на портата на логорот и рече: Кој е за Господ? Нека

дојде кај мене. Се собраа заедно, затоа, кај него сите синови на Левиј. И им вели: Ова вели Господ, Бог Израелов: Ставете секој го својот меч врз бедрото и поминете и вратете се од порта до порта низ камп и убијте секој го својот брат и секој го својот сосед и секој го својот најблизок. И синовите Левиеви направија како што им зборуваше Мојсеј, и паднаа од народот во тој ден три илјади мажи. И Мојсеј им рече: Денес ги исполнивте вашите раце пред Господа, секој преку својот син или преку својот брат, за да ви биде даден благослов. И се случи дека на следниот ден Мојсеј им рече на народот: Вие сторивте голем грев, и сега ќе се искачам кон Бога, за да направам искупување за вашиот грев. Вратил се но Мојсеј кон Господ и рече: Молам, Господе, овој народ згрешил голем грев и направиле за себе златни богови. И сега, ако навистина им го оставиш нивниот грех, остави, но ако не, избриши ме од твојата книга што ја напиша. И рече Господ кон Мојсеј: Ако некој згрешил пред мене, ќе го избришам од мојата книга. Сега но оди, слези, и води го овој народ во местото што ти го реков; еве мојот гласник ќе оди пред твоето лице; но во денот кога ги посетувам, ќе донесам врз нив нивниот грев. И Господ го удри народот за направата на телето што Арон го направи.

33

И рече Господ кон Мојсеј: Оди пред, качи се оттука ти и народот твој, кои ги изведе од земјата Египет, во земјата за

која се заколнав на Аврам, Исак и Јаков, велејќи: На вашето семе ќе ја дадам неа. И ќе испратам мој гласник пред тебе; и тој ќе ги истера Аморејците, и Хетејците, и Ферезејците, и Гергесејците, и Евејците, и Јевусејците, и Хананејците. И ќе те внесам во земја што тече со млеко и мед, но нема да одам со тебе, затоа што ти си тврдоврат народ, за да не те истрошам на патот. И кога народот го слушна овој лош збор, жалеше во жалост. И рече Господ на синовите Израелови: Вие сте тврдоврат народ, гледајте, да не донесам друг удар врз вас и да ве истрошам. Сега, значи, отстранете ги вашите свечени роби и накитот, и ќе ви покажам што ќе направам со вас. И синовите Израелови ги симнаа своите украси и облеката од планината Хорив. И Мојсеј го зеде својот шатор и го постави надвор од логорот, далеку од логорот, и беше наречен Шатор на сведоштвото, и секој што го бараше Господа излегуваше во шаторот што беше надвор од логорот. Кога би влегувал Мојсеј во шаторот надвор од кампот, стоеле сите луѓе гледајќи, секој кај вратите на својот шатор, и го набљудувале Мојсеј додека заминуваше, се додека не влезеше во шаторот. Кога Мојсеј влегуваше во шаторот, слегуваше столбот од облакот, и стоеше на вратата од шаторот, и зборуваше со Мојсеја. И целиот народ го видеше столбот од облак што стоеше на вратата од шаторот; и целиот народ стоеше и се поклонија, секој од вратата на својот шатор. И Господ зборуваше со Мојсеј лице в лице, како што некој зборува со својот пријател, и тој се враќаше во логорот, но слугата Исус, син Навин, млад, не излегуваше од шаторот. И рече Мојсеј кон

Господ: Ете, ти ми велиш: Изведи го овој народ, но ти не ми покажа кого ќе испратиш со мене, а ти ми рече: Те познавам меѓу сите и имаш милост кај мене. Ако затоа сум нашол милост пред тебе, покажи ми се јасно, да те видам, за да бидам нашол милост пред тебе, и за да знам дека твој народ е овој голем народ. И вели, самиот јас ќе одам пред тебе, и ќе ти дадам одмор. И му вели: Ако не одиш Ти сам со мене, не ме изведувај оттука. И како ќе биде познато навистина дека јас и твојот народ сме нашле милост кај тебе, освен ако не одиш со нас? И ќе бидам прославен јас и народот твој меѓу сите народи, колку што има на земјата. И рече Господ кон Мојсеј: И ова што си го кажал ќе го направам, бидејќи си нашол милост пред мене, и те знам меѓу сите. И вели, покажи ми се. И рече: Јас ќе поминам пред тебе со мојата слава и ќе го повикам моето име, Господ, пред тебе, и ќе помилувам кого сакам да помилувам, и ќе сожалувам кого сакам да сожалувам. И рече: Не ќе можеш да го видиш лицето мое, зашто човек не може да го види лицето мое и да живее. И рече Господ, Ете место покрај мене, ќе стоиш на карпата; Кога ќе помине славата моја, ќе те ставам во отвор на карпата, и ќе те покријам со раката моја над тебе, додека не поминам. И ќе ја отстранам раката, и тогаш ќе ги видиш задните мои, но лицето мое нема да ти биде видено.

34

И рече Господ кон Мојсеј: Искршај за себе две камени плочи, како и првите, и качи се кон мене на планината, и ќе напишам на плочите зборовите кои беа на првите плочи, кои ти ги скрши. И стани готов наутро, и ќе се искачиш на планината Синај, и ќе застанеш пред мене таму на врвот на планината. И никој да не се качува со тебе, ниту да се види во целата планина, и овците и говедата да не пасат близу до таа планина. И истеса две камени плочи, како и првите, и станувајќи рано, Мојсеј се искачи на планината Синај, како што му заповеда Господ, и Мојсеј ги зеде двете камени плочи. И Господ слезе во облак, застана до него таму и повика со името Господ. И помина Господ пред лицето негово, и повика Господ Бог сожалувачки и милостив, долготрпелив и богат во милост и вистински, и правдата чувајќи и милоста во илјади, отстранувајќи беззаконија и неправди и гревови, и нема да го очисти виновниот, донесувајќи беззаконија на татковците врз децата и врз децата на децата врз третата и четвртата генерација. И забрзавши, Мојсеј, наведнувајќи се на земјата, се поклони; и рече: ако сум нашол милост пред тебе, нека оди Господ мој со нас; народот бидејќи тврдоглав е, и ќе ги отстраниш ти гревовите наши и беззаконијата наши, и ќе бидеме твои. И рече Господ кон Мојсеј: Ете, јас поставувам со тебе завет пред сиот твој народ, ќе направам славни работи, кои не се случиле во сета земја, и во секој народ; и ќе види сиот народ, меѓу кои си ти, делата на Господ, зашто чудесни се, кои јас ќе направам за тебе. Внимавај ти на сè што јас ти заповедам, еве јас ги истерувам пред вас Аморејците, и

Хананејците, и Ферезејците, и Хетејците, и Евејците, и Гергесејците, и Јевусејците. Внимавај на себе, да никогаш не склучиш завет со жителите на земјата во која влегуваш, за да не ти стане камен на сопнување меѓу вас. Нивните олтари ќе ги соборите, нивните столбови ќе ги скршите, нивните гори ќе ги исечете, и резбаните слики на нивните богови ќе ги изгорите во оган. Не, зашто нема да се поклоните на други богови, бидејќи Господ Бог е ревнив Бог, ревниво име. Никогаш не склучувај завет со оние што живеат на земјата, и тие ќе се проституираат по нивните богови, и ќе принесуваат жртви на нивните богови, и ќе те поканат, и ќе јадеш од нивното, и ќе земеш од нивните ќерки за твоите синови, и од твоите ќерки ќе дадеш на нивните синови, и твоите ќерки ќе се проституираат по нивните богови, и твоите синови ќе се проституираат по нивните богови. И излеани богови нема да направиш за себе. И го празникот на бесквасниот леб ќе го чуваш, седум дена ќе јадеш бесквасен леб, како што ти заповедав, во определеното време во месецот на младите, зашто во месецот на младите излезе од Египет. Секое што отвора матка да ми биде машко, секое првородено теле и првородено овца. И првородното на товарно животно ќе го откупиш со овца; ако пак не го откупиш, цена ќе дадеш. Секој првороден од синовите твои ќе го откупиш; нема да се појавиш пред мене празен. Шест дена работиш, а на седмиот ќе одмориш; во сеењето и во жетвата одмор. И празник на недели ќе ми направиш, почеток на жетвата на пченицата, и празник на собранието во средината на

годината. Три пати во годината секој машки од твоите ќе се појави пред Господ, Богот на Израел. Кога ќе ги истерам народите пред тебе и ќе ги проширам твоите граници, никој нема да ја пожелее твојата земја, кога ќе одиш горе да се појавиш пред Господа, твојот Бог, три пати во годината. Не ќе заколиш врз квасец ја крвта на мојот тамјан, и нема да преспие до утрото жртвата од празникот на пасхата. Првите плодови од твојата земја ќе ги ставиш во домот на Господ, твојот Бог, нема да свариш јагне во млекото на неговата мајка. И рече Господ кон Мојсеј: Напиши ги за себе овие зборови, зашто врз основа на овие зборови склучив завет со тебе и со Израел. И беше таму Мојсеј пред Господ четириесет дена и четириесет ноќи, леб не јаде и вода не пиеше, и напиша на таблиците овие зборови на заветот, десетте зборови. Како но слегуваше Мојсеј од планината, и двете плочи беа врз рацете на Мојсеј, а додека слегуваше од планината, Мојсеј не знаеше дека видот на бојата на неговото лице е прославен во говорењето со него. И виде Арон и сите старешини на Израел го Мојсеј, и беше прославен изгледот на бојата на неговото лице. И се плашеа да му се приближат. И Мојсеј ги повика, и Арон и сите владетели на собранието се вратија кон него, и Мојсеј им зборуваше. И по ова дојдоа кај него сите синови на Израел. И тој им заповеда на нив сè што Господ му заповеда нему на планината Синај. И откако престана да зборува кон нив, тој стави покривало врз своето лице. Кога влегувал Мојсеј пред Господ да зборува со него, го отстранувал покривалото се додека не излезел, и излегувајќи им зборувал на сите

синови Израелови сè што му заповедал Господ. И виделе синовите на Израел лицето на Мојсеј, дека било прославено, и ставил Мојсеј покривало на лицето свое, додека не влезе да зборува со него.

35

И Мојсеј собра целото собрание на синовите на Израел и рече: Ова се зборовите што Господ заповеда да ги извршите. Шест дена ќе правиш дела, но на седмиот ден одмор, свет, сабат, одмор на Господ, секој кој прави дело во него, нека умре. Не ќе палите оган во сите ваши живеалишта во денот на саботите, јас Господ. И рече Мојсеј кон целото собрание на синовите на Израел, велејќи: ова е зборот што го заповеда Господ, велејќи: земете од вас самите принос за Господ; секој што прифаќа со срце, нека донесат првини на Господ: злато, сребро, бронза, хијацинт, пурпур, скерлет двоен изврзан, и фин ленен изврзан, и влакна козји, и кожи од овнови обоени црвено, и кожи сини, и дрва нераспадливи, и камења сардиум, и камења за гравирање за ефодот и долгата алишта. И секој мудар со срце меѓу вас, дошол нека работи сè што заповеда Господ: Шаторот, и завесите, и покривките, и завесите, и лостовите, и столбовите, и ковчегот на сведоштвото, и неговите носачи, и неговиот престол на милоста, и завесата, и масата и сите нејзини садови, и свеќникот на светлината и сите негови садови, и олтарот и сите негови садови, и светите одежди на

Арон свештеникот, и одеждите во кои ќе служат во нив, и туниките на синовите на Арон на свештенството, и маслото на помазувањето, и темјанот на составот. И целото собрание на синовите Израелови излезе од Мојсеј. И донесоа секој што му го носеше срцето, и колку што им се чинеше на душата, принос, и донесоа принос на Господ за сите дела на шаторот на сведоштвото, и за сите негови служби и за сите одежди на светото. И донесоа мажите од жените, секој на кого му се чинеше во умот, донесоа печати, и обетки, и прстени, и украси за коса, и нараквици, секој златен предмет. И сите оние што донесоа прилози од злато на Господ, и кај кого што беше најден фин ленен платно, и сини кожи и црвено обоени кожи од овни, ги донесоа. И секој оној кој одвојуваше принос, донесоа сребро и бронза, приносите на Господ, и кај кои се најде нераспадливо дрво, и за сите дела на подготовката донесоа. И секоја жена мудра со умот и со рацете да преде, донесоа испредени работи: хијацинтот, пурпурот, црвеното и финото платно. И сите жени на кои умот им се чинеше во мудрост, предеа козја влакна. И владетелите ги донесоа камењата од смарагд и камењата на пополнувањето за раменицата и за нагрдникот, и составите и за маслото на помазувањето, и составот на темјанот. И секој маж и жена, чиј ум ги носеше да влезат да ги прават сите дела што Господ заповеда да ги прават преку Мојсеј, синовите Израелови донесоа принос на Господа. И рече Мојсеј на синовите на Израел: Ете, Бог повикал по име Веселеил син на Урија син на Ор, од племето на Јуда, и го исполнил него со божествен дух на

мудрост и разбирање, и знаење на сè, да дизајнира според сите дела на занаетчиството, да прави златото и среброто и бронзата, и да сече каменот, и да обработува дрвото, и да прави во секое дело на мудрост. И навистина даде да напредуваат во умот на него и на Елијав, синот на Ахисамак, од племето Дан. И ги исполни со мудрост, разбирање и ум, да разбираат сè, да прават делата на светото, и да ткаат ткаените и извезените работи со алото и со финото платно, да прават секоја работа на занаетчиство и разновидност.

36

И Веселеил и Елијав направија, и секој мудар со умот, на кого му беше дадена мудрост и знаење, да разберат да ги направат сите дела според светите должности, според сè што заповеда Господ. И Мојсеј повика Веселеил и Елијав, и сите оние што ја имаа мудроста, на кого Бог му даде знаење во срцето, и сите оние што доброволно сакаа да дојдат кон делата, за да ги завршат. И земаа од Мојсеј сите прилози кои ги донесоа синовите Израелови за сите работи на светото за да ги извршат, и тие уште примаа донесувани прилози од оние што ги носеа наутро. И доаѓаа сите мудри кои ги вршеа работите на светото, секој според својата работа што ја работеа. И рече кон Мојсеј дека народот носи повеќе отколку што е потребно за делата што Господ заповеда да се направат. И Мојсеј заповеда и прогласи во

логорот, велејќи: Маж и жена повеќе да не работат за првите плодови на светото, и народот беше спречен уште да принесува. И делата им беа доволни за да ја завршат конструкцијата, и имаа преостанато. И секој мудар меѓу оние што работеа ги направи светите облеки, кои се за свештеникот Аарон, како што Господ му заповеда на Мојсеј. И го направи ефодот од злато, и сина, и пурпур, и скерлет испреден, и фин лан усукан; и се исечени листовите од златото во влакна, за да се исткаат со сината, и со пурпурот, и со скерлетот испредената, и со финиот лан усуканиот; ткаена работа го направија; рамни делови спојувачки од двете страни, ткаена работа едни во други испреплетени според себе. Од него тие го направија тоа според неговото изработување, од злато, и сино, и пурпур, и скерлет испреден, и фин ленен испреден, како што заповеда Господ на Мојсеј; и тие ги направија двата камења од смарагд заковани заедно и опкружени со злато, изгравирани и издлабени со длабење на печат од имињата на синовите на Израел; и тој ги стави нив на рамењата на ефодот, камења на сеќавање на синовите на Израел, како што заповеда Господ на Мојсеј. И тие направија нагрдник, ткаена работа со разновидност според работата на ефодот, од злато, и сино, и пурпур, и црвено испредено, и фин ленен исплетен; квадратен двоен направија нагрдникот; педа должината, и педа ширината двоен. И беше исткаено на него платно со камења во четири реда; ред од камења, сардион и топаз и смарагд, првиот ред; и вториот ред, антракс и сафир и јаспис; и третиот ред, лигурион и ахат и аметист; и

четвртиот ред, хризолит и берил и оникс опкружени со злато, и врзани со злато. И камењата беа од имињата на синовите на Израел, дванаесет, од нивните имиња врежани како печати, секое со своето сопствено име за дванаесетте племиња. И направија врз нагрдникот исплетени ресни, работа на плетење, од чисто злато. И направија два златни рамени, и два златни прстени, и ги ставија двата златни прстени на двете почетоци на нагрдникот. И ги ставија плетенките од злато на прстените на двете страни на нагрдникот, и на двете спојки ги ставија двете плетенки. И ги ставија на двата мали штитови и ги ставија на рамениците на ефодот спротивно на предната страна. И направија два златни прстени, и ги ставија на двата краја на работ на нагрдникот, и на работ на задната страна на ефодот одвнатре. И направија два златни прстени, и ги ставија на двата рамена на ефодот одоздола него, кон лицето кон спојот одозгора на ткаенината на ефодот; и го врзаа нагрдникот од прстените на него во прстените на ефодот, држени заедно со сината, исплетени во ткаенината на ефодот, за да не се олабави нагрдникот од ефодот, како што заповеда Господ на Мојсеј. И направија долна облека под рамениот дел, ткаена работа, цела сина; а отворот на долната облека во средината исткаен заедно, раб имајќи наоколу отворот нераскинлив; И направија на подработ на долната облека оддолу како цутечки нар нарчиња, од сино, и пурпурно, и скерлетно испредено, и фин ленен усукан. И направија златни ѕвонца, и ги ставија ѕвонците на работ на туниката наоколу помеѓу нарот; ѕвонце златно и нар на

работ на туниката наоколу, за да служи, како што заповеда Господ на Мојсеј. И направија туники од фин лен, ткаено дело, за Арон и за неговите синови, и турбаните од фин лен, и турбанот од фин лен, и долните алишта од усукан фин лен, и нивните појаси од фин лен, и сино, и пурпур, и скерлет испреден, дело на везач, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј. И тие направија златната плоча, одвоено парче на светото, од чисто злато, и напиша на неа букви изгравирани, како печат, Светилиште на Господ, и ја ставија на сината врвца, за да лежи на турбанот одгоре, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј.

37

И направија за шаторот десет завеси; осум и дваесет лакти должина на една завеса; истото беше за сите; и четири лакти ширината на една завеса. И направија завеса од сино, и пурпур, и скерлет преден, и фин ленен усукан, работа на ткаач со херувими, и ја поставија на четири столбови неразложливи обложени со злато, и главиците нивни беа златни, и основите нивни беа четири сребрени. И направија завеса за вратата на шаторот на сведоштвото од сина и пурпур и црвено предено и фин лан усукан, работа ткаена со херувими, и нивните столбови пет и прстените и нивните главици и нивните траки ги позлатија со злато, и нивните основи пет бронзени. И направија дворот кон Југ, платна од дворот од фино ленено исплетено сто на сто; и

столбовите нивни дваесет, и основите нивни дваесет. И страната кон Север, сто на сто; и страната кон Југ, сто на сто; и столбовите нивни дваесет, и основите нивни дваесет; И страната кон море завеси педесет лакти; столбови нивни десет, и основите нивни десет; И страната кон исток педесет лакти платна, петнаесет лакти она според грбот; и столбовите нивни три, и основите нивни три; И на грбот вториот оттука и оттука според портата на дворот, завеси петнаесет лакти; столбови нивни три, и основите нивни три; сите завеси на шаторот од фин ленен исплетен. И основите на нивните столбови бронзени, и нивните куки сребрени, и нивните капители обложени со сребро, и столбовите обложени со сребро сите столбови на дворот; и завесата на портата на дворот дело на везач од сино, и пурпур, и скерлет испреден, и фин ленен исткаен; дваесет лакти должината, и висината и ширината пет лакти соодветна на платната на дворот; и нивните столбови четири, и нивните основи четири бронзени, и нивните куки сребрени, и нивните капители обложени со сребро. И сите клинови на дворот наоколу се бронзени, и тие се обложени со сребро. И ова е уредбата на шаторот на сведоштвото, како што беше заповедано на Мојсеја, службата да биде на Левитите преку Итамар, синот на свештеникот Арон. И Веселеил, синот на Урија, од племето на Јуда, направи како што Господ му заповеда на Мојсеја, и Елијав, синот на Ахисамах, од племето на Дан, кој беше главен занаетчија на ткаените и извезените и шарените работи, да ткае со скерлетот и со финото платно.

38

И направи Веселеил ковчегот, и го обложи со чисто злато однатре и однадвор; и излеа за него четири златни прстени: два на едната страна, и два на втората страна, широки за прачките, за да се крева со нив. И го направи престолот на милоста одозгора на ковчегот од чисто злато, и двата златни херувими; еден херувим на едниот крај на престолот на милоста, и еден херувим на вториот крај на престолот на милоста, засенувајќи со нивните крилја над престолот на милоста. И ја направи масата поставената од чисто злато, и излеа за неа четири прстени, два на едната страна и два на втората страна, широки, за да се крева со мотките во нив. И ги направи прачките на ковчегот и на масата, и ги обложи со злато. И ги направи садовите на масата, чиниите, кадилниците, чашите и садовите за лиење во кои ќе лие, златни. И направи светилникот што осветлува, златен, цврсто стебло, и гранките од двете страни на него; од гранките на него изданоците, од гранките на него изданоците што штркаат; три од едната страна, и три од другата страна, изедначени еден со друг. И светилниците нивни, кои се на крајностите, во форма на бадем од нив; и вметнувањата од нив, за да бидат светилата на нив; и вметнувањето седмото, она на крајот на светилникот, на врвот одозгора, цврсто, цело златно; И седум светила на неа златни, и клештите нејзини златни, и садовите за гаснење нивни златни. Овој ги обложи со сребро

столбовите, и излеа на столбот златни прстени, и ги позлати шипките со злато, и ги обложи со злато столбовите на завесата, и направи златни јамки. Тој направи и прстените на шаторот златни, и прстените на дворот, и прстени за да се растегне покривката одозгора бронзени. Тој излеа капителите сребрени на шаторот, и капителите бронзени на вратата на шаторот, и портата на дворот; и куки направи за столбовите сребрени, на столбовите тој ги обложи со сребро нив. Тој направи коловите на шаторот, и коловите на дворот бронзени. Тој направи олтарот бронзен од кадилниците бронзени, што беа на луѓето што се побуниј а со собранието на Кореј. Тој направи сите садови на олтарот, и кадилницата негова, и основата, и здели, и вилици месни бронзени. Тој направи за олтарот решетка, работа мрежеста одоздола на кадилницата под него до половината негова; и стави на него четири прстени од четирите страни на решетката на олтарот бронзени, широки за лостовите, за да се крева со нив олтарот. Тој направи маслото на помазувањето свето, и составот на темјанот чист работа на мирисџија. Тој направи умивалникот бронзен, и основата негова бронзена од огледалата на жените што постеа, што постеа кај вратите на шаторот на сведоштвото, во денот кога го постави него. И го направи умивалникот, за да се мијат од него Мојсеј и Аарон и неговите синови, нивните раце и нозе, кога влегуваа во шаторот на сведоштвото, или кога пристапуваа кон олтарот да служат, се мијаа од него, како што Господ му заповеда на Мојсеја.

39

Секое злато, кое беше изработено за работите според сета работа на светите работи, стана злато на првите плодови, дваесет и девет таланти, и седумстотини дваесет сикли според светиот сикл. И сребро прилог од пребројените луѓе на собранието, сто таланти, и илјада седумстотини седумдесет и пет сикли, една драхма по глава, половина од сиклот, според светиот сикл. Секој кој минуваше низ преглед од дваесетгодишен и нагоре, во шеесет десет илјади, и три илјади петстотини и педесет. И стотината таланти од сребро станаа за топење на стотината капители на шаторот, и за капителите на завесата, стотина капители за стотината таланти, талант по капител. И илјада седумстотини седумдесет и пет сикли направи за куките на столбовите, и ги позлати нивните капители, и ги украси. И бронзата од приносот седумдесет таланти и илјада петстотини сикли. И направија од неа основите на вратата на шаторот на сведоштвото, и основите на дворот наоколу, и основите на портата на дворот, и коловите на шаторот, и коловите на дворот наоколу, и решетката бронзената на олтарот, и сите садови на олтарот, и сите алатки на шаторот на сведоштвото. И направија синовите на Израел, како што заповеда Господ на Мојсеј, така направија. А преостанатото злато од приносот направија садови за да служат со нив пред Господ. И преостанатиот виолетов, и пурпурот, и црвеното направија одежди за служба на Арон, за да служи

со нив во светилиштето. И ги донесоа одеждите кај Мојсеј, и шаторот, и садовите негови, основите и лостовите негови, и столбовите, и олтарот, и сите садови негови. И маслото на помазувањето, и темјанот на составот, и чистиот светилник, и светилата негови, светилата на горењето, и маслото на светлината; И трпезата на предлагањето, и сите садови нејзини; и лебовите поставени; И одеждите на светиот, кои се на Аарон, и одеждите на синовите негови, за свештенството; И платната на дворот, и столбовите; и завесата на вратата на шаторот, и на портата на дворот; И сите садови на шаторот, и сите алатки нејзини; и кожите кожи на овнови обоени црвено, и покривките сини, и на преостанатите покривките; и коловите, и сите алатки за работите на шаторот на сведоштвото; Колку што заповеда Господ на Мојсеј, така направија синовите на Израел сета работа; И виде Мојсеј сите работи, и беа ги направиле на начинот што заповеда Господ на Мојсеј, така ги направија, и ги благослови Мојсеј.

40

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, во првиот ден од првиот месец, на новолуние, ќе го поставиш шаторот на сведоштвото. И ќе го поставиш ковчегот на сведоштвото и ќе го покриеш ковчегот со завесата. И ќе ја внесеш масата и ќе ја поставиш нејзината намера, и ќе го внесеш свеќникот и ќе ги поставиш неговите ламби. И ќе го поставиш

златниот олтар за кадење пред ковчегот, и ќе поставиш покривка од завеса врз вратата на шаторот на сведоштвото. И олтарот на приносите ќе го поставиш покрај вратите на шаторот на сведоштвото; и ќе ја опкружиш шаторот, и сè што е нејзино ќе го посветиш наоколу. И ќе го земеш маслото на помазувањето, и ќе го помажеш шаторот, и сè што е во него, и ќе го посветиш него, и сите негови садови, и ќе биде свет. И ќе го помажеш олтарот на приносите, и сите негови садови· и ќе го посветиш олтарот, и олтарот ќе биде свет на светите. И ќе го доведеш Аарон и неговите синови на вратата на шаторот на сведоштвото, и ќе ги измиеш со вода. И ќе го облечеш Аарон во светите одежди, и ќе го помажеш, и ќе го посветиш, и ќе ми свештенствува. И неговите синови ќе ги донесеш, и ќе ги облечеш со туники. И ќе ги помажеш на начинот на кој го помаза нивниот татко, и ќе ми свештенуваат, и ќе биде така што нивното помазување ќе биде свештенство во векот, во нивните генерации. И Мојсеј направи сè што му заповеда Господ, така направи. И се случи во првиот месец, во втората година, откако тие излегоа од Египет, на новолуние беше поставен шаторот. И Мојсеј го постави шаторот, ги постави капителите, ги вметна шиповите и ги постави столбовите. И тој ги растегна завесите врз шаторот и стави покривката на шаторот врз него одозгора, како што заповеда Господ на Мојсеј. И земајќи ги сведоштвата, ги фрли во ковчегот; и ги стави прачките под ковчегот, и го внесе ковчегот во шаторот, и го стави покривалото на завесата, и го покри ковчегот на сведоштвото, на начинот што Господ му

заповеда на Мојсеј; И ја стави масата во шаторот на сведоштвото, кон северот, надвор од завесата на шаторот. И додаде врз неа лебови на приношението пред Господ, на начинот како што заповеда Господ на Мојсеј. И го постави свеќникот во шаторот на сведоштвото, на јужната страна на шаторот. И ги постави нејзините светилници пред Господ, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј. И го постави златниот олтар во шаторот на сведоштвото наспроти завесата, и запали на него темјан од составот, како што заповеда Господ на Мојсеј. И го постави олтарот на приношенијата покрај вратата на шаторот. И го постави дворот околу шаторот и олтарот, и Мојсеј ги заврши сите работи. И облакот го покри шаторот на сведоштвото, и со слава Господова се наполни шаторот. И не можеше Мојсеј да влезе во шаторот на сведоштвото, зашто облакот осенуваше врз него, и со слава Господова беше исполнет шаторот. Кога би се искачи облакот од шаторот, тргнуваа синовите Израелови со нивната опрема. Ако не се искачеше облакот, не тргнуваа до денот во кој се искачеше облакот. Облак бидеше на шаторот денот, и оган бидеше на него ноќе пред целиот Израел, во сите нивни патувања.

Броеви

1

И зборуваше Господ кон Мојсеј во пустината Синај, во шаторот на сведоштвото, на првиот ден од вториот месец, во втората година откако тие излегоа од земјата Египет, велејќи: земете попис на целото собрание на Израел според нивните семејства, според куќите на нивните татковци, според бројот од нивните имиња, според нивните глави; секој маж од дваесет години и нагоре, секој што излегува во војска на Израел, пребројте ги со нивната војска; ти и Арон пребројте ги. И со вас ќе биде по еден од владетелите, секој според своето племе, според татковските куќи. И ова се имињата на мажите кои ќе стојат со вас: од Рувим, Елисур син на Седиур; од Симеон, Саламиел син на Сурисадај. Од Јуда, Насон син на Аминадаб. Од Исахар, Натанаил син на Согар; од Завулон, Елијав син на Хелон; од синовите на Јосиф од Ефрем, Елисама син на Амихуд; од Манасија, Гамалиел син на Федасур. Од Бенјамин, Абидан, син на Гадеони. Од Дан, Ахиезер син на Амисадај. Од Ашер,

Фагаиел, син на Ехран. Од Гад, Елисаф, син Рагуилов. Од Нефтали, Ахире син на Аинан. Овие се повикани на собранието, владетели на племињата според нивните семејства, воени трибуни на Израел. И Мојсеј и Аарон ги зедоа овие мажи што беа повикани по име. И целото собрание го собраа во првиот ден од месецот од втората година; и се регистрираа според нивното потекло, според нивните семејства, според бројот на нивните имиња, од дваесетгодишни и нагоре, секој маж според главата, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј; и беа пребројени во пустината Синај. И станаа синовите на Рувим, првороденото на Израел, според нивното семејство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој што излегува во силата, нивниот попис од племето Рувим, четириесет и шест илјади и петстотини. На синовите на Симеон според нивното семејство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, по глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој што излегува во војската, нивниот попис од племето Симеон, педесет и девет илјади и триста. Синовите на Јуда според нивното семејство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој кој излегува во силата, нивниот попис од племето на Јуда, четири и седумдесет илјади и шестстотини. На синовите на Исахар според нивните

семејства, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој што излегува во војската, пописот на нив од племето Исахар, педесет и четири илјади и четиристотини. Синовите на Завулон според нивното семејство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој кој излегува во војската, пописот на нив од племето Завулон, педесет и седум илјади и четиристотини. На синовите на Јосиф, синовите на Ефрем, според нивното семејство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесетгодишна возраст и нагоре, секој што излегува во војската, нивниот попис од племето Ефрем, четириесет илјади и петстотини. На синовите на Манасија според нивното родство, според нивните племиња, според нивните татковски куќи, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки, од дваесетгодишна возраст и нагоре, секој што излегува во војската, нивниот попис од племето на Манасија, триесет и две илјади и двесте. На синовите на Венијамин според нивното семејство, според нивните кланови, според нивните татковски куќи, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој кој излегува во силата, нивниот попис од племето Венијамин, триесет и пет илјади и четиристотини. На

синовите на Гад според нивното родство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесетгодишна возраст и нагоре, секој кој излегува во војската, нивниот попис: од племето на Гад, четириесет и пет илјади и шестотини и педесет. Синовите на Дан според нивното родство, според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој што излегува во војската, пописот на нив од племето на Дан, шеесет и две илјади и седумстотини. Синовите на Асир според нивното семејство, според нивните кланови, според нивните татковски куќи, според бројот на нивните имиња, по глава, сите машки од дваесет години и нагоре, секој што излегува во војската, нивниот попис од племето Асир, четириесет и една илјада и петстотини. На синовите на Нефтали според нивното родство, според нивните племиња, според нивните татковски куќи, според бројот на нивните имиња, според нивната глава, сите машки од дваесетгодишна возраст и нагоре, секој што излегува во војската, нивното пребројување од племето Нефтали, педесет и три илјади и четиристотини. Ова е пописот што го извршија Мојсеј и Арон и владетелите на Израел, дванаесет мажи, по еден маж од секое племе, според племињата на семејните куќи. И стана целиот попис на синовите на Израел со нивната сила од дваесетгодишен и нагоре, секој што излегува да се строи за битка во Израел, шестстотини илјади и три илјади

и петстотини и педесет. Но Левитите од племето на нивното семејство не беа пребројени меѓу синовите на Израел. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, види, племето на Леви нема да го пребројуваш, и бројот на нив нема да го земеш, меѓу синовите на Израел. И ти постави ги Левитите на шаторот на сведоштвото, и на сите садови негови, и на сите што е во него; тие ќе го носат шаторот, и сите садови негови; и тие ќе служат во него, и околу шаторот ќе се населат. И при подигањето на шаторот, левитите ќе го соборат, и при поставувањето на шаторот, тие ќе го подигнат, а туѓинецот што се приближува нека умре. И ќе се стационираат синовите на Израел, секој маж во својот ред и секој маж според своето водство, со нивната сила. А Левитите нека се населат наоколу на шаторот на сведоштвото, и нема да има грев кај синовите на Израел. И Левитите самите ќе ја чуваат стражата на шаторот на сведоштвото. И синовите Израелови направија според сè што Господ им заповеда на Мојсеј и Аарон, така направија.

2

И зборуваше Господ кон Мојсеј и Аарон, велејќи, човек држејќи се него според редот, според знамињата, според куќите на татковците нивни, нека се стануваат синовите на Израел спротивни; околу шаторот на сведоштвото ќе се стануваат синовите на Израел. И оние кои се утабориваат први кон исток, редот на таборот на Јуда со нивната сила, и

владетелот на синовите на Јуда, Насон, син на Аминадав. Неговата сила, прегледаните, изнесуваше седумдесет и четири илјади и шестстотини. И оние што тополат логор до племето Исахар, и владетелот на синовите Исахар, Натанаил син на Согар. Неговата сила, прегледаните, изнесуваше педесет и четири илјади и четиристотини. И оние кои се таборат до племето Завулон, и владетелот на синовите на Завулон, Елијав, син на Хелон. Неговата сила, прегледаните, педесет и седум илјади четиристотини. Сите прегледаните од камп Јуда, сто осумдесет илјади и шест илјади и четиристотини, со нивната сила ќе тргнат први. Легиите на логорот на Рувим, кон југ со нивната сила, и владетелот на синовите на Рувим, Елисур син на Седиур. Неговата сила, оние што беа прегледани, четириесет и шест илјади и петстотини. И оние кои се логорат до неговото племе Симеон, и владетелот на синовите на Симеон, Саламиел, син на Сурисадај. Неговата сила, оние што беа прегледани, педесет и девет илјади и триста. И оние што се камп поставуваат веднаш до него, племето Гад, и владетелот на синовите на Гад, Елисаф, син на Рагуил. Неговата сила, прегледаните, изнесуваше четириесет и пет илјади шестстотини педесет. Сите инспектираните од камп Рувим, сто педесет и една илјади и четиристотини и педесет, со нивната сила ќе тргнат како втори. И ќе биде земен шаторот на сведоштвото и логорот на Левитите среде логорите, како што ќе се логорат, така ќе тргнат, секој држејќи според водството. Ред на камп Ефраим од морето со нивната сила, и владетелот на синовите на Ефраим,

Елисама син на Емиуд. Неговата сила, оние што беа прегледани, четириесет илјади и петстотини. И оние што се таборат до племето Манасија, и владетелот на синовите на Манасија, Гамалиил, син на Фадасур. Неговата сила, прегледаните, изнесуваше триесет и две илјади и двесте. И оние што тргнуваат на логор држејќи се до племето Венијамин, и владетелот на синовите на Венијамин, Авидан, син на Гадеони. Неговата сила, прегледаните, изнесуваше тридесет и пет илјади и четиристотини. Сите прегледани од логорот Ефраим, сто илјади и осум илјади и сто, со нивната сила ќе тргнат трети. Одредот на логорот Дан кон север со нивната сила, и владетелот на синовите на Дан, Ахиезер син на Амисадај. Неговата сила, оние што беа прегледани, изнесуваше шеесет и две илјади и седумстотини. И оние што поставуваат камп до него, племето Асир, и владетелот на синовите на Асир, Фагеил, син на Ехран. Неговата сила, прегледаните, четириесет и една илјади и петстотини. И оние кои се утаборуваат до племето Нефтали, и владетелот на синовите на Нефтали, Ахире, син на Аинан. Неговата сила, оние што беа прегледани, изнесуваше педесет и три илјади и четиристотини. Сите пребројените од логорот Дан, сто педесет и седум илјади и шестстотини; последни ќе тргнат според нивниот ред. Ова е пописот на синовите на Израел според нивните татковски куќи, целиот попис на логорите со нивните сили, шестстотини илјади и три илјади петстотини педесет. Но Левитите не беа пребројени заедно со нив, како што заповеда Господ на Мојсеј. И синовите

Израелови направија сè што Господ му заповеда на Мојсеј, така табориле според нивниот ред, и така тргнувале секој држејќи се според нивните родови, според нивните татковини куќи.

3

И ова се родовите на Аарон и Мојсеј, во денот кога Господ му зборуваше на Мојсеј на планината Синај. И ова се имињата на синовите на Аарон: првороденият Надаб, и Абиуд, Елеазар и Итамар. Ова се имињата на синовите на Аарон, помазаните свештеници, кои беа посветени да служат како свештеници. И умреа Надав и Авиуд пред Господ, принесувајќи тие туѓ оган пред Господ, во пустината Синај, и тие немаа деца; и свештенствуваа Елеазар и Итамар со Арон, нивниот татко. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, земи го племето Левиј, и ќе ги поставиш нив пред Арон свештеникот, и ќе му служат нему, и ќе ги чуваат стражите негови, и стражите на синовите Израелови пред шаторот на сведоштвото, да ги вршат работите на шаторот. И ќе чуваат сите садови на шаторот на сведоштвото, и стражите на синовите Израелови според сите работи на шаторот. И ќе ги дадеш Левитите на Аарон и на неговите синови, свештениците, дадени како дар, овие ми се од синовите на Израел. И Аарон и неговите синови ќе ги поставиш над шаторот на сведоштвото, и тие ќе го чуваат своето свештенство и сè што е според олтарот и

внатре од завесата, а туѓинецот кој се допира ќе умре. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, и еве јас ги земав Левитите од средината на синовите Израелови наместо секој првороден што отвора утроба од синовите Израелови; откуп нивен ќе бидат, и Левитите ќе бидат мои. На мене, бидејќи секој првороден, во денот кога удрив секој првороден во земјата Египет, посветив на мене секој првороден во Израел, од човек до добиток, на мене ќе бидат, јас Господ. И зборуваше Господ кон Мојсеј во пустината Синај, велејќи, пребројај ги синовите на Леви според куќите на нивните татковци, според нивните кланови; секој машки од еден месец и нагоре, пребројајте ги нив. И ги посетија нив Мојсеј и Аарон преку гласот на Господ, на начинот што им заповеда Господ. И овие беа синовите на Леви според нивните имиња: Герсон, Каат и Мерари. И ова се имињата на синовите на Герсон според нивните кланови: Либни и Шимеи. И синовите на Каат според нивните родови: Амрам и Исаар, Хеврон и Озиел. И синовите на Мерари според нивните родови, Моли и Муси, овие се родовите на Левитите според нивните татковски куќи. На Гершон народот на Ливни и народот на Шимеи; овие се народите на Гершон. Нивниот попис според бројот на секое машко од еден месец и нагоре, нивниот попис, беше седум илјади и петстотини. И синовите на Герсон зад шаторот ќе се населат крај морето. И владетелот на домот на семејството на народот на Герсон, Елисаф, син на Лаил. И стражата на синовите на Гедсон во шаторот на сведоштвото: шаторот и покривката, и покривката на

вратата на шаторот на сведоштвото, и завесите на дворот, и завесата на портата на дворот што е кај шаторот, и остатоците од сите негови дела. На Каат: народот Амрам еден, и народот Исаар еден, и народот Хеброн еден, и народот Озиел еден, овие се народите на Каат, според број. Секое машко од еден месец и нагоре, осум илјади и шестстотини, чувајќи ги стражите на светињата. Народите од синовите на Каат ќе се стационираат од јужната страна на шаторот. И владетелот на куќата на татковците од народите на Каат, Елисафан син на Озиел. И нивното чување е ковчегот, и масата, и свеќникот, и олтарите, и садовите на светото со кои служат во нив, и покривката, и сите нивни работи. И владетелот над владетелите на Левитите, Елеазар, синот на Аарон свештеникот, беше поставен да ги чува стражите на светите работи. На Мерари народот Моли и народот Муси, овие се народите на Мерари. Пописот на нив според број, секој машки од еден месец и нагоре, беше шест илјади и педесет. И владетелот на куќата на татковците од народот на Мерари, Суриел син на Абихаил, од страните на шаторот ќе се стани кон север. Пописот на стражата на синовите на Мерари: капителите на шаторот, и лостовите нејзини, и столбовите нејзини, и основите нејзини, и сите садовите нивни, и работите нивни, и столбовите на дворот наоколу, и основите нивни, и коловите, и јажињата нивни. Оние кои се населуваат пред шаторот на сведоштвото од исток, Мојсеј и Арон и неговите синови, чувајќи ја стражата на светилиштето за стражата на синовите на Израел, и туѓинецот кој се допира, ќе умре.

Сиот попис на Левитите, кои ги попишаа Мојсеј и Арон преку гласот на Господ според нивните племиња, секој машки од еден месец и нагоре, дваесет и две илјади. И рече Господ кон Мојсеј, велејќи: пребројај секој првороден машки од синовите на Израел од еден месец стар и нагоре, и земете го бројот по име. И ќе ги земеш Левитите за мене, јас Господ, наместо сите првородени од синовите на Израел, и добитокот на Левитите наместо сите првородени во добитокот на синовите на Израел. И Мојсеј го посети секој првороден меѓу синовите на Израел, онака како што заповеда Господ. И станаа сите првородени машки според број по име, од еден месец и нагоре, од нивниот преглед, дваесет и две илјади двесте седумдесет и три. И Господ зборуваше кон Мојсеј, велејќи, земи ги Левитите наместо сите првородени синови на Израел, и добитокот на Левитите наместо нивниот добиток, и Левитите ќе бидат мои; јас сум Господ. И откупот на двесте и седумдесет и тројца, оние што надминуваат покрај Левитите од првородените на синовите на Израел. И ќе земеш пет сикли според глава, според светата дидрахма ќе земеш, дваесет оболи на сиклот. И ќе го дадеш среброто на Арон и на неговите синови, откуп за оние што надминуваат меѓу нив. И Мојсеј зеде сребро, откупот на оние што надминуваа, за откупувањето на Левитите. Од првородените на синовите на Израел зеде сребро, илјада триста шеесет и пет сикли, според светиот сикл. И Мојсеј го даде откупот на оние што надминуваа на Арон и на неговите синови, преку гласот на Господ, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеја.

4

И зборуваше Господ кон Мојсеј и Арон, велејќи, земи го главниот збир на синовите на Каат од средината на синовите на Леви, според нивните родови, според куќите на нивните татковци, од дваесет и пет години и нагоре до педесет години, секој што влегува да служи, да прави сите работи во шаторот на сведоштвото. И ова се работите на синовите на Каат во шаторот на сведоштвото, светиња над светињите. И ќе влезе Арон и синовите негови, кога се крене камп, и ќе ја симнат завесата засенувачка, и ќе го покријат со неа ковчегот на сведоштвото, и ќе стават на него покривка од сина кожа, и ќе фрлат на него алишта цело сино одозгора, и ќе ги провлечат мотките. И врз масата која е поставена пред нив, ќе постават целосно пурпурна облека, и садовите, и кадилниците, и чашите, и садовите за возлијание во кои се излева, а лебовите постојано ќе бидат врз неа. И ќе стават врз неа црвена облека, и ќе ја покријат со сина кожна покривка, и ќе ги провлечат низ неа прачките. И тие ќе земат сина облека и ќе го покријат светилникот што свети, и неговите ламби, и неговите клешти, и неговите садови за леење, и сите садови за маслото со кои служат во нив. И ќе ја стават неа и сите нејзини садови во сина кожна покривка, и ќе ја стават на носила. И врз златниот олтар ќе покријат сина облека, и ќе го покријат со сина кожна покривка, и ќе ги провлечат неговите прачки. И ќе земат сите садови службени со кои

служат во светите места и ќе ги стават во сина облека и ќе ги покријат со сина кожна покривка и ќе ги стават на носилки. И покривката ќе ја стави врз олтарот, и ќе го покријат со облека целосно пурпурна. И ќе стават на него сите садови со кои служат на него во нив, и кадилниците, и виљушките за месо, и здели, и покривката, и сите садови на олтарот; и ќе стават на него покривка кожна сина, и ќе стават неговите мотки; и ќе земат облека виолетова, и ќе покријат умивалникот и неговата основа, и ќе го стават во покривка кожна сина, и ќе стават на мотки, и ќе завршат Арон и неговите синови, покривајќи ги светите работи, и сите свети садови, при кренувањето на логорот; и по ова ќе влезат синовите на Каат да носат, и нема да се допрат до светите работи, за да не умрат; ова ќе носат синовите на Каат во шаторот на сведоштвото. Надзорник Елеазар, син на Арон свештеникот: маслото за светлина, и темјанот на составот, и секојдневната жртва, и маслото за помазување, надзорот над целата шатра, и сè што е во неа во светилиштето, во сите работи. И Господ зборуваше кон Мојсеј и Арон, велејќи, да не го уништите народот на племето Каат од средината на Левитите. Ова направете им на нив, и ќе живеат и нема да умрат, кога тие се приближуваат кон светите од светите; Арон и синовите негови нека се приближат, и ќе ги постават нив секој според работата негова, и нема да влезат да видат одеднаш светите работи, и ќе умрат. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, земи го пописот на синовите на Герсон, и нив според куќите на татковците нивни, според родовите нивни, од двесет и

пет години и нагоре до педесет години преброј ги нив, секој што влегува да служи, да ги прави работите негови во шаторот на сведоштвото. Ова е службата на народот на Гедсон, да служат и да носат. И ќе ги дигне кожите на шаторот, и шаторот на сведоштвото, и покривката на него, и сината покривка што е на него одозгора, и покривката на вратата на шаторот на сведоштвото, и завесите на дворот, колку што се на шаторот на сведоштвото, и вишокот, и сите службени садови со кои служат во нив ќе направат. Според устата на Арон и синовите негови ќе биде службата на синовите на Герсон според сите нивни служби и според сите нивни дела, и ќе ги надгледаш нив по име сите работи што се носат од нив. Ова е службата на синовите на Гедсон во шаторот на сведоштвото, и нивната стража во раката на Итамар, синот на Арон свештеникот. Синовите на Мерари според нивните родови, според куќите на нивните татковци, пребројте ги, од двесет и пет години и нагоре до педесет години пребројте ги, секој што влегува да служи во работите на шаторот на сведоштвото. И ова се чувањата на оние што се кренати од нив според сите нивни работи во шаторот на сведоштвото: главиците на шаторот, и лостовите, и столбовите негови, и основите негови, и покривката, и основите нивни, и столбовите нивни, и покривката на вратата на шаторот, и столбовите на дворот наоколу, и основите нивни, и столбовите на завесата на портата на дворот, и основите нивни, и коловите нивни, и јажињата нивни, и сите садови нивни, и сите служби нивни; по имиња пребројте ги нив, и сите садови на чувањето на

оние што се кренати од нив. Ова е службата на народот на синовите на Мерари во сите нивни дела во шаторот на сведоштвото под раководство на Итамар, синот на свештеникот Арон. И Мојсеј и Арон и владетелите на Израел ги пребројаа синовите на Каат според нивните племиња, според нивните татковини, од дваесет и пет години и нагоре до педесет години, секој што влегува да служи и да работи во шаторот на сведоштвото. И нивниот попис според нивните кланови изнесуваше две илјади седум стотини педесет. Ова е пописот на народот Каат, секој што служи во шаторот на сведоштвото, како што го посетија Мојсеј и Арон преку гласот на Господ, во раката на Мојсеј. И беа пребројени синовите на Гершон според нивните родови, според куќите на нивните татковци, од дваесет и пет години и нагоре до педесет години, секој што влегува да служи и да прави работите во шаторот на сведоштвото. И стана нивниот попис, според нивните кланови, според нивните татковини куќи, две илјади шестотини и триесет. Ова е пописот на народот на синовите на Гедсон, сите оние што служат во шаторот на сведоштвото, кои ги пописаа Мојсеј и Аарон преку гласот на Господ, преку раката на Мојсеј. Беа пребројени и народот на синовите на Мерари според нивните кланови, според куќите на нивните татковци, од дваесет и пет години и нагоре до педесет години, секој што влегуваше да служи кон работите на шаторот на сведоштвото. И нивниот попис според нивните кланови, според нивните татковини куќи, изнесуваше три илјади и двесте. Ова е пописот на народот на синовите на

Мерари, кои ги пописа Мојсеј и Арон според гласот на Господ, преку Мојсеј. Сите пребројените, кои ги пребројија Мојсеј и Арон и владетелите на Израел, левитите, според кланови и според куќи на нивните татковци, од дваесет и пет години и нагоре до педесет години, секој кој влегува кон работата на работите и работите што се носат во шаторот на сведоштвото. И беа оние што беа пребројени, осум илјади петстотини осумдесет. Преку гласот на Господ ги посети нив преку раката на Мојсеј, маж по маж според нивните дела, и според она што тие го подигаат, и беа изброени на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј.

5

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: заповедај им на синовите на Израел, и нека ги испратат од логорот сите лепрозни, и сите со истечување, и сите нечисти врз душата. Од машки до женски, испратете ги надвор од камп, и нема да ги осквернат нивните кампови во кои јас живеам меѓу нив. И синовите Израелови направија така, и ги испратија надвор од логорот, како што зборуваше Господ на Мојсеј, така направија синовите Израелови. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, велејќи, маж или жена, кој и да направи од сите човечки гревови, и занемарувајќи занемари и згреши таа душа, ќе го исповеда гревот што го направи, и ќе ја врати преступот; главната сума, и петтиот дел негов ќе додаде на неа, и ќе му

врати на оној против кого згреши. Ако човекот нема осветник, така што да му се врати престапот кон него, престапот што се враќа на Господ ќе биде на свештеникот, освен овенот на помирувањето, преку кој ќе се помири во него за него. И секој прв плод според сите работи што се посветуваат кај синовите на Израел, колку што ќе принесат на Господ, на свештеникот нему ќе биде; И на секој посветените работи негови ќе бидат; и човек што ќе даде на свештеникот, негово ќе биде. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе речеш кон нив, на маж маж ако престапи жената негова, и презирајќи го презре него, и легне некој со неа легло на семе, и се скрие од очите на мажот нејзин, и се сокрие, таа пак е оскрнавена, и сведок не беше со неа, и таа не е фатена, и дојде на него дух на ревност, и ревнува на жената негова, таа пак е оскрнавена, или дојде на него дух на ревност, и ревнува на жената негова, таа пак не е оскрнавена, и ќе доведе човекот жената негова кон свештеникот, и ќе принесе дарот за неа, десеттиот од ефа брашно јачмено; нема да излее на него масло, ниту ќе стави на него ливан; зашто е жртва на ревност, жртва на сеќавање, доведувајќи во сеќавање грев. И свештеникот ќе ја донесе и ќе ја постави пред Господ. И ќе земе свештеникот чиста жива вода во глинен сад, и од земјата што е врз подот на шаторот на сведоштвото, и свештеникот, земајќи ја, ќе ја фрли во водата. И свештеникот ќе ја постави жената пред Господ, и ќе ја открие главата на жената, и ќе ја даде на нејзините раце жртвата на сеќавањето, жртвата на ревноста, а во

раката на свештеникот ќе биде водата на укорот на ова проколнато. И свештеникот ќе ја стави под заклетва, и ќе ѝ каже на жената: Ако никој не е спиел со тебе, ако не си престапила да бидеш оскрнета под твојот сопствен маж, биди невина од оваа вода на укорот, од оваа проколната. Ако но ти си прекршила бидејќи си мажена, или си се оскрнавила, и некој ти дал негово легло во тебе, освен твојот маж. И свештеникот ќе ја заколне жената со заклетвите на оваа клетва, и свештеникот ќе ѝ рече на жената, нека те стави Господ во клетва и заклетва меѓу твојот народ, кога Господ ќе направи твоето бедро да отпадне и твојот стомак да се надуе. И ќе влезе проколнатата вода оваа во стомакот твој да оток стомак, и да отпадне бутот твој, и ќе каже жената: нека стане, нека стане. И свештеникот ќе ги напише овие клетви во книга и ќе ги избрише во водата на горчливата вода на проколнувањето. И ќе ја напои жената со водата на укорот на проколнатото, и ќе влезе во неа проколнатата вода на укорот. И свештеникот ќе ја земе жртвата на ревноста од раката на жената, и ќе ја постави жртвата пред Господа, и ќе ја донесе кон олтарот. И ќе земе свештеникот од жртвата меморијалот нејзин, и ќе го принесе тоа на олтарот, и после. Водата ќе ја напои жената со овие работи. И ќе биде ако е осквернета и со заборавеност избегне известување нејзиниот маж, и ќе влезе во неа водата на укорот, проколнатата, и ќе се надуе стомакот, и ќе падне нејзиниот бут, и ќе биде жената во проклетство на нејзиниот народ. Ако жената не е осквернета и е чиста, ќе биде невина и ќе зачне семе. Ова е

законот на ревноста, кога жената, бидувајќи омажена, би прекршила и би се осквернила. Или човек кој ако дојде врз него дух на ревност, и биде ревнив на жената негова, и ја постави жената негова пред Господ, и свештеникот ќе и направи на неа сè според овој закон, и невин ќе биде човекот од грев; и онаа жена ќе го понесе гревот нејзин.

6

И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите Израелови, и ќе речеш кон нив, маж или жена, кој би многу заветуваше заветување да се посвети во посветување на Господ, од вино и силно пиење ќе се очисти; и оцет од вино и оцет од силно пиење нема да пие; и сè што се произведува од грозје нема да пие; и свежо грозје и суво грозје нема да јаде сите денови на неговиот завет; од сè што станува од лоза, вино од лушпи до семка нема да јаде сите денови на очистувањето; бричот нема да дојде на неговата глава, додека не се исполнат деновите, колку што заветуваше на Господ; свет ќе биде негувајќи коса влакно на главата сите денови на заветот на Господ; на секоја душа умрена нема да влезе на татко и мајка, и на брат и на сестра, нема да се оскверни на нив кога умираат тие, зашто заветот на неговиот Бог е на него на неговата глава; Сите денови на неговиот завет свет ќе биде на Господ. Ако некој умре врз него одеднаш, веднаш ќе биде оскрнета главата на неговиот завет, и ќе ја избрича својата глава во денот кога

ќе биде очистен, во седмиот ден ќе биде избричана. И на осмиот ден ќе донесе два гургулици, или два млади гулаби кон свештеникот, на вратите на шаторот на сведоштвото. И ќе направи свештеникот една за грев, и една за целосно жртвоприношение; и ќе изврши помирување за него свештеникот за она што згрешил околу душата; и ќе ја посвети главата негова во тој ден, во кој беше посветен на Господ, дните на заветот; и ќе принесе јагне едногодишно за престап; и дните поранешните нерационални ќе бидат, затоа што беше оскрнета главата на заветот негов. И ова е законот на оној што се заветувал: во денот кога ќе ги исполни деновите на неговиот завет, тој ќе донесе кај вратите на шаторот на сведоштвото. И ќе донесе дарот негов на Господ јагне едногодишно без мана едно за целосно жртвоприношение, и јагне женско едногодишно едно без мана за грев, и овен еден без мана за спасение, и кошница бесквасни од фино брашно лебови измешани во масло, и колачи бесквасни намачкани во масло, и жртвата нивна, и пијната жртва нивна. И свештеникот ќе донесе пред Господ, и ќе изврши за неговиот грев, и за неговото целосно жртвување. И овенот ќе го направи жртва на спасение на Господ врз кошот на безквасните лебови; и свештеникот ќе ја направи неговата жртва, и неговата пијална жртва. И ќе се избрича оној што се заветувал покрај вратите на шаторот на сведоштвото, главата на заветот негов, и ќе ги стави власите на огнот што е под жртвата на мирот. И ќе земе свештеникот варено рамо од овенот, и еден безквасен леб од кошницата, и една безквасна погача,

и ќе ги стави на рацете на оној што се заветувал откако тој се избричел за својот завет, и свештеникот ќе ги принесе како принос пред Господ; свето ќе биде за свештеникот на градите од приносот, и на рамото од приносот; и после ова оној што се заветувал ќе пие вино. Ова е законот на оној кој се заветувал, кој би се заветувал на Господ дар негов на Господ за заветот, одделно од она што би нашла неговата рака, според силата на неговиот завет, што би се заветувал според законот на чистотата. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на Арон и на неговите синови, велејќи, вака ќе ги благословувате синовите на Израел, велејќи им, да те благослови Господ и да те чува. Да засвети Господ со лицето свое врз тебе и да те помилува. Да го подигне Господ лицето свое врз тебе и да ти даде мир. И тие ќе го стават моето име врз синовите на Израел, и јас, Господ, ќе ги благословам.

7

И се случи во денот кога Мојсеј заврши, за да го подигне шаторот, и го помаза, и го посвети, и сите негови садови, и олтарот, и сите негови садови, и ги помаза, и ги посвети. И донесоа владетелите на Израел, дванаесет владетели на куќите на нивните татковци; овие владетелите на племињата, овие што стоеја при надзорот. И го донесоа нивниот дар пред Господа, шест покриени коли и дванаесет волови, по една кола од двајца владетели и по едно теле од

секој, и ги донесоа пред шаторот. И рече Господ кон Мојсеј, велејќи, земи од нив, и тие ќе бидат за службените работи на шаторот на сведоштвото; и ќе ги дадеш на Левитите, на секој според неговата служба. И Мојсеј ги зеде колите и воловите и им ги даде на Левитите. И ги даде двете кола и четирите волови на синовите на Герсон според нивните служби. И ги даде четирите коли и осумте волови на синовите на Мерари според нивните служби, преку Итамар, син на свештеникот Аарон. И на синовите на Каат не им дал, зашто предметите за служба на светото ги имаат, на рамена ќе ги носат. И владетелите донесоа за посветувањето на олтарот, во денот кога го помаза, и владетелите ги донесоа нивните дарови пред олтарот. И рече Господ кон Мојсеј: Еден владетел според ден, еден владетел според ден, ќе ги принесуваат нивните дарови за посветувањето на олтарот. И оној што го принесуваше својот подарок во првиотден беше Наасон, син на Аминадаб, владетел на племето Јуда. И донесе го неговиот дар, еден сребрен сад, чија тежина беше сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикел, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златници, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение: две јуници, пет овнови, пет јарци, пет јагниња од една година. Ова е дарот на Насон, син на Аминадаб. Во вториот ден принесе Натанаил, син Согаров, владетелот на племето Исахар. И донесе го неговиот дар: еден сребрен

сад, чија тежина беше сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикел, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Едно теле од говеда, еден овен, едно едногодишно јагне за целосно жртвување, и еден јарец од кози за грев. И за жртва на спасение: јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнињa од една година пет; ова е дарот на Натанаил, син на Согар. Во третиотден владетелот на синовите Завулонови, Елијав, син Хелонов. Дарот негов, еден сребрен сад, неговата тежина сто и триесет; една сребрена чаша, седумдесет сикли според светиот сикл; двете полни со фино брашно измешано со масло за жртва; една кадилница од десет златни, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение две јуници, пет овнови, пет јарци, пет јагнињa од една година; ова беше дарот на Елијав, синот на Хелон. Во четвртиот ден владетелот на синовите на Рувим, Елисур син на Седиур. Дарот негов, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет; една сребрена чаша, седумдесет сикли според светиот сикл; двете полни со фино брашно измешано со масло за жртва; една кадилница од десет златни, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение: јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнињa од една година пет; ова е дарот на Елисур, син на Седиур. Во петтиотден владетелот на синовите на Симеон, Саламиел син на Сурисадаи.

Неговиот дар: една сребрена чинија, нејзината тежина сто и триесет, една сребрена чинија од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнишa од една година пет; ова беше дарот на Саламиил син на Сурисадај. Во шестиотден владетелот на синовите на Гад, Елисаф, син на Рагуил. Неговиот дар: еден сребрен сад, неговата тежина сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение две јуници, пет овни, пет јарци, пет едногодишни јагнишa; ова беше дарот на Елисаф, синот на Рагуил. На седмиот ден владетелот на синовите на Ефраим, Елисама, син на Емиуд. Неговиот дар, еден сребрен сад, неговата тежина сто и триесет, една сребрена чинија, седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно мешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнишa од една година пет; ова е дарот на Елисама, син на Амихуд. На осмиот ден

владетелот на синовите на Манасија, Гамалиил син на Фадасур. Неговиот дар, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златници, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев; И за жртва на спасение јуници две, овни пет, јарци пет, јагниња женски едногодишни пет; ова е дарот на Гамалиел син на Фадасур. На деветтиот ден владетелот на синовите на Венијамин, Авидан, синот на Гадеони. Дарот негов, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет; една сребрена чаша, седумдесет сикли според светиот сикл; двете полни со фино брашно измешано со масло за жртва; една кадилница од десет златни, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на спасение јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнија од една година пет; ова беше дарот на Авидан, син на Гадеони. На десеттиот ден владетелот на синовите на Дан, Ахиезер, синот на Амисадај. Неговиот дар, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златници, полна со темјан. Теле едно од говеда, овен еден, јагне едно едногодишно за целосно жртвување, и јарец од кози еден за грев. И за жртва на мир јуници две, овнови пет, јарци пет,

јагнињa од една година пет; ова е дарот на Ахиезер, син на Амисадај. На единаесеттиотден владетелот на синовите на Асир, Фагеил, син на Ехран. Неговиот дар, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Едно теле од говеда, еден овен, едно едногодишно јагне за целосно жртвување, и еден јарец од кози за грев. И за жртва на спасение јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнињa од една година пет; ова беше дарот на Пагиел син на Ехран. Во дванаесеттиотден владетелот на синовите на Нефтали, Ахире син на Аинан. Неговиот дар, еден сребрен сад, тежината негова сто и триесет, една сребрена чаша од седумдесет сикли според светиот сикал, двете полни со фино брашно измешано во масло за жртва. Кадилница една од десет златни, полна со тамјан. Едно теле од говеда, еден овен, едно едногодишно јагне за целосно жртвено приношение, и еден јарец од кози за грев. И за жртва на спасение: јуници две, овнови пет, јарци пет, јагнињa од една година пет. Ова е дарот на Ахира, син на Енан. Ова е посветувањето на олтарот во денот кога го помазаа, од владетелите на синовите на Израел: дванаесет сребрени садови, дванаесет сребрени чаши, дванаесет златни кадилници. Триесет и сто сикли, садот едниот, и седумдесет сикли чашата едната; сето сребро на садовите, две илјади и четиристотини сикли; сикли, во светиот сикл. Дванаесет златни кадилници полни со темјан, сето злато на кадилниците, сто и дваесет

златници. Сите говедата за целосно жртвено палење, дванаесет телиња, дванаесет овнови, дванаесет едногодишни јагнињa, и нивните жртви, и нивните пијни приноси; и дванаесет јарци од кози за грев. Сите говедата во жртва на спасение, јуници дваесет и четири, овнови шеесет, јарци шеесет едногодишни, јагнињa шеесет едногодишни без мана; ова е посветувањето на олтарот, после исполнувањето на неговите раце и после помазувањето на него. Кога Мојсеј влегуваше во шаторот на сведоштвото за да му зборува, тој го слушна гласот на Господ како зборуваше кон него одозгора од престолот на милоста, кој е врз ковчегот на сведоштвото, помеѓу двата херувими, и Тој му зборуваше.

8

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, зборувај со Аарон, и ќе му речеш на него, кога ќе ги поставиш светилниците од страната, кон лицето на светилникот ќе светлат седумте светилници. И направи така Арон: од едната страна спроти светилникот ги запали светилките негови, како што заповеда Господ на Мојсеј. И ова е изработката на светилникот: цврст, златен, стеблото негово, и лилјаните негови, цврсти сите; според обликот што го покажа Господ на Мојсеј, така го направи светилникот. И зборуваше Господ кон Мојсеј велејќи, земи ги Левитите од средината на синовите на Израел, и ќе ги очистиш. И така

ќе го извршиш нивното очистување: ќе ги попрскаш со вода за очистување, ќе помине бричот по целото нивно тело, ќе ги исперат нивните облеки и ќе бидат чисти. И ќе земат едно теле од говедата, и за ова жртва мелко брашно измешано во масло, и ќе земеш едно едногодишно теле од говедата за грев. И ќе ги доведеш Левитите пред шаторот на сведоштвото; и ќе го собереш целото собрание на синовите на Израел; И ќе ги доведеш Левитите пред Господ, и ќе ги положат синовите на Израел нивните раце на Левитите; И ќе ги одвои Арон Левитите како принос пред Господ од синовите на Израел; и ќе бидат за да ги работат работите на Господ. Левитите пак ќе стават раце врз главите на телињата, и ќе направиш едното за грев, и едното во целосно жртвување на Господ, да се искупи за нив. И ќе ги поставиш левитите пред Господ, и пред Аарон, и пред неговите синови, и ќе ги дадеш нив како дар пред Господ. И ќе ги одделиш левитите од средината на синовите на Израел, и ќе бидат мои. И по ова ќе влезат левитите да ги вршат работите на шаторот на сведоштвото, и ќе ги очистиш нив, и ќе ги принесеш нив пред Господ. Бидејќи како дар дадени, овие мене се од средината на синовите на Израел, наместо оние што отворат секоја матка, првородените сите од синовите на Израел, земал сум ги нив за мене. Дека мене е секој првороден меѓу синовите Израелови од луѓе до добиток; во кој ден удрив секој првороден во земјата Египет, ги посветив нив за мене, и ги земав Левитите наместо секој првороден меѓу синовите Израелови. И јас ги вратив Левитите како дар дадени на

Арон и на неговите синови од средината на синовите Израелови, да ги работат работите на синовите Израелови во шаторот на сведоштвото, и да прават помирување за синовите Израелови, и нема да биде меѓу синовите Израелови оној што се приближува кон светите работи. И Мојсеј и Аарон и целото собрание на синовите Израелови им направија на Левитите како што Господ му заповеда на Мојсеј за Левитите, така им направија на нив синовите Израелови. И левитите се очистија и ги измија своите облеки, и Арон ги принесе како принос пред Господ, и Арон изврши искупување за нив за да ги освети. И после ова влегоа левитите да ја вршат нивната служба во шаторот на сведоштвото пред Аарон и пред неговите синови, како што Господ му заповеда на Мојсеја за левитите, така постапија со нив. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, ова е тоа околу Левитите: од двесет и пет години и нагоре, ќе влезат да работат во шаторот на сведоштвото. И од педесет години ќе се повлече од службата, и нема да работи повеќе. И ќе служи братот негов во шаторот на сведоштвото да ги чува стражите, но работи нема да работи, така ќе постапиш со Левитите во нивните стражи.

9

И зборуваше Господ кон Мојсеј во пустината Синај во втората година, откако тие излегоа од земјата Египет, во првиот месец, велејќи, кажи, и нека направат синовите

Израелови Пасха според неговото време, на четиринаесеттиот ден од првиот месец кон вечерта, ќе го направиш тоа според времињата, според неговиот закон, и според неговото споредување ќе го направиш тоа. И Мојсеј им зборуваше на синовите на Израел да ја направат пасхата на четиринаесеттиот ден од месецот во пустината Синајска. Како што заповеда Господ на Мојсеј, така направија синовите на Израел. И дојдоа мажите кои беа нечисти врз душата на човек, и не можеа да направат пасха во тој ден; и пристапија пред Мојсеј и Арон во тој ден; И рекоа тие мажи кон него, ние сме нечисти врз душата на човек; зошто тогаш да бидеме лишени да принесеме дар на Господ според неговото време во средина на синовите на Израел? И рече кон нив Мојсеј: Стојте тука, и ќе слушнам што ќе заповеда Господ за вас. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, велејќи, човек човек, кој ако стане нечист на душа на човек, или на далечен пат од вас, или во вашите генерации, и ќе направи пасха на Господ во вториот месец во четиринаесеттиот ден; кон вечерта ќе го направат, на бесквасни лебови и горчливи билки ќе го јадат. Нема да остават ништо од него до утрото, и коска нема да скршат од него, според законот на пасхата ќе го направат. И човекот кој ако е чист, и не е на далечен пат, и не успее да ја направи пасхата, ќе биде истребена онаа душа од нејзиниот народ, затоа што не го принесе дарот на Господ според неговото време, тој човек ќе го земе својот грев. Ако пристапи кон вас дојденец во вашата земја и направи пасха на Господ, според законот на пасхата и

според неговата уредба ќе го направи тоа, еден закон ќе биде за вас и за дојденецот и за домородецот на земјата. И на денот кога беше поставен шаторот, облакот го покри шаторот, куќата на сведоштвото, и навечер врз шаторот беше како облик на оган до утрото. Така станува постојано: облакот го покриваше него денови, и форма на оган ноќта. И кога облакот се крена од шаторот, по тоа тргнаа синовите на Израел, и на местото каде што застана облакот, таму се населија синовите на Израел. Преку заповедта на Господ ќе тргнат во логор синовите на Израел, и преку заповедта на Господ ќе тргнат. Сите денови во кои облакот засенува над шаторот, ќе тргнат во логор синовите на Израел. И кога облакот се задржува врз шаторот повеќе денови, синовите Израелови ќе ја чуваат стражата на Бога и нема да тргнат. И ќе биде кога облакот покрива денови во број врз шаторот, преку гласот на Господ ќе таборуваат, и преку заповедта на Господ ќе тргнуваат. И ќе биде кога облакот станува од вечерта до утрото, и облакот се крева во утрото, тогаш ќе тргнуваат денот или ноќта. Кога облакот засенуваше над неа месец денови, синовите Израелови ќе се стационираат и нема да заминат. Дека преку заповедта на Господ тие ќе тргнат, стражата на Господ ја чуваа преку заповедта на Господ преку раката на Мојсеј.

10

И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, направи за себе две

тромпети од сребро; изковани ќе ги направиш; и ќе ти бидат за да го повикуваш собранието и да ги дигаш камповите. И ќе затрубиш во нив, и ќе се собере целото собрание на вратата на шаторот на сведоштвото. А ако затрубат во една, ќе дојдат кај тебе сите владетели водачи на Израел. И ќе затрубите сигнал, и ќе тргнат оние што се табориле на исток; и ќе затрубите втор сигнал, и ќе тргнат табори оние што се табориле на југ; и ќе затрубите трет сигнал, и ќе тргнат табори оние што се табориле крај морето; и ќе затрубите четврт сигнал, и ќе тргнат табори оние што се табориле кон север; со сигнал ќе трубат при нивното тргнување. И кога ќе соберете собранието, ќе затрубите, а не со знак. И синовите на Аарон, свештениците, ќе трубат со трубите, и тоа ќе ви биде вечен закон низ вашите генерации. Ако но вие излезете во војна во вашата земја против противниците кои ви се спротивставиле, и затрубите со трубите, ќе бидете запомнети пред Господ и ќе бидете спасени од вашите непријатели. И во деновите на вашата радост, и во вашите празници, и во вашите новолунија, ќе свирите со трубите на целосните жртви паленици, и на жртвите на вашите мирни приноси; и ќе биде за вас сеќавање пред вашиот Бог; јас сум Господ, вашиот Бог. И се случи во втората година, во вториот месец, на дваесеттиот ден од месецот, облакот се искачи од шаторот на сведоштвото. И тргнаа синовите на Израел со нивните залихи во пустината Синај, и облакот застана во пустината Фаран. И тие тргнаа први поради гласот на Господ преку раката на Мојсеј. И тие ја подигнаа редицата

на логорот на синовите на Јуда први со нивната сила, и над нивната сила, Насон син на Аминадав. И на силата на племето на синовите на Исахар, Натанаил, син на Согар. И на силата на племето на синовите на Завулон, Елијаб, син на Хелон. И ќе го симнат шаторот, и ќе тргнат синовите на Герсон, и синовите на Мерари, оние што го носат шаторот. И тргна одредот на камп Рувим со нивната сила, и над нивната сила Елисур, син на Седиур. И над силата на племето на синовите на Симеон, Саламиел, син на Зурисадај. И над силата на племето на синовите на Гад, Елисаф, синот на Рагуил. И синовите на Каат ќе тргнат носејќи ги светите предмети, и ќе го постават шаторот додека пристигнат. И ќе тргне редот на камп Ефраим со нивната сила, и над нивната сила, Елисама син на Смиуд. И над силата на племето на синовите на Манасија, Гамалиил син на Фадасур. И над силата на племето на синовите на Венијамин, Авидан син на Гадеони. И ќе тргне редот на логорот на синовите на Дан, последни од сите логори, со нивната сила; и над нивната сила, Ахиезер синот на Амисадај. И на силата на племето на синовите на Асир, Фагеил син на Ехран. И над силата на племето на синовите на Нефтали, Ахире, син Аинанов. Овие се армиите на синовите на Израел, и тие тргнаа со нивната сила. И рече Мојсеј на Обаб, син на Рагуил Мадијанецот, зет на Мојсеј: Ние заминуваме кон местото за кое рече Господ: Ова ќе го дадам на вас. Дојди со нас, и добро ќе ти направиме, зашто Господ зборуваше добро за Израел. И му рече, нема да одам, туку во мојата земја и кај мојот род. И рече: Не нè

напуштај, зашто беше со нас во пустината, и ќе бидеш кај нас старешина. И ќе биде ако одиш со нас, дека тие добри работи, колку што Господ ќе ни направи добро нам, и ние добро ќе ти направиме тебе. И тие тргнаа од планината на Господ пат од три дена, и ковчегот на заветот на Господ одеше пред нив пат од три дена да им извиди одмор. И се случи кога се кренуваше ковчегот, Мојсеј рече: Разбуди се, Господе, и нека се разбегаат непријателите твои, нека побегнат сите што те мразат. И кога тој престана, рече: Врати се, Господе, кон илјадите и десетиците илјади во Израел. И облакот стана засенчувајќи врз нив преку денот, кога тие тргнаа од камп.

11

И народот мрмореше зло пред Господ, и Господ слушна и се разгневи со гнев, и се запали оган во нив од Господ и прождре некој дел од логорот. И народот извика кон Мојсеј, и Мојсеј се помоли кон Господ, и огнот престана. И името на тоа место беше наречено Пожар, зашто беше запален оган меѓу нив од Господ. И мешаното множество меѓу нив силно посакаа, седнаа и плачеа и синовите Израелови, и рекоа: Кој ќе нè нахрани со месо? Ние се сеќаваме на рибите што ги јадевме во Египет бесплатно. И тиквите, и пепоните, и празот, и кромидот, и лукот. Сега но нашата душа е исушена; ништо освен кон маната гледаат нашите очи. А манната е како семе кориандер, и нејзината форма е

како кристал. И народот патуваше наоколу и собираше, и го мелеше во воденицата, и го туркаше во ступата, и го вареше во лонецот, и правеше колачи од тоа, и вкусот му беше како вкус на колач од масло. И кога росата слегуваше врз логорот ноќе, манната слегуваше врз него. И Мојсеј слушна како тие плачат според нивните кланови, секој на неговата врата, и Господ се разгневи со голем гнев, и пред Мојсеј беше зло. И рече Мојсеј кон Господ: Зошто го измачи Твојот слуга, и зошто не најдов милост пред Тебе, да го ставиш поривот на овој народ врз мене? Не јас во утроба ги зачнав сите овие луѓе, или јас ги родив? Зошто ми кажуваш, земи го него во пазувата твоја, како што дојката го подига детето што цица, во земјата која им ја заколна на нивните татковци? Од каде на мене месо, да дадам на сите овие луѓе? Дека плачат врз мене, велејќи, дај ни месо, за да јадеме. Нема да можам јас сам да го носам овој народ, затоа што овој збор ми е премногу тежок. Ако но така ти постапуваш со мене, убиј ме со уништување, ако сум нашол милост кај тебе, за да не ја видам мојата мака. И рече Господ кон Мојсеј: Собери ми седумдесет мажи од старешините на Израел, кои самиот ти ги знаеш, дека овие се старешини на народот и писари исто така, и ќе ги доведеш нив кон шаторот на сведоштвото, и ќе застанат таму со тебе. И ќе слезам и ќе зборувам таму со тебе, и ќе отстранам од духот што е врз тебе и ќе ставам врз нив, и ќе помагаат со тебе со поривот на народот, и нема да носиш самиот ти сам. И на народот ќе кажеш, очистете се за утре, и ќе јадете месо; зашто плачевте пред Господ, велејќи, кој ќе

нѐ храни со месо? Дека добро ни е во Египет и Господ ќе ви даде да јадете месо и ќе јадете месо. Не еден ден ќе јадете, не и два, не и пет дена, не и десет дена, не и дваесет дена, до месец дена ќе јадете, додека не излезе од вашите ноздри; и ќе ви биде во одвратност, затоа што не се покоривте на Господ, кој е меѓу вас, и плачевте пред него, велејќи: зошто ние излеговме од Египет? И рече Мојсеј: Шестотини илјади пешаци е народот меѓу кои сум јас, а ти рече: Месо ќе им дадам да јадат, и ќе јадат цел месец. Зар овци и волови ќе се заколат за нив и ќе им биде доволно? Или сите риби од морето ќе се соберат за нив, и ќе им бидат доволни? И рече Господ кон Мојсеј, не рака Господова нема да биде доволна? Веќе ќе знаеш дали ќе те стигне зборот мој или не. И излезе Мојсеј и им зборуваше на народот зборовите Господови, и собра седумдесет мажи од старешините на народот, и тој ги постави наоколу шаторот. И Господ слезе во облак и му зборуваше, и одзеде од духот што беше врз него, и го стави врз седумдесетте мажи старешини, а кога духот се одмори врз нив, тие пророкуваа, но не продолжија повеќе. И беа оставени двајца мажи во логорот, име на едниот Елдад, и име на вториот Модад; и се спушти на нив духот; и тие беа од запишаните, и не дојдоа кон шаторот; и пророкуваа во логорот. И младиот човек притрча, му извести на Мојсеј и рече: Елдад и Модад пророкуваат во логорот. И одговарајќи Исус, синот на Навин, кој стоеше покрај Мојсеј, избраниот, рече: Господару Мојсеј, запри ги. И Мојсеј му рече нему, не завидуваш ли ти на мене? И кој би дал сите луѓе на Господ да бидат пророци, кога Господ ќе го даде својот дух врз нив?

И Мојсеј отиде во логорот, тој и старешините на Израел. И дух излезе од Господ и донесе препелици од морето, и ги фрли врз камп на растојание од еден ден пат оттука и еден ден пат оттука, околу камп, како на два лакти од земјата. И народот стана и цел ден, и цела ноќ, и цел следен ден собираа препелици, оној што собра малку, собра десет мерки, и ги разладија за себе околу камп. Месото сè уште беше во нивните заби пред да исчезне, и Господ се разгневи на народот, и Господ го удри народот со многу голем удар. И беше наречено името на тоа место Гробови на желбата, зашто таму го закопаа народот кој посакуваше. Од Гробовите на желбите народот тргна во Асирот, и народот се најде во Асирот.

12

И зборуваа Маријам и Арон против Мојсеј, поради жената Етиопјанката која ја зеде Мојсеј, затоа што жена Етиопјанка ја зеде, и рекоа: Зар само на Мојсеј зборувал Господ? Не и на нас зборуваше? И Господ слушна. И човекот Мојсеј беше многу кроток од сите луѓе што беа на земјата. И Господ веднаш рече кон Мојсеј и Арон и Маријам: Излезете вие тројцата во шаторот на сведоштвото. И излегоа тие тројцата во шаторот на сведоштвото, и слезе Господ во столб од облак, и застана на вратата на шаторот на сведоштвото, и беа повикани Арон и Маријам, и излегоа двајцата. И рече кон нив: Слушајте ги моите зборови, ако стане ваш пророк

Господ, во видение ќе му се откријам, и во сон ќе му зборувам. Не така мојот слуга Мојсеј, во целата моја куќа верен е; Уста според уста ќе зборувам со него, во облик, и не преку загатки, и славата на Господ виде; и зошто не се уплашивте да зборувате против мојот слуга Мојсеј? И гневот на лутината на Господ дојде врз нив, и тој си отиде. И облакот се оддалечи од шаторот, и еве, Маријам беше лепрозна како снег, и Арон погледна кон Маријам, и еве, таа беше лепрозна. И рече Арон кон Мојсеј, молам господару, не стави врз нас грев, затоа што не знаевме според тоа што згрешивме. Да не стане како еднакво на смрт, како побачај што излегува од утробата на мајката, и јаде половина од месото нејзино. И Мојсеј извика кон Господ, велејќи: О Боже, те молам, исцели ја! И рече Господ кон Мојсеј, ако таткото нејзин плукајќи плукна во лицето нејзино, не би се постидила седум дена? Нека биде одвоен седум дена надвор од камп, и после тоа ќе влезе. И Мариам беше одделена надвор од камп седум дена, и народот не тргна додека Мариам не беше очистена. И по ова народот тргна од Асирот и се насели во пустината на Фаран.

13

И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, испрати за себе мажи, и нека ја изгледаат земјата на Хананејците, која јас ја давам на синовите на Израел во посед; еден маж според племе, според кланови на нивните татковини ќе ги

испратиш ги, секој водач од нив. И Мојсеј ги испрати од пустината Фаран според гласот на Господ, сите овие мажи беа водачи на синовите на Израел. И ова се нивните имена, од племето Рувим, Самуил син на Закур. Од племето Симеон, Сафат, син на Сури. Од племето Јуда, Халеб, синот на Јефоне. Од племето Исахар, Игал, син на Јосиф. Од племето Ефрем, Авсе син на Навин. Од племето Бенијамин, Фалти, син на Рафу. Од племето Завулон, Гудиел, син Судиев. Од племето на Јосиф, од синовите на Манасија, Гади, син на Суси. Од племето Дан, Амиел син на Гамалиел. Од племето Асир, Сатур, син на Михаил. Од племето Нефтали, Наби, син на Саби. Од племето Гад, Гудиел син на Макхи. Ова се имињата на мажите кои Мојсеј ги испрати да ја извидат земјата, и Мојсеј го нарече Авсе, синот на Навуј, Исус. И Мојсеј ги испрати нив да ја извидат земјата Ханаан, и рече кон нив, одете нагоре низ оваа пустина, и ќе одите нагоре во планината, и ќе ја видите земјата каква е, и народот што живее на неа, дали е силен или слаб, или се малубројни или многубројни. И каква е земјата во која овие живеат, дали е добра или лоша, и какви се градовите во кои овие живеат, дали се тврдини или неутврдени места. И каква е земјата, или богата или неплодна; дали има во неа дрвја, или не; и истрајувајќи ќе земете од плодовите на земјата. И деновите, денови на пролет, претходници на грозјето. И одејќи нагоре, тие ја изгледаа земјата од пустината Син до Роов, влегувајќи во Емат. И тие отидоа нагоре низ пустината и стигнаа до Хеброн, и таму беа Ахиман, и Сесси, и Теламин, потомци на Енах, а Хеброн

беше изграден седум години пред Танин во Египет. И дојдоа до долината на гроздот, и ја изгледаа, и отсекоа оттаму гранка со еден грозд на грозје на неа, и го подигнаа на мотки, и од нарот, и од смоквите. И тоа место го нарекоа Долина на грозд, поради гроздот што го исечоа оттаму синовите на Израел. И тие се вратија оттаму, откако ја истражија земјата, по четириесет дена. И отишле дојдоа кај Мојсеј и Арон и кај целото собрание на синовите на Израел, во пустината Фаран Кадис; и им одговорија збор на нив и на целото собрание, и го покажаа плодот на земјата, и му раскажаа на него, и рекоа, дојдовме во земјата во која нѐ испрати, земја што тече со млеко и мед; и ова е плодот на неа. Но дека смел е народот што живее врз неа, и градовите се тврди, ѕидани, многу големи, и поколението на Енак видовме таму. И Амалик живее во земјата кон Југ, а Хетејот, Евејот, Јевусејот и Аморејот живеат во планинската земја, а Хананејот живее покрај морето и покрај реката Јордан. И Халеб го замолча народот пред Мојсеј и му рече: Не, туку ќе одиме горе и ќе ја наследиме, зашто ние сме моќни и ќе можеме против нив. И луѓето кои заедно отишле горе со него, рекле: Не одиме горе, затоа што не можеме да одиме горе кон тој народ, бидејќи тој е посилен од нас. И тие изнесоа запрепастување за земјата што ја извидуваа кон синовите на Израел, велејќи: Земјата што ја поминавме за да ја извидуваме е земја која ги проголтува жителите на неа, и сите луѓе што ги видовме во неа се мажи од голема големина. И таму видовме ги џиновите, и бевме пред нив како скакулци, но и така бевме пред нив.

14

И откако го подигна гласот целото собрание, народот плачеше цела таа ноќ. И мрмореа на Мојсеја и Аарона сите синови Израелови, и рече кон нив целото собрание: Да умревме во земјата Египет, или во оваа пустина да умревме! И зошто Господ нè внесува во оваа земја да паднеме во војна? Жените наши и децата ќе бидат во пленење; сега значи подобро е да се вратиме во Египет. И рекоа еден на другиот: Да поставиме водач и да се вратиме во Египет. И Мојсеј и Аарон паднаа ничкум пред целото собрание на синовите на Израел. Исус, синот на Навин, и Халев, синот на Ефоније, од оние што ја извидуваа земјата, ги раскинаа своите алишта и им рекоа на целото собрание на синовите на Израел, велејќи: земјата што ја извидувавме е многу, многу добра. Ако Господ нè избере, ќе нè внесе во оваа земја и ќе ни ја даде нам, земја која тече со млеко и мед. Но од Господ не станувајте бунтовници, вие пак не се плашете од народот на земјата, зашто тие се храна за вас, отстапило е времето од нив, а Господ е во нас, не плашете се од нив. И рече целото собрание да ги камењуваат со камења, и славата Господова се појави во облакот врз шаторот на сведоштвото на сите синови Израелови. И рече Господ кон Мојсеј, до кога ќе ме провоцира овој народ? И до кога нема да ми веруваат покрај сите знаци што ги направив меѓу нив? Ќе ги удрам со смрт и ќе ги уништам, и ќе те направам тебе и куќата на твојот татко во голем

народ, и многу поголем отколку овој. И рече Мојсеј кон Господ: Ќе слушне Египет дека ти го изведе овој народ од нив со својата сила. Но и сите жителите на оваа земја слушнале дека ти си Господ во овој народ, кој очи во очи се гледаш, Господе, и облакот твој стои над нив, и во столб од облак ти одиш пред нив денот, и во столб од оган ноќта. И ќе го уништиш овој народ како еден човек, и ќе речат народите колку што го слушнале твоето име, велејќи: поради тоа што Господ не можел да го внесе овој народ во земјата што им се заколнал на нив, ги уништил во пустината. И сега нека биде воздигната силата твоја Господи, на начинот што кажа, велејќи, Господ долготрпелив, и богат во милост, и вистински, отстранувајќи беззаконија и неправди и гревови, и со чистење нема да го очисти виновниот, враќајќи гревови на татковците врз децата до третата и четвртата генерација. Прости го гревот на овој народ според твојата голема милост, како што беше милостив кон нив од Египет до сега. И Господ рече кон Мојсеј: Милостив сум кон нив според твојот збор. Но живеам јас и живее името мое, и славата Господова ќе ја наполни целата земја. Дека сите мажите кои ја виделе славата моја, и знаците што ги направив во Египет, и во пустината, и ме искушаа ова десетти пат, и не слушнаа на гласот мој, навистина нема да ја видат земјата, што им ја заколнав на нивните татковци; но децата нивни што се со мене тука, колку што не знаат добро ниту зло, секој помлад неискусен, на нив ќе ја дадам земјата; а сите што ме разгневија, нема да ја видат неа. А мојот син Калеб,

затоа што друг дух е во него и ме следеше, ќе го внесам во земјата во која влезе таму, и неговото потомство ќе ја наследи. Но Амалик и Хананеецот живеат во долината, утре вратете се и заминете во пустината, по патот кон Црвеното Море. И рече Господ кон Мојсеј и Аарон, велејќи, до кога ова зло собрание? Она што тие самите мрморат пред мене, мрморењето на синовите на Израел, што мрмореа за вас, јас слушнав. Реков на нив: Живеам јас, вели Господ, навистина на кој начин зборувавте во моите уши, така ќе направам на вас. Во оваа пустина ќе паднат вашите тела; и сите ваши пребројани, и вашите пребројани од дваесетгодишен и нагоре, колку што гунгаа против мене; ако вие ќе влезете во земјата врз која ја истегнав мојата рака да ве населам врз неа; освен Калеб син на Ефонија, и Исус синот на Навин. И децата, кои вие рековте дека ќе бидат плачка, јас ќе ги внесам во земјата; и тие ќе ја наследат земјата од која вие се оттргнавте. И вашите тела ќе паднат во оваа пустина. Вашите синови ќе бидат живеејќи во пустината четириесет години; и ќе го носат вашето блудство, додека не се истрошат вашите удови во пустината. Според бројот на деновите колку што ја извидувавте земјата, четириесет дена, ден за годината, ќе ги примите вашите гревови четириесет години; и ќе ја познаете јаросната гневност моја. Јас Господ зборував, навистина така ќе направам на ова зло собрание што се собрало против мене: во оваа пустина ќе бидат уништени и таму ќе умрат. И луѓето, кои Мојсеј ги испрати да ја извидат земјата, и дојдовте промрморија против неа кон

собранието да изнесат зли зборови за земјата, и умреа луѓето кои зборуваа зло против земјата во ударот пред Господа. И Исус, синот на Наве, и Халев, синот на Јефоније, преживеаја од оние луѓе што отишле да ја изгледаат земјата. И Мојсеј им ги зборуваше овие зборови на сите синови Израелови, и народот жалеше многу. И станувајќи рано наутро, тие отидоа горе кон врвот на планината, велејќи: Еве, ние ќе одиме горе кон местото за кое рече Господ, зашто згрешивме. И рече Мојсеј, зошто вие го преступувате зборот Господов? Нема да ви биде благополучно. Не одете горе, зашто Господ не е со вас, и ќе паднете пред лицето на вашите непријатели. Дека Амалик и Хананејецот се таму пред вас, и ќе паднете од меч, затоа што се свртевте непослушни на Господ, и Господ нема да биде со вас. И присилувајќи се, тие отидоа нагоре на врвот на планината, а ковчегот на заветот на Господ и Мојсеј не се поместија од логорот. И слезе Амалик и Хананејецот што живееше во онаа планина, и ги свртија назад, и ги сечеја до Хорма, и се вратија во логорот.

15

И рече Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе речеш кон нив, кога ќе влезете во земјата на вашата населба, која јас ви ја давам, и ќе направите целосни жртви на Господ, целосна жртва или жртва, да исполните завет, или според доброволно, или на вашите

празници да направите мирис на благоухание на Господ, ако од говедата или од овците. И ќе донесе оној што го принесува дарот свој на Господ жртва од фина брашно, една десеттина од ефа, измешана во масло, во една четвртина од ин. И вино за возлијание, четвртиот дел од ин, ќе направите врз целосното изгорување или врз жртвата. На едното јагне ќе направиш толку многу принос, мирис на благоухание на Господ. И за овенот, кога ќе го направите него во целосна жртва или во жртва, ќе направиш жртва од фино брашно две десетини измешано со масло, третина од хин; И вино во пијна жртва, третина од хин, ќе принесете во пријатен мирис на Господ. Ако и вие направите од говедата целосно жртвоприношение или жртва да исполните завет, или за спасение на Господ, тој ќе принесе на телето жртва од бело брашно три десеттини измешано во масло, половина од хин. И вино за возлијание, половината од ин, принос со мирис на благоухание на Господ. Така ќе направиш на едното теле, или на едниот овен, или на едното јагне од овците или од козите. Според бројот што ќе ги направите, така ќе направите на секое едно, според нивниот број. Секој роденик ќе постапи така, за да принесе такви приноси во мирис на благоухание на Господ. Ако но странец кај вас се додаде во вашата земја, или кој би се појави меѓу вас во вашите генерации, и ќе принесе принос со мирис на благоухание на Господ, на начинот на кој вие го правите, така ќе го направи и собранието на Господ. Еден закон ќе биде за вас и за дошлеците што живеат меѓу вас, вечен закон низ вашите генерации, како вие, така и дошлецот ќе

биде пред Господ. Закон еден ќе биде и право едно ќе биде за вас и за странецот што пребивува меѓу вас. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе кажеш кон нив, кога влегувате вие во земјата, во која јас ве внесувам вас таму, и ќе биде кога јадете вие од лебовите на земјата, ќе одвоите принос одвоен дел на Господ, првина на тестото ваше. Леб ќе одвоите како принос; како принос од вршалиште, така ќе го одвоите него, прв плод од вашето тесто, и ќе дадете на Господ принос низ вашите генерации. Кога ќе згрешите и нема да ги направите сите овие заповеди, кои Господ ги зборуваше кон Мојсеј, како што Господ заповеда кон вас преку раката на Мојсеј, од денот во кој Господ заповеда кон вас и понатаму во вашите генерации, и ќе биде ако од очите на собранието се случи ненамерно, и ќе направи целото собрание едно теле од говеда без мана за целосно жртвување за мирис на благоухание на Господ, и жртва негова и пијна жртва негова според наредбата, и еден јарец од кози за грев. И свештеникот ќе изврши помирување за целото собрание на синовите на Израел, и ќе им биде простено, затоа што тоа е ненамерно, и тие го донесоа својот дар, принос на Господ за нивниот грев пред Господ, за нивните ненамерни гревови. И ќе биде простено на целата конггегација на синовите на Израел и на странецот што престојува кај вас, зашто на целиот народ е ненамерно. Ако една душа згреши ненамерно, ќе принесе една годишна коза за грев. И свештеникот ќе изврши помирување за душата на оној што згрешил неволно и оној што згрешил неволно пред Господ,

да изврши помирување за него. На домородецот меѓу синовите на Израел и на странецот што пребива меѓу нив, еден закон ќе биде за нив, кој ако направи нешто ненамерно. И душа која направи со рака на арогантност од домородните или од прозелитите, Бога овој го провоцира, ќе биде уништена душата онаа од народот нејзин, зашто зборот Господов го презре, и заповедите негови ги расфрли; ќе уништи ќе биде уништена душата онаа, гревот нејзин во неа. И синовите на Израел беа во пустината и најдоа човек што собираше дрва во денот на саботата. И го донесоа него оние што го пронајдоа како собираше дрва во денот на саботата кон Мојсеј и Арон, и кон целото собрание на синовите на Израел. И го ставија во затвор, зашто не одлучија што да направат со него. И Господ зборуваше кон Мојсеј, велејќи: Со смрт нека се умртви тој човек; каменувајте го со камења, целото собрание. И го изведоа сето собрание надвор од камп, и го каменуваше сето собрание со камења надвор од камп, како што заповеда Господ на Мојсеј. И рече Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе речеш кон нив, и нека направат за себе ресни на краиштата на нивните алишта низ нивните генерации, и ќе ставите на ресните на краиштата врвца сина. И тоа ќе ви биде во ресите, и ќе ги видите нив, и ќе се сеќавате на сите заповеди на Господ, и ќе ги правите нив, и нема да се свртите назад по вашите мисли и очите со кои вие блудувате по нив, за да се сеќавате и да ги правите сите мои заповеди, и ќе бидете свети на вашиот Бог. Јас сум Господ, вашиот Бог, кој ве изведе од земјата Египет, за да

бидам ваш Бог, јас Господ, вашиот Бог.

16

И зборуваше Кореј син на Исаар, син на Каат, син на Леви, и Датан и Авирон синови на Елијав, и Он син на Фалет, син на Рувим; и тие се крснаа пред Мојсеј, и луѓе од синовите на Израел педесет и двесте, водачи на собрание, повикани на совет, и луѓе именувани. Се составија против Мојсеј и Аарон, и рекоа: Доволно е за вас, зашто целото собрание, сите се свети, и меѓу нив е Господ, и зошто се издигате над собранието Господово? И кога слушна Мојсеј, падна на лице. И зборуваше кон Коре и кон целото негово собрание, велејќи: Бог посетил и знаел кои се Негови и кои се светите, и ги доближил кон Себе, и оние коишто ги избрал за Себе, ги доближил кон Себе. Ова направете: земете за вас самите кадилници, Кореј и целото негово собрание, и ставете на нив оган, и ставете на нив темјан пред Господ утре; и ќе биде човекот кого Господ го избрал, овој свет; нека ви биде доволно, синови Левиеви. И рече Мојсеј кон Коре: Слушајте ме, синови на Леви. Не е ова мало за вас, дека Богот на Израел ве одвои вас од собранието на Израел, и ве доближи до себе да ги служите службите на шаторот на Господ, и да стоите пред шаторот да им служите на нив? И тој те доближи и сите твои браќа, синовите на Леви, со тебе, а вие барате и свештенство? Така ти и сето твое собрание е собрано кон Бога, а Арон кој е, што мрморите против него?

И Мојсеј испрати да повика Датан и Абирон, синови на Елијаб, и тие рекоа: Нема да одиме горе. Не е ли малку ова, дека ти нѐ изведе во земја што тече со млеко и мед, за да нѐ убиеш во пустината, и дека владееш над нас? Владетел ли си? И ти нѐ внесе во земја што тече со млеко и мед, и ни даде наследство поле и лозја? Дали би ги извадил очите на тие луѓе? Не одиме горе. И Мојсеј се ожалости многу, и рече кон Господ: Не гледај на нивната жртва, не земав ништо што е нивно, ниту повредив некој од нив. И рече Мојсеј кон Корај, освети го твојот собир, и станете подготвени пред Господ ти и Арон и тие утре; И земете секој го својот кадилник, и ставете на нив темјан, и принесете пред Господ секој го својот кадилник, педесет и двесте кадилници, и ти и Арон секој го својот кадилник. И секој ја зеде својата кадилница, и ставија оган на нив, и фрлија темјан на нив, и застанаа покрај вратите на шаторот на сведоштвото Мојсеј и Аарон. И Коре ја собра целата своја заедница против нив кај вратата на Шаторот на сведоштвото, и славата Господова се појави пред целата заедница. И Господ зборуваше кон Мојсеј и Арон, велејќи, одделете се од средината на ова собрание, и ќе ги уништам нив веднаш. И паднаа на нивното лице и рекоа: Боже, Боже на духовите и на сета плот, ако еден човек згрешил, дали гневот на Господ ќе биде врз целото собрание? И Господ зборуваше кон Мојсеј, велејќи, зборувај на собранието, велејќи, повлечете се наоколу од собранието на Корej. И воскресна Мојсеј и отиде кон Датан и Абирон, и заедно со него отидоа сите старешини на Израел. И зборуваше кон собранието,

велејќи: одделете се од шаторите на овие тврди луѓе, и не допирајте ништо од сè што е нивно, за да не загинете заедно со нив во нивниот грев. И тие се оддалечија од шаторот на Коре наоколу, и Датан и Авирон излегоа и стоеја покрај вратите на нивните шатори, и нивните жени, и нивните деца, и нивниот багаж. И рече Мојсеј: Со ова ќе знаете дека Господ ме испрати да ги направам сите овие дела, дека не од себеси. Ако според смртта на сите луѓе ќе умрат овие, ако и според испитувањето на сите луѓе ќе биде надзор над нив, не Господ ме испратил. Но или во видение ќе покаже Господ, и отворајќи ја земјата устата своја, ќе ги проголта нив и нивните куќи, и нивните шатори, и сè што им припаѓа, и ќе слезат живи во пеколот, и ќе знаете дека овие луѓе го предизвикаа Господа. Како но престана да зборува со сите овие зборови, земјата под нив се распукна. И се отвори земјата и ги голтна нив и нивните куќи и сите луѓе што беа со Кореј и нивниот добиток. И слегоа тие и сè што беше нивно, живи во пеколот, и земјата ги покри, и загинаа од средината на собранието. И целиот Израел што беше околу нив побегна од нивниот глас, велејќи: Да не земјата некогаш нè проголта. И оган излезе од Господ и прождре двесте и педесет мажи кои принесуваа темјан.

17

И рече Господ кон Мојсеј и кон Елеазар синот на Арон свештеникот, земете ги бронзените кадилници од

сединатa на изгорените, и тој туѓ оган расфрлете го таму, зашто ги осветија кадилниците на овие грешници со нивните души, и направи ги исковани плочи како покривка за олтарот, зашто беа принесени пред Господ и беа осветени, и станаа за знак на синовите на Израел. И зеде Елеазар, синот на Арон свештеникот, ги бронзените кадилници, колку што донесоа изгорените, и ги додадоа тие како покривка на олтарот, спомен на синовите на Израел, за да не пристапи никој странец, кој не е од семето на Арон, да стави темјан пред Господ; и нема да биде како Корај и неговото востание, како што зборуваше Господ преку раката на Мојсеј кон него. И синовите на Израел гунгаа на следниот ден против Мојсеј и Аарон, велејќи: Вие го убивте народот Господов. И се случи кога се собираше собранието против Мојсеј и Аарон, тие навалија кон шаторот на сведоштвото, и тогаш облакот го покри него, и се појави славата Господова. И влегоа Мојсеј и Аарон пред шаторот на сведоштвото. И зборуваше Господ кон Мојсеј и Арон, велејќи, повлечете се од сединатa на ова собрание, и ќе ги истребам веднаш; и паднаа на нивните лица. И рече Мојсеј кон Аарон: Земи го кадилникот и стави врз него оган од олтарот, и фрли врз него темјан, и однеси брзо во логорот, и направи искупување за нив, бидејќи излезе гнев од лицето на Господ, почна да го уништува народот. И Арон зеде како што му зборуваше Мојсеј, и истрча во собранието, и веќе започнало уништувањето во народот, и фрли тамјан и извршил искупување за народот. И стоеше помеѓу мртвите и живите, и чумата престана. И мртвите во поразот станаа

четиринаесет илјади и седумстотини, одделно од мртвите поради Кореј. И Аарон се врати кон Мојсеј на вратата на шаторот на сведоштвото, и уништувањето престана. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, зборувај им на синовите Израелови, и земи од нив стап, стап според татковските куќи од сите нивни владетели, според нивните татковски куќи, дванаесет стапови, и напиши го името на секој на неговиот стап. И името на Аарон напиши го врз стапот на Леви, бидејќи е еден стап, според племето на куќата на нивните татковини ќе дадат. И ќе ги поставиш во шаторот на сведоштвото, спроти сведоштвото, каде што ќе се откријам на тебе таму. И ќе биде човекот кого ќе го избрам, неговата прачка ќе покрсне, и ќе го отстранам од себе мрморењето на синовите на Израел, кое тие мрморат против вас. И Мојсеј им зборуваше на синовите на Израел, и сите нивни владетели му дадоа стап, по еден стап на секој владетел, според нивните татковини, дванаесет стапови, а стапот на Аарон беше меѓу нивните стапови. И Мојсеј ги положи штаповите пред Господа во шаторот на сведоштвото. И се случи на следниот ден, влегоа Мојсеј и Арон во шаторот на сведоштвото, и еве никна стапот на Арон за домот на Леви, изнесе изданок, процвета со цвеќиња и произведе јадки. И Мојсеј изнесе сите стапови од лицето на Господ кон сите синови на Израел; и тие видоа, и секој го зеде својот стап. И рече Господ кон Мојсеј: Остави ја тапката на Арон пред сведоштвата за чување, како знак за синовите на непослушните, и нека престане нивниот ропот против мене, за да не умрат. И Мојсеј и Аарон направија

како што господ му заповеда на Мојсеја, така направија. И синовите на Израел му рекоа на Мојсеј, велејќи: Еве, ние сме уништени, загинавме, ние сме уништени. Секој оној што се допира до шаторот на Господ умира, дали ќе умреме до крај?

18

И рече Господ кон Аарон, велејќи: Ти и синовите твои и куќата на таткото твој ќе ги земете гревовите на светите работи, и ти и синовите твои ќе ги земете гревовите на свештенството ваше. И твоите браќа, племето Леви, народот на твојот татко, донеси ги кон себе, и нека бидат приклучени кон тебе, и нека ти служат, и ти и твоите синови со тебе пред шаторот на сведоштвото. И ќе ги чуваат твоите стражи и стражите на шаторот. Освен кон светите садови и кон олтарот нема да се приближат, и нема да умрат ниту овие ниту вие. И ќе бидат придодадени кон тебе, и ќе ги чуваат стражите на шаторот на сведоштвото, според сите служби на шаторот, и туѓинецот нема да пристапи кон тебе. И ќе ги чувате светите работи и олтарот, и нема да има гнев меѓу синовите на Израел. И јас ги земав вашите браќа Левитите од средината на синовите Израелови, како дар даден на Господа, за да ги вршат службите на шаторот на сведоштвото. И ти и синовите твои со тебе ќе го чувате вашето свештенство, според сите начини на олтарот и она од внатре на завесата, и ќе ги

служите службите како дар на вашето свештенство, и туѓинецот кој се приближува ќе умре. И Господ му зборуваше на Аарон: Еве, јас ви го дадов чувањето на првите плодови од сите работи што ми се посветени од синовите на Израел. На тебе ти ги дадов како награда, и на твоите синови со тебе, како вечен закон. И ова нека ви биде од освештените свети приноси, од сите нивни дарови, и од сите нивни жртви, и од сета нивна прекршок, и од сите нивни гревови, колку што тие ми враќаат од сите свети работи, на тебе ќе биде и на твоите синови. Во светото на светите ќе ги јадете, секој машки ќе ги јаде, ти и твоите синови, свети ќе ти биде. И ова ќе ви биде првите плодови од нивните дарови, од сите приноси на синовите на Израел. На тебе ги дадов, и на твоите синови и на твоите ќерки со тебе, вечен закон. Секој чист во твојата куќа ќе ги јаде. Сите првини на масло, и сите првини на вино и жито, нивните првини, колку што би дале на Господ, на тебе ги дадов. Сите први плодови од нивната земја, колку што ќе донесат на Господ, ќе бидат твои, секој чист во твојата куќа ќе ги јаде. Секое посветено нешто меѓу синовите на Израел, ќе биде твое. И секое отворање на утроба од секое месо, колку што нудат на Господ, од човек до добиток, ќе биде твое, но со откуп ќе се откупат првородените на луѓето, и првородените на нечистиот добиток ќе ги откупиш. И откупот негов, од месец стар, проценката е пет сикли, според светиот сикал кој е дваесет оболи. Освен првородените телиња и првородените овци, и првородените кози не ќе ги откупиш, свети се, и нивната

крв ќе ја излееш кон олтарот, и маста ќе ја принесеш како принос во мирис на благоухание на Господ. И месото ќе биде твое, како и градниот дел од приносот, и десната рака, ќе бидат твои. Секој принос од светите работи, колку и да одвојат синовите на Израел на Господ, дадов на тебе и на твоите синови и на твоите ќерки со тебе, вечен закон, завет на вечна сол е пред Господ, на тебе и на твоето семе со тебе. И Господ му зборуваше на Арон: Во нивната земја нема да наследиш, и дел нема да имаш меѓу нив, зашто јас сум твој дел и твое наследство меѓу синовите Израелови. И на синовите на Леви, еве, им дадов секој десеток во Израел како наследство, наместо нивните служби, колку што тие служат служба во шаторот на сведоштвото. И синовите на Израел повеќе нема да приближуваат до шаторот на сведоштвото, за да не навлечат смртоносен грев. И ќе служи Левитот самиот служењето на шаторот на сведоштвото, и тие ќе ги земат гревовите нивни, вечен закон во нивните родови, и меѓу синовите на Израел нема да наследат наследство. Затоа што десетоците на синовите Израелови, колку што ќе ги одвојат на Господа како принос, им ги дадов на Левитите во наследство, поради ова им кажав на нив: меѓу синовите Израелови нема да наследат наследство. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, и на Левитите ќе зборуваш, и ќе речеш кон нив, ако земете од синовите на Израел десетокот, што дадов вам од нив во наследство, и ќе одвоите вие од него принос на Господ, десеток од десетокот. И ќе ви се сметаат вашите одвојувања како жито од вршалиште и одвојување од лин за вино. Така ќе ги одвоите

нив и вие од сите приноси Господови, од сите ваши десетоци што ќе ги примите од синовите Израелови, и ќе дадете од нив принос на Господ, на Аарон свештеникот. Од сите ваши дарови ќе одвоите принос на Господа, односно од сите први плодови посветениот дел од нив. И ќе им кажеш: Кога ќе ги земете првите плодови од него, тоа ќе им се смета на Левитите како плод од гумното и како плод од линот. И ќе го јадете на секое место, вие и вашите домови, затоа што оваа е ваша награда наместо вашите служби во шаторот на сведоштвото. И нема да земете грев преку тоа, затоа што ќе одземете првите плодови од него, и светите работи на синовите на Израел нема да ги оскверните, за да не умрете.

19

И зборуваше Господ кон Мојсеј и Аарон, велејќи: ова е разликата на законот, колку што заповеда Господ, велејќи: зборувај на синовите на Израел и нека земат кон тебе јуница црвена без мана, која нема во себе мана, и на која не е ставен јарем. И ќе ја дадеш на свештеникот Елеазар, и ќе ја изведат надвор од камп на чисто место, и ќе ја заколат пред него. И ќе земе Елеазар од нејзината крв, и ќе поскропи спроти лицето на шаторот на сведоштвото од нејзината крв седум пати. И ќе ја изгорат пред него, и кожата и месото нејзино и крвта нејзина со ѓубрето нејзино ќе бидат изгорени. И свештеникот ќе земе кедрово дрво,

исоп и скерлетно, и ќе ги фрлат во средината на горењето на јуницата. И свештеникот ќе ги измие своите облеки и ќе го окапе своето тело со вода, и потоа ќе влезе во логорот, и свештеникот ќе биде нечист до вечерта. И тој што ја гори неа ќе ги измие своите облеки, и ќе го окапе своето тело, и ќе биде нечист до вечерта. И ќе собере чист човек пепелта на јуницата и ќе ја стави надвор од камп на чисто место, и ќе биде за собранието на синовите на Израел за чување, вода на прскање, очистување е. И оној што ја собира пепелта на јуницата ќе ги измие своите облеки и ќе биде нечист до вечер, и ќе биде за синовите на Израел и за дојденците што живеат меѓу нив вечен закон. Тој што се допира до умрениот од која било човечка душа, нечист ќе биде седум денови. Овој ќе биде очистен на третиот ден и на седмиот ден, и ќе биде чист, но ако не биде очистен на третиот ден и на седмиот ден, нема да биде чист. Секој кој се допира до умрениот од душата на човекот, ако умре и не биде очистен, го оскверни шаторот на Господ, таа душа ќе биде уништена од Израел, затоа што водата на прскање не беше прскана врз него, нечист е, уште неговата нечистотија е во него. И ова е законот: ако човек умре во куќа, секој што влегува во куќата и сè што е во куќата ќе биде нечисто седум дена. И секој отворен сад на кој нема врска врзана врз него, нечист е. И секој кој би се допрел на лицето на полето до убиен или мртов или човечка коска или гроб, седум дена ќе биде нечист. И ќе земат за нечистиот од пепелта на изгорената за очистувањето, и ќе излеат врз неа жива вода во сад. И ќе земе исоп, и ќе потопи во водата

човек чист, и ќе поскропи врз куќата, и врз садовите, и врз душите, колку што би биле таму, и врз допрениот од коската човечката, или од ранетиот, или од умрениот, или од гробот. И чистиот ќе поскропи врз нечистиот во третиотден и во седмиотден, и ќе биде очистен во седмиотден, и ќе ги измие своите облеки, и ќе се искапе со вода, и ќе биде нечист до вечерта. И човекот кој би се оскверни и не се очисти, таа душа ќе биде уништена од средината на собранието, зашто ги оскверни светите работи на Господ, бидејќи водата на прскање не беше прскана врз него, нечист е. И ќе биде на вас вечен закон, и оној кој прска вода за очистување ќе ги измие своите облеки, и оној кој се допира до водата за очистување ќе биде нечист до вечерта. И секој што ако го допре нечистиот негов, нечисто ќе биде, и душата која допира, нечиста ќе биде до вечерта.

20

И дојдоа синовите на Израел, целото собрание, во пустината Син, во првиот месец, и народот остана во Кадеш; и таму умре Маријам, и таму беше погребана. И немаше вода за собранието, и се собраа против Мојсеј и Аарон. И народот се караше со Мојсеј, велејќи: Да умревме во уништувањето на нашите браќа пред Господ! И зошто ја донесовте заедницата Господова во оваа пустина за да нè убиете нас и нашиот добиток? И зошто ова? Ви нè извадивте нас од Египет, да дојдеме во ова лошо место; место каде

што не се сее, ниту смокви, ниту лозја, ниту нарови, ниту има вода за пиење. И дојдоа Мојсеј и Аарон од лицето на собранието кон вратата на шаторот на сведоштвото, и паднаа ничкум, и им се појави славата Господова. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, земи го тојагот твој, и собери го собранието ти и Арон братот твој, и зборувајте кон карпата пред нив, и ќе даде водите нејзини, и ќе изнесете на нив вода од карпата, и ќе напојте го собранието и добитокот нивен. И Мојсеј го зеде стапот пред Господ, како што заповеда Господ. И Мојсеј и Аарон го собраа собранието пред карпата, и им рече: Слушајте ме, непослушни, зар не од оваа карпа ќе ви изведеме вода? И подигнувајќи ја раката, Мојсеј ја удри карпата со стапот двапати, и излезе многу вода, и пиеше собранието и нивниот добиток. И рече Господ кон Мојсеј и Аарон, дека не веруваше да ме осветите пред синовите Израелови, поради ова вие нема да го внесете ова собрание во земјата што им ја дадов. Ова е водата на Противречноста, зашто синовите на Израел беа навредени пред Господ, и тој беше посветен меѓу нив. И Мојсеј испрати гласници од Кадеш кон царот на Едом, велејќи: Ова вели твојот брат Израел, ти знаеш за сиот труд што нè снајде. И нашите татковци слегоа во Египет, и престојувавме во Египет многу денови, и Египќаните нè малтретираа нас и нашите татковци. И ние извикавме кон Господ, и Господ го слушна нашиот глас, и испративши гласник, тој нè изведе од Египет; и сега ние сме во градот Кадеш, од дел на твоите граници. Ќе поминеме низ земјата твоја, нема да поминеме низ полиња, ниту низ лозја, ниту

ќе пиеме вода од јамата твоја, по кралскиот пат ќе одиме, нема да свртиме десно ниту лево, додека не ги поминеме границите твои. И Едом му рече: Нема да поминеш низ мене, инаку ќе излезам во војна против тебе. И синовите на Израел му велат: Покрај планината ќе поминеме, но ако пиеме од твојата вода, јас и мојот добиток, ќе ти платиме, но тоа не е ништо, покрај планината ќе поминеме. Тој но рече: Нема да поминеш низ мене, и излезе Едом да го пресретне со голема војска и со силна рака. И Едом не сакаше да му дозволи на Израел да помине низ неговите граници, и Израел се отстрани од него. И тие заминаа од Кадеш, и дојдоа синовите на Израел, целото собрание, во планината Хор. И рече Господ кон Мојсеј и Аарон во Ор, планината на границите на земјата Едом, велејќи, нека се придружи Аарон кон својот народ, зашто нема да влезете во земјата која ја дадов на синовите Израелови, затоа што ме разгневивте при водата на кавгата. Земи го Арон и Елеазар, синот негов, и изведи ги на планината Ор пред целото собрание, и соблечи го Арон од одеждата негова, и облечи го Елеазар, синот негов, и Арон, откако ќе биде додаден, нека умре таму. И направи Мојсеј како што му заповеда Господ, и го изведе него на планината Хор, пред целото собрание, и го соблече Арон од неговите алишта, и ги облече на Елеазар неговиот син; и умре Арон на врвот на планината; и слегоа Мојсеј и Елеазар од планината. И виде целото собрание дека умре Арон, и го оплакуваа Арон триесет дена целата куќа Израелова.

21

И слушна Хананејскиот крал Арад, кој живееше во пустината, дека Израел дошол по патот Атареин, и војуваше против Израел, и зеде од нив заробеници како плен. И се помоли Израел со завет на Господ и рече: Ако ми го предадеш овој народ под власт, ќе го уништам целосно него и неговите градови. И Господ го слушна гласот на Израел и го предаде Хананејецот под нивна власт, и го уништи него и неговите градови, и го нарекоа тоа место Проклетство. И тргнувајќи од планината Хор по пат кон Црвеното Море, тие заобиколија земјата Едом; и народот се обесхрабри на патот. И народот зборуваше против Бога и против Мојсеја, велејќи: Зошто ова? Ти нè изведе од Египет за да нè убиеш во пустината? Дека нема леб, ниту вода; но нашата душа се огади на овој празен леб. И Господ испрати во народот смртоносни змии, и тие го каснаа народот, и умре голем број народ од синовите Израелови. И кога народот дојде кај Мојсеј, велеа: Згрешивме, зашто зборувавме против Господа и против тебе. Помоли се, значи, кон Господа, и нека ја отстрани од нас змијата. И се помоли Мојсеј кон Господ за народот, и рече Господ кон Мојсеј: Направи за себе змија и стави ја на знак, и ќе биде ако змија каса човек, секој кој е каснат, видејќи ја, ќе живее. И Мојсеј направи бронзена змија и ја постави на знак, и се случуваше кога змија каснуваше човек и тој погледнеше кон бронзената змија, тојживееше. И синовите на Израел тргнаа и се населија во

Овот. И откако тргнале од Овот, тие се населиле во Ахалга од онаа страна во пустината, која е спрема Моав, кон изгрејсонцето. И оттаму заминаа и се населија во долината Заред. И оттаму, откако тргнаа, тие разбија шатори отаде Арнон во пустината, која се протега од границите на Аморејците, бидејќи Арнон е граница на Моав, меѓу Моав и Аморејците. Поради ова се вели во книгата, војната на Господ ја запали Зоов и потоците Арнон. И ги постави јарците да се населат во Ер и тоа е приложено кон границите на Моав. И оттаму тој бунар, ова е бунарот за кој Господ рече кон Мојсеј: Собери го народот и ќе им дадам вода да пијат. Тогаш пееше Израел оваа песна на студенецот, почнете нему студенец, ископаа го владетелите, изсекоа го царевите на народите во нивното царство, во нивното владеење; и од студенец во Матана, и од Матана во Нахалиел, и од Нахалиел во Вамот, и од Вамот во Јахаз, која е во полето на Моав, од врвот на ископаното, она што гледа кон лицето на пустината. И Мојсеј испрати амбасадори кон Сихон, крал на Аморејците, со мирни зборови, велејќи: ќе поминеме низ твојата земја, по патот ќе одиме; нема да свртиме ниту во поле, ниту во лозје; нема да пиеме вода од твојот бунар; по кралскиот пат ќе поминеме, додека не ги поминеме твоите граници. И Сион не му дозволи на Израел да помине низ неговите граници, и Сион ги собра сите свои луѓе, и излезе да се бори против Израел во пустината, и дојде во Јаса, и се подреди за битка против Израел. И Израел го удри со меч и ја заседоа неговата земја од Арнон до Јабок, до синовите на Амон,

зашто Јазер е граница на синовите на Аман. И Израел ги зеде сите овие градови, и Израел живееше во сите градови на Аморејците, во Есевон и во сите градови што граничеа со него. Е зашто Есебон, градот на Сион царот на Аморејците е, и тој војуваше против царот на Моаб порано, и зедоа ја целата негова земја, од Ароер до Арнон. Поради ова ќе речат загонеткарите, дојдете во Есевон, за да биде изграден и подигнат градот Сион; зашто оган излезе од Есевон, пламен од градот Сион, и прождре до Моав, и голтна столбовите на Арнон. Тешко тебе Моав, загина народе на Хемош; беа предадени синовите нивни да се спасат, и ќерките нивни заробеници на царот на Аморејците Сион, и семето нивно ќе загине, Есевон до Дајвон; и жените уште дополнително запалија оган врз Моав. Израел се насели во сите градови на Аморејците. И Мојсеј испрати да ја изгледа Јазир, и тие ја заседоа неа и нејзините села, и го истераа Аморејецот што живееше таму. И откако се вратија, тие тргнаа нагоре по патот кон Васан, и Ог, царот на Васан, излезе да ги пресретне, и сите негови луѓе за војна во Едраин. И рече Господ кон Мојсеј: Не се плаши од него, зашто во твоите раце го предадов него и сите негови луѓе и сета негова земја, и ќе му направиш како што му направи на Сион, царот на Аморејците, кој живееше во Есевон. И го удрија него и неговите синови и сите негови луѓе, додека не остави ниту еден преживеан, и ја наследија неговата земја.

22

И синовите на Израел заминаа и се стопанија на запад од Моав, покрај Јордан, наспроти Ерихон. И видувајќи Валак, синот на Сепфор, сè што направи Израел на Аморејците, и се уплаши Моав од народот многу зашто многу беа; и се вознемири Моав од лицето на синовите на Израел. И рече Моав на советот на старешините на Мадијам: Сега ова собрание ќе ги излиже сите околу нас, како што телето ги излижува зелените работи од полето. А Валак, син на Сепфор, цар на Моав, беше во тоа време. И испрати амбасадори кон Валаам, син на Веор од Фатура, кој е на реката на земјата на синовите на неговиот народ, да го повика него, велејќи: Еве, народ излегол од Египет, и еве, покрил го изгледот на земјата, и овој седи држејќи се до мене. И сега дојди овде и проколни ми го овој народ, зашто тој е силен или ние, ако можеме да ги удриме од нив, и ќе ги истерам од земјата, зашто знам дека оние што ти ги благословиш, се благословени, и оние што ти ги проколнеш, се проколнати. И отиде советот на старешините на Моав и советот на старешините на Мидијан, и пророштвата во нивните раце; и дојдоа кај Валаам и му кажаа зборовите на Валак. И рече кон нив: Преноќете тука ноќва, и ќе ви одговорам за работите што ќе ми ги каже Господ. И владетелите на Моав останаа кај Валаам. И дојде Бог кон Валаам и му рече: Што сакаат овие луѓе кај тебе? И рече Валаам кон Бога, Валак син на Сепфор, крал на Моав, ги испрати нив кон мене, велејќи, еве народ излегол од Египет, и го покрил лицето на земјата, и овој седи држејќи се до мене, и сега дојди проколни ми го него, ако тогаш ќе можам

да го ударам него, и ќе го истерам него од земјата. И Бог рече кон Валаам: Нема да одиш со нив, ниту ќе го проколнеш народот, зашто тој е благословен. И откако станал Валаам наутро, им рече на владетелите на Валак: Заминете кон вашиот господар, Бог не ми дозволува да одам со вас. И кога се крената владетелите на Моав, дојдоа кај Валак и рекоа: не сака Валаам да оди со нас. И Балак додаде уште да испрати повеќе владетели, и почесни од овие. И дојдоа кај Валаам, и му велат: ова вели Валак, синот на Сепфор: те молам да не се двоумиш да дојдеш кај мене. Почесно ќе те почитувам, и што и да кажеш ќе ти направам, и дојди проколни ми го овој народ. И одговори Валаам и рече на владетелите на Валак: Ако ми даде Валак полна куќа од сребро и злато, нема да можам да престапам зборот на Господ Бог, да направам тоа мало или големо според мојот ум. И сега останете тука и вие оваа ноќ, и јас ќе знам што Господ ќе додаде да ми зборува. И дојде Бог кон Валаам ноќе, и му рече: ако овие луѓе дојдоа да те повикаат, стани и оди со нив, но зборот што ќе ти го кажам, тоа ќе го направиш. И станувајќи Валаам наутро, го наседла магарето свое и отиде со владетелите на Моав. И се разгневи со гнев Бог зашто отиде тој; и се крена гласникот на Бог да го оклевети него; и тој јавал на неговото магаре, и двајцата негови слуги со него. И видејќи магарето го гласникот на Бога стоејќи против на патот, и мечот извлечен во раката негова, магарето се сврте од патот и одеше во полето; и го удри магарето со стапот негов за да го исправи него на патот. И застана гласникот на Бога во

браздите на лозјата, ограда оттука и ограда оттаму. И кога магарето го виде гласникот на Бога, се притисна кон ѕидот, и ја згмечи ногата на Валаам кон ѕидот, и тој додаде уште да ја удри. И гласникот на Бога продолжи, и отишол застана на тесно место, во кое не беше можно да се свртне десно или лево. И видувајќи магарето го гласникот на Бога, се сврте под Валаам; и се разгневи Валаам, и го удираше магарето со стапот. И Бог ги отвори устата на магарето, и му вели на Валаам: Што ти направив, зашто ме удри трет пат? И рече Валаам на магарето: Зашто ме исмејуваше, и ако имав меч во раката, веќе би те пробол. И магарето му вели на Валаам, не сум ли јас твоето магаре на кое јавеше од твојата младост до денешниот ден? Не ќе презреш дека презирајќи ти го направив ова вака? А тој рече, не. Бог ги открил очите на Валаам, и тој гледа гласник на Господ што стои против во патот, и меч извлечен во раката негова, и наведнувајќи се се поклонил со лицето негово. И му рече гласникот на Бога, зошто го удри твоето магаре овој трет пат? И ете јас излегов против тебе, зашто патот твој не е правилен пред мене, и магарето кога ме виде, се отстрани од мене овој трет пат. И ако не сврташе настрана, сега значи тебе навистина те убив, а неа би ја зачувал. И рече Валаам на гласникот Господов, згрешив, зашто не знаев дека ти ми се спротивстави на патот во средба; и сега ако не ти е доволно, ќе се вратам. И рече гласникот на Бога кон Валаам, оди заедно со луѓето; но зборот што ако ти го кажам на тебе, тоа ќе чуваш да го зборуваш. И отиде Валаам со владетелите на Валак. И слушајќи Балак дека

дојде Балаам, излезе во средба со него, во град Моав, кој е на границите на Арнон, кој е од дел на границите. И рече Балак кон Валаам, не испратив кон тебе да те повикам? Зошто не доаѓаше кај мене? Навистина нема да можам да те почествувам? И рече Валаам кон Валак, ете дојдов кон тебе сега; способен ќе бидам да зборувам нешто? Зборот што ако го фрли Бог во мојата уста, тоа ќе го зборувам. И отиде Валаам со Валак, и дојдоа во градови на населби. И Балак жртвувал овци и телиња, и испратил на Валаам и на владетелите што беа со него. И се случи наутро, и Балак го зеде Валаам, го изведе на столбот на Ваал, и му покажа оттаму дел од народот.

23

И Валаам му рече на Валак: Изгради ми овде седум олтари и подготви ми овде седум телиња и седум овнови. И Балак направи на начинот што му рече Валаам, и принесе теле и овен на олтарот. И рече Валаам кон Валак: Застани кај жртвата твоја, и ќе одам ако Бог ќе ми се појави во средба, и зборот што ќе ми го покаже, ќе ти го објавам. И застана Валак кај жртвата негова. И Валаам отиде да го прашува Богот, и отиде право, и Богот му се појави на Валаам, и Валаам му рече: Ги подготвив седумте олтари и принесов теле и овен на олтарот. И Бог фрли збор во устата на Валаам, и рече, свртувајќи се кон Валак: Така ќе зборуваш. И се врати кон него, и тој стоеше на неговите жртвени

приноси, и сите владетели на Моав со него, и дојде Божјиот дух врз него. И земајќи ја неговата парабола, рече: Од Месопотамија ме повика Балак, царот на Моав, од планините од исток, велејќи: Дојди, проколни ми го Јаков, и дојди, проколни ми го Израел. Што да проколнам кого Господ не проколнува? Или што да проколнам кого не проколнува Бог? Затоа од врвот на планините ќе го видам него, и од ридовите ќе го набљудувам него, ете народот сам ќе живее, и меѓу народите нема да се смета. Кој точно го изброил семето на Јаков, и кој ќе ги изброи племињата на Израел? Нека умре душата моја меѓу душите на праведните, и нека стане семето мое како семето на овие. И рече Балак кон Валаам, што си ми направил? Во проклетство на непријателите мои те повикав, и еве ти благослови со благослов. И рече Валаам кон Валак: Зар не ќе чувам да зборувам само она што Бог ќе ми стави во уста? И рече кон него Балак: Дојди уште со мене на друго место од каде што нема да го видиш него оттаму, туку само некој дел негов ќе видиш, а сите нема да ги видиш, и проколни ми го него оттаму. И го зеде него на полска стражарница на издлабениот врв, и таму изгради седум олтари, и принесе теле и овен на олтарот. И рече Валаам кон Валак: Застани врз твоите жртви, а јас ќе одам да го прашам Бога. И Бог го сретна Валаам, и му вметна збор во устата, и рече: Врати се кон Валак, и ова ќе го кажеш. И се врати кон него, а тој стоеше над неговата целосно изгорена жртва, и сите владетели на Моав со него, и Балак му рече: Што зборуваше Господ? И земајќи ја својата парабола, рече: Стани, Балак, и

слушај, дај ухо, сведоку, сине на Сепфор. Бог не е како човек да лаже, ниту како син на човек да биде заканет, тој кога рече, нема ли да направи? Ќе зборува, и нема да остане? Ете, преземал сум да благословувам, ќе благословам и нема да се вратам. Нема да има мака во Јаков, ниту ќе се види болка во Израел, Господ неговиот Бог е со него, славата на владетелите е во него. Бог што го извел од Египет, како слава на еднорог му е. Не, зашто нема волшебство во Јаков, ниту гатање во Израел. Во соодветно време ќе биде кажано на Јаков и на Израел што ќе изврши Бог. Ете, народот како лавче ќе се крене и како лав ќе се возгордее, нема да спие додека не изеде плен и не испие крв на ранетите. И рече Балак кон Валаам: Ниту со проколнувања да ми го проколнеш него, ниту благословувајќи да го благословиш него. И одговарајќи, Валаам рече на Валак: Не ти зборував велејќи: Зборот што Бог ќе го зборува, тоа ќе го направам? И рече Балак кон Балаам: Дојди, ќе те земам на друго место, ако ќе му угоди на Бога, и проколни ми го оттаму. И Валак го зеде Валаам на врвот на Фогор, кој се протега кон пустината. И рече Валаам кон Валак: Изгради ми овде седум олтари и подготви ми овде седум телиња и седум овнови. И направи Балак како што му рече Валаам, и принесе теле и овен на олтарот.

24

И видувајќи Валаам дека добро е пред Господ да го

благослови Израел, не отиде според обичајот негов на средба со птиците, и го сврте лицето негово кон пустината. И подигнувајќи ги очите свои, Валаам го гледа Израел вотабориран според племињата, и дојде врз него Божјиот дух. И земајќи ја параболата своја, рече, вели Валаам син на Веор, вели човекот што вистински гледа, вели слушајќи зборови на силниот, кој видување од Бог виде во сон, откривени негови очи. Како убави се домовите твои Јаков, шаторите твои Израел· Како долини што засенуваат, и како градини на река, и како шатори што ги постави Господ, и како кедри покрај води. Ќе излезе човек од неговото семе, и ќе владее над многу народи, и ќе биде воздигнато царството Гог, и ќе се зголеми неговото царство. Бог го изведе од Египет, како слава на еднорог му е, ќе ги изеде народите на неговите непријатели, и нивните дебели делови ќе ги исцица до срцевина, и со своите стрели ќе го прострела непријателот. Легнат одмори како лав, и како младенче - кој ќе го подигне него? Оние што те благословуваат, се благословени, и оние што те колнат, се проколнати. И се разгневи Балак на Балаам и ги удри рацете свои, и рече Балак кон Балаам: Да го проколнеш непријателот мој те повикав, а еве, благословувајќи благослови трет пат ова. Сега, затоа, бегај на твоето место. Реков дека ќе те почестам, но сега Господ те лиши од слава. И рече Валаам кон Валак, не и на твоите гласници кои ги испрати кон мене зборував, велејќи, ако ми даде Валак полна неговата куќа од сребро и злато, нема да можам да го престапам зборот Господов да направам тоа добро или зло

од себе самиот, што и да рече Бог, тоа ќе кажам. И сега, еве, ќе заминам во мојот крај. Дојди, ќе ти советувам што ќе му направи овој народ на твојот народ на крајот на деновите. И откако ја зеде неговата парабола, рече: Вели Валаам син на Веор, вели човекот кој вистински гледа, слушајќи зборови Божји, знаејќи знаење од Највисокиот, и визија Божја видувајќи во сон; откривени неговите очи. Ќе му покажам нему, но не сега, ќе благословам, но не се приближува. Ќе изгрее ѕвезда од Јаков, ќе се издигне човек од Израел, и ќе ги скрши водачите на Моав, и ќе ги оплени сите синови на Сет. И Едом ќе биде наследство, и наследство ќе биде Исав, непријателот негов, а Израел дејствуваше со сила. И ќе се разбуди од Јаков и ќе уништи оној што е спасен од градот. И видејќи го Амалик, и земајќи ја својата парабола, рече: Амалик е почеток на народите, и нивното семе ќе загине. И видувајќи го Кенејците, и земајќи ја параболата негова, рече: силна е населбата твоја; и ако ставиш во карпа гнездото твое, и ако стане на Веор гнездо лукавство, Асирците ќе те заробат. И видејќи го Ог и земајќи ја неговата парабола, рече: О, о, кој ќе живее кога Бог ќе постави овие работи? И ќе излезе од раката на Китиаите, и ќе ја измачат Асирија, и ќе ги измачат Евреите, и тие едногласно ќе загинат. И Валаам стана и отиде, вративши се на своето место, а Валак отиде кон себе.

25

И престојуваше Израел во Сатеин, и беше оскрнавен народот да блудствува кон ќерките на Моав. И тие ги повикаа нив на жртвите на нивните идоли; и народот јадеше од нивните жртви, и тие се поклонија на нивните идоли; И Израел се предаде на Ваал Фегор; и Господ се разгневи со гнев на Израел. И рече Господ на Мојсеј: Земи ги сите водачи на народот и погуби ги пред Господ наспроти сонцето, и ќе се одврати гневот на јароста на Господ од Израел. И рече Мојсеј на племињата Израелови: Убијте секој го својот сопствен што се посвети на Ваал-фегор. И еве, човек од синовите на Израел дојде и го доведе братот свој кај Мадјанитката пред Мојсеј и пред целото собрание на синовите на Израел; а тие плачеа кај вратата на шаторот на сведоштвото. И видувајќи Финеас син на Елеазар син на Аарон свештеникот, тој се крена од средината на собранието, и земајќи копје во раката, влезе зад човекот Израелецот во шаторот, и ги прободе двајцата, и човекот Израелецот и жената низ нејзината утроба; и престана ударот од синовите на Израел. И станаа мртвите во plagata четири и дваесет илјади. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, Финеас синот на Елеазар синот на Аарон свештеникот ја запре мојата гневност од синовите на Израел, во тоа што ја ревнуваше мојата ревност меѓу нив, и не ги уништив синовите на Израел во мојата ревност. Така реков, еве јас му давам нему завет на мир, и ќе биде негов и на неговото семе по него завет на вечно свештенство, заради она за што беше ревносен кон неговиот Бог, и направи помирување за синовите на Израел. Името на

човекот Израелецот што беше ударен со Мадјанитката беше Замбри, син на Салмон, владетел на куќата на семејството на Симеон. И името на жената Мидјанитка која беше убиена, Хазби, ќерка на Сур, владетел на народот Омот; таа е од куќата на семејството од Мидјан. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, велејќи, бидете непријателски кон Мадијанците и удрете ги нив, затоа што тие се непријателски кон вас со измама, колку што ве измамуваат преку Фогор, и преку Хазби ќерката на владетелот на Мадијам, нивната сестра, таа што беше ударена во денот на ударот поради Фогор.

26

И се случи после ударот, и Господ зборуваше кон Мојсеј и кон Елеазар свештеникот, велејќи, земи броење на целото собрание на синовите на Израел од дваесетгодишен и нагоре според куќите на нивните татковци, секој што излегува да се строи за битка во Израел. И зборуваше Мојсеј и Елеазар свештеникот во Аработ Моавски на Јордан кај Ерихон, велејќи, од дваесет години и нагоре, на начинот што заповеда Господ на Мојсеј; и синовите Израелови кои излегоа од Египет, Рувим првороден Израелов; а синовите на Рувим Енох, и народот на Енох; на Фалу, народот на Фалуј. На Асрон, народот на Асронеи, на Харми, народот на Харми. Овие се народите на Рувим, и нивниот попис изнесуваше четириесет и три илјади седумстотини и

триесет. И синовите на Палу беа Елијаб. И синовите на Елијаб, Намуел, и Датан, и Абирон, овие повикани на собранието, овие се оние кои се кренале против Мојсеј и Аарон во собранието на Корах, во востанието против Господ. И отворајќи ја земјата устата нејзина, ги голтна нив и Корај, во смртта на собранието негово, кога огнот ги изеде педесетте и двестете, и станаа знак; а синовите на Корај не умреа. И синовите на Симеон, народот на синовите на Симеон: на Намуил, народот Намуилски; на Јамин, народот Јамински; на Јахин, народот Јахински; на Зара, народот Зараски; на Саул, народот Саулски. Овие се народите на Симеон од нивниот попис, дваесет и две илјади и двесте. Синовите на Јуда беа Ер и Онан, но Ер и Онан умреа во земјата Ханаан. И станаа синовите на Јуда според нивните родови: на Шилом, народот Шелонски; на Фарес, народот Фаресиски; на Зара, народот Зараиски. И станаа синовите на Фарес: на Асрон, народот Асронски; на Јамун, народот Јамунски. Овие народи на Јуда според нивното испитување, седумдесет и шест илјади и петстотини. И синовите на Исахар според нивните родови: на Тола, родот Толаитски; на Фуа, родот Фуаитски; на Јасув, родот Јасувитски; на Самрам, родот Самрамитски. Овие се народите на Исахар од нивниот попис, шеесет и четири илјади и четиристотини. Синовите на Завулон според нивните кланови: на Сарад, народот Сарадитски; на Алон, народот Алонитски; на Алел, народот Алелитски. Овие се народите на Завулон од нивниот попис, шеесет илјади и петстотини. Синовите на Гад според нивните родови: на Сафон, родот

Сафонски; на Анги, родот Ангиски; на Суни, родот Суниски; на Азени, родот Азениски; на Ади, родот Адиски; на Ароди, родот Ароадски; на Ариел, родот Ариелски. Овие се народите на синовите на Гад според нивниот попис: четириесет и четири илјади и петстотини. Синовите на Ашер според нивните кланови: на Јамин, народот Јаминит; на Јесу, народот Јесуит; на Барија, народот Баријаит. На Кобер, народот на Коберијците; на Мелхиел, народот на Мелхиелијците. И името на ќерката на Асир беше Сара. Овие се народите на Ашер од нивниот попис, четириесет и три илјади и четиристотини. Синовите на Јосиф според нивните кланови, Манасија и Ефрем. Синови на Манасија. На Махир, народот Махирски; и Махир роди го Галад; на Галад, народот Галадски. И овие се синовите на Галаад: Ахиезер, народот Ахиезерит; на Хелег, народот Хелегит. На Есриел, народот Есриелски; на Сихем, народот Сихемски; на Шемаер, народот Шемаерски; и на Офер, народот Оферски. И на Салпаад, синот на Офер, не му се родија синови, туку ќерки, и ова се имињата на ќерките на Салпаад: Мала, Ноуа, Егла, Мелха и Терса. Овие се народите на Манасија од нивниот попис, педесет и две илјади и седумстотини. И овие се синовите на Ефраим: на Сутала, народот Суталаните; на Танах, народот Таначите. Овие се синовите на Сутала, на Еден, народот Едени. Овие се народите на Ефраим од нивниот попис, триесет и две илјади и петстотини, овие се народите на синовите на Јосиф според нивните народи. Синовите на Бенјамин според нивните кланови: на Бале, кланот на Балитите, на Асувир, кланот на

Асувиритите, на Јахиран, кланот на Јахиранитите. На Софан, народот на Софан. И синовите на Бале станаа Адар и Ноеман; на Адар, народот Адари, и на Ноеман, народот Ноемани. Овие се синовите на Бењамин според нивните родови од нивниот попис, триесет и пет илјади и петстотини. И синовите на Дан според нивните племиња: на Самах, племето на Самаитите, овие се племињата на Дан според нивните племиња. Сите народи на Самеи според нивниот преглед, шеесет и четири илјади и четиристотини. Синовите на Нефтали според нивните племиња: на Асиел, племето Асиелско; на Гауни, племето Гаунско. На Јесер, народот Јесери; на Селем, народот Селеми. Овие се народите на Нефтали според нивниот попис, четириесет илјади и триста. Ова е пописот на синовите на Израел: шестстотини илјади и илјада и седумстотини и триесет. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: на овие ќе се подели земјата, да наследат според број на имиња. На повеќето ќе го зголемиш наследството, а на помалкуте ќе го намалиш нивното наследство, на секој, според тоа како што беа пребројени, ќе му биде дадено нивното наследство. Преку жребија ќе биде поделена земјата на имињата, според племињата на нивните татковини ќе наследат. Од жребот ќе го поделиш нивното наследство помеѓу многуте и малкуте. И синовите на Леви според нивните родови: на Герсон, родот Герсонски; на Каат, родот Каатски; на Мерари, родот Мерариски. Овие се народите на синовите на Леви: народот Лобени, народот Хеброни, народот Коре и народот Муси, а Каат роди Амрам. А името на неговата

жена беше Јохабед, ќерка на Леви, која ги роди овие на Леви во Египет, и му роди на Амрам Арон и Мојсеј, и Маријам, нивната сестра. И му се родија на Арон Надаб, и Абиуд, и Елеазар, и Итамар. И умре Надаб и Авиуд кога тие принесоа туѓ оган пред Господ во пустината Синај. И станаа од нивниот преглед дваесет и три илјади, секој машки од еден месец и нагоре; зашто не беа пребројени заедно меѓу синовите на Израел, затоа што не им се дава наследство меѓу синовите на Израел. И ова е пописот на Мојсеј и Елеазар, свештеникот, кои ги пописаа синовите на Израел во Аравот Моавски, на Јордан спроти Ерихон. И меѓу овие немаше човек од оние што беа прегледани од Мојсеј и Аарон, кои ги прегледаа синовите на Израел во пустината Синај. Затоа што Господ им рече: Со смрт ќе умрат во пустината, и не беше оставен од нив ниту еден, освен Халев, синот на Јефонија, и Исус, синот на Навин.

27

И пристапувајќи ќерките на Салпаад, син на Офер, син на Галаад, син на Махир, од народот на Манасија, од синовите на Јосиф, и ова се имињата нивни: Маала, и Нуа, и Егла, и Мелха, и Терса, и стоејќи пред Мојсеј, и пред Елеазар свештеникот, и пред поглаварите, и пред целото собрание на вратата на шаторот на сведоштвото, велат: Таткото наш умре во пустината, и тој не беше во средината на собранието што се собра против Господ во собранието на

Кореј, туку поради грев негов умре, и синови не му се родија; да не се избрише името на таткото наш од средината на народот негов, зашто нема син; дајте нам посед во средината на браќата на таткото наш. И Мојсеј го донесе нивниот суд пред Господа. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, правилно зборувале ќерките на Салпаад; како дар ќе им дадеш на нив поседување на наследство меѓу браќата на нивниот татко, и ќе го пренесеш наследството на нивниот татко на нив. И на синовите на Израел ќе зборуваш, велејќи, човек ако умре, и син не има нему, ќе пренесете наследството негово на ќерката негова. Ако но не има ќерка нему, ќе дадете наследството на братот негов. Ако пак нема браќа, ќе го дадете наследството на братот на неговиот татко. Ако нема браќа на неговиот татко, ќе го дадете наследството на најблискиот роднина од неговото племе, да го наследи неговото; и ова ќе биде за синовите на Израел правило на пресуда, како што заповеда Господ на Мојсеј. И рече Господ кон Мојсеј: Качи се на планината што е отаде Јордан, на планината Навав, и види ја земјата Ханаан, која јас им ја давам на синовите Израелови во посед. И ќе ја видиш, и ќе се приклучиш кон народот твој и ти, како што се приклучи Арон, братот твој, на планината Хор. Затоа вие престапивте го мојот збор во пустината Син, кога собранието се противеше, да ме посветите, но не ме посветивте на водата пред нив, ова е водата на противречност во Кадеш во пустината Син. И рече Мојсеј кон Господ, нека назначи Господ Бог на духовите и на секое тело човек над ова собрание, кој ќе

излегува пред нивното лице, и кој ќе влегува пред нивното лице, и кој ќе ги изведува нив, и кој ќе ги доведува нив, и да не биде собранието Господово како овци на кои нема пастир. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, земи кон себе Исус син на Навин, човек кој има дух во себе, и ќе ги ставиш твоите раце врз него. И ќе го поставиш него пред Елеазар свештеникот, и ќе му заповедаш нему пред целото собрание, и ќе заповедаш за него пред нив. И ќе дадеш од твојата слава врз него, за да му се покоруваат синовите Израелови. И пред свештеникот Елеазар ќе застане, и ќе го прашаат него за пресудата на покажувањето пред Господ, врз неговата уста ќе излезат, и врз неговата уста ќе влезат тој и синовите на Израел со едно согласие, и целото собрание. И направи Мојсеј како што му заповеда Господ, и земајќи го Исус, го постави пред Елеазар свештеникот, и пред целото собрание, и ги стави своите раце на него, и го постави како што заповеда Господ на Мојсеј.

28

И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, заповедај на синовите на Израел, и ќе кажеш кон нив, велејќи, моите дарови, моите подароци, моите приноси во мирис на благоухание ќе чувате да ги принесувате на мене на моите празници. И ќе им кажеш: Ова се приносите што ќе ги принесете на Господ: две едногодишни јагнињa без мана на ден, за целосно жртвување, непрекинато. Едното јагне ќе го

принесеш наутро, а второто јагне ќе го принесеш навечер. И ќе направиш една десеттина од ефа фино брашно за жртва измешана во масло, во една четвртина од ин. Постојана жртва целосно изгорена, која стана на планината Синај, во мирис на благоухание за Господ. И негова пијалба четвртина од хин за едно јагне. Во светилиште ќе излееш пијалба од силно пиво на Господ. И второто јагне ќе го направиш навечер. Според неговата жртва и според неговата пијалба ќе направите за мирис на благоухание на Господ. И на денот на саботите ќе принесете два јагнињa од една година без мана, и две десеттини од бело брашно измешано со масло за жртва и пијна жртва, целосно изгорена жртва на саботите во саботите врз целосно изгорената жртва постојаната, и пијната жртва негова. И на новолунијата ќе принесете целосно жртвоприношение на Господ, две телињa од говеда, и еден овен, седум едногодишни јагнињa без мана. Три десеттини мелко брашно измешано со масло за едното теле, и две десеттини мелко брашно измешано со масло за едниот овен. Една десеттина мелко брашно измешано со масло за едното јагне, жртва мирис на благоухание, принос на Господ. Нивната пијалба половина од хин ќе биде за едно теле и третина од хин ќе биде за еден овен. И четвртината од хинот ќе биде за едното јагне од вино; ова целосното жртвено приношение месец по месец во месеците на годината. И еден јарец од кози за грев на Господ, врз постојаното целосно жртвоприношение ќе се принесе, и возлијанието негово. И во првиот месец, на

четиринаесеттиот ден од месецот, Пасха на Господа. И на петнаесеттиот ден од овој месец е празник, седум дена ќе јадете неквасен леб. И првиот ден наречен свет ќе ви биде, никаква службена работа нема да правите. И ќе принесете цели жртви паленици принос на Господ, две телиња од говеда, еден овен, седум едногогодишни јагнишa; тие ќе бидат без мана за вас. И нивната жртва мелко брашно измешано во масло, три десетини на едното теле, и две десетини на едниот овен. Десета десета ќе направиш на едното јагне, на седумте јагнишa. И јарец од кози, еден за грев, да се направи помирување за вас; Освен постојаното утринско целосно жртвоприношење, кое е непрестајно целосно жртвоприношење. Овие работи според овие ќе ги направите секој ден во текот на седумте денови, дар принос во мирис на благоухание на Господ, врз континуираното целосно жртвено приношение ќе направиш возлијание негово. И седмиот ден ќе биде наречен свет за вас, никаква служебна работа нема да правите во него. И на денот на младите, кога донесете нова жртва на Господ на неделите, повикан свет ќе биде за вас, никаква слугинска работа нема да вршите. И ќе принесете жртви паленици во мирис на благоухание на Господ: две телиња од говеда, еден овен, седум едногогодишни јагнишa без мана. Нивната жртва од фино брашно измешано во масло: три десетини за едното теле и две десетини за едниот овен. Десетина на едно јагне, на седумте јагнишa; и еден јарец од кози за грев, да се направи помирување за вас; освен постојаното целосно жртвоприношение; и нивната жртва ќе ја направите за

мене, без мана ќе бидат за вас, и нивните пијалници.

29

И во седмиот месец, на првиот ден од месецот, свет собир ќе биде за вас, никаква службена работа нема да вршите, ден на значење ќе биде за вас. И ќе принесете целосни жртви за мирис на благоухание на Господ: едно теле од говеда, еден овен, седум едногогодишни јагнињa без мана. Нивната жртва е бело брашно измешано во масло; три десеттини за едното теле, и две десеттини за едниот овен; Десеттина десеттина за едното јагне, за седумте јагнињa; И едно јариче од кози за грев, да се направи помирување за вас; Освен целосните жртви на новата месечина; и нивните жртви, и нивните пијалници, и постојаната целосна жртва; и нивните жртви и нивните пијалници според нивното споредување во мирис на благоухание на Господ. И на десеттиот ден од овој месец свет ќе биде повикан за вас, и ќе ги измачите вашите души, и никаква работа нема да вршите. И ќе принесете целосни жртвени приноси во мирис на благоухание на Господ, плодови приноси на Господ, теле од говеда едно, овен еден, јагнињa едногогодишни седум; без мана ќе бидат за вас. Жртвата нивна е мелко брашно измешано во масло: три десетини за едниот јунец, и две десетини за едниот овен; десетина по десетина за едното јагне, за седумте јагнињa; и еден јарец од кози за грев, да се направи помирување за вас; освен она за гревот на

помирувањето, и целосното жртвоприношение постојаното; жртвата нејзина, и пијалната жртва нејзина според споредбата за мирис на благоухание, принос на Господ. И на петнаесеттиот ден од седмиот месец, ова ќе биде света собир за вас, никаква служебна работа не ќе вршите, и ќе празнувате празник на Господ седум дена. И ќе принесете целосни жртвени приноси принос во мирис на благоухание на Господ, на првиот ден телиња од говеда тринаесет, овнови два, јагниња едногодишни четиринаесет; без мана ќе бидат. Жртвите нивни бело брашно измешано во масло три десетини на едно теле, на тринаесетте телиња; и две десетини на еден овен, на двата овни; десетина десетина на едно јагне, на четиринаесетте јагнињa; и еден јарец од кози за грев; освен постојаното целосно жртвување; жртвите нивни и пијалниците нивни. И на вториот ден дванаесет телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни јагниња беспрекорни. Нивната жртва и нивната пијалибација на телињата и на овновите и на јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. и едно јаре од кози за грев, освен континуираното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. На третиотден единаесет телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни јагниња без мана. Нивната жртва и нивната пијалибација на телињата и на овновите и на јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. На четвртиот ден десет телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни

јагнињa без мана. Нивните жртви и нивните пијалиби за телињата и за овновите и за јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. На петтиотден девет телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни јагнињa без мана. Нивните жртви и нивните пијалиби за телињата и за овновите и за јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните пијалници. На шестиот ден осум телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни јагнињa беспрекорни. Нивните жртви и нивните пијалиби за телињата и за овновите и за јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. На седмиот ден седум телиња, два овнови, четиринаесет едногодишни јагнињa без мана. Нивните жртви и нивните пијалибации за телињата и за овновите и за јагнињата според нивниот број, според нивното толкување. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. И на осмиот ден ќе биде заклучок за вас, никаква службена работа нема да правите во него. И ќе принесете жртви паленици во мирис на благоухание, приноси на Господ: теле едно, овен еден, седум едногогодишни јагнињa беспрекорни. Нивните жртви и нивните пијалиби за телето и за овенот и за јагињата

според нивниот број, според нивната уредба. И еден јарец од кози за грев, освен постојаното целосно жртвоприношение, нивните жртви и нивните возлијанија. Овие работи ќе ги направите на Господ во вашите празници, освен вашите молитви, и вашите доброволни, и вашите целосни жртви, и вашите жртви, и вашите возлијаници, и вашето спасение.

30

И Мојсеј им зборуваше на синовите Израелови според сè што Господ му заповеда на Мојсеј. И зборуваше Мојсеј кон владетелите на племињата на синовите на Израел, велејќи: Ова е зборот што го заповеда Господ. Човек кој би заветувал завет на Господ, или се закле заклетва, или се обврзал со обврзување околу душата своја, нема да го оскверни зборот свој, сè што би излегло од устата негова, ќе го направи. Ако жена заветува завет на Господ, или врзува обврска во куќата на нејзиниот татко во нејзината младост, и нејзиниот татко слуша нејзините завети и нејзините обврски што ги врзала против нејзината душа, и нејзиниот татко молчи за неа, и ќе стојат сите нејзини завети, и сите обврски што ги врзала против нејзината душа, остануваат за неа. Ако пак одбивајќи одбие нејзиниот татко, во кој ден слуша сите нејзини завети и обврските што ги врзала против нејзината душа, нема да стојат, и Господ ќе ја очисти неа, затоа што одби нејзиниот татко. Ако но станувајќи стане на маж, и

молитвите нејзини се на неа според изговорот на усните нејзини, кои таа ги обврза против душата нејзина, и слушне мажот нејзин, и молчи кон неа во кој било ден слушне, и така ќе застанат сите молитви нејзини, и обврските нејзини, кои таа ги обврза против душата нејзина, ќе застанат. Ако нејзиниот маж одбие во денот кога ќе слушне, сите нејзини молитви и нејзините обврски кои ги определи против нејзината душа нема да останат, затоа што мажот одби од неа, и Господ ќе ја очисти. И заветувањето на вдовица и на отфрлена жена, колку и да заветува според душата нејзина, ќе и останат. Ако но во куќата на нејзиниот маж нејзиниот завет, или обврската против нејзината душа со заклетва, и нејзиниот маж слушне, и молчи кон неа, и не ѝ забрани, и ќе стојат сите нејзини заветови, и сите нејзини обврски кои ги обврза против нејзината душа, ќе стојат против неа. Ако но, откако отстранил, нејзиниот маж отстрани во кој и да е ден кога слушне, сите што ако излезат од нејзините усни според нејзините молитви и според обврските кон нејзината душа, нема да останат на неа, нејзиниот маж ги отстрани, и Господ ќе ја очисти. Секој завет и секоја заклетва на врска да наштети на душата, мажот нејзин ќе постави на неа, и мажот нејзин ќе отстрани. Ако но молчејќи молчи кон неа ден од ден, тогаш ќе постави на неа сите заветите нејзини, и обврските оние врз неа ќе постави на неа, затоа што молчеше кон неа во денот во кој слушна. Ако нејзиниот маж отстрани по денот што слушна, тогаш тој ќе го земе неговиот грев. Ова се прописите што Господ му ги заповеда на Мојсеј, помеѓу

маж и неговата жена, и помеѓу татко и ќерка во нејзината младост во куќата на таткото.

31

И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, одмазди ја одмаздата на синовите Израелови од Мадјанците, и последен ќе бидеш собран кон твојот народ. И Мојсеј зборуваше кон народот, велејќи: Наоружајте мажи од вас и поставете се пред Господ против Мадијан, за да извршите одмазда од Господ на Мадијан. Илјада од секое племе, илјада од секое племе, од сите племиња на синовите на Израел, испратете да се борат. И тие изброија од илјадите на Израел по илјада од секое племе, дванаесет илјади вооружени за битка. И Мојсеј ги испрати нив, илјада од племе, илјада од племе со нивната сила, и Финеес син на Елеазар син на Аарон свештеникот; и светите садови, и тапаните за сигнали во нивните раце. И тие се подредија во борба врз Мадијан, како што заповеда Господ на Мојсеј, и убија секој машки. И ги убија кралевите на Мадијам заедно со нивните ранети, и Евин, и Рокон, и Сур, и Ур, и Робок, петте кралеви на Мадијам, и Валаам син на Веор го убија со меч заедно со нивните ранети. И ги пленија жените на Мадијам, и нивниот багаж, и нивниот добиток, и сите нивни имоти, и ја пленија нивната сила. И ги запалија со оган сите нивни градови во нивните населби, и нивните села. И зедоа сета нивна плачка и сите нивни пленици, од

човек до добиток. И тие ги донесоа кон Мојсеј и кон свештеникот Елеазар, и кон сите синови на Израел, заробениците и плачката и пленот во логорот во Аравот Моавски, која е на Јордан спроти Ерихон. И излегоа Мојсеј и Елеазар, свештеникот, и сите владетели на собранието да ги пречекаат надвор од логорот. И се разгневи Мојсеј на надзорниците на силата, команданти на илјада и стотници кои доаѓаа од бојната линија на војната. И Мојсеј им рече: Зошто сте поштедиле секоја женска? Овие зашто беа за синовите на Израел според зборот на Валаам за да ги отстапат и да го презрат зборот на Господ, поради Фогор; и настана раната во собранието на Господ. И сега убијте секое машко во целиот плен и секоја жена која позна постела со маж, убијте ја. И сите жени кои не познаваат легло со маж, зачувајте ги живи. И вие располагајте надвор од логорот седум дена, секој кој убил и кој се допрел до убиениот ќе биде очистен на третиот ден и на седмиот ден, вие и вашите заробеници. И секоја покривка и секој кожен сад и секоја работа од коза и секој дрвен сад ќе очистите. И рече Елеазар свештеникот кон мажите на војската, оние што доаѓаа од бојното поле: Ова е наредбата на законот што Господ му ја заповеда на Мојсеја. Освен златото и среброто и бронзата и железото и оловото и калајот, секоја работа која ќе помине низ огнот, ќе биде очистена, но со водата на очистувањето ќе биде очистена; и сè што ако не помине низ огнот, ќе помине низ водата. И измијте ги облеките на седмиотден, и ќе бидете очистени, и по тоа ќе влезете во логорот. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи, земи ја

главната сума на пленот од заробеништвото од човек до добиток, ти и Елеазар свештеникот и поглаварите на татковците на собранието. И ќе го поделите пленот помеѓу војниците што излегле во борба и помеѓу целото собрание. И ќе одвоите данок на Господ од луѓето воини кои излегле во битката, една душа од петстотини, од луѓето, и од добитокот, и од говедата, и од овците, и од магариња; и од нивната половина ќе земете. И ќе дадеш на Елеазар свештеникот првите плодови на Господ. И од половината на синовите на Израел ќе земеш еден од педесет од луѓето, и од воловите, и од овците, и од магариња, и од сиот добитокот, и ќе ги дадеш на Левитите кои ги чуваат стражите во шаторот на Господ. И Мојсеј и свештеникот Елеазар направија како што Господ му заповеда на Мојсеја. И стана вишокот од пленот што го зедоа луѓето војниците, од овците, шестстотини илјади и седумдесет и пет илјади; И волови, два и седумдесет илјади; И магарења, една и шеесет илјади; И души на луѓе од жените што не познаваа постела на маж, сите души, два и триесет илјади. И половината, делот на оние што излегле во војната, од бројот на овците, изнесуваше триста триесет илјади и седум илјади и петстотини. И стана данокот на Господ од овците, шестстотини седумдесет и пет; И говеда, тридесет и шест илјади, и данокот на Господ, седумдесет и два; И магарења, тридесет илјади и петстотини, и данокот на Господ, шестдесет и еден; И души на луѓе, шеснаесет илјади, и данокот нивен на Господ, тридесет и две души. И Мојсеј му даде на Господ прилогот на Бога на Елеазар свештеникот,

како што Господ му заповеда на Мојсеја, од половината на синовите на Израел, кои Мојсеј ги одвои од мажите војници. И стана половината од собранието од овците, триста и триесет илјади и седум илјади и петстотини; И волови, шест и триесет илјади; Магарињa, триесет илјади и петстотини; И души на луѓе, шестнаесет илјади. И Мојсеј зеде од половината на синовите Израелови едно од педесет, од луѓето и од добитокот, и им ги даде на Левитите кои ги чуваат стражите на шаторот Господов, онака како што Господ му заповеда на Мојсеја. И дојдоа кај Мојсеј сите назначени во хилијадарствата на војската, хилијадари и стотинари, и рекоа на Мојсеј: Твоите слуги го земале бројот на мажите воини што се кај нас, и не недостасува од нив ниту еден. И ние донесовме дар на Господ, секој човек што најде златен сад и наруквица и гривна и прстен и обетка и украс за коса, за да се направи помирување за нас пред Господ. И зедоа Мојсеј и Елеазар свештеникот злато од нив, секој изработен предмет. И стана сето злато, прилогот што го принесоа на Господ, шеснаесет илјади и седумстотини и педесет сикли од хилијарсите и од стотниците. И мажите воините пљачкале секој за себе. И зеде Мојсеј и Елеазар свештеникот златото од хилијадниците и од стотниците, и го внесе тоа во шаторот на сведоштвото, спомен на синовите на Израел пред Господа.

32

И добиток множество беше кај синовите на Рувим и кај синовите на Гад, множество многу; и видоа земјата Јазир, и земјата Галад; и беше местото, место за добиток. И приближувајќи се синовите на Рувим и синовите на Гад, рекоа кон Мојсеј и кон Елеазар свештеникот и кон поглаварите на собранието, велејќи: Атарот, и Дивон, и Јазир, и Нимра, и Есевон, и Елеале, и Севама, и Нево, и Веон, земјата која ја предаде Господ пред синовите на Израел, земја за одгледување добиток е, и на слугите твои добиток постои. И велеа: Ако најдовме милост пред тебе, нека оваа земја им биде дадена на твоите слуги во посед, и не нè преведувај преку Јордан. И рече Мојсеј на синовите на Гад и на синовите на Рувим: Браќата ваши одат во војна, а вие ќе седите тука? И зошто ги извртувате умовите на синовите на Израел да не преминат во земјата што Господ им ја дава? Не така направија вашите татковци, кога ги испратив од Кадеш Варнеа да ја разберат земјата? И тие отидоа нагоре во долината на гроздот, и ја набљудуваа земјата, и го отстранија срцето на синовите на Израел, за да не влезат во земјата што ја даде Господ на нив. И се разгневи со гнев Господ во тој ден, и се закле, велејќи, ако ќе видат луѓето овие кои излегоа од Египет од дваесетгодишен и нагоре, кои знаат доброто и злото, земјата која ја заколнав на Авраам и Исак и Јаков, зашто не ме следеа целосно зад мене; освен Халев син на Ефонија одвоениот, и Исус син на Навин, зашто целосно следеше зад Господ. И Господ се разгневи на Израел и ги расфрла во пустината четириесет години, додека не се истроши целото поколение што го

правеше злото пред Господ. Ете, вие станавте наместо вашите татковци, уништување на грешни луѓе, за да го зголемите уште повеќе гневот на Господ врз Израел. Дека ќе се вратите од него за повторно да го оставите во пустината, и ќе згрешите против целото ова собрание. И тие дојдоа кај него, и велеа, ние ќе изградиме тука фарми за овци за нашиот добиток, и градови за нашиот багаж. И ние ќе се наоружаме како предна стража пред синовите на Израел, додека не ги доведеме во нивното место, а нашиот багаж ќе остане во тврдински градови поради жителите на земјата. Нема да се вратиме назад во нашите куќи додека не се поделат синовите на Израел, секој во своето наследство. И нема повеќе да наследиме со нив од онаа страна на Јордан и понатаму, затоа што ги примивме нашите делови на онаа страна на Јордан на исток. И рече кон нив Мојсеј, ако направите според овој збор, ако се вооружите пред Господ за војна, и ќе помине од вас секој тешко вооружен војник преку Јордан пред Господ, додека се уништи непријателот негов од лицето негово, и се покори земјата пред Господ, и после тоа ќе се вратите, и ќе бидете невини пред Господ и од Израел; и ќе биде оваа земја ваша во посед пред Господ. Ако не направите така, ќе згрешите пред Господ, и ќе го знаете вашиот грев, кога ве зафатат злата. И ќе изградите за себе градови за вашиот багаж и фарми за вашиот добиток, и она што излегува од вашите уста ќе го направите. И рекоа синовите на Рувим и синовите на Гад кон Мојсеј, велејќи, децата твои ќе направат како што нашиот Господ заповеда. Нашиот багаж, нашите жени и целиот наш добиток ќе

бидат во градовите Галад. А твоите деца ќе поминат сите вооружени и подредени пред Господ во војната, на начинот како што Господ вели. И им составил Мојсеј Елеазар, свештеникот, и Исус, син Навин, и владетелите на семејствата на племињата Израелови. И рече кон нив Мојсеј: Ако синовите на Рувим и синовите на Гад преминат со вас преку Јордан, секој вооружен за војна пред Господ, и ја покорите земјата пред вас, тогаш ќе им ја дадете земјата Галад во посед. Ако но не преминат вооружени со вас во војната пред Господ, тогаш ќе го пренесете нивниот багаж, нивните жени и нивниот добиток пред вас во земјата Ханаан, и ќе наследат заедно со вас во земјата Ханаан. И синовите на Рувим и синовите на Гад одговорија велејќи: Колку што Господ вели на слугите, така ќе направиме ние. Ние ќе преминеме вооружени пред Господ во земјата Ханаан, и ќе ни дадете владение на онаа страна од Јордан. И им даде Мојсеј на синовите на Гад, и на синовите на Рувим, и на половината од племето на Манасија, синовите на Јосиф, царството на Сион, царот на Аморејците, и царството на Ог, царот на Васан, земјата и градовите со нивните граници, градовите на земјата наоколу. И синовите на Гад ги изградија Дивон, и Атарот, и Ароер, и Софар, и Јазер, и ги издигнаа нив, и Нимра, и Бет Харан, утврдени градови, и фарми за овци. И синовите на Рувим ги изградија Есевон, и Елеала, и Каријатам, и Веелмеон, опкружени, и Севама; и ги именуваа според нивните имиња имињата на градовите што ги изградија. И отиде синот на Махир, синот на Манасе, во Галаад и го зеде, и го

уништи Аморејецот што живееше во него. И Мојсеј му ја даде Галаад на Махир, синот на Манасија, и тој се насели таму. И Јаир од Манасија отиде и ги зеде нивните фарми, и ги нарече фарми Јаир. И Набау отиде и ја зеде Каат и нејзините села, и ги нарече Набот според своето име.

33

И ова се етапите на синовите Израелови, како што излегоа од земјата Египетска со нивната сила, под раководство на Мојсеј и Арон. И Мојсеј напиша за нивните тргнувања и нивните постојки преку зборот Господов, и ова се постојките на нивното патување. Тие заминаа од Рамесе во првиот месец, на петнаесеттиот ден од првиот месец, на следниот ден по пасхата излегоа синовите на Израел со висока рака пред сите Египќани. И Египќаните ги закопуваа своите мртви, сите кои Господ ги удри, секој првороден во земјата Египет, и врз нивните богови Господ изврши одмазда. И откако тргнале синовите Израел од Рамесе, тие се населиле во Сокот. И тргнувајќи од Сокот, тие се населија во Етам, што е некој дел од пустината. И тие тргнаа од Етам, и се населија на устието на Ирот, што е наспроти Ваал-Сефон, и се населија наспроти Мигдол. И тие заминаа наспроти Еирот, и поминаа низ средината на морето во пустината, и одеа пат од три дена низ пустината, и се стаништија во Пикриаис. И тргнаа од Пикрија, и дојдоа во Елим; и во Елим имаше дванаесет извори на води, и

седумдесет стебла на палми, и се населија таму крај водата. И тие заминаа од Елим и разбија шатори крај Црвеното Море. И тие заминаа од Црвеното Море и се населија во пустината Син. И тие заминаа од пустината Син и се населија во Рафака. И тие заминаа од Рафака и разбија камп во Аилус. И тие заминаа од Аилус и се населија во Рафидин, и таму немаше вода за народот да пие. И тие заминаа од Рафидин и се затаборија во пустината Синај. И тие заминаа од пустината Синај и се населија во гробовите на желбата. И тие заминаа од гробовите на желбата и се населија во Асирот. И тие заминаа од Асирот и се населија во Ратама. И тие заминаа од Ратама и се населија во Ремон Фарес. И тие заминаа од Ремон Фарес и разбија шатори во Лебона. И тие заминаа од Лебона и разбија камп во Ресан. И тие заминаа од Ресан и се настанија во Макелат. И заминаа од Макелат и разбија шатори во Сафар. И тргнаа од Сафар и се населија во Харадат. И тие заминаа од Харадат и се населија во Макелот. И тие заминаа од Макелот и се затаборија во Катаат. И тие заминаа од Катаат и разбија камп во Тарат. И тие заминаа од Тарат и се затаборија во Матека. И заминаа од Матекка и разбија камп во Селмона. И тие заминаа од Селмона и разбија камп во Масурут. И заминаа од Масурут и разбија шатори во Банаја. И тие заминаа од Банаја и разбија шатор во планината Гадгад. И тие заминаа од планината Гадгад и разбија шатори во Етебата. И тие заминаа од Етебата и разбија камп во Еброна. И тие заминаа од Еброна и разбија шатори во Гесион Габер. И тие заминаа од Гесион Габер и се населија

во пустината Син, и заминаа од пустината Син и се населија во пустината Фаран, која е Кадеш. И тие заминаа од Кадеш и се настанија на планината Ор, близу до земјата Едом. И се искачи Аарон, свештеникот, по заповед Господова, и умре таму во четириесеттата година од излегувањето на синовите Израелови од земјата Египетска, во петтиот месец, на првиот ден од месецот. И Аарон беше сто дваесет и три години кога умре на планината Хор. И кога слушна Хананејскиот крал Арад, а тој живееше во земјата Ханаан, кога влегуваа синовите Израелови; и тие тргнаа од планината Хор, и се населија во Селмона. И тие заминаа од Селмона и разбија шатори во Финон. И тие заминаа од Финон и разбија камп во Овот. И тргнаа од Овот, и се населија во Гаи, во оној отаде на границите на Моав. И тргнаа од Гаи, и се населија во Дивон Гад. И тие заминаа од Дајбон Гад и разбија шатори во Гелмон Деблатаим. И тие заминаа од Гелмон Деблатаим и разбија камп врз планините Абарим, спроти Набау. И тие заминаа од планините Абарим и се населија на запад од Моаб, на Јордан спроти Ерихон. И тие се станиле покрај Јордан помеѓу Аисимот, до Белса, она на запад од Моав. И Господ зборуваше пред Мојсеј на запад од Моав покрај Јордан според Ерихон, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе речеш кон нив, вие преминувате низ Јордан во земјата Ханаан. И ќе ги уништите сите жители во земјата пред вас, и ќе ги отстраните нивните стражарници, и ќе ги уништите сите нивни леани идоли, и ќе ги отстраните сите нивни столбови. И ќе ги уништите сите жители на земјата, и ќе

живеете во неа, бидејќи на вас ви ја дадов нивната земја во наследство. И ќе ја наследите нивната земја по жреб според вашите племиња, на поголемите ќе им го зголемите нивниот посед, а на помалите ќе им го намалите нивниот посед, во она каде што ќе излезе неговото име, таму ќе биде негово, според племињата на вашите татковини ќе наследите. Ако не ги уништите жителите на земјата од пред вашето лице, тогаш оние што ќе ги оставите од нив ќе бидат трње во вашите очи и стрели во вашите страни, и ќе ви непријателствуваат на земјата на која вие ќе се населите. И ќе биде како што одлучи да им направи на нив, така ќе ви направам на вас.

34

И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, заповедај им на синовите на Израел, и ќе им речеш на нив, вие влегувате во земјата Ханан; оваа ќе ви биде во наследство, земјата Ханан со нејзините граници. И ќе ви биде страната кон Југ од пустината Син до покрај Едом, и ќе ви бидат границите кон југ од делот на Солено Море од исток. И границите ќе ве заокружат од Југ кон искачувањето Акрабин, и ќе помине Енак, и излезот негов ќе биде кон Југ Кадеш на Варне, и ќе излезе во населбата Арад, и ќе помине Асемона. И ќе ги заобиколи границите од Асемона, поток на Египет, и излезот ќе биде морето. И границите на морето ќе ви бидат, големото море ќе ја означи границата, ова ќе ви бидат

границите на морето. И ова ќе ви бидат границите кон север: од Големото Море ќе ги измерите за себе покрај планината. И од планината ќе измерите планината на нив, влегувајќи во Емат, и излезот негов ќе биде границите на Сарадак. И ќе излезат границите на Дефрона, и излезот негов ќе биде Арсенаин, ова ќе ви бидат граници од Север. И границите ќе слезат од Сепефамар кон Бела од исток кон изворите, и границите ќе слезат кон Бела на грбот на морето Хенерет од исток. И границите ќе слезат од Сефамар кон Бела од исток кон изворите, и границите ќе слезат од Бела на грбот на морето Хенерет од исток. И границите ќе слезат на Јордан, и излезот ќе биде Солено Море, оваа ќе ви биде земјата и нејзините граници наоколу. И заповеда Мојсеј на синовите Израелови, велејќи: Оваа е земјата која ќе ја наследите со жреб, онака како што заповеда Господ да ја даде на деветте племиња и на половината од племето Манасија. Дека племето на синовите на Рувим и племето на синовите на Гад според куќите на нивните татковини, и половината од племето на Манасија ги добија нивните делови. Два племиња и половина племе ги земаа своите жребови отаде Јордан кај Ерихон од југ кон исток. И Господ му зборуваше на Мојсеј, велејќи: ова се имињата на мажите кои ќе ја наследат земјата за вас: Елеазар свештеникот и Исус син на Навин. И ќе земете по еден владетел од секое племе за да ви ја наследат земјата. И ова се имињата на мажите од племето Јуда, Халев син на Јефоније. Од племето Симеон, Саламиел, син на Семиуд. Од племето Венијамин, Елдад син на Хаслон; од племето Дан, владетел Бакир син

на Егли. Од синовите на Јосиф, од племето на синовите на Манасија, владетел Аниел, син на Суфи. Од племето на синовите на Ефраим, владетел Камуил, син на Саватан. Од племето Завулон, владетелот Елисафан, син на Фарнах. Од племето на синовите на Исахар, владетел Фалтиел, син на Оза. На племето на синовите на Асир, владетел Ахиор, син на Селеми. Од племето Нефтали, владетел Фадаел, син на Јамиуд. На овие Господ заповеда да ја подели земјата Ханаан меѓу синовите Израелови.

35

И зборуваше Господ кон Мојсеј на запад од Моав крај Јордан спроти Ерихон, велејќи: заповедај им на синовите на Израел, и ќе им дадат на Левитите од нивните наследствени поседи градови за живеење; и предградијата на градовите околу нив ќе им ги дадат на Левитите. И ќе им бидат градовите за живеење, а нивните оградени простори ќе бидат за нивниот добиток и за сите нивни четвороножци. И придружните земји на градовите, кои ќе ги дадете на Левитите, од ѕидот на градот и надвор две илјади лакти наоколу. И ќе измериш надвор од градот страната кон исток две илјади лакти, и страната кон југ две илјади лакти, и страната кон запад две илјади лакти, и страната кон север две илјади лакти, и градот ќе биде во средина на ова за вас, и границите на градовите. И градовите ќе ги дадете на Левитите, шесте градови на прибежиштата кои ќе ги дадете

за да побегне таму убиецот, и покрај овие четириесет и два градови. Сите градови ќе ги дадете на Левитите, четириесет и осум градови, овие и нивните предградија. И градовите кои ќе ги дадете од поседот на синовите на Израел, од оние што имаат многу, многу, и од оние што имаат помалку, помалку, секој според своето наследство кое ќе го наследи, ќе дадат од градовите на Левитите. И зборуваше Господ кон Мојсеј, велејќи, зборувај на синовите на Израел, и ќе им кажеш на нив, вие преминувате преку Јордан во земјата Ханаан. И ќе одвоите за себе градови, прибежишта ќе ви бидат за да побегне таму убиецот, секој оној што удрил душа ненамерно. И градовите ќе ви бидат засолништа од осветникот на крвта, и убиецот нема да умре додека не застане пред собранието на суд. И градовите што ќе ги дадете, шесте градови, ќе ви бидат бегалишта. Трите градови ќе ги дадете отаде Јордан, и трите градови ќе ги дадете во земјата Ханаан. Засолниште ќе биде за синовите на Израел, и за странецот, и за населникот меѓу вас, овие градови ќе бидат засолниште, за да побегне таму секој кој удрил душа ненамерно. Ако пак со предмет од железо го удри него, и умре, тој е убиец; со смрт нека биде умртвен убиецот. Ако некој со камен од рака, со кој може да умре, удри некого и тој умре, тој е убиец, со смрт нека биде усмртен убиецот. Ако но со дрвен предмет од рака со кој ќе умре со него, удри него, и умре, убиец е; со смрт нека се умртви убиецот. Осветникот на крвта ќе го убие убиецот кога ќе го сретне, тој ќе го убие. Ако но преку непријателство го турне него, и фрли врз него некој

предмет од заседа, и умре, или преку гнев го удри со раката, и умре, со смрт нека се умртви оној што удри, убиец е; со смрт нека се умртви убиецот; осветникот на крвта ќе го убие убиецот кога ќе го сретне. Ако но одеднаш, не преку непријателство турне него, или фрли врз него секој сад, не од заседа, или со секој камен, со кој ќе умре од него, не знаејќи, и падне врз него, и умре, а самиот не беше непријател негов, ниту барајќи да му наштети нему; и ќе суди собранието помеѓу оној што удрил и помеѓу осветникот на крвта, според овие пресуди. И собранието ќе го избави убиецот од осветникот на крвта, и собранието ќе го врати во градот на неговото уточиште, каде побегна, и ќе живее таму додека не умре големиот свештеник, кого го помазаа со светото масло. Ако но со излегување излезе убиецот од границите на градот во кој побегнал таму, и го најде него осветникот на крвта надвор од границите на градот на неговото засолниште, и го убие осветникот на крвта убиецот, не е виновен. Во градот на уточиштето нека живее додека не умре големиот свештеник, и по смртта на големиот свештеник, убиецот ќе се врати во земјата на својот посед. И ова ќе ви биде закон за пресудување низ сите ваши генерации во сите ваши населби. Секој што удрил душа, преку сведоци ќе го убиеш убиецот, и еден сведок нема да сведочи врз душа за да умре. И нема да земете откуп за душата од убиецот кој е виновен да биде убиен, зашто со смрт ќе биде усмртен. Нема да земете откуп за бегство во град на прибежиштата, за повторно населување на земјата, додека не умре големиот

свештеник. И нема да ја убиете земјата во која живеете, зашто оваа крв ја убива земјата, и земјата нема да биде очистена од крвта што била пролеана врз неа, туку врз крвта на оној што ја пролева. И нема да ја оскверните земјата на која живеете, на која јас живеам меѓу вас, зашто јас сум Господ што живее во средината на синовите Израелови.

36

И дојдоа владетелите на племето на синовите на Галад, син на Махир, син на Манасија, од племето на синовите на Јосиф, и зборуваа пред Мојсеј, и пред Елеазар свештеникот, и пред владетелите на куќите на татковците на синовите на Израел, и рекоа: На господарот наш заповеда Господ да ја даде земјата на наследството со жреб на синовите на Израел; и на господарот заповеда Господ да го даде наследството на Салпаад, братот наш, на неговите ќерки. И ќе бидат жени на едно од племињата на синовите на Израел, и нивниот жребот ќе биде одземен од поседот на нашите татковци, и ќе биде додаден во наследството на племето на кое би станале жени, и од жребот на нашето наследство ќе биде одземен. Ако но станува ослободувањето на синовите Израелови, тогаш нивното наследство ќе биде додадено на наследството на племето на кое ќе им станат жени, и од наследството на племето на нашето семејство ќе биде одземено нивното наследство. И Мојсеј им заповеда на

синовите на Израел преку заповедта на Господ, велејќи: Така племето на синовите на Јосиф вели. Ова е зборот што Господ им го заповеда на ќерките на Салпаад, велејќи: Каде што им се допаѓа, нека станат жени, но само од народот на нивниот татко нека станат жени. И нема да биде пренесено наследството на синовите Израелови од племе на племе, зашто секој ќе се држи за наследството на племето на своето семејство, синовите Израелови. И секоја ќерка што наследува наследство од племињата на синовите на Израел, ќе биде жена на еден од народот на нејзиниот татко, за да можат синовите на Израел секој да го наследи своето татковско наследство. И жребот нема да биде пренесен од племе на друго племе, но синовите на Израел ќе се држат секој во своето наследство. На начинот што заповеда Господ на Мојсеј, така направија ќерките на Салпаад. И станаа Терса и Егла и Мелха и Ноа и Малаа, ќерките на Салпаад, жени на браќучедите свои, од народот на Манасија, синовите на Јосиф; и стана наследството нивно врз племето на народот на нивниот татко. Ова се заповедите и уредбите и судовите што Господ ги заповеда преку Мојсеј на западот од Моав, кај Јордан, наспроти Ерихон.

Второзаконие

1

Овие се зборовите што ги зборуваше Мојсеј на целиот Израел отаде Јордан, во пустината кон запад, близу до Црвеното Море, помеѓу Фаран, Тофол, Лобон, Авлон и Катахрусеа. Единаесет денови од Хорив пат врз планината Сеир до Кадис Варни. И се случи во четириесеттата година во единаесеттиот месец на првиот ден од месецот, зборуваше Мојсеј кон сите синови на Израел, според сè што му заповеда Господ нему кон нив; по удирањето на Сион крал на Аморејците кој живееше во Есевон, и на Ог крал на Васан кој живееше во Астарот и во Едраин, отаде Јордан во земјата Моав, почна Мојсеј да го објаснува овој закон, велејќи, Господ нашиот Бог ни зборуваше во Хорив, велејќи, доволно ви е да живеете на оваа планина. Вратете се и тргнете вие, и влегувајте во планината на Аморејците и кон сите нивни соседи во Араба, во планината и рамнината, и кон Југот, и крајбрежјето, земјата на Хананејците и Антилибанон, се до големата река, реката Еуфрат. Видете,

предал ја пред вас земјата, влезете и земете во посед земјата, која им ја заколнав на вашите татковци, на Аврам, и Исак, и Јаков, да им ја дадам на нив и на нивното семе по нив. И ви реков во тоа време, велејќи: Не можам сам да ве носам. Господ, вашиот Бог, ве умножи, и ете денес сте како ѕвездите на небото по множество. Господ, Богот на вашите татковци, нека ви додаде илјада пати повеќе отколку што сте, и да ве благослови како што ви зборуваше. Како ќе можам сам да го носам вашиот труд и вашата основа и вашите противречности? Дајте за себе мудри и знајни и разумни мажи во вашите племиња, и ќе ги поставам над вас како ваши водачи. И ми одговоривте и рековте: Добро е она што го зборуваше да се направи. И земав од вас мажи мудри и знајни и разумни, и ги поставив да водат над вас хилијарси, и стотинарси, и педесетарси, и десетарси, и писари на вашите судии. И им заповедав на вашите судии во тоа време, велејќи, слушајте помеѓу вашите браќа, и судете праведно помеѓу маж, и помеѓу брат, и помеѓу неговиот дојденец. Нема да гледаш на лице во пресуда, според малиот и според големиот ќе судиш, нема да покажеш пристрасност кон лицето на човек, затоа што пресудата е Божја, и зборот кој ако е тежок или од вас, ќе го принесете до мене, и ќе го слушнам. И ви заповедав во тоа време сè што треба да правите. И заминувајќи од Хореб, одевме низ цела онаа голема и страшна пустина што ја видовте, по патот кон планината на Аморејците, како што ни заповеда Господ, нашиот Бог, и дојдовме до Кадис Варни. И ви реков: Дојдовте до планината на Аморејците,

која Господ, нашиот Бог, ви ја дава. Видете, Господ вашиот Бог ви ја предал земјата пред вашето лице, одете нагоре и наследете ја како што рече Господ, Богот на вашите татковци, не плашете се, ниту страшете се. И дојдовте кај мене сите и кажавте: Да испратиме луѓе пред нас, и нека ја извидат земјата за нас, и нека ни објават одговор за патот низ кој ќе се искачиме по него, и за градовите во кои ќе влеземе. И се допадна пред мене зборот, и земав од вас дванаесет мажи, по еден маж од секое племе. И свртувајќи се назад, отидоа нагоре во планината и дојдоа до долината на гроздот и ја изгледаа. И тие земаа во нивните раце од плодот на земјата и го донесоа кон вас, и велеа: Добра е земјата што Господ, нашиот Бог, ни ја дава. И не сакавте да се качите, туку не се покоривте на зборот на Господ, нашиот Бог. И вие мрморевте во вашите шатори и рековте: Затоа што Господ нè мрази, нè изведе од земјата Египетска за да нè предаде во рацете на Аморејците и да нè уништи. Каде ние одиме нагоре? Но вашите браќа го одвратија вашето срце, велејќи, народ голем и многуброен и посилен од нас, и градови големи и ѕидани до небото; но и синови на џинови видовме таму. И ви реков: не се плашете, ниту се страшете од нив. Господ Бог ваш кој оди пред вас, тој ќе се бори заедно со нив со вас според сè што направи за вас во земјата Египет, и во оваа пустина која ја видовте, патот на планината на Аморејците; како што те носеше Господ Бог твој, како што човек го носи својот син, по целиот пат по кој одевте додека не дојдовте на ова место. И во овој збор не му веруваше на Господ Бог наш, кој оди пред вас на патот да

избере за вас место, водејќи ве во оган ноќе, покажувајќи ви го патот по кој одите по него, и во облак денот. И слушна Господ гласот на вашите зборови, и бидејќи беше предизвикан се закле, велејќи, ако ќе ја види некој од овие мажи оваа добра земја, која им се заколнав на нивните татковци, освен Халев син на Ефоне, овој ќе ја види неа, и на овој ќе ја дадам земјата на која застана, и на неговите синови, поради тоа што се придржуваше кон Господа. И на мене се налути Господ поради вас, велејќи: Ниту ти нема да влезеш таму. Јошуа, синот на Нун, кој стои покрај тебе, тој ќе влезе таму, него зајакни го, затоа што тој ќе му ја даде во наследство на Израел. И секое младо дете кое не знае денес добро или лошо, тие ќе влезат таму, и на нив ќе им ја дадам, и тие ќе ја наследат. И вие, откако се свртевте назад, се стопиравте во пустината, на патот кон Црвеното Море. И вие одговоривте и рековте: Згрешивме пред Господ нашиот Бог; ние ќе се искачиме и ќе војуваме според сè што ни заповеда Господ нашиот Бог; и откако секој го земе своето воено оружје и откако се собравте, вие се качувате на планината. И рече Господ кон мене, реков на нив: не ќе одите горе, ниту ќе војувате, зашто не сум со вас, и нема да се скршите пред вашите непријатели. И ви зборував, и не ме слушавте, и го престапивте зборот Господов, и престапувајќи се искачивте на планината. И излезе Аморејецот кој живееше во таа планина да ве пресретне, и ве прогонуваше како што прават пчелите, и ве рани од Сеир до Хорма. И седнувајќи плачевте пред Господ, Бог наш, и не слушна Господ на гласот ваш, ниту ви обрна внимание.

И седевте во Кадеш многу денови, колку што некогаш седевте.

2

И откако се свртивме назад, ние заминавме во пустината, по патот кон Црвеното Море, како што Господ ми зборуваше, и ние ја опколувавме планината Сеир многу денови. И рече Господ кон мене: Доволно ви е да ја кружите оваа планина; свртете се тогаш кон Север. И на народот заповедај, велејќи: Вие поминувате низ границите на вашите браќа, синовите на Исав, кои живеат во Сеир, и тие ќе се уплашат од вас и ќе ве почитуваат многу. Не вклучувајте се во војна против нив, зашто нема да ви дадам од нивната земја ниту стапало нога, затоа што во жреб им дадов на синовите на Исав планината Сеир. Со сребро купете храна од нив и јадете, и вода со мерка земете од нив за сребро и пиете. Зашто Господ нашиот Бог те благослови во секое дело на твоите раце, забележи како ја помина таа голема и страшна пустина, еве четириесет години Господ твојот Бог беше со тебе, не ти недостасуваше ништо. И поминавме покрај нашите браќа, синовите на Исав, кои живееја во Сеир, покрај патот на Араба од Аилон и од Гесион Габер, и откако се вративме, поминавме низ пустината на Моав. И рече Господ кон мене: не непријателствувајте кон Моавитите и не започнувајте војна против нив, зашто нема да ви дадам од нивната земја во

наследство, бидејќи на синовите на Лот им ја дадов Ароир да ја наследат. Поранешните Омини имаа населено врз неа, народ голем и многубројен и силен, како Енакимите. Рефаим ќе бидат сметани и овие, исто како и Енаким, а Моавјаните ги викаат Омеин. И во Сеир живееше Хоритецот порано, и синовите на Исав ги уништија и ги истребија од нивното лице. И се населија наместо нив, на начин како што направи Израел со земјата на своето наследство, која Господ им ја даде. Сега, затоа, станете и тргнете, и поминете ја долината Зарет. И деновите што ги поминавме од Кадес Варнеја до каде што поминавме низ долината Заред, триесет и осум години, до каде што загина цело поколение на мажи војници умирајќи од логорот, затоа што Господ Бог се закле на нив. И раката на Бога беше врз нив да ги уништи целосно од средината на логорот додека не паднаа. И се случи кога паднаа сите мажи воини умирајќи од средината на народот, и зборуваше Господ кон мене, велејќи: ти ќе минеш денес низ границите на Моав, Ароир, и ќе се приближите кон синовите на Амон; не непријателствувајте кон нив, ниту влегувајте со нив во војна; зашто нема да дадам од земјата на синовите на Амон тебе во наследство, затоа што на синовите на Лот ја дадов во наследство. Земјата Рефаим ќе се смета, бидејќи на неа порано живееја Рефаимите, и Амонитите ги викаат Зохомин. Нација голема и многубројна и посилна од вас, како и Енакеимците, и Господ ги уништи пред нивното лице, и тие наследија и се населија наместо нив до денес. Како што тие направија на синовите на Есав кои живееја во

Сеир, на кој начин тие ги уништија Хоритите од нивното лице, и ги наследија нив, и се населија наместо нив до денес. И Евајоите што живееја во Аседот до Газа, и Кападокијците што излегоа од Кападокија, ги уништија нив и се населија наместо нив. Сега, затоа, станете и тргнете, и преминете ја долината Арнон. Еве, дал сум во твоите раце го Сион, царот на Есевон, Аморејецот, и неговата земја. Почни да наследуваш, вклучи се во војна против него во овојден. Започни да го даваш твоето треперење и твојот страв врз лицата на сите народи под небото, кои слушајќи го твоето име ќе се вознемират и ќе имаат болки од твоето лице. И испратив амбасадори од пустината Кедемот кон Сихон, крал на Есевон, со мирни зборови, велејќи: ќе поминам низ твојата земја; по патот ќе одам, нема да свртам ниту десно ниту лево. Храна за сребро ќе ми продадеш, и ќе јадам; и вода за сребро ќе ми продадеш, и ќе пијам; освен што ќе поминам со нозете; Како што ми направија синовите на Исав што живеат во Сеир, и Моавците што живеат во Ароир; додека не поминам преку Јордан во земјата, која Господ Бог наш ни ја дава. И не сакаше Сион, кралот на Есевон, да не помине низ неговата земја, зашто Господ, нашиот Бог, го зацврсти неговиот дух и го зајакна неговото срце, за да биде предаден во твоите раце, како што е во денешниотден. И рече Господ кон мене: Еве, јас имам започнато да го предадам пред твоето лице Сион, царот на Есевон, Аморејецот, и неговата земја, и започни да ја наследиш неговата земја. И излезе Сион, кралот на Есевон, во средба со нас, тој и сите негови луѓе, во

војна во Јаса. И Господ, нашиот Бог, го предаде него пред нас, и го удривме него и неговите синови и сите негови луѓе. И ние зафативме ги сите негови градови во тоа време, и ги уништивме сите градови еден по еден, и нивните жени и нивните деца, не оставивме никого жив. Освен добитокот го пленивме, и плачката на градовите ја земавме од Ароер, која е крај брегот на потокот Арнон, и градот што е во долината, и до планината Галаад; не беше град кој избега од нас. Господ, нашиот Бог, ги предаде сите во нашите раце. Освен близу синовите на Амон, не пристапивме кон сите придружни места на бујицата Јавок и кон градовите во планинската област, како што ни заповеда Господ, нашиот Бог.

3

И откако се свртивме назад, ние одевме нагоре по патот кон Васан, и излезе Ог, кралот на Васан, да не пресретне, тој самиот и сите негови луѓе, за војна во Едраим. И рече Господ кон мене: Не се плаши од него, зашто во твоите раце го предадов него и сите негови луѓе и сета негова земја, и ќе постапиш со него како што постапи со Сион, царот на Аморејците, кој живееше во Есевон. И го предаде Господ, Бог наш, во нашите раце, и Ог, крал на Васан, и сите негови луѓе, и го удривме него, додека не оставивме од неговото семе. И ние зазедовме сите негови градови во тоа време; немаше град што не го зедовме од нив; шеесет градови,

сите околни области Аргов на царот Ог во Васан; Сите градови беа тврдини, високи ѕидови, порти и лостови; освен градовите на Ферезејците кои беа многу многубројни. Ние целосно уништивме, како што направивме со Сион, кралот на Есевон, и ние целосно уништивме секој град еден по друг, и жените, и децата, и сиот добиток; и плачката од градовите ја пограбивме за себе. И ние земавме во тоа време таа земја од рацете на двајца кралеви на Аморејците, кои беа отаде Јордан од потокот Арнон и до Хермон. Феничаните го нарекуваат Хермон Санир, а Аморејецот го нарече тоа Санир. Сите градови на Мисор, и целиот Галад, и целиот Васан до Елха и Едраим, градови на царството на Ог во Васан. Зашто само Ог царот на Васан беше оставен од Рефаимите; еве неговиот кревет, кревет железен, еве тој во тврдината на синовите на Амон; девет лакти неговата должина, и четири лакти неговата ширина во лакот на човек. И таа земја ја наследивме во тоа време од Ароир, која е покрај брегот на поточната река Арнон, и половината од планината Галаад, и неговите градови ги дадов на Рувим и на Гад. И остатокот на Галаад и целото царство Басан на Ог го дадов на половината од племето Манасија, и целиот околен регион Аргоб, целиот оној Басан, земја на Рафаим ќе се смета. И Јаир, синот на Манасе, зеде целата околна област Аргоб до границите на Гаргаси и Махати, ги нарече тие според неговото име, Васан Тауот Јаеир, до денес. И на Махир му го дадов Галад. И на Рувим и на Гад дадов од Галад до поток Арнон, средина на поток граница, и до Јавок; поток граница на синовите на Амон. И Арава и Јордан

граница Кинерет, и до море Арава, море солено под Асдот Фазга на исток. И ви заповедав во тоа време, велејќи: Господ, вашиот Бог, ви ја даде оваа земја во наследство; вооружени одете пред вашите браќа, синовите на Израел, секој способен. Освен жените ваши и децата ваши и добитокот ваш, знам дека многу добиток имате, нека живеат во градовите ваши, кои ви дадов, додека Господ Бог ваш не им даде одмор на браќата ваши, како и на вас, и да наследат и тие земјата, која Господ Бог наш им дава на другата страна на Јордан; и ќе се вратите секој во своето наследство, кое ви го дадов. И на Исус му заповедав во тоа време, велејќи: Вашите очи виделе сè што Господ, нашиот Бог, им направи на овие двајца цареви, така ќе им направи Господ, нашиот Бог, на сите царства низ кои ти преминуваш таму. Не ќе се плашите од нив, затоа што Господ, нашиот Бог, самиот ќе се бори за вас. И се молев на Господ во тоа време, велејќи: Господе Боже, ти почна да му покажуваш на твојот слуга твоја сила, и твоја моќ, и силната рака, и високата мишка; кој е Бог во небото или на земјата, кој ќе направи како што направи ти, и според твојата сила? Преминувајќи, затоа ќе ја видам оваа добра земја која е отаде Јордан, оваа добра планина и Антилибанон. И Господ ме презре поради вас и не ме слушна, и Господ ми рече: Доволно нека ти биде, не продолжувај повеќе да го зборуваш овој збор. Качи се на врвот на искованата карпа и погледни со своите очи кон морето и северот и југот и истокот, и види со своите очи, зашто нема да го преминеш овој Јордан. И заповедај му на

Исус и зајакни го и охрабри го, зашто тој ќе премине пред лицето на овој народ, и тој ќе им ја даде во наследство целата земја што ти ја виде. И седевме во долина близу куќата на Фогор.

4

И сега, Израелу, слушај ги наредбите и судовите што јас те учам денес да ги извршуваш, за да живееш, да се умножиш и, влегувајќи, да ја наследиш земјата што Господ, Богот на твоите татковци, ти ја дава. Не ќе додадете кон зборот што ви го заповедам, и нема да отстраните од него; чувајте ги заповедите на Господ, нашиот Бог, што ви ги заповедам денес. Вашите очи виделе се што направил Господ, нашиот Бог, на Ваал-фегор, зашто секој човек што отишол по Ваал-фегор, Господ, вашиот Бог, го уништил од вас. Вие, но оние што се прикачени кон Господ, вашиот Бог, сите живеете денес. Видете, јас ви покажав прописи и пресуди како што ми заповеда Господ, да постапувате така во земјата во која влегувате таму за да ја наследите. И ќе ги чувате и ќе ги извршувате, зашто тоа е вашата мудрост и разбирање пред сите народи, кои ќе ги слушнат сите овие наредби, и ќе кажат: Еве, мудар и знаен народ е овој голем народ. Зашто кој народ е голем, на кого му е Бог што им се приближува како Господ наш Бог во сè за што го повикаме? И каков народ е голем, на кого му се наредби и судови праведни според целиот овој закон, што јас го давам пред вас денес?

Внимавај на себе си, и чувај ја душата твоја многу; да не ги заборавиш сите зборови, што ги виделе очите твои, и да не отстапат од срцето твое сите денови од животот твој; и ќе ги поучиш синовите твои и синовите на синовите твои, денот кога стоевте пред Господ Бог наш во Хорив во денот на собранието; кога рече Господ кон мене, собери кон мене го народот, и нека ги слушнат зборовите мои, за да научат да се плашат од мене сите денови што тие живеат на земјата, и ќе ги поучат синовите нивни. И вие се приближивте и застанавте под планината, а планината гореше со оган до небото, темнина, мрак, бура. И Господ ви зборуваше од средината на огнот со глас на зборови, што вие го слушавте; и обличје не видовте, туку само глас. И ви го објави неговиот завет, што ви заповеда да го правите, десетте зборови, и ги напиша на две камени плочи. И на мене Господ ми заповеда во тоа време да ве научам наредби и судови, за да ги извршувате на земјата во која влегувате таму за да ја наследите. И ќе ги чувате многу душите ваши, зашто не видовте никаква сличност во денот кога Господ ви зборуваше на вас во Хорив, на планината, од средината на огнот. Не беззаконувајте и не правете за себе изрезбарена слика, никаква слика на машко или женско, слика на кое било животно што постои на земјата, слика на која било крилата птица што лета под небото, слика на кое било влекачко што лази по земјата, слика на која било риба, колку што ги има во водите под земјата. И да не погледнеш нагоре во небото и видиш го сонцето и месечината и ѕвездите и целиот свет на небото, и бидувајќи заведен, да

им се поклониш на нив и да им служиш на нив, кои Господ, твојот Бог, ги доделил на сите народи под небото. Вас но ве зеде Богот, и ве изведе од земјата Египет, од железната печка, од Egipet, за да бидете негов народ, негова сопственост, како што е денес. И Господ Бог се разгневи на мене поради она што беше кажано од вас, и се закле дека нема да ја преминам оваа Јордан и дека нема да влезам во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство. Јас бидејќи умирам во оваа земја и не го преминувам овој Јордан, но вие преминувате и ќе ја наследите оваа добра земја. Внимавајте на себе, да не го заборавите заветот на Господ нашиот Бог, кој го направи со вас, и да не беззаконувате, и да не направите за себе изваена сличност на сè што ти заповеда Господ твојот Бог. Дека Господ, твојот Бог, е оган што пожира, Бог ревнив. Ако родиш синови и синови на синовите твои, и останете долго на земјата, и беззаконствувате, и направите изрезбан лик на сè, и направите злото пред Господ Бог ваш да го разгневите него, сведочам пред вас денес и небото и земјата, дека со уништување ќе се уништите од земјата, во која вие го преминувате Јордан таму да ја наследите; нема да живеете долго денови на неа, туку со истребување ќе се истребите. И Господ ќе ве расфрли меѓу сите народи, и ќе останете малкумина по број меѓу сите народи, во кои Господ ќе ве одведе таму. И таму ќе служите на други богови, дела на човечки раце, на дрво и камен, кои не гледаат, ниту слушаат, ниту јадат, ниту мирисаат. И ќе барате таму Господ, Бог ваш, и ќе го најдете него кога ќе го побарате

него од цело твое срце, и од цела твоја душа во твојата невола. И ќе те најдат сите овие зборови на крајот на деновите, и ќе се вратиш кон Господ, твојот Бог, и ќе го слушнеш неговиот глас. Зашто Бог милостив е Господ, твојот Бог, нема да те напушти, ниту ќе те уништи, нема да го заборави заветот на твоите татковци, што им се заколна Господ. Прашајте за поранешните денови што се случиле пред вас од денот кога Бог создаде човек на земјата, и од едниот крај на небото до другиот крај на небото, дали се случило нешто според овој голем збор, дали е слушнато вакво нешто; дали некој народ слушнал глас на живиот Бог што зборува од средината на оганот, како што ти слушна и останал жив; дали Бог се обидел влегувајќи да земе за себе народ од средината на друг народ со искушенија, и со знаци, и со чуда, и со војна, и со силна рака, и со висока мишка, и со големи видења, според сè што Господ нашиот Бог направи во Египет пред тебе додека гледаше; за да знаеш дека Господ твојот Бог овој е Бог, и нема друг освен него. Од небото стана слушен гласот негов за да те поучи, и на земјата ти го покажа огнот негов големиот, и ги слушна зборовите негови од средината на огнот. Поради тоа што ги сакаше твоите татковци, и го избра нивното семе по нив - вас, и те изведе тој во својата голема сила од Египет, да уништи народи големи и посилни од тебе пред твоето лице, да те воведе да ти ја даде нивната земја да ја наследиш, како што имаш денес. И ќе знаеш денес и ќе се вратиш со умот, дека Господ, Богот твој, овој Бог е во небото горе и врз земјата долу, и нема друг освен него. И чувајте ги неговите

заповеди и неговите уредби, колку што јас ти заповедам денес, за да ти биде добро и на твоите синови по тебе, за да станете долговечни врз земјата која Господ, твојот Бог, ти ја дава за сите денови. Тогаш Мојсеј одвои три градови отаде Јордан од исток на сонцето, да побегне таму убиецот кој би убил ближниот не знаејќи, и овој не мразејќи го него пред вчера и третиот ден, и ќе побегне во еден од овие градови, и ќе живее: Восор во пустината во рамната земја на Рувим, и Рамот во Галад на Гад, и Голан во Васан на Манасија. Ова е законот што Мојсеј го постави пред синовите на Израел. Ова се сведоштвата, и наредбите, и пресудите што ги зборуваше Мојсеј на синовите на Израел откако тие излегоа од земјата на Египет, на онаа страна на Јордан, во долината, близу до куќата на Фогор, во земјата на Сихон, царот на Аморејците, кој живееше во Есевон, кого го удри Мојсеј и синовите на Израел откако тие излегоа од земјата на Египет. И ја наследија земјата негова, и земјата на Ог, крал на Васан, двајца кралеви на Аморејците, кои беа отаде Јордан кон исток на сонцето, од Ароир, која е на брегот на поток Арнон, и на планината на Сион, која е Ермон, целата Арава отаде Јордан кон исток на сонцето под Аседот искршената.

5

И Мојсеј повика целиот Израел и им рече: Слушај, Израелу, ги наредбите и судовите што јас ги зборувам во вашите уши денес, и научете ги и чувајте да ги извршувате. Господ,

вашиот Бог, направи завет со вас во Хорив. Не на вашите татковци го склучи Господ овој завет, туку со вас, со сите вие што сте тука живи денес. Лице според лице зборуваше Господ кон вас на планината од средината на огнот. И јас стоев помеѓу Господ и вас во тоа време да ви ги објавам зборовите на Господ, затоа што се плашевте од лицето на огнот, и не се искачивте на планината, велејќи: Јас сум Господ, твојот Бог, кој те изведе од земјата Египет, од куќата на ропството. Нема да имаш други богови пред мене. Не ќе направиш за себе слика, ниту каква било сличност на она што е на небото горе, и на она што е на земјата долу, и на она што е во водите под земјата. Не ќе се поклониш на нив, ниту ќе им служиш на нив, зашто јас сум Господ твојот Бог, Бог ревнив, враќајќи ги гревовите на татковците врз децата до третата и четвртата генерација на оние што ме мразат, и правејќи милост до илјадници на оние што ме сакаат и на оние што ги чуваат заповедите мои. Нема да го земеш името на Господ твојот Бог напразно, зашто Господ твојот Бог нема да го очисти оној што го зема неговото име напразно. Чувај го денот на саботите да го посветиш, онака како што ти заповеда Господ, твојот Бог. Шест дена ќе работиш и ќе ги направиш сите твои работи, а на седмиот ден сабота на Господ твојот Бог, нема да направиш на него никаква работа ти и твојот син и твојата ќерка, твојот слуга и твојата слугинка, твојот вол и твојот товарен добиток, и секое твое животно, и дојденецот што живее кај тебе, за да си почине твојот слуга и твојата слугинка и твојот товарен добиток, како и ти. И ќе се сетиш дека беше слуга во земјата

Египет, и Господ, твојот Бог, те изведе оттаму со силна рака и со висока мишка. Поради ова, Господ, твојот Бог, ти заповеда да го чуваш денот на саботите и да го посветиш. Почитувај го татко твој и мајка твоја, на начинот што ти заповеда Господ Бог твој, за да ти биде добро и да живееш долго на земјата што Господ Бог твој ти ја дава. Не ќе убиеш. Не ќе прелубиш. Не ќе крадеш. Нема да лажно сведочиш против твојот сосед. Не ќе ја посакуваш жената на ближниот твој; не ќе ја посакуваш куќата на ближниот твој, ниту полето негово, ниту слугата негов, ниту слугинката негова, ниту волот негов, ниту магарето негово, ниту какво било животно негово, ниту сè што е на ближниот твој. Овие зборови ги изговори Господ кон целото ваше собрание на планината од средината на огнот, темнина, мрак, бура, со силен глас, и не додаде ништо повеќе, и ги напиша на две камени плочи, и ми ги даде. И се случи како што чувте глас од средината на огнот, и планината гореше со оган, и дојдовте кај мене сите водачи на вашите племиња и вашиот совет на старци, и рековте, еве Господ нашиот Бог ни покажа негова слава, и неговиот глас чувме од средината на огнот; во овој ден видовме дека Бог ќе зборува кон човек, и ќе живее. И сега да не умреме, зашто ќе нè истроши овој голем оган, ако продолжиме ние да го слушаме гласот на Господ нашиот Бог уште, и ќе умреме. Кој бидејќи месо, која слушна глас на живиот Бог зборувајќи од средината на огнот, како ние, и ќе живее? Приближи се ти и слушај сè што ќе каже Господ, нашиот Бог, и ти ќе ни кажеш нам сè што ќе ти каже Господ, нашиот

Бог, и ние ќе слушаме и ќе направиме. И Господ го слушна гласот на вашите зборови што ги зборувавте кон мене, и Господ ми рече: Го слушнав гласот на зборовите на овој народ, што ти ги зборуваа, правилно е сè што го зборуваа. Кој ќе даде да биде така нивното срце во нив, за да се плашат од мене и да ги чуваат сите мои заповеди во сите денови, за да им биде добро на нив и на нивните синови низ вечноста? Оди, реков им, вратете се вие во вашите куќи; ти но тука стој со мене, и ќе зборувам кон тебе заповедите и наредбите и пресудите колку ќе ги научиш нив, и нека прават така во земјата која јас им ја давам во наследство. И ќе чувате да правите на начинот што ти заповеда Господ твојот Бог; нема да свртите на десно ниту на лево, според целиот пат што ти заповеда Господ твојот Бог да одите по него, за да те смири, и добро да ти биде, и да живеете долго на земјата што ќе ја наследите.

6

И ова се заповедите и наредбите и судовите што Господ, нашиот Бог, заповеда да ве научи да ги извршувате така во земјата во која влегувате таму за да ја наследите. Така што да се плашите од Господ вашиот Бог, чувајте ги сите негови прописи и неговите заповеди, кои јас ви ги заповедам денес, ти и твоите синови, и синовите на твоите синови, во сите денови од твојот живот, за да живеете долго. И слушај, Израелу, и чувај да правиш, за да ти биде добро, и за да се

умножите многу, како што зборуваше Господ, Богот на твоите татковци, да ти даде земја што тече со млеко и мед; и овие уредби и судови, што Господ им ги заповеда на синовите на Израел во пустината, кога тие излегоа од земјата Египет. Слушај, Израелу, Господ Богот наш, Господ еден е. И ќе го љубиш Господа, твојот Бог, од целиот твој ум, и од целата твоја душа, и од целата твоја сила. И овие зборови, што ти ги заповедам денес, ќе бидат во твоето срце и во твојата душа. И ќе ги водиш напред синовите твои, и ќе зборуваш за нив седејќи во куќа и одејќи по пат и лежејќи и станувајќи. И ќе ги врзеш како знак на раката твоја, и ќе биде непоколеблив пред очите твои. И ќе ги напишете врз праговите на вашите куќи и на вашите порти. И ќе биде кога те внесе Господ твојот Бог во земјата која им се закле на твоите татковци, на Аврам, и на Исак, и на Јаков, да ти даде градови големи и убави кои не ги изгради, куќи полни со сите добра кои не ги наполни, исечени цистерни кои не ги исече, лозја и маслинови насади кои не ги посади, и откако ќе јадеш и ќе се наситиш, внимавај на себе да не го заборавиш Господ твојот Бог кој те изведе од земјата Египет, од куќата на ропството. Господ, твојот Бог, ќе се плашиш и нему само ќе служиш, и кон него ќе се лепиш, и на неговото име ќе се колнеш. Не одете по други богови од боговите на народите околу вас, затоа што Бог ревнив Господ Богот твој е во тебе; да не се разгневи со гнев Господ Богот твој на тебе и те уништи од лицето на земјата. Нема да го искушуваш Господ, твојот Бог, на начинот на кој го испитавте во искушението. Чувајќи ќе ги чуваш заповедите

на Господ, Бог твој, сведоштвата и наредбите, колку што ти заповеда. И ќе правиш пријатното и доброто пред Господ твојот Бог, за да ти биде добро, и да влезеш и да ја наследиш добрата земја, која што се закле Господ на вашите татковци, да ги истера сите твои непријатели пред твоето лице, како што зборуваше Господ. И ќе биде кога синот твој те праша утре, велејќи: Што се сведоштвата и наредбите и судовите што Господ, нашиот Бог, ни ги заповеда? И ќе му кажеш на синот твој: Слуги бевме на Фараонот во земјата Египет, и Господ нè изведе оттаму со моќна рака и со издигнато рамо. И Господ даде знаци и чудеса, големи и зли, во Египет, на Фараон и на неговата куќа пред нас, и нас не изведе оттаму за да ни ја даде оваа земја, која се закле дека ќе ја даде на нашите татковци. И Господ ни заповеда да ги извршуваме сите овие наредби, да се плашиме од Господ, нашиот Бог, за да ни биде добро во сите денови, за да живееме како и денес. И милост ќе ни биде, ако ги чуваме и ги извршуваме сите овие заповеди пред Господ, нашиот Бог, како што ни заповеда.

7

Ако и те внесе Господ Бог твој во земјата, во која влегуваш таму да ја наследиш, и отстрани народи големи од лицето твое, Хетејците и Гергесејците и Аморејците и Хананејците и Ферезејците и Евејците и Јевусејците, седум народи многу и посилни од вас; и ќе ги предаде нив Господ Бог твој во

рацете твои, и ќе ги удриш нив; со уништување ќе ги уништиш нив; нема да склучиш кон нив завет, ниту ќе се смилувате на нив, ниту ќе се оженувате со нив; ќерката твоја нема да ја дадеш на синот негов, и ќерката негова нема да ја земеш за синот твој. Ќе го одврати твојот син од мене, и ќе им служи на други богови, и Господ ќе се разгневи со гнев кон вас, и ќе те уништи брзо. Но така ќе постапите со нив: нивните олтари ќе ги соборите, нивните столбови ќе ги скршите, нивните гори ќе ги исечете и резбаните ликови на нивните богови ќе ги изгорите со оган. Затоа што си свет народ на Господ, твојот Бог, и тебе те избра Господ, твојот Бог, да бидеш негов сопствен народ од сите народи што се на лицето на земјата. Не затоа што сте бројни помеѓу сите народи, Господ ве избра вас, и Господ ве избра вас, бидејќи вие сте малубројни помеѓу сите народи. Но затоа што Господ ве љуби вас и ја чува заклетвата која им се закле на вашите татковци, Господ ве изведе со моќна рака и те откупи, Господе, од куќата на ропството, од раката на фараонот, царот на Египет. И ќе знаеш дека Господ, Богот твој, овој е Бог; Бог верен, кој го чува заветот и милоста кон оние што го љубат него и кон оние што ги чуваат заповедите негови во илјада генерации, и враќа на оние што мразат лице в лице за да ги уништи целосно нив; и не задоцнува кон оние што мразат; лице в лице ќе им врати на нив. И ќе ги чуваш заповедите, наредбите и овие судови, колку што јас ти заповедам денес да ги извршуваш. И ќе биде кога ги слушнете овие наредби, и ги чувате и ги извршувате, тогаш Господ, твојот Бог, ќе го заштити заветот

и милоста што им се закле на вашите татковци. И ќе те љуби, и ќе те благослови, и ќе те умножи, и ќе ги благослови потомците на твојата утроба, и плодот на твојата земја, твоето жито, и твоето вино, и твоето масло, стадата на твоите говеда, и стадата на твоите овци на земјата, која Господ им се закле на твоите татковци да ти ја даде. Благословен ќе бидеш помеѓу сите народи, нема да има кај вас неплоден, ниту неплодна, и кај добитокот твој. И ќе отстрани Господ, Бог твој, од тебе секоја болест и сите зли болести египетски што си ги видел и што си ги знаел, нема да ги стави врз тебе, туку ќе ги стави врз сите оние што те мразат. И ќе го јадеш целиот плен на народите што Господ, твојот Бог, ти го дава, окото твое нема да ги поштеди, и нема да им служиш на нивните богови, зашто тоа е пречка за тебе. Ако но кажеш во умот твој дека овој народ е поголем од мене, како ќе можам да ги уништам? Нема да се плашиш од нив; со сеќавање ќе се сетиш колку што направи Господ твојот Бог на Фараонот и на сите Египќани; големите искушенија што ги видоа твоите очи, знаците и оние големи чуда, силната рака и високата мишка; како те изведе Господ твојот Бог, така ќе направи Господ вашиот Бог на сите народи од кои ти се плашиш од нивното лице. И стршлените ќе испрати Господ Бог твој во нив, додека не бидат сосема уништени оние оставени и оние скриени од тебе. Нема да бидеш повреден од лицето нивно, затоа што Господ Бог твој е во тебе, Бог голем и силен. И Господ, твојот Бог, ќе ги истроши овие народи пред тебе постепено, малку по малку. Нема да можеш да ги уништиш брзо, за да не

стане земјата пустош и да не се умножат врз тебе дивите sверови. И ќе ги предаде Господ Бог твој во твоите раце, и ќе ги уништиш со голема пропаст, додека не ги истребиш целосно. И ќе ги предаде нивните цареви во вашите раце, и ќе го уништите нивното име од тоа место. Никој нема да се спротивстави пред твоето лице, додека не ги истребиш. Резбаните слики на нивните богови ќе ги запалите со оган, нема да пожелиш сребро, ниту злато од нив нема да земеш за себе, за да не се сопнеш преку тоа, затоа што тоа е гнасотија за Господ, твојот Бог. И нема да внесеш гнасотија во твојата куќа, и ќе бидеш проклет како ова. Со гнасотија ќе се гнасиш, и со гнасотија ќе се гадиш, зашто тоа е проклето.

8

Сите заповеди што виги заповедам денес, чувајте ги и извршувајте ги, за да живеете и да се умножите, и да влезете и да ја наследите земјата што Господ, вашиот Бог, им се закле на вашите татковци. И ќе се сетиш на целиот пат што те водеше Господ, твојот Бог, низ пустината, за да те понизи и да те искуша, и да се дознае она што е во твоето срце, дали ќе ги чуваш неговите заповеди или не. И тој те измачи, и тој те изгладни, и тој те нахрани со манна, која не ја знаеја твоите татковци, за да ти објави дека човекот нема да живее само на леб, туку на секој збор што излегува преку устата на Бог ќе живее човекот. Твоите облеки не остареа од

тебе, твоите сандали не се истрошија од тебе, твоите нозе не ожулавија, ете четириесет години. И ќе знаеш со срцето твое дека како што некој човек го воспитува синот свој, така Господ, Бог твој, ќе те воспитува тебе. И ќе ги чуваш заповедите на Господ, твојот Бог, да одиш по неговите патишта и да се плашиш од него. Зашто Господ твојот Бог ќе те внесе во земја добра и голема, каде брзаци на води и извори на длабочини излегуваат низ рамнините и низ планините. Земја на пченица и јачмен, лозја, смокви, нарови; земја на маслинка, на масло и мед; земја на која не со сиромаштија ќе го јадеш лебот твој, и нема да ти недостасува на неа ништо; земја чии камења се железо, и од планините нејзини ќе копаш бронза. И ќе јадеш и ќе се наситиш, и ќе го благословиш Господа, Богот твој, за добрата земја што ти ја дал. Внимавај на себе да не заборавиш Господ твојот Бог, да не ги чуваш заповедите негови, и судовите и наредбите негови, колку што јас ти заповедам денес; Да не, откако ќе јадеш и ќе се наситиш, и убави куќи ќе изградиш и ќе се населиш во нив, и говедата твои и овците твои ќе ти се умножат, сребро и злато ќе ти се умножи, и сè што ти е ќе ти се умножи, се издигнеш во срцето, и заборавиш Господ твојот Бог, кој те изведе од земјата Египет, од куќата на ропството; кој те поведе низ пустината голема и страшна онаа, каде змија каснувачка, и скорпија, и жед, каде немаше вода; кој ти изведе од остратa карпа извор на вода; кој те нахрани со маната во пустината што не ја знаеше ти, и не ја знаеја татковците твои, за да те понизи, и да те искуша, и добро да ти направи на крајот на

деновите твои. Не кажувај во твоето срце: Мојата сила и моќта на мојата рака ми ја донесоа оваа голема моќ. И ќе се сетиш на Господ, твојот Бог, зашто тој ти дава сила да стекнеш моќ, и за да го воспостави неговиот завет што Господ им се закле на твоите татковци, како денес. И ќе биде ако со заборавеност заборавиш го Господ, Бог твој, и одиш по други богови, и им служиш на нив, и им се поклониш на нив, сведочам пред вас денес, и небото и земјата, дека со уништување ќе загинете. Како и останатите народи што Господ Бог ги уништува пред вас, така ќе загинете, затоа што не го слушнавте гласот на Господ, вашиот Бог.

9

Слушај, Израелу, ти денес го преминуваш Јордан да влезеш да наследиш народи големи и посилни од вас, градови големи и ѕидани до небото, народ голем и многубројен и висок, синови на Анак, кои ти ги знаеш, и ти си слушнал, кој ќе застане против лицето на синовите на Анак? И ќе знаеш денес дека Господ, твојот Бог, ќе оди пред тебе, Тој е оган што пожира, Тој ќе ги уништи, и Тој ќе ги отврати од тебе, и ќе ги уништи брзо, како што ти рече Господ. Не кажувај во своето срце кога Господ, твојот Бог, ги уништува овие народи пред тебе, велејќи: Поради мојата праведност ме воведе Господ да ја наследам оваа добра земја. Не поради твојата праведност, ниту поради светоста на твоето срце ти

влегуваш да ја наследиш нивната земја, туку поради безбожноста на овие народи Господ ќе ги уништи од твоето лице, и за да го воспостави заветот што Господ им се закле на нашите татковци, на Аврам и на Исак и на Јаков. И ќе знаеш денес дека не поради твоите праведности Господ, твојот Бог, ти ја дава оваа добра земја да ја наследиш, туку затоа што си тврдоврат народ. Запомни, не заборавај колку го предизвикуваше Господа, твојот Бог, во пустината, од денот кога излеговте од Египет и дојдовте на ова место – непослушни продолжувавте кон Господа. И во Хореб вие го предизвикавте Господ, и се разгневи Господ на вас да ве уништи, кога јас се качував на планината да ги земам камените плочи, плочите на заветот што Господ го склучи со вас, и останав на планината четириесет дена и четириесет ноќи, леб не јадев и вода не пиев. И ми даде Господ двете каменити плочи напишани со прстот на Бога, и на нив беа напишани сите зборови што Господ ви ги зборуваше на планината во денот на собирот. И стана дека по четириесет дена и по четириесет ноќи Господ ми ги даде двете каменити плочи, плочите на заветот. И рече Господ кон мене: Стани се, слези брзо оттука, зашто беззаконствуваше народот твој, кој го изведе од земјата Египет. Тие брзо отстапија од патот што им го заповедав и си направија излеан лик. И рече Господ кон мене, велејќи, зборував кон тебе еднаш и двапати, велејќи, го видов овој народ, и еве народ тврдоглав е. И сега дозволи ми целосно да ги уништам нив, и ќе го избришам нивното име од под небото, и ќе те направам во народ голем и силен и многу

поголем отколку овој. И откако се вратив, слегов од планината, а планината гореше со оган до небото, и двете плочи на сведоштвата беа во моите две раце. И видевши дека вие згрешивте пред Господ вашиот Бог, и направивте за себе излеан лик, и отстапивте од патот што Господ ви заповеда да правите; и фативши ги двете плочи, ги фрлив од двете мои раце и ги скршив пред вас. И се молев пред Господ втор пат, како и порано, четириесет дена и четириесет ноќи, леб не јадев и вода не пиев, за сите ваши гревови што ги згрешивте правејќи го злото пред Господ Бог, за да го разгневите него. И исплашен сум поради гневот и лутината, зашто Господ беше разгневен на вас за да ве уништи, и Господ ме слушна и во ова време. И на Арон се налути да го уништи него, и се помолив и за Арон во тоа време. И вашиот грех што го направивте, телето, го земав и го изгорев во оган, и го смелев дробејќи го многу додека стана фино, и стана како прав, и го фрлив правот во потокот што слегуваше од планината. И во горењето, и во искушението, и во гробовите на желбата, предизвикувајќи го бевте Господа. И кога Господ ве испрати од Кадеш Варна, велејќи: Одете горе и наследете ја земјата што ви ја давам, вие не се покоривте на зборот на Господ, вашиот Бог, и не му веруваше, и не го слушнавте неговиот глас. Непослушни беше кон Господ од денот кој ви беше познат. И се молев пред Господ четириесет дена и четириесет ноќи, колку што се молев, бидејќи Господ рече да ве уништи. И се помолив кон Богот и реков: Господе, царе на боговите, не го уништувај сосема народот твој и делот твој што го откупи,

кои ги изведе од земјата Египет со твојата голема сила, со твојата моќна рака и со твојата висока мишка. Сети се на Абраам и Исак и Јаков, твоите слуги, на кои им се заколе според себеси, не погледни на тврдоглавоста на овој народ, и на безбожностите, и на нивните гревови. Да не речат жителите на земјата одкаде нè изведе оттаму, велејќи: Поради тоа што Господ не можеше да ги внесе во земјата што им ја ветил, и поради тоа што ги мразел, ги изведе во пустината за да ги убие. И овие се твојот народ и твој жребие, кои ги изведе од земјата Египет со твојата голема сила, и со твојата моќна рака, и со твојата висока мишка.

10

Во тоа време Господ ми рече: Издлабај за себе две камени плочи како оние први, и качи се кон мене на планината, и направи за себе дрвен ковчег. И ќе напишеш врз таблиците зборовите кои беа на првите таблици што ги скрши, и ќе ги ставиш во ковчегот. И направив ковчег од нетрулежно дрво и ги издлабив камените плочи како првите, и се качив на планината со двете плочи во рацете. И напиша врз таблиците според првото пишување, десетте зборови што Господ ви ги зборуваше на планината од средината на огнот, и Господ ми ги даде. И откако се вратив, слегов од планината и ги ставив плочите во ковчегот што го направив, и тие беа таму, како што ми заповеда Господ. И синовите на Израел тргнаа од Беерот на синовите на Јакан

Мисадаи. Таму умре Аарон и беше погребан таму, и Елеазар, неговиот син, служеше како свештеник наместо него. Оттаму тие заминаа во Гадгад, и од Гадгад во Етебата, земја на бујици на води. Во тоа време Господ го одвои племето Левитско, да го носи ковчегот на заветот Господов, да стои пред Господа, да служи и да се моли на Неговото име до денес. Поради ова Левитите немаат дел и жреб меѓу нивните браќа, Господ самиот е нивен жреб, како што им рече. И јас стоев на планината четириесет дена и четириесет ноќи. И Господ ме слушна и во ова време, и Господ не сакаше сосема да ве уништи. И рече Господ кон мене: Оди, тргни пред народот овој, и нека влезат и ја наследат земјата што им ја заколнав на нивните татковци да им ја дадам. И сега, Израелу, што Господ твојот Бог бара од тебе, освен да се плашиш од Господ твојот Бог, и да одиш во сите негови патишта, и да го сакаш него, и да му служиш на Господ твојот Бог од цело твое срце, и од цела твоја душа, да ги чуваш заповедите на Господ твојот Бог, и неговите наредби, колку што јас ти заповедам денес, за да ти биде добро? Ете, на Господ, твојот Бог, му припаѓаат небото и небото на небесата, земјата и сè што е на неа. Освен што вашите татковци ги избра Господ да ги љуби, и го избра нивното семе со нив, вас, помеѓу сите народи, како што е денес. И ќе ја обрежете тврдоста на вашето срце, и вашиот врат нема да го зацврстите. Зашто Господ Бог ваш, овој е Бог на боговите, и Господар на господарите, Бог великиот, и силен, и страшен, кој не гледа на лице, ниту зема дар, правејќи правда на дојденецот и на сирачето и на

вдовицата, и го љуби дојденецот да му даде леб и облека. И ќе го љубите дојденецот, зашто дојденци бевте во земјата Египетска. Господ твојот Бог ќе се плашиш, и нему ќе служиш, и кон него ќе се прилепиш, и на неговото име ќе се колнеш. Тој е твоја гордост, и тој е твојот Бог, кој направи во тебе овие големи и славни работи, што ги видоа твоите очи. Во седумдесет души слегоа татковците твои во Египет, а сега те направи Господ, Бог твој, како ѕвездите на небото по множество.

11

И ќе го љубиш Господ, твојот Бог, и ќе ги чуваш неговите прописи, и неговите наредби, и неговите заповеди, и неговите пресуди во сите денови. И ќе знаете денес, дека не вашите деца, колку што не знаат ниту виделе поуката на Господ твојот Бог, и неговите величествени дела, и неговата силна рака, и неговата висока мишка, и неговите знаци, и неговите чуда, колку што направил во средината на Египет на фараонот царот на Египет, и на целата негова земја, и колку што направил на силата на Египќаните, и нивните кочии, и нивниот коњ, и нивната сила, како преплавила водата на Црвеното Море врз нивното лице кога тие ве гонеле одзади вас, и ги уништил нив Господ до денешниот ден, и колку што направил нам во пустината додека дојдовте на ова место, и колку што направил на Датан и Авирон синовите на Елијав синот на Рувим, кои отворајќи

земјата својата уста ги проголтала нив, и нивните куќи, и нивните шатори, и целото нивно имот што со нив во средината на целиот Израел. Зашто вашите очи виделе сите големи дела на Господ, колку што направил меѓу вас денес. И ќе ги чувате сите негови заповеди што јас ти ги заповедам денес, за да живеете и да се умножите, и влегувајќи да ја наследите земјата во која вие го преминувате Јордан таму да ја наследите. За да живеете долго на земјата за која Господ им се закле на вашите татковци да им ја даде на нив и на нивното семе со нив, земја што тече со млеко и мед. Зашто земјата во која влегуваш таму да ја наследиш, не е како земјата Египет, од каде излеговте, кога сеат семе и наводнуваат со нозете свои, како градина зеленчукова. А земјата во која влегуваш таму да ја наследиш, земја планинска и рамна, од дождот на небото пие вода. Земја што Господ твојот Бог ја надгледува постојано, очите на Господ твојот Бог се врз неа од почетокот на годината и до завршувањето на годината. Ако и со слушање ќе слушате сите заповеди, кои јас ти ги заповедам денес, да го сакаш Господ твојот Бог, и да му служиш од цело твое срце, и од цела твоја душа, и ќе даде дожд на твојата земја според сезона ран и доцен, и ќе го внесеш твоето жито, и твоето вино, и твоето масло, и ќе даде храна во твоите полиња на твојот добиток; и јадејќи, и наситувајќи се, внимавај на себе да не се прошири твоето срце, и да не отстапите, и да не служите на други богови, и да не им се поклоните на нив, и разгневувајќи се со гнев Господ на вас, и ќе го затвори небото, и нема да биде дожд,

и земјата нема да го даде својот плод, и ќе пропаднете во брзина од добрата земја, која Господ ви ја даде. И ставете ги овие зборови во вашето срце и во вашата душа, и врзете ги нив во знак на вашата рака, и ќе биде непоколебливо пред вашите очи. И учете ги вашите деца да зборуваат за нив кога седиш во куќа, и кога одиш по пат, и кога спиеш, и кога стануваш. И ќе ги напишете на праговите од вашите куќи и на вашите порти, за да живеете долго, и деновите на вашите синови на земјата која Господ се закле на вашите татковци да им ја даде, како деновите на небото на земјата. И ќе биде ако со слушање слушнете ги сите овие заповеди што јас ви ги заповедам денес да ги правите, да го сакате Господ нашиот Бог, и да одите по сите негови патишта, и да се прилепите кон него, тогаш Господ ќе ги истера сите овие народи од пред вас, и ќе наследите народи поголеми и посилни од вас. Секое место каде што ќе стапне стапалото на вашата нога, ќе биде ваше, од пустината и Антилибан, и од реката Меласката, реката Еуфрат, и до морето на запад ќе бидат твоите граници. Никој нема да се спротивстави пред вас, и Господ вашиот Бог ќе стави страв од вас и треперење од вас врз лицето на целата земја на која ќе стапнете, онака како што ви зборуваше. Ете, јас давам пред вас денес благословот и проклетството. Благословот, ако ги слушнете заповедите на Господ вашиот Бог, колку што јас ви заповедам денес; и проклетството, ако не ги слушнете заповедите на Господ вашиот Бог, колку што јас ви заповедам денес, и се заведете од патот што ви го заповедав, отидувајќи да им служите на други богови, кои

не ги знаете. И ќе биде кога Господ Бог твој ќе те внесе во земјата во која преминуваш таму да ја наследиш, и ќе дадеш благослов на планината Гаризин и проклетство на планината Гевал. Не се ли овие отаде Јордан, зад патот на западот на сонцето, во земјата Ханаан, тоа што живее на западот следејќи го Голгол, близу до високиот даб? Вие преминувате преку Јордан, влегувајќи да ја наследите земјата што Господ, нашиот Бог, ви ја дава во наследство за сите денови, и ќе се населите во неа. И ќе ги чувате за да ги извршувате сите негови заповеди и овие пресуди, што јас ви ги давам пред вас денес.

12

И ова се заповедите и пресудите, кои ќе ги чувате за да ги извршувате во земјата, која Господ, Богот на вашите татковци, ви ја дава во наследство, во сите денови додека живеете на земјата. Со уништување ќе уништите сите места во кои служеа таму на нивните богови, кои вие ги наследувате нив, на високите планини, и на ридовите, и под густо дрво. И ќе ги урнете нивните олтари, и ќе ги скршите нивните столбови, и нивните горички ќе ги исечете, и резбаните слики на нивните богови ќе ги изгорите со оган, и ќе го уништите нивното име од тоа место. Не ќе постапувате така со Господ, вашиот Бог. Но или во местото што би го избрал Господ, твојот Бог, во еден од вашите градови, за да го именува своето име таму и да биде

повикан, и ќе побарате и ќе дојдете таму. И ќе донесете таму целосните жртвени приноси ваши и жртвените приноси ваши, и првите плодови ваши, и молитвите ваши, и доброволните ваши, и договорите ваши, првородените на говедата ваши и на овците ваши. И ќе јадете таму пред Господ, вашиот Бог, и ќе се радувате на сè на што ќе ја ставите вашата рака, вие и вашите домови, затоа што ве благослови Господ, вашиот Бог. Нема да правите сè она што ние го правиме тука денес, секој она што е пријатно пред него. Зашто сè уште не сте дошле до одморот и до наследството што Господ, нашиот Бог, ви го дава. И ќе го преминете Јордан, и ќе населите на земјата која Господ, Бог наш, ви ја дава како наследство, и ќе ве смири од сите ваши непријатели од околу, и ќе населите со безбедност. И ќе биде местото кое би го избрал Господ, твојот Бог, да биде повикано Неговото име таму, таму ќе донесете сè што јас ви заповедам денес: вашите жртвоприношенија, вашите жртви, вашите десетоци, првините од вашите раце и секој избран дар од вашите дарови, што би ги заветувале на Господ, вашиот Бог. И ќе се радувате пред Господ Бог ваш, вие и вашите синови, и вашите ќерки, и вашите деца, и вашите слугинки, и Левитот на вашите порти; затоа што нема за него дел ниту наследство со вас. Внимавај на себе, да не ги принесеш жртвените приноси твои на секое место што ќе го видиш. Но во местото кое ќе го избере Господ твојот Бог, во едно од твоите племиња, таму ќе ги принесете вашите жртви целопаленици, и таму ќе направиш сè што јас ти заповедам денес. Но во сите твои желби ќе жртвуваш

и ќе јадеш месо според благословот на Господ, твојот Бог, што ти го даде во секој град, нечистиот и чистиот подеднакво ќе го јадат тоа, како газела или елен. Освен крвта да не јадете, врз земјата ќе ја излеете, како вода. Нема да можеш да јадеш во твоите градови десетина од твоето жито, и од твоето вино, и од твоето масло, првородените од твоите говеда и од твоите овци, и сите молитви што би ги заветувал, и вашите заветувања, и првите плодови од твоите раце. Но пред Господ твојот Бог ќе го јадеш тоа на местото, кое Господ твојот Бог ќе го избере за него, ти и твојот син, и твојата ќерка, твојот слуга, и твојата слугинка, и дојденецот што е во вашите градови; и ќе се радуваш пред Господ твојот Бог на сè на што ја ставиш твојата рака. Внимавај за себе да не го напуштиш Левитот во сето време додека живееш на земјата. Ако Господ, твојот Бог, ги прошири твоите граници, како што ти зборуваше, и ти кажеш: Ќе јадам месо, ако твојата душа посакува да јаде месо, јади месо според сета желба на твојата душа. Ако но далеку е од тебе местото кое би го избрал Господ, Бог твој, таму да биде повикано Неговото име, тогаш ќе жртвуваш од твоите говеда и од твоите овци што ти ги дал Бог, на начинот што ти заповедав, и ќе јадеш во твоите градови според желбата на твојата душа. Како што се јаде газелата и еленот, така ќе го јадеш тоа, нечистиот кај тебе и чистиот исто така ќе јаде. Внимавај силно да не јадеш крв, затоа што крвта е неговата душа, душата нема да се јаде со месото. Не ќе го јадете, ќе го излеете врз земјата како вода. Не јадеш тоа, за да ти биде добро на тебе и на синовите твои

по тебе, ако го правиш доброто и угодното пред Господ, Бога твојот. Освен светите работи твои ако ги имаш, и молитвите твои земајќи ги, ќе дојдеш на местото што ќе го избере Господ Бог твој да биде повикано името негово таму. И ќе ги принесеш целосните жртви твои, месото ќе го принесеш на олтарот на Господа, Богот твој, а крвта од жртвите твои ќе ја излееш кон подножјето на олтарот на Господа, Богот твој, а месото ќе го јадеш. Чувај и слушај, и ќе ги исполниш сите зборови што јас ти ги заповедам, за да ти биде добро и на твоите синови засекогаш, ако го правиш угодното и доброто пред Господ, твојот Бог. Ако и уништи Господ Бог твој народите, кај кои влегуваш таму да ја наследиш земјата нивна, од лицето твое, и ја наследиш неа, и живееш во земјата нивна, внимавај на себе да не истражуваш да ги следиш нив после уништувањето на нив од лицето твое, велејќи, како прават народите овие на боговите нивни? Ќе направам и јас. Не ќе постапиш така кон твојот Бог, зашто гнасотиите на Господ кои ги омрази, тие ги направија за нивните богови, затоа што тие ги горат своите синови и своите ќерки во оган за нивните богови.

13

Секој збор што ви го заповедам денес, тоа ќе го чувате да го исполнувате, нема да додадете на него, ниту ќе одземете од него. Ако и се појави меѓу вас пророк или сонувач на сон, и ти даде знак или чудо, и дојде знакот или чудото што ти го

зборуваше кон тебе, велејќи, да одиме и да им служиме на други богови кои не ги знаете, нема да слушате на зборовите на тој пророк или на тој сонувач на тој сон; зашто Господ вашиот Бог ве искушува вас, да знае дали го љубите вашиот Бог од целото ваше срце и од целата ваша душа. По Господ, вашиот Бог, одете и него ќе се плашите, и на гласот негов ќе слушате, и кон него ќе се држите. И тој пророк или тој што го сонува сонот, ќе умре, бидејќи зборуваше да те измами од Господ твојот Бог што те извел од земјата Египет, што те откупил од ропството, да те истера од патот кој Господ твојот Бог ти заповедал да одиш по него, и ќе го уништиш злото од вас самите. Ако но те наговара твојот брат од твојот татко или од твојата мајка, или твојот син, или твојата ќерка, или твојата жена што е во твоите прегратки, или пријател еднаков на твојата душа тајно, велејќи, да одиме и да служиме на други богови, кои не ги знаеше ти и твоите татковци, од боговите на народите околу вас, кои се близу до тебе или кои се далеку од тебе, од крајот на земјата до крајот на земјата, нема да се согласиш со него, и нема да го слушнеш него, и твоето око нема да го поштеди него, нема да сожалуваш за него, ниту нема да го прикриеш него; објавувајќи ќе објавиш за него, и твоите раце ќе бидат на него први да го убијат него, и рацете на сиот народ на крајот. И ќе го камењуваат со камења, и ќе умре, затоа што тој се обиде да те отстрани од Господ твојот Бог, кој те извел од земјата Египет, од куќата на ропството. И целиот Израел, слушајќи, ќе се уплаши, и нема повеќе да прави според овој зол збор меѓу вас. Ако но слушнеш во

еден од градовите твои, кои Господ Бог твој ти ги дава да живееш таму, како велат, излегоа луѓе беззаконици од вас, и ги отстапија сите жители на нивната земја, велејќи, да одиме и да служиме на други богови, кои не ги знаевте, и ќе испиташ и ќе прашаш, и ќе истражиш многу, и ете вистинит е јасно зборот, се случи оваа гнасотија меѓу вас; убивајќи ќе ги убиеш сите жители во таа земја со убиство со меч, со проклетство ќе ја проколнеш неа и сè што е во неа. И сите нејзини плачкања ќе ги собереш на нејзините улици, и ќе го запалиш градот со оган, и сите нејзини плачкања со целиот народ пред Господ, твојот Бог, и ќе биде ненаселен довека, нема повеќе да се изгради. И нема да се залепи ништо од проклетата работа во твојата рака, за да се одврати Господ од гневот на неговиот бес, и да ти даде милост, и да те помилува, и да те умножи, на начинот што се закле на твоите татковци, ако слушнеш на гласот на Господ твојот Бог, да ги чуваш неговите заповеди, колку што јас ти заповедам денес, да правиш доброто и угодното пред Господ твојот Бог.

14

Синови сте на Господ, вашиот Бог, нема да ставите ќелавост помеѓу вашите очи врз мртов. Дека ти си свет народ на Господ, твојот Бог, и тебе те избра Господ, твојот Бог, да станеш негов сопствен народ од сите народи на лицето на земјата. Не ќе јадете ништо гнасно. Ова е добитокот што ќе

го јадете: теле од говеда, и јагне од овци, и јарец од кози, елен, и газела, и бела задница, орикс, и жирафа. Секое животно што го дели копитото и има раздвоени два копита, и што преживува меѓу добитокот, тие ќе ги јадете. И овие нема да ги јадете од оние што преживаат, и од оние што имаат раздвоени копита, и расцепени нокти: камилата, зајакот и даманот, затоа што преживаат, но копитата не ги делат - нечисти се овие за вас. И свињата, затоа што го дели копитото, и има раздвоени копита, но не преживува, нечиста е за вас. Од нивното месо нема да јадете, и нивните мртви тела нема да ги допирате. И овие ќе ги јадете од сите што се во водата: сè што има перки и лушпи, ќе го јадете. И сите што немаат перки и лушпи, нема да ги јадете, нечисти за вас се. Секоја чиста птица ќе ја јадете. И овие работи нема да ги јадете од нив: орелот, и лешојадецот, и морскиот орел, и мршојадецот, и јастребот, и слични на него, и врапчето, и сова та, и галебот, и чапјата, и лебедот, и ибисот, и корморанот, и соколот, и слични на него, и пупавецот, и ноќниот гавран, и пеликанот, и куликот, и слични на него, и виолетовата лиска, и лилјакот. Сите пползувачки работи од птиците се нечисти за вас, нема да јадете од нив. Секоја чиста птица ќе ја јадете. Секој мртовец нема да јадете; на досељаникот што е во твоите градови ќе биде даден и ќе јаде, или ќе продадеш на туѓинецот, затоа што си свет народ на Господ твојот Бог. Нема да вариш јагне во млекото на неговата мајка. Десетина ќе одвојуваш од сите производи на семето твое, производот на полето твое, година по година. И ќе го јадеш на местото што Господ,

твојот Бог, ќе го избере за да биде повикано Неговото име таму. Ќе донесете десетоци од твоето жито, од твоето вино и од твоето масло, првородените од твоите говеда и од твоите овци, за да научиш да се плашиш од Господ, твојот Бог, во сите твои денови. Ако но далеку стане патот од тебе, и не можеш да ги принесеш нив, затоа што далеку од тебе е местото, кое би го избрал Господ твојот Бог да биде повикано неговото име таму, затоа што ќе те благослови Господ твојот Бог, и ќе ги продадеш нив за сребро, и ќе го земеш среброто во твоите раце, и ќе одиш во местото кое би го избрал Господ твојот Бог. И ќе дадеш сребро на сè што ја сака душата твоја, на говеда или на овци, или на вино или на силно пиење, или на силно пиење, или на сè што ја сака душата твоја, и ќе јадеш таму пред Господ Бог твој, и ќе се радуваш ти и домот твој, и Левитот што е во градовите твои, зашто нема тој дел ниту наследство со тебе. По три години ќе ја изнесеш целата десетина од твојот род, во таа година ќе ја ставиш во твоите градови. И ќе дојде левитот, затоа што нема свој дел ниту наследство со тебе, и досељеникот и сирачето и вдовицата што се во твоите градови, и ќе јадат и ќе се наситат, за да те благослови Господ, твојот Бог, во сите дела што ги вршиш.

15

Низ секои седум години ќе правиш ослободување. И така наредбата на ослободувањето: ќе пуштиш секој сопствен

долг што ти го должи соседот, и од братот твој нема да го побараш, бидејќи е повикано ослободување на Господ, Бог твој. Од странецот ќе побараш колку и да е што ти должи, но на твојот брат ќе му го отпуштиш долгот. Затоа што нема да има кај тебе оној што недостасува, бидејќи Господ, твојот Бог, ќе те благослови во земјата која Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство да ја наследиш. Ако и со слушање ќе слушнете на гласот на Господ Бог ваш да чувате и да правите сите овие заповеди, колку што јас ти заповедам денес, затоа што Господ Бог твој те благослови на начинот што ти зборуваше; и ќе позајмуваш на многу народи, а ти нема да позајмуваш; и ќе владееш над многу народи, а над тебе нема да владеат. Ако стане кај тебе некој да недостасува од браќата твои во еден од градовите твои во земјата што Господ Бог твој ти ја дава, нема да го затврдиш срцето твое, ниту ќе ја затвориш раката твоја од братот твој што е во потреба. Отворајќи ќе ги отвориш рацете свои кон него и заем ќе му позајмиш колку што му треба, според тоа колку што му недостасува. Внимавај за себе да не стане скриен збор во твоето срце, беззаконие, кажувајќи: Се приближува седмата година, годината на ослободувањето, и да стане зло твоето око кон твојот брат, оној во потреба, и да не му дадеш нему, и тој ќе извика против тебе кон Господ, и ќе биде во тебе голем грев. Давајќи ќе му дадеш, и заем ќе му позајмиш колку што му треба, како што му недостасува, и нема да се жалосташ во срцето твое кога ќе му дававаш, затоа што поради овој збор ќе те благослови Господ, твојот Бог, во сите твои дела и во сè на што ќе ја

ставиш твојата рака. Не, зашто нема да престане сиромашен од земјата твоја, поради ова јас ти заповедам да го правиш ова, велејќи: отворајќи ќе ги отвориш рацете твои кон твојот брат сиромашен и кон оној во потреба што е на земјата твоја. Ако ти биде продаден твојот брат Евреинот или Евреинката, ќе ти служи шест години, а во седмата година ќе го ослободиш од себе. Кога го испраќаш слободен од себе, нема да го испраќаш празен. Ќе го снабдиш со снабдување од овците твои, и од житото твое, и од виното твое, како што те благослови Господ, Бог твој, ќе му дадеш. И ќе се сетиш дека беше слуга во земјата Египетска, и Господ, твојот Бог, те откупи оттаму, затоа јас ти заповедам да го правиш ова. Ако но ти каже, не ќе излезам од тебе, затоа што те сака тебе и твојата куќа, затоа што добро му е кај тебе. И ќе земеш шило и ќе му го пробиеш увото кон вратата, и ќе ти биде слуга засекогаш, а со слугинката твоја исто така ќе постапиш. Не ќе биде тешко пред тебе кога ќе ги испраќаш слободни од тебе, затоа што годишна плата на наемникот ти служеше шест години, и ќе те благослови Господ, Бог твој, во сè што правиш. Секое првородено машко што ќе се роди меѓу твоите говеда и меѓу твоите овци ќе го посветиш на Господ, твојот Бог. Не работи со твоето првородено теле и не ги стрижи првородените од твоите овци. Пред Господ ќе го јадеш година по година на местото што ќе го избере Господ, твојот Бог, ти и твојот дом. Ако но има во него мана, куцо или слепо, зла мана, нема да го жртвуваш на Господ Бог твој. Во твоите градови ќе го јадеш тоа, нечистиот и чистиот подеднакво ќе јадат, како

газела или елен. Освен крвта нема да ја јадете, врз земјата ќе ја излееш како вода.

16

Чувај го месецот на младите и ќе направиш пасха на Господ, твојот Бог, зашто во месецот на младите излезе од Египет ноќе. И ќе жртвуваш пасха на Господ, твојот Бог, овци и волови на местото што Господ, твојот Бог, ќе го избере за да биде повикано Неговото име таму. Не ќе јадеш врз него квасец, седум денови ќе јадеш врз него бесквасно, леб на маката, затоа што во ревност излеговте од Египет, за да го помните денот на вашето излегување од земјата Египет во сите денови на вашиот живот. Не ќе биде виден квасец кај тебе во сите твои граници седум дена, и не ќе преноќува од месото што ќе го принесеш вечерта на првиот ден до утрото. Нема да можеш да ја жртвуваш пасхата во ниеден од градовите твои, кои Господ Бог твој ти ги дава, но само на местото кое Господ Бог твој би го избрал да биде повикано неговото име таму, ќе ја жртвуваш пасхата навечер кон заоѓање на сонцето, во времето кога излезе од Египет. И ќе вариш и ќе печеш и ќе јадеш на местото што ќе го избере Господ, твојот Бог, и ќе се вратиш наутро и ќе дојдеш во твоите куќи. Шест дена ќе јадеш неквасен леб, и на седмиот ден заклучен празник на Господ, твојот Бог, нема да вршиш во него никаква работа, освен она што ќе биде направено за душата. Седум недели ќе изброиш за

себе, откако ќе ја почнеш жетвата со српот, ќе почнеш да броиш седум недели. И ќе направиш празник на недели на Господ твојот Бог, според тоа колку твојата рака е силна, колку што ќе ти даде Господ твојот Бог. И ќе се радуваш пред Господ твојот Бог, ти и твојот син и твојата ќерка, твојот слуга и твојата слугинка, и Левитот и дојденецот и сирачето и вдовицата која е меѓу вас, на местото што Господ твојот Бог ќе го избере за да се повика неговото име таму. И ќе се сетиш дека бил си слуга во земјата Египет, и ќе ги чуваш и ќе ги извршуваш овие заповеди. Празник на шатори ќе направиш за себе седум дена кога ќе собираш од твоето гумно и од твојата цедилка. И ќе се радуваш на твојот празник, ти и твојот син, и твојата ќерка, твојот слуга, и твојата слугинка, и Левитот, и дојденецот, и сирачето, и вдовицата која е во твоите градови. Седум денови ќе празнуваш на Господ твојот Бог на местото што ќе го избере Господ твојот Бог за него, ако те благослови Господ твојот Бог во сите твои плодови и во секое дело на твоите раце, и ќе бидеш радувајќи се. Три пати во годината секој твој машки ќе се појави пред Господа, твојот Бог, на местото што Господ ќе го избере: на празникот на бесквасните лебови, на празникот на седмиците и на празникот на скинииите. Нема да се појавиш пред Господа, твојот Бог, со празни раце. Секој според силата на вашите раце, според благословот на Господ твојот Бог што ти го даде. Судии и писари ќе поставиш за себе во твоите градови, кои Господ, твојот Бог, ти ги дава според племињата, и тие ќе го судат народот со праведен суд. Тие не ја свртуваат настрана пресудата, ниту

ќе земат подарок, зашто подароците ги заслепуваат очите на мудрите и ги отстрануваат зборовите на праведните. Праведно да го гониш праведното, за да живееш и влегувајќи да ја наследиш земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава. Нема да засадиш за себе горичка од какво било дрво покрај олтарот на твојот Бог, ниту ќе направиш таква за себе. Нема да поставиш за себе столб, кој го омрази Господ, твојот Бог.

17

Не ќе жртвуваш на Господ, Бог твој, теле или овца во кое има Ако се најде во еден од твоите градови, кои Господ твојот Бог ти ги дава, маж или жена кој ќе направи зло пред Господ твојот Бог, да го премине неговиот завет, и дошле да служат на други богови, и да им се поклонат, на сонцето, или на месечината, или на сè од небесниот свет, што не ти заповедав, и ти се извести и истражиш многу, и ете вистински станал зборот, станала оваа гнасотија во Израел; И ќе го изведеш тој човек, или таа жена, и ќе ги каменувате со камења, и ќе умрат. Врз двајца сведоци или врз тројца сведоци ќе умре оној што умира, но нема да умре врз еден сведок. И раката на сведоците ќе биде врз него прва да го умртви, и раката на народот последна, и ќе го отстраниш злото од меѓу вас. Ако но е невозможно од тебе збор во пресуда помеѓу крв и крв, и помеѓу пресуда и пресуда, и помеѓу допир и допир, и помеѓу спор и спор, зборови на

пресуда во вашите градови, и станувајќи ќе се качиш на местото кое би го избрал Господ твојот Бог таму, и ќе дојдеш кај свештениците Левитите, и кај судијата кој би станал во тие денови, и барајќи ќе ти ја објават пресудата. И ќе постапиш според работата која ќе ти ја соопштат од местото што ќе го избере Господ, твојот Бог, и ќе внимаваш да направиш сè што ќе ти биде пропишано. Според законот и според пресудата што би ти ја рекле, ќе постапиш. Нема да се отстраниш од зборот што ако ти го пријават, ниту надесно ниту налево. И човекот кој ако постапи во арогантност, така што да не слуша на свештеникот што стои да служи во името на Господ, твојот Бог, или на судијата кој би бил во тие денови, тој човек ќе умре, и ќе го отстраниш злото од Израел. И сите луѓето, откако ќе слушнат, ќе се уплашат и нема повеќе да постапуваат безбожно. Ако влезеш во земјата која Господ Бог твој ти ја дава, и ја наследиш, и живееш на неа, и кажеш: ќе поставам над себе владетел, како и останатите народи околу мене, поставувајќи ќе поставиш над себе владетел, кого Господ Бог ќе го избере, од твоите браќа ќе поставиш над себе владетел, нема да можеш да поставиш над себе туѓ човек, зашто тој не е твој брат. Зашто нема да умножува коњи за себе, ниту ќе го враќа народот во Египет, за да не умножува коњи за себе, а Господ рече: Нема повеќе да се враќате по овој пат. И нема да умножува за себе жени, за да не се отстрани неговото срце, и сребро и злато нема да умножува за себе многу. И кога ќе седне на неговото владеење, и ќе напише за себе си овој втор закон во книга од свештениците

Левити, и ќе биде со него, и ќе чита во него сите денови од неговиот живот, за да научи да се плаши од Господ твојот Бог, и да ги чува сите овие заповеди, и овие прописи да ги прави; за да не се издигне неговото срце над неговите браќа, за да не отстапи од заповедите десно или лево, за да го продолжи времето на неговото владеење, тој и неговите синови меѓу синовите на Израел.

18

Не ќе имаат свештениците Левити, целото племе Леви, дел ниту жреб со Израел; приносите на Господ се нивниот жреб, тие ќе ги јадат. Жребиј но нема да им биде меѓу нивните браќа, Господ самиот е негов жребиј, како што му рече. И ова е пресудата на свештениците од народот од оние што принесуваат жртви, ако е теле, ако е овца; и ќе му дадеш на свештеникот рамото, и вилиците, и стомакот, и првините од житото твое, и од виното твое, и од маслото твое; и првината од стрижењата на овците твои ќе му ја дадеш. Дека него го избра Господ од сите твои племиња, да стои пред Господ Бог, да служи и да благослови на неговото име, тој и неговите синови меѓу синовите на Израел. Ако дојде Левитот од еден од градовите од сите синови Израелови, каде што тој живее, според тоа што душата негова посакува, во местото кое би избрал, ќе служи на името Господ Бог негов, како сите негови браќа Левитите што стојат таму пред Господ Бог твој. Ќе јаде поделен дел, освен од

продажбата според семејството. Ако влезеш во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава, нема да научиш да постапуваш според гнасотиите на тие народи. Не ќе биде најден во тебе оној што го очистува синот свој и ќерката своја во оган, пророкувајќи пророштво, толкувајќи знаци, и земајќи знамења, пеејќи магиска песна со отрови, вентрилоквист, и толкувач на знаци, прашувајќи ги мртвите. Е гнасотија за Господ твојот Бог секој што прави овие работи, зашто заради овие гнасотии Господ ќе ги уништи нив пред тебе. Совршен ќе бидеш пред Господ, Богот твој. Овие народи, кои ти ги разнаследуваш, слушаат на претскажувања и пророштва, но на тебе не така ти даде Господ, твојот Бог. Пророк од браќата твои, како мене, ќе воздигне тебе Господ Бог твој; него ќе слушате; Според сè што побара од Господ Бог твој во Хорив на денот на собранието, велејќи, нема да додадеме да слушаме глас на Господ Бог твој, и овој голем оган нема да видиме повеќе, ниту да умреме. И Господ ми рече: Правилно е сè што ти кажаа. Пророк ќе воздигнам за нив од нивните браќа, како тебе, и ќе ги ставам зборовите во неговата уста, и тој ќе им зборува според сè што ќе му заповедам. И човекот кој ако не слуша колку што би зборувал оној пророк во мое име, јас ќе одмаздам од него. Освен пророкот кој би постапил безбожно да зборува во мое име збор што не заповедав да го зборува, и кој би зборувал во име на други богови, ќе умре тој пророк. Ако но кажеш во твоето срце: Како ќе го знаеме зборот што не го зборуваше Господ? Колку многу ако зборува тој пророк во име Господово, и не станува, и не се

случува, ова е зборот што Господ не го зборуваше. Во безбожност зборуваше тој пророк, не ќе се плашите од него.

19

Ако и уништи Господ Бог твој ги народите, на кои Бог ти ја дава земјата, и ги наследите нив, и се населите во нивните градови и во нивните куќи, три градови одвои за себе во средината на твојата земја, која Господ Бог твој ти ја дава. Размисли за патот и ќе ги поделиш на три дела границите на твојата земја, која ти ја распределува Господ, твојот Бог, и тоа ќе биде засолниште за секој убиец. Ова ќе биде наредбата за убиецот кој би побегнал таму и ќе живее: оној кој би го удрил својот сосед не знаејќи, и овој не го мразел него пред вчера и третиот ден. И кој ако влезе со својот сосед во шумата да собере дрва, и му се излизне раката со секирата додека сече дрво, и паднатото железо од дрвото го удри соседот и тој умре, овој ќе побегне за засолниште во еден од овие градови и ќе живее. Така што осветникот на крвта да не го гони убиецот, затоа што се загреани на срцето, и да го стигне него, ако патот е подолг, и да ја удри душата негова, а на овој не му е пресуда на смртта, затоа што не го мразеше него пред вчера, ниту пред третиот ден. Затоа ти заповедувам ова, велејќи: три градови ќе одделиш за себе. Ако и да ги прошири Господ Бог твој границите твои, на начинот што им се закле на татковците твои, и да ти даде Господ сета земјата, која рече да им ја даде на

татковците твои, ако слушнеш да ги правиш сите овие заповеди, кои јас ти ги заповедам денес, да го љубиш Господ Бог твој, да одиш по сите негови патишта сите денови; ќе додадеш за себе уште три градови кон овие три. И нема да се пролее невина крв во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство, и нема да бидеш виновен за крв. Ако и стане во тебе човек што го мрази блискиот, и му заседне, и се крене врз него, и ја удри неговата душа, и умре, и побегне во еден од овие градови; и старешинството на неговиот град ќе испрати, и ќе го земат него оттаму, и ќе го предадат него во рацете на осветниците на крвта, и ќе умре. Твоето око нема да го поштеди, и ќе ја очистиш невината крв од Израел, и ќе ти биде добро. Нема да ги преместиш границите на твојот сосед, кои ги поставиле твоите татковци во наследството што го наследи во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава по жреб. Нема да остане еден сведок да сведочи против човек за секоја неправда и за секој грев и за секој грев што ако го направи; на устата на два сведоци и на устата на три сведоци ќе застане секој збор. Ако се појави неправеден сведок против човек, наведувајќи ја неговата безбожност, и ќе застанат двајцата луѓе кои имаат меѓу себе спор, пред Господ, и пред свештениците, и пред судиите, кои ќе бидат во тие денови. И ќе испитаат судиите внимателно, и ете неправедниот сведок сведочеше неправедно, застана против својот брат. И ќе му направите на него на начинот како што тој злонамерно сакаше да направи против својот брат, и ќе го отстраниш злото од вас самите. И остатокот, слушајќи, ќе се

уплашат и нема повеќе да направат според овој зол збор меѓу вас. Не ќе поштеди окото твое врз него: душа наместо душа, око наместо око, заб наместо заб, рака наместо рака, нога наместо нога.

20

Ако излезеш во војна против непријателите твои и видиш коњ и јавач и народ поголем од тебе, не плаши се од нив, зашто Господ, твојот Бог, е со тебе, Оној кој те изведе од египетската земја. И ќе биде кога се приближиш кон војната, и приближувајќи се свештеникот ќе зборува на народот, и ќе каже кон нив: слушај Израелу, вие одите денес во војна против вашите непријатели, да не ослабне вашето срце, не плашете се, ниту се сломувајте, ниту се свртувајте од нивното лице. Дека Господ вашиот Бог, кој оди пред вас, ќе се бори заедно со вас против вашите непријатели за да ве спаси. И книжевниците ќе зборуваат кон народот, велејќи: Кој е човекот што изградил нова куќа и не ја посветил? Нека оди и нека се врати во својата куќа, да не умре во војната, и друг човек ќе ја освети. И кој е човекот што насади лозје, и не се зарадува од него? Нека оди и нека се врати во неговата куќа, да не умре во војната, и друг човек ќе се радува од неа. И кој е човекот што се верил со жена, и не ја зел? Нека оди и нека се врати во неговата куќа, да не умре во војната, и друг човек ќе ја земе. И ќе продолжат книжниците да зборуваат кон народот, и ќе речат, кој е човекот што се плаши и

плашлив во срцето? Нека оди и нека се врати во неговата куќа, за да не го направи плашливо срцето на неговиот брат, како што е неговото. И ќе биде кога книжниците ќе престанат да зборуваат кон народот, и ќе постават владетели на војската што ќе го водат народот. Ако пристапиш кон град за да војуваш против него, тогаш повикај го со мир. Ако навистина мирољубиво ти одговорат и ти отворат, тогаш сите луѓе што се најдат во него ќе ти бидат даночни обврзници и твои поданици. Ако но не те послушаат, и воделе војна против тебе, ќе ја опколиш неа, додека не ја предаде тебе Господ твојот Бог во твоите раце, и ќе удриш секој машки на неа во убиство со меч, освен жените и багажот, и сиот добиток, и сè што постои во градот, и сиот плен ќе го земеш за себе, и ќе јадеш сиот плен на твоите непријатели, што Господ твојот Бог ти ги дава. Така ќе направиш на сите градови што се многу далеку од тебе, не од градовите на овие народи, чија земја Господ твојот Бог ти ја дава да ја наследиш. Нема да земете живи ниедно дишечко суштество, туку со проклетство ќе ги уништите нив, Хетејците, и Аморејците, и Хананејците, и Ферезејците, и Евејците, и Јевусејците, и Гергесејците, на начинот што ти заповеда Господ твојот Бог, за да не ве научат да правите сите нивни гнасотии, колку што направија на нивните богови, и ќе згрешите пред Господ вашиот Бог. Ако опседнеш град повеќе денови за да војуваш против него и да го освоиш, нема да ги уништиш неговите дрвја со нападнување врз нив со железо, туку од него ќе јадеш, но нема да го исечеш, зар дрвото на полето е човек

за да влезе пред тебе во палисадата? Но дрво за кое знаеш дека не е овошно, тоа ќе го уништиш и ќе го исечеш, и ќе изградиш опсадни дела против градот кој војува против тебе, додека не биде предаден.

21

Ако но се најде ранет во земјата која Господ Бог твој ти ја дава да ја наследиш, паднат во полето, и не знаат кој го удрил, ќе излезат старешините твои и судиите твои, и ќе измерат до градовите околу ранетиот. И ќе биде градот најблизок до ранетиот, и ќе земе старешинството на тој град јуница од говеда, која не работила, и која не влечела јарем. И ќе симнат старешините на тој град јуницата во долина сурова, која не е работена ниту е сеена, и ќе пресечат врат на јуницата во долината. И ќе пристапат свештениците Левити, зашто нив ги избра Господ Бог да стојат пред него и да благословуваат во негово име, и според нивните уста ќе се решава секој спор и секоја болест. И целиот совет на старешини од тој град, оние што се приближуваат кон ранетиот човек, ќе си ги измијат рацете над главата на јуницата што била пресечена во жлебот; и одговарајќи, ќе речат: нашите раце не ја пролеаја оваа крв, и нашите очи не видоа. Милостив биди кон народот твој Израел, кој го откупи, Господи, за да не стане невина крв во народот твој Израел, и ќе им се очисти крвта. Ти ќе ја отстраниш невината крв од вас, ако го направиш доброто и

угодното пред Господ, твојот Бог. Ако и излезеш во војна против непријателите твои, и Господ Бог твој ги предаде во рацете твои, и земеш плен од нив, и видиш во пленот жена убава на изглед, и ја пожелиш, и ја земеш за себе за жена, и ја внесеш внатре во твојата куќа, и ја избричеш главата, и ѝ ги исечеш ноктите, и ги отстраниш алиштата на заробеништвото од неа, и таа ќе седи во твојата куќа, и ќе плаче за татко си и мајка си еден месец денови; и после тоа ќе влезеш кај неа и ќе живееш со неа, и таа ќе биде твоја жена. И ќе биде, ако не ја сакаш, ќе ја испратиш слободна, и нема да биде продадена за сребро, нема да ја третираш како безвредна, затоа што ти ја понизи. Ако станат на човек две жени, една од нив сакана, и една од нив мразена, и родат нему саканата и мразената, и стане син првороден на мразената; И ќе биде во денот кога дели наследство на синовите свои имотот свој, нема да може да го направи првороден синот на саканата, занемарувајќи го синот на мразената кој е првороден; Туку првороденият син на мразената ќе признае да му даде нему двојно од сè што се најде кај него, зашто овој е почеток на децата негови, и на овој му припаѓа правото на првороденство. Ако некој има син непослушен и бунтовен што не слуша глас на татко и глас на мајка, и го дисциплинираат него, и не ги слуша нив. И фатиле го него неговиот татко и неговата мајка, и ќе го изведат него на советот на старци на неговиот град, и на портата на местото. И ќе кажат на мажите на нивниот град, овој наш син не слуша и предизвикува, не го слуша нашиот глас, обжорлив пијаница. И мажите на неговиот град ќе го

каменуваат со камења, и тој ќе умре, и ќе го отстраниш злото од нив, и преостанатите, слушајќи, ќе се уплашат. Ако некој стане во некој грев, пресуда на смрт, и умре, и го обесите него на дрво; нема да преноќува телото негово на дрвото, туку со погреб ќе го погребете него во тој ден, затоа што проколнат од Бога е секој обесен на дрво; и да не ја оскверните земјата, која Господ Богот твој ти ја дава во наследство.

22

Не занемарувај ако видиш како телето на твојот брат или неговата овца лута по патот, туку врати ги на твојот брат и дај му ги нему. Ако но не приближува твојот брат кон тебе, ниту го знаеш него, ќе го собереш внатре во твојата куќа, и ќе биде со тебе додека твојот брат не ги побара, и ќе му ги вратиш. Така ќе постапиш со неговото магаре, и така ќе постапиш со неговата облека, и така ќе постапиш со секоја загубена работа на твојот брат, што ако се изгуби од него и ти ја најдеш, нема да можеш да ја занемариш. Нема да го видиш магарето на твојот брат или неговото теле паднати на патот и да ги презреш, туку ќе ги кренеш заедно со него. Нема да биде работи на маж врз жена, ниту пак да облече маж женска облека, зашто одвратност на Господ Бог твој е секој што прави овие работи. Ако наидеш на гнездо на птици пред себе на патот, или на секое дрво, или на земјата, со пилиња или јајца, и мајката лежи на пилињата или на

јајцата, нема да ја земеш мајката со децата. Со испраќање ќе ја испратиш мајката, а децата ќе ги земеш за себе, за да ти биде добро и да станеш долговечен. Ако изградиш нова куќа, ќе направиш ограда на твојот покрив, и нема да направиш убиство во твојата куќа ако падне оној што паѓа од него. Нема да посееш различни семиња во твојот лозје, за да не биде посветен приносот и семето што ќе го посееш заедно со приносот од твојот лозје. Нема да ореш со теле и магаре заедно. Нема да облечеш лажна ткаенина, волна и лен заедно. Извиени ќе направиш за себе врз четирите рабови на твоите облеки, со кои ако се облечеш. Ако некој земе жена и живее со неа, и ја мрази, и стави на неа лажни зборови, и донесе против неа лошо име, и вели, оваа жена ја земав, и приближувајќи се кон неа не го најдов нејзиното девство. И таткото на детето и мајката ќе го изнесат девството на детето кон советот на старците на портата. И ќе каже таткото на детето на советот: Ја дадов мојата ќерка оваа на овој човек за жена, и омразнувајќи ја неа, сега овој ставува врз неа лажни обвинениј а, велејќи: Не најдов кај твојата ќерка девственост. И ова е девственоста на мојата ќерка. И ќе ја разгрнат облеката пред советот на старешините на градот. И ќе го земе советот на старешините на тој град тој човек, и ќе го казнат него, и ќе го глобат него сто сикли, и ќе му дадат на таткото на младата жена, затоа што изнесе лошо име врз девица Израелка, и негова ќе биде жена; нема да може да ја отпрати неа сето време. Ако но на вистина стане овој збор, и не се најде девственост кај младата жена, и ќе ја изведат

младата жена на вратите на куќата на нејзиниот татко, и ќе ја каменуваат со камења, и ќе умре, затоа што направи глупост меѓу синовите на Израел да ја проституира куќата на нејзиниот татко, и ќе го отстраниш злото од вас самите. Ако беше најден човек што спие со жена омажена за маж, ќе ги убиете двајцата, човекот што спие со жената и жената, и ќе го отстраниш злото од Израел. Ако и стане дете девица верена за маж, и најдувајќи ја човек во град легне со неа, ќе изведете двајцата на портата на нивниот град, и ќе бидат каменувани со камења, и ќе умрат: младата жена, затоа што не извика во градот; и човекот, затоа што понизи жената на ближниот; и ќе отстраниш злото од вас самите. Ако и во рамнина човек најде верена девојка, и присилувајќи ја легне со неа, ќе го убиете само оној што легнал со неа. И на младата жена не е грев на смрт; како ако некој човек се крене против ближниот и убие негова душа, така е оваа работа, затоа што во полето ја најде; извика младата жена веренката, и не беше оној што ќе и помогне. Ако некој најде девојче девица, која не е верена, и присилувајќи ја легне со неа, и се најде, човекот кој легнал со неа ќе му даде на таткото на младата жена педесет сребреници, и таа ќе биде негова жена, затоа што ја понизил; нема да може да ја испрати во сето време.

23

Човек нема да ја земе жената на својот татко и нема да ја

откриe покривката на својот татко. Не ќе влезе скопен, ниту отсечен, во собранието на Господ. Не ќе влезе од проститутка во собранието на Господ. Нема да влезе Амонец и Моавец во собранието на Господ, и до десеттото поколение нема да влезе во собранието на Господ, и до во векот; поради тоа што не ве сретнаа тие вас со леб и вода на патот, кога излегувавте вие од Египет, и затоа што наемија против тебе го Валаам син на Веор од Месопотамија да те проколне. И не сакаше Господ, твојот Бог, да слуша на Валаам, и Господ, твојот Бог, ги преврте клетвите во благослов, зашто те возљуби Господ, твојот Бог. Нема да им обратиш мирни и корисни работи во сите твои денови засекогаш. Не ќе гнасиш Идумејец, зашто тој е твој брат, не ќе гнасиш Египќанец, зашто ти беше странец во неговата земја. Синови ако им се родат, во третата генерација ќе влезат во собранието на Господа. Ако излезеш да се стопаниш против непријателите твои, чувај се од секој зол збор. Ако има во тебе човек кој нема да биде чист од неговото ноќно истекување, тој ќе излезе надвор од логорот и нема да влезе во логорот. И ќе биде кон вечерта да се измие телото негово со вода, и по заоѓањето на сонцето ќе влезе во логорот. И ќе имаш место надвор од кампот, и ќе излегуваш таму надвор. И колче ќе имаш кај тебе на појасот твој; и ќе биде кога ќе седнеш надвор, и ќе ископаш со него, и донесувајќи ќе ја покриеш нечистотијата твоја; Зашто Господ Бог твој оди наоколу во логорот твој да те избави и да го предаде непријателот твој пред лицето твое; и ќе биде логорот твој свет, и нема да се види во тебе

нечистотија на работа, и ќе се одврати од тебе. Нема да предадеш слуга на господарот негов, кој побегнал кај тебе од господарот негов. Со тебе ќе живее, меѓу вас ќе живее каде што му се допаѓа, нема да го мачиш. Нема да има проститутка меѓу ќерките на Израел, и нема да има оној кој се проституира меѓу синовите на Израел, нема да има иницијатор меѓу ќерките на Израел, и нема да има оној кој е иницииран меѓу синовите на Израел. Нема да донесеш плата на проститутка, ниту размена на куче во домот на Господ твојот Бог за кој било завет, зашто гнасотија за Господ твојот Бог се и двете. Не ќе наплатиш камата на брат твој камата на сребро, и камата на храна, и камата на секоја работа што ако позајмиш. На странецот ќе наплаќаш камата, но на братот твој нема да наплаќаш камата, за да те благослови Господ, Богот твој, во сите твои дела на земјата во која влегуваш таму да ја наследиш. Ако ти заветуваш завет на Господ, твојот Бог, нема да одложиш да го исполниш, зашто Господ, твојот Бог, ќе го бара тоа од тебе, и ќе биде грев во тебе. Ако не сакаш да се молиш, тоа не е грев. Она што излегува преку твоите усни ќе го чуваш и ќе го направиш на начинот како што заветува Господ на Бог дар, кој го зборуваше со твоите уста. Ако влезеш во жетвата на твојот сосед и собереш класје со твоите раце, срп не смееш да ставиш врз жетвата на твојот сосед. Ако влезеш во лозјето на твојот сосед, јади грозје колку што твојата душа ќе се насити, но во сад не ставај.

24

Ако некој земе жена и живее со неа, и ќе биде ако не најде милост пред него, затоа што нашол во неа срамна работа, и ќе напише на неа книга на развод, и ќе даде во нејзините раце, и ќе ја испрати од неговата куќа, и отишла стане на друг маж, и ја замрази последниот маж, и напише на неа книга на развод, и ќе даде во нејзините раце, и ќе ја испрати од неговата куќа, и умре последниот маж, кој ја зел себеси за жена, нема да може поранешниот маж кој ја испратил, вративши се да ја земе себеси за жена, после тоа да биде оскрнавена таа, затоа што гнасотија е пред Господ твојот Бог, и нема да ја оскрнавите земјата, која Господ твојот Бог ти ја дава во наследство. Ако некој неодамна земе жена, нема да излезе на војна, и нема да му биде наметната никаква работа, невин ќе биде во својата куќа, една година ќе ја развеселува својата жена која ја зеде. Нема да земеш како залог мелнички камен, ниту горен мелнички камен, зашто овој зема душа како залог. Ако но биде фатен човек што краде душа од браќата негови од синовите Израелови, и откако го угнетил го продава, ќе умре тој крадец, и ќе го отстраниш злото од вас. Внимавај на себе во допирот со лепрата, чувај многу да постапуваш според целиот закон, што ќе ви го објават свештениците Левити, онака како што ви заповедав, чувајте да постапувате. Запомни колку многу направи Господ, Бог твој, на Маријам на патот, кога вие излегувавте од Египет. Ако има долг кај твојот сосед, какво

било да е тоа, нема да влезеш во неговата куќа да земеш залог од него. Надвор ќе стоиш, и човекот кој твојот заем е кај него, ќе ти го изнесе залогот надвор. Ако човекот стане сиромашен, нема да легнеш во неговиот залог. Со враќање ќе го вратиш залогот негов кон заоѓање на сонцето, и тој ќе заспие во облеката своја, и ќе те благослови, и ќе ти биде милостина пред Господ, Бог твој. Нема да ја задржиш платата на сиромашниот и потребниот од твоите браќа, или од дојденците во твоите градови. Истиот ден ќе ја вратиш неговата плата, нема да зајде сонцето врз него, затоа што тој е сиромашен и во неа има надеж, и ќе извика против тебе кон Господ, и ќе биде грев во тебе. Татковците нема да умрат за децата, и синовите нема да умрат за татковците, секој ќе умре за својот сопствен грев. Нема да го свртиш судот на дојденец и сирак и вдовица; нема да земеш во залог алишта на вдовица, и ќе се сетиш дека слуга беше во земјата Египет, и те откупи Господ твојот Бог оттаму; поради тоа јас ти заповедам да го правиш овој збор. Ако ти жнееш жетва во твоето поле и заборавиш сноп во твоето поле, нема да се вратиш да го земеш него. На странецот, на сирачето и на вдовицата ќе биде, за да те благослови Господ, твојот Бог, во сите дела на твоите раце. Ако береш маслинки, нема да се вратиш назад да собереш она што е зад тебе; на дојденецот, на сирачето и на вдовицата ќе им припадне. Ќе се сетиш дека беше слуга во земјата Египет, поради тоа јас ти заповедам да го направиш ова. Ако и да береш твоето лозје, нема да береш повторно него она зад тебе; на дојденецот и на сирачето и на

вдовицата ќе биде; и ќе се сетиш дека слуга беше во земјата Египет; поради ова јас тебе заповедам да го правиш овој збор.

25

Ако се случи спор помеѓу луѓе, и тие дојдат на суд, и судат, и го оправдаат праведниот, и го осудат безбожникот; И ќе биде, ако безбожникот е достоен на удари, ќе го положиш него пред судиите, и ќе го бичуваат него пред нив според неговата безбожност. И во број четириесет ќе го шибаат, нема да додадат, но ако додадеш да шибаш повеќе од овие удари, ќе биде обесчестен твојот брат пред тебе. Нема да намордуваш вол што врше. Ако живеат браќа заедно, и умре еден од нив, а семе не беше кај него, жената на умрениот нема да биде надвор на маж што не е близок, братот на нејзиниот маж ќе влезе кај неа, и ќе ја земе за своја жена, и ќе живее со неа. И детето кое ќе го роди ќе биде поставено според името на умрениот, и неговото име нема да биде избришано од Израел. Ако но не сака човекот да ја земе жената на својот брат, тогаш жената ќе оди кај портата кај советот на старешините и ќе каже: не сака братот на мојот маж да го подигне името на својот брат во Израел, не сакаше братот на мојот маж. И ќе го повикаат советот на старешини на неговиот град и ќе му кажат, и стоејќи тој да каже: не сакам да ја земам неа. И приближувајќи се жената на неговиот брат пред советот на

старешини, ќе му ја одврзе едната сандала од неговата нога и ќе плукне во неговото лице, и одговарајќи ќе каже: така ќе направат на човекот кој нема да ја изгради куќата на својот брат во Израел. И неговото име ќе биде наречено во Израел: куќа на оној што го развртал сандалот. Ако и се тепаат луѓе на исто место, човек со братот негов, и дојде жената на еден од нив да го спаси мажот нејзин од раката на оној што го удира него, и истегнувајќи ја раката фати за полните органи негови, ќе ја отсечеш раката; не ќе поштеди окото твое кон неа. Не ќе имаш во торбата твоја различни тежини, голема или мала. Не ќе биде во твојата куќа мерка и мерка, голема или мала. Тежина вистинска и праведна ќе ти биде, и мерка вистинска и праведна ќе ти биде, за да долговечен станеш на земјата која Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство. Затоа што гнасотија на Господ, твојот Бог, е секој што прави овие работи, секој што прави неправда. Сети се колку направи тебе Амалик на патот, кога излегуваше од земјата Египет, како застана против тебе на патот, и отсече твојата задна стража, оние што трудеа зад тебе, а ти беше гладен и беше уморен; и тој не се плаши од Бога. И ќе биде кога Господ, Бог твој, ти даде одмор од сите твои непријатели околу тебе во земјата која Господ, Бог твој, ти ја дава да ја наследиш, ќе го избришеш името на Амалик од под небото, и не заборавај.

26

И ќе биде ако влезеш во земјата која Господ твојот Бог ти ја дава да ја наследиш, и ја наследиш, и живееш на неа, и земеш од првите плодови на плодовите на твојата земја која Господ твојот Бог ти ја дава, и ставиш во кошница, и одиш на местото кое Господ твојот Бог ќе го избере да биде повикано неговото име таму. И ќе дојдеш кон свештеникот кој ќе биде во тие денови, и ќе му речеш: Објавувам денес пред Господа, мојот Бог, дека влегов во земјата што Господ им се закле на нашите татковци да ни ја даде. И свештеникот ќе ја земе кошницата од твоите раце и ќе ја постави пред олтарот на Господа, твојот Бог. И одговарајќи ќе каже пред Господ, твојот Бог: Мојот татко ја напушти Сирија, и слезе во Египет, и престојуваше таму во мал број, и стана таму голем народ и многубројно множество. И Египќаните нè малтретираа, и нè понизија, и ни ставија тешки работи. И извикавме кон Господ нашиот Бог, и Господ го слушна нашиот глас, и го виде нашето понижување, и нашата мака, и нашето угнетување. И Господ нас не изведе од Египет со својата голема сила, и со силна рака, и со високо рамо, и со големи видења, и со знаци, и со чудеса. И нè донесе на ова место и ни ја даде оваа земја, земја што тече со млеко и мед. И сега, ете, јас донесов првите плодови од родот на земјата што ти ми ја даде, Господи, земја што тече со млеко и мед; и ќе го оставиш тоа пред Господ твојот Бог, и ќе се поклониш пред Господ твојот Бог, и ќе се радуваш во сите добра што ти ги даде Господ твојот Бог, и твојата куќа, и Левитот, и дојденецот што е кај тебе. Ако завршиш да десеткуваш секој

десеток од твоите плодови во третата година, вториот десеток ќе го дадеш на Левитот и на дојденецот и на сирачето и на вдовицата, и тие ќе јадат во твоите градови и ќе се веселат. И ќе кажеш пред Господ, твојот Бог: Ги отстранив светите работи од мојата куќа и им ги дадов на левитот, на дојденецот, на сиракот и на вдовицата, според сите заповеди што ми ги заповеда. Не ја преминав твојата заповед и не заборавив. И не јадов во моја болка од нив, не земав плод од нив за нечисто, не давав од нив на мртвиот, слушав на гласот на Господ нашиот Бог, правев како што ми заповеда. Погледни надолу од твојата света куќа од небото и благослови го твојот народ Израел и земјата што им ја даде, како што се заколе на нашите татковци да ни дадеш земја што тече со млеко и мед. Во овојден Господ, твојот Бог, ти заповеда да ги извршиш сите наредби и судови, и ќе ги чувате и ќе ги извршите од целото ваше срце и од целата ваша душа. Го избра Бога денес да биде твој Бог, и да одиш по сите негови патишта, и да ги чуваш уредбите и судовите, и да се покоруваш на неговиот глас. И Господ те избра денес да му станеш народ посебна сопственост, како што рече, да ги чуваш неговите заповеди, и да бидеш над сите народи, како што те направи прочуен и пофалба и славен, да бидеш свет народ на Господ твојот Бог, како што зборуваше.

27

И Мојсеј и старешинството на Израел заповедаа, велејќи:

Чувајте ги сите овие заповеди што ви ги заповедам денес. И ќе биде во денот кога ќе го преминете Јордан во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава, ќе поставиш за себе големи камења и ќе ги измалтериш со малтер. И ќе напишеш на овие камења сите зборови од овој закон, кога ќе го преминете Јордан, кога ќе влезете во земјата која Господ, Бог на твоите татковци, ти ја дава, земја што тече со млеко и мед, онака како што рече Господ, Бог на твоите татковци, тебе. И ќе биде дека кога ќе го преминете Јордан, ќе ги поставите овие камења што јас ви ги заповедам денес на планината Ебал и ќе ги измалтерисате со малтер. И ќе изградиш таму олтар на Господ твојот Бог, олтар од камења; нема да ставиш на него железо; цели камења ќе изградиш олтар на Господ твојот Бог, и ќе принесеш на него целосни жртви на Господ твојот Бог. И ќе жртвуваш таму жртва на спасение и ќе јадеш и ќе се наситиш и ќе се возрадуваш пред Господа, твојот Бог. И ќе напишеш врз камењата целиот овој закон многу јасно. И зборуваше Мојсеј и свештениците Левити на целиот Израел, велејќи: молчи и слушај, Израелу, во денот овој станал си народ на Господ Бог твој, и ќе слушаш на гласот на Господ Бог твој, и ќе ги правиш сите негови заповеди и негови уредби, колку што јас ти заповедам денес. И Мојсеј заповеда на народот во тој ден, велејќи, овие ќе застанат да го благословат народот на планината Гаризин откако ќе го преминат Јордан: Симеон, Леви, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин. И овие ќе застанат за проклетството на планината Гаивал: Рувим, Гад, и Асир, Завулон, Дан, и Нефтали. И одговарајќи ќе кажат

Левитите на целиот Израел со голем глас, проколнат човек кој ќе направи изрезбарена слика и излеана слика, гнасотија на Господ, дело на раце на занаетчии, и ќе го постави на тајно место; и одговарајќи сите луѓе, ќе кажат, нека биде. Проколнат оној кој го обесчестува својот татко или својата мајка, и сите луѓе ќе речат: Нека биде. Проколнат е оној што ги преместува границите на својот сосед, и сите луѓе ќе речат: Нека биде! Проколнат е оној што го заведува слепиот на патот, и сите луѓе ќе речат: Нека биде. Проколнат оној кој би ја свртел настрана пресудата на дојденецот, сиракот и вдовицата, и сите луѓето ќе речат: Нека биде. Проколнат оној што спие со жената на неговиот татко, затоа што ја открил покривката на неговиот татко; и ќе речат сите луѓето, нека биде. Проколнат оној што спие со какво било животно, и целиот народ ќе каже: Нека биде така. Проклет е оној што спие со сестрата од неговиот татко или од неговата мајка. И ќе кажат сите луѓето, нека биде. Проколнат оној што спие со неговата невеста, и ќе каже целиот народ, нека биде, проколнат оној што спие со сестрата на неговата жена, и ќе каже целиот народ, нека биде. Проколнат е оној што го удира својот сосед со измама, и сите луѓе ќе речат: Нека биде. Проколнат е оној што би примил дарови за да удри невина душа со крв, и сите луѓе ќе речат: Нека биде. Проколнат е секој човек кој не остава во сите зборови на овој закон за да ги исполни, и целиот народ ќе каже: Нека биде.

28

И ќе биде ако со слушање ќе слушаш на гласот на Господ твојот Бог, да чуваш и да правиш сите овие заповеди, што јас ти заповедам денес, и ќе те постави Господ твојот Бог над сите народи на земјата, и ќе дојдат врз тебе сите овие благослови, и ќе те најдат, ако со слушање ќе слушаш на гласот на Господ твојот Бог, благословен ти во градот, и благословен ти на полето. Благословени потомците на твојата утроба, и производите на твојата земја, и стадата на твојот добиток, и стадата на твоите овци. Благословени твоите складишта и твоите остатоци. Благословен си ти при твоето влегување, и благословен си ти при твоето излегување. Господ, твојот Бог, ќе ги предаде твоите непријатели, оние кои ти се спротивставиле, скршени пред твоето лице. По еден пат ќе излезат кон тебе, а по седум патишта ќе бегаат од твоето лице. Да испрати Господ на тебе благослов во складиштата твои и на сè на што би ја ставил раката твоја, на земјата која Господ, Богот твој, ти ја дава. Ќе те подигне Господ за себе свет народ, на начинот што се закле на твоите татковци; ако го слушнеш гласот на Господ твојот Бог, и одиш во сите негови патишта, и ќе те видат сите народи на земјата, зашто името на Господ е повикано на тебе, и ќе се плашат од тебе. И Господ, твојот Бог, ќе те умножи во добри работи во потомците на твоето утроба, и врз потомците на твојот добиток, и врз плодовите на твојата земја, врз твојата земја која Господ им се закле

на твоите татковци да ти ја даде. Да ти отвори Господ добрата своја ризница, небото, да даде дожд на твојата земја во вистинско време; да благослови сите дела на твоите раце; и ќе позајмуваш на многу народи, а ти нема да позајмуваш. И ти ќе владееш над многу народи, но тие нема да владеат над тебе. Ќе те постави Господ Бог твој во глава и не во опашка, и ќе бидеш тогаш горе и нема да бидеш долу, ако слушнеш на гласот на Господ Бог твој, сè што јас ти заповедам денес да чуваш. Нема да престапиш од сите заповеди што ти ги заповедам денес ниту надесно ниту налево, за да одиш по други богови и да им служиш на нив. И ќе биде ако не слушаш на гласот на Господ, Бог твој, да ги чуваш сите негови заповеди што ти ги заповедам денес, ќе дојдат врз тебе сите овие проклетства и ќе те стигнат. Проколнат си во градот, и проколнат си на полето. Проколнати складиштата твои и остатоците твои. Проколнати потомците од утробата твоја, и родот од земјата твоја, стадата од говедата твои, и стадата од овците твои; Проколнат си ти во влегувањето твое, и проколнат си ти во излегувањето твое. Да испрати Господ врз тебе недостаток и пропаѓање и уништување врз сè на што ќе ја ставиш раката, додека те уништи и додека те изгуби набрзо поради твоите зли постапки, затоа што ме напушти. Господ може да предизвика смртта да се залепи за тебе, додека не те истроши од земјата во која влегуваш за да ја наследиш. Ќе те удри Господ со недостаток, и со треска, и со ладница, и со воспаление, и со суво, и со жолтица, и ќе те гонат додека не те уништат. И небото над главата твоја ќе биде бронзено,

и земјата под тебе железна. Нека Господ Бог твој даде дожд на земјата твоја прашина, и прав од небото ќе слезе, додека те уништи, и додека те уништи брзо. Да те даде Господ на удар пред непријателите, по еден пат ќе излезеш кон нив, и по седум патишта ќе бегаш од нивното лице, и ќе бидеш расејан во сите царства на земјата. И вашите мртви ќе бидат храна на птиците небесни и на sверовите земни, и нема да има кој да ги плаши. Господ ќе те удри со египетска рана на седиштето, и со дива краста, и со чесотка, така што нема да можеш да се излечиш. Да те удри Господ со лудило, и со слепило, и со помрачување на умот. И ќе пипаш по пладне, како што слепец пипа во темнина, и нема да ги најдеш своите патишта, и тогаш ќе бидеш неправдено гонет и ограбуван во секој ден, и нема да има никој што ќе ти помогне. Жена ќе земеш, и друг маж ќе ја има, куќа ќе изградиш, и нема да живееш во неа, лозје ќе посадиш, и нема да го берберуваш. Телето твое заколено пред тебе, и нема да јадеш од него; магарето твое грабнато од тебе, и нема да ти биде вратено; овците твои дадени на непријателите твои, и нема да има оној што ти помага. Синовите твои и ќерките твои дадени на друг народ, и очите твои ќе гледаат венееjќи кон нив, раката твоја нема да има сила. Плодовите на твојата земја и сите твои трудови ќе ги изеде народ што не го знаеш, и ќе бидеш неправдан и скршен во сите свои денови. И ќе полудиш од визиите на твоите очи, кои ќе ги видиш. Да те удри Господ со зла рана на колената и на нозете, така што нема да можеш да бидеш излекуван од стапалото на нозете твои до

темето твое. Господ може да те одведе тебе и твоите владетели, кои би ги поставил над себе, кај народ што не го знаеш ни ти ни твоите татковци, и таму ќе им служиш на други богови од дрво и камен. И ќе бидеш таму во загатка и парабола и расказ меѓу сите народи, кај кои Господ ќе те одведе таму. Семе многу ќе изнесеш во полето, и малку ќе внесеш, зашто скакулецот ќе ги изеде; лозје ќе посадиш и ќе обработуваш, и вино нема да пиеш ниту ќе се развеселиш од него, зашто црвот ќе ги изеде. Маслинови дрвја ќе имаш во сите твои граници, но со масло нема да се помажеш, затоа што твоето маслиново дрво ќе пропадне. Синови и ќерки ќе родиш, но нема да ти останат, зашто ќе заминат во заробеништво. Сите твои дрвени работи и производите на твојата земја ќе ги уништи скакулецот. Странецот кој е меѓу вас ќе се искачува се повисоко и повисоко, а ти ќе се спушташ се пониско и пониско. Овој ќе ти позајми, но ти нема да му позајмиш, овој ќе биде глава, а ти ќе бидеш опашка. И ќе дојдат врз тебе сите овие клетви, и ќе те прогонуваат и ќе те стигнат, додека те уништи и додека те истреби, затоа што не го слушна гласот на Господ, твојот Бог, да ги чуваш неговите заповеди и наредбите што ти ги заповеда. И ќе биде во тебе знаци, и чуда во семето твое до вечноста, наместо тоа што не му служеше на Господ Бог твој во радост и добра мисла поради мноштвото на сè. И ќе им служиш на непријателите твои, кои Господ ќе ги испрати на тебе, во глад и во жед, и во голотија, и во недостаток на сè, и ќе ставиш железен јарем на вратот твој, додека тој те уништи. Господ ќе донесе врз тебе народ од далеку од

крајот на земјата како налет на орел, народ чиј глас нема да го разбереш, народ безобразен со лице, кој нема да почитува лице на старец, и младиот нема да го помилува. И ќе изеде потомството на добитокот твој и производите на земјата твоја, така што нема да ти остави жито, вино, масло, стадата на говедата твои и чредите на овците твои, додека не те уништи. И ќе те уништи во твоите градови, додека не бидат урнати високите ѕидови и тврдините на кои ти имаш доверба, во целата твоја земја, и ќе те притесни во твоите градови што ти ги даде. И ќе јадеш потомци од утробата твоја, месото на синовите твои и ќерките твои, колку што ти даде, во теснотијата твоја и во маката твоја, со која ќе те мачи непријателот твој. Нежниот меѓу вас и многу деликатниот, ќе гледа со завист со окото свое на братот свој, и на жената во прегратката своја, и на преостанатите деца што му останале, за да не даде на еден од нив од месото на децата свои што ќе го јаде, затоа што не му останало ништо во теснотијата твоја и во невољата твоја, со која ќе те притиснат непријателите твои во сите градови твои. И нежната меѓу вас и раскошната, чија нога не зеде искуство да оди врз земјата поради раскошноста и поради нежноста, ќе гледа со завист со окото нејзино на мажот нејзин што е во пазувата нејзина, и на синот и на ќерката нејзина, и на последот нејзин што излегол низ бедрата нејзини, и на детето нејзино што ако роди; зашто ќе ги изеде тие поради недостигот на сè тајно во теснотијата твоја, и во маката твоја, со која ќе те мачи непријателот твој во градовите твои, ако не слушнеш да правиш сите зборови на законот

овој, напишаните во книгата оваа, да се плашиш од името почитуваното чудесното ова, ГОСПОД БОГА твојот. И Господ ќе ги направи чудни ударите твои и ударите на семето твое, удари големи и чудесни, и болести лоши и постојани. И ќе врати сета зла болка на Египет, која ти ја избегна од нивното лице, и ќе се залепат за тебе. И секоја болест, и секоја рана која не е напишана, и секоја која е напишана во книгата на овој закон, ќе донесе Господ врз тебе, додека те уништи. И ќе бидете оставени малубројни, наместо тоа што бевте како ѕвездите на небото во множество, затоа што не го слушнавте гласот на Господ, вашиот Бог. И ќе биде како што се зарадува Господ врз вас да ви прави добро и да ве умножи, така ќе се зарадува Господ врз вас да ве уништи, и ќе бидете земени во брзина од земјата во која влегувате таму да ја наследите. И ќе те расфрли Господ, твојот Бог, меѓу сите народи, од еден крај на земјата до другиот крај на земјата, и таму ќе им служиш на други богови, на дрво и камен, во кои не веруваа ниту ти ниту твоите татковци. Но и во оние народи нема да те одмори, ниту ќе има мир за стапалото на твојата нога, и Господ ќе ти даде таму друго срце непослушно, и очи што слабеат, и душа што се топи. И твојот живот ќе виси пред твоите очи, и ќе се плашиш ден и ноќ, и нема да веруваш во твојот живот. Утрото ќе кажеш: Како би станало вечер, и вечерта ќе кажеш: Како би станало утро, поради стравот на твоето срце од кој ќе се плашиш, и поради видувањата на твоите очи што ќе ги видиш. И ќе те врати Господ во Египет во бродови, на патот за кој реков, нема повеќе да го видиш; и ќе бидете продадени таму на

вашите непријатели како слуги и слугинки, и нема да има купувач. Ова се зборовите на заветот што Господ му заповеда на Мојсеј да го воспостави со синовите Израелови во земјата моавска, покрај заветот што го склучи со нив во Хорив.

29

И Мојсеј ги повика сите синови на Израел и им рече: Вие видовте сè што Господ направи во земјата Египет пред вас, на Фараон и на неговите слуги и на целата негова земја, големите искушенија што ги видоа вашите очи, знаците и оние големи чуда. И не ви даде Господ Бог срце да знаете, и очи да гледате, и уши да слушате до денот овој. И тој ве водеше четириесет години во пустината, не се оскудеа вашите облеки, и вашите сандали не се истрошија од вашите нозе. Леб не јадевте, вино и силно пиење не пиевте, за да знаете дека јас сум Господ, вашиот Бог. И дојдовте до ова место, и излезе Сион, царот на Есевон, и Ог, царот на Васан, во средба со нас во војна. И ние ги удривме нив, и ја зедовме нивната земја, и јас ја дадов во жреб на Рувим, и на Гад, и на половината племе Манасија. И ќе ги чувате сите зборови на овој завет за да ги правите, за да разберете сè што ќе правите. Вие стоите сите денес пред Господ вашиот Бог, вашите племенски водачи, и вашиот совет на старешини, и вашите судии, и вашите писари, секој маж од Израел, вашите жени, и вашите потомци и доселеникот во

средината на вашиот логор, од вашиот дрвосечач и до вашиот носач на вода, да влезете во заветот на Господ вашиот Бог, и во неговите проклетства, колку што Господ твојот Бог склучува со тебе денес; за да те постави нему за народ, и тој ќе биде твој Бог, на начинот што ти рече, и на начинот што се закле на твоите татковци Авраам и Исак и Јаков. И не само на вас јас го склучувам овој завет и оваа клетва, туку и на оние што се овде со вас денес пред Господ вашиот Бог, и на оние што не се со вас овде денес. Дека вие знаете како живеевме во земјата Египет, како поминавме низ средината на народите низ кои поминавте. И видете ги нивните гнасотии и нивните идоли, дрво и камен, сребро и злато, кои се кај нив. Да не е некој меѓу вас маж, или жена, или предци, или племе, чиј ум се отстрани од Господ вашиот Бог, отишле да им служат на боговите на тие народи; да не е некој меѓу вас корен што расте нагоре во жолч и горчина. И ќе биде ако слушне ги зборовите на оваа клетва, и се благослови во своето срце, велејќи, свето нека ми биде, зашто во заблудата на моето срце ќе одам, за да не уништи заедно грешникот со безгрешниот. Нема да сака Бог да биде милостив кон него, туку тогаш ќе се распали гневот на Господ и ревноста негова во тој човек; и ќе се залепат во него сите клетви на овој завет, напишаните во оваа книга; и ќе го избрише Господ неговото име од под небото. И Господ ќе го одвои него за зло од сите синови на Израел, според сите клетви на заветот напишани во книгата на овој закон. И ќе кажат другата генерација, вашите синови кои ќе се подигнат по вас, и туѓинецот кој ќе

дојде од далечна земја, и ќе видат ударите на таа земја и болестите нејзини кои Господ ги испрати врз неа, сулфур и сол изгорени - сета нејзината земја нема да се посее, ниту ќе никне, ниту ќе израсне врз неа ништо зелено. Како беа уништени Содом и Гомора, Адма и Севоим, кои уништи Господ во гнев и бес. И ќе речат сите народи, зошто направи Господ вака на оваа земја? Кој е овој голем гнев од лутината? И ќе кажат, дека тие го оставија заветот на Господ Бог на нивните татковци, што тој го склучи со нивните татковци, кога ги изведе нив од земјата Египет, и отишле служеа на други богови, кои не ги знаеја, ниту тој им ги даде. И се разгневи со гнев Господ на таа земја да донесе врз неа според сите клетви напишани во книгата на овој закон. И Господ ги отстрани од нивната земја во гнев, бес и голема јарост, и ги истера во друга земја како што е сега. Скриените работи му припаѓаат на Господ, нашиот Бог, а видливите работи ни припаѓаат нам и на нашите деца засекогаш, за да ги извршуваме сите зборови на овој закон. Скриените работи му припаѓаат на Господ, нашиот Бог, а видливите работи ни припаѓаат нам и на нашите деца засекогаш, за да ги извршуваме сите зборови на овој закон.

30

И ќе биде кога ќе дојдат врз тебе сите овие зборови, благословот и проклетството, што ги дадов пред твоето

лице; И ќе примиш во срцето твое во сите народите, каде ако те расфрли Господ таму, и ќе се вратиш кон Господ Бог твој, и ќе слушнеш глас негов според сè што јас ти заповедам денес, од цело срце твое, и од цела душа твоја, и ќе исцели Господ гревовите твои, и ќе те помилува, и повторно ќе те собере од сите народите, во кои те расфрли Господ таму. Ако распрснувањето твое е од крај на небото до крај на небото, од таму ќе те собере Господ, Бог твој, и од таму ќе те земе Господ, Бог твој. И ќе те внесе Богот твој оттаму во земјата која ја наследија твоите татковци, и ќе ја наследиш неа, и ќе ти направи добро, и ќе те направи побројни од твоите татковци. И Господ ќе го очисти темелно твоето срце и срцето на твоето потомство, за да го љубиш Господ, твојот Бог, од цело твое срце и од цела твоја душа, за да живееш ти. И Господ, твојот Бог, ќе ги даде овие проклетства врз твоите непријатели и врз оние што те мразат, кои те прогонија. И ти ќе се вратиш и ќе го слушнеш гласот на Господ, твојот Бог, и ќе ги исполниш неговите заповеди, колку што јас ти заповедам денес. И ќе те благослови Господ Бог твој во секое дело на рацете твои, во потомците на утробата твоја, и во потомците на добитокот твој, и во производите на земјата твоја, зашто ќе се врати Господ Бог твој да се радува над тебе за добри работи, како што се радуваше над татковците твои. Ако слушаш глас на Господ Бог твој, да ги чуваш заповедите негови, и уредбите негови, и судовите негови напишани во книгата на законот овој, ако се вратиш кон Господ Бог твој од цело срце твое, и од цела душа твоја. Затоа оваа заповед

што ти ја заповедам денес не е премногу тешка, ниту е далеку од тебе. Не е горе на небото, велејќи: Кој ќе се искачи за нас на небото и ќе ја земе за нас, и откако ќе ја слушнеме, ќе ја исполниме? Ниту е отаде морето, велејќи: Кој ќе премине за нас на онаа страна од морето и ќе ја земе за нас, и ќе ја направи слушна за нас, за да ја извршиме? Зборот е многу блиску до тебе, во твојата уста, во твоето срце и во твоите раце да го правиш. Еве, денес ти дадов пред лицето животот и смртта, доброто и злото. Ако ги слушаш заповедите на Господ, твојот Бог, кои јас ти ги заповедам денес, да го љубиш Господ, твојот Бог, да одиш по сите негови патишта и да ги чуваш неговите наредби и неговите судови, тогаш ќе живееш и ќе се размножиш, и Господ, твојот Бог, ќе те благослови во целата земја во која влегуваш таму за да ја наследиш. И ако се отстрани твоето срце, и не слушнеш, и заведен се поклониш на други богови и им служиш, ти објавувам денес дека со уништување ќе бидете уништени, и нема да станете долговечни на земјата во која вие го преминувате Јордан таму да ја наследите. Свечено сведочам пред вас денес и небото и земјата, животот и смртта дадов пред лицето ваше, благословот и проклетството; избери го животот ти, за да живееш ти и потомството твое, да го сакаш Господ Бога твојот, да го слушаш гласот негов, и да се држиш за него; зашто тоа е животот твој и должината на деновите твои, да живееш на земјата, која Господ се закле на татковците твои Авраам и Исак и Јаков да им ја даде на нив.

31

И Мојсеј заврши зборувајќи ги сите овие зборови кон сите синови на Израел, и им рече на нив, сто и дваесет години јас сум денес; не ќе можам повеќе да влегувам и да излегувам; Господ но рече кон мене, нема да го преминеш овој Јордан. Господ, твојот Бог, Оној што оди пред тебе, Тој ќе ги уништи овие народи пред тебе, и ти ќе ги наследиш нив, и Исус, оној што оди пред тебе, како што зборуваше Господ. И Господ, твојот Бог, ќе постапи со нив како што постапи со Сихон и Ог, двајцата цареви на Аморејците, кои беа отаде Јордан, и со нивната земја, како што ги уништи нив. И Господ ги предаде на вас, и ќе постапите со нив како што ви заповедав. Биди храбар и силен, не се плаши, ниту се уплашувај, ниту се престрашувај од нивното лице, затоа што Господ, твојот Бог, оној што оди пред вас, е со вас, ниту ќе те остави, ниту ќе те напушти. И повика Мојсеј Исус и му рече пред целиот Израел: Биди храбар и биди силен, зашто ти ќе влезеш пред лицето на овој народ во земјата која Господ им се заколна на вашите татковци да им ја даде, и ти ќе им ја дадеш како наследство. И Господ кој патува со тебе, нема да те напушти, ниту ќе те остави, не се плаши, ниту се плаши. И Мојсеј ги напиша зборовите на овој закон во книга и им ги даде на свештениците, синовите на Леви, што го носеа ковчегот на заветот Господов, и на старешините на синовите на Израел. И Мојсеј им заповеда на нив во тој ден, велејќи, по седум години во времето на

годината на ослободување во празникот на скиниите, кога целиот Израел ќе патува заедно да се појави пред Господ вашиот Бог, на местото што ќе го избере Господ, ќе го прочитате овој закон пред целиот Израел во нивните уши, собирајќи го народот, мажите и жените и децата и дојденецот во вашите градови, за да слушнат, и за да научат да се плашат од Господ вашиот Бог, и ќе слушнат да ги прават сите зборови на овој закон. И нивните синови, кои не знаат, ќе слушнат и ќе научат да се плашат од Господ, твојот Бог, во текот на сите денови додека тие живеат на земјата во која вие го преминувате Јордан за таму да ја наследите. И рече Господ кон Мојсеј: Еве, се приближија деновите на твојата смрт, повикај го Исуса, и застанете кај вратите на шаторот на сведоштвото, и ќе му заповедам нему. И отиде Мојсеј и Исус во шаторот на сведоштвото, и застанаа кај вратите на шаторот на сведоштвото. И Господ слезе во облак и застана кај вратите на шаторот на сведоштвото, и столбот на облакот застана кај вратите на шаторот на сведоштвото. И рече Господ кон Мојсеј: Ете, ти ќе заспиеш со твоите татковци, и овој народ ќе стане и ќе блудствува по туѓи богови на земјата во која влегува, и ќе ме остават и ќе го разурнат мојот завет што го направив со нив. И ќе се разгневам со гнев на нив во тојден, и ќе ги оставам, и ќе го свртам лицето мое од нив, и ќе биде храна, и ќе го најдат многу зла и маки, и ќе каже во тој ден, затоа што Господ Богот мој не е во мене, ме најдоа овие зла. Јас ќе го вртам назад лицето мое од нив во тој ден, поради сите пороци што ги направија, затоа што тие се вратија кон туѓи

богови. И сега напишете ги зборовите на оваа песна и научете ги ја синовите на Израел, и ставете ја во нивните уста, за да ми биде оваа песна сведоштво пред лицето меѓу синовите на Израел. Ќе ги внесам, бидејќи, во добрата земја која им ја заколнав на нивните татковци да им ја дадам, земја што тече со млеко и мед, и ќе јадат и наполнети ќе се наситат, и ќе се вратат кон туѓи богови и ќе им служат, и ќе ме разгневат и ќе го скршат мојот завет. И оваа песна ќе стои пред нивното лице сведочејќи, бидејќи нема да биде заборавена од нивните уста и од устата на нивното потомство, затоа што го знам нивното лукавство, што прават тука денес, пред да ги внесам во добрата земја, која им ја заколнав на нивните татковци. И Мојсеј ја напиша оваа песна во тој ден и ги научи синовите на Израел. И му заповеда на Исус и рече: Биди храбар и биди силен, зашто ти ќе ги внесеш синовите Израелови во земјата која Господ им ја заколна, и Тој ќе биде со тебе. Кога заврши Мојсеј пишувајќи ги сите зборови од овој закон во книга до крај, и им заповеда на Левитите кои го носат ковчегот на заветот на Господ, велејќи, земете ја книгата на овој закон, ќе ја ставите од страната на ковчегот на заветот на Господ вашиот Бог, и ќе биде таму кај вас за сведоштво. Затоа што јас го знам твоето предизвикување и твојот тврд врат, уште додека јас живеам со вас денес, вие се бунтувавте против Богот, како нема да се бунтувате и по мојата смрт? Соберете кај мене ги племенските водачи ваши, и старешините ваши, и судиите ваши, и писарите ваши, за да зборувам во нивните уши сите овие зборови; и ги повикувам пред нив

како сведоци небото и земјата. Знам дека по мојата смрт ќе беззаконствувате со беззаконие, и ќе се отстраните од патот што ви го заповедав, и ќе ве сретнат злата во последните денови, бидејќи ќе правите зло пред Господ, да го разгневите него со делата на вашите раце. И Мојсеј им ги зборуваше на целото собрание зборовите на оваа песна до крај.

32

Внимавај, небо, и ќе зборувам, и нека слуша земјата зборови од моите уста. Нека биде очекувана како дожд изреката моја, и нека слезат како роса зборовите мои, како дожд врз трева и како снег врз трева. Затоа што го повикав името на Господ, дајте величина на нашиот Бог. Бог, вистински се делата негови, и сите патишта негови се судови, Бог верен, и нема неправда, праведен и свет е Господ. Тие згрешија, не се негови деца, туку обвинителни - крива и извртена генерација. Овие работи на Господ ги враќате? Вака народ будала и не мудар? Не тој самиот, овој твој татко, те стекна и те направи и те создаде? Запомнете ги деновите на вечноста, разберете ги годините низ генерациите. Прашај го таткото твој и ќе ти објави, старешините твои и ќе ти кажат. Кога Највисокиот ги делеше народите, како што ги расеаше синовите на Адам, ги постави границите на народите според бројот на пратениците на Бога. И Господовиот дел стана Јаков,

Неговиот народ, мерената линија на Неговото наследство – Израел. Го задоволи него во пустината, во жед на жештина во земја безводна; го опколи него и го воспита него, и го зачува него, како зеница на око; Како орел што го покрива гнездото свое, и над младите свои лебдеше, раширувајќи ги крилјата свои ги прими нив, и ги подигна нив на рамениците свои. Господ сам ги водеше, не беше со нив туѓ бог. Тој ги изведе нагоре врз силата на земјата, ги нахрани со плодови од полињата, цицаа мед од карпа и масло од цврста карпа. Путер од волови и млеко од овци, со маснотија од јагнињa и овнови, синови на бикови и јарци, со маснотија од бубрези на пченица, и крв од грозје - пиеше вино. И јаде Јаков и се наполни, и ритна возљубениот, се здебели, се задебели, се прошири, и го напушти Бога кој го создаде, и се оддалечи од Бога, неговиот Спасител. Тие ме провоцираа со туѓи богови, со нивните гнасотии ме огорчија. Тие жртвувале на демони, а не на Бога, на богови што не ги знаеле, нови и неодамнешни што дојдоа, што нивните татковци не ги знаеле. Го напушти Бог кој те роди, и го заборави Бог кој те храни. И виде Господ, и беше ревнив, и беше предизвикан преку гневот на неговите синови и ќерки, и рече: Ќе го одвратам лицето мое од нив, и ќе покажам што ќе им биде во последните денови; зашто тие се извртена генерација, синови во кои нема вера. Тие ме предизвикаа на љубомора врз она што не е Бог, ме разгневија со нивните идоли, и јас ќе ги предизвикам на љубомора врз она што не е народ, врз неразумен народ ќе ги разгневам. Затоа оган се запалил од гневот мој, ќе гори

до хадес долу, ќе прождере земјата и нејзините производи, ќе запали темелите на планините. Ќе соберам врз нив зла, и стрелите мои ќе ги потрошам во борба против нив. Чезнејќи од глад и јадење на птици, и неизлечливо задно растегнување, заби на sверови ќе испратам врз нив, со гнев влечејќи по земјата. Од надвор ќе ги направи без деца мечот, а од складиштата страв, младиот маж со девицата, доенчето со постариот старец. Реков, ќе ги распрснам, ќе го запрам од луѓето нивниот спомен. Ако не беше поради гневот на непријателите, за да не продолжат, за да не се здружат противниците во напад, да не речат: Нашата моќна рака, а не Господ, ги направи сите овие работи. Нација што го изгубила советот е, и нема знаење во нив. Не размислија да разберат, нека ги примат овие работи во доаѓачкото време. Како ќе гони еден илјада, и двајца ќе преместат десет илјади, ако не Бог ги продаде и Господ ги предаде? Дека нивните богови не се како нашиот Бог, а нашите непријатели се глупави. Од лозјето на Содом е нивното лозје, и нивната гранка од Гомора, нивното грозје е грозје на жолч, грозд на горчина за нив. Гневот на змејовите е нивното вино, и гневот на аспидите е нелечлив. Не, еве, овие се собрани кај мене и запечатени во моите ризници? Во денот на одмаздата ќе возвратам, кога нивната нога ќе се лизне, зашто близу е денот на нивното уништување, и готово е она што ве чека. Дека ќе суди Господ на народот негов, и за робовите негови ќе биде утешен; виде бидејќи ги виде ослабени нив, и напуштени во ропство, и изнемоштени; И рече Господ, каде се боговите

нивни, на кои се надевале, чија маста од жртвите нивни ја јадевте, и пиевте виното од приносите нивни? Нека тие се издигнат и нека ви помогнат и нека ви станат заштитници. Видете, видете дека јас сум, и нема Бог освен мене, јас убивам и правам да живее, удирам, и јас лекувам, и нема кој ќе избави од моите раце. Дека ќе ја подигнам во небото раката моја, и ќе се заколнам на десната моја; и ќе речам, живеам јас во векот; Дека ќе го наострам како молња мечот мој, и ќе се држи за судот раката моја, и ќе им вратам правда на непријателите, и на оние што ме мразат ќе им вратам. Ќе ги направам пијани стрелите мои од крв, и мечот мој ќе јаде месо од крвта на ранетите и од заробениците, од главата на непријателските владетели. Радувајте се небеса заедно со него, и нека му се поклонат нему сите гласници на Бога; радувајте се народи со неговиот народ, и нека му се засилат нему сите синови на Бога, затоа што крвта на неговите синови се одмаздува; и ќе одмазди и ќе врати правда на непријателите, и на оние што мразат ќе врати; и ќе очисти Господ земјата на неговиот народ. И Мојсеј ја напиша оваа песна во оној ден, и ги научи синовите на Израел, и Мојсеј влезе, и ги зборуваше сите зборови на овој закон во ушите на народот, самиот и Исус, синот на Навин. И Мојсеј заврши со зборувањето до целиот Израел. И рече кон нив: Внимавајте со срцето на сите овие зборови, кои јас ви ги сведочам денес, за да им заповедате на вашите синови да ги чуваат и да ги извршуваат сите зборови на овој закон. Затоа што ова не е празен збор за вас, бидејќи тоа е вашиот живот, и поради

овој збор ќе живеете долго на земјата во која вие го преминувате Јордан за таму да ја наследите. И зборуваше Господ кон Мојсеј во овој ден, велејќи, качи се на планината Аварим, оваа планина Нево која е во земјата Моав спроти Ерихон, и види ја земјата Ханаан, која јас ја давам на синовите на Израел, и умри на планината на која се качуваш таму, и биди собран кон твојот народ; на начинот на кој умре Арон твојот брат во планината Ор, и беше собран кон неговиот народ. Затоа што вие не послушавте на мојот збор пред синовите на Израел кај водата на спротивставувањето во Кадеш, во пустината Син, затоа што не ме посветивте пред синовите на Израел. Спроти ќе ја видиш земјата, но таму нема да влезеш.

33

И ова е благословот што го благослови Мојсеј, човекот Божји, на синовите на Израел пред неговата смрт. И рече, Господ од Синај дојде, и се појави од Сеир на нас, и забрза од планината Фаран, со десетици илјади од Кадис, од неговата десна страна гласници со него. И го поштеди неговиот народ, и сите осветени се под твоите раце; и овие се под тебе; и прими закон од неговите зборови, кој ни го заповеда Мојсеј, наследство на собранијата на Јаков. И ќе биде во возљубениот владетел, кога ќе бидат собрани владетелите на народите заедно со племињата на Израел. Нека живее Рувим и да не умре, и нека биде голем на број.

И ова е за Јуда: слушни, Господи, го гласот на Јуда и дојди кај неговиот народ. Неговите раце ќе се борат за него, а Ти ќе му бидеш помошник против неговите непријатели. И на Леви рече, дајте на Леви јасни работи негови, и вистината негова на светиот човек, кого го тестираа во искушение; го навредија на водата на спорот; Оној што кажуваше на таткото и на мајката, не те видов, и браќата негови не ги препозна, и од синовите негови се откажа; ги чуваше зборовите твои, и заветот твој го зачува. Ќе ги објават твоите наредби на Јаков и твојот закон на Израел, ќе положат темјан во твојот гнев постојано врз твојот олтар. Благослови, Господе, ја силата негова и ги дела на рацете негови прими, скрши половина на непријателите кои се подигнале против него, и оние кои го мразат нека не се подигнат. И на Венијамин рече: возљубениот од Господ ќе живее доверливо, и Бог го засенува во сите денови, и меѓу неговите рамена се смири. И на Јосиф рече, од благословот на Господ земјата негова, од часовите на небото, и роса, и од длабочините извори одоздола, и според часот плодови на сонцето патишта, и од соединувањата на месеците, од врвот на планините од почетокот, и од врвот на ридовите вечни, и според часот на земјата полнење, и прифатливите на појавениот во грмушката нека дојдат на главата на Јосиф, и на врвот прославениот меѓу браќата. Убавината на првороденият бик е негова, роговите му се како рогови на еднорог, со нив ќе набоде народи заедно, до крајот на земјата, овие се десетиците илјади на Ефрем, и овие се илјадите на Манасе. И на Завулон рече: Радувај се,

Завулоне, во твоето излегување, и Исахаре, во неговите шатори. Народите ќе уништат, и ќе повикате таму, и ќе жртвувате таму жртва на правдата, зашто богатството на морето ќе те негува, и трговијата крајбрежна на жителите. И на Гад рече: Благословен е оној што го проширува Гад, како лав се одмори, скршивши рака и владетел. И ги видел првите плодови негови, дека таму беше поделена земјата на владетелите собрани заедно со водачите на народите, правдата Господ ја направи, и судот негов со Израел. И на Дан рече: Дан е лавче лавско, и ќе искочи од Васан. И на Нефтали рече: Нефтали, полнота на прифатливи работи, и нека се наполни со благослов од Господ, море и Југ ќе наследи. И на Асир рече: Благословен од деца е Асир, и ќе биде прифатлив на своите браќа, ќе ја потопи својата нога во масло. Железо и бронза ќе биде неговиот сандал, како твоите денови, така ќе биде твојата сила. Нема како Богот на возљубениот, кој преминува врз небото како твој помошник и величествениот на тврдината. И ќе те покрие Божјиот почеток, и под силата на вечните раце, и ќе истера од твоето лице непријател, велејќи: Да загинеш! И ќе живее Израел доверувајќи, сам на земјата на Јаков, со жито и вино, и небото ќе ти биде облачно со роса. Благословен си ти, Израелу; кој е сличен на тебе, народ спасуван од Господ? Ќе брани помошникот твој, и мечот ќе биде гордоста твоја; и ќе те лажат непријателите твои; и ти ќе настапиш на нивниот врат.

34

И се искачи Мојсеј од Аработ Моавски на планината Нево, на врвот Фасга, која е наспроти Ерихон, и му покажа Господ сета земја Галад до Дан, и сета земја Нефталимова, и сета земја Ефремова, и Манасијина, и сета земја Јудина до крајното море, и пустината, и околните предели на Ерихон, градот на палмите до Сигор. И рече Господ кон Мојсеј: Оваа е земјата што им ја заколнав на Аврам, Исак и Јаков, велејќи: На вашето семе ќе ја дадам. Ти ја покажав на твоите очи, но таму нема да влезеш. И умре Мојсеј, слугата Господов, во земјата Моавска преку зборот Господов. И го закопаа него во Гаи близу куќата на Фогор, и никој не го виде гробот негов до денешен ден. Мојсеј беше стотина и дваесет години кога умре, очите негови не беа затемнети, ниту желките негови беа ослабнати. И синовите на Израел плакаа за Мојсеј во Аравот Моавски на Јордан кај Ерихон триесет дена, и се завршија деновите на жалост и плачење за Мојсеј. И Исус, синот Навин, беше исполнет со дух на разбирање, зашто Мојсеј ги постави своите раце врз него, и синовите Израелови го слушнаа, и направија како што Господ му заповеда на Мојсеј. И не се појави повеќе пророк во Израел како Мојсеј, кого Господ го знаеше лице в лице во сите знаци и чуда, кого Господ го испрати да ги направи тие во земјата Египет на Фараонот и на неговите слуги и на целата негова земја, големите чуда и силната рака, што Мојсеј ги направи пред целиот Израел.

Исус Навин

1

И се случи после смртта на Мојсеј, рече Господ на Исус, син на Навин, слугата на Мојсеј, велејќи: Мојсеј, слугата мој, умре. Сега затоа стани, премини го Јордан ти и сите овие луѓе во земјата која јас им ја давам. Секое место на кое ќе стапнете со стапалото на вашите нозе, на вас ќе го дадам него, на начинот што му кажав на Мојсеј: Пустината и Антилибанон, до големата река, реката Еуфрат, и до последното море; од сончев запад ќе бидат вашите граници. Не ќе стои против човек пред вас сите дните на животот твој, и како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе, и нема да те оставам ниту ќе те презрам. Биди силен и храбар, зашто ти ќе ја поделиш на овој народ земјата која им се заколнав на вашите татковци дека ќе им ја дадам. Биди силен затоа и биди храбар, да се чуваш и да правиш како што ти заповеда Мојсеј, мојот слуга; и нема да се отстапиш од нив на десно ниту на лево, за да имаш успех во сè што правиш. И нема да се оддалечи книгата на овој

закон од твоите уста, и ќе размислуваш во неа денови и ноќи, за да знаеш да правиш сè што е напишано, тогаш ќе напредуваш и ќе ги направиш успешни твоите патишта, и тогаш ќе разбереш. Ете ти заповедав: биди силен и биди храбар, не биди плашлив, ниту се плаши, зашто со тебе е Господ твојот Бог во сè каде и да одиш. И Исус им заповеда на книжниците на народот, велејќи: Влезете низ средината на логорот на народот, и заповедајте му на народот, велејќи: подгответе си залихи, зашто уште три дена и вие го преминувате овој Јордан, влегувајќи да ја зафатите земјата што Господ Богот на вашите татковци ви ја дава. И на Рувим, и на Гад, и на половината племе Манасија рече Исус, запомнете го зборот што ви заповеда Мојсеј слугата Господов, велејќи, Господ Бог ваш ве смири, и ви ја даде земјата оваа. Жените ваши и децата ваши и добитокот ваш нека живеат во земјата која ви ја даде; а вие ќе преминете опашани први пред вашите браќа, секој што е силен; и ќе се борите заедно со нив, додека Господ нашиот Бог не ги смири вашите браќа, како и вас, и да ја наследат и тие земјата што Господ нашиот Бог им ја дава; и ќе си заминете секој во своето наследство, што ви го даде Мојсеј на онаа страна од Јордан кон изгрејсонце. И одговарајќи на Исус рекоа: Сè што ќе ни заповедаш, ќе направиме, и на секое место каде што ќе нè испратиш, ќе одиме. Според сè што слушавме од Мојсеј, ќе те слушаме тебе, само нека Господ, нашиот Бог, биде со тебе, онака како што беше со Мојсеј. Но човекот кој би те непослушал и кој не ги слуша твоите зборови, како што му заповедаш, нека умре, но биди силен

и храбар.

2

И Исус, син Навиев, испрати од Сатин два младичи да шпионираат, велејќи: Одете горе и видете ја земјата и Ерихон. И двата младичи отидоа и влегоа во Ерихон, и влегоа во куќата на една жена блудница, на која името беше Раав, и преноќија таму. И било пријавено на царот на Ерихон, велејќи: Влегле тука мажи од синовите на Израел да ја изгледаат земјата. И царот на Ерихон испрати и рече кон Раав, велејќи: Изведи ги мажите кои влегле во твојата куќа ноќва, бидејќи дошле да ја шпионираат земјата. И жената, земајќи ги двајцата мажи, ги скри; и им рече, велејќи: Дошле кај мене мажите, но кога портата се затвораше во темнината, мажите излегоа; не знам каде отидоа; гонете ги зад нив, ако ќе ги стигнете. Оваа но ги донесе нагоре врз покривот, и ги сокри во сламата од лен што беше наредена врз покривот. И мажите ги гонеа по патот кон Јордан кон бродовите, и портата беше затворена. И се случи како излегоа оние што гонеа зад нив, и пред да легнат тие, таа се искачи кај нив на покривот и им рече: Знам дека Господ ви ја даде земјата; бидејќи вашиот страв паднал на нас. Ние слушнавме дека Господ Бог го исушил Црвеното Море пред вас, кога излеговте од земјата Египет, и што им направил на двајцата цареви на Аморејците, кои беа отаде Јордан, на Сихон и Ог, кои ги уништивте. И

слушајќи ние беа зачудени во нашето срце, и не стоеше веќе дух во никој од нас од вашето лице, зашто Господ вашиот Бог, Бог во небото горе и врз земјата долу. И сега заколнете ми се на Господ Бог, дека јас правам милост на вас, и направете и вие милост во куќата на мојот татко, и зачувајте жива куќата на мојот татко, мајка ми, и браќата мои, и сета мојата куќа, и сè што им припаѓа, и избавете ја мојата душа од смрт. И мажите ѝ рекоа: Нашата душа наместо вашата во смрт. И таа рече: Кога Господ ви го предаде градот, покажете ми милост и верност. И таа ги спушти низ прозорецот, и им рече, во планинскиот крај одете, да не ве сретнат гонителите, и скријте се таму три дена додека не се вратат гонителите назад од вас, и после тоа ќе си одите на вашиот пат. И мажите ѝ рекоа: Невини сме за оваа твоја заклетва. Ете, ние влегуваме во дел од градот, и ќе го поставиш знакот, ова црвено јаже ќе го спуштиш низ прозорецот преку кој нас не спушти, а твојот татко, и твојата мајка, и твоите браќа, и целиот дом на твојот татко ќе ги собереш кај себе во твојата куќа. И ќе биде секој кој би излезе низ вратата на твојата куќа надвор, виновен за себе ќе биде, а ние невини на оваа твоја заклетва, и колкумина ако станат со тебе во твојата куќа, ние виновни ќе бидеме. Ако некој нè наштети или ги открие овие наши зборови, ќе бидеме ослободени од оваа твоја заклетва. И рече им, според вашиот збор нека биде; и ги испрати, и тие отидоа. И дојдоа во планинската област и останаа таму три дена, а гонителите ги барале по сите патишта, но не ги најдоа. И се вратија двајцата младенци и

слегоа од планината, и преминаа кон Исус, син Навин, и му раскажаа сѐ што им се случило. И рекоа кон Исус дека Господ ја предал сета земја во наша рака, и сите жители на онаа земја се стопиле од нас.

3

И Исус стана рано наутро, и тргна од Сатин, и дојдоа до Јордан, и пренокуваа таму пред да преминат. И се случи после три дена поминаа писарите низ логорот, и им заповедаа на народот, велејќи, кога ќе го видите ковчегот на заветот на Господ Бог наш, и нашите свештеници и Левитите кои го носат, тргнете од вашите места и одете по него. Но нека биде далеку помеѓу вас и неа, колку две илјади лакти ќе стоите, не пристапувајте кон неа, за да го знаете патот по кој ќе одите, зашто не сте одиле по тој пат од вчера и завчера. И Исус рече на народот: Осветете се за утре, зашто утре Господ ќе направи меѓу вас чудесни дела. И рече Исус на свештениците: Подигнете го ковчегот на заветот Господов и одете пред народот. И свештениците го подигнаа ковчегот на заветот Господов и одеа пред народот. И рече Господ кон Исус: Во овојден почнувам да те издигнувам пред сите синови на Израел, за да знаат дека како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе. И сега заповедај им на свештениците кои го носат ковчегот на заветот, велејќи: Кога ќе влезете во делот од водата на Јордан, ќе застанете во Јордан. И рече Исус на синовите

Израилови: Дојдете овде и слушајте го зборот на Господ, нашиот Бог. Со ова ќе знаете дека живиот Бог е меѓу вас и дека ќе ги уништи пред нас Хананејците, Хетејците, Ферезејците, Евејците, Аморејците, Гергесејците и Јевусејците. Ете, ковчегот на заветот на Господа на целата земја преминува низ Јордан. Изберете за себе дванаесет мажи од синовите Израелови, по еден од секое племе. И ќе биде, како би се одмориле нозете на свештениците што носат ковчегот на заветот на Господ на целата земја во водата на Јордан, водата на Јордан ќе престане, а водата што слегува ќе застане. И народот замина од своите шатори за да го премине Јордан, а свештениците го носеа ковчегот на заветот Господов пред народот. Како и влегувале свештениците кои го носеле ковчегот на заветот кон Јордан, и нозете на свештениците кои го носеле ковчегот на заветот на Господ се потопиле во дел од водата на Јордан; а Јордан се полнел според целиот свој брег, како во денови на жетва на пченица; И застанале водите кои слегувале одгоре, застанале во куп еден стоејќи далеку многу силно до дел Киријат Јарим; а она кое слегувало слегло во морето Араба, морето на сол, до крајот престанало; и народот стоел наспроти Ерихон. И свештениците кои го носеа ковчегот на заветот Господов стоеја на суво во средината на Јордан, и сите синови Израелови преминуваа преку суво, додека целиот народ не заврши со преминувањето на Јордан.

4

И откако сите луѓе завршија со преминувањето на Јордан, и рече Господ на Исус, велејќи, земи мажи од луѓето, еден од секое племе, заповедај им, и земете од средината на Јордан готови дванаесет камења, и нив пренесувајќи ги со вас самите, ставете ги во вашиот логор, каде ако се населите таму ноќта. И повикавши Исус дванаесет мажи од славните од синовите на Израел, еден од секое племе, им рече: донесете пред мене пред лицето на Господ во средината на Јордан; и земајќи оттаму секој камен, нека го подигне на неговите рамена според бројот на дванаесетте племиња на Израел, за да ви бидат овие за знак поставен постојано; за кога ќе те праша твојот син утре велејќи, што се овие камења за нас? И ти ќе му покажеш на синот твој, велејќи, дека престана Јордан реката од лицето на ковчегот на заветот на Господ на сета земјата, како преминуваше преку него, и ќе бидат овие камења на вас спомен на синовите на Израел до векот. И синовите Израелови направија така, како што заповеда Господ на Исус, и земајќи дванаесет камења од средината на Јордан, како што заповеда Господ на Исус при завршувањето на преминувањето на синовите Израелови, ги пренесоа со себе во логорот и ги поставија таму. Постави но Исус и други дванаесет камења во самиот Јордан, на местото што се наоѓаше под нозете на свештениците што го носеа ковчегот на заветот Господов, и се таму до денешен ден. Стоеја свештениците што го носеа ковчегот на заветот во Јордан, додека Исус не заврши сè што Господ заповеда да им објави на народот, и народот забрза и премина. И се случи кога сите луѓе завршија да

преминат, дека премина ковчегот на заветот Господов и камењата пред нив. И синовите на Рувим, синовите на Гад и половината од племето на Манасија преминаа подготвени пред синовите на Израел, како што им заповеда Мојсеј. Четириесет илјади вооружени за битка преминаа пред Господ во војна кон градот Ерихон. Во оној ден Господ го зголеми Исус пред целиот род на Израел, и се плашеа од него, како од Мојсеј, се додека живееше. И рече Господ на Исус, велејќи, заповедај на свештениците кои го носат ковчегот на заветот на сведоштвото Господово, да излезат од Јордан. И Исус им заповеда на свештениците, велејќи: Излезете од Јордан. И се случи кога свештениците што го носеа ковчегот на заветот Господов излегоа од Јордан и ги ставија нозете на земјата, водата на Јордан налета назад на своето место и течеше како порано низ целиот брег. И народот излезе од Јордан на десеттиот ден од првиот месец, и синовите Израелови се стопираа во Галгал, на источната страна од Ерихон. И овие дванаесет камења, кои ги зеде од Јордан, Исус ги постави во Галгал, велејќи: Кога ќе ве прашаат вашите синови велејќи: Што се овие камења? Објавете на вашите синови, дека на сува земја премина Израел преку овој Јордан, откако Господ нашиот Бог ја исуши водата на Јордан пред нив, додека не преминаа; како што направи Господ нашиот Бог со Црвеното Море, кое го исуши Господ нашиот Бог пред нас, додека не поминавме; За да знаат сите народи на земјата, дека силата на Господ силна е, и за да го почитувате вие Господ нашиот Бог во секое дело.

5

И се случи, кога слушнаа царите на Аморејците кои беа отаде Јордан и царите на Феникија кои беа покрај морето, дека Господ Бог го исуши Јордан, реката, пред синовите Израелови, додека ги преминуваа, се стопија нивните умови, и се уплашија, и не беше во нив никаква мудрост пред лицето на синовите Израелови. По ова време Господ му рече на Исус: Направи си камени мечови од остра карпа, и седни и обрежи ги синовите Израелови повторно. И Исус направи остри камени мечови и ги обреза синовите на Израел на местото наречено Гомила на препуциумите. На кој начин темелно ги очисти Исус синовите на Израел: колку што некогаш станаа на патот, и колку што некогаш необрезани беа од оние што излегоа од Египет, сите нив ги обреза Исус; четириесет бидејќи и две години се преврте Израел во пустината Мавдаритска. Затоа необрезани беа најмногуте од нив од воените луѓе, од оние што излегле од земјата Египет, оние што не се покориле на заповедите на Бога, на кои и определи да не видат тие земјата која се закле Господ на нивните татковци да им ја даде, земја што тече со млеко и мед. Наместо нив, тој ги замени нивните синови, кои Исус ги обреза, затоа што се родиле необрезани на патот. Биле обрезани, но тивко седеле таму во логорот додека не се излекувале. И Господ му рече на Исус, синот Навин: Денес го отстранив срамот на Египет од вас. И го нарече името на тоа место Галгала. И синовите на Израел ја

направија пасхата на четиринаесеттиот ден од месецот навечер, на запад од Ерихон, отаде Јордан, во рамнината. И јадоа од житото на земјата бесквасен леб и ново жито. Во овој ден престана маната откако тие јадоа од житото на земјата, и повеќе немаше манта за синовите Израелови; тие собираа плодови од земјата на Феничаните во таа година. И се случи додека беше Исус во Ерихон, и подигнувајќи ги очите виде човек што стоеше пред него, и мечот беше извлечен во неговата рака, и приближувајќи се Исус му рече: Наш ли си, или од противниците? А тој му рече: Јас сум главнокомандант на силата на Господ, сега дојдов. И Исус падна на лице на земјата и му рече: Господару, што заповедаш на твојот слуга? И вели главниот командант на Господ кон Исус Навин: Соблечи ја сандалата од нозете твои, зашто местото на кое сега стоиш, свето е.

6

И Јерихо беше затворена и зајакната, и никој не излегуваше од неа, ниту влегуваше. И рече Господ кон Исус: Гледај, јас го предавам под твоја контрола Ерихон и неговиот крал што е во него, моќните што се силни. Ти постави ги воините околу неа. И ќе биде дека кога ќе затрубите со трубата, нека извика целиот народ заедно, и кога тие извикаат, ѕидовите на градот ќе паднат сами од себе, и целиот народ ќе влезе, секој тргнувајќи право напред во градот. И влезе Исус син на Навин кај свештениците, и им рече на нив, велејќи,

заповедајте на народот да оди наоколу, и да го опколи градот; и борците нека поминат вооружени пред Господ. И седум свештеници, имајќи седум свети тромпети, нека поминат исто така пред Господ и нека засвират силно, и ковчегот на заветот Господов нека следи. Но борбените мажи нека поминуваат напред, и свештениците што одат позади на ковчегот на заветот Господов, дувајќи тромпети. На народот му заповеда Исус, велејќи, не викајте, ниту да слушне никој глас ваш, додека не објави тој ден да извикате, и тогаш ќе извикате. И одејќи наоколу ковчегот на заветот на Бога веднаш отиде во логорот, и преноќи таму. И на вториот ден воскресна Исус наутро, и свештениците го дигнаа ковчегот на заветот Господов. И седумте свештеници што ги носеа седумте тромпети одеа пред Господ, и по тоа влегуваа борците, и преостанатиот народ зад ковчегот на заветот на Господ, и свештениците свиреа со тромпетите, и преостанатиот целиот народ го опколи градот шест пати одблизу, и отиде назад во логорот. Така правеше шест дена. И на седмиот ден тие се дигнаа во зора и одеа околу градот во тој ден седум пати. И се случи на седмиот круг, свештениците затрубија, и Исус им рече на синовите Израелови: Извикајте, зашто Господ ви го предаде градот. И градот ќе биде проклет, тој и сè што е во него, на Господ Саваот, освен Раав проститутката - поштедете ја неа и сè што е во нејзината куќа. Но вие чувајте се многу од посветените работи, да не биде, откако ќе размислите, вие самите да земете од посветените работи и да го направите логорот на синовите на Израел проклет и

да нѐ уништите. И секое сребро или злато, или бронза или железо, свето ќе биде на Господ, во ризницата на Господ ќе биде внесено. И затрубија со трубите свештениците, а кога народот ги слушна трубите, извика целиот народ заедно со голем и силен воен вик, и целиот ѕид падна наоколу, и целиот народ влезе во градот. И го посвети Исус, и сѐ што беше во градот од маж до жена, од младич до старец, и до теле и јарем животно, со острие на меч. И на двајцата млади мажи кои шпионирале, Исус им рече: Влезете во куќата на жената и изведете ја од таму, и сѐ што е нејзино. И влегоа двајцата млади мажи кои го шпионираа градот во куќата на жената, и ја изведоа Раав блудницата, и нејзиниот татко, и нејзината мајка, и нејзините браќа, и нејзините роднини, и сѐ што беше нејзино, и ја сместија надвор од логорот на Израел. И градот беше изгорен во оган со сѐ што беше во него, освен среброто и златото и бронзата и железото што ги дадоа да бидат внесени во ризницата на Господа. И Раав проститутката, и целата таткова куќа нејзина ја спаси жива Исус, и ја насели во Израел до денешниот ден, затоа што ги скри шпионите, кои ги испрати Исус да ја шпионираат Ерихон. И Исус се закле во тој ден пред Господ, велејќи, проколнат е човекот кој ќе го изгради тој град; со својот првороден ќе го темели, и со својот најмал ќе ги постави неговите капии. И така направи Хозан од Бетел; во Абирон, првородениот, ја основа, и во најмалиот зачуван ги постави портите нејзини. И Господ беше со Исус, и неговото име беше познато низ целата земја.

7

И синовите на Израел направија голем грев, и тие тајно зедоа од посветената работа; и Ахар син на Харми син на Замври син на Зара од племето на Јуда зеде од посветената работа; и Господ се разгневи со гнев на синовите на Израел. И испрати Исус мажи во Гај, која е кај Ветил, велејќи, изгледајте го Гај и отидоа нагоре мажите и го изгледаа Гај. И се вратија кај Исус, и рекоа кај него, да не оди нагоре сиот народот, но како две илјади или три илјади мажи да одат нагоре и да го освојат градот; да не водиш таму целиот народ, малку се тие. И се искачија околу три илјади мажи, и побегнаа од лицето на мажите од Гај. И убија од нив луѓето од Гај триесет и шест мажи, и ги гонеа од портата, и ги скршија на стрмнината; и се уплаши срцето на народот, и стана како вода. И Исус ги искина своите алишта, и падна Исус на земјата на лице пред Господ до вечерта, тој и старешините на Израел, и ставија прав на своите глави. И рече Исус, молам Господе, зошто твојот слуга го пренесе овој народ преку Јордан да го предаде на Аморејците да нè уништи И ако останавме и се населивме покрај Јордан. И што ќе кажам, бидејќи Израел го сврте вратот пред својот непријател? И кога ќе слушне Хананејецот и сите што живеат во земјата, ќе нè опколат и ќе нè уништат од земјата, и што ќе направиш со твоето велико име? И рече Господ кон Исус: Стани се, зошто си паднал на лице? Народот згрешил и го прекршил заветот, кој го направив

кон нив, украле од посветената работа и фрлиле во нивните садови. И нема да можат синовите на Израел да издржат пред лицето на нивните непријатели, врат ќе свртат назад пред нивните непријатели, затоа што станаа проклетство. Нема повеќе да бидам со вас, ако не го отстраните проклетството од вас. Станувајќи, освети го народот и реков да се осветат утре. Ова вели Господ, Бог на Израел: проклетото е меѓу вас, нема да можете да се спротивставите пред вашите непријатели, додека не го отстраните проклетото од вас. И ќе бидете собрани сите наутро според племињата, и племето кое ќе го покаже Господ, ќе го донесете според родовите, и родот кој ќе го покаже Господ, ќе го донесете според куќата, и куќата која ќе ја прими Господ, ќе ја донесете според човекот. И оној кој ќе биде покажан, ќе биде изгорен во оган, и сè што му припаѓа, затоа што го престапи заветот Господов и направи беззаконие во Израел. И Исус стана рано и го доведе народот според племињата, и беше покажано племето Јуда. И тој беше доведен според кланови, и беше покажан кланот на Зараитите. И беше доведен според човек, и беше покажан Ахар, син на Замбри, син на Зара. И рече Исус на Ахар, дај слава денес на Господ Бог Израел, и дај исповед, и објави ми што направи, и не крај од мене. И одговори Ахар на Исус, и рече, навистина згрешив пред Господ Бог на Израел; вака и вака направив. Видов во пленот гола шарена наметка, и двесте сребрени дидрахми, и еден златен јазик од педесет дидрахми, и размислувајќи за нив ги земав; и еве тие се скриени во мојот шатор, и среброто е скриено под

нив. И Исус испрати гласници, и тие отрчаа во шаторот во логорот, и овие работи беа скриени во неговиот шатор, а среброто беше под нив. И тие ги изнесоа од шаторот и ги донесоа кај Исус и старешините на Израел, и ги ставија пред Господ. И Исус го зеде Ахар син на Зара, и го изведе него во долината Ахор, и синовите негови, и ќерките негови, и телињата негови, и товарните животни негови, и сите овци негови, и шаторот негов, и сиот имот негов, и сите луѓе со него; и ги изведе нив во Емекахор. И рече Исус на Ахар: Зошто нè уништи? Да те уништи целосно Господ како и денес. И го каменуваа него со камења цел Израел, и поставија над него голема гомила од камења; и Господ престана со гневот на лутината. Поради ова тој го нарече Емекахор до денес.

8

И рече Господ кон Исус: не се плаши, ниту се плаши, земи со себе сите луѓе војници, и станувајќи оди горе во Гај, еве го дадов во твоите раце царот на Гај и неговата земја. И ќе направиш со Гај, на начинот како што направи со Ерихон, и со царот нејзин; и пленот на добитокот ќе го земеш за себе; постави за себе заседа на градот одзади. И стана Исус Навин и сите луѓе воини за да одат горе во Гај. Исус одбра триесет илјади мажи моќни во сила, и ги испрати ноќе. И им заповеда, велејќи: Вие заседнете зад градот, не оддалечувајте се многу од градот и сите бидете подготвени.

И јас и сите оние со мене ќе се приближиме кон градот; и ќе биде како да излезат жителите на Гај во средба со нас, како и порано, и ќе бегаме од лицето нивно. И кога би излегле после нас, ќе ги одвлечеме од градот, и ќе кажат: Овие бегаат од нас, како и порано. Вие пак ќе се издигнете од заседката и ќе одите во градот. Според овој збор ќе постапите, еве ви заповедав. И Исус ги испрати нив, и тие отидоа во заседа, и седнаа помеѓу Ветил и помеѓу Гај, од морето на Гај. И станувајќи рано Исус наутро, го посети народот; и се искачија тој и старешините пред народот на Гај. И сите луѓе воини со него отидоа горе, и одејќи дојдоа спроти градот од исток. И засадата на градот беше од морето· И се случи кога царот на Гај виде, забрза и излезе во средба со нив право во војната, тој и сите луѓето што беа со него· и тој не знаеше дека засада за него има зад градот. И виде, и се повлече Исус и Израел од нивното лице. И тие гонеа по синовите на Израел, и самите тие се оддалечија од градот. Не беше оставен никој во Гај, кој не го гонеше зад Израел; и ја оставија градот отворен, и го гонеа зад Израел. И рече Господ кон Исус Навин, истегни ја твојата рака со копјето што е во твојата рака кон градот, зашто во твоите раце јас го предадов него; и заседата ќе се крене брзо од нивното место. И Исус ја истегна својата рака со копјето кон градот; и заседата се крена брзо од нивното место; и излегоа кога ја истегна раката, и влегоа во градот, и го зазедоа; и забрзувајќи го запалија градот со оган. И жителите на Гај погледнувајќи назад зад себе, и гледаа дим кој се качуваше од градот во небото; и веќе немаа каде да

побегнат овде или таму. И Исус и целиот Израел видоа дека заседата го зеде градот и дека димот од градот се качи кон небото, и тие се свртија и ги удрија луѓето од Гај. И овие излегоа од градот во средба, и се испразнија помеѓу камп, овие од овде и овие од овде, и ги удрија нив до да не биде оставен од нив спасен и избегнат. И кралот на Гај го фатија жив и го донесоа кај Исус Навин. И како престанаа синовите на Израел да ги убиваат сите во Гај, и оние во рамниците, и на планината на спуштањето, каде ги гонеа од неа до крај, и Исус Навин се врати во Гај, и го удри со острие на мечот. И станаа паднатите во тој ден од маж и до жена дванаесет илјади, сите жители на Гај. Освен од пленот во градот, сè што го пограбија за себе синовите Израелови беше според заповедта на Господ, онака како што Господ му заповеда на Исус. И Исус го запали градот со оган, и го направи ненаселен куп за сите времиња до денешен ден. И царот на Гај го обеси на близначко дрво, и беше на дрвото до вечерта, и при заоѓањето на сонцето заповеда Исус, и го симнаа неговото тело од дрвото, и го фрлија во јамата, и му поставија куп од камења, до денешен ден.

9

Кога чуа кралевите на Аморејците оние отаде Јордан, оние во планинската област, и оние во рамнината, и оние на целиот брег на големото море, и оние кон Антилибан, и Хетејците, и Ханаанците, и Ферезејците, и Евејците, и

Аморејците, и Гергесејците, и Јевусејците, се собраа заедно да војуваат против Исус и Израел, сите во исто време. И оние што живееја во Гаваон слушнаа сè што Господ го направи на Ерихон и на Гај. И направија и тие самите со лукавство; и дојдовте се снабдија со провизии и се подготвија; и земајќи стари врекќи на нивните рамена, и стари мевови за вино искинати и врзани, и шуплините на нивните обувки, и нивните сандали стари и закрпени на нивните нозе, и нивните алишта изнишани над нив, и нивниот леб од провизијата сув и мувлосан и изеден. И дојдоа кон Исус во логорот на Израел во Галгала, и му рекоа на Исус и на Израел: Од далечна земја дојдовме, и сега склучете со нас завет. И синовите на Израел му рекоа на Хоритот: Гледај, не живееш ли меѓу нас, и како да склучам завет со тебе? И рекоа кон Исус: Слуги твои ние сме. И рече кон нив Исус: Од каде сте и од каде дојдовте? И рекоа, од земја многу далеку дојдоа твоите слуги во името на Господ твојот Бог; зашто слушнавме за неговото име, и сè што направи во Египет, и сè што направи на кралевите на Аморејците, кои беа отаде Јордан, на Сихон крал на Аморејците, и на Ог крал на Васан, кој живееше во Астарот и во Едреј. И откако слушнаа, ни рекоа нашите старешини и сите жители на нашата земја, велејќи: Земете провизии за патот и одете да ги сретнете, и кажете им: Ние сме ваши слуги, и сега склучете завет со нас. Овие лебови, топли ги обезбедивме во денот кога излеговме да дојдеме кон вас, но сега се исушија и станаа изедени. И овие мевиња за вино кои ги наполнивме нови, и овие пукнаа, и нашите алишта и

нашите сандали се оскудени од многото патување. И владетелите ги зедоа нивните залихи, а Господ не го прашаа. И Исус склучи мир со нив, и направија со нив завет да ги спасат, и владетелите на собранието им се заколнаа. И се случи после три дена, откако направија завет со нив, тие слушнаа дека се од нивната близина и дека живеат меѓу нив. И тргнаа синовите на Израел и дојдоа во нивните градови; а нивните градови беа Гаваон и Кефира и Вирот и градовите на Јарин. И не се борија со нив синовите на Израел, затоа што сите владетели им се заколнаа на нив на Господ, Бог на Израел, и целото собрание гунгаше против владетелите. И владетелите рекоа на целото собрание: Ние им се заколневме на Господ, Бог Израелов, и сега не можеме да ги допреме. Ова ќе го направиме: ќе ги фатиме живи и ќе ги зачуваме, и нема да има гнев против нас поради заклетвата што им ја заколнавме. Ќе живеат и ќе бидат дрвосечи и носачи на вода за целото собрание, како што им кажаа владетелите. И Исус ги повика и им рече: Зошто ме измамивте велејќи: Многу далеку од тебе сме, а вие сте соседи на оние што живеат меѓу нас? И сега проколнати сте, нема да престане од вас роб, ниту дрвосекач, ниту водоносач на мене и на мојот Бог. И тие одговорија на Исус, велејќи, беше јавено нам колку заповеда Господ Бог твој на Мојсеј слугата негов, да ви даде на вас оваа земја, и да нè уништи нас и сите жители на неа од пред вашето лице; и се уплашивме многу за нашите души од пред вашето лице, и ја направивме оваа работа. И сега, ете, ние сме подложни на вас, како што ви угодува и како што ви се чини,

направете со нас. И им направија така, и ги избави Исус во тојден од рацете на синовите на Израел, и не ги убија. И Исус ги постави во тој ден за дрвосечи и водоносци на целото собрание и на олтарот на Бога. Поради ова, жителите на Гаваон станаа дрвосечи и водоносци на олтарот на Бога до денешен ден, и во местото кое би го избрал Господ.

10

Како и чул Адонибезек, кралот на Ерусалим, дека Исус го зел Гај и го уништил целосно, на начинот на кој постапиле со Ерихон и неговиот крал, така постапиле и со Гај и неговиот крал, и дека жителите на Гаваон дезертирале кон Исус и кон Израел, тие се уплашиле од нив многу силно; бидејќи знаел дека Гаваон е голем град, како еден од метрополите, и сите нејзини мажи се силни. И испрати Адонибезек, кралот на Ерусалим, кон Елам, кралот на Хеброн, и кон Фидон, кралот на Јеримут, и кон Јефта, кралот на Лахис, и кон Дабеин, кралот на Одолам, велејќи: Дојдете, качете се кон мене и помогнете ми, и да војуваме против Гаваон; тие дезертираа бидејќи кон Исус и кон синовите на Израел. И се искачија петте кралеви на Јевусејците, кралот на Ерусалим, и кралот на Хеврон, и кралот на Јармут, и кралот на Лахис, и кралот на Одолам, тие и сиот нивен народ. И тие се населија околу Гаваон и го опседнуваа. И испратија жителите на Гаваон кон Исус во логорот на

Израел во Галгала, велејќи: не ги олабавувај твоите раце од твоите слуги; дојди кај нас брзо и помогни ни и избави нѐ, зашто собрани се против нас сите кралеви на Аморејците, жителите на планинската област. И Исус отиде нагоре од Галгал, тој и сите луѓе воини со него, сите силни и способни. И рече Господ кон Исус: Не страшувај се од нив, зашто во твоите раце ги предадов, нема да остане ниеден од нив пред вас. И бидејќи Исус дојде врз нив ненадејно, тој патуваше цела ноќ од Галгал. И Господ ги збуни нив од лицето на синовите на Израел, и Господ ги смаза со голема смазување во Гаваон, и ги гонеа по патот на искачувањето на Оронеин, и ги сечеа до Азека и до Македа. Во нивното бегање од лицето на синовите на Израел на силегувањето на Хоронеин, Господ фрли врз нив камења град од небото до Азека, и станаа повеќе оние што умреа преку камењата на градот, отколку оние што ги убија синовите на Израел со меч во војната. Тогаш Исус зборуваше кон Господ, во денот кога Бог го предаде Аморејецот под раката на Израел, кога ги смачка нив во Гаваон, и тие беа смачкани од лицето на синовите на Израел, и Исус рече: нека застане сонцето според Гаваон, и месечината според долината Ајалон. И застана сонцето и месечината во мирување, додека Бог ги одбрани нивните непријатели, и застана сонцето насред небото, не одеше кон запад до крајот на еден ден. И не настана ден таков ниту претходно ниту подоцна, така што Бог да слушне човек, зашто Господ заедно војуваше за Израел. И овие петте кралеви избегаа и се скриеа во пештерата во Македа. И беше пријавено на Исус, велејќи:

Беа најдени петте кралеви скриени во пештерата во Македа. И рече Исус: Тркалајте камења врз устата на пештерата и поставете мажи да ги чуваат. Вие но не стојте, гонејќи ги вашите непријатели, и зафатете ја нивната задна стража, и не дозволувајте да влезат во нивните градови, бидејќи Господ, наш Бог, ги предаде во наши раце. И се случи кога Исус и сите синови на Израел престанаа да ги сечат со многу голема сеч до крај, а оние што преживеаа се спасија во укрепените градови. И се врати целиот народ кон Исус во Македа здрави, и ниеден од синовите Израелови не зарика со јазикот свој. И рече Исус: Отворете ја пештерата и изведете ги овие петмина кралеви од пештерата. И тие ги изведоа петте кралеви од пештерата: кралот на Ерусалим, кралот на Хеброн, кралот на Јеримут, кралот на Лахис и кралот на Одолам. И откако ги изведоа кон Исус, Исус повика целиот Израел и оние што почнуваа со војната, оние што го придружуваа, велејќи им: одете напред и ставете ги вашите стапала врз нивните вратови, и приближувајќи се, ги ставија своите стапала врз нивните вратови. И рече Исус кон нив: Не плашете се од нив, ниту се уплашувајте, бидете храбри и силни, зашто така ќе направи Господ со сите ваши непријатели против кои се борите. И Исус ги уби и ги обеси на пет дрва, и тие беа обесени на дрвата до вечерта. И се случи кон заоѓање на сонцето, Исус заповеда, и ги симнаа од дрвата, и ги фрлија во пештерата во која таму избегале, и тркалаа камења врз пештерата до денешен ден. И Македа ја зедоа во тој ден и ја убија со меч и ги уништија сите живи суштества што беа во неа, и не беше оставен никој во неа

спасен и избегнат, и му направија на царот на Македа на ист начин како што му направија на царот на Ерихон. И отиде Исус и целиот Израел со него од Македа во Лебна, и ја опседнуваше Лебна. И Господ ја предаде во рацете на Израел, и ја зедоа неа и нејзиниот цар, и ја убија со острието на мечот, и секое живо суштество во неа, и не остана во неа ниту спасен ниту избегнат, и му направија на нејзиниот цар онака како што му направија на царот на Ерихон. И отиде Исус и целиот Израел со него од Лебна во Лахис, и ја опседна, и ја опседуваше. И Господ предаде Лахис во рацете на Израел. И го зеде во вториот ден, и го убија со острието на мечот, и го уништија целосно, на начинот како што постапија со Лебна. Тогаш отиде Елам, кралот на Газер, да помогне на Лахис, и Исус го удри со меч, и неговиот народ, додека не остана ниту преживеан ниту избегнат од нив. И отиде Исус и целиот Израел со него од Лахис во Одолам, и ја опседна и ја освои. И Господ ја предаде во раката на Израел, и тој ја зеде во тој ден, и ја уби со меч, и секое живо суштество во уништување убија, на ист начин како што направија со Лахис. И отиде Исус и целиот Израел со него во Хеброн, и го опседна. И го удрија со острието на мечот, и сè што дишеше колку што беше во него, ништо не беше оставено, на начинот како што направија со Одолам, целосно го уништија, и сè што беше во него. И се врати Исус Навин и целиот Израел во Девир; и опколувајќи го, го зедоа него и кралот негов и селата негови; и го удрија со острието на мечот и целосно го уништија и секое живо суштество во него; и не оставија

никого преживеан; како што направија на Хеврон и на кралот негов, така направија на Девир и на кралот негов. И Исус ја удри целата земја на планинскиот регион, и Негев, и рамнината, и Асидот, и царевите нејзини; не оставија од нив спасен; и сè што дишеше живот целосно уништи, на начинот како што заповеда Господ Богот на Израел, од Кадис Варни до Газа, целата Госом до Гаваон. И сите нивни цареви и нивната земја Исус ги удри одеднаш, зашто Господ, Богот на Израел, војуваше за Израел.

11

Како чу Јавис, царот на Асор, испрати кон Јовав, царот на Марон, и кон царот на Симоон, и кон царот на Азиф, и кон царевите оние според Сидон Големиот, во планинската област и во Араба спроти Кенерот, и во рамницата, и во Фенаедор, и кон крајбрежните Хананејци од исток, и кон крајбрежните Аморејци, и Хетејците, и Ферезејците, и Јевусејците оние во планината, и Евејците, и оние под Аермон во земјата Масима. И излегоа тие и нивните цареви со нив, како песокот на морето по множество, и коњи и кочии многу многу. И се собраа заедно сите царите и дојдоа на истото место, и се населија кај водата Марон за да војуваат против Израел. И рече Господ кон Исус: Не се плаши од нивното лице, зашто утре во овој час јас ќе ги предадам поразени пред Израел. Нивните коњи ќе ги осакатиш, а нивните коли ќе ги изгориш во оган. И дојде

Исус и сите луѓе воини врз нив на водата Марон изненада, и паднаа врз нив во планинската земја. И Господ ги предаде под власт на Израел, и сечејќи ги, ги гонеа до Големиот Сидон, и до Масерон, и до рамнините Масох кон исток, и ги сечеа додека не остана од нив ниту еден преживеан. И Исус им направи на нив онака како што Господ му заповеда, коњите нивни им ги пресече тетивите, и колата нивни ги запали со оган. И се врати Исус во тоа време и зазеде Асор и нејзиниот крал, а Асор порано беше владетелка на сите овие царства. И убија секое живо суштество во него со меч, и ги уништија сите, и не остана во него живо суштество, и Асор го изгорија во оган. И сите градови на царствата, и царевите нивни ги зеде Исус, и ги уби со уста на меч; и ги истребија целосно, на начинот што заповеда Мојсеј, слугата на Господ. Но сите градови што биле утврдени не ги запали Израел, освен само Асор го запали Израел, и сите плачки од него ги пограбија за себе синовите на Израел, а нив сите ги уништија со острието на мечот, додека не ги уништија, не оставија од нив ништо што дише. На начинот што Господ заповеда на Мојсеј, слугата негов, и Мојсеј исто така заповеда на Исус Навин; и така направи Исус Навин, не престапи ништо од сето она што му заповеда Мојсеј. И зеде Исус сета планинската земја, и сета земја Негев, и сета земја Гошен, и рамнината, и онаа кон запад, и планината Израел, и ниските места кон планината од планината Халак, и која се искачува кон Сеир, и до Ваал Гад, и рамниците на Ливан под планината Хермон; и ги зеде сите нивни кралеви, и ги уби, и ги погуби. И Исус водеше војна

против овие цареви многу денови. И немаше град што Израел не го зеде, сите ги зедоа во војна. Дека преку Господ се случи да се зајакне нивното срце за да се сретнат во војна против Израел, за да бидат уништени, за да не им биде дадена милост, туку да бидат уништени, на начинот што Господ рече на Мојсеј. И дојде Исус во тоа време и ги уништи Енакимите од планинската земја, од Хеврон, и од Давир, и од Анавот, и од цела Јуда со нивните градови, и Исус ги уништи нив. Не беше оставен никој од Енакимите од синовите на Израел, но освен во Газа, и во Гет, и во Аселдо беше оставен. И Исус ја зеде целата земја, како што Господ му заповеда на Мојсеј, и Исус им ја даде во наследство на Израел, поделена според нивните племиња, и земјата престана да биде војувана.

12

И овие се царите на земјата, кои ги убија синовите на Израел, и ја наследија нивната земја отаде Јордан од изгрејсонце, од долината Арнон до планината Хермон, и целата земја Араба од исток. Сион, царот на Аморејците, кој живееше во Есевон, владеејќи од Арнон, која е во долината, според дел од долината, и половината од Галад до Јавок, границите на синовите на Амон. И Араб до морето Хенерет кон исток, и до морето Араба, морето на солите од исток, патот кон Асеимот, од Таиман под Асидот Фасга. И Ог, кралот на Васан, беше оставен од џиновите, кој живееше во

Астарот и во Едреј, владетел од планината Ермон и од Салка, и целиот Васан до границите на Гергесите, и Махи, и половината од Галад до границите на Сион, кралот на Есевон. Мојсеј, слугата на Господ, и синовите на Израел ги удрија нив; и Мојсеј ја даде во наследство на Рувим, и Гад, и на половината племе на Манасија. И овие царевите на Аморејците, кои ги уби Исус и синовите на Израел на онаа страна на Јордан кај морето Ваал Гад во рамнината на Ливан, и до планината Халак што се качува кон Сеир; и ја даде неа Исус на племињата на Израел да ја наследат според нивниот дел, на планината, и на рамнината, и во Араба, и во Асдот, и во пустината, и Негев; Хетејците, и Аморејците, и Хананејците, и Ферезејците, и Хивејците, и Јевусејците. Царот на Ерихон, и царот на Гај, која е близу Ветил, царот на Ерусалим, царот на Хеврон, царот на Јармут, царот на Лахис, царот на Елам, царот на Гезер, царот на Дебир, царот на Гадер, царот на Хорма, царот на Адер, царот на Лебна, царот на Одолам, царот на Елат, царот на Тапуа, царот на Офер, царот на Афек на Арок, царот на Асом, царот на Симоон, царот на Мамброт, царот на Азиф, царот на Кадеш, царот на Захак, царот на Маредот, царот на Јеком на Кармил, царот на Одолам на Феннеадор, царот на Геј на Галилеја, царот на Терса; сите овие цареви дваесет и девет.

13

И Исус беше постар, напреднат во деновите, и Господ рече кон Исус: Ти си напреднал во деновите, и земјата што останала е голема за наследство. И оваа земја е останата; границите на Филистејците, Гесирецот, и Хананејецот, од ненаселената таа спрема лицето на Египет до границите на Акарон од лево на Хананејците се смета на петте сатрапии на Филистејците, на Газјанецот, и на Аздотјанецот, и на Аскалонецот, и на Гетајецот, и на Акаронецот, и на Евајецот, од Теман и секоја земја на Ханаан спроти Газа, и Сидонците до Афек, до границите на Аморејците, и секоја земја Галијат на Филистејците, и целиот Ливан од исток на сонцето од Галгал под планината Аермон до влезот на Емат, секој што живее во планинската област од Ливан до Масерет Мемфомаим. Сите Сидонци, јас ќе ги уништам од лицето на Израел; но раздели ја во наследство на Израел, на начинот како што ти заповедав. И сега подели ја оваа земја како наследство на деветте племиња и на половината од племето Манасија. Од Јордан до Големото Море кон западот на сонцето ќе ја дадеш; Големото Море ќе биде граница. На двата племиња, и на половина племе Манасија, на Рувим и на Гад, даде Мојсеј на онаа страна од Јордан; кон исток на сонцето дал му Мојсеј, слугата на Господ, од Ароир, која е на брегот на потокот Арнон, и градот во средината на долината, и целиот Мисор од Медева; Сите градови на Сион, царот на Аморејците, кој царуваше во Есевон до границите на синовите на Амон; И Галаад, и границите на Гесир, и Махатијците, цела планина Ермон, и целиот Васан до Аха; Целото царство на Ог во Васан, кој царуваше во Астарот и во

Едраин; овој беше оставен од џиновите, и го удри Мојсеј, и го уништи. И не ги уништија синовите на Израел Гесиритите, и Махатитите, и Хананејците, и живееше кралот на Гесир и Махатитите меѓу синовите на Израел до денешниот ден. Освен на племето Леви не беше дадено наследство, Господ Богот на Израел, тој е нивно наследство, како што им рече Господ, и ова е поделбата која Мојсеј ја подели на синовите на Израел во Аравот Моавски, отаде Јордан, спроти Ерихон. И Мојсеј даде на племето Рувим според нивните родови. И станаа нивните граници од Ароер, која е кон лицето на клисурата Арнон, и градот што е во клисурата Арнон; и целиот Мисор, до Есевон, и сите градови што се во Мисор, и Дивон, и Вамот Ваал, и куќата Меелвот, и Васан, и Вакедмот, и Мајфаад, и Каритајм, и Сивма, и Серада, и Сион во планината Енав, и Вет Фогор, и Аседот Фасга, и Вет Јешимот, и сите градови на Мисор, и целото кралство на Сион царот на Аморејците, кого Мојсеј го удри него и водачите на Мадијам, и Еви, и Рекем, и Сур, и Ур, и Рева владетел на плен Сион, и жителите на Сион. И го убија Валаам, гледачот на Веор, во битката. Се случи дека границите на Рувим, Јордан граница, ова е наследството на синовите на Рувим според нивните кланови, нивните градови и нивните фарми. Мојсеј им даде на синовите на Гад според нивните кланови. И нивните граници станаа Јазир, сите градови на Галад и половината од земјата на синовите на Амон до Араба, која е наспроти Арад. И од Есевон до Аработ според Масефа, и Ботаним, и Маан до границите на Дајвон, и Енадом и Отаргај и Вајнтанавра и

Сокхота и Сафан и преостанатото кралство на Сеон кралот на Есевон; и Јордан ќе означува граница до делот на морето Хенерет отаде Јордан од исток. Ова е наследството на синовите на Гад според нивните родови и според нивните градови, според нивните родови ќе го свртат вратот пред нивните непријатели, зашто според нивните родови станаа нивните градови и нивните фарми. И Мојсеј даде на половината од племето Манасија според нивните родови. И нивните граници станаа од Маан, и целото кралство Васан, и целото кралство на царот Ог од Васан, и сите села на Јаир, кои се во Васанитида, шеесет градови. И половината од Галаад, и во Астарот, и во Едреин, градовите на царството на Ог во Васанитида, на синовите на Махир, синовите на Манасија, и на половината од синовите на Махир, синовите на Манасија, според нивните родови. Овие кои ги наследи Мојсеј одвај Јорданот во Аработ Моавски, во областа одвај Јорданот кај Ерихон од исток.

14

И овие се оние кои распределија наследство на синовите на Израел во земјата Ханаан, на кои им го распределија наследството Елеазар свештеникот, и Исус синот на Навин, и владетелите на семејствата на племињата на синовите на Израел. Според ждребови тие наследија, на начинот што заповеда Господ преку Исус на деветте племиња и на половина племе од онаа страна на Јордан. И на Левитите не

даде наследство меѓу нив, затоа што синовите на Јосиф беа два племиња, Манасија и Ефрем, и не беше даден дел во земјата на Левитите, туку градови да живеат, и испашите нивни за добитокот и добитокот нивен. На кој начин што заповеда Господ на Мојсеј, така направија синовите Израелови и ја поделија земјата. И синовите на Јуда пристапија кон Исус во Галгал, и Халев, синот на Јефоне Кенезејецот, му рече: Ти знаеш за зборот што Господ му го рече на Мојсеј, човекот Божји, за мене и за тебе во Кадис Варни. Четириесет години имав кога ме испрати Мојсеј, слугата на Бога, од Кадис Варнија да ја извидам земјата, и му одговорив со збор според неговиот ум. Браќата мои кои отидоа со мене го поколебаа срцето на народот, но јас бев целосно решен да го следам Господ, мојот Бог. И се заколна Мојсеј во тој ден, велејќи: Земјата врз која ти стапна, на тебе ќе биде во наследство и на твоите деца засекогаш, затоа што ти беше предаден да следиш по Господ, нашиот Бог. И сега ме одржа во живот Господ на начинот што рече; ова е четириесет и петтата година, од кога Господ го зборуваше овој збор кон Мојсеј; и Израел одеше во пустината; и сега еве јас денес сум осумдесет и пет години; Сè уште сум денес силен, како кога ме испрати Мојсеј, исто така сум силен сега да излезам и да влезам во војната. И сега те барам за оваа планина, како што рече Господ во тој ден, зашто ти го слушна овој збор во тој ден, а сега Енакимите се таму, градовите се тврди и големи, ако значи Господ е со мене, ќе ги уништам нив, на начинот што ми рече Господ. И Исус го благослови и му даде Хеврон на Халев, син на Јефоне, син

на Кенез, во жреб. Поради ова Хеброн стана наследство на Халев, синот на Ефоне Кенезејецот, до денешен ден, затоа што тој ја следеше заповедта на Господ, Богот на Израел. Името на Хеброн порано беше град Аргоб, метропола на Енаким, и земјата престана со војната.

15

И се случи границите на племето Јуда според нивните кланови од границите на Идумеја од пустината Син до Кадеш кон југ. И нивните граници станаа од Југ до дел од Соленото Море, од гребенот што води кон Југ. И минува наспроти искачувањето на Акрабин; и заобиколува Сена, и се искачува од југ кон Кадис Варни; и излегува Асорон, и се искачува кон Сарада; и излегува кон запад на Кадис, и излегува кон Селмона, и се протега до долината на Египет; и ќе биде неговиот излез на границите кон морето; ова се нивните граници од југ. И границите од исток целото солено море до Јордан. И границите нивни од Север, и од ридот на морето и од делот на Јордан. Се качува на границите на Бет Хаглаам; и минува од Север на Бет Араба, и се искачува границите на камен Боан син на Рувим; И се искачува границите на четвртиот дел од долината Ахор, и слегува на Галгал, која е наспроти искачувањето Адамин, која е кон Југ на долината, и се протега на водата на изворот на сонцето; и ќе биде негов излез извор Рогил; И се качува границите во долината Еном, на грбот на

Јевусејците од Југ; ова е Ерусалим; и се протега границите на врвот на планината, која е кон лицето на долината Еном кон морето, која е од делот на земјата Рафаин на север; И се протега границата од врвот на планината на изворот на водата Нафто, и се протега во планината Ефрон; и ќе води границата во Ваал; ова е градот Јарим. И ќе оди околу границата од Баал на море, и ќе помине во планина Асар на грбот на градот Јарин од Север; ова е Хаслон; и ќе слезе на градот на сонцето, и ќе помине на Југ; И се протега границата според грбот на Екрон на север, и ќе се протегнат границите во Сокот, и ќе поминат границите на Југ, и ќе се протегне на Лебна, и ќе биде излезот на границите на морето; И границите нивни од морето, морето големо ќе означи граница. Ова се границите на синовите на Јуда наоколу според нивните кланови. И на Халеб, синот на Јефоне, му даде дел во средината на синовите на Јуда поради заповедта на Бог, и Исус му даде нему град Арбок, главниот град на Енак, а тоа е Хеврон. И Халеб, синот на Јефоне, ги уништи оттаму тројцата синови на Енак: Сусија, Толамија и Ахимана. И отиде оттаму Халев кон жителите на Давир, а името на Давир беше порано Град на писмата. И рече Халеб: Кој би го зел и освоил градот на Писмата и завладеал со него, ќе му ја дадам Асхан, мојата ќерка, за жена. И ја зеде Готониел, син на Хенез, брат на Халев, и му ја даде Асхан, неговата ќерка, за жена. И се случи кога таа излегуваше, го советуваше него велејќи: Ќе побарам од мојот татко поле. И извика од магарето, и Халев ѝ рече: Што ти е? И му рече: Дај ми благослов, зашто си ме

дал во земјата Нагеб, дај ми ја Ботанис. И ѝ даде ја Гонатлан горна и Гонатлан долна. Ова е наследството на племето на синовите на Јуда. Станаа и градовите нивни градови кон племето на синовите на Јуда на границите на Едом на пустината, и Баиселеел, и Ара, и Асор, и Икам, и Регма, и Аруел, и Кадеш, и Асорионаин, и Маинам, и Балмаинан, и селата нивни, и градовите Асерон, ова Асор, и Сен, и Салмаа, и Молада, и Сери, и Баифалат, и Холасеола, и Вирсавеја, и селата нивни, и фармите нивни, Бала, и Бакок, и Асом, и Елбоидад, и Бетел, и Ерма, и Секелак, и Махарим, и Сетеннак, и Лабос, и Сале, и Еромот, градови дваесет и девет, и селата нивни. Во рамнината Аштаол, и Зора, и Ештаол. И Рамен, и Тано, и Илутот, и Маиани, и Иермут, и Одолам, и Мембра, и Саохо, и Иазека, и Сакарим, и Гадера, и селата нејзини; градови четиринаесет, и селата нивни. Сена, и Адасан, и Магдалгад, и Далад, и Мисфа, и Јахареел, и Баседот, и Идеадалеа, и Хабра, и Махес, и Маахос, и Гедор, и Багадиел, и Номан, и Махедан: градови шеснаесет, и нивните села; Лебна, и Итак, и Анох, и Јана, и Насиб, и Кеилам, и Акиези, и Кезиб, и Батесар, и Аилом: градови десет, и нивните села; Екрон, и нејзините села, и нивните фарми, од Екрон Гемна; и сите колку што се блиску до Асдод; и нивните села, Асиедот, и нејзините села, и нејзините фарми; Газа, и нејзините села, и нејзините фарми до потокот на Египет, и големото море дели. И во планинскиот регион Самир, и Јетер, и Соха, и Рена, и градот Писма, тоа е Давир, и Анон, и Ес, и Ман, и Аисам, и Госом, и Халу, и Хана, и Гелом; градови единаесет, и нивните села;

Аирем, и Ремна, и Сома, и Јемаин, и Ваитаху, и Факуа, и Еума, и градот Арбок, тоа е Хеврон, и Сораит; градови девет, и нивните имања; Маор, и Кармел, и Озив, и Итан, и Јариел, и Арикам, и Заканаим, и Гавај, и Тамната; градови девет, и нивните села; Аилуа, и Вет Сур, и Гедон, и Магарот, и Ваитанам, и Текум; градови шест, и нивните села; Каријатваал, тоа е градот Јарим, и Сотева; градови два, и нивните имања; и Вадаргеис, и Тараваам, и Аинон, и Аиохиоза, и Нафлазон, и градовите Садон, и Аркадес; градови седум, и нивните села. И Јевусејецот живееше во Ерусалим, и синовите Јудини не можеа да ги уништат, и Јевусејците живееја во Ерусалим до денешенден.

16

И стана границите на синовите на Јосиф од Јордан, оној според Ерихон од исток, и ќе се искачи од Ерихон во планинската пустина, во Ветил Луза. И ќе излезе во Витлеем и ќе помине на границите на Ахатароти. И ќе помине кон морето кон границите на Апталим до границите на Бет Хорон долниот, и ќе биде излезот нивен кон морето. И синовите на Јосиф, Ефраим и Манасе, наследија. И станаа границите на синовите на Ефрем според нивните племиња, и станаа границите на нивното наследство од исток Атарот и Ерок до Бет Хорон горниот и Газара. И ќе дојдат границите на морето во Икасмон од Север Топла; ќе оди околу на исток во Тенаса, и Селес, и ќе помине од исток во

Јанока, и во Махо, и Атарот, и селата нивни; и ќе дојде на Ерихон, и ќе излезе на Јордан. И од Гроб ќе одат границите кон морето кон Хелкана, и нивниот излез ќе биде кон морето. Ова е наследството на племето Ефраим според нивните родови. И градовите што беа одвоени за синовите на Ефраим помеѓу наследството на синовите на Манасија, сите градови и нивните села. И не го уништи Ефраим Хананејецот што живееше во Гезер, и живееше Хананејецот во Ефраим до овој ден, додека не отиде Фараонот, царот на Египет, и ја зеде, и ја запали во оган, и ги прободоа Хананејците и Ферезејците и оние што живееја во Гезер, и му ја даде Фараонот како мираз на својата ќерка.

17

И станаа границите на племето на синовите на Манасија, затоа што овој беше првороден на Јосиф, на Махир, првородениот на Манасија, таткото на Галад, бидејќи тој беше воин, во Галадитида и во Васанитида. И им се случи на синовите на Манасиј, на преостанатите, според нивните кланови, на синовите на Језер, и на синовите на Келез, и на синовите на Језиел, и на синовите на Сихем, и на синовите на Сумарим, и на синовите на Офер - овие беа машки според нивните кланови. И на Салпаад, синот на Офер, не му беа синови туку ќерки, и ова се имињата на ќерките на Салпаад: Маала, Ноа, Егла, Мелха и Терса. И стоеја пред свештеникот Елеазар, и пред Исус, и пред владетелите,

велејќи: Богот заповеда преку раката на Мојсеј да ни даде наследство меѓу нашите браќа, и им беше даден жреб преку заповедта на Господ меѓу браќата на нивниот татко. И падна нивниот дел од Анаса, и рамнината Лабек од земјата Галад, која е отаде Јордан. Зашто ќерките на синовите на Манасија наследија наследство меѓу нивните браќа. А земјата Галад им припадна на синовите на Манасија што останаа. И станаа границите на синовите на Манасија Делханат, која е според лицето на синовите на Анат, и оди на границите на Јамин и Јасиб на изворот Тафтот. На Манасија ќе биде, и Тафет на границите на Манасија ќе биде на синовите на Ефраим. И ќе слезат границите на клисурата Карана на југ според клисурата Јариел; теребинтот на Ефрем помеѓу градот на Манасија; и границите на Манасија на север кон поток; и ќе биде неговиот излез морето од југ на Ефрем, и на север на Манасија; и ќе биде морето граници за нив; и на Асир ќе се приклучат на север, и на Исахар од исток. И ќе биде на Манасија во Исахар и во Асир Баитан и нивните села, и жителите на Дор и нејзините села, и жителите на Мегидо и нејзините села, и третиот дел на Мафета и нејзините села. И синовите на Манасија не можеа да ги уништат овие градови, и Хананејецот почна да живее во оваа земја. И се случи, откако превладаа синовите Израел и ги направија Хананејците поданици, но не ги уништија целосно. Се побунија но синовите на Јосиф кон Исус, велејќи: зошто ни даде нам наследство едно и мерен дел еден? Јас сум многу народ, и Бог ме благослови. И Исус им рече: Ако сте голем

народ, качете се во шумата и исчистете за себе, ако ве стеснува планината Ефремова. И тие рекоа: Не ни се допаѓа планината Ефраим; а Хананејецот што живее таму, во Бет Сан и во неговите села, во долината Језреел, има избрани коњи и железо. И рече Исус на синовите на Јосиф, ако народ голем си и сила голема имаш, нема да ти биде жреб еден. Зашто шумата ќе ти биде, затоа што шума е и ќе ја исчистиш неа, и ќе ти биде. И кога ќе го уништиш Хананејецот, затоа што коњ избран негов има, ти зашто си посилен од него.

18

И се собра целата заедница на синовите на Израел во Шило, и тие го поставија таму шаторот на сведоштвото, и земјата беше покорена од нив. И беа оставени синовите на Израел кои не наследија, седум племиња. И рече Исус на синовите Израелови: До кога ќе се изморувате да ја наследите земјата што ја даде Господ, нашиот Бог? Дајте од вас тројца мажи од секое племе, и откако ќе станат, нека ја поминат земјата и нека ја опишат пред мене, како што ќе биде потребно да ја поделат. И тие дојдоа кај него; и тој им подели седум делови; Јуда ќе стои нивна граница од Југ, и синовите на Јосиф ќе стојат нивна од Север. Вие, пак, поделете ја земјата на седум делови и донесете ги овде кон мене, и ќе ви изнесам жреб пред Господ, нашиот Бог. Не, зашто нема дел за синовите на Леви меѓу вас; свештенството на Господ е

негов дел; и Гад и Рувим и половина племе на Манасија земаа нивното наследство отаде Јордан на исток, кое им го даде Мојсеј, слугата Господов. И мажите станаа и отидоа, а Исус им заповеда на мажите што одеа да ја испитаат земјата, велејќи: Одете и испитајте ја земјата, и дојдете кај мене, и тука ќе ви изнесам жреб пред Господ во Шило. И тие отидоа и поминаа низ земјата, и ја видоа, и ја опишаа според градовите, седум делови во книга, и ја донесоа кај Исус. И Исус фрли жреб за нив во Силом пред Господ. И жребот на племето Венијамин излезе прв според нивните кланови, и границите на нивниот жребот излегоа помеѓу синовите на Јуда и помеѓу синовите на Јосиф. И стана нивните граници од Север; од Јордан ќе се искачат границите позади Ерихон од Север, и ќе се искачи на планината кон морето, и ќе биде негов излез Мабдаритис Ваитон. И ќе поминат оттаму границите кон Луза на грбот на Луза од југ на неа; ова е Бетел; и ќе слезат границите кон Маатароб Орех на планинската област, која е кон југ на Бет Орон долниот. И ќе помине низ границите и ќе помине на делот што гледа кај морето од Југ од планината на лицето на Бет Хорон Југ, и ќе биде неговото излегување во Киријат Ваал; оваа е Киријат Јарим, град на синовите на Јуда; ова е делот кон морето. И делот кон југ од Кариат Баал, и границите ќе поминат во Гасин, кон изворот на водата Нафто. И ќе слезе границата на дел, ова е кон лицето на долината Сонам, што е од дел Емек Рафаин од Север, и ќе слезе Геена на грбот Јевусеј од Југ; ќе слезе на изворот Рогел; И ќе помине на изворот Бет Шемеш; и ќе помине на

Галилот, што е наспроти кон искачувањето Адумим; и ќе слезе на каменот Боан синовите на Рувим; и ќе помине според грбот Бет Араба од Север, и ќе слезе на границата на грбот морето од Север. И излезот на границите ќе биде на ридот на Солено Море на север, конделот на Јордан од југ, ова се границите од југ. И Јордан ќе ја ограничи од источната страна, ова е наследството на синовите на Венијамин, нејзините граници наоколу според кланови. И станаа градовите на синовите на Венијамин според нивните родови Ерихон, и Ветегаио, и Амекасис, и Ваитавара, и Сара, и Весана, и Аиеин, и Фара, и Ефрата, и Карафа, и Кефира, и Мони, и Гавај, градови дванаесет; и нивните села, Гаваон, и Рама, и Веерота, и Масема, и Мирон, и Амоке, и Фира, и Кафан, и Накан, и Зелекан, и Тареела, и Јевус; ова е Ерусалим; и Гаваот, Јарим, градови тринаесет, и нивните села; ова е наследството на синовите на Венијамин според нивните родови.

19

И излезе второто жребие на синовите на Симеон, и нивното наследство стана помеѓу жребијата на синовите на Јуда. И стана нивниот жребиј Вирсавеја, и Самаа, и Каладам, и Арсола, и Вола, и Јасон, и Ертула, и Вула, и Ерма, и Сикелак, и Ветмахерев, и Сарсусин, и Ватарот, и нивните полиња; тринаесет градови, и нивните села. Еремон, и Талха, и Јетер, и Асан; четири градови и нивните села, околу нивните

градови до Балек одејќи Бамет кон Либа; ова е наследството на племето на синовите на Симеон според нивните родови. Од жребот на Јуда беше наследството на племето на синовите на Симеон, зашто делот на синовите на Јуда стана поголем од нивниот, и синовите на Симеон наследија во средината на нивниот жребот. И излезе третиот жреб за Завулон според нивните племиња; ќе бидат границите на нивното наследство, Еседекгола нивните граници, морето и Магелда, и ќе се спои на Витарава кон долината, која е според лицето на Јекман. И се вратил од Седдук од спротивната страна од исток на Баитсамус кон границите на Хаселотаит, и ќе помине низ Дабирот, и ќе се искачи кон Фагаи. И оттаму ќе оди околу од спротивната страна на исток кон Гебере, кон градот Катасем, и ќе помине низ Ремонаа Матараоза. И ќе оди околу границите кон Север кон Амот, и ќе биде излезот нивен кон Гаифаел, и Катанат, и Набаал, и Симоон, и Ерихон, и Баитман. Ова е наследството на племето на синовите на Завулон според нивните кланови, градовите и нивните села. И на Исахар му излезе четвртиот жреб. И станаа границите нивни Јазел, и Хасалот, и Сунам, и Агин, и Сиона, и Реерот, и Анахерет, и Дабирон, и Кисон, и Ребес, и Ремас, и Јеон, и Томан, и Аимарек, и Берсафес. И ќе се сретнат границите на Гаитвор и на Салим кон морето, и Ваитсамис, и негов излез на границите ќе биде Јордан. Ова е наследството на племето на синовите на Исахар според нивните кланови, нивните градови и нивните села. И излезе петтиот жребот за Асир според нивните родови. И станаа нивните граници

Екселекет, и Алеф, и Баиток, и Кеаф, и Елимелех, и Амиел, и Мааса; и ќе се спои со Кармил кон морето, и со Сион, и Лабанат. И ќе се врати од исток на сонцето и Баитегенет, и ќе се спои со Завулон и Екгаи, и Фтаел според Север, и ќе влезе во границите на Сафтаибетме, и Инаел, и ќе помине низ Хобамасомел, и Елбон, и Рааб, и Емемаон, и Кантан до големиот Сидон. И ќе се вратат границите во Рама, и до изворот Масфасат, и на Тирјаните; и ќе се вратат границите на Јасиф, и ќе биде излезот негов морето, и Аполеб, и Ехозоб, и Архоб, и Афек, и Раау. Ова е наследството на племето на синовите на Асир според нивните кланови, градовите и нивните села. И на Нефтали му излезе шестиот жребот. И се случи границите нивни да бидат Моолам, и Мола, и Бесемиин, и Арме, и Набок, и Иефтамаи, до Додам, и патиштата негови станаа Јордан. И ќе ги врати границите кон морето во Атавор, и ќе помине оттаму Јакана, и ќе се спои со Завулон од југ, и Асир ќе се спои кон морето, и Јордан од исток на сонцето. И градовите утврдени на Тирјаните, Тир, и Оматадакет, и Кенерет, и Армаит, и Араел, и Асор, и Кадес, и Асари, и изворот Асор, и Керое, и Мегалаарим, и Баитаме, и Тесамис. Ова е наследството на племето на синовите на Нефталим. И на Дан му излезе жребот седмиот. И станаа границите нивни Сарат, и Аса, и градовите Самаус, и Саламин, и Амон, и Силата, и Елон, и Тамната, и Акарон, и Алката, и Бегетон, и Гебелан, и Азор, и Банаибакат, и Гетремон, и од морето Јеракон граница близу Јопа. Ова е наследството на племето на синовите на Дан според нивните народи, нивните градови и нивните села. И

отидоа синовите на Дан и војуваа против Лахис, и го заседоа, и го удрија со острие на меч, и се населија во него и го нарекоа неговото име Ласендан. И отидоа да ја завладеат земјата според нивната граница. И синовите на Израел дадоа наследство на Исус син Навиев меѓу нив преку заповед на Бога, и му дадоа на него градот што го побара, Тамнасарах, што е во планината Ефрем, и го изгради градот и живееше во него. Овие се поделбите што ги доделија како наследство Елеазар свештеникот, Исус синот на Навин и поглаварите на семејствата во племињата на Израел според ждребија во Силом пред Господ, покрај вратите на шаторот на сведоштвото, и тие отидоа да ја завладеат земјата.

20

И Господ му зборуваше на Исус, велејќи, зборувај им на синовите на Израел, велејќи, дајте ги градовите на прибежиштата, за кои ви зборував преку Мојсеј. Засолниште на убиецот, на оној што удрил душа ненамерно, и ќе ви бидат градовите засолниште, и нема да умре убиецот од осветникот на крвта, додека не застане пред собранието на суд. И тој одвои ја Кадеш во Галилеја, во планината на Нефтали, и Сихем во планината на Ефрем, и градот Арбок, што е Хеврон, во планината на Јуда. И во она одвај на Јордан даде Босор во пустината на рамништето од племето Рувим, и Аремот во Галад од племето Гад, и Гаулон во Васанитида од племето Манасија. Овие градови се

наречени за синовите на Израел и за странецот што престојува меѓу нив, за да побегне таму секој што удрил душа ненамерно, за да не умре од рака на осветникот на крвта, додека не застане пред собранието на суд.

21

И се приближија главните патријарси од синовите на Леви кон Елеазар свештеникот, и Исус синот на Навин, и кон главните водачи на татковините од племињата на Израел. И рекоа кон нив во Сило во земјата Ханаан, велејќи: Заповеда Господ преку раката на Мојсеј да ни даде градови да живееме, и пасиштата за нашиот добиток. И синовите на Израел им дадоа на Левитите, при доделувањето на наследството преку заповедта на Господ, градови и нивните пасишта. И жребот му се падна на народот Каат, и на синовите на Аарон, свештениците Левити, им се паднаа по жреб тринаесет градови од племето Јуда и од племето Симеон и од племето Венијамин. И на синовите на Каат, оние што преостанаа од племето Ефрем и од племето Дан и од половината племе на Манасија, по жреб, десет градови. И на синовите на Гершон од племето Исахар и од племето Асир и од племето Нефтали и од половина племето Манасија во Васан, тринаесет градови. И на синовите на Мерари, според нивните родови, од племето Рувим и од племето Гад и од племето Завулон, со жреб, дванаесет градови. И синовите Израелови им дадоа на Левитите

градови и нивни пасишта, на начинот што Господ му заповеда на Мојсеј, по жреб. И племето на синовите на Јуда и племето на синовите на Симеон и од племето на синовите на Венијамин дадоа овие градови; и тие беа дадени на синовите на Арон од народот на Каат од синовите на Леви, зашто на нив им се падна жребот. И им даде го Киријат Арба, мајка град на Анак; тоа е Хеброн во планината на Јуда; а пасиштата околу него и полињата на градот и селата негови, Исус ги даде на синовите на Халев, син на Ефоније, во посед. И на синовите на Аарон даде градот прибежиште на убиецот, Хеврон, и одвоените со него; и Лемна, и одвоените кон него; и Аилом, и одвоените на него; и Тема, и одвоените на него; и Гела, и одвоените на него; и Дабир, и одвоените на него; и Аса, и одвоените на него; и Тану, и одвоените на него; и Ветсамус, и одвоените на него; девет градови од овие две племиња. И од племето Венијамин, Гаваон, и одделените пасишта на него; и Гатет, и одделените пасишта на него; и Анатот, и одделените пасишта на него; и Гамала, и одделените пасишта на него; четири градови. Сите градови на синовите на Аарон, свештениците, тринаесет. И на народите синови на Каат, на Левитите, на преостанатите од синовите на Каат, и стана градот на нивните свештеници од племето Ефраим; и им дадоа го градот на прибежиште на убиецот, Сихем, и одвоените пасишта на него; и Газара и кон него, и одвоените пасишта на него; и Бет-Орон, и одвоените пасишта на него; четири градови. И од племето Дан, Елкотаим, и одделените пасишта на него; и Гет Дан, и

одделените пасишта на него; и Ајалон, и одделените пасишта на него; и Гат Римон, и одделените пасишта на него; четири градови. И од половината од племето Манасија, Танах и нејзините одделени земји, и Јебата и нејзините одделени земји, два града. Сите десет градови и одвоените за нив, на народите на синовите на Каат, на останатите. И на синовите на Гедсон, левитите, од половината племе на Манасија, градовите одвоени за убијците: Гаулон во Васанитида и нејзините одвоени пасишта, и Восора и нејзините одвоени пасишта – два града. И од племето Исахар, Кисон, и одвоените на него; и Дебба, и одвоените на него; и Ремат, и одвоените на него; и Извор на писма, и одвоените на него; градови четири. И од племето Асир: Баселан и пасиштата одделени за неа, и Дабон и пасиштата одделени за неа, и Хелкат и пасиштата одделени за неа, и Раав и пасиштата одделени за неа - четири градови. И од племето Нефтали, градот одвоен за убиецот, Кадес во Галилеја, и одвоените на него, и Немат, и одвоените на него, и Темон, и одвоените на него, три града. Сите градови на Гедсон според нивните племиња, тринаесет градови. И на народот на синовите на Мерари, на Левитите, на преостанатите, од племето Завулон: Маан и нејзините пасишта, и Кадис и нејзините пасишта, и Сила и нејзините пасишта - три градови. И отаде Јордан кој е според Ерихон, од племето Рувим, градот прибежиште на убиецот, Восор во пустината, Мисо и нејзините пасишта, и Јазир и нејзините пасишта, и Декмон и нејзините пасишта, и Мафа и нејзините пасишта, четири градови. И од племето

Гад, градот прибежиште на убиецот, и Рамот во Галад, и нејзините пасишта; Камин, и нејзините пасишта; и Есевон, и нејзините пасишта; и Јазир, и нејзините пасишта; сите градови четири. Сите градови на синовите на Мерари според нивните родови од останатите од племето на Леви, и границите станаа дванаесет градови. Сите градови на Левитите во средината на поседот на синовите на Израел, четириесет и осум градови, и нивните пасишта околу овие градови; град и пасиштата околу градот за сите овие градови; И Господ му даде на Израел сета земја, која се закле дека ќе им ја даде на нивните татковци; и тие ја наследија, и се населија во неа. И Господ ги одмори наоколу, како што им се закле на нивните татковци, не востана никој пред нив од сите нивни непријатели, сите нивни непријатели Господ ги предаде во нивните раце. Не пропадна ниту еден од сите добри зборови што Господ им ги зборуваше на синовите Израелови, сите се исполнија.

22

Тогаш повика Исус Навин синовите на Рувим, и синовите на Гад, и половината племе на Манасија, и им рече: Вие слушнавте сè што ви заповеда Мојсеј, слугата на Господ, и се покоривте на мојот глас според сè што ви заповедав. Не сте ги напуштиле вашите браќа овие многу денови, до денешниот ден ја чувавте заповедта на Господ, вашиот Бог. Сега, Господ наш Бог им даде мир на нашите браќа, на

начинот што им рече. Сега, значи, свртете се и одете во вашите куќи и во земјата на вашиот посед, која Мојсеј ви ја даде отаде Јордан. Но чувајте се многу да ги правите заповедите и законот, кој ни заповеда да го правиме Мојсеј, слугата на Господ: да го љубите Господ, Бога нашиот, да одите по сите негови патишта, да ги чувате неговите заповеди, и да се прилепите кон него, и да му служите од целиот ваш ум и од целата ваша душа. И Исус ги благослови и ги испрати, и тие отидоа во своите куќи. И на половината од племето Манасија даде Мојсеј во Васанитида, и на половината даде Исус со неговите браќа отаде Јордан кај морето, и кога Исус ги испрати во нивните куќи и ги благослови. И со голем богатство отидоа во своите куќи, и со многу добиток, и сребро, и злато, и железо, и многу облека, го поделија пленот од непријателите со своите браќа. И отидоа синовите на Рувим, и синовите на Гад, и половината од племето на Манасија од синовите на Израел во Сило во земјата Ханаан да заминат во Галаад, во земјата на нивното поседување, која ја наследија преку заповедта на Господ во раката на Мојсеј. И дојдоа во Галад на Јордан, која е во земјата Ханаан, и изградија синовите на Рувим и синовите на Гад и половината од племето на Манасија таму олтар на Јордан, олтар голем за да се види. И синовите на Израел слушнаа како велат: Ете, синовите на Рувим и синовите на Гад и половината од племето на Манасија изградиле олтар на границите на земјата Ханаан, кај Галад на Јордан, на онаа страна од синовите на Израел. И се собраа сите синови на Израел во Сило, за да одат

нагоре и да војуваат против нив. И синовите на Израел испратија кон синовите на Рувим и кон синовите на Гад и кон синовите на половина племе на Манасија во земјата Галад, и Финеес син на Елеазар син на Арон првосвештеникот, и десет од владетелите со него; еден владетел од куќа на семејство од сите племиња на Израел; владетелите на куќите на семејствата се хилијадници на Израел. И дојдоа кај синовите на Рувим, и кај синовите на Гад, и кај половината племе на Манасија во земјата Галад; и зборуваа со нив, велејќи, ова вели целото собрание на Господ, што е овој престап што го направивте пред Богот на Израел, да се свртите денес од Господ, изградивте за себе олтар, да станете бунтовници од Господ? Не е мал за нас грехот на Фогор, зашто не бевме очистени од него до денешниов ден? И настана удар во собранието на Господ. И вие се свртивте денес од Господ, и ќе биде ако се оддалечите денес од Господ, и утре врз целиот Израел ќе биде гневот. И сега ако е мала земјата на вашиот посед, преминете во земјата на поседот на Господ, каде живее таму шаторот на Господ, и ќе наследите меѓу нас; и не станувајте бунтовници од Бога, и вие ниту не отстапувајте од Господ, поради тоа што изградивте вие олтар надвор од олтарот на Господ нашиот Бог. Не, еве Ахар синот на Зера со престап престапи против посветената работа, и врз целото собрание Израелово дојде гнев? И овој еден сам умре поради својот сопствен грев. И одговорија синовите на Рувим, и синовите на Гад, и половината племе на Манасија, и зборуваа на командирите на Израел, велејќи: Богот Бог Господ е, и Богот

Бог самиот знае, и Израел самиот ќе знае; ако во отпаднишство згрешивме пред Господа, нека не нè спаси во овој ден. И ако изградивме за себе олтар, за да се оддалечиме од Господ нашиот Бог, за да принесеме на него жртва на целосно изгорени приноси, за да направиме на него жртва на спасение, Господ ќе побара сметка. Но поради претпазливост направивме ова, велејќи, за да не речат утре вашите деца на нашите деца: Што имате вие со Господа, Богот на Израел? И Господ постави граници помеѓу нас и вас - Јорданот, и немате дел во Господа, и вашите синови ќе ги отуѓат нашите синови, за да не го почитуваат Господ. И рековме да направиме така, да изградиме овој олтар не поради приноси ниту поради жртви, туку за да биде ова сведоштво помеѓу нас и вас, и помеѓу нашите генерации по нас, за да служиме служба на Господ пред него, со нашите приноси и со нашите жртви и со жртвите на нашите мирни приноси; и нема да кажат вашите деца на нашите деца утре, немате дел кај Господ. И рековме: Ако некогаш стане и зборуваат кон нас, или кон нашите генерации утре, и речат: Видете ја сличноста на олтарот Господов, што го направија нашите татковци, не поради приноси, ниту поради жртви, туку тоа е сведоштво меѓу вас и нас, и меѓу нашите синови. Не да стане тогаш ние да се одвратиме од Господ во денешниот ден да се оддалечиме од Господ, за да изградиме олтар за приносите и за жртвите и Саламин и за жртвата на спасението, освен олтарот Господов кој е пред шаторот негов. И откако слушна Финеес свештеникот и сите владетели на

собранието на Израел кои беа со него, зборовите што ги зборуваа синовите на Рувим и синовите на Гад и половината од племето на Манасија, им се допадна. И рече Финеес свештеникот на синовите Рувимови и на синовите Гадови и на половината племе Манасијино: Денес познавме дека Господ е со нас, затоа што не прекршивте пред Господ прекршување, и дека ги избавивте синовите Израелови од раката Господова. И се врати Финеес, свештеникот, и владетелите од синовите на Рувим и од синовите на Гад и од половината племе на Манасија од Галаад во земјата Ханаан кон синовите на Израел, и им одговорија со зборовите. И тоа им се допадна на синовите Израелови, и зборуваа со синовите Израелови, и го благословија Бога на синовите Израелови, и рекоа повеќе да не одат против нив во војна за да ја уништат земјата на синовите Рувимови и на синовите Гадови и на половината од племето Манасиево, и се населија на неа. И Исус го нарече олтарот на Рувим и на Гад и на половината племе на Манасија, и рече дека тоа е сведоштво меѓу нив, дека Господ е нивниот Бог.

23

И се случи по повеќе денови, откако Господ му даде мир на Израел од сите негови непријатели наоколу, и Исус беше постар, напреднат во годините. И повика Исус сите синови на Израел и нивниот совет на старешини и нивните владетели и нивните судии и нивните книжници, и рече

кон нив: Јас остарев и напреднав во дните; Вие пак видовте колку направи Господ Бог наш на сите овие народи пред нашето лице, зашто Господ Бог ваш е тој кој војуваше за вас. Видете дека ви ги фрлив народите што ви останаа, овие, во наследствата на вашите племиња, од Јордан сите народи, и ги уништив, и од големото море ќе граничи на западот на сонцето. Господ, нашиот Бог, ќе ги уништи нив од пред нас, додека не загинат, и ќе испрати на нив диви sверови, додека не ги уништи нив и нивните цареви од пред вас, и ќе ја наследите нивната земја, како што ви зборуваше Господ, нашиот Бог. Зајакнете се затоа многу да чувате и да правите сè што е напишано во книгата на законот на Мојсеј, за да не свртите на десно или лево, за да не влезете кај овие народи што останале; и имињата на нивните богови нема да се споменуваат меѓу вас, ниту ќе им служите, ниту ќе им се поклоните на нив, туку кон Господ нашиот Бог ќе се прилепите, како што правевте до денес. И Господ ќе ги уништи од пред вас големи и силни народи, и никој не ви се спротивстави до денес. Еден од вас прогони илјада, зашто Господ, нашиот Бог, војуваше за вас, како што ни рече. И чувајте многу да го сакате Господ, нашиот Бог. Ако бидејќи вие се свртите назад и се приклучите кон преостанатите народи овие со вас, и брачни врски направите со нив, и се измешате со нив и тие со вас, знајте дека Господ нема да продолжи да ги уништува овие народи од пред вас; и тие ќе ви бидат стапици, и камења на сопнување, и клинци во вашите пети, и стрели во вашите очи, додека не пропаднете од оваа добра земја, која Господ вашиот Бог ви ја даде. Јас

но одам по патот, како и сите на земјата, и ќе знаете со вашето срце и со вашата душа, затоа што не падна ниту еден збор од сите зборови што ги рече Господ, нашиот Бог, за сите работи што ни припаѓаат, ниту еден од нив не пропадна. И ќе биде на начин што дојдоа кон нас сите добри зборови, кои Господ ги зборуваше на вас; така ќе донесе Господ Бог на вас сите лоши зборови додека не ве уништи од оваа добра земја, која Господ ви ја даде, кога ќе го прекршите заветот на Господ нашиот Бог, кој ни го заповеда нам, и отидете и им служите на други богови и им се поклоните на нив.

24

И Исус ги собра сите племиња на Израел во Силом, и ги повика заедно нивните старешини и нивните книжници и нивните судии, и ги постави пред Бога. И рече Исус кон сиот народ: Ова вели Господ, Богот на Израел: Отаде реката живееја вашите татковци од почетокот, Тара, таткото на Аврам, и таткото на Нахор, и служеја на други богови. И го земав вашиот татко Аврам од онаа страна на реката, и го водев низ целата земја; и го умножив неговото семе, и му го дадов Исак, и на Исак му ги дадов Јаков и Исав; и на Исав му ја дадов планината Сеир да ја наследи; и Јаков и неговите синови слегоа во Египет, и таму станаа голем и многуброен и силен народ; и Египќаните ги измачија. И го удрив Египет со знаци кои ги направив меѓу нив. И после

овие работи тој ги изведе нашите татковци од Египет, и влеговте во Црвеното Море, и Египќаните ги гонеа нашите татковци со кочии и со коњи во Црвеното Море. И ние извикавме кон Господ, и тој даде облак и мрак помеѓу нас и Египќаните, и донесе врз нив море и ги покри, и вашите очи видоа колку направи Господ во земјата Египет, и бевте во пустината многу денови. И нè донесе во земјата на Аморејците што живееја отаде Јордан, и Господ ги предаде во нашите раце, и ја наследивте нивната земја, и ги уништивте од пред вашето лице. И воскресна Балак, синот на Сепфор, крал на Моаб, и се построи за битка против Израел, и испративши повика го Валаам да не прокуне. И Господ, твојот Бог, не сакаше да те уништи, и со благослови нè благослови, и нè избави од нивните раце, и ги предаде нив. И вие го преминавте Јордан и дојдовте во Ерихон, и тие војувале против нас оние што живееја во Ерихон: Аморејецот и Хананејецот и Ферезејецот и Евејецот и Јевусејецот и Хетејецот и Гергесејецот, и Господ ги предаде во нашите раце. И испрати пред вас стршлен, и тој ги отера од нашето лице дванаесет кралеви на Аморејците, не со твојот меч, ниту со твојот лак. И ви даде земја врз која не трудевте, и градови кои не ги изградивте, и се населивте во нив, и лозја и маслинови насади кои не ги садевте вие, јадете. И сега плашете се од Господ и служете му во правост и во правда, и отстранете ги туѓите богови на кои им служеа нашите татковци отаде реката и во Египет, и служете му на Господ. Ако но не ви угодува да му служите на Господ, изберете денес на кого ќе му служите, или на

боговите на вашите татковци, оние отаде реката, или на боговите на Аморејците, во чија земја живеете, јас но и мојата куќа ќе му служиме на Господ, зашто тој е свет. И одговарајќи, народот рече: Не би станало за нас да го оставиме Господ, за да им служиме на други богови. Господ наш Бог, самиот е Бог, самиот нè изведе нас и нашите татковци од Египет, и нè зачува во целиот пат по којшто одевме, и меѓу сите народи низ коишто поминавме. И Господ го истера Аморејецот и сите народи што живееја во земјата од пред нас, но и ние ќе му служиме на Господ, зашто овој е наш Бог. И рече Исус кон народот, не можете да му служите на Господ, затоа што Бог свет е; и ревнувајќи тој нема да ги прости гревовите ваши и беззаконијата ваши, кога би го напуштиле Господ и би служеле на други богови; и дојдувајќи ќе ве наштети и ќе ве уништи наместо тоа што добро ви направи. И народот рече кон Исус: Не, туку на Господ ќе служиме. И рече Исус кон народот: Вие сте сведоци против себе дека вие избравте да му служите на Господ. И сега отстранете ги туѓите богови што се меѓу вас и насочете го вашето срце кон Господ, Бог на Израел. И народот рече кон Исус: На Господ ќе му служиме и на неговиот глас ќе го слушаме. И Исус склучи завет со народот во тојден, и му даде закон и пресуда во Силом пред шаторот на Богот на Израел. И ги напиша овие зборови во книгата на законите на Бог, и зеде голем камен, и Исус го постави под теребинтот пред Господ. И рече Исус кон народот: Ете, овој камен ќе биде меѓу вас како сведоштво, зашто тој слушна сè што Господ му рече, зашто зборуваше

кон вас денес, и овој ќе биде меѓу вас како сведоштво во последните денови, кога би лажеле на Господ, мојот Бог. И Исус го испрати народот, и секој отиде на своето место. И Израел му служеше на Господ сите денови на Исус и сите денови на старешините кои го продолжија времето по Исус, и кои ги видоа сите дела на Господ што ги направи за Израел. И се случи по тие работи и умре Исус, син Навиев, слуга на Господа, на сто и десет години. И го закопаа него кон границите на неговиот жребот во Тамнасарах во планината Ефрем од север на планината Галад. И коските на Јосиф ги изнесоа синовите на Израел од Египет, и ги закопаа во Сихем, во делот на полето што Јаков го стекна од Аморејците што живееја во Сихем за сто јагнињa, и тоа му го даде на Јосиф во дел. И се случи после овие работи дека Елеазар, синот на Аарон, првосвештеникот, умре и беше погребан во Гаваар на Финеес, неговиот син, која му ја даде во планината Ефремова.